Jeremiah

1:1 דִּבְרֵ֥י יִרְמְיָ֖הוּ בֶּן־חִלְקִיָּ֑הוּ מִן־הַכֹּֽהֲנִים֙ אֲשֶׁ֣ר בַּעֲנָת֔וֹת בְּאֶ֖רֶץ בִּנְיָמִֽן׃
1:1 פִּתְגָמֵי נְבוּאַת יִרְמְיָה בַּר חִלְקִיָּה מִן רֵישֵׁי מֵרֵישֵׁי מַטְרַת כָהֲנַיָא מִן
אֲמַרְכְּלַיָא דַהֲווֹ בִירֻשְׁלַם גֻבְרָא דְקַבֵּיל אַחסָנְתֵיה בַעֲנָתוֹת בַּאֲרַע שֵׁיבַט
שִׁבטא בִנְיָמִן׃
1:1 The words of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests who were in Anathoth in the land of Benjamin,

1:2 אֲשֶׁ֨ר הָיָ֤ה דְבַר־יְהוָה֙ אֵלָ֔יו בִּימֵ֛י יֹאשִׁיָּ֥הוּ בֶּן־אָמ֖וֹן מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה
בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵ֥ה שָׁנָ֖ה לְמָלְכֽוֹ׃
1:2 דַהֲוָה פִתְגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִמֵיה בְיוֹמֵי יֹאשִׁיָה בַּר אָמוֹן מַלַךְ שִׁבטָא
דְבֵית יְהוּדָה בִתלָת־עַשׂרֵי שְׁנִין לְמִמלְכֵיה׃
1:2 to whom the word of the LORD came in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.

1:3 וַיְהִ֗י בִּימֵ֨י יְהוֹיָקִ֤ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֙הוּ֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה עַד־תֹּם֙ עַשְׁתֵּ֣י עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֔ה
לְצִדְקִיָּ֥הוּ בֶן־יֹאשִׁיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה עַד־גְּל֥וֹת יְרוּשָׁלִַ֖ם בַּחֹ֥דֶשׁ הַחֲמִישִֽׁי׃ ס
1:3 וַהֲוָה בְיוֹמֵי יְהוֹיָקִים בַּר יֹאשִׁיָה מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה עַד דִשׁלִימָא
חֲדַא־עַשׂרֵי שְׁנִין לְצִדקִיָה אֲחוּהִי בַר יֹאשִׁיָה מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה עֲד
דַאֲתָא נְבוּכַדנַצַר מַלכָא דְבָבֵל וְצָר עַל יְרוּשׁלַם תְלָת שְׁנִין וְאַגלִי עַמָא דְבַה
בְיַרחָא חֲמִישָׁאָה׃
1:3 It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, until the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, until the exile of Jerusalem in the fifth month.

1:4 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃
1:4 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִמִי לְמֵימַר׃
1:4 Now the word of the LORD came to me saying,

1:5 בְּטֶ֨רֶם (אֱצוֹרְךָ) [אֶצָּרְךָ֤] בַבֶּ֙טֶן֙ יְדַעְתִּ֔יךָ וּבְטֶ֛רֶם תֵּצֵ֥א מֵרֶ֖חֶם הִקְדַּשְׁתִּ֑יךָ נָבִ֥יא
לַגּוֹיִ֖ם נְתַתִּֽיךָ׃
1:5 עַד־לָא בְרֵיתָךְ מִמְעַיַן אַתקֵינתָךְ וְעַד־לָא אֲתֵיתָא לְעָלְמָא זָמֵינתָךְ נְבֵי
נבייא מַשׁקֵי כָס דלוָט לְעַמְמַיָא מַנִיתָךְ׃
1:5 "Before I formed you in the womb I knew you, And before you were born I consecrated you; I have appointed you a prophet to the nations."

1:6 וָאֹמַ֗ר אֲהָהּ֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה הִנֵּ֥ה לֹא־יָדַ֖עְתִּי דַּבֵּ֑ר כִּי־נַ֖עַר אָנֹֽכִי׃ פ
1:6 וַאֲמַרִית קַבֵּיל בָעֳותִי יוי אֱלֹהִים הָא לֵית אֲנָא יָדַע לְאִתנַבָאָה אֲרֵי רָבֵי
אֲנָא וּמִשֵׁרָיֻותִי עָקָא וְגָלֵו אֲנָא מִתנַבֵי עַל עַמָא הָדֵין׃
1:6 Then I said, "Alas, Lord GOD! Behold, I do not know how to speak, Because I am a youth."

1:7 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י אַל־תֹּאמַ֖ר נַ֣עַר אָנֹ֑כִי כִּ֠י עַל־כָּל־אֲשֶׁ֤ר אֶֽשְׁלָחֲךָ֙ תֵּלֵ֔ךְ
וְאֵ֛ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר אֲצַוְּךָ֖ תְּדַבֵּֽר׃
1:7 וַאֲמַר יוי לִי לָא תֵימַר רָבֵי אֲנָא אֲרֵי לְכָל כָל אֲתַר דְאַשׁלְחִינָךְ תְהָךְ וְיָת

כָל דַאֲפַקְדִינָךְ תִתַנַבֵּי תמליל׃

1:7 But the LORD said to me, "Do not say, 'I am a youth,' Because everywhere I send you, you shall go, And all that I command you, you shall speak.

1:8 אַל־תִּירָ֖א מִפְּנֵיהֶ֑ם כִּֽי־אִתְּךָ֥ אֲנִ֛י לְהַצִּלֶ֖ךָ נְאֻם־יְהוָֽה׃

1:8 לָא תִדחַל מִן־קֳדָמֵיהוֹן אֲרֵי בְסַעֲדָךְ מֵימְרִי לְשֵׁיזָבוּתָךְ אֲמַר יוי׃

1:8 "Do not be afraid of them, For I am with you to deliver you," declares the LORD.

1:9 וַיִּשְׁלַ֤ח יְהוָה֙ אֶת־יָד֔וֹ וַיַּגַּ֖ע עַל־פִּ֑י וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י הִנֵּ֛ה נָתַ֥תִּי דְבָרַ֖י בְּפִֽיךָ׃

1:9 וּשׁלַח יוי יָת פִּתגָמֵי נְבוּאֲתֵיה וְסַדַר וּסדַר בְּפוּמִי וַאֲמַר יוי לִי הָא שַׁוִיתִי
פִּתגָמֵי נְבוּאֲתִי בְּפוּמָךְ׃

1:9 Then the LORD stretched out His hand and touched my mouth, and the LORD said to me, "Behold, I have put My words in your mouth.

1:10 רְאֵ֞ה הִפְקַדְתִּ֣יךָ ׀ הַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה עַל־הַגּוֹיִם֙ וְעַל־הַמַּמְלָכ֔וֹת לִנְת֥וֹשׁ וְלִנְת֖וֹץ
וּלְהַאֲבִ֣יד וְלַהֲר֑וֹס לִבְנ֖וֹת וְלִנְטֽוֹעַ׃ פ

1:10 חֲזִי דְמַנִיתָךְ יוֹמָא הָדֵין דִין עַל עַמְמַיָא וְעַל מַלכְוָתָא לְמִעקַר וּלתָרָעָא
וּלאַבָדָא וּלפַגָרָא וְעַל בֵית יִשׂרָאֵל לְמִבנֵי וּלקַיָמָא׃

1:10 "See, I have appointed you this day over the nations and over the kingdoms, To pluck up and to break down, To destroy and to overthrow, To build and to plant."

1:11 וַיְהִ֤י דְבַר־יְהוָה֙ אֵלַ֣י לֵאמֹ֔ר מָה־אַתָּ֥ה רֹאֶ֖ה יִרְמְיָ֑הוּ וָאֹמַ֕ר מַקֵּ֥ל שָׁקֵ֖ד אֲנִ֥י
רֹאֶֽה׃

1:11 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳ יוי עִמִי עלי לְמֵימַר מָא אַת חָזֵי יִרמְיָה וַאֲמַרִית
מַלַךְ מוֹחֵי דְמוֹחֵי לְאַבאָשָׁא אֲנָא חָזֵי׃

1:11 The word of the LORD came to me saying, "What do you see, Jeremiah?" And I said, "I see a rod of an almond tree."

1:12 וַיֹּ֧אמֶר יְהוָ֛ה אֵלַ֖י הֵיטַ֣בְתָּ לִרְא֑וֹת כִּֽי־שֹׁקֵ֥ד אֲנִ֛י עַל־דְּבָרִ֖י לַעֲשֹׂתֽוֹ׃ פ

1:12 וַאֲמַר יוי לִי יָאוּת חֲזֵיתָא אֲרֵי מוֹחֵי אֲנָא עַל פִּתגָמִי לְמַעבְדֵיה׃

1:12 Then the LORD said to me, "You have seen well, for I am watching over My word to perform it."

1:13 וַיְהִ֨י דְבַר־יְהוָ֥ה ׀ אֵלַ֛י שֵׁנִ֖ית לֵאמֹ֑ר מָ֚ה אַתָּ֣ה רֹאֶ֔ה וָאֹמַ֗ר סִ֤יר נָפ֙וּחַ֙ אֲנִ֣י
רֹאֶ֔ה וּפָנָ֖יו מִפְּנֵ֥י צָפֽוֹנָה׃

1:13 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִמִי תִנְיָנוּת לְמֵימַר מָא אַת חָזֵי וַאֲמַרִית
מַלַךְ דְרָתַח בְּרָתַח כְּדוּד אֲנָא חָזֵי וְטִקוּס מַשׁרְיָתֵיה דִמדַבְרָן וְאָתְיָן מֵיאַפֵּי
מארעא צִפּוּנָא׃

1:13 The word of the LORD came to me a second time saying, "What do you see?" And I said, "I see a boiling pot, facing away from the north."

1:14 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֵלָ֑י מִצָּפוֹן֙ תִּפָּתַ֣ח הָֽרָעָ֔ה עַ֥ל כָּל־יֹשְׁבֵ֖י הָאָֽרֶץ׃

1:14 וַאֲמַר יוי לִי מִצִפּוּנָא תִשׁרֵי בִשׁתָא לְמֵיתֵי עַל כָל יָתְבֵי אַרעָא׃

1:14 Then the LORD said to me, "Out of the north the evil will break forth on all the inhabitants of the land.

1:15 כִּ֣י ׀ הִנְנִ֣י קֹרֵ֗א לְכָֽל־מִשְׁפְּח֛וֹת מַמְלְכ֥וֹת צָפ֖וֹנָה נְאֻם־יְהוָ֑ה וּבָ֡אוּ וְנָתְנוּ֩ אִ֨ישׁ
כִּסְא֜וֹ פֶּ֣תַח ׀ שַׁעֲרֵ֣י יְרוּשָׁלִַ֗ם וְעַ֤ל כָּל־חוֹמֹתֶ֙יהָ֙ סָבִ֔יב וְעַ֖ל כָּל־עָרֵ֥י יְהוּדָֽה׃

1:15 אֲרֵי הָאֲנָא מַכלֵי לְכָל זַרעֲיַת מַלכְוָת צִפּוּנָא אֲמַר יוי וְיֵיתוֹן וְיִרמוֹן
ויתרמון גְבַר כֻרסוֹהִי לָקֳבֵיל תַרעֵי יְרוּשׁלַם וְעַל כָל שׁוּרַהָא סְחוֹר־סְחוֹר וְעַל
כָל קִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה׃

1:15 "For, behold, I am calling all the families of the kingdoms of the north," declares the LORD; "and they will come and they will set each one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and against all its walls round about and

against all the cities of Judah.

1:16 וְדִבַּרְתִּ֤י מִשְׁפָּטַי֙ אוֹתָ֔ם עַ֖ל כָּל־רָעָתָ֑ם אֲשֶׁ֣ר עֲזָב֗וּנִי וַֽיְקַטְּרוּ֙ לֵאלֹהִ֣ים
אֲחֵרִ֔ים וַיִּֽשְׁתַּחֲו֖וּ לְמַעֲשֵׂ֥י יְדֵיהֶֽם׃
1:16 וַאֲמַלֵּיל פּוּרעָנֻות דִינִי מִנְהוֹן עִמְהוֹן עַל כָּל בִּישָׁתְהוֹן דִשְׁבַקֻו פֻּלחָנִי
וְאַסִיקֻו בֻּסמִין לְטָעֲוָת עַמְמַיָא וְאִשׁתַעֲבַדֻו לְעֻובָדֵי יְדֵיהוֹן׃

1:16 "I will pronounce My judgments on them concerning all their wickedness, whereby they have forsaken Me and have offered sacrifices to other gods, and worshiped the works of their own hands.

1:17 וְאַתָּה֙ תֶּאְזֹ֣ר מָתְנֶ֔יךָ וְקַמְתָּ֙ וְדִבַּרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֔ם אֵ֛ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י אֲצַוֶּ֑ךָּ
אַל־תֵּחַת֙ מִפְּנֵיהֶ֔ם פֶּן־אֲחִתְּךָ֖ לִפְנֵיהֶֽם׃
1:17 וְאַתְ תִתַקַף חַרצָך וּתקֻום וְתִתנַבֵי לְהוֹן יָת כָל דַאֲנָא מְפַקֵיד לָך
דַאְפַקְדִנָך לָא תִתמְנַע מִלְאוֹכָחֻותְהוֹן לאתיתבר מן־קדמיהון דִלמָא אַתבְרִינָך
קֳדָמֵיהוֹן׃

1:17 "Now, gird up your loins and arise, and speak to them all which I command you. Do not be dismayed before them, or I will dismay you before them.

1:18 וַאֲנִ֞י הִנֵּ֧ה נְתַתִּ֣יךָ הַיּ֗וֹם לְעִ֨יר מִבְצָ֜ר וּלְעַמּ֥וּד בַּרְזֶ֛ל וּלְחֹמ֥וֹת נְחֹ֖שֶׁת
עַל־כָּל־הָאָ֑רֶץ לְמַלְכֵ֤י יְהוּדָה֙ לְשָׂרֶ֔יהָ לְכֹהֲנֶ֖יהָ וּלְעַ֥ם הָאָֽרֶץ׃
1:18 וַאֲנָא הָא יְהַבתָך יוֹמָא דֵין תַקִיף כְקִרְיָה כְרִיכָא וּכעַמֻוד וּכעַמֻודָא
דְבַרזַל וּכשׁוּר דִנחָשׁ לְאַשקָאָה כָס דִלוָט לְכָל יָתְבֵי אַרעָא לְמַלכַיָא לְמַלכָא
לְמַלכֵי דְבֵית יְהֻודָה לְרַברְבַהָא לְכָהֲנַהָא וּלעַמָא דְאַרעָא׃

1:18 "Now behold, I have made you today as a fortified city and as a pillar of iron and as walls of bronze against the whole land, to the kings of Judah, to its princes, to its priests and to the people of the land.

1:19 וְנִלְחֲמ֥וּ אֵלֶ֖יךָ וְלֹא־י֣וּכְלוּ לָ֑ךְ כִּֽי־אִתְּךָ֥ אֲנִ֛י נְאֻם־יְהוָ֖ה לְהַצִּילֶֽךָ׃ פ
1:19 וִיהוֹן דָיְנִין וּמגִיחִין לְקִבלָך לְמִסתַר יָת פִתגָמֵי נְבֻואָתָך וְלָא יִכְלֻון לָך
אֲרֵי בְסַעֲדָך מֵימְרִי אֲמַר יוי לְשֵׁיזָבֻותָך׃

1:19 "They will fight against you, but they will not overcome you, for I am with you to deliver you," declares the LORD.

2:1 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃
2:1 וַהֲוָה פִתגָם נְבֻואָה מִן־קֳדָם יוי עִמִי לְמֵימַר׃

2:1 Now the word of the LORD came to me saying,

2:2 הָלֹ֡ךְ וְקָֽרָאתָ֩ בְאָזְנֵ֨י יְרוּשָׁלִַ֜ם לֵאמֹ֗ר כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה זָכַ֤רְתִּי לָךְ֙ חֶ֣סֶד
נְעוּרַ֔יִךְ אַהֲבַ֖ת כְּלוּלֹתָ֑יִךְ לֶכְתֵּ֤ךְ אַחֲרַי֙ בַּמִּדְבָּ֔ר בְּאֶ֖רֶץ לֹ֥א זְרוּעָֽה׃
2:2 אִיזֵיל וְתִתנַבֵי קֳדָם עַמָא דְבִירֻושׁלַם לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי דְכִרנָא לְכוֹן
טָבְוָת יוֹמֵי קֳדַם רַחֲמַת אֲבָהָתְכוֹן דְהֵימִינֻו בְמֵימְרִי וַאֲזַלֻו בָתַר תְרֵין שְׁלִיחַי
בָתַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְמַדבְרָא אַרבְעִין שְׁנִין בְלָא זְוָדִין בַאֲרַע בארעא לָא דלא
מִזדַרעָא׃

2:2 "Go and proclaim in the ears of Jerusalem, saying, 'Thus says the LORD, "I remember concerning you the devotion of your youth, The love of your betrothals, Your following after Me in the wilderness, Through a land not sown.

2:3 קֹ֤דֶשׁ יִשְׂרָאֵל֙ לַֽיהוָ֔ה רֵאשִׁ֖ית תְּבוּאָתֹ֑ה כָּל־אֹכְלָ֣יו יֶאְשָׁ֔מוּ רָעָ֛ה תָּבֹ֥א אֲלֵיהֶ֖ם
נְאֻם־יְהוָֽה׃ פ
2:3 קֻדשָׁא אִנֻון בֵית דבית יִשׂרָאֵל קֳדָם יוי עַל בְזָזֵיהוֹן כְדֵימַע כדימעא
אֲרָמֻות עַלְלָא דְמַן דַאֲכִיל מִנֵיה חַיָב לִממָת וּכשֵׁירֻו חֲצָד עוֹמַר אֲרָמֻותָא
דְעַד־לָא מְקָרְבִין מִנֵיה כָהֲנַיָא בְנֵי אַהֲרֹן קֻרבָנָא קורבניא עַל מַדבְחָא כָל מִן
דמן דְאָכֵיל דַאֲכִיל מִנֵיה מִתחַיַב אַף כֵן כָל בַזָזֵיהוֹן דְבֵית יִשׂרָאֵל יְחֻובֻון

בִשְׁתָא דִין דִקְטוּל וּבִשְׁתָא תֵיתֵי עֲלֵיהוֹן אֲמַר יוי:

2:3 "Israel was holy to the LORD, The first of His harvest. All who ate of it became guilty; Evil came upon them," declares the LORD.'"

2:4 שִׁמְע֥וּ דְבַר־יְהוָ֖ה בֵּ֣ית יַעֲקֹ֑ב וְכָל־מִשְׁפְּח֖וֹת בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃

2:4 קַבִילוּ פִתְגָמָא דַיוי בֵית יַעֲקֹב וְכָל זַרְעֲיַת בֵית יִשְׂרָאֵל:

2:4 Hear the word of the LORD, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel.

2:5 כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה מַה־מָּצְא֨וּ אֲבוֹתֵיכֶ֥ם בִּי֙ עָ֔וֶל כִּ֥י רָחֲק֖וּ מֵעָלָ֑י וַיֵּלְכ֛וּ אַחֲרֵ֥י הַהֶ֖בֶל וַיֶּהְבָּֽלוּ׃

2:5 כִדנָן אֲמַר יוי מָא אַשׁכַחוּ אֲבָהָתְכוֹן בְמֵימְרִי שְׁקַר אֲרֵי אִתרַחַקוּ מִדַחלְתִי וּטעוֹ בָתַר טָעֲוָתָא וַהֲווֹ לְלָמָא:

2:5 Thus says the LORD, "What injustice did your fathers find in Me, That they went far from Me And walked after emptiness and became empty?

2:6 וְלֹ֣א אָמְר֔וּ אַיֵּ֣ה יְהוָ֔ה הַמַּעֲלֶ֥ה אֹתָ֖נוּ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם הַמּוֹלִ֨יךְ אֹתָ֜נוּ בַּמִּדְבָּ֗ר בְּאֶ֨רֶץ עֲרָבָ֤ה וְשׁוּחָה֙ בְּאֶ֙רֶץ֙ צִיָּ֣ה וְצַלְמָ֔וֶת בְּאֶ֗רֶץ לֹא־עָ֤בַר בָּהּ֙ אִ֔ישׁ וְלֹא־יָשַׁ֥ב אָדָ֖ם שָֽׁם׃

2:6 וְלָא אֲמַרוּ נִדחַל מִן־קֳ יוי דְאַסֵיק דאפיק יָתָנָא מֵאַרעָא דְמִצרַיִם ממצרים דְדַבַר יָתַנָא בְמַדבְרָא בַאֲרַע בארעא מֵישַׁר וְחָרוּב בַאֲרַע בארעא צַדיָא וְטוּלֵי מוֹתָא ואתר סכנתא חשוכא בְאַרעָא בארע ארע דְלָא עֲדָא בַה אֱנָשׁ וְלָא אִתוֹתַב אֱנָשָׁא תַמָן:

2:6 "They did not say, 'Where is the LORD Who brought us up out of the land of Egypt, Who led us through the wilderness, Through a land of deserts and of pits, Through a land of drought and of deep darkness, Through a land that no one crossed And where no man dwelt?'

2:7 וָאָבִ֤יא אֶתְכֶם֙ אֶל־אֶ֣רֶץ הַכַּרְמֶ֔ל לֶאֱכֹ֥ל פִּרְיָ֖הּ וְטוּבָ֑הּ וַתָּבֹ֙אוּ֙ וַתְּטַמְּא֣וּ אֶת־אַרְצִ֔י וְנַחֲלָתִ֥י שַׂמְתֶּ֖ם לְתוֹעֵבָֽה׃

2:7 וְאַעֵילִית יָתְכוֹן לְאַרעָא לארע דְיִשׂרָאֵל דַהוָת מְנֻצְבָא כְכַרמְלָא בכרמלא לְמֵיכַל אִיבַה וְטֻובַה וְעַלתֻון וְסַאֵיבתֻון יָת אֲרַע ארעא בֵית־שְׁכִינתִי וְאַחסָנְתִי שַׁוִיתֻון לְפֻלחַן טָעֲוָתָא:

2:7 "I brought you into the fruitful land To eat its fruit and its good things. But you came and defiled My land, And My inheritance you made an abomination.

2:8 הַכֹּהֲנִ֗ים לֹ֤א אָֽמְרוּ֙ אַיֵּ֣ה יְהוָ֔ה וְתֹפְשֵׂ֤י הַתּוֹרָה֙ לֹ֣א יְדָע֔וּנִי וְהָרֹעִ֖ים פָּ֣שְׁעוּ בִ֑י וְהַנְּבִיאִים֙ נִבְּא֣וּ בַבַּ֔עַל וְאַחֲרֵ֥י לֹא־יוֹעִ֖לוּ הָלָֽכוּ׃

2:8 כָהֲנַיָא לָא אֲמַרוּ נִדחַל מִן־קֳ יוי וּמַלְפֵי אוֹרָיתָא לָא אִילִיפוּ לְמִידַע דַחלְתִי וּמַלכַיָא מְרַדוּ בְמֵימְרִי וּנבִיֵי שִׁקרָא מִתנַבַן בְשֻׁום טָעֲוָתָא וּבָתַר דְלָא יְהנוֹן לְהוֹן אֲזַלוּ:

2:8 "The priests did not say, 'Where is the LORD?' And those who handle the law did not know Me; The rulers also transgressed against Me, And the prophets prophesied by Baal And walked after things that did not profit.

2:9 לָכֵ֗ן עֹ֛ד אָרִ֥יב אִתְּכֶ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה וְאֶת־בְּנֵ֥י בְנֵיכֶ֖ם אָרִֽיב׃

2:9 בְכֵין עוד אֲנָא עֲתִיד לְאִתפְרָעָא מִנְכוֹן אֲמַר יוי עִם בְנֵי בְנֵיכוֹן דְאִם יַעבְדוּן כְעוּבָדֵיכוֹן אֲנָא עֲתִיד לְאִתפְרָעָא:

2:9 "Therefore I will yet contend with you," declares the LORD, "And with your sons' sons I will contend.

2:10 כִּ֣י עִבְר֞וּ אִיֵּ֤י כִתִּיִּים֙ וּרְא֔וּ וְקֵדָ֛ר שִׁלְח֥וּ וְהִתְבּוֹנְנ֖וּ מְאֹ֑ד וּרְא֕וּ הֵ֥ן הָיְתָ֖ה כָּזֹֽאת׃

2:10 אֲרֵי עִבַרוּ לִנגָוַת כִיתָאֵה וַחֲזוֹ וּלמְדִינַת עַרבָאֵי שְׁלַחוּ וְאִסתַכַלוּ לַחדָא
וַחֲזוֹ עַמְמַיָא דִגלַן דגלו מִכְרָך לִכרָך וּמִמְדִינָה לִמדִינָה נָטְלִין יָת טָעֲוָתְהוֹן
וּמוֹבְלִין לְהוֹן עִמְהוֹן וּבְאֲתַר דְאִינוּן שָׁרַן פָרְסִין יָת מַשׁכְּנֵיהוֹן וּמקִימִין יָת
טָעֲוָתְהוֹן וְסָגְדִין לְהוֹן אֵידָא הִיא אוּמָה וְלִישָׁן דַעֲבַדַת כְּוָתְכוֹן בֵית יִשׂרָאֵל:

2:10 "For cross to the coastlands of Kittim and see, And send to Kedar and observe closely And see if there has been such *a thing* as this!

2:11 הַהֵימִיר גּוֹי֙ אֱלֹהִ֔ים וְהֵ֖מָּה לֹ֣א אֱלֹהִ֑ים וְעַמִּ֛י הֵמִ֥יר כְּבוֹד֖וֹ בְּל֥וֹא יוֹעִֽיל׃
2:11 הָא עַמְמַיָא לָא שְׁבַקוּ פֻלחַן טָעֲוָתָא וְאִנוּן טָעֲוָן דְלֵית בְּהוֹן צְרוֹךְ וְעַמִי
שְׁבַקוּ פֻלחָנִי דִבדִילֵיה אֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן יְקָרָא טוּבָא וַאֲזַלוּ בָתַר דְלָא יְהַנוּן
לְהוֹן:

2:11 "Has a nation changed gods When they were not gods? But My people have changed their glory For that which does not profit.

2:12 שֹׁ֥מּוּ שָׁמַ֖יִם עַל־זֹ֑את וְשַׂעֲר֛וּ חָרְב֥וּ מְאֹ֖ד נְאֻם־יְהוָֽה׃
2:12 אִתאַבַלוּ שְׁמַיָא עַל כְּדֵין עַל אַרעָא דְיִשׂרָאֵל דַעֲתִידָא לְמִחרַב וְעַל
בֵית־מַקדְשָׁא דַעֲתִיד לְאִצטְדָאָה לאיצטראה וְעַל דְעוּבְדִין בִישִׁין ועל דעבדו
עובדין בישין ועל עובדין בישין דעבדו עֲבַדוּ עַמִי לַחדָא אֲמַר יוי:

2:12 "Be appalled, O heavens, at this, And shudder, be very desolate," declares the LORD.

2:13 כִּֽי־שְׁתַּ֥יִם רָע֖וֹת עָשָׂ֣ה עַמִּ֑י אֹתִ֨י עָזְב֜וּ מְק֣וֹר מַ֣יִם חַיִּ֗ים לַחְצֹ֤ב לָהֶם֙ בֹּאר֔וֹת
בֹּארֹת֙ נִשְׁבָּרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר לֹא־יָכִ֖לוּ הַמָּֽיִם׃
2:13 אֲרֵי תַרתֵין בִישִׁין עֲבַדוּ עַמִי פֻלחָנִי שְׁבַקוּ דִבדִילֵיה אֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן
טוּבָא יקרא כְמַבּוּעַ דְמַיִין דְלָא פָסַק וּטעוֹ וּשׁעוֹ בָתַר טָעֲוָתָא דְאִינוּן לְהוֹן
כְגוּבִין תְבִירָן דְלָא יָכְלִין לְקַיָמָא מַיָא:

2:13 "For My people have committed two evils: They have forsaken Me, The fountain of living waters, To hew for themselves cisterns, Broken cisterns That can hold no water.

2:14 הַעֶ֙בֶד֙ יִשְׂרָאֵ֔ל אִם־יְלִ֥יד בַּ֖יִת ה֑וּא מַדּ֖וּעַ הָיָ֥ה לָבַֽז׃
2:14 הַכְעַבדָא הֲוָה יִשְׂרָאֵל אִם יְלִיד בֵיתָא הוּא מָדֵין אִתמְסַר לְבִזוֹזִין:

2:14 "Is Israel a slave? Or is he a homeborn servant? Why has he become a prey?

2:15 עָלָיו֙ יִשְׁאֲג֣וּ כְפִרִ֔ים נָתְנ֖וּ קוֹלָ֑ם וַיָּשִׁ֤יתוּ אַרְצוֹ֙ לְשַׁמָּ֔ה עָרָ֥יו (נִצְּתָה) [נִצְּת֖וּ]
מִבְּלִ֥י יֹשֵֽׁב׃
2:15 עֲלוֹהִי יַכלוּן מַלכִין מלכיא יְרִימוּן קָלְהוֹן וִישַׁווֹן וּשׁווּ אַרעֵיה לְצָדוּ
קִרווֹהִי יְצַדְיָן מִבְּלִי יָתִיב:

2:15 "The young lions have roared at him, They have roared loudly. And they have made his land a waste; His cities have been destroyed, without inhabitant.

2:16 גַּם־בְּנֵי־נֹ֖ף (וְתַחְפְּנֵס) [וְתַחְפַּנְחֵ֑ס] יִרְע֖וּךְ קָדְקֹֽד׃
2:16 אַף בְּנֵי מַפִיס וְתַחפַּנחֵס יִקטְלוּן גִיבָרַך וְיִבְזוּן ויבזזון נִכסָך:

2:16 "Also the men of Memphis and Tahpanhes Have shaved the crown of your head.

2:17 הֲלוֹא־זֹ֖את תַּעֲשֶׂה־לָּ֑ךְ עָזְבֵךְ֙ אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהַ֔יִךְ בְּעֵ֖ת מוֹלִיכֵ֥ךְ בַּדָּֽרֶךְ׃
2:17 הֲלָא דָא פוּרעָנוּתָא תִתעֲבֵיד מִנִיךְ עַל דִשׁבַקתְּ יָת פֻלחָנָא דַיוי אֱלָהִיךְ
דְאַחזִיךְ דחזיך אוֹרחָא דְתָקְנָא תקנא וְלָא דלא הֲלִיכְת בַהּ:

2:17 "Have you not done this to yourself By your forsaking the LORD your God When He led you in the way?

2:18 וְעַתָּ֗ה מַה־לָּךְ֙ לְדֶ֣רֶךְ מִצְרַ֔יִם לִשְׁתּ֖וֹת מֵ֣י שִׁח֑וֹר וּמַה־לָּ֙ךְ֙ לְדֶ֣רֶךְ אַשּׁ֔וּר

לִשְׁתּ֖וֹת מֵ֥י נָהָֽר׃
2:18 וכעַן מָא לְכוֹן לְאִתחַבָרָא לְפַרעֹה מַלכָּא דְמִצרַיִם לְמִרמֵי דְכֻורֵיכוֹן
בְנַהרָא וּמָא לְכוֹן לְמִגזַר קְיָם עִם אַתֻורָאָה לְאַגלָאָה יָתְכוֹן לְהַלָאָה מֵהַלאָה
לְהלָא מֵעִיבַר לְעִיבַר פְּרָת׃

2:18 "But now what are you doing on the road to Egypt, To drink the waters of the Nile? Or what are you doing on the road to Assyria, To drink the waters of the Euphrates?

2:19 תְּיַסְּרֵ֣ךְ רָעָתֵ֗ךְ וּמְשֻֽׁבוֹתַ֙יִךְ֙ תּוֹכִחֻ֔ךְ וּדְעִ֤י וּרְאִי֙ כִּי־רַ֣ע וָמָ֔ר עָזְבֵ֖ךְ אֶת־יְהוָ֣ה
אֱלֹהָ֑יִךְ וְלֹ֤א פַחְדָּתִי֙ אֵלַ֔יִךְ נְאֻם־אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה צְבָאֽוֹת׃
2:19 אֵיתֵיתִי עֲלַך יִסוּרִין וְלָא מְנַעת מִבשְׁתִיך וְעַל דְלָא תָבת לְאוֹרָיתָא
פוּרעָנֻותָא תִתעֲבֵיד מִנִיך וּדעִי וַחזָא אֲרֵי בִשׁתָא וּמְרָרָא מרדא אִיתִי עֲלַך
יְרוּשְׁלֵם עַל דִשׁבַקת יָת פֻּלחָנָא דַיוי אֱלָהִיך וְלָא שַׁוִית דַחלְתִי לָקֳבֵיל עֵינַך
אֲמַר יוי אֱלֹהִים׃

2:19 "Your own wickedness will correct you, And your apostasies will reprove you; Know therefore and see that it is evil and bitter For you to forsake the LORD your God, And the dread of Me is not in you," declares the Lord GOD of hosts.

2:20 כִּ֣י מֵעוֹלָ֞ם שָׁבַ֣רְתִּי עֻלֵּ֗ךְ נִתַּ֙קְתִּי֙ מוֹסְרֹתַ֔יִךְ וַתֹּאמְרִ֖י לֹ֣א (אֶעֱבֹד) [אֶעֱב֑וֹר]
כִּ֣י עַֽל־כָּל־גִּבְעָ֞ה גְּבֹהָ֗ה וְתַ֙חַת֙ כָּל־עֵ֣ץ רַעֲנָ֔ן אַ֖תְּ צֹעָ֥ה זֹנָֽה׃
2:20 אֲרֵי מִעָלְמָא תַבַרִית תְבַרִית נִיר עַמְמַיָא מִצַוְרֵיכוֹן פַסֵיקִית חֲנָקֵיכֻון
וַאֲמַרתֻּון לָא נוֹסֵיף עוֹד לְמִעבַר עַל מֵימְרָך אֲרֵי עַל כָל רָמָא מְנַטְלָא ותחות
כָל אִילָן עַבוֹף אַת פָּלְחָא לְטָעֲוָתָא׃

2:20 "For long ago I broke your yoke *And* tore off your bonds; But you said, 'I will not serve!' For on every high hill And under every green tree You have lain down as a harlot.

2:21 וְאָנֹכִי֙ נְטַעְתִּ֣יךְ שֹׂרֵ֔ק כֻּלֹּ֖ה זֶ֣רַע אֱמֶ֑ת וְאֵיךְ֙ נֶהְפַּ֣כְתְּ לִ֔י סוּרֵ֖י הַגֶּ֥פֶן נָכְרִיָּֽה׃
2:21 וַאֲנָא קַיֵימתכוֹן קֳדָמַי כְּמֵיצַב כמנצב גְּפַן גפנא בְחִירָא כֻולְכוֹן כולהון
עָבְדֵי קְשׁוֹט וְאֵיכְדֵין אִשׁתַנֵיתֻון אישתנית קֳדָמַי בְעֻובָדֵיכוֹן מְקַלְקְלַיָא סְטֵיתוֹן
מִבָתַר פֻלחָנִי דחלתי הֲוֵיתוֹן כִגפַן דְלֵית בַה הֲנָאָה׃

2:21 "Yet I planted you a choice vine, A completely faithful seed. How then have you turned yourself before Me Into the degenerate shoots of a foreign vine?

2:22 כִּ֤י אִם־תְּכַבְּסִי֙ בַּנֶּ֔תֶר וְתַרְבִּי־לָ֖ךְ בֹּרִ֑ית נִכְתָּ֤ם עֲוֺנֵךְ֙ לְפָנַ֔י נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃
2:22 אֲרֵי אִם תְדַמַן תדמן לְאִתנַקָאָה מֵחוֹבַך מחוביכון כְמָא דמנקן בְנִתרָא
ומחורין בְבוֹרִיתָא הָא כְרוֹשַׁם כתמא דְלָא דְכֵי כֵין סְגִיאֻו חוֹבַך קֳדָמַי אֲמַר
יוי אֱלֹהִים׃

2:22 "Although you wash yourself with lye And use much soap, The stain of your iniquity is before Me," declares the Lord GOD.

2:23 אֵ֣יךְ תֹּאמְרִ֞י לֹ֣א נִטְמֵ֗אתִי אַחֲרֵ֤י הַבְּעָלִים֙ לֹ֣א הָלַ֔כְתִּי רְאִ֤י דַרְכֵּךְ֙ בַּגַּ֔יְא
דְּעִ֖י מֶ֣ה עָשִׂ֑ית בִּכְרָ֥ה קַלָּ֖ה מְשָׂרֶ֥כֶת דְּרָכֶֽיהָ׃
2:23 אֵיכְדֵין תֵימְרִין לָא אִסתָאָבִית בָתַר טָעֲוָת עַמְמַיָא לָא הַלֵיכִית זְקוּפִי עֵינַך
עַל אוֹרחָתִיך וּחזַא ותחזי כַד הֲוֵית יָתְבָא בְחֵילְתָא לְקָבֵיל בֵית פְעוֹר דְעִי
מָא עֲבַדת הֲוֵית דָמְיָא לְיָנְקָא קַלִילָא דמְקַלְקְלָא אוֹרחָתַהָא׃

2:23 "How can you say, 'I am not defiled, I have not gone after the Baals '? Look at your way in the valley! Know what you have done! You are a swift young camel entangling her ways,

2:24 פֶּ֣רֶה ׀ לִמֻּ֣ד מִדְבָּ֗ר בְּאַוַּ֤ת (נפשו) [נַפְשָׁהּ֙] שָׁאֲפָ֣ה ר֔וּחַ תַּאֲנָתָ֖הּ מִ֣י יְשִׁיבֶ֑נָּה
כָּל־מְבַקְשֶׁ֙יהָ֙ לֹ֣א יִיעָ֔פוּ בְּחָדְשָׁ֖הּ יִמְצָאֽוּנְהָ׃

2:24 כְעַרדָא דמדוּרֵה בְמַדבְרָא מַדבְרָא מְהַלְכָא בּרעוּת נַפשַׁה שָׁתְיָא רְוּחָא
כִיְרָוּרָא כירודא כֵין כְנִשׁתָא דְיִשׂרָאֵל מְרַדַת וּטעַת מִן אוֹרָיתָא וְלָא צָבְיָא
צביאת לְמתָב נְבִיָא אֵימַר לַה כָל בָעַהָא דְאוֹרָיתִי דְאוֹרָיתָא לָא יִשׁתַלהוֹן
בִזמַנַה יִשׁכְחוּנַה׃

2:24 A wild donkey accustomed to the wilderness, That sniffs the wind in her passion. In *the time of* her heat who can turn her away? All who seek her will not become weary; In her month they will find her.

2:25 מִנְעִ֤י רַגְלֵךְ֙ מִיָּחֵ֔ף (וגורנך) [וּגְרוֹנֵ֖ךְ] מִצִּמְאָ֑ה וַתֹּאמְרִ֣י נוֹאָ֗שׁ ל֛וֹא כִּֽי־אָהַ֥בְתִּי
זָרִ֖ים וְאַחֲרֵיהֶ֥ם אֵלֵֽךְ׃
2:25 מְנַעִי רַגלַך מִלְאִתחַבָרָא לְעַמְמַיָא וּפוּמִיך מִלְמִפלַח לְטָעֲוָתָא וַאֲמַרַת
תַבִית מִבתַר פֻלחָנַך לָא אֲרֵי רְחֵימִית אִתחַבָרָא לאתחברא לְעַממַיָא וּבָתַר
פֻלחַן טָעֲוָתְהוֹן אֲהָך׃

2:25 "Keep your feet from being unshod And your throat from thirst; But you said, 'It is hopeless! No! For I have loved strangers, And after them I will walk.'

2:26 כְּבֹ֤שֶׁת גַּנָּב֙ כִּ֣י יִמָּצֵ֔א כֵּ֥ן הֹבִ֖ישׁוּ בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל הֵ֤מָּה מַלְכֵיהֶם֙ שָֽׂרֵיהֶ֔ם
וְכֹהֲנֵיהֶ֖ם וּנְבִיאֵיהֶֽם׃
2:26 כְבַהתַת גְבַר גנב דְמִתחֲשֵׁב מְהֵימָן וּמִשׁתְכַח גָנֵיב כֵין בְהִיתְו בֵית יִשׂרָאֵל
אִנוּן מַלכֵיהוֹן רַברְבֵיהוֹן וְכָהֲנֵיהוֹן וּנבִייֵהוֹן דְשִׁקרָא׃

2:26 "As the thief is shamed when he is discovered, So the house of Israel is shamed; They, their kings, their princes And their priests and their prophets,

2:27 אֹמְרִ֨ים לָעֵ֜ץ אָ֣בִי אַ֗תָּה וְלָאֶ֙בֶן֙ אַ֣תְּ (ילדתני) [יְלִדְתָּ֔נוּ] כִּֽי־פָנ֥וּ אֵלַ֛י עֹ֖רֶף
וְלֹ֣א פָנִ֑ים וּבְעֵ֤ת רָֽעָתָם֙ יֹֽאמְר֔וּ ק֖וּמָה וְהוֹשִׁיעֵֽנוּ׃
2:27 אָמְרִין לִצלַים אָעָא אֲבוּנָא אַת וְלָמָא דְמִתעֲבֵיד מִן אַבנָא אָמְרִין לֵיה אַת
בְרֵיתַנָא אֲרֵי אַחזַרוּ בְפֻלחָנִי קְדָל וְלָא שַׁוִיאוּ דַחלְתִי לְקָבֵיל אַפֵיהוֹן וּבעִידָן
דְבִשׁתָא אָתְיָא עֲלֵיהוֹן כָפְרִין בטַעֲוָתְהוֹן מוֹדַן קֳדָמַי וְאָמְרִין רַחֵים עֲלַנָא
וּפרוֹקנָא׃

2:27 Who say to a tree, 'You are my father,' And to a stone, 'You gave me birth.' For they have turned *their* back to Me, And not *their* face; But in the time of their trouble they will say, 'Arise and save us.'

2:28 וְאַיֵּ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ אֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֣יתָ לָּ֔ךְ יָק֕וּמוּ אִם־יוֹשִׁיע֖וּךָ בְּעֵ֣ת רָעָתֶ֑ךָ כִּ֚י מִסְפַּ֣ר
עָרֶ֔יךָ הָי֥וּ אֱלֹהֶ֖יךָ יְהוּדָֽה׃ ס
2:28 וְאָן דַחלַתכוֹן דַעֲבַדתוּן לְכוֹן יְקוּמוּן אִם יָכְלָן לְמִפרַקכוֹן בְעִידָן בִישָׁתְכוֹן
אֲרֵי מִנַין קִרוַיכוֹן הֲוָאָה דַחלַתכוֹן דְבֵית יְהוּדָה׃

2:28 "But where are your gods Which you made for yourself? Let them arise, if they can save you In the time of your trouble; For *according to* the number of your cities Are your gods, O Judah.

2:29 לָ֥מָּה תָרִ֖יבוּ אֵלָ֑י כֻּלְּכֶ֛ם פְּשַׁעְתֶּ֥ם בִּ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
2:29 לְמָא אַתוּן מְדַמַן לְמִדַן לְקָבֵיל פִתגָמַי כוּלְכוֹן מְרַדתוּן בְמֵימְרִי אֲמַר יוי׃

2:29 "Why do you contend with Me? You have all transgressed against Me," declares the LORD.

2:30 לַשָּׁוְא֙ הִכֵּ֣יתִי אֶת־בְּנֵיכֶ֔ם מוּסָ֖ר לֹ֣א לָקָ֑חוּ אָכְלָ֧ה חַרְבְּכֶ֛ם נְבִיאֵיכֶ֖ם כְּאַרְיֵ֥ה
מַשְׁחִֽית׃
2:30 לְמַגָן אַלקֵיתִי יָת בְנֵיכוֹן אֻלפָן לָא קַבִילוּ קַטֵילַת חַרבְכוֹן נְבִיאֵיכוֹן
כְאַריָא דִמחַבֵיל׃

2:30 "In vain I have struck your sons; They accepted no chastening. Your sword has devoured your prophets Like a destroying lion.

2:31 הַדּ֗וֹר אַתֶּם֙ רְא֣וּ דְבַר־יְהוָ֔ה הֲמִדְבָּ֤ר הָיִ֙יתִי֙ לְיִשְׂרָאֵ֔ל אִ֛ם אֶ֥רֶץ מַאְפֵּ֖לְיָ֑ה
מַדּ֜וּעַ אָמְר֤וּ עַמִּי֙ רַ֔דְנוּ לֽוֹא־נָב֥וֹא ע֖וֹד אֵלֶֽיךָ׃
2:31 עַם דָרָא אַתֻון קַבִילוּ פִתגָמָא דַיוי הַכְמַדבַר צָדֵי דְלֵית בֵיה הֲנָאָה הֲוָה
מֵימְרִי לְיִשׂרָאֵל אִם כַאֲרַע כארעא חָרבָא דלית בה צרוך מָדֵין אֲמַרוּ עַמִי
אִטַלטַלנָא לָא נְתוּב עוֹד לְפֻלחָנָך לוותך׃

2:31 "O generation, heed the word of the LORD. Have I been a wilderness to Israel, Or a land of thick darkness? Why do My people say, 'We *are free to* roam; We will no longer come to You'?

2:32 הֲתִשְׁכַּ֤ח בְּתוּלָה֙ עֶדְיָ֔הּ כַּלָּ֖ה קִשֻּׁרֶ֑יהָ וְעַמִּי֙ שְׁכֵח֔וּנִי יָמִ֖ים אֵ֥ין מִסְפָּֽר׃
2:32 הַאִפשָׁר דְתִתנְשֵׁי בְתֻולְתָא תִקוּנַה כַלְתָא קִשׁוּטַהָא וְעַמִי שְׁבַקוּ פֻלחָנִי יוֹמִין
דְלָא דְלֵית מִנְיָן׃

2:32 "Can a virgin forget her ornaments, Or a bride her attire? Yet My people have forgotten Me Days without number.

2:33 מַה־תֵּיטִ֥בִי דַּרְכֵּ֖ךְ לְבַקֵּ֣שׁ אַהֲבָ֑ה לָכֵן֙ גַּ֣ם אֶת־הָרָע֔וֹת (לִמַּדְתִּי) [לִמַּ֖דְתְּ]
אֶת־דְּרָכָֽיִךְ׃
2:33 מָא אַת מִשׁתַפְרָא בְאוֹרחָתִיך למעבד רחימו רחמי לְאִתחַבָרָא לְעַמְמַיָא
בעממיא בְכֵין אַף יָת בִישָׁן אַלֵיפַת מִן יָת אוֹרחָתִיך׃

2:33 "How well you prepare your way To seek love! Therefore even the wicked women You have taught your ways.

2:34 גַּ֤ם בִּכְנָפַ֙יִךְ֙ נִמְצְא֔וּ דַּ֛ם נַפְשׁ֥וֹת אֶבְיוֹנִ֖ים נְקִיִּ֑ים לֹֽא־בַמַּחְתֶּ֥רֶת מְצָאתִ֖ים כִּ֥י
עַל־כָּל־אֵֽלֶּה׃
2:34 אַף בְסִתרָא אִשׁתְכַחַת דַאֲשַׁדַת דַם זַכַאי זַכָאִין דַם נַפְשָׁת נפשן דנפשת
דְמִסכֵינִין זַכָאִין לָא כְמָא דְמַשׁכְחִין בְמַחתַרתָא אֲלָהֵין עַל כָל אִלֵין עֲבַדת
עֲבַרת׃

2:34 "Also on your skirts is found The lifeblood of the innocent poor; You did not find them breaking in. But in spite of all these things,

2:35 וַתֹּֽאמְרִי֙ כִּ֣י נִקֵּ֔יתִי אַ֛ךְ שָׁ֥ב אַפּ֖וֹ מִמֶּ֑נִּי הִנְנִי֙ נִשְׁפָּ֣ט אוֹתָ֔ךְ עַל־אָמְרֵ֖ךְ לֹ֥א
חָטָֽאתִי׃
2:35 וַאֲמַרת אֲרֵי זְכֵיתִי בְרַם תָב רֻגזֵיה מִנִי הָאֲנָא עָבֵיד עִמִיך פּוֹרעָנֻות דִין
דִינִי עַל דַאֲמַרת לָא חֲטֵיתִי׃

2:35 Yet you said, 'I am innocent; Surely His anger is turned away from me.' Behold, I will enter into judgment with you Because you say, 'I have not sinned.'

2:36 מַה־תֵּזְלִ֥י מְאֹ֖ד לְשַׁנּ֣וֹת אֶת־דַּרְכֵּ֑ךְ גַּ֤ם מִמִּצְרַ֙יִם֙ תֵּב֔וֹשִׁי כַּאֲשֶׁר־בֹּ֖שְׁתְּ מֵאַשּֽׁוּר׃
2:36 מָא אַת מִסתַכְלָא לַחדָא לְקַלקָלָא יָת אוֹרחָתִיך אַף מִמִצרַיִם תִבַהתִין
כְמָא דִבהֵיתת דִי בהית מֵאַתֻורָאָה מאתורא׃

2:36 "Why do you go around so much Changing your way? Also, you will be put to shame by Egypt As you were put to shame by Assyria.

2:37 גַּ֣ם מֵאֵ֥ת זֶה֙ תֵּֽצְאִ֔י וְיָדַ֖יִךְ עַל־רֹאשֵׁ֑ךְ כִּֽי־מָאַ֤ס יְהוָה֙ בְּמִבְטַחַ֔יִךְ וְלֹ֥א
תַצְלִ֖יחִי לָהֶֽם׃
2:37 אַף מִלְוָת דֵין תִפְקִין וּבַהתַת חוֹבַך עַל רֵישִׁיך אֲרֵי רַחֵיק יוי רֻוחצָנַך וְלָא
תַצלְחִין לְהוֹן׃

2:37 "From this *place* also you will go out With your hands on your head; For the LORD has rejected those in whom you trust, And you will not prosper with them."

3:1 לֵאמֹ֡ר הֵ֣ן יְשַׁלַּ֣ח אִ֣ישׁ אֶת־אִשְׁתּ֡וֹ וְהָלְכָ֣ה מֵֽאִתּוֹ֩ וְהָיְתָ֨ה לְאִישׁ־אַחֵ֜ר הֲיָשׁ֤וּב
אֵלֶ֙יהָ֙ ע֔וֹד הֲל֛וֹא חָנ֥וֹף תֶּחֱנַ֖ף הָאָ֣רֶץ הַהִ֑יא וְאַ֗תְּ זָנִית֙ רֵעִ֣ים רַבִּ֔ים וְשׁ֥וֹב אֵלַ֖י

נְאֻם־יְהוָה׃
3:1 לְמֵימַר הָא יִפטַר גְבַר יָת אִתְתֵיה וּתהָך מִלְוָתֵיה וּתהֵי לִגבַר אָחֳרָן הַאִפשָׁר דִיתוּב לְוָתַהּ לוותהא עוֹד הֲלָא מְחָב תְּחוּב אַרעָא הַהִיא וְאַת טְעֵית וְאִתחַבַרת לְאִתחַבָרָא לְעַמְמִין סַגִיאִין וְתוּבִי מִכְעַן לְפֻלחָנִי אֲמַר יוי׃

3:1 *God* says, "If a husband divorces his wife And she goes from him And belongs to another man, Will he still return to her? Will not that land be completely polluted? But you are a harlot *with* many lovers; Yet you turn to Me," declares the LORD.

3:2 שְׂאִי־עֵינַיִךְ עַל־שְׁפָיִם וּרְאִי אֵיפֹה לֹא (שֻׁגַּלְתְּ) [שֻׁכַּבְתְּ] עַל־דְּרָכִים יָשַׁבְתְּ לָהֶם כַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתַּחֲנִיפִי אֶרֶץ בִּזְנוּתַיִךְ וּבְרָעָתֵךְ׃
3:2 זְקוּפִי עֵינַך עַל נִגדִין וַחזַא אֵיכָה היכא לָא אִתחַבַרת לִיך לְמִפלַח לְטָעֲוָתָא עַל אוֹרחַת בֵית־מִשרֵיהוֹן אוֹרֵיכת לְהוֹן כְעַרבָאֵי דְשָׁרַן דשַׁרַן בְשְׁכוּנִין בְמַדבְרָא וְחַיֵיבת אַרעָא בְטַעֲוּתִיך וּבבִשׁתִיך׃

3:2 "Lift up your eyes to the bare heights and see; Where have you not been violated? By the roads you have sat for them Like an Arab in the desert, And you have polluted a land With your harlotry and with your wickedness.

3:3 וַיִּמָּנְעוּ רְבִבִים וּמַלְקוֹשׁ לוֹא הָיָה וּמֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם׃
3:3 וְאִתמְנַעוּ רְסִיסַיָא וּמַלקֵושָׁא לָא הֲוָה וְחוּצַף כְאִתָּא נָפְקַת־בָרָא הֲוָה לִיך מְסָרַבת לְאִתכְנָעָא׃

3:3 "Therefore the showers have been withheld, And there has been no spring rain. Yet you had a harlot's forehead; You refused to be ashamed.

3:4 הֲלוֹא מֵעַתָּה (קָרָאתִי) [קָרָאת] לִי אָבִי אַלּוּף נְעֻרַי אָתָּה׃
3:4 הֲלָא מִכְעַן תְּצַלַן תצלי קֳדָמַי רִבוֹנִי אַת פָרִקִי דְמִן עָלְמָא׃

3:4 "Have you not just now called to Me, 'My Father, You are the friend of my youth?

3:5 הֲיִנְטֹר לְעוֹלָם אִם־יִשְׁמֹר לָנֶצַח הִנֵּה (דִבַּרְתִּי) [דִבַּרְתְּ] וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָל׃ פ
3:5 הַאִפשָׁר דִיתנַטְרוּן לִיך חוֹבִין חוֹבִיך לְעָלַם אִם תִתַקַף עֲלָך מַחָא לְאַפרָשׁ הָא הלא מַלֵילת וַעֲבַדת בִישִׁין וְאַסגֵית פרני׃

3:5 'Will He be angry forever? Will He be indignant to the end?' Behold, you have spoken And have done evil things, And you have had your way."

3:6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הֲרָאִיתָ אֲשֶׁר עָשְׂתָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל הֹלְכָה הִיא עַל־כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַתִּזְנִי־שָׁם׃
3:6 וַאֲמַר יוי לִי בְיוֹמֵי יֹאשִׁיָה מַלכָא הַחֲזֵיתָא מָא דַעֲבַדוּ דְמִתחַסְנִין חסינא לְמִתַב לְפֻלְחָנִי דְבֵית יִשְרָאֵל אַזלִין אִנוּן עַל כָל טוּר רָם רמא מנטלא וְלִתחוֹת ותחות כָל אִילָן עֲבוֹף וּפָלְחִין ופלחו תַמָן אען לְטָעֲוָתָא׃

3:6 Then the LORD said to me in the days of Josiah the king, "Have you seen what faithless Israel did? She went up on every high hill and under every green tree, and she was a harlot there.

3:7 וָאֹמַר אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֵלַי תָּשׁוּב וְלֹא־שָׁבָה (וַתִּרְאֶה) [וַתֵּרֶא] בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה׃
3:7 וַאֲמַרִית בָתַר דַעֲבַדוּ יָת כָל אִלֵין לְפֻלחָנִי יְתוּבוּן וְלָא תָבוּ וַחֲזוֹ מְשַקְרַיָא אֲחֵיהוֹן דְבֵית יְהוּדָה׃

3:7 "I thought, 'After she has done all these things she will return to Me'; but she did not return, and her treacherous sister Judah saw it.

3:8 וָאֵרֶא כִּי עַל־כָּל־אֹדוֹת אֲשֶׁר נִאֲפָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ וָאֶתֵּן אֶת־סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָרְאָה בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּזֶן גַּם־הִיא׃

3:8 וּגלֵי קֳדָמַי אֲרֵי עַל כָּל עֵיסַק דטעוֹ דְמִתחַסְנִין לְמִתָב לְפֶלחָנִי דְבֵית
יִשְׂרָאֵל אַגלֵיתִינֻון שַׁלַחתִנֻון כְּמָא דְיָהְבִין אִגְרָת גֵט פִּטֻורִין וּמְשַׁלְחִין וְלָא
דְחִילְוּ מְשַׁקְרַיָא דְבֵית יְהֻודָה אֲחֵיהוֹן וַאֲזַלְוּ וּטעוֹ אַף אִנֻון׃

3:8 "And I saw that for all the adulteries of faithless Israel, I had sent her away and given her a writ of divorce, yet her treacherous sister Judah did not fear; but she went and was a harlot also.

3:9 וְהָיָה֙ מִקֹּ֣ל זְנוּתָ֔הּ וַתֶּחֱנַ֖ף אֶת־הָאָ֑רֶץ וַתִּנְאַ֥ף אֶת־הָאֶ֖בֶן וְאֶת־הָעֵֽץ׃
3:9 וַהֲוָה מְדִקַלִילָא בְעֵינַהָא טָעֻותַה וְחַיֵיבַת יָת אַרעָא וּטעָת עִם פָּלְחֵי טעותא
אַבנַיָא וְאָעַיָא׃

3:9 "Because of the lightness of her harlotry, she polluted the land and committed adultery with stones and trees.

3:10 וְגַם־בְּכָל־זֹאת֙ לֹא־שָׁ֣בָה אֵלַ֗י בָּגוֹדָ֛ה אֲחוֹתָ֥הּ יְהוּדָ֖ה בְּכָל־לִבָּ֑הּ כִּ֖י
אִם־בְּשֶׁ֑קֶר נְאֻם־יְהוָֽה׃ פ
3:10 וְאַף בְּכָל דָא לָא תָבֻו לְפֶלחָנִי מְשַׁקְרַיָא דבית יהודה אחיהון אֲחֵיהוֹן
דְבֵית יְהֻודָה בְּכָל לִבְהוֹן אֱלָהֵין בְשִׁקרָא לשיקרא אֲמַר יוי׃

3:10 "Yet in spite of all this her treacherous sister Judah did not return to Me with all her heart, but rather in deception," declares the LORD.

3:11 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י צִדְּקָ֥ה נַפְשָׁ֖הּ מְשֻׁבָ֣ה יִשְׂרָאֵ֑ל מִבֹּגֵדָ֖ה יְהוּדָֽה׃
3:11 וַאֲמַר יוי לִי זַכִיאֻו נַפשְׁהוֹן זכית נפשה דְמִתחַסְנִין דמתחסנא לְמִתָב
לְפֶלחַנִי דְבֵית יִשְׂרָאֵל מִמְשַׁקְרַיָא ממשקרא דְבֵית יְהֻודָה׃

3:11 And the LORD said to me, "Faithless Israel has proved herself more righteous than treacherous Judah.

3:12 הָלֹ֡ךְ וְקָרָ֜אתָ אֶת־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵלֶּה֮ צָפֹ֒נָה֒ וְאָמַרְתָּ֞ שׁ֣וּבָה מְשֻׁבָ֤ה יִשְׂרָאֵל֙
נְאֻם־יְהוָ֔ה לֽוֹא־אַפִּ֥יל פָּנַ֖י בָּכֶ֑ם כִּֽי־חָסִ֥יד אֲנִ֛י נְאֻם־יְהוָ֖ה לֹ֥א אֶטּ֖וֹר לְעוֹלָֽם׃
3:12 אִיזֵיל וְתִתנַבֵי יָת פִתגָמַיָא הָאִלֵין בַאֲרַע בארעא צִפֻונָא וְתֵימַר תֻובְו
דְמִתחַסְנִין לְמִתָב לְפֶלחָנִי דְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲמַר יוי כַד תְתֻובְון לָא אַשְׁלַח רֻוגזִי
בְכוֹן אֲרֵי מַסגֵי לְמַעֲבַד טָבְוָן אֲנָא אֲמַר יוי לָא יִתנַטְרֻון איפשר דיתנטרון
לִיך חוֹבִיך לִיך חובין לִיך לְעָלַם׃

3:12 "Go and proclaim these words toward the north and say, 'Return, faithless Israel,' declares the LORD; 'I will not look upon you in anger. For I am gracious,' declares the LORD; 'I will not be angry forever.

3:13 אַ֚ךְ דְּעִ֣י עֲוֺנֵ֔ךְ כִּ֛י בַּיהוָ֥ה אֱלֹהַ֖יִךְ פָּשָׁ֑עַתְּ וַתְּפַזְּרִ֨י אֶת־דְּרָכַ֜יִךְ לַזָּרִ֗ים תַּ֚חַת
כָּל־עֵ֣ץ רַעֲנָ֔ן וּבְקוֹלִ֥י לֹא־שְׁמַעְתֶּ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
3:13 בְרַם דְעִי חוֹבַך אֲרֵי בְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהִיך מְרַדְת וְקַלקִילת יָת אוֹרחָתִיך
לְאִתחַבָרָא איתחברת אִתחַבָרָא לְעַמְמַיָא פָלְחֵי טַעֲוָתָא תְחוֹת כָל אִילָן עֲבוֹף
וּלמֵימְרִי לָא קְבֵילתֻון אֲמַר יוי׃

3:13 'Only acknowledge your iniquity, That you have transgressed against the LORD your God And have scattered your favors to the strangers under every green tree, And you have not obeyed My voice,' declares the LORD.

3:14 שׁ֣וּבוּ בָנִ֤ים שׁוֹבָבִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֥י אָנֹכִ֖י בָּעַ֣לְתִּי בָכֶ֑ם וְלָקַחְתִּ֨י אֶתְכֶ֜ם אֶחָ֣ד
מֵעִ֗יר וּשְׁנַ֙יִם֙ מִמִּשְׁפָּחָ֔ה וְהֵבֵאתִ֥י אֶתְכֶ֖ם צִיּֽוֹן׃
3:14 תֻובְו בְנַיָא דְמִתחַסְנִין דמתחסינו לְמִתָב אֲמַר יוי אֲרֵי אֲנָא אתרְעִיתִי בְכוֹן
וַאֲקָרֵיב יָתכוֹן כְאִלְו אַתְוָן מִשתַאֲרִין חַד מִן קַרתָא מִקַרתָא וּתרֵין מִזַרעִיתָא
וְאַעֵיל יָתכוֹן לְצִיוֹן׃

3:14 'Return, O faithless sons,' declares the LORD; 'For I am a master to you, And I will take you one from a city and two from a family, And I will bring you to Zion.'

3:15 וְנָתַתִּ֥י לָכֶ֖ם רֹעִ֣ים כְּלִבִּ֑י וְרָע֥וּ אֶתְכֶ֛ם דֵּעָ֥ה וְהַשְׂכֵּֽיל׃

3:15 וַאֲמַנֵי עֲלֵיכוֹן לכון פַּרְנָסִין עָבְדֵי רְעֻותִי וִיפַרְנְסֻון יָתְכוֹן בְּמַדַע וּבְחָכְמָא
ובחוכמתא:

3:15 "Then I will give you shepherds after My own heart, who will feed you on knowledge and understanding.

3:16 וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵמָּה נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ־בוֹ וְלֹא יִפְקֹדוּ וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד:
3:16 וִיהֵי אֲרֵי תִסגוֹן וְתִפְשֻׁון בְּאַרעָא בְּיוֹמַיָא הָאִינֻון אֲמַר יוי לָא יֵימְרֻון עוֹד
אֲרוֹן קְיָמָא דַיוי ייי וְלָא יִסַק יִסְקֻון עַל לֵב וְלָא יִדכְרֻון בֵיה עוֹד עוד ביה
וְלָא יְזוּעֻון וְלָא יְגִיחֻון בֵיה עוֹד עוד ביה ביה קְרָב:

3:16 "It shall be in those days when you are multiplied and increased in the land," declares the LORD, "they will no longer say, 'The ark of the covenant of the LORD.' And it will not come to mind, nor will they remember it, nor will they miss *it*, nor will it be made again.

3:17 בָּעֵת הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַ͏ִם כִּסֵּא יְהוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה
לִירוּשָׁלָ͏ִם וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע: ס
3:17 בְּעִדָנָא הַהוּא ההיא יִקרוֹן לִירֻושלַם אֲתַר בֵית־שְׁכִינְתָא דַיוי וְיִתנְהוֹן
לְמִפלַח בַה כָל עַמְמַיָא לִשמָא דַיוי לִירֻושלַם וְלָא יְהָכֻון עוד בָתַר הַרהֻור
לִבְהוֹן בִישָׁא:

3:17 "At that time they will call Jerusalem 'The Throne of the LORD,' and all the nations will be gathered to it, to Jerusalem, for the name of the LORD; nor will they walk anymore after the stubbornness of their evil heart.

3:18 בַּיָּמִים הָהֵמָּה יֵלְכוּ בֵית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:
3:18 בְּיוֹמַיָא הָאִינֻון יִתחַבְרֻון דְבֵית יְהֻודָה עִם בֵית דבית יִשְׂרָאֵל וְיֵיתוֹן וייעלון
כַחדָא מֵאֲרַע מארעא צִפֻּונָא לְאַרעָא על ארעא דְאַחסֵינִית יָת אֲבָהָתְכוֹן
אבהתהון:

3:18 "In those days the house of Judah will walk with the house of Israel, and they will come together from the land of the north to the land that I gave your fathers as an inheritance.

3:19 וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אֲשִׁיתֵךְ בַּבָּנִים וְאֶתֶּן־לָךְ אֶרֶץ חֶמְדָּה נַחֲלַת צְבִי
צִבְאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי (תִּקְרְאוּ־) [תִּקְרְאִי־]לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא (תָשׁוּבוּ) [תָשׁוּבִי]:
3:19 וַאֲנָא אֲמַרִית אֵיכְדֵין אַצלְחִינַך בִבנַיָא וְאַתֵין לִיך אֲרַע ארעא חַמדְתָא
חֲמדָתָא אַחסָנַת חֲדוַת תֻשבְחַת עַמְמַיָא תשבחתא דעממיא וַאֲמַרִית רִבּוֹנִי
תְצַלַן קֳדָמַי וּמִבָתַר פֻלחָנִי לָא תְתֻובִין:

3:19 "Then I said, 'How I would set you among My sons And give you a pleasant land, The most beautiful inheritance of the nations!' And I said, 'You shall call Me, My Father, And not turn away from following Me.'

3:20 אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה:
3:20 בְּכֵין כְּמָא דִמשַׁקְרָא דשקרת שקרתא אִתְּתָא בְּבַעלַה כֵין שַׁקַרתֻון
שַׁקֵירתֻון בְּמֵימְרִי בֵית יִשְׂרָאֵל אֲמַר יוי:

3:20 "Surely, as a woman treacherously departs from her lover, So you have dealt treacherously with Me, O house of Israel," declares the LORD.

3:21 קוֹל עַל־שְׁפָיִים נִשְׁמָע בְּכִי תַחֲנוּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֶעֱווּ אֶת־דַּרְכָּם שָׁכְחוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
3:21 קָלָא קָל עַל נִגדִין אִשׁתְמַע דְבָכַן וּמִתאַנְחִין בְנֵי בית יִשְׂרָאֵל אֲרֵי קַלקִילֻו
יָת אוֹרחָתְהֻון אִתנְשִׁיאֻו יָת פֻלחָנָא דַיוי אֱלָהֲהוֹן:

3:21 A voice is heard on the bare heights, The weeping *and* the supplications of the sons of Israel; Because they have perverted their way, They have forgotten the LORD their God.

3:22 שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנְנוּ אָתָנוּ לָךְ כִּי אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃
3:22 תּוּבוּ בְנַיָא דְמִתְחַסְנִין חסינא כנחשא לְמִתַּב לְפֻלְחָנִי אֲשַׁבּוֹק לְכוֹן כַּד
תְתוּבוּן הָא בְכָל עִידָן אַתּוּן אָמְרִין תַבְנָא לְפֻלְחָנָךְ פְּרוֹקְנָא אֲרֵי אַתְּ יוי
אֱלָהַנָא׃

3:22 "Return, O faithless sons, I will heal your faithlessness." "Behold, we come to You; For You are the LORD our God.

3:23 אָכֵן לַשֶּׁקֶר מִגְּבָעוֹת הֲמוֹן הָרִים אָכֵן בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃
3:23 בְּכֵין לְשִׁקְרָא פְּלַחְנָא עַל רָמָתָא לרמתא וְלָא לַהֲנָאָה אתרגושנא
איתרטשנא עַל טֻורַיָא טורא בְרַם בְּמֵימְרָא דַיוי אֱלָהַנָא פֻּרְקַן יִשְׂרָאֵל פורקנא
דישראל׃

3:23 "Surely, the hills are a deception, A tumult *on* the mountains. Surely in the LORD our God Is the salvation of Israel.

3:24 וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃
3:24 וּבַהֲתַת חוֹבִין אֲסִיפַת יָת לֵיאוּת אֲבָהָתַנָא מִזְּעוּרָנָא יָת עָנְהוֹן וְיָת תוֹרֵיהוֹן
יָת בְנֵיהוֹן וְיָת בְנָתְהוֹן׃

3:24 "But the shameful thing has consumed the labor of our fathers since our youth, their flocks and their herds, their sons and their daughters.

3:25 נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ וּתְכַסֵּנוּ כְּלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ס
3:25 נִשְׁכּוֹב בְּבַהֲתַת חוֹבַנָא וְתִחְפֵּינַנָא אתכנְעוּתַנָא אֲרֵי קֳדָם יוי אֱלָהַנָא חַבְנָא
אֲנַחְנָא וַאֲבָהָתַנָא מִזְּעוּרַנָא וְעַד יוֹמָא הָדֵין וְלָא קַבֵּילְנָא לְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהַנָא׃

3:25 "Let us lie down in our shame, and let our humiliation cover us; for we have sinned against the LORD our God, we and our fathers, from our youth even to this day. And we have not obeyed the voice of the LORD our God."

4:1 אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא תָנוּד׃
4:1 אִם תְתוּב יִשְׂרָאֵל לְפֻלְחָנִי אֲמַר יוי תִתְקַבַּל תְּיוּבְתָךְ עַד־לָא תִתְחַתַּם
גְזֵירְתָךְ גְזֵירָתָךְ וְאִם תַעְדֵי שִׁקּוּצָךְ מִן־קֳדָמַי וְלָא תִיטַּלְטַל׃

4:1 "If you will return, O Israel," declares the LORD, "*Then* you should return to Me. And if you will put away your detested things from My presence, And will not waver,

4:2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בֶּאֱמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בוֹ גּוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃ ס
4:2 וְאִם תְקַיֵּים בִּשְׁמִי קַיָּים הוּא יוי בְּקֻשְׁטָא בְדִינָא וּבִזָכוּתָא וְיִתְבָּרְכוּן עַמְמַיָא
בְיִשְׂרָאֵל וּבֵיהּ יִשְׁתַּבְּחוּן׃

4:2 And you will swear, 'As the LORD lives,' In truth, in justice and in righteousness; Then the nations will bless themselves in Him, And in Him they will glory."

4:3 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם נִירוּ לָכֶם נִיר וְאַל־תִּזְרְעוּ
אֶל־קוֹצִים׃
4:3 אֲרֵי כִדְנָן אֲמַר יוי לַאֲנָשׁ יְהוּדָה וּלְיָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם עֲבִידוּ לְכוֹן עוּבְדִין טָבִין
וְלָא תִבְעוֹן פֻּרְקָן בְּחוֹבִין׃

4:3 For thus says the LORD to the men of Judah and to Jerusalem, "Break up your fallow ground, And do not sow among thorns.

4:4 הִמֹּלוּ לַיהוָה וְהָסִרוּ עָרְלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם פֶּן־תֵּצֵא
כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם׃

4:4 תֻ֖ובוּ לְפֻלחָנָא דַיוי וְאַעדוֹ יַת רְשַׁע לִבְּכוֹן אֱנָשׁ יְהֻודָה וְיָתְבֵי יְרֻושְׁלַם דִלמָא יִדלַק תְפוּק כְּאִישָׁתָא רֻגזִי וִישֵׁיצֵי וְלָא יְהֵי חָיֵס מִן־קֳדָם בִּישֻׁות עוֹבָדֵיכוֹן׃
4:4 "Circumcise yourselves to the LORD And remove the foreskins of your heart, Men of Judah and inhabitants of Jerusalem, Or else My wrath will go forth like fire And burn with none to quench it, Because of the evil of your deeds."

4:5 הַגִּ֣ידוּ בִיהוּדָ֗ה וּבִירוּשָׁלִַ֙ם֙ הַשְׁמִ֔יעוּ וְאִמְר֕וּ (ותקעו) [תִּקְע֥וּ] שׁוֹפָ֖ר בָּאָ֑רֶץ
קִרְא֤וּ מַלְאוּ֙ וְאִמְר֔וּ הֵאָסְפ֥וּ וְנָב֖וֹאָה אֶל־עָרֵ֥י הַמִּבְצָֽר׃
4:5 חַווֹ בִיהֻודָה וּבִירֻושְׁלַם בַּסַרֻו וְאֵימַרֻו תְקַעֻו שׁוֹפָרָא בְּאַרעָא אַכלוֹ אַסגוֹ וְאֵימַרֻו אְמַרֻו אִתכַנַשֻׁו וְנֵיעוֹל לְקִרוִין כְּרִיכָן׃
4:5 Declare in Judah and proclaim in Jerusalem, and say, "Blow the trumpet in the land; Cry aloud and say, 'Assemble yourselves, and let us go Into the fortified cities.'

4:6 שְׂאוּ־נֵ֣ס צִיּ֔וֹנָה הָעִ֖יזוּ אַֽל־תַּעֲמֹ֑דוּ כִּ֣י רָעָ֗ה אָנֹכִ֛י מֵבִ֥יא מִצָּפ֖וֹן וְשֶׁ֥בֶר גָּדֽוֹל׃
4:6 זְקֻופֻו אָתָא עַל צִיוֹן לְצִיוֹן גְלוֹ לָא תִתעַכְּבֻון אֲרֵי בִשׁתָא אֲנָא מֵיתֵי מִצִפֻונָא וּתבָרָא רַבָא׃
4:6 "Lift up a standard toward Zion! Seek refuge, do not stand *still*, For I am bringing evil from the north, And great destruction.

4:7 עָלָ֤ה אַרְיֵה֙ מִֽסֻּבְּכ֔וֹ וּמַשְׁחִ֣ית גּוֹיִ֔ם נָסַ֖ע יָצָ֣א מִמְּקֹמ֑וֹ לָשׂ֤וּם אַרְצֵךְ֙ לְשַׁמָּ֔ה
עָרַ֥יִךְ תִּצֶּ֖ינָה מֵאֵ֥ין יוֹשֵֽׁב׃
4:7 גְלָא מַלַך מַלכָא מִכַרכֵיה וּמחַבֵיל עַמְמַיָא נְטַל נָטַל בְּמַשׁרְיָתֵיה נְפַק מֵאַתרֵיה לְשַׁוָאָה אַרעִיך לְצָדֻו קִרוַך קִרוִין קִרוִיך יִצדְיָן מִבְּלִי יָתִיב׃
4:7 "A lion has gone up from his thicket, And a destroyer of nations has set out; He has gone out from his place To make your land a waste. Your cities will be ruins Without inhabitant.

4:8 עַל־זֹ֛את חִגְר֥וּ שַׂקִּ֖ים סִפְד֣וּ וְהֵילִ֑ילוּ כִּ֥י לֹא־שָׁ֛ב חֲר֥וֹן אַף־יְהוָ֖ה מִמֶּֽנּוּ׃ פ
4:8 עַל דָא יֵיסְרֻון סַקִין יִספְדֻון וְיֵילְלֻון אֲרֵי לָא תָב תְקוֹף רֻוגזָא דַיוי מִנַנָא׃
4:8 "For this, put on sackcloth, Lament and wail; For the fierce anger of the LORD Has not turned back from us."

4:9 וְהָיָ֤ה בַיּוֹם־הַהוּא֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה יֹאבַ֥ד לֵב־הַמֶּ֖לֶךְ וְלֵ֣ב הַשָּׂרִ֑ים וְנָשַׁ֙מּוּ֙ הַכֹּ֣הֲנִ֔ים
וְהַנְּבִאִ֖ים יִתְמָֽהוּ׃
4:9 וִיהֵי בְעִדָנָא בְיוֹמָא הַהֻוא הַהִיא אֲמַר יוי יִתְבַר לִבָא דְמַלכָא וְלִבָא דְרַבְרְבַיָא וִיצַדוֹן וְיִצדוֹן כָהֲנַיָא וּנבִיֵי שִׁקרָא יִשׁתַעמְמֻון׃
4:9 "It shall come about in that day," declares the LORD, "that the heart of the king and the heart of the princes will fail; and the priests will be appalled and the prophets will be astounded."

4:10 וָאֹמַ֞ר אֲהָ֣הּ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה אָכֵן֩ הַשֵּׁ֨א הִשֵּׁ֜אתָ לָעָ֤ם הַזֶּה֙ וְלִירוּשָׁלִַ֣ם לֵאמֹ֔ר
שָׁל֖וֹם יִהְיֶ֣ה לָכֶ֑ם וְנָגְעָ֥ה חֶ֖רֶב עַד־הַנָּֽפֶשׁ׃
4:10 וַאֲמַרִית קַבֵיל בָעֻותִי יוי אֱלֹהִים בְכֵין בְכוֹן הָא נְבִיֵי שִׁקרָא מַטעַן לְעַמָא הָדֵין וּלְיָתְבֵי יְרֻושְׁלַם ולירושלם לְמֵימַר שְׁלָמָא יְהֵי לְכוֹן וּכעַן הָא חַרבָא מְקַטְלָא בְעַמָא בְעַמְמַיָא׃
4:10 Then I said, "Ah, Lord GOD! Surely You have utterly deceived this people and Jerusalem, saying, 'You will have peace'; whereas a sword touches the throat."

4:11 בָּעֵ֣ת הַהִ֗יא יֵאָמֵ֤ר לָֽעָם־הַזֶּה֙ וְלִירֽוּשָׁלִַ֔ם ר֣וּחַ צַ֤ח שְׁפָיִים֙ בַּמִּדְבָּ֔ר דֶּ֖רֶךְ
בַּת־עַמִּ֑י ל֥וֹא לִזְר֖וֹת וְל֥וֹא לְהָבַֽר׃
4:11 בְעִדָנָא הַהֻוא הַהִיא יִתאֲמַר לְעַמָא הָדֵין וּלְיָתְבֵי יְרֻושְׁלַם ולירושלם כְרֻוחַ טֵיהְרִין עַל רֵישֵׁי נִגדִין דְמַיִין בְּמַדבְרָא למדברא כֵין אוֹרַח כְּנִשׁתָא דְעַמִי לָא

דלא לְמִדרֵי וְלָא לְבָרָרָא:
4:11 In that time it will be said to this people and to Jerusalem, "A scorching wind from the bare heights in the wilderness in the direction of the daughter of My people-- not to winnow and not to cleanse,

4:12 ר֣וּחַ מָלֵ֥א מֵאֵ֖לֶּה יָ֣בוֹא לִ֑י עַתָּ֕ה גַּם־אֲנִ֛י אֲדַבֵּ֥ר מִשְׁפָּטִ֖ים אוֹתָֽם׃
4:12 עַל דִטעוֹ בָתַר נְבִיֵי שִׁקרָא דְמִתנַבַן לְהוֹן בְרֵוַח דִשׁקַר שִׁקרא בְכֵין
מַשׁרְיָת עַמְמִין עממיא מֵאִלֵין קַלִילִין כְרֵוחָא כרוחין יֵיתוֹן עֲלֵיהוֹן כְעַן אַף
בְמֵימְרֵי אַיתֵינוֹן וַאֲמַלֵיל פּוֹרעָנוּת דִינֵי דִינָא מִנְהוֹן:
4:12 a wind too strong for this-- will come at My command; now I will also pronounce judgments against them.

4:13 הִנֵּ֣ה כַּעֲנָנִ֣ים יַעֲלֶ֗ה וְכַסּוּפָה֙ מַרְכְּבוֹתָ֔יו קַלּ֥וּ מִנְּשָׁרִ֖ים סוּסָ֑יו א֥וֹי לָ֖נוּ כִּ֥י
שֻׁדָּֽדְנוּ׃
4:13 הָא מַלַך בְמַשׁרְיָתֵיה יִסַק עֲלֵיהוֹן כַעֲנָנָא דְסָלֵיק וְחַפֵי יָת אַרעָא
וּכעַלעֲוֹלִין רְתִכוֹהִי קַלִילִין מִנִשׁרַיָא כְנִשׁרַיָא סֻוסָוָתֵיה וָי לַנָא אֲרֵי אָתֵי
לְמִבְזַנָא:
4:13 "Behold, he goes up like clouds, And his chariots like the whirlwind; His horses are swifter than eagles. Woe to us, for we are ruined!"

4:14 כַּבְּסִ֨י מֵרָעָ֤ה לִבֵּךְ֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם לְמַ֖עַן תִּוָּשֵׁ֑עִי עַד־מָתַ֛י תָּלִ֥ין בְּקִרְבֵּ֖ךְ מַחְשְׁב֥וֹת
אוֹנֵֽךְ׃
4:14 נְקָא אִתחַוְרִי מנעי חוורי מבישא מִלְמַעֲבַד בִישָׁא לִבִיך יְרֻושלַם בְדִיל
דְתִתפַרקִין עַד אִימַתִי יֵרְכוּן וְיִתקַיְימוּן עָבְדֵי אוֹנֵיס דִבגַוִיך:
4:14 Wash your heart from evil, O Jerusalem, That you may be saved. How long will your wicked thoughts Lodge within you?

4:15 כִּ֛י ק֥וֹל מַגִּ֖יד מִדָּ֑ן וּמַשְׁמִ֥יעַ אָ֖וֶן מֵהַ֥ר אֶפְרָֽיִם׃
4:15 אֲרֵי קָל נְבִיַיָא מִתנַבַן דמיתנבי עֲלֵיהוֹן דְיִגלוֹן עַל דִפלַחֲו
לְעִגלַיָא דִבדָן וּמבַסְרֵי ומבסר בְסוֹרָן בְסוֹרָא בִישָׁן יֵיתוֹן דְיֵיתוֹן עֲלֵיהוֹן
קָטוֹלִין עַל דְאִשׁתַעבַדוּ לְצַלמָא לְצִלמַיָא דִי אֲקֵים מִיכָה בְטֻורָא דְבֵית אַפרָיִם:
4:15 For a voice declares from Dan, And proclaims wickedness from Mount Ephraim.

4:16 הַזְכִּ֣ירוּ לַגּוֹיִ֗ם הִנֵּה֙ הַשְׁמִ֣יעוּ עַל־יְרוּשָׁלִַ֔ם נֹצְרִ֥ים בָּאִ֖ים מֵאֶ֣רֶץ הַמֶּרְחָ֑ק וַיִּתְּנ֛וּ
עַל־עָרֵ֥י יְהוּדָ֖ה קוֹלָֽם׃
4:16 אַדכַרוּ לְעַמְמַיָא הָא בַסַרוּ עַל יְרֻושלַם אֲמַרוּ מַשׁרְיָת עַמְמִין חָטוֹפִין
תקיפין כְקָטוֹפִין אָתַן מֵאֲרַע מארעא רַחִיקָא וְיִשׁרוֹן עַל קִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה
וִירִימֻון עֲלֵיהוֹן בְקָלְהוֹן קלהון:
4:16 "Report *it* to the nations, now! Proclaim over Jerusalem, 'Besiegers come from a far country, And lift their voices against the cities of Judah.

4:17 כְּשֹׁמְרֵ֣י שָׂדַ֔י הָי֥וּ עָלֶ֖יהָ מִסָּבִ֑יב כִּי־אֹתִ֥י מָרָ֖תָה נְאֻם־יְהוָֽה׃
4:17 כְנָטְרֵי חַקלָן חִקלִין חַקלָא הֲווֹ עֲלַהּ מִסְחוֹר־סְחוֹר אֲרֵי עַל מֵימְרִי סָרֵיבַת
אֲמַר יוי:
4:17 'Like watchmen of a field they are against her round about, Because she has rebelled against Me,' declares the LORD.

4:18 דַּרְכֵּךְ֙ וּמַ֣עֲלָלַ֔יִךְ עָשׂ֥וֹ אֵ֖לֶּה לָ֑ךְ זֹ֤את רָעָתֵךְ֙ כִּ֣י מָ֔ר כִּ֥י נָגַ֖ע עַד־לִבֵּֽךְ׃ ס
4:18 אוֹרחָתַך בִישָׁתָא בִשׁתָא וְעֻובָדַך מְקַלקְלַיָא גְרַמוּ אִלֵין לִיך דָא בִשׁתָא
וּמְרָרָא ומרדא אַיתִי עֲלַך יְרֻושלַם עַד דְאַתבַר רְשַׁע לִבִיך:
4:18 "Your ways and your deeds Have brought these things to you. This is your evil. How bitter! How it has touched your heart!"

4:19 מֵעַ֣י מֵעַ֞י (אָחוּלָה) [אוֹחִ֗ילָה] קִיר֥וֹת לִבִּ֛י הֹֽמֶה־לִּ֥י לִבִּ֖י לֹ֣א אַחֲרִ֑ישׁ כִּ֣י ק֤וֹל
שׁוֹפָר֙ (שָׁמַעְתִּי) [שָׁמַ֣עַתְּ] נַפְשִׁ֔י תְּרוּעַ֖ת מִלְחָמָֽה׃
4:19 אֲמַר נְבִיָא מְעַי מְעַי כֵיבִין לִי זָע סְמָךְ לִבִּי הָמֵי לִי לִבִּי לָא שָׁתֵיק אֲרֵי
קָל צוֹחַת קַרנָא שְׁמַעַת נַפשִׁי יַבָבוֹת עָבְדֵי קְרָבָא׃
4:19 My soul, my soul! I am in anguish! Oh, my heart! My heart is pounding in me; I cannot be silent, Because you have heard, O my soul, The sound of the trumpet, The alarm of war.

4:20 שֶׁ֤בֶר עַל־שֶׁ֙בֶר֙ נִקְרָ֔א כִּ֥י שֻׁדְּדָ֖ה כָּל־הָאָ֑רֶץ פִּתְאֹם֙ שֻׁדְּד֣וּ אֹהָלַ֔י רֶ֖גַע יְרִיעֹתָֽי׃
4:20 תְבָר עַל תְבָר תברא על תברא אתעָרַע יתערע אֲרֵי אתבְזֵיזַת כָּל אַרעָא
בתכֵיף חְרוֹבַת אַרעֵי ארעא זְמַן חְדָא כָּל קִרוַי׃
4:20 Disaster on disaster is proclaimed, For the whole land is devastated; Suddenly my tents are devastated, My curtains in an instant.

4:21 עַד־מָתַ֖י אֶרְאֶה־נֵּ֑ס אֶשְׁמְעָ֖ה ק֥וֹל שׁוֹפָֽר׃ ס
4:21 עַד אִימַתִי אֲנָא חָזֵי אחזי סִימָן סוסוון סִימָנָן שָׁמַע אַשמַע קָל קַרנָא׃
4:21 How long must I see the standard And hear the sound of the trumpet?

4:22 כִּ֣י אֱוִ֣יל עַמִּ֗י אוֹתִי֙ לֹ֣א יָדָ֔עוּ בָּנִ֤ים סְכָלִים֙ הֵ֔מָּה וְלֹ֥א נְבוֹנִ֖ים הֵ֑מָּה חֲכָמִ֥ים
הֵ֙מָּה֙ לְהָרַ֔ע וּלְהֵיטִ֖יב לֹ֥א יָדָֽעוּ׃
4:22 אֲרֵי אִטפַשׁוּ עַמִי מִדַע דַחלְתִי לָא אִילִיפוּ בְנִין טַפשִׁין אִנוּן וְלָא סֻכלְתָנִין
אִנוּן חַכִימִין אִנוּן לְאַבאָשָׁא וּלאֵיטָבָא לֵית אִנוּן יָדְעִין׃
4:22 "For My people are foolish, They know Me not; They are stupid children And have no understanding. They are shrewd to do evil, But to do good they do not know."

4:23 רָאִ֙יתִי֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ וְהִנֵּה־תֹ֖הוּ וָבֹ֑הוּ וְאֶל־הַשָּׁמַ֖יִם וְאֵ֥ין אוֹרָֽם׃
4:23 חֲזֵיתִי יָת אַרעָא וְהָא צָדיָא וְרוֹקָניָא וְאִסתַכַלִית בִשׁמַיָא וְהָא לָא מַזהֲרִין
נֵיהוֹרְהוֹן׃
4:23 I looked on the earth, and behold, *it was* formless and void; And to the heavens, and they had no light.

4:24 רָאִ֙יתִי֙ הֶהָרִ֔ים וְהִנֵּ֖ה רֹעֲשִׁ֑ים וְכָל־הַגְּבָע֖וֹת הִתְקַלְקָֽלוּ׃
4:24 חֲזֵיתִי יָת טוּרַיָא וְהָא זָיְעִין וְכָל רָמָתָא אִתפַרַקָא׃
4:24 I looked on the mountains, and behold, they were quaking, And all the hills moved to and fro.

4:25 רָאִ֕יתִי וְהִנֵּ֖ה אֵ֣ין הָאָדָ֑ם וְכָל־ע֥וֹף הַשָּׁמַ֖יִם נָדָֽדוּ׃
4:25 חֲזֵיתִי וְהָא לֵית עַמָא שְׁרֵי שָׁרֵי עֲלַה וְכָל עוֹפָא דִשׁמַיָא אִיטַלטַלוּ׃
4:25 I looked, and behold, there was no man, And all the birds of the heavens had fled.

4:26 רָאִ֕יתִי וְהִנֵּ֥ה הַכַּרְמֶ֖ל הַמִּדְבָּ֑ר וְכָל־עָרָ֗יו נִתְּצוּ֙ מִפְּנֵ֣י יְהוָ֔ה מִפְּנֵ֖י חֲר֥וֹן אַפּֽוֹ׃
ס
4:26 חֲזֵיתִי וְהָא אַרעָא דְיִשׂרָאֵל דַהוָת דהוה מְנַצְבָא כְכַרמְלָא תַבַת לְמֶהוֵי
כְמַדבְרָא וְכָל קִרוַהָא צַדִיאָה מִן־קֳדָם יוי מִן־קֳדָם תְקוֹף תְקֵיף רֻוגזֵיה׃
4:26 I looked, and behold, the fruitful land was a wilderness, And all its cities were pulled down Before the LORD, before His fierce anger.

4:27 כִּי־כֹה֙ אָמַ֣ר יְהוָ֔ה שְׁמָמָ֥ה תִהְיֶ֖ה כָּל־הָאָ֑רֶץ וְכָלָ֖ה לֹ֥א אֶעֱשֶֽׂה׃
4:27 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי צָדוּ תְהֵי כָל אַרעָא וגמֵירָא לָא אַעֲבֵיד׃
4:27 For thus says the LORD, "The whole land shall be a desolation, Yet I will not execute a complete destruction.

4:28 עַל־זֹאת֙ תֶּאֱבַ֣ל הָאָ֔רֶץ וְקָדְר֥וּ הַשָּׁמַ֖יִם מִמָּ֑עַל עַ֚ל כִּֽי־דִבַּ֙רְתִּי֙ זַמֹּ֔תִי וְלֹ֥א

נִחַ֖מְתִּי וְלֹא־אָשׁ֥וּב מִמֶּֽנָּה׃
4:28 עַל דָא תְחֲרוּב אַרעָא וְיִקבְלֻון חשוך קבל נֵיהוֹרֵי שְׁמַיָא מִלְעֵילָא עַל
דִגזַרִית בְמֵימְרִי חֲשֵׁיבִית בְעֵיצְתִי אַעבְדִינַה וְלָא אֲתֵיבִינַה׃
4:28 "For this the earth shall mourn And the heavens above be dark, Because I have spoken, I have purposed, And I will not change My mind, nor will I turn from it."

4:29 מִקּ֞וֹל פָּרָ֣שׁ וְרֹ֣מֵה קֶ֗שֶׁת בֹּרַ֙חַת֙ כָּל־הָעִ֔יר בָּ֚אוּ בֶּעָבִ֔ים וּבַכֵּפִ֖ים עָל֑וּ
כָּל־הָעִ֣יר עֲזוּבָ֔ה וְאֵין־יוֹשֵׁ֥ב בָּהֵ֖ן אִֽישׁ׃
4:29 מִקָל פָּרָשִׁין וּדנָגְדִין ודנגרין בְקַשׁתָא גְלוֹ כָל יָתְבֵי קַרתָא ארעא עָלֻו
לְמִערַק בְחֻרשַׁיָא סְלִיקֻו לְאִיטְמָרָא בְכֵיפַיָא כָל קִרוֵיהוֹן שְׁבִיקָן שבקו שביקו
וְלֵית דְיָתֵיב בְהוֹן אֱנָשׁ׃
4:29 At the sound of the horseman and bowman every city flees; They go into the thickets and climb among the rocks; Every city is forsaken, And no man dwells in them.

4:30 (וְאַתְּי) [וְאַ֨תְּ] שָׁד֜וּד מַֽה־תַּעֲשִׂ֗י כִּֽי־תִלְבְּשִׁ֨י שָׁנִ֜י כִּֽי־תַעְדִּ֣י עֲדִי־זָהָ֗ב כִּֽי־תִקְרְעִ֤י
בַפּוּךְ֙ עֵינַ֔יִךְ לַשָּׁ֖וְא תִּתְיַפִּ֑י מָאֲסוּ־בָ֛ךְ עֹגְבִ֖ים נַפְשֵׁ֥ךְ יְבַקֵּֽשׁוּ׃
4:30 הָא אַת וּאַת הָא אַת מִתבַזְזָא מָא מָן אִית בִיך חֵיל לְמַעֲבַד אֲרֵי
אַתרְחֵיצַת עַל לָבְשֵׁי לְבֻשֵׁי צִבעָנִין וְעַל דְמִיתַקְנִין בְתִיקֻונִין דדהַב אֲרֵי
תִכחֲלִין בְצִדִידָא בצרתדא עֵינַך לָא לַהֲנָאָה תִיתַקְנִין קַצֻו בִיך רָחֲמַך
מִקטְלִיך בָעַן׃
4:30 And you, O desolate one, what will you do? Although you dress in scarlet, Although you decorate *yourself with* ornaments of gold, Although you enlarge your eyes with paint, In vain you make yourself beautiful. *Your* lovers despise you; They seek your life.

4:31 כִּי֩ ק֨וֹל כְּחוֹלָ֜ה שָׁמַ֗עְתִּי צָרָה֙ כְּמַבְכִּירָ֔ה ק֧וֹל בַּת־צִיּ֛וֹן תִּתְיַפֵּ֖חַ תְּפָרֵ֣שׂ כַּפֶּ֑יהָ
אֽוֹי־נָ֣א לִ֔י כִּֽי־עָיְפָ֥ה נַפְשִׁ֖י לְהֹרְגִֽים׃ פ
4:31 אֲרֵי כי קָל כמְעַדְיָא שְׁמַעִית עָקָא כְאִיתָא דמַשׁרְיָא לְמֵילַד בְכוֹר קָל
כְנִשׁתָא דְצִיוֹן דְמִשׁתַטְחָא וּפָרְסָא יְדַהָא אָמְרָא כען וָי כְעַן לִי אֲרֵי מְשַׁלהֲיָא
נַפשִׁי מִן־קֳדָם קָטוֹלִין׃
4:31 For I heard a cry as of a woman in labor, The anguish as of one giving birth to her first child, The cry of the daughter of Zion gasping for breath, Stretching out her hands, *saying*, "Ah, woe is me, for I faint before murderers."

5:1 שׁוֹטְט֞וּ בְּחוּצ֣וֹת יְרוּשָׁלַ֗ם וּרְאוּ־נָ֤א וּדְעוּ֙ וּבַקְשׁ֣וּ בִרְחוֹבוֹתֶ֔יהָ אִם־תִּמְצְא֣וּ אִ֔ישׁ
אִם־יֵ֛שׁ עֹשֶׂ֥ה מִשְׁפָּ֖ט מְבַקֵּ֣שׁ אֱמוּנָ֑ה וְאֶסְלַ֖ח לָֽהּ׃
5:1 הַלִיכֻו בְשֻׁוקֵי יְרֻושלַם וַחזֻו כְעַן וְדַעֻו וּבעוֹ בִרחוֹבַהָא אִם תַשׁכְחֻון גְבַר
דְלֵיה עֻובָדִין טָבִין אִם אִית עָבֵיד דִין דִקשׁוֹט וזכו בָעֵי הֵימָנֻותָא וְאַשׁבוֹק
לְהוֹן לַהּ׃
5:1 "Roam to and fro through the streets of Jerusalem, And look now and take note. And seek in her open squares, If you can find a man, If there is one who does justice, who seeks truth, Then I will pardon her.

5:2 וְאִ֥ם חַי־יְהוָ֖ה יֹאמֵ֑רוּ לָכֵ֥ן לַשֶּׁ֖קֶר יִשָּׁבֵֽעוּ׃
5:2 ואִם בִשׁמָא דַיוי יָמַן בְכֵין לְשִׁקרָא אִנֻון מִשׁתַבעִין׃
5:2 "And although they say, 'As the LORD lives,' Surely they swear falsely."

5:3 יְהוָ֗ה עֵינֶיךָ֮ הֲל֣וֹא לֶאֱמוּנָה֒ הִכִּ֤יתָה אֹתָם֙ וְֽלֹא־חָ֔לוּ כִּלִּיתָ֕ם מֵאֲנ֖וּ קַ֣חַת
מוּסָ֑ר חִזְּק֤וּ פְנֵיהֶם֙ מִסֶּ֔לַע מֵאֲנ֖וּ לָשֽׁוּב׃
5:3 יוי הְלָא גְלֵי קֳדָמָך לְאִיטָבָא לְעָבְדֵי הֵימָנֻותָא רַשִׁיעַיָא אַלקִיתָא יָתְהוֹן
וְלָא תָבֻו שֵׁיצֵיתִנֻון וְסָרִיבֻו לְקַבָלָא אֻלפַן אַתקִיפֻו אַפֵיהוֹן מִטִינָרָא מטינריא
מְסָרְבִין לְמֵתָב׃

5:3 O LORD, do not Your eyes *look* for truth? You have smitten them, *But* they did not weaken; You have consumed them, But they refused to take correction. They have made their faces harder than rock; They have refused to repent.

5:4 וַאֲנִ֣י אָמַ֔רְתִּי אַךְ־דַּלִּ֖ים הֵ֑ם נוֹאֲל֕וּ כִּ֚י לֹ֣א יָֽדְעוּ֙ דֶּ֣רֶךְ יְהוָ֔ה מִשְׁפַּ֖ט אֱלֹהֵיהֶֽם׃
5:4 וַאֲנָא אֲמַרִית בְּרַם מְדִמִסכֵינִין אִנוּן אִיטְפַּשׁוּ אֲרֵי לָא אֵילְפוּ לְמִדַע אוֹרְחָן
דְתָקְנָן מִן קֳדָם יוי לְמַעֲבַד דִין דִקְשׁוֹט קֳדָם אֱלָהֲהוֹן אלהכון׃
5:4 Then I said, "They are only the poor, They are foolish; For they do not know the way of the LORD *Or* the ordinance of their God.

5:5 אֵֽלֲכָה־לִּ֤י אֶל־הַגְּדֹלִים֙ וַאֲדַבְּרָ֣ה אוֹתָ֔ם כִּ֣י הֵ֗מָּה יָֽדְעוּ֙ דֶּ֣רֶךְ יְהוָ֔ה מִשְׁפַּ֖ט
אֱלֹהֵיהֶ֑ם אַ֣ךְ הֵ֤מָּה יַחְדָּו֙ שָׁ֣בְרוּ עֹ֔ל נִתְּק֖וּ מוֹסֵרֽוֹת׃
5:5 אֵיהָךְ לִי לְוָת רַבְרְבַיָא וַאֲמַלֵיל עִימְהוֹן אֲרֵי אִנוּן אֵילִיפוּ לְמִידַע אוֹרְחָן
דְתָקְנָן מִן קֳדָם יוי לְמַעֲבַד דִין דִקְשׁוֹט קֳדָם אֱלָהֲהוֹן בְּרַם אִינוּן כַחדָא מְרַדוּ
מִן אוֹרָיתָא אִתרַחַקוּ מִן אֻלְפָנָא פולחנא׃
5:5 "I will go to the great And will speak to them, For they know the way of the LORD *And* the ordinance of their God." But they too, with one accord, have broken the yoke *And* burst the bonds.

5:6 עַל־כֵּ֞ן הִכָּ֗ם אַרְיֵה֙ מִיַּ֔עַר זְאֵ֤ב עֲרָבוֹת֙ יְשָׁדְדֵ֔ם נָמֵ֤ר שֹׁקֵד֙ עַל־עָ֣רֵיהֶ֔ם
כָּל־הַיּוֹצֵ֥א מֵהֵ֖נָּה יִטָּרֵ֑ף כִּ֤י רַבּוּ֙ פִּשְׁעֵיהֶ֔ם עָצְמ֖וּ (מְשֻׁבוֹתֵיהֶֽם) [מְשׁוּבוֹתֵיהֶֽם]׃
5:6 עַל כֵּין מַלַך בְּמַשְׁרְיָתֵיה יְסַק עֲלֵיהוֹן כְּאַרְיָא דְסָלֵיק מֵחוּרשָׁא וְיִקְטֵילִינֻּון
עַמְמַיָא דְתַקִיפִין כְּדִיבֵי רַמשָׁא יִבְזְוֻנוּן שִׁלטוֹנִין דְחַסִינִין כְּנִמרַיָא כְּנִמרָא
כָּמְנִין שָׁלְטִין עַל קִרוֵיהוֹן כָּל דְיִפּוֹק מִנהוֹן יִתקְטִיל אֲרֵי סַגִיאִין מִרדֵיהוֹן
מָרְדֵיהוֹן תַקִיפָן תְיֻובתְהוֹן׃
5:6 Therefore a lion from the forest will slay them, A wolf of the deserts will destroy them, A leopard is watching their cities. Everyone who goes out of them will be torn in pieces, Because their transgressions are many, Their apostasies are numerous.

5:7 אֵ֤י לָזֹאת֙ (אֶסְל֣וֹחַ־) [אֶֽסְלַֽח־]לָ֔ךְ בָּנַ֣יִךְ עֲזָב֔וּנִי וַיִּשָּׁבְע֖וּ בְּלֹ֣א אֱלֹהִ֑ים וָאַשְׂבִּ֤עַ
אוֹתָם֙ וַיִּנְאָ֔פוּ וּבֵ֥ית זוֹנָ֖ה יִתְגֹּדָֽדוּ׃
5:7 נְבִיָא אֵימַר לַה לְהוֹן כְּנִשְׁתָא לכנישתא דְיִשְׂרָאֵל עַל אֵידָא אַשבוֹק לְכוֹן
אֲנָא קְרֵיתִי לְכוֹן בְּנִין וְאִנוּן שְׁבַקוּ פֻלחָנִי וּמקַיְמִין בְּשֵׁום טָעֲוָתָא וְעוֹד סַבַעִית
יָתְהוֹן טֻובָא וְאִנוּן תָבוּ לְמִהוֵי זַנָאִין וּבֵית נָפְקַת־בָּרָא מִסתַיְעִין׃
5:7 "Why should I pardon you? Your sons have forsaken Me And sworn by those who are not gods. When I had fed them to the full, They committed adultery And trooped to the harlot's house.

5:8 סוּסִ֥ים מְיֻזָּנִ֖ים מַשְׁכִּ֣ים הָי֑וּ אִ֛ישׁ אֶל־אֵ֥שֶׁת רֵעֵ֖הוּ יִצְהָֽלוּ׃
5:8 סֻוסָוָן אֲגֵירֵיסִין אָחֲרִין אחדין אהרין הֲווֹ גְּבַר עַל אִיתַת חַבְרֵיה
מַצוְחִין׃
5:8 "They were well-fed lusty horses, Each one neighing after his neighbor's wife.

5:9 הַעַל־אֵ֥לֶּה לוֹא־אֶפְקֹ֖ד נְאֻם־יְהוָ֑ה וְאִ֗ם בְּגוֹי֙ אֲשֶׁר־כָּזֶ֔ה לֹ֥א תִתְנַקֵּ֖ם נַפְשִֽׁי׃ ס
5:9 הַעַל אִלֵין לָא אַסעַר לְאֵיתָאָה בִישָׁא אֲמַר יוי וְאִם מִן עַמָא דִכדֵין
עוֹבָדוֹהִי לָא אַתפְּרַע מִנהוֹן כִרעֻותִי׃
5:9 "Shall I not punish these *people*," declares the LORD, "And on a nation such as this Shall I not avenge Myself?

5:10 עֲל֤וּ בְשָׁרוֹתֶ֙יהָ֙ וְשַׁחֵ֔תוּ וְכָלָ֖ה אַל־תַּעֲשׂ֑וּ הָסִ֙ירוּ֙ נְטִ֣ישׁוֹתֶ֔יהָ כִּ֛י ל֥וֹא לַיהוָ֖ה
הֵֽמָּה׃
5:10 סַקוּ בְקִרוַהָא וְחַבִילוּ וּגמֵירָא לָא תַעבְדוּן פַּגַרוּ בִירָנְיָתַהָא אֲרֵי לָא רַעֲוָא
קֳדָם יוי בְּהוֹן׃
5:10 "Go up through her vine rows and destroy, But do not execute a complete destruction; Strip away her branches, For

they are not the LORD'S.

5:11 כִּי֩ בָּג֨וֹד בָּגְד֜וּ בִּ֗י בֵּ֚ית יִשְׂרָאֵ֔ל וּבֵ֖ית יְהוּדָ֑ה נְאֻם־יְהוָֽה׃
5:11 אֲרֵי שַׁקָרָא שְׁקָרָא שַׁקַרוּ בְּמֵימְרִי בֵית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲמַר יוי׃
5:11 "For the house of Israel and the house of Judah Have dealt very treacherously with Me," declares the LORD.

5:12 כִּֽחֲשׁוּ֙ בַּֽיהוָ֔ה וַיֹּאמְר֖וּ לוֹא־ה֑וּא וְלֹא־תָב֤וֹא עָלֵ֙ינוּ֙ רָעָ֔ה וְחֶ֥רֶב וְרָעָ֖ב ל֥וֹא נִרְאֶֽה׃
5:12 כַדִיבוּ בְּמֵימְרָא דַיוי וַאֲמַרוּ לָא מִן־קֳדָמוֹהִי קדם ייי אָתְיָא עֲלַנָא טָבְתָא טָבָתָא וְאַף לָא תֵיתֵי עֲלַנָא בִשְׁתָא וּדקָטְלִין בְּחַרבָא וְכַפְנָא לָא נִחזֵי׃
5:12 They have lied about the LORD And said, "Not He; Misfortune will not come on us, And we will not see sword or famine.

5:13 וְהַנְּבִיאִים֙ יִהְי֣וּ לְר֔וּחַ וְהַדִּבֵּ֖ר אֵ֣ין בָּהֶ֑ם כֹּ֥ה יֵעָשֶׂ֖ה לָהֶֽם׃ ס
5:13 וּנבִיֵי שִׁקרָא יְהוֹן לְלָמָא וּנבֻוּאַת שִׁקרְהוֹן לָא תִתקַיַים דָא פּוֹרעָנֻותָא תִתעֲבֵיד מִנהוֹן׃
5:13 "The prophets are *as* wind, And the word is not in them. Thus it will be done to them!"

5:14 לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י צְבָא֔וֹת יַ֚עַן דַּבֶּרְכֶ֔ם אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה הִנְנִ֣י נֹתֵן֩ דְּבָרַ֨י בְּפִ֜יךָ לְאֵ֗שׁ וְהָעָ֥ם הַזֶּ֛ה עֵצִ֖ים וַאֲכָלָֽתַם׃
5:14 בְּכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהֵי חֵלָף דְאִתנַבִיתֻון יָת פִּתגָמָא הָדֵין הָאֲנָא יָהֵיב פִּתגָמֵי נְבֻואֲתִי בְּפֻומָך תַקִיפִין כְּאִישָׁתָא וְעַמָא הָדֵין חַלָשִׁין כְּקַשָׁא כְּאָעַיָא בקשא וְיִקטְלֻונֻון׃
5:14 Therefore, thus says the LORD, the God of hosts, "Because you have spoken this word, Behold, I am making My words in your mouth fire And this people wood, and it will consume them.

5:15 הִנְנִ֣י מֵבִיא֩ עֲלֵיכֶ֨ם גּ֧וֹי מִמֶּרְחָ֛ק בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵ֖ל נְאֻם־יְהוָ֑ה גּ֣וֹי ׀ אֵיתָ֣ן ה֗וּא גּ֤וֹי מֵֽעוֹלָם֙ ה֔וּא גּ֚וֹי לֹא־תֵדַ֣ע לְשֹׁנ֔וֹ וְלֹ֥א תִשְׁמַ֖ע מַה־יְדַבֵּֽר׃
5:15 הָא אֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיכוֹן עליהון עַם מֵרַחִיק בֵית יִשׂרָאֵל אֲמַר יוי עַם תַקִיף הֻוא עַמָא עם דְמֵעָלְמָא הֻוא עַמָא עם דְלָא לא תִידַע לִישָׁנֵיה וְלָא תִשׁמַע מָא דִימַלֵיל׃
5:15 "Behold, I am bringing a nation against you from afar, O house of Israel," declares the LORD. "It is an enduring nation, It is an ancient nation, A nation whose language you do not know, Nor can you understand what they say.

5:16 אַשְׁפָּת֖וֹ כְּקֶ֣בֶר פָּת֑וּחַ כֻּלָּ֖ם גִּבּוֹרִֽים׃
5:16 בֵית אֲזֵינֵיה כְקַבְרָא פְתִיחַ כֻלְהוֹן גִיבָרִין׃
5:16 "Their quiver is like an open grave, All of them are mighty men.

5:17 וְאָכַ֨ל קְצִֽירְךָ֜ וְלַחְמֶ֗ךָ יֹאכְלוּ֙ בָּנֶ֣יךָ וּבְנוֹתֶ֔יךָ יֹאכַ֤ל צֹֽאנְךָ֙ וּבְקָרֶ֔ךָ יֹאכַ֥ל גַּפְנְךָ֖ וּתְאֵנָתֶ֑ךָ יְרֹשֵׁ֞שׁ עָרֵ֣י מִבְצָרֶ֗יךָ אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֛ה בּוֹטֵ֥חַ בָּהֵ֖נָּה בֶּחָֽרֶב׃
5:17 יְבֻוז חֲצָדָך וּמֵיכְלָך יִקטְלֻון בְּנָך וּבנָתָך יִשׁבֵי עָנָך וְתוֹרָך יִבוֹז פֵּירֵי גַפנָך וְתֵינָך יְפַגַר יבוז קִרוֵי אַרעָך כְּרִיכָתָא דְאַת רְחִיץ רָחֵיץ לְאִשׁתֵיזָבָא בְּהוֹן מִן קֳדָם דְקָטְלִין בְּחַרבָא׃
5:17 "They will devour your harvest and your food; They will devour your sons and your daughters; They will devour your flocks and your herds; They will devour your vines and your fig trees; They will demolish with the sword your fortified cities in which you trust.

5:18 וְגַ֛ם בַּיָּמִ֥ים הָהֵ֖מָּה נְאֻם־יְהוָ֑ה לֹֽא־אֶעֱשֶׂ֥ה אִתְּכֶ֖ם כָּלָֽה׃
5:18 וְאַף בְיוֹמַיָא הָאִינֻון אֲמַר יוי לָא אַעֲבֵיד עִמְכוֹן גְמֵירָא׃
5:18 "Yet even in those days," declares the LORD, "I will not make you a complete destruction.

5:19 וְהָיָה֙ כִּ֣י תֹאמְר֔וּ תַּ֣חַת מֶ֗ה עָשָׂ֨ה יְהוָ֧ה אֱלֹהֵ֛ינוּ לָ֖נוּ אֶת־כָּל־אֵ֑לֶּה וְאָמַרְתָּ֣
אֲלֵיהֶ֗ם כַּאֲשֶׁ֨ר עֲזַבְתֶּ֜ם אוֹתִ֗י וַתַּעַבְד֞וּ אֱלֹהֵ֤י נֵכָר֙ בְּאַרְצְכֶ֔ם כֵּ֚ן תַּעַבְד֣וּ זָרִ֔ים
בְּאֶ֖רֶץ לֹ֥א לָכֶֽם׃ ס
5:19 וִיהֵי אֲרֵי תֵימְרֻון חֲלָף מָא עֲבַד יוי אֱלָהַנָא לַנָא יָת כָל אִלֵין וְתֵימַר
לְהוֹן כְּמָא דִשְׁבַקתֻון פֻלחָנִי וּפְלַחתֻון לְטָעֲוָת עַמְמַיָא לְעַמַיָא בַאֲרַעכוֹן כֵין
תִשְׁתַעבְדֻון לְעַמְמַיָא לְעַמַיָא פָלְחֵי טָעֲוָתָא בַאֲרַע בארעא לָא דלא דִילְכוֹן׃
5:19 "It shall come about when they say, 'Why has the LORD our God done all these things to us?' then you shall say to them, 'As you have forsaken Me and served foreign gods in your land, so you will serve strangers in a land that is not yours.'

5:20 הַגִּ֥ידוּ זֹ֖את בְּבֵ֣ית יַעֲקֹ֑ב וְהַשְׁמִיע֥וּהָ בִיהוּדָ֖ה לֵאמֹֽר׃
5:20 חֲוֹו כעַן דָא בִדבֵית בבית יַעֲקֹב וּבַסְרֻוהָא בִדבֵית יְהֻודָה לְמֵימַר׃
5:20 "Declare this in the house of Jacob And proclaim it in Judah, saying,

5:21 שִׁמְעוּ־נָ֣א זֹ֔את עַ֥ם סָכָ֖ל וְאֵ֣ין לֵ֑ב עֵינַ֤יִם לָהֶם֙ וְלֹ֣א יִרְא֔וּ אָזְנַ֥יִם לָהֶ֖ם וְלֹ֥א
יִשְׁמָֽעוּ׃
5:21 שְׁמַעֻו כְעַן דָא עַמָא טַפשָׁא וְלֵית לֵיה בֵיה לַב דְעַינִין לְהוֹן וְלָא חָזַן
אֻודנִין לְהוֹן וְלָא שָׁמְעִין׃
5:21 'Now hear this, O foolish and senseless people, Who have eyes but do not see; Who have ears but do not hear.

5:22 הַאוֹתִ֨י לֹא־תִירָ֜אוּ נְאֻם־יְהוָ֗ה אִ֤ם מִפָּנַי֙ לֹ֣א תָחִ֔ילוּ אֲשֶׁר־שַׂ֤מְתִּי חוֹל֙ גְּב֣וּל
לַיָּ֔ם חָק־עוֹלָ֖ם וְלֹ֣א יַעַבְרֶ֑נְהוּ וַיִּֽתְגָּעֲשׁוּ֙ וְלֹ֣א יוּכָ֔לוּ וְהָמ֥וּ גַלָּ֖יו וְלֹ֥א יַעַבְרֻֽנְהוּ׃
5:22 הָא מִן קֳדָמַי לָא תִדחֲלֻון אֲמַר יוי אִם מִן־קֳדָם מֵימְרִי לָא תְזֻועֻון דְשַׁוִיתִי
חָלָא תְחֻומָא לְיַמָא קְיָם עָלַם וְלָא עָדֵי לֵיה לא וּמִטָרְפִין וְלָא יָכְלִין אכלין
וְהָמַן גַלוֹהִי וְלָא עָדַן לֵיה׃
5:22 'Do you not fear Me?' declares the LORD. 'Do you not tremble in My presence? For I have placed the sand as a boundary for the sea, An eternal decree, so it cannot cross over it. Though the waves toss, yet they cannot prevail; Though they roar, yet they cannot cross over it.

5:23 וְלָעָ֣ם הַזֶּ֔ה הָיָ֕ה לֵ֖ב סוֹרֵ֣ר וּמוֹרֶ֑ה סָ֖רוּ וַיֵּלֵֽכוּ׃
5:23 וּלעַמָא הָדֵין הֲוָה לַב סָטֵי וּמָרוֹד וְעַל דִסטוֹ מִבָתַר פֻולחָנִי גְלוֹ׃
5:23 'But this people has a stubborn and rebellious heart; They have turned aside and departed.

5:24 וְלֹֽא־אָמְר֣וּ בִלְבָבָ֗ם נִ֤ירָא נָא֙ אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ הַנֹּתֵ֗ן גֶּ֛שֶׁם (וְירֶה) [יוֹרֶ֥ה]
וּמַלְק֖וֹשׁ בְּעִתּ֑וֹ שְׁבֻעֹ֛ת חֻקּ֥וֹת קָצִ֖יר יִשְׁמָר־לָֽנוּ׃
5:24 וְלָא אֲמַרֻו בְלִיבְהוֹן נִידחַל כְעַן מִן קֳדָם יוי אֱלָהַנָא דְמַחֵית מְטַר בַכִיר
וְלַקִישׁ בְעִידָנֵיה דְבִזמַן הכזמן קְיָם שְׁבֻועַיָא שבועתא דבזמן חֲצָדָא חצדיא
חצדנא נָטַר לַנָא נטרתא׃
5:24 'They do not say in their heart, "Let us now fear the LORD our God, Who gives rain in its season, Both the autumn rain and the spring rain, Who keeps for us The appointed weeks of the harvest."

5:25 עֲוֹנוֹתֵיכֶ֖ם הִטּוּ־אֵ֑לֶּה וְחַטֹּ֣אותֵיכֶ֔ם מָנְע֥וּ הַטּ֖וֹב מִכֶּֽם׃
5:25 חוֹבֵיכוֹן גְרַמֻו אִלֵין לְכוֹן וַחֲטָאֵיכוֹן וחטאיהון מְנַעֻו טֻובָא מִנְכוֹן׃
5:25 'Your iniquities have turned these away, And your sins have withheld good from you.

5:26 כִּֽי־נִמְצְא֥וּ בְעַמִּ֖י רְשָׁעִ֑ים יָשׁוּר֙ כְּשַׁ֣ךְ יְקוּשִׁ֔ים הִצִּ֥יבוּ מַשְׁחִ֖ית אֲנָשִׁ֥ים יִלְכֹּֽדוּ׃
5:26 אֲרֵי אִשׁתְכַחֻו בְעַמִי חַיָבִין בִנכלִין בנכלא אָשְׁדִין דַם זַכַי כִלבֻוש כלכֻוש
כְּיַלכֻושׁ צַיָדִין דציידין דְמָחֵי וְקָטֵיל מִתעַשׁתִין לְחַבָלָא נַפשָׁן קָטְלִין׃
5:26 'For wicked men are found among My people, They watch like fowlers lying in wait; They set a trap, They catch

men.

5:27 כִּכְלוּב֙ מָ֣לֵא ע֔וֹף כֵּ֥ן בָּתֵּיהֶ֖ם מְלֵאִ֣ים מִרְמָ֑ה עַל־כֵּ֥ן גָּדְל֖וּ וַֽיַּעֲשִֽׁירוּ׃
5:27 כְּבֵית פִּטמָא ככורתא דמלייא זיבורייתא כפיטמא דמלֵי עוֹפָא כֵּין
בָּתֵיהוֹן מְלַן נכלִין עַל כֵּין סְגִיאֻו וַעֲתַרֻו עתרו אף קנו ניכסין׃

5:27 'Like a cage full of birds, So their houses are full of deceit; Therefore they have become great and rich.

5:28 שָׁמְנ֣וּ עָשְׁת֗וּ גַּ֚ם עָבְר֣וּ דִבְרֵי־רָ֔ע דִּ֣ין לֹא־דָ֔נוּ דִּ֥ין יָת֖וֹם וְיַצְלִ֑יחוּ וּמִשְׁפַּ֥ט
אֶבְיוֹנִ֖ים לֹ֥א שָׁפָֽטוּ׃
5:28 עֲתַרֻו אַף קְנוֹ נִכסִין אַף עֲבַרֻו עַל פִּתגָמֵי אוֹרָיתָא עֲבַדֻו דְבִישׁ דִין
דִקשׁוֹט לָא דָיינִין וְאִילֻו הֲווֹ דָיְנִין דִין יַתמָא יתמיא הֲווֹ מַצלְחִין וְדִין
חֲשִׁיכַיָא בְקֻושׁטָא לֵית אִינֻון דָיְנִין׃

5:28 'They are fat, they are sleek, They also excel in deeds of wickedness; They do not plead the cause, The cause of the orphan, that they may prosper; And they do not defend the rights of the poor.

5:29 הַעַל־אֵ֥לֶּה לֹֽא־אֶפְקֹ֖ד נְאֻם־יְהוָ֑ה אִ֚ם בְּג֣וֹי אֲשֶׁר־כָּזֶ֔ה לֹ֥א תִתְנַקֵּ֖ם נַפְשִֽׁי׃ ס
5:29 הַעַל אִלֵין לָא אַסעַר לְאִיתָאָה עליהון בִישָׁא אֲמַר יוי אִם וְאִם מִן עַמָא
דִכדֵין עוֹבָדוֹהִי לָא אַתפְּרַע מִנהוֹן כִרעֻותִי׃

5:29 'Shall I not punish these *people*?' declares the LORD, 'On a nation such as this Shall I not avenge Myself?'

5:30 שַׁמָּה֙ וְשַׁ֣עֲרוּרָ֔ה נִהְיְתָ֖ה בָּאָֽרֶץ׃
5:30 תֵּימַה וּשׁנוֹ הֲוָה הְווֹ הות בְּאַרעָא׃

5:30 "An appalling and horrible thing Has happened in the land:

5:31 הַנְּבִאִ֞ים נִבְּא֣וּ בַשֶּׁ֗קֶר וְהַכֹּהֲנִים֙ יִרְדּ֣וּ עַל־יְדֵיהֶ֔ם וְעַמִּ֖י אָ֣הֲבוּ כֵ֑ן וּמַֽה־תַּעֲשׂ֖וּ
לְאַחֲרִיתָֽהּ׃
5:31 נְבִיֵי שִׁקרָא בשום טעוותא מִתנַבַּן שְׁקַר וְכָהֲנַיָא מְסַיעִין עַל יְדֵיהוֹן וְעַמִי
רְחִימֻו כֵּין וּמָא תַעבְדֻון לְסוֹפָא׃

5:31 The prophets prophesy falsely, And the priests rule on their *own* authority; And My people love it so! But what will you do at the end of it?

6:1 הָעִ֣זוּ ׀ בְּנֵ֣י בִנְיָמִ֗ן מִקֶּ֙רֶב֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וּבִתְק֙וֹעַ֙ תִּקְע֣וּ שׁוֹפָ֔ר וְעַל־בֵּ֥ית הַכֶּ֖רֶם שְׂא֣וּ
מַשְׂאֵ֑ת כִּ֥י רָעָ֛ה נִשְׁקְפָ֥ה מִצָּפ֖וֹן וְשֶׁ֥בֶר גָּדֽוֹל׃
6:1 גְלוֹ בְּנֵי בִנְיָמִין מִגוֹ יְרֻושׁלֵם אֲרֵי קָל צִיוחַת קַרנָא קרבא אִשׁתְמַעַת
אשתמע בַאֲרַעהוֹן בארעא וְעַל בֵּית בִקעַת כַרמַיָא זקפו עֲמָמַיָא סִימָוָתְהוֹן
סִימָווָתָא אֲרֵי בִשְׁתָא אִסתַכִיאַת איסתכלת מִצִפֻּונָא וּתבָרָא רַבָא׃

6:1 "Flee for safety, O sons of Benjamin, From the midst of Jerusalem! Now blow a trumpet in Tekoa And raise a signal over Beth-haccerem; For evil looks down from the north, And a great destruction.

6:2 הַנָּוָה֙ וְהַמְּעֻנָּגָ֔ה דָּמִ֖יתִי בַּת־צִיּֽוֹן׃
6:2 יָאִיתָא יָאֲיָתָא וּמפַנְקָתָא אֵיכְדֵין קַלקֵילַת קַלקֵילִית יָת אוֹרחָתִיך דְכֵין בכן
בְהֵיתַת כְנִשׁתָא דְצִיוֹן׃

6:2 "The comely and dainty one, the daughter of Zion, I will cut off.

6:3 אֵלֶ֛יהָ יָבֹ֥אוּ רֹעִ֖ים וְעֶדְרֵיהֶ֑ם תָּקְע֨וּ עָלֶ֤יהָ אֹהָלִים֙ סָבִ֔יב רָע֖וּ אִ֥ישׁ אֶת־יָדֽוֹ׃
6:3 לַהּ יֵיתוֹן מַלכִין וּמַשׁרְיָתְהוֹן יִגְדֻון יגורון עֲלַהּ מַשׁכְּנִין סְחוֹר־סְחוֹר יְסַיְעֻון
גְבַר יָת חַברֵיהּ׃

6:3 "Shepherds and their flocks will come to her, They will pitch *their* tents around her, They will pasture each in his place.

6:4 קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ֙ מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַֽצָּהֳרָיִם אוֹי לָנוּ֙ כִּֽי־פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנָּטוּ
צִלְלֵי־עָֽרֶב׃
6:4 זַמִינוּ עֲלַהּ עָבְדֵי קְרָבָא קוּמוּ וְנִיסַק בְּטֵיהֲרָא וָי לַנָא אֲרֵי פְּנָא נחת יוֹמָא
אֲרֵי נְגַדוּ טוּלֵי רַמְשָׁא טולי שימשא טולי מישרא׃

6:4 "Prepare war against her; Arise, and let us attack at noon. Woe to us, for the day declines, For the shadows of the evening lengthen!

6:5 קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַלָּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶֽיהָ׃ ס
6:5 קוּמוּ וְנִיסַק בְּלֵילְיָא וּנחַבֵיל בִירָנְיָתַהָא׃

6:5 "Arise, and let us attack by night And destroy her palaces!"

6:6 כִּי כֹה אָמַר֙ יְהוָה צְבָאוֹת כִּרְתוּ עֵצָה וְשִׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם סֹלְלָה הִיא
הָעִיר הָפְקַד כֻּלָּהּ עֹשֶׁק בְּקִרְבָּֽהּ׃
6:6 אֲרֵי כִדנַן אֲמַר יוי קוּצוּ אָעֵה וּצבַרוּ עַל יְרוּשלַם מְלִיתָא הִיא קַרתָא
דְאִתפְּקִידוּ לַה חוֹבַהָא כּוּלְהוֹן אָנוֹסִין בְּגַוַּהּ׃

6:6 For thus says the LORD of hosts, "Cut down her trees And cast up a siege against Jerusalem. This is the city to be punished, In whose midst there is only oppression.

6:7 כְּהָקִיר (בְּוֵר) [בַּיִר] מֵימֶיהָ כֵּן הֵקֵרָה רָעָתָהּ חָמָס וָשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל־פָּנַי
תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּֽה׃
6:7 כְּגוּבָא דמקַיֵים דקיים מוֹהִי ממוהי כֵּן אוֹרִיכוּ וְאִתקַיֵימוּ בְגַוַּהּ עָבְדֵי בִשתַה
קָל חָטוֹפִין וּבָזוֹזִין מִשתְמַע בַהּ קֳדָמַי תְדִירָא עַל כֵּין אֵיתִיתִי עֲלַהּ מְרַע וּמַחָא׃

6:7 "As a well keeps its waters fresh, So she keeps fresh her wickedness. Violence and destruction are heard in her; Sickness and wounds are ever before Me.

6:8 הִוָּסְרִי֙ יְרוּשָׁלַ͏ִם פֶּן־תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן־אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה אֶרֶץ לוֹא נוֹשָֽׁבָה׃ פ
6:8 אִתרְדַא יְרוּשלַם דלְמָא יְרַחֵיק מֵימְרִי יָתִיך דלְמָא אְשַׁוֵינַך צָדְיָא כַּאֲרַע
כארעא סְדֹם דְלָא אִתיְתַבַת׃

6:8 "Be warned, O Jerusalem, Or I shall be alienated from you, And make you a desolation, A land not inhabited."

6:9 כֹּה אָמַר֙ יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב֙ יָדְךָ
כְּבוֹצֵר עַל־סַלְסִלּֽוֹת׃
6:9 כִּדנַן אֲמַר יוי אִתבְזָזָא יִתבַזְזוּן כְּמָא דמהַלְכִין עַל שׁוּלֵי גְפַן לְמִיקטַף עַל
שְׁאָרָא דְיִשׂרָאֵל וְעוֹד תְתוּב מַחֲתָך עֲלֵיהוֹן כִיד קְטוֹף עַל סַלסְלִין׃

6:9 Thus says the LORD of hosts, "They will thoroughly glean as the vine the remnant of Israel; Pass your hand again like a grape gatherer Over the branches."

6:10 עַל־מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה֙ וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה֙ עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ לְהַקְשִׁיב
הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ־בֽוֹ׃
6:10 עַל מַן אֲמַלֵיל וְאַסהֵיד וִיקַבְלוּן אֲלְפַן הָא אִטפְשַׁת אֻדנְהוֹן וְלָא יָכְלִין
יכילו לְמִצַת הָא פִתגָמָא דַיוי הֲוָה לְהוֹן לְחִסוּדִין מִדְלָא צָבַן בֵיהּ׃

6:10 To whom shall I speak and give warning That they may hear? Behold, their ears are closed And they cannot listen. Behold, the word of the LORD has become a reproach to them; They have no delight in it.

6:11 וְאֵת חֲמַת יְהוָה מָלֵאתִי֙ נִלְאֵיתִי הָכִיל שְׁפֹךְ עַל־עוֹלָל֙ בַּחוּץ וְעַל סוֹד
בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי־גַם־אִישׁ עִם־אִשָּׁה֙ יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מְלֵא יָמִֽים׃
6:11 וְיָת נְבוּאָה בתקוֹף מִן־קֳדָם יוי אִתמְלִיתִי לְאֵיתִי לְסוֹבָרָא וְלָא יְכֵילִית
לְמִשפַּך עַל יָנְקִין בְשׁוּקָא וְעַל סִיעַת עוּלֵימִין כַּחדָא אֲרֵי אַף גְבַר עִם אִיתָא
אתתא יִתאַחְדוּן אתאחדון סָב עִם דִסבַע יוֹמִין׃

6:11 But I am full of the wrath of the LORD; I am weary with holding *it* in. "Pour *it* out on the children in the street And on the gathering of young men together; For both husband and wife shall be taken, The aged and the very old.

6:12 וְנָסַ֤בּוּ בָתֵּיהֶם֙ לַאֲחֵרִ֔ים שָׂד֖וֹת וְנָשִׁ֣ים יַחְדָּ֑ו כִּֽי־אַטֶּ֧ה אֶת־יָדִ֛י עַל־יֹשְׁבֵ֥י
הָאָ֖רֶץ נְאֻם־יְהוָֽה׃
6:12 וְיִסתַּחֲרוּן בָתֵּיהוֹן לְאָחֳרָנִין חַקלָן וּנשִׁין כַּחדָא אֲרֵי אֲרֵים יָת מַחַת גְבוּרְתִי
עַל יָתְבֵי אַרעָא אֲמַר יוי׃

6:12 "Their houses shall be turned over to others, Their fields and their wives together; For I will stretch out My hand Against the inhabitants of the land," declares the LORD.

6:13 כִּ֤י מִקְּטַנָּם֙ וְעַד־גְּדוֹלָ֔ם כֻּלּ֖וֹ בּוֹצֵ֣עַ בָּ֑צַע וּמִנָּבִיא֙ וְעַד־כֹּהֵ֔ן כֻּלּ֖וֹ עֹ֥שֶׂה שָּֽׁקֶר׃
6:13 אֲרֵי מִזְעֵירְהוֹן וְעַד רַבְהוֹן כֻולְהוֹן אָנְסֵי מָמוֹן וּמִסָפַּר וְעַד כָהִין כֻלְהוֹן
עָבְדֵי שְׁקַר׃

6:13 "For from the least of them even to the greatest of them, Everyone is greedy for gain, And from the prophet even to the priest Everyone deals falsely.

6:14 וַיְרַפְּא֞וּ אֶת־שֶׁ֤בֶר עַמִּי֙ עַל־נְקַלָּ֔ה לֵאמֹ֖ר שָׁל֣וֹם שָׁל֑וֹם וְאֵ֖ין שָׁלֽוֹם׃
6:14 וְאַסִיאֻו יָת תְבָר כְּנִשׁתָא דְעַמִי בְמִלֵי שְׁקַרהוֹן לְמֵימַר שְׁלָמָא שְׁלָמָא וְלֵית
שְׁלָם שלמא׃

6:14 "They have healed the brokenness of My people superficially, Saying, 'Peace, peace,' But there is no peace.

6:15 הֹבִ֕ישׁוּ כִּ֥י תוֹעֵבָ֖ה עָשׂ֑וּ גַּם־בּ֣וֹשׁ לֹֽא־יֵבֹ֗שׁוּ גַּם־הַכְלִים֙ לֹ֣א יָדָ֔עוּ לָכֵ֞ן יִפְּל֧וּ
בַנֹּפְלִ֛ים בְּעֵת־פְּקַדְתִּ֥ים יִכָּשְׁל֖וּ אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ ס
6:15 עֲלֵיהוֹן לְמִבְהַת אֲרֵי תוֹעֵיבָא תוֹעיבתא עֲבַדוּ אַף מִבהָת לֵית אִינוּן בָהֲתִין
אַף אִתכְנָעוּ לֵית אִנוּן יָדְעִין בְכֵין יִתרְמוֹן יִתְרְמוֹן קְטִילִין בְעִידָן דְאַסעַר
עֲלֵיהוֹן חוֹבֵיהוֹן חובין יִתַקְלוּן אֲמַר יוי׃

6:15 "Were they ashamed because of the abomination they have done? They were not even ashamed at all; They did not even know how to blush. Therefore they shall fall among those who fall; At the time that I punish them, They shall be cast down," says the LORD.

6:16 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֡ה עִמְדוּ֩ עַל־דְּרָכִ֨ים וּרְא֜וּ וְשַׁאֲל֣וּ לִנְתִב֣וֹת עוֹלָ֗ם אֵי־זֶ֨ה דֶ֤רֶךְ
הַטּוֹב֙ וּלְכוּ־בָ֔הּ וּמִצְא֥וּ מַרְגּ֖וֹעַ לְנַפְשְׁכֶ֑ם וַיֹּאמְר֖וּ לֹ֥א נֵלֵֽךְ׃
6:16 כִדנָן אֲמַר יוי קוּמוּ עַל אוֹרחָן אורחא וַחזוֹ וְשַׁאִילוּ לְשבִילִין דְמִן עָלְמָא
בְאֵידָא אֵידָא אוֹרחָא דְתָקְנָא וְהַלִיכוּ בַה וְאַשׁכַחוּ נְיָח לְנַפשְׁכוֹן וַאֲמַרוּ לָא
נֵיזֵיל׃

6:16 Thus says the LORD, "Stand by the ways and see and ask for the ancient paths, Where the good way is, and walk in it; And you will find rest for your souls. But they said, 'We will not walk *in it*.'

6:17 וַהֲקִמֹתִ֤י עֲלֵיכֶם֙ צֹפִ֔ים הַקְשִׁ֖יבוּ לְק֣וֹל שׁוֹפָ֑ר וַיֹּאמְר֖וּ לֹ֥א נַקְשִֽׁיב׃
6:17 וַאֲקֵימִית עֲלֵיכוֹן מַלְפִין קַבִילוּ לְמִלֵי נְבִיַיָא וַאֲמַרוּ לָא נְקַבֵיל׃

6:17 "And I set watchmen over you, *saying*, 'Listen to the sound of the trumpet!' But they said, 'We will not listen.'

6:18 לָכֵ֖ן שִׁמְע֣וּ הַגּוֹיִ֑ם וּדְעִ֥י עֵדָ֖ה אֶת־אֲשֶׁר־בָּֽם׃
6:18 בְכֵין שְׁמַעוּ עַמְמַיָא וְדַעִי כְנִשׁתָא דְיִשְׂרָאֵל יָת חוֹבֵיהוֹן׃

6:18 "Therefore hear, O nations, And know, O congregation, what is among them.

6:19 שִׁמְעִ֣י הָאָ֔רֶץ הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י מֵבִ֥יא רָעָ֛ה אֶל־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה פְּרִ֣י מַחְשְׁבוֹתָ֑ם כִּ֤י
עַל־דְּבָרַי֙ לֹ֣א הִקְשִׁ֔יבוּ וְתוֹרָתִ֖י וַיִּמְאֲסוּ־בָֽהּ׃
6:19 שְׁמַעִי אַרעָא דְיִשׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי בִשתָא עַל עַמָא הָדֵין תְשַׁלְמַת
תשלומת עוֹבָדֵיהוֹן אֲרֵי לְפִתגָמֵי עַבדֵי נְבִיַיָא לָא קַבִילוּ וְאוֹרָיתִי וְקַצוּ בַה׃

6:19 "Hear, O earth: behold, I am bringing disaster on this people, The fruit of their plans, Because they have not

listened to My words, And as for My law, they have rejected it also.

6:20 לָמָּה־זֶּה לִי לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָבוֹא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק עֹלוֹתֵיכֶם לֹא
לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי׃ ס
6:20 לְמָא דְנָן קֳדָמַי לְבוֹנְתָא דְמִשְׁבָא משבא תֵיתֵי וּקְנֵי טֻבָא טבתא מֵאֲרַע
מארעא רַחִיקָא עֲלָוָתְכוֹן לָא לְרַעֲוָא וְנִכְסַת קֻדְשֵׁיכוֹן לָא יִתְקַבְּלוּן קֳדָמַי׃
6:20 "For what purpose does frankincense come to Me from Sheba And the sweet cane from a distant land? Your burnt offerings are not acceptable And your sacrifices are not pleasing to Me."

6:21 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל־הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָם אָבוֹת
וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעוֹ (יאבדו) [וְאָבָדוּ]׃ פ
6:21 בְּכֵין כִדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מֵיתֵי עַל עַמָא הָדֵין תַקלָן וְיִתַקְלוּן בְהוֹן אֲבָהָן
וּבְנִין כַחְדָא מְגִיר וְקָרִיבֵיה יֵיבְדוּן׃
6:21 Therefore, thus says the LORD, "Behold, I am laying stumbling blocks before this people. And they will stumble against them, Fathers and sons together; Neighbor and friend will perish."

6:22 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃
6:22 כִדְנָן אֲמַר יוי הָא עַמָא אָתֵי הא אנא מַיְתִי מֵאֲרַע צִפּוּנָא מארעא צפונא
מציפון וְעַמְמִין רַברְבִין יֵיתוֹן בִגְלַאי מִסְיָפֵי אַרְעָא׃
6:22 Thus says the LORD, "Behold, a people is coming from the north land, And a great nation will be aroused from the remote parts of the earth.

6:23 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־סוּסִים
יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־צִיּוֹן׃
6:23 קַשְׁתָן וּתרִיסִין אֲחִידִין אַכזְרָאִין אִנוּן וְלֵית לְהוֹן רַחֲמִין קָלְהוֹן כְּיַמָא
בְאִתרְגוֹשְׁתֵיה וְעַל סֻוסָוָתָא רְכִיבִין מְסַדְרִין אִנוּן כִגבַר עָבֵיד קְרָבִין עֲלַךְ
כְּנִשְׁתָא דְצִיוֹן׃
6:23 "They seize bow and spear; They are cruel and have no mercy; Their voice roars like the sea, And they ride on horses, Arrayed as a man for the battle Against you, O daughter of Zion!"

6:24 שָׁמַעְנוּ אֶת־שָׁמְעוֹ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִיקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
6:24 שְׁמַעְנָא יָת שְׁמַעֵיה שמעיהון אִתרַשַׁלָא יְדַנָא עָקָא אֲחַדַתְנָא הָא כְחִבלִין
לְיָלִידְתָא׃
6:24 We have heard the report of it; Our hands are limp. Anguish has seized us, Pain as of a woman in childbirth.

6:25 אַל־(תֵּצְאִי) [תֵּצְאוּ] הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל־(תֵּלֵכִי) [תֵּלֵכוּ] כִּי חֶרֶב לְאֹיֵב
מָגוֹר מִסָּבִיב׃
6:25 לָא תִפְקוּן לְחַקלָא וּבאוֹרחָא לָא תְהָכוּן אֲרֵי חַרבָא דְסָנְאָה מְקַטְלָא
לְדמִתכַנְשִׁין לֵה מתכנשין למתכנשי מִסְחוֹר־סְחוֹר סחור־סְחוֹר׃
6:25 Do not go out into the field And do not walk on the road, For the enemy has a sword, Terror is on every side.

6:26 בַּת־עַמִּי חִגְרִי־שָׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי בָאֵפֶר אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי לָךְ מִסְפַּד תַּמְרוּרִים
כִּי פִתְאֹם יָבֹא הַשֹּׁדֵד עָלֵינוּ׃
6:26 כְּנִשְׁתָא דְעַמִי אֵיסַרוּ סַקִין וַחוּפוּ רֵישֵׁיכוֹן בִקְטַמָא אֵיבַל איבלא כְיָחִיד
יחיד עֲבַדוּ עֲבִידוּ לְכוֹן מִסְפַּד בִמְרַר אֲרֵי בִתכֵיף יֵיתוֹן בָזְזִין עֲלַנָא׃
6:26 O daughter of my people, put on sackcloth And roll in ashes; Mourn as for an only son, A lamentation most bitter. For suddenly the destroyer Will come upon us.

6:27 בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וּבָחַנְתָּ אֶת־דַּרְכָּם׃
6:27 בְּחִיר יְהַבתָךְ בְעַמִי יהבתך כִכרָךְ בכרך תַקִיף וּתהוֹדַע וּתחַזֵי לְהוֹן יָת

אוֹרַחהוֹן אורחתהון׃
6:27 "I have made you an assayer *and* a tester among My people, That you may know and assay their way."

6:28 כֻּלָּם֙ סָרֵ֣י סֽוֹרְרִ֔ים הֹלְכֵ֥י רָכִ֖יל נְחֹ֣שֶׁת וּבַרְזֶ֑ל כֻּלָּ֥ם מַשְׁחִיתִ֖ים הֵֽמָּה׃
6:28 כָּל רַבְרְבֵיהוֹן מָרָדִין מְהַלְכִין בִנכִילְו כְּמָא דִמעָרַב נְחָשׁ עִם בַּרזַל כֻּלְהוֹן מְחַבְלִין אִנֻון׃
6:28 All of them are stubbornly rebellious, Going about as a talebearer. *They are* bronze and iron; They, all of them, are corrupt.

6:29 נָחַ֣ר מַפֻּ֔חַ (מֵאִשְׁתַּם) [מֵאֵ֖שׁ] [תַּ֣ם] עֹפָ֑רֶת לַשָּׁוְא֙ צָרַ֣ף צָר֔וֹף וְרָעִ֖ים לֹ֥א נִתָּֽקוּ׃
6:29 הָא כְּמַשָׁב נַפָּחִין דְנַפָּחִין נפחא דְחָרַר דחריך דחרד בְגוֹ בגוא כגוא
נֻורָא כֵין חָשׁ קָלְהוֹן דנבִיַיָא דְמִתנַבַן לְהוֹן תֻובְו לְאוֹרָיתָא וְלָא תָבְו וּכאֲבָרָא
דְמִתמְסֵי בְגוֹ כֻורָא כֵין הֲוַאָה בְטִילָן מטילן בְעֵינֵיהוֹן מִילֵי נְבִיַיָא דְמִתנַבַן
לְהוֹן לָא לַהֲנָאָה אַלֵיפֻונֻון מַלְפֵיהוֹן וְעֻובָדֵיהוֹן בִישַׁיָא לָא שְׁבַקֻו׃
6:29 The bellows blow fiercely, The lead is consumed by the fire; In vain the refining goes on, But the wicked are not separated.

6:30 כֶּ֣סֶף נִמְאָ֔ס קָרְא֖וּ לָהֶ֑ם כִּֽי־מָאַ֥ס יְהוָ֖ה בָּהֶֽם׃ פ
6:30 הָא כְּכסַף מכסף פְּסוֹלָא מְרַחֲקִין קְרוֹ לְהוֹן אֲרֵי רַחֵיק יוי יָתְהוֹן׃
6:30 They call them rejected silver, Because the LORD has rejected them.

7:1 הַדָּבָר֙ אֲשֶׁ֣ר הָיָ֣ה אֶֽל־יִרְמְיָ֔הוּ מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃
7:1 פִּתגָם נְבֻואָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה מִן־קֳ יוי לְמֵימַר׃
7:1 The word that came to Jeremiah from the LORD, saying,

7:2 עֲמֹ֗ד בְּשַׁ֙עַר֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה וְקָרָ֣אתָ שָּׁ֔ם אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה וְאָמַרְתָּ֞ שִׁמְע֣וּ דְבַר־יְהוָ֗ה
כָּל־יְהוּדָה֙ הַבָּאִים֙ בַּשְּׁעָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה לְהִֽשְׁתַּחֲוֹ֖ת לַיהוָֽה׃ ס
7:2 קֻום בתרַע בֵית־מַקדְשָׁא דַיוי וְתִתנַבֵי תַמָן יָת פִּתגָמָא הָדֵין וְתֵימַר קַבִילְו
פִּתגָמָא דַיוי כָל דְבֵית בֵית יְהֻודָה דְעָלִין דעללין בְתַרעַיָא הָאִלֵין לְמִסגַד
קֳדָם יוי׃
7:2 "Stand in the gate of the LORD'S house and proclaim there this word and say, 'Hear the word of the LORD, all you of Judah, who enter by these gates to worship the LORD!'"

7:3 כֹּה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הֵיטִ֥יבוּ דַרְכֵיכֶ֖ם וּמַֽעַלְלֵיכֶ֑ם וַאֲשַׁכְּנָ֣ה
אֶתְכֶ֔ם בַּמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃
7:3 כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל אַתקִינֻו אוֹרחָתְכוֹן וְעוֹבָדֵיכוֹן בִישׁיא וְאַשרֵי
יָתְכוֹן בְאַתרָא הָדֵין׃
7:3 Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Amend your ways and your deeds, and I will let you dwell in this place.

7:4 אַל־תִּבְטְח֣וּ לָכֶ֔ם אֶל־דִּבְרֵ֥י הַשֶּׁ֖קֶר לֵאמֹ֑ר הֵיכַ֤ל יְהוָה֙ הֵיכַ֣ל יְהוָ֔ה הֵיכַ֥ל
יְהוָ֖ה הֵֽמָּה׃
7:4 לָא תִתרַחצֻון לְכוֹן עַל פִּתגָמֵי נְבִיֵי שִׁקרָא דְאָמְרִין לְמימר קֳדָם הֵיכְלָא
דַיוי אַתֻון פָּלְחִין קֳדָם הֵיכְלָא דַיוי אַתֻון דָבְחִין פלחין ודבחין קֳדָם הֵיכְלָא
דַיוי אַתֻון סָגְדִין תְלָת זִמנִין בְשַׁתָא ובשתא אתון בשתא אַתֻון מְתַחַזַן מיתחן
קֳדָמוֹהִי׃
7:4 "Do not trust in deceptive words, saying, 'This is the temple of the LORD, the temple of the LORD, the temple of the LORD.'

7:5 כִּ֤י אִם־הֵיטֵיב֙ תֵּיטִ֔יבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶ֖ם וְאֶת־מַֽעַלְלֵיכֶ֑ם אִם־עָשׂ֤וֹ תַעֲשׂוּ֙ מִשְׁפָּ֔ט

בֵּ֥ין אִ֖ישׁ וּבֵ֥ין רֵעֵֽהוּ׃
7:5 אֲרֵי אִם אַתקָנָא תְתַקְנוּן תַתקְנוּן יָת אוֹרחָתְכוֹן אורחכון וְיָת עוֹבָדֵיכוֹן אִם מִעבַד תַעבְדוּן דִין דִקשוֹט בֵין גֻברָא וּבֵין חַברֵיה׃
7:5 "For if you truly amend your ways and your deeds, if you truly practice justice between a man and his neighbor,

7:6 גֵּ֣ר יָת֤וֹם וְאַלְמָנָה֙ לֹ֣א תַעֲשֹׁ֔קוּ וְדָ֣ם נָקִ֔י אַל־תִּשְׁפְּכ֖וּ בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וְאַחֲרֵ֨י אֱלֹהִ֧ים אֲחֵרִ֛ים לֹ֥א תֵלְכ֖וּ לְרַ֥ע לָכֶֽם׃
7:6 גִיוֹר יִתַם וְאַרמְלָא לָא תֵינְסוּן וְדַם זַכַי לָא תֵישְׁדוּן בְאַתרָא הָדֵין וּבָתַר טָעֲוָת עַממַיָא לָא תְהָכוּן לְאַבאָשָׁא לְכוֹן׃
7:6 *if* you do not oppress the alien, the orphan, or the widow, and do not shed innocent blood in this place, nor walk after other gods to your own ruin,

7:7 וְשִׁכַּנְתִּ֤י אֶתְכֶם֙ בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה בָּאָ֕רֶץ אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לַאֲבוֹתֵיכֶ֑ם לְמִן־עוֹלָ֖ם וְעַד־עוֹלָֽם׃
7:7 וְאַשׁרֵי יָתְכוֹן בְאַתרָא הָדֵין בְאַרעָא דִיהַבִית לַאֲבָהָתְכוֹן לְמִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא׃
7:7 then I will let you dwell in this place, in the land that I gave to your fathers forever and ever.

7:8 הִנֵּ֤ה אַתֶּם֙ בֹּטְחִ֣ים לָכֶ֔ם עַל־דִּבְרֵ֖י הַשָּׁ֑קֶר לְבִלְתִּ֖י הוֹעִֽיל׃
7:8 הָא אַתוּן מִתרַחצִין לְכוֹן עַל פִתגָמֵי נְבִיֵי שִׁקרָא בְדִיל דְלָא לַהְנָאָה׃
7:8 "Behold, you are trusting in deceptive words to no avail.

7:9 הֲגָנֹ֤ב ׀ רָצֹ֙חַ֙ וְנָאֹ֔ף וְהִשָּׁבֵ֥עַ לַשֶּׁ֖קֶר וְקַטֵּ֣ר לַבָּ֑עַל וְהָלֹ֗ךְ אַחֲרֵ֛י אֱלֹהִ֥ים אֲחֵרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יְדַעְתֶּֽם׃
7:9 גָנְבִין קָטוֹלֵי נַפשָׁן וְגָיְפִין וּמִשׁתַבעִין לְשִׁקַר וּמַסְקִין בֻסמִין לְבַעלָא וְאָזְלִין בָתַר טָעֲוָת עַממַיָא דְלָא יְדַעתּוּן׃
7:9 "Will you steal, murder, and commit adultery and swear falsely, and offer sacrifices to Baal and walk after other gods that you have not known,

7:10 וּבָאתֶ֞ם וַעֲמַדְתֶּ֣ם לְפָנַ֗י בַּבַּ֤יִת הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֣ר נִקְרָא־שְׁמִ֣י עָלָ֔יו וַאֲמַרְתֶּ֖ם נִצַּ֑לְנוּ לְמַ֣עַן עֲשׂ֔וֹת אֵ֥ת כָּל־הַתּוֹעֵב֖וֹת הָאֵֽלֶּה׃
7:10 וְאָתַן אַתוּן וְאָתוּן אָתַן וְקָיְמִין קֳדָמַי בְבֵיתָא הָדֵין דְאִתקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי וְאָמְרִין אַתוּן שֵׁיזֵיבְנָא בְדִיל לְמַעֲבַד יָת כָל תוֹעֵיבָתָא הָאִלֵין׃
7:10 then come and stand before Me in this house, which is called by My name, and say, 'We are delivered!'-- that you may do all these abominations?

7:11 הַמְעָרַ֣ת פָּרִצִ֗ים הָיָ֨ה הַבַּ֧יִת הַזֶּ֛ה אֲשֶׁר־נִקְרָֽא־שְׁמִ֥י עָלָ֖יו בְּעֵינֵיכֶ֑ם גַּ֣ם אָנֹכִ֛י הִנֵּ֥ה רָאִ֖יתִי נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
7:11 הַכְבֵית־כְנֵישַׁת רַשִׁיעִין הֲוָה בֵיתָא הָדֵין דְאִתקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי בְעֵינֵיכוֹן אַף קֳדָמַי כֵין גְלֵי אֲמַר יוי׃
7:11 "Has this house, which is called by My name, become a den of robbers in your sight? Behold, I, even I, have seen *it*," declares the LORD.

7:12 כִּ֣י לְכוּ־נָ֗א אֶל־מְקוֹמִי֙ אֲשֶׁ֣ר בְּשִׁיל֔וֹ אֲשֶׁ֨ר שִׁכַּ֧נְתִּי שְׁמִ֛י שָׁ֖ם בָּרִֽאשׁוֹנָ֑ה וּרְאוּ֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־עָשִׂ֣יתִי ל֔וֹ מִפְּנֵ֖י רָעַ֥ת עַמִּ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
7:12 אֲרֵי אִיזִילוּ כְעַן לַאֲתַר בֵית־מַקדְשִׁי בֵית־שְׁכִינְתִי דִבשִׁילוֹ דְאַשׁרֵיתִי שְׁכִינְתִי תַמָן בְקַדמֵיתָא וַחֲזוֹ יָת דַעֲבַדִית לֵיה מִן־קֳדָם בִישָׁוּת עַמִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7:12 "But go now to My place which was in Shiloh, where I made My name dwell at the first, and see what I did to it because of the wickedness of My people Israel.

7:13 וְעַתָּ֗ה יַ֧עַן עֲשׂוֹתְכֶ֛ם אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂ֥ים הָאֵ֖לֶּה נְאֻם־יְהוָ֑ה וָאֲדַבֵּ֨ר אֲלֵיכֶ֜ם
הַשְׁכֵּ֤ם וְדַבֵּר֙ וְלֹ֣א שְׁמַעְתֶּ֔ם וָאֶקְרָ֥א אֶתְכֶ֖ם וְלֹ֥א עֲנִיתֶֽם׃

7:13 וּכעַן חֲלָף דַעֲבַדתֻון יָת כָל עֻובָדַיָא הָאִלֵין אֲמַר יוי וּשלַחִית לְוָתְכוֹן יָת
כָל עַבדֵי נְבִיַיָא יַת כל עבדי נביאיא מַקְדֵים וּמַמלֵיל וְלָא קַבֵילתֻון
וְאִתנַבִיאֻו לְכוֹן וְלָא תַבתֻון אְתֵיבתון׃

7:13 "And now, because you have done all these things," declares the LORD, "and I spoke to you, rising up early and speaking, but you did not hear, and I called you but you did not answer,

7:14 וְעָשִׂ֨יתִי לַבַּ֜יִת אֲשֶׁ֧ר נִֽקְרָא־שְׁמִ֣י עָלָ֗יו אֲשֶׁ֤ר אַתֶּם֙ בֹּטְחִ֣ים בּ֔וֹ וְלַ֨מָּק֔וֹם
אֲשֶׁר־נָתַ֥תִּי לָכֶ֖ם וְלַאֲבוֹתֵיכֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתִי לְשִׁלֽוֹ׃

7:14 וַאֲעֲבֵיד לְבֵיתָא דְאִתקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי דְאַתֻון רְחִיצִין בֵיה וּלאַתרָא דִיהַבִית
לְכוֹן וְלַאֲבָהָתְכוֹן כְמָא דַעֲבַדִית לְשִׁילוֹ׃

7:14 therefore, I will do to the house which is called by My name, in which you trust, and to the place which I gave you and your fathers, as I did to Shiloh.

7:15 וְהִשְׁלַכְתִּ֥י אֶתְכֶ֖ם מֵעַ֣ל פָּנָ֑י כַּאֲשֶׁ֤ר הִשְׁלַ֙כְתִּי֙ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶ֔ם אֵ֖ת כָּל־זֶ֥רַע
אֶפְרָֽיִם׃ ס

7:15 וְאַגלֵי יָתְכוֹן מֵאֲרַע מארעא בֵית־שְׁכִינְתִי כְמָא דְאַגלֵיתִי יָת כָל אֲחֵיכוֹן
יָת כָל זַרעָא דְיִשׂרָאֵל דְבֵית יִשׂרָאֵל׃

7:15 "I will cast you out of My sight, as I have cast out all your brothers, all the offspring of Ephraim.

7:16 וְאַתָּ֗ה אַל־תִּתְפַּלֵּ֣ל ׀ בְּעַד־הָעָ֣ם הַזֶּ֗ה וְאַל־תִּשָּׂ֧א בַעֲדָ֛ם רִנָּ֥ה וּתְפִלָּ֖ה
וְאַל־תִּפְגַּע־בִּ֑י כִּי־אֵינֶ֥נִּי שֹׁמֵ֖עַ אֹתָֽךְ׃

7:16 וְאַת לָא תְצַלֵי עַל עַמָא הָדֵין לָא תתחנן עֲלֵיהוֹן בְבָעֻו בעו וּצלוֹ וּבצלו
וְלָא תִבעֵי מִן־קֳדָמַי אֲרֵי לָא רַעֲוָא קֳדָמַי לְקַבָלָא צְלוֹתָך׃

7:16 "As for you, do not pray for this people, and do not lift up cry or prayer for them, and do not intercede with Me; for I do not hear you.

7:17 הַֽאֵינְךָ֣ רֹאֶ֔ה מָ֛ה הֵ֥מָּה עֹשִׂ֖ים בְּעָרֵ֣י יְהוּדָ֑ה וּבְחֻצ֖וֹת יְרוּשָׁלִָֽם׃

7:17 הֲלֵית הְלָא אַת חָזֵי מָא דְאִינֻון עָבְדִין בְקִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה וּבשְׁוקֵי
יְרֻושלֵם׃

7:17 "Do you not see what they are doing in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem?

7:18 הַבָּנִ֞ים מְלַקְּטִ֣ים עֵצִ֗ים וְהָֽאָבוֹת֙ מְבַעֲרִ֣ים אֶת־הָאֵ֔שׁ וְהַנָּשִׁ֖ים לָשׁ֣וֹת בָּצֵ֑ק
לַעֲשׂ֨וֹת כַּוָּנִ֜ים לִמְלֶ֣כֶת הַשָּׁמַ֗יִם וְהַסֵּ֤ךְ נְסָכִים֙ לֵאלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים לְמַ֖עַן הַכְעִסֵֽנִי׃

7:18 בְנַיָא מְלַקְטִין אָעַיָא אעא וַאֲבָהָתָא ואבהתן מַדלְקִין יָת נֻורָא וּנשַיָא לָיְשָן
לֵישָא לְיָשָא יָת לישא לְמַעֲבַד כַרדוֹטִין לְכוֹכְבַת שְׁמַיָא וּלנַסָכָא נִסכִין
לְטָעֲוָת עַמְמַיָא בְדִיל לְאַרגָזָא קֳדָמַי׃

7:18 "The children gather wood, and the fathers kindle the fire, and the women knead dough to make cakes for the queen of heaven; and *they* pour out drink offerings to other gods in order to spite Me.

7:19 הַאֹתִ֛י הֵ֥ם מַכְעִסִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה הֲל֣וֹא אֹתָ֔ם לְמַ֖עַן בֹּ֥שֶׁת פְּנֵיהֶֽם׃ ס

7:19 הַמְדַמַן דִקֳדָמַי אִנֻון דאינון מַרגְזִין אֲמַר יוי הֲלָא לְאַבאָשָא לְהוֹן בְדִיל
דִיבַהתֻון בְעֻובָדֵיהוֹן׃

7:19 "Do they spite Me?" declares the LORD. "Is it not themselves *they spite*, to their own shame?"

7:20 לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה הִנֵּ֨ה אַפִּ֤י וַחֲמָתִי֙ נִתֶּ֙כֶת֙ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה
עַל־הָֽאָדָם֙ וְעַל־הַבְּהֵמָ֔ה וְעַל־עֵ֥ץ הַשָּׂדֶ֖ה וְעַל־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֑ה וּבָעֲרָ֖ה וְלֹ֥א תִכְבֶּֽה׃
ס

7:20 בְכֵין כִדְנָן אֲמַר יוי אֱלֹהִים הָא רֻוגזִי וְחִמתִי חָל בְאַתרָא עַל אתרא הַדֵין
עַל אֱנָשָׁא וְעַל בְעִירָא וְעַל אִילָן חַקלָא וְעַל אִיבָא דְאַרעָא וִישֵׁיצֵי וְלָא יְהֵי
חַיָס׃

7:20 Therefore thus says the Lord GOD, "Behold, My anger and My wrath will be poured out on this place, on man and on beast and on the trees of the field and on the fruit of the ground; and it will burn and not be quenched."

7:21 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹלוֹתֵיכֶם סְפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ
בָשָׂר׃
7:21 כִדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עֲלָוָתְכוֹן אוֹסִיפוּ עַל נִכסַת קֻדשֵׁיכוֹן
וַאֲכוּלוּ בִשׂרָא׃

7:21 Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Add your burnt offerings to your sacrifices and eat flesh.

7:22 כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם (הוֹצִיא) [הוֹצִיאִי] אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח׃
7:22 אֲרֵי לָא מַלֵילִית עִם אֲבָהָתְכוֹן וְלָא פַקֵידתִינוּן בְיוֹמָא דְאַפֵיקִית יָתְהוֹן
יתכון מֵאַרעָא דְמִצרָיִם עַל עִסקֵי עֲלָוָן וְנִכסַת קֻדשִׁין׃

7:22 "For I did not speak to your fathers, or command them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt offerings and sacrifices.

7:23 כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם וַהֲלַכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן
יִיטַב לָכֶם׃
7:23 אֱלָהֵין יָת פִתגָמָא הָדֵין פַקֵידִית יָתְהוֹן יתכון לְמֵימַר קַבִילוּ לְמֵימְרִי
וַאֲהוֵי לְכוֹן לַאֲלָה לאלהא וְאַתוּן תְהוֹן קֳדָמַי לְעַם וּתהָכוּן בְכָל אוֹרחָא
דַאֲפַקֵיד יָתְכוֹן בְדִיל דְיִיטַב לְכוֹן׃

7:23 "But this is what I commanded them, saying, 'Obey My voice, and I will be your God, and you will be My people; and you will walk in all the way which I command you, that it may be well with you.'

7:24 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בְּמֹעֵצוֹת בִּשְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ
לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים׃
7:24 וְלָא קַבִילוּ שׁמעו וְלָא ארכִינוּ יָת אֻדנְהוֹן וְהַלִיכוּ ואזלו בְעֵיצָתְהוֹן
בְהַרהֻור לִבְהוֹן בִישָׁא וְאִתחֲזַרוּ בְפֻלחָנִי קְדָל וְלָא שַׁוִיאוּ דַחלְתִי לְקָבֵיל אַפֵיהוֹן׃

7:24 "Yet they did not obey or incline their ear, but walked in *their own* counsels *and* in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward.

7:25 לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח
אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ׃
7:25 לְמִן יוֹמָא דִנפַקוּ אֲבָהָתְכוֹן מֵאַרעָא דְמִצרַיִם עַד יוֹמָא הָדֵין וּשׁלַחִית
לְוָתְכוֹן יָת כָל עַבדַי נְבִיַיָא בְכָל יוֹם מַקדֵים וּמְשַׁלַח׃

7:25 "Since the day that your fathers came out of the land of Egypt until this day, I have sent you all My servants the prophets, daily rising early and sending *them*.

7:26 וְלוֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם׃
7:26 וְלָא קַבִילוּ לְמֵימְרִי וְלָא אַרכִינוּ יָת אֻדנְהוֹן וְאַקשִׁיאוּ יָת קְדָלְהוֹן אַבאִישׁוּ
מֵאֲבָהָתְהוֹן׃

7:26 "Yet they did not listen to Me or incline their ear, but stiffened their neck; they did more evil than their fathers.

7:27 וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ אֲלֵיהֶם
וְלֹא יַעֲנוּכָה׃

7:27 וּתמַלֵיל עִמהוֹן יָת כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין וְלָא יְקַבְלֻון מִנָך וְתִתנַבֵי לְהוֹן וְלָא יְתִיבֻונָך׃

7:27 "You shall speak all these words to them, but they will not listen to you; and you shall call to them, but they will not answer you.

7:28 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם זֶ֤ה הַגּוֹי֙ אֲשֶׁ֣ר לֽוֹא־שָׁמְע֗וּ בְּקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔יו וְלֹ֥א לָקְח֖וּ מוּסָ֑ר אָֽבְדָה֙ הָֽאֱמוּנָ֔ה וְנִכְרְתָ֖ה מִפִּיהֶֽם׃ ס

7:28 וְתֵימַר לְהוֹן דֵין עַמָא דְלָא שְׁמַעוּ קבילו לְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהֲהוֹן וְלָא קַבִילֻו אֻלפָן פְסַקַת הֵימָנֻותָא וְאִתמְנַעַת מִפֻומְהוֹן׃

7:28 "You shall say to them, 'This is the nation that did not obey the voice of the LORD their God or accept correction; truth has perished and has been cut off from their mouth.

7:29 גָּזִּ֤י נִזְרֵךְ֙ וְֽהַשְׁלִ֔יכִי וּשְׂאִ֥י עַל־שְׁפָיִ֖ם קִינָ֑ה כִּ֚י מָאַ֣ס יְהוָ֔ה וַיִּטֹּ֖שׁ אֶת־דּ֥וֹר עֶבְרָתֽוֹ׃

7:29 תַלִישִׁי עַל רַברְבַך דִגלוֹ וְטֻולִי עַל נִגדִין אִליָא אֲרֵי רַחֵיק יוי וּרטַשׁ יָת עַם דָרָא דַעֲבַרֻו עַל מֵימְרֵיה׃

7:29 'Cut off your hair and cast *it* away, And take up a lamentation on the bare heights; For the LORD has rejected and forsaken The generation of His wrath.'

7:30 כִּֽי־עָשׂ֨וּ בְנֵֽי־יְהוּדָ֥ה הָרַ֛ע בְּעֵינַ֖י נְאֻם־יְהוָ֑ה שָׂ֣מוּ שִׁקּֽוּצֵיהֶ֗ם בַּבַּ֛יִת אֲשֶׁר־נִקְרָֽא־שְׁמִ֥י עָלָ֖יו לְטַמְּאֽוֹ׃

7:30 אֲרֵי עֲבַדֻו בְנֵי יְהֻודָה דְבִישׁ קֳדָמַי אֲמַר יוי שַׁוִיאֻו שִׁקֻוצֵיהוֹן בְבֵיתָא דְאִתקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי לְסָאָבֻותֵיה׃

7:30 "For the sons of Judah have done that which is evil in My sight," declares the LORD, "they have set their detestable things in the house which is called by My name, to defile it.

7:31 וּבָנוּ֩ בָּמ֨וֹת הַתֹּ֜פֶת אֲשֶׁר֙ בְּגֵ֣יא בֶן־הִנֹּ֔ם לִשְׂרֹ֛ף אֶת־בְּנֵיהֶ֥ם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶ֖ם בָּאֵ֑שׁ אֲשֶׁר֙ לֹ֣א צִוִּ֔יתִי וְלֹ֥א עָלְתָ֖ה עַל־לִבִּֽי׃ ס

7:31 וּבנוֹ יָת בָמַת תוּפַת תוּפָא דבחִילַת בַר הִנוֹם לְאוֹקָדָא יָת בְנֵיהוֹן וְיָת בְנָתְהוֹן בְנוּרָא דְלָא פַקֵידִית בְאוֹרָיתִי וְלָא רַעֲוָא קֳדָמָי׃

7:31 "They have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire, which I did not command, and it did not come into My mind.

7:32 לָכֵ֞ן הִנֵּֽה־יָמִ֤ים בָּאִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְלֹא־יֵאָמֵ֨ר ע֤וֹד הַתֹּ֙פֶת֙ וְגֵ֣יא בֶן־הִנֹּ֔ם כִּ֖י אִם־גֵּ֣יא הַהֲרֵגָ֑ה וְקָבְר֥וּ בְתֹ֖פֶת מֵאֵ֥ין מָקֽוֹם׃

7:32 בְכֵין הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְלָא יִתאֲמַר עוֹד תוֹפַת וְחֵילַת בַר הִנוֹם אֱלָהֵין חֵילַת קְטִילַיָא וִיקַבְרֻון בְתוֹפַת מִבְלִי מִדְלָא יְהֵי אֲתַר׃

7:32 "Therefore, behold, days are coming," declares the LORD, "when it will no longer be called Topheth, or the valley of the son of Hinnom, but the valley of the Slaughter; for they will bury in Topheth because there is no *other* place.

7:33 וְֽהָ֨יְתָ֜ה נִבְלַ֨ת הָעָ֤ם הַזֶּה֙ לְמַֽאֲכָ֔ל לְע֥וֹף הַשָּׁמַ֖יִם וּלְבֶהֱמַ֣ת הָאָ֑רֶץ וְאֵ֖ין מַחֲרִֽיד׃

7:33 וּתהֵי נְבֵילְתָא דְעַמָא הָדֵין מְשַׁגְרָא מְשַׁגְרָא לְמֵיכַל לְעוֹפָא דִשׁמַיָא וּלְבעִירָא דְאַרעָא וְלֵית דְמָנִיד׃

7:33 "The dead bodies of this people will be food for the birds of the sky and for the beasts of the earth; and no one will frighten *them away*.

7:34 וְהִשְׁבַּתִּ֣י ׀ מֵעָרֵ֣י יְהוּדָ֗ה וּמֵֽחֻצוֹת֙ יְרֽוּשָׁלִַ֔ם ק֤וֹל שָׂשׂוֹן֙ וְק֣וֹל שִׂמְחָ֔ה ק֥וֹל חָתָ֖ן וְק֣וֹל כַּלָּ֑ה כִּ֥י לְחָרְבָּ֖ה תִּהְיֶ֥ה הָאָֽרֶץ׃

7:34 וַאֲבַטֵיל מִקִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה וּמִשֻׁוקֵי יְרֻושלֵם קָל בְיָע וְקָל חַדוָא קָל

חַתנִין וְקָל כַּלָּן אֲרֵי לְחָרבָא תְהֵי אַרעָא:

7:34 "Then I will make to cease from the cities of Judah and from the streets of Jerusalem the voice of joy and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land will become a ruin.

8:1 בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה (וְיֹצִיאוּ) [יוֹצִיאוּ] אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת־שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֵת עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֵת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלָ͏ִם מִקִּבְרֵיהֶם:

8:1 בְעִידָנָא הַהוּא ההיא אֲמַר יוי יַפְּקוּן יָת גַרמֵי מַלכַיָא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת גַרמֵי רַברְבֵיהוֹן רברבניהון וְיָת גַרמֵי כָהֲנַיָא וְיָת גַרמֵי נְבִיֵי שִׁקרָא וְיָת גַרמֵי יָתְבֵי יְרוּשׁלַם מִקִברֵיהוֹן:

8:1 "At that time," declares the LORD, "they will bring out the bones of the kings of Judah and the bones of its princes, and the bones of the priests and the bones of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jerusalem from their graves.

8:2 וּשְׁטָחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֲהֵבוּם וַאֲשֶׁר עֲבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דְּרָשׁוּם וַאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ:

8:2 וְישׁתְטְחוּנְנוּן לִקבֵיל שִׁמשָׁא לשמשא וְסֵיהֲרָא ולסיהרא וּלכָל חֵילֵי שְׁמַיָא דרחִימֻונְנוּן וְדִפלַחֻונְנוּן וְדִטעוֹ וְדִטעֵי בָתְרֵיהוֹן וְדִתבַעֻונְנוּן וְדִסגִידְו לְהוֹן לָא יִתכַנשׁוּן וְלָא יִתקַברוּן לְזֵיבַל מְבַדַר עַל־אַפֵּי אַרעָא יְהוֹן:

8:2 "They will spread them out to the sun, the moon and to all the host of heaven, which they have loved and which they have served, and which they have gone after and which they have sought, and which they have worshiped. They will not be gathered or buried; they will be as dung on the face of the ground.

8:3 וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: ס

8:3 וְיִתרְעוֹן בְמוֹתָא מִדבְחַיַיָא מבחיא לְכֹל שְׁאָרָא דְיִשׁתַאֲרוּן מִן זַרעִיתָא בִשׁתָא בישא הָדָא בְכָל אַתרַיָא דְיִשׁתַאֲרוּן דְאַגלֵיתִינֻון לְתַמָן אֲמַר יוי:

8:3 "And death will be chosen rather than life by all the remnant that remains of this evil family, that remains in all the places to which I have driven them," declares the LORD of hosts.

8:4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הֲיִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב:

8:4 וְתֵימַר לְהוֹן כִדנָן אֲמַר יוי הֲיִפְלוּן וְיִפלוּן וְלָא יְקוּמוּן אִם לְמִתָב גְלֵי קֳדָמַי דְלָא יְתוּבוּן:

8:4 "You shall say to them, 'Thus says the LORD, "Do *men* fall and not get up again? Does one turn away and not repent?

8:5 מַדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלַ͏ִם מְשֻׁבָה נִצַּחַת הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית מֵאֲנוּ לָשׁוּב:

8:5 מָדֵין מִתחַסנִין דְמִתחַסנִין לְמִתָב לְפֻלחָנִי עַמָא הָדֵין יָתְבֵי יְרוּשׁלַם תָבְו לְמִמרַד מִן אוֹרָיתָא וְלָא צָבַן לְמִתָב אַתקִיפְו בִנכִלִין מְסָרְבִין לְמִתָב:

8:5 "Why then has this people, Jerusalem, Turned away in continual apostasy? They hold fast to deceit, They refuse to return.

8:6 הִקְשַׁבְתִּי וָאֶשְׁמָע לוֹא־כֵן יְדַבֵּרוּ אֵין אִישׁ נִחָם עַל־רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי כֻּלֹּה שָׁב (בִּמְרֻצוֹתָם) [בִּמְרוּצָתָם] כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה:

8:6 אַצֵיתִית וּגלֵי אַצֵית וגלי אציתי וגלי אציתי ותגלי קֳדָמַי לָא כִידכָשַׁר מְמַלְלִין לֵית גְבַר דִמתִיב מִבִשׁתֵיה מן בישתיה על בישתיה לְמֵימַר מָא עֲבַדִית כֻולְהוֹן מַסגַן בִרעֻות נַפשְׁהוֹן כְסֻוסְיָא דְגָזַר בִקרָבָא:

8:6 "I have listened and heard, They have spoken what is not right; No man repented of his wickedness, Saying, 'What have I done?' Everyone turned to his course, Like a horse charging into the battle.

8:7 גַּם־חֲסִידָה֙ בַשָּׁמַ֔יִם יָֽדְעָה֙ מֽוֹעֲדֶ֔יהָ וְתֹ֤ר (וְסוּס) [וְסִיס֙] וְעָג֔וּר שָֽׁמְר֖וּ אֶת־עֵ֣ת
בֹּאָ֑נָה וְעַמִּ֕י לֹ֣א יָֽדְע֔וּ אֵ֖ת מִשְׁפַּ֥ט יְהוָֽה׃
8:7 אַף חֲוָרִיתָא בִשׁמַיָא יָדְעָא זִמנַהָא וְשַׁפנִינָא וְכֻורכְיָא כרוביא וּסנוֹנִיתָא
נָטְרִין נטרו יָת עִידָן מֵיתֵיהוֹן מיעלהון וְעַמִי לָא הֲווֹ יָדְעִין לְמַעֲבַד יָת דִינָא
קיימא דַיוי׃

8:7 "Even the stork in the sky Knows her seasons; And the turtledove and the swift and the thrush Observe the time of their migration; But My people do not know The ordinance of the LORD.

8:8 אֵיכָ֤ה תֹֽאמְרוּ֙ חֲכָמִ֣ים אֲנַ֔חְנוּ וְתוֹרַ֥ת יְהוָ֖ה אִתָּ֑נוּ אָכֵן֙ הִנֵּ֣ה לַשֶּׁ֣קֶר עָשָׂ֔ה עֵ֖ט
שֶׁ֥קֶר סֹפְרִֽים׃
8:8 אֵיכְדֵין תֵימְרֻון חַכִימִין אֲנַחנָא וְעַל אוֹרָיתָא דַיוי אֲנַחנָא רְחִיצִין בְכֵין הָא
לְשִׁקרָא עָבֵיד סָפַר קֻולמַס דִשׁקַר לִמזַיָפָא למזנפא׃

8:8 "How can you say, 'We are wise, And the law of the LORD is with us'? But behold, the lying pen of the scribes Has made *it* into a lie.

8:9 הֹבִ֣ישׁוּ חֲכָמִ֔ים חַ֖תּוּ וַיִּלָּכֵ֑דוּ הִנֵּ֤ה בִדְבַר־יְהוָה֙ מָאָ֔סוּ וְחָכְמַת־מֶ֖ה לָהֶֽם׃ ס
8:9 בְהִיתֻו חַכִימַיָא חכימין אִיתְבַרֻו וְאִתאְחִידֻו הָא בְפִתגָמָא דַיוי קַצֻו וְחֻולָק
בְחֻכמְתָא לֵית לְהוֹן בהון׃

8:9 "The wise men are put to shame, They are dismayed and caught; Behold, they have rejected the word of the LORD, And what kind of wisdom do they have?

8:10 לָכֵן֩ אֶתֵּ֨ן אֶת־נְשֵׁיהֶ֜ם לַאֲחֵרִ֗ים שְׂדֽוֹתֵיהֶם֙ לְי֣וֹרְשִׁ֔ים כִּ֤י מִקָּטֹן֙ וְעַד־גָּד֔וֹל
כֻּלֹּ֖ה בֹּצֵ֣עַ בָּ֑צַע מִנָּבִיא֙ וְעַד־כֹּהֵ֔ן כֻּלֹּ֖ה עֹ֥שֶׂה שָּֽׁקֶר׃
8:10 בְכֵין אַתֵין יָת נְשֵׁיהוֹן לְאָחְרָנִין חַקלָתְהוֹן לְיָרְותִין אֲרֵי מִזְעֵירָא מִן זעירא
וְעַד רַבָא כֻולְהוֹן אָנְסֵי מָמוֹן מִסָפַר וְעַד כָהִין כֻולְהוֹן עָבְדֵי שְׁקַר׃

8:10 "Therefore I will give their wives to others, Their fields to new owners; Because from the least even to the greatest Everyone is greedy for gain; From the prophet even to the priest Everyone practices deceit.

8:11 וַיְרַפּ֞וּ אֶת־שֶׁ֤בֶר בַּת־עַמִּי֙ עַל־נְקַלָּ֔ה לֵאמֹ֖ר שָׁל֣וֹם ׀ שָׁל֑וֹם וְאֵ֖ין שָׁלֽוֹם׃
8:11 וְאַסִיאֻו יָת תְבָר כְנִשׁתָא דְעַמִי בְמִלֵי שִׁקרְהוֹן לְמֵימַר שְׁלָמָא שְׁלָמָא שלם
וְלֵית שְׁלָם׃

8:11 "They heal the brokenness of the daughter of My people superficially, Saying, 'Peace, peace,' But there is no peace.

8:12 הֹבִ֕שׁוּ כִּ֥י תוֹעֵבָ֖ה עָשׂ֑וּ גַּם־בּ֣וֹשׁ לֹא־יֵבֹ֗שׁוּ וְהִכָּלֵם֙ לֹ֣א יָדָ֔עוּ לָכֵ֞ן יִפְּל֣וּ
בַנֹּפְלִ֗ים בְּעֵ֧ת פְּקֻדָּתָ֛ם יִכָּשְׁל֖וּ אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ ס
8:12 עֲלֵיהוֹן לְמִבהַת אֲרֵי תוֹעֵבָא עֲבַדֻו אַף מִבהָת לֵית אִנֻון בָהְתִין וְאִתכְנָעָא
לֵית אִנֻון יָדְעִין בְכֵין יִתרְמוֹן קְטִילִין בְעִידָן דְאַסעַר עֲלֵיהוֹן חוֹבֵיהוֹן יִתַקְלֻון
מיתקלון אֲמַר יוי׃

8:12 "Were they ashamed because of the abomination they had done? They certainly were not ashamed, And they did not know how to blush; Therefore they shall fall among those who fall; At the time of their punishment they shall be brought down," Says the LORD.

8:13 אָסֹ֥ף אֲסִיפֵ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה אֵין֩ עֲנָבִ֨ים בַּגֶּ֜פֶן וְאֵ֧ין תְּאֵנִ֣ים בַּתְּאֵנָ֗ה וְהֶֽעָלֶה֙ נָבֵ֔ל
וָאֶתֵּ֥ן לָהֶ֖ם יַעַבְרֽוּם׃
8:13 שֵׁיצָאָה אֲשֵׁיצֵינֻון אֲמַר יוי וִיסֻוֹפֻון כִמסָף עִנבִין מִגֻפַן וּכנָבְלָא מִתֵינָא
וְכִטַרַף מֵאִילָן מִן אילן עַל דִיהַבִית לְהוֹן אוֹרָיתִי מִסִינַי וַעֲבַרֻו עֲלַהּ׃

8:13 "I will surely snatch them away," declares the LORD; "There will be no grapes on the vine And no figs on the fig tree, And the leaf will wither; And what I have given them will pass away."""

8:14 עַל־מָה֙ אֲנַ֣חְנוּ יֹֽשְׁבִ֔ים הֵאָסְפ֗וּ וְנָב֛וֹא אֶל־עָרֵ֥י הַמִּבְצָ֖ר וְנִדְּמָה־שָּׁ֑ם כִּי֩ יְהוָ֨ה

אֱלֹהֵ֤ינוּ הֲדִמָּ֙נוּ֙ וַיַּשְׁקֵ֣נוּ מֵי־רֹ֔אשׁ כִּ֥י חָטָ֖אנוּ לַיהוָֽה׃
8:14 עַל מָה אֲנַחנָא יָתְבִין אִתכַנַשׁוּ וְנֵיעוֹל לְקִרוִין כְרִיכָן וְנִשתוֹק וְנִתֵיב תַמָן
אֲרֵי יוי אֱלָהַנָא אַיתִי עֲלַנָא תְבַר וְאַבהֲתַנָא וְאַשׁקְיָנָא כָס דִלוָט בִישׁ כְרֵישֵׁי
חִוִין אֲרֵי חַבנָא קֳדָם יוי׃
8:14 Why are we sitting still? Assemble yourselves, and let us go into the fortified cities And let us perish there, Because the LORD our God has doomed us And given us poisoned water to drink, For we have sinned against the LORD.

8:15 קַוֵּ֥ה לְשָׁל֖וֹם וְאֵ֣ין ט֑וֹב לְעֵ֥ת מַרְפֵּ֖ה וְהִנֵּ֥ה בְעָתָֽה׃
8:15 סַבַרנָא לִשׁלָם וְלֵית טָב לְעִידָן סְלִיחֳות חוֹבִין וְהָא פוֹרעָנֻות חֲטָאִין׃
8:15 *We* waited for peace, but no good *came*; For a time of healing, but behold, terror!

8:16 מִדָּ֤ן נִשְׁמַע֙ נַחְרַ֣ת סוּסָ֔יו מִקּוֹל֙ מִצְהֲל֣וֹת אַבִּירָ֔יו רָעֲשָׁ֖ה כָּל־הָאָ֑רֶץ וַיָּב֗וֹאוּ
וַיֹּֽאכְלוּ֙ אֶ֣רֶץ וּמְלוֹאָ֔הּ עִ֖יר וְיֹ֥שְׁבֵי בָֽהּ׃ ס
8:16 עַל דִפלַחֻו לְעִגלַיָא לעגלא דִבדָן מַלַך בְמַשׁרְיָתֵיה יִסַק עֲלֵיהוֹן וְיַגלֵי
יָתְהוֹן מִקָל מַפסוֹעִית פסיעות גִיבָרוֹהִי יְזוּעֻון כָל יָתְבֵי אַרעָא וְיֵיתוֹן וְיִבְזֻון
אַרעָא וּמלָאַה קִרוַיָא וּדיָתְבִין בְהוֹן בה׃
8:16 From Dan is heard the snorting of his horses; At the sound of the neighing of his stallions The whole land quakes; For they come and devour the land and its fullness, The city and its inhabitants.

8:17 כִּ֠י הִנְנִ֨י מְשַׁלֵּ֜חַ בָּכֶ֗ם נְחָשִׁים֙ צִפְעֹנִ֔ים אֲשֶׁ֥ר אֵין־לָהֶ֖ם לָ֑חַשׁ וְנִשְּׁכ֥וּ אֶתְכֶ֖ם
נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
8:17 אֲרֵי הָא אֲנָא מְגָרֵי בְכוֹן עַמְמִין עממיא קָטוֹלִין כְחִיוָון חֲרמָנִין דְלֵית
לְהוֹן לְחָשָׁא וִיקַטְלֻון יָתְכוֹן אֲמַר יוי׃
8:17 "For behold, I am sending serpents against you, Adders, for which there is no charm, And they will bite you," declares the LORD.

8:18 מַבְלִ֥יגִיתִ֖י עֲלֵ֣י יָג֑וֹן עָלַ֖י לִבִּ֥י דַוָּֽי׃
8:18 עַל דַהֲווֹ מְלַעֲגִין לְקֳבֵיל נְבִיַיָא דְמִתנַבַן לְהוֹן דָווֹנָא וְתִינַחתָא אַיתִי לְהוֹן
עליהון מִן־קֳדָם חוֹבֵיהוֹן עֲלֵיהוֹן אֲמַר נְבִיָא לִבִי דָוֵי׃
8:18 My sorrow is beyond healing, My heart is faint *within me*!

8:19 הִנֵּה־ק֞וֹל שַׁוְעַ֣ת בַּת־עַמִּ֗י מֵאֶ֙רֶץ֙ מַרְחַקִּ֔ים הַיהוָה֙ אֵ֣ין בְּצִיּ֔וֹן אִם־מַלְכָּ֖הּ אֵ֣ין
בָּ֑הּ מַדּ֙וּעַ֙ הִכְעִס֣וּנִי בִּפְסִלֵיהֶ֖ם בְּהַבְלֵ֥י נֵכָֽר׃
8:19 הָא קָל צְוחַת כְנִשׁתָא דְעַמִי מֵאֲרַע מארעא רַחִיקָא נְבִיָא אוֹכַח יָתְהוֹן
הַשְׁכִינְתָא דַיוי לֵית בְצִיוֹן אִם מַלכַה לֵית בַה מָדֵין מַרגְזִין קֳדָמַי בְצַלמָנֵיהוֹן
בצילמיהון בְפֻלחַן טָעֲוָתָא׃
8:19 Behold, listen! The cry of the daughter of my people from a distant land: "Is the LORD not in Zion? Is her King not within her?" "Why have they provoked Me with their graven images, with foreign idols?"

8:20 עָבַ֥ר קָצִ֖יר כָּ֣לָה קָ֑יִץ וַאֲנַ֖חְנוּ ל֥וֹא נוֹשָֽׁעְנוּ׃
8:20 אֲמַרַת כְנִשׁתָא דְיִשׂרָאֵל עֲדָא זִמנָא שְׁלִים קִיצָא וַאֲנַחנָא לָא מִתפַרקִין׃
8:20 "Harvest is past, summer is ended, And we are not saved."

8:21 עַל־שֶׁ֥בֶר בַּת־עַמִּ֖י הָשְׁבָּ֑רְתִּי קָדַ֕רְתִּי שַׁמָּ֖ה הֶחֱזִקָֽתְנִי׃
8:21 אֲמַרַת יְרֻושׁלַם עֲל תְבָר כְנִשׁתָא דְעַמִי אִזדַעזַעִית אִתחֲפִיאֻו אַפַי אִכְרֻום
אֻוכָמִין כְקִדרָא אִשׁתְמָמֻו אֲחַדַתנִי׃
8:21 For the brokenness of the daughter of my people I am broken; I mourn, dismay has taken hold of me.

8:22 הַצֳרִי֙ אֵ֣ין בְּגִלְעָ֔ד אִם־רֹפֵ֖א אֵ֣ין שָׁ֑ם כִּ֗י מַדּ֙וּעַ֙ לֹ֣א עָֽלְתָ֔ה אֲרֻכַ֖ת בַּת־עַמִּֽי׃

8:22 אֲמַר יִרמְיָה נְבִיָא דִלמָא לָא אִית לִי בִי עֻובָדִין טָבִין לְ עַל בֵית יִשׂרָאֵל
הֲלָא מְחַמִיד הֲוֵיתִי לְ דְאֵלִיָה נְבִיָא דְ דְפִתגָמוֹהִי אִנֻון אָסֻותָא אֲרֵי עַל דְ
תָבֻו בְכֵין לָא סְלֵיקַת אָסֻו לְ כְנִשׁתָא דְ:

8:22 Is there no balm in Gilead? Is there no physician there? Why then has not the health of the daughter of my people been restored?

8:23 מִֽי־יִתֵּ֤ן רֹאשִׁי֙ מַ֔יִם וְעֵינִ֖י מְק֣וֹר דִּמְעָ֑ה וְאֶבְכֶּה֙ יוֹמָ֣ם וָלַ֔יְלָה אֵ֖ת חַלְלֵ֥י
בַת־עַמִּֽי׃
8:23 מַן יִתֵין רֵישִׁי כְנַחַל דְמַיִין וְעֵינַי כְמַבֻּעַ דִמעָן וְאַבכֵי יֵימָם וְלֵילֵי עַל
קְטִילֵי כְנִשׁתָא דְעַמִי:

9:1 Oh that my head were waters And my eyes a fountain of tears, That I might weep day and night For the slain of the daughter of my people!

9:1 מִֽי־יִתְּנֵ֣נִי בַמִּדְבָּ֗ר מְלוֹן֙ אֹֽרְחִ֔ים וְאֶֽעֶזְבָה֙ אֶת־עַמִּ֔י וְאֵלְכָ֖ה מֵאִתָּ֑ם כִּ֤י כֻלָּם֙
מְנָ֣אֲפִ֔ים עֲצֶ֖רֶת בֹּגְדִֽים׃
9:1 מַן יִתנִינַנִי יתנני בְמַדבְרָא בֵית מְבָתְות עָדֵי אוֹרחָן וְאַשׁבֻוק יָת כְנִשׁתָא
דְעַמִי וַאֲהָך מִלְוָתְהוֹן אֲרֵי כֻולְהוֹן זַנָאִין סִיעַת שַׁקָרִין:

9:2 Oh that I had in the desert A wayfarers' lodging place; That I might leave my people And go from them! For all of them are adulterers, An assembly of treacherous men.

9:2 וַיַּדְרְכ֤וּ אֶת־לְשׁוֹנָם֙ קַשְׁתָּ֣ם שֶׁ֔קֶר וְלֹ֥א לֶאֱמוּנָ֖ה גָּבְר֣וּ בָאָ֑רֶץ כִּי֩ מֵרָעָ֨ה
אֶל־רָעָ֧ה יָצָ֛אוּ וְאֹתִ֥י לֹא־יָדָ֖עוּ נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
9:2 וְאַלִיפֻו יָת לִישָׁנְהוֹן פִתגָמֵי שְׁקַר דָמֵן אִנֻון כְקַשָׁת כקשתא נְכִילָא וְלָא
לְהֵימָנֻותָא תְקִיפֻו בְאַרעָא אֲרֵי מִבִשׁתָא לְבִשׁתָא נְפַקֻו וּמַדַע דַחלְתִי לָא
אַלִיפֻו אֲמַר יוי:

9:3 "They bend their tongue *like* their bow; Lies and not truth prevail in the land; For they proceed from evil to evil, And they do not know Me," declares the LORD.

9:3 אִ֤ישׁ מֵרֵעֵ֙הוּ֙ הִשָּׁמֵ֔רוּ וְעַל־כָּל־אָ֖ח אַל־תִּבְטָ֑חוּ כִּ֤י כָל־אָח֙ עָק֣וֹב יַעְקֹ֔ב
וְכָל־רֵ֖עַ רָכִ֥יל יַהֲלֹֽךְ׃
9:3 גְבַר מֵחַברֵיה אִסתְמַרֻו וְעַל כָל אַחָא לָא תִתרַחצֻון אֲרֵי כָל אַחָא מִכמָן
כָמֵין וְכָל רָחֵים בִנכִילֻו מְהַלֵך יהליך:

9:4 "Let everyone be on guard against his neighbor, And do not trust any brother; Because every brother deals craftily, And every neighbor goes about as a slanderer.

9:4 וְאִ֤ישׁ בְּרֵעֵ֙הוּ֙ יְהָתֵ֔לּוּ וֶאֱמֶ֖ת לֹ֣א יְדַבֵּ֑רוּ לִמְּד֧וּ לְשׁוֹנָ֛ם דַּבֶּר־שֶׁ֖קֶר הַעֲוֵ֥ה נִלְאֽוּ׃
9:4 וּגבַר בְחַברֵיה מְשַׁקְרִין וְקֻשׁטָא לָא מְמַלְלִין אַלִיפֻו אליף לִישָׁנְהוֹן פִתגָמֵי
שְׁקַר שקרא אִיטְפַשֻׁו טְעוֹ:

9:5 "Everyone deceives his neighbor And does not speak the truth, They have taught their tongue to speak lies; They weary themselves committing iniquity.

9:5 שִׁבְתְּךָ֖ בְּת֣וֹךְ מִרְמָ֑ה בְּמִרְמָ֛ה מֵאֲנ֥וּ דַֽעַת־אוֹתִ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
9:5 יָתְבִין בְבֵית־כְנֵישָׁתְהוֹן בְבֵית־כְנֵישָׁתְהוֹן וּמִשׁתַעַן עַל עֲוָיָתְהוֹן בְנִכלִין בנכילו
מְסָרְבִין לְמִידַע דַחלְתִי אֲמַר יוי:

9:6 "Your dwelling is in the midst of deceit; Through deceit they refuse to know Me," declares the LORD.

9:6 לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִנְנִ֥י צוֹרְפָ֖ם וּבְחַנְתִּ֑ים כִּי־אֵ֣יךְ אֶעֱשֶׂ֔ה מִפְּנֵ֖י
בַּת־עַמִּֽי׃
9:6 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן עָקָא וְצָרֵיף לְהוֹן וּבָחַר לְהוֹן אֲרֵי

אֱכְדֵין אַעֲבֵיד מִן־קֳדָם חוֹבֵי כְנִשְׁתָּא דְעַמִּי׃

9:7 Therefore thus says the LORD of hosts, "Behold, I will refine them and assay them; For what *else* can I do, because of the daughter of My people?

9:7 חֵ֥ץ (שׁוֹחֵט) [שָׁח֖וּט] לְשׁוֹנָ֑ם מִרְמָ֣ה דִבֵּ֔ר בְּפִ֗יו שָׁל֛וֹם אֶת־רֵעֵ֖הוּ יְדַבֵּ֑ר
וּבְקִרְבּ֖וֹ יָשִׂ֥ים אָרְבּֽוֹ׃

9:7 כְּגִיר דִמְחָרַף מחריף לִישָׁנְהוֹן נִכלִין מְחַשֵׁיב בְּפֻומְהוֹן שְׁלָמָא גְּבַר עִם
חַבְרֵיה מְמַלְלִין מְמַלֵיל וּבִמעוֹהִי מְשַׁוֵי כְמֵנתֵיה׃

9:8 "Their tongue is a deadly arrow; It speaks deceit; With his mouth one speaks peace to his neighbor, But inwardly he sets an ambush for him.

9:8 הַעַל־אֵ֥לֶּה לֹֽא־אֶפְקָד־בָּ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה אִ֚ם בְּג֣וֹי אֲשֶׁר־כָּזֶ֔ה לֹ֥א תִתְנַקֵּ֖ם נַפְשִֽׁי׃ ס

9:8 הַעַל אִלֵין לָא אַסעַר לְאֵיתָאָה בִישָׁא בישתא בִישׁא עליהון בִישׁא להון
עליהון בישא אֲמַר יוי אִם מִן עַמָא דִכדֵין דכרין עוֹבָדוֹהִי לָא אַתפְּרַע מִנְהוֹן
כִּרעֲוּתִי׃

9:9 "Shall I not punish them for these things?" declares the LORD. "On a nation such as this Shall I not avenge Myself?

9:9 עַל־הֶ֠הָרִ֠ים אֶשָּׂ֤א בְכִי֙ וָנֶ֔הִי וְעַל־נְא֤וֹת מִדְבָּר֙ קִינָ֔ה כִּ֤י נִצְּתוּ֙ מִבְּלִי־אִ֣ישׁ
עֹבֵ֔ר וְלֹ֥א שָׁמְע֖וּ ק֣וֹל מִקְנֶ֑ה מֵע֤וֹף הַשָּׁמַ֙יִם֙ וְעַד־בְּהֵמָ֔ה נָדְד֖וּ הָלָֽכוּ׃

9:9 אמר נבייא עַל טֻורַיָא אֲנָא מְרִים קָלִי קל בָכֵי וּמַצוַח וְעַל דֵירָוָת אילוות
מַדבְרָא אִלְיָא אֲרֵי צַדִיאֻו מִבְלִי אֱנָשׁ דְעָדֵי וְלָא אִשְׁתְמַע קָל בְעִירָא
בְאַרעֲהוֹן מֵעוֹפָא דִשׁמַיָא וְעַד עַד בְעִירָא אִטַלטַלוּ גְלוֹ׃

9:10 "For the mountains I will take up a weeping and wailing, And for the pastures of the wilderness a dirge, Because they are laid waste so that no one passes through, And the lowing of the cattle is not heard; Both the birds of the sky and the beasts have fled; they are gone.

9:10 וְנָתַתִּ֧י אֶת־יְרוּשָׁלִַ֛ם לְגַלִּ֖ים מְע֣וֹן תַּנִּ֑ים וְאֶת־עָרֵ֧י יְהוּדָ֛ה אֶתֵּ֥ן שְׁמָמָ֖ה מִבְּלִ֥י
יוֹשֵֽׁב׃ ס

9:10 וְאַתֵין יָת יְרֻושׁלַם לְיַגרִין לגרין מְדוֹר יָרֻורִין וְיָת קִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה
אַתֵין לְצָדֻו מִבְלִי יָתִיב׃

9:11 "I will make Jerusalem a heap of ruins, A haunt of jackals; And I will make the cities of Judah a desolation, without inhabitant."

9:11 מִֽי־הָאִ֤ישׁ הֶֽחָכָם֙ וְיָ֣בֵן אֶת־זֹ֔את וַאֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר פִּֽי־יְהוָ֛ה אֵלָ֖יו וְיַגִּדָ֑הּ עַל־מָה֙
אָבְדָ֣ה הָאָ֔רֶץ נִצְּתָ֥ה כַמִּדְבָּ֖ר מִבְּלִ֥י עֹבֵֽר׃ ס

9:11 מַן גְבַר גברא דְחַכִים וְיַסבַר יָת דָא וּדאִתמַלַל ולא יתמליל מִן־קֳ יוי
עִמֵיה וִיחַוֵינַה עַל מָא חֲרוֹבַת אַרעָא צַדִיאַת כְמַדבְרָא מִבְלִי עָדֵי׃

9:12 Who is the wise man that may understand this? And *who is* he to whom the mouth of the LORD has spoken, that he may declare it? Why is the land ruined, laid waste like a desert, so that no one passes through?

9:12 וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה עַל־עָזְבָם֙ אֶת־תּ֣וֹרָתִ֔י אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לִפְנֵיהֶ֑ם וְלֹא־שָׁמְע֥וּ בְקוֹלִ֖י
וְלֹא־הָ֥לְכוּ בָֽהּ׃

9:12 וַאֲמַר יוי עַל דִשׁבַקֻו יָת אוֹרָיתִי דִיהַבִית קֳדָמֵיהוֹן וְלָא קַבִילֻו לְמֵימְרִי
וְלָא הַלִיכֻו בַה׃

9:13 The LORD said, "Because they have forsaken My law which I set before them, and have not obeyed My voice nor walked according to it,

9:13 וַיֵּ֣לְכ֔וּ אַחֲרֵ֖י שְׁרִר֣וּת לִבָּ֑ם וְאַחֲרֵי֙ הַבְּעָלִ֔ים אֲשֶׁ֥ר לִמְּד֖וּם אֲבוֹתָֽם׃ ס

9:13 וַאֲזַלֻו בָתַר הַרהֻור לִבְהוֹן וּבָתַר בְעָלַיָא דְאַלִיפֻונֻון אֲבָהָתְהוֹן׃

9:14 but have walked after the stubbornness of their heart and after the Baals, as their fathers taught them,"

9:14 לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הִנְנִ֧י מַאֲכִילָ֛ם אֶת־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה לַעֲנָ֑ה וְהִשְׁקִיתִ֖ים מֵי־רֹֽאשׁ׃
9:14 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי עָקָא עַל עַמָא הָדֵין מְרַר כְגִדִין כְגִירִין וְאַשקֵינֻון כָס דְלוָט דלמטַ בִישׁ כְרֵישֵׁי חִוִין׃
9:15 therefore thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "behold, I will feed them, this people, with wormwood and give them poisoned water to drink.

9:15 וַהֲפִֽיצוֹתִים֙ בַּגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יָדְע֔וּ הֵ֖מָּה וַאֲבוֹתָ֑ם וְשִׁלַּחְתִּ֤י אַֽחֲרֵיהֶם֙ אֶת־הַחֶ֔רֶב עַ֥ד כַּלּוֹתִ֖י אוֹתָֽם׃ פ
9:15 וַאֲבַדרִינֻון בֵינֵי עַמְמַיָא דְלָא יְדַעוּ אִינֻון וַאֲבָהָתְהוֹן וַאֲגָרֵי בָתְרֵיהוֹן יַת דְקָטְלִין בְחַרבָא עַד דַאֲשֵׁיצֵי יָתְהוֹן׃
9:16 "I will scatter them among the nations, whom neither they nor their fathers have known; and I will send the sword after them until I have annihilated them."

9:16 כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִתְבּֽוֹנְנ֛וּ וְקִרְא֥וּ לַמְקוֹנְנ֖וֹת וּתְבוֹאֶ֑ינָה וְאֶל־הַחֲכָמ֥וֹת שִׁלְח֖וּ וְתָבֽוֹאנָה׃
9:16 כִדְנָן אֲמַר יוי אִסתַכַלוּ וּקרוֹ לְאַלָיָתָא וְיֵיתְיָן וּלחַכִימָתָא שְׁלַחוּ וְיֵיתוֹן׃
9:17 Thus says the LORD of hosts, "Consider and call for the mourning women, that they may come; And send for the wailing women, that they may come!

9:17 וּתְמַהֵ֕רְנָה וְתִשֶּׂ֥נָה עָלֵ֖ינוּ נֶ֑הִי וְתֵרַ֤דְנָה עֵינֵ֙ינוּ֙ דִּמְעָ֔ה וְעַפְעַפֵּ֖ינוּ יִזְּלוּ־מָֽיִם׃
9:17 וְיֵיחוֹן וְיִטלָן עֲלַנָא אִליָא וִישַׁגְרָן עֵינַנָא דִמעִין וְגִלגְלֵי עֵינַנָא יְגִדוּן יגרון יִגְרָן מַיָא׃
9:18 "Let them make haste and take up a wailing for us, That our eyes may shed tears And our eyelids flow with water.

9:18 כִּ֣י ק֥וֹל נְהִ֛י נִשְׁמַ֥ע מִצִּיּ֖וֹן אֵ֣יךְ שֻׁדָּ֑דְנוּ בֹּ֣שְׁנוּ מְאֹד֙ כִּֽי־עָזַ֣בְנוּ אָ֔רֶץ כִּ֥י הִשְׁלִ֖יכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵֽינוּ׃ ס
9:18 אֲרֵי קָל אִליָא אִשׁתְמַע מִצִיוֹן אֵיכְדֵין אִתבְזֵיזנָא בְהֵיתנָא לַחדָא אֲרֵי חֲרוּבַת אַרעֲנָא ארעא אֲרֵי צַדִיאָה צַדִיאַת בִירָנְיָתַנָא ברניתהא׃
9:19 "For a voice of wailing is heard from Zion, 'How are we ruined! We are put to great shame, For we have left the land, Because they have cast down our dwellings.'"

9:19 כִּֽי־שְׁמַ֤עְנָה נָשִׁים֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה וְתִקַּ֥ח אָזְנְכֶ֖ם דְּבַר־פִּ֑יו וְלַמֵּ֤דְנָה בְנֽוֹתֵיכֶם֙ נֶ֔הִי וְאִשָּׁ֥ה רְעוּתָ֖הּ קִינָֽה׃
9:19 אֲרֵי שְׁמַעָא שמענא נְשַׁיָא פִתגָמָא דַיוי וְתַצִית אֻדנְכוֹן לְמִלֵי נְבִיוֹהִי וְאַלִיפָא ואליפנא לִבנָתְכוֹן אִליָא וְאִתְתָא לַחֲברְתַה עֲנִויָא׃
9:20 Now hear the word of the LORD, O you women, And let your ear receive the word of His mouth; Teach your daughters wailing, And everyone her neighbor a dirge.

9:20 כִּי־עָ֤לָה מָ֙וֶת֙ בְּחַלּוֹנֵ֔ינוּ בָּ֖א בְּאַרְמְנוֹתֵ֑ינוּ לְהַכְרִ֤ית עוֹלָל֙ מִח֔וּץ בַּחוּרִ֖ים מֵרְחֹבֽוֹת׃
9:20 אֲרֵי סְלֵיק מוֹתָא בַחֲרַכַנָא עָל בְבִירָנְיָתַנָא לְשֵׁיצָאָה יָנְקִין מִשְׁוקָא עוֹלֵימִין מֵרְחוֹבָן׃
9:21 For death has come up through our windows; It has entered our palaces To cut off the children from the streets, The young men from the town squares.

9:21 דַּבֵּ֗ר כֹּ֚ה נְאֻם־יְהוָ֔ה וְנָֽפְלָה֙ נִבְלַ֣ת הָֽאָדָ֔ם כְּדֹ֖מֶן עַל־פְּנֵ֣י הַשָּׂדֶ֑ה וּכְעָמִ֛יר מֵאַחֲרֵ֥י הַקֹּצֵ֖ר וְאֵ֥ין מְאַסֵּֽף׃ ס
9:21 אִתנַבִי כִדְנָן אֲמַר יוי וְתִתרְמֵי נְבֵילְתָא דַאֲנָשָׁא כְזֵיבַל מְבַדַר עַל־אַפֵּי

חַקלָא וּכעֳמִירָא מִבָתַר חָצוֹדָא וְלֵית דִמכַנֵיש׃

9:22 Speak, "Thus says the LORD, 'The corpses of men will fall like dung on the open field, And like the sheaf after the reaper, But no one will gather *them*.'"

9:22 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אַל־יִתְהַלֵּ֤ל חָכָם֙ בְּחָכְמָת֔וֹ וְאַל־יִתְהַלֵּ֥ל הַגִּבּ֖וֹר בִּגְבוּרָת֑וֹ אַל־יִתְהַלֵּ֥ל עָשִׁ֖יר בְּעָשְׁרֽוֹ׃

9:22 כִדנַן אֲמַר יוי לָא יִשתַבַח שלמה בר דוד חַכִימָא חכים בְחָכמתֵיה וְלָא יִשתַבַח שִמשון בר מנוח גִיבָרָא בְגִיבָרֻותֵיה לָא יִשתַבַח אחאב בר עמרי עַתִירָא בְעֻתרֵיה׃

9:23 Thus says the LORD, "Let not a wise man boast of his wisdom, and let not the mighty man boast of his might, let not a rich man boast of his riches;

9:23 כִּ֣י אִם־בְּזֹ֞את יִתְהַלֵּ֣ל הַמִּתְהַלֵּ֗ל הַשְׂכֵּל֮ וְיָדֹ֣עַ אוֹתִי֒ כִּ֚י אֲנִ֣י יְהוָ֔ה עֹ֥שֶׂה חֶ֛סֶד מִשְׁפָּ֥ט וּצְדָקָ֖ה בָּאָ֑רֶץ כִּֽי־בְאֵ֥לֶּה חָפַ֖צְתִּי נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס

9:23 אֱלָהֵין בְדָא יִשתַבַח דְמִשתַבַח דְחַכִים וְאֵילֵיף וְאוֹלֵיף לְמִידַע דַחלְתִי אֲרֵי אֲנָא יוי עָבֵידנָא עביד חִסדָא וְדִין דִקשוֹט וְזָכוּ בְאַרעָא אֲרֵי בְאִלֵין רַעֲוָא קֳדָמַי אֲמַר יוי׃

9:24 but let him who boasts boast of this, that he understands and knows Me, that I am the LORD who exercises lovingkindness, justice and righteousness on earth; for I delight in these things," declares the LORD.

9:24 הִנֵּ֛ה יָמִ֥ים בָּאִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וּפָ֣קַדְתִּ֔י עַל־כָּל־מ֖וּל בְּעָרְלָֽה׃

9:24 הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְאַסעַר עַל כָל עַממַיָא עַרלַיָא וְעַל בֵית יִשרָאֵל דְדָמַן עוֹבָדֵיהוֹן לְעוֹבָדֵי עָרלַיָא׃

9:25 "Behold, the days are coming," declares the LORD, "that I will punish all who are circumcised and yet uncircumcised--

9:25 עַל־מִצְרַ֣יִם וְעַל־יְהוּדָ֗ה וְעַל־אֱד֞וֹם וְעַל־בְּנֵ֤י עַמּוֹן֙ וְעַל־מוֹאָ֔ב וְעַל֙ כָּל־קְצוּצֵ֣י פֵאָ֔ה הַיֹּשְׁבִ֖ים בַּמִּדְבָּ֑ר כִּ֤י כָל־הַגּוֹיִם֙ עֲרֵלִ֔ים וְכָל־בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵ֖ל עַרְלֵי־לֵֽב׃ ס

9:25 עַל בֵית מִצרַיִם מִצרָאֵי וְעַל יְהֻודָה וְעַל אֱדוֹם אֱדוֹמָאֵי וְעַל בְנֵי עַמוֹן וְעַל מוֹאָב מוֹאָבָאֵי וְעַל כָל מַקפֵי פָתָא פתַן דְשָרַן בִשכֻונִין בְמַדבְרָא אֲרֵי כָל עַממַיָא עַרלִין בְבִסרְהוֹן וְכָל בֵית יִשרָאֵל עַרלִין בְלִיבְהוֹן׃

9:26 Egypt and Judah, and Edom and the sons of Ammon, and Moab and all those inhabiting the desert who clip the hair on their temples; for all the nations are uncircumcised, and all the house of Israel are uncircumcised of heart."

10:1 שִׁמְע֣וּ אֶת־הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר יְהוָ֛ה עֲלֵיכֶ֖ם בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃

10:1 קַבִילוּ יָת פִתגָמָא הדין דְמַלֵיל יוי עֲלֵיכוֹן בֵית יִשרָאֵל׃

10:1 Hear the word which the LORD speaks to you, O house of Israel.

10:2 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אֶל־דֶּ֤רֶךְ הַגּוֹיִם֙ אַל־תִּלְמָ֔דוּ וּמֵאֹת֣וֹת הַשָּׁמַ֔יִם אַל־תֵּחָ֑תּוּ כִּֽי־יֵחַ֥תּוּ הַגּוֹיִ֖ם מֵהֵֽמָּה׃

10:2 כִדנַן אֲמַר יוי מֵאוֹרחָת עַממַיָא לָא תֵילְפוּן וּמֵאָתְוָן דְמִשתַנְיָן דמשוין בִשמַיָא לָא תִתַבְרוּן אֲרֵי מִתַברִין עַממַיָא מִנְהוֹן׃

10:2 Thus says the LORD, "Do not learn the way of the nations, And do not be terrified by the signs of the heavens Although the nations are terrified by them;

10:3 כִּֽי־חֻקּ֥וֹת הָעַמִּ֖ים הֶ֣בֶל ה֑וּא כִּי־עֵץ֙ מִיַּ֣עַר כְּרָת֔וֹ מַעֲשֵׂ֥ה יְדֵֽי־חָרָ֖שׁ בַּמַּעֲצָֽד׃

10:3 אֲרֵי גְזֵירַת עַממַיָא לְמָא אִנוּן אֲרֵי אָעָא מֵחֻורשָא קָאֵיץ לֵיה עוֹבַד יְדֵי נַגָר בְחַצִינָא׃

10:3 For the customs of the peoples are delusion; Because it is wood cut from the forest, The work of the hands of a craftsman with a cutting tool.

10:4 בְּכֶ֥סֶף וּבְזָהָ֖ב יְיַפֵּ֑הוּ בְּמַסְמְר֧וֹת וּבְמַקָּב֛וֹת יְחַזְּק֖וּם וְל֥וֹא יָפִֽיק׃
10:4 בְּכַספָּא וּבדַהבָא מְחַפֵּי חפי לֵיה בְּמַסמְרִין וּבמַקֻובִין מְתַקֵיף לֵיה דְלָא ולא יִצטְלֵי׃
10:4 "They decorate *it* with silver and with gold; They fasten it with nails and with hammers So that it will not totter.

10:5 כְּתֹ֨מֶר מִקְשָׁ֥ה הֵ֙מָּה֙ וְלֹ֣א יְדַבֵּ֔רוּ נָשׂ֥וֹא יִנָּשׂ֖וּא כִּ֣י לֹ֣א יִצְעָ֑דוּ אַל־תִּֽירְא֤וּ מֵהֶם֙ כִּי־לֹ֣א יָרֵ֔עוּ וְגַם־הֵיטֵ֖יב אֵ֥ין אוֹתָֽם׃ ס
10:5 עוֹבַד נְגִיד זְקִיפִין אִנֻון וְלָא מְמַלְלִין אִתנְטָלָא יִתנַטלֻון אֲרֵי לֵית בְהוֹן להון רֻוחָא לְהַלָכָא לָא תִדחֲלֻון מִנְהוֹן אֲרֵי לָא מַבאֲשִׁין וְאַף לְאִיטָבָא לֵית אִנֻון יָדְעִין׃
10:5 "Like a scarecrow in a cucumber field are they, And they cannot speak; They must be carried, Because they cannot walk! Do not fear them, For they can do no harm, Nor can they do any good."

10:6 מֵאֵ֥ין כָּמ֖וֹךָ יְהוָ֑ה גָּד֣וֹל אַתָּ֔ה וְגָד֥וֹל שִׁמְךָ֖ בִּגְבוּרָֽה׃
10:6 לֵית בָר־מִנָך יוי ארי רַב אַת וְרַב שְׁמָך בְּגִיבָרֻותָא׃
10:6 There is none like You, O LORD; You are great, and great is Your name in might.

10:7 מִ֣י לֹ֤א יִֽרָאֲךָ֙ מֶ֣לֶךְ הַגּוֹיִ֔ם כִּ֥י לְךָ֖ יָאָ֑תָה כִּ֣י בְכָל־חַכְמֵ֧י הַגּוֹיִ֛ם וּבְכָל־מַלְכוּתָ֖ם מֵאֵ֥ין כָּמֽוֹךָ׃
10:7 מַן לָא יִדחַל מִן־קֳדָמָך מַלַך על כָל עָלְמַיָא עַממַיָא אֲרֵי דִילָך הִיא מַלכֻותָא אֲרֵי בְכָל חַכִימֵי מלכי עַממַיָא וּבכָל מַלכְוָתְהוֹן לֵית בָר־מִנָך׃
10:7 Who would not fear You, O King of the nations? Indeed it is Your due! For among all the wise men of the nations And in all their kingdoms, There is none like You.

10:8 וּבְאַחַ֖ת יִבְעֲר֣וּ וְיִכְסָ֑לוּ מוּסַ֥ר הֲבָלִ֖ים עֵ֥ץ הֽוּא׃
10:8 וְכַחדָא וּבַחדָא יְחֻובֻון עַממַיָא עַל דְאִיטפַשֻׁו עַל עַד דִפלַחֻו לְטָעֲוָתָא דְלָמָא ארי למא אִנִין׃
10:8 But they are altogether stupid and foolish *In their* discipline of delusion-- their idol is wood!

10:9 כֶּ֣סֶף מְרֻקָּ֞ע מִתַּרְשִׁ֤ישׁ יוּבָא֙ וְזָהָב֙ מֵֽאוּפָ֔ז מַעֲשֵׂ֥ה חָרָ֖שׁ וִידֵ֣י צוֹרֵ֑ף תְּכֵ֤לֶת וְאַרְגָּמָן֙ לְבוּשָׁ֔ם מַעֲשֵׂ֥ה חֲכָמִ֖ים כֻּלָּֽם׃
10:9 כַספָא דִמחַפַן דִימַפרַח מֵאַפרַקָא מֵיתַן וְדַהבָא מֵאוֹפִיר עוֹבַד נַגָר וִידֵי קֵינָי קוֹנָי תַכלָא וְאַרגְוָנָא לְבֻושְׁהוֹן עוֹבַד חַכִימִין כֻולהוֹן׃
10:9 Beaten silver is brought from Tarshish, And gold from Uphaz, The work of a craftsman and of the hands of a goldsmith; Violet and purple are their clothing; They are all the work of skilled men.

10:10 וַיהוָ֤ה אֱלֹהִים֙ אֱמֶ֔ת הֽוּא־אֱלֹהִ֥ים חַיִּ֖ים וּמֶ֣לֶךְ עוֹלָ֑ם מִקִּצְפּוֹ֙ תִּרְעַ֣שׁ הָאָ֔רֶץ וְלֹא־יָכִ֥לוּ גוֹיִ֖ם זַעְמֽוֹ׃ ס
10:10 וַיוי אֱלֹהִים קְשׁוֹט הֻוא אֱלָה אלהא קַיָים קימא וּמַלַך עָלְמִין עלם מֵרֻוגזֵיה תְזֻוַע אַרעָא וְלָא יִכלְוּן עַממַיָא לְסוֹבָרָא רֻוגזֵיה׃
10:10 But the LORD is the true God; He is the living God and the everlasting King. At His wrath the earth quakes, And the nations cannot endure His indignation.

10:11 כִּדְנָה֙ תֵּאמְר֣וּן לְה֔וֹם אֱלָ֣הַיָּ֔א דִּֽי־שְׁמַיָּ֥א וְאַרְקָ֖א לָ֣א עֲבַ֑דוּ יֵאבַ֧דוּ מֵֽאַרְעָ֛א וּמִן־תְּח֥וֹת שְׁמַיָּ֖א אֵֽלֶּה׃ ס
10:11 דְנָא פַרשְׁגַן אִגַרתָא דִי שְׁלַח יִרמְיָה נְבִיָא לְוָת שְׁאָר סָבֵי גָלְוָתָא דבבבל דבבל דְאִם ואם יֵימְרֻון לְכוֹן עַממַיָא דְאַתֻון בֵינֵיהוֹן פְלַחֻו לְטָעֲוָתָא בֵית יִשׂרָאֵל כְדֵין בין כן תָתִיבֻון תְתִיבֻון וּכדֵין תֵימְרֻון לְהוֹן להום טָעֲוָן דִי אַתֻון דְאַתֻון פָלְחִין לְהוֹן טָעֲוָן דְלֵית בְהוֹן צְרוֹך אִנִין מִן שְׁמַיָא לָא יָכלָן לְאַחָתָא

מִטְרָא וּמִן אַרעָא לָא יָכְלָן לְצַמָּחָא פֵּירִין אִילֵין אִינִין וּפָלְחֵיהוֹן יֵיבְדוּ
מֵאַרעָא מִן ארעא וְיִשׁתֵּיצוֹן מִן תְּחוֹת מִתְחוֹת שְׁמַיָא אִלֵין׃
10:11 Thus you shall say to them, "The gods that did not make the heavens and the earth will perish from the earth and from under the heavens."

10:12 עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃
10:12 כִּדְנָן כדין וכדנא תֵימְרוּן לְהוֹן אֱנַחנָא פָלְחִין לְדַעֲבַד אַרעָא שמיא
וארעא בְּחֵילֵיהּ שַׁכְלֵיל תֵּבֵל בְּחָכְמְתֵיהּ וּבְסֻכְלְתָנוּתֵיהּ תְּלָא תלת שְׁמַיָא׃
10:12 *It is* He who made the earth by His power, Who established the world by His wisdom; And by His understanding He has stretched out the heavens.

10:13 לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה (אֶרֶץ) [הָאָרֶץ] בְּרָקִים
לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃
10:13 לְקָל מִתְנֵיהּ רִכְפַּת דיכפת דְּמַיִין בִּשְׁמַיָא וּמַסֵּיק עֲנָנִין מִסְיָפֵי אַרעָא
בַּרקִין לִזמַן מִטרָא עֲבַד וּמַפֵּיק רוּחִין מִבֵּית־גְּנַזּוֹהִי׃
10:13 When He utters His voice, *there is* a tumult of waters in the heavens, And He causes the clouds to ascend from the end of the earth; He makes lightning for the rain, And brings out the wind from His storehouses.

10:14 נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־רוּחַ בָּם׃
10:14 אִיטְפַּשׁוּ איתברו כָּל עַמְמַיָא מִלְמִידַע חָכמָא בְּהֵית בהיתו כָּל קֵינָי
מִלְמַעֲבַד צְלֵים אֲרֵי שִׁקְרָא אַתִּיכוּנוּן וְלָא רוּחָא בְּהוֹן׃
10:14 Every man is stupid, devoid of knowledge; Every goldsmith is put to shame by his idols; For his molten images are deceitful, And there is no breath in them.

10:15 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃
10:15 לְמָא אִינִין עוֹבַד תוֹלַעבָא בְּעִידָן דְּאַסעַר אסער עֲלֵיהוֹן חוֹבֵיהוֹן יֵיבְדוּן׃
10:15 They are worthless, a work of mockery; In the time of their punishment they will perish.

10:16 לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל שֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ ס
10:16 לָא כְאִלֵין דְּחֻולָקֵיהּ דחולק יַעֲקֹב דְּיַעקֹב אֲרֵי דִברָא כוֹלָא הוּא
וְיִשׂרָאֵל שִׁבטָא דְּאַחסְנְתֵיהּ יוי שְׁמֵיהּ׃
10:16 The portion of Jacob is not like these; For the Maker of all is He, And Israel is the tribe of His inheritance; The LORD of hosts is His name.

10:17 אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ (יֹשַׁבְתִּי) [יֹשֶׁבֶת] בַּמָּצוֹר׃ ס
10:17 כְּנוֹשִׁי מֵאַרעָא סְחוֹרְתִיך דְּיָתְבָא בִּתְקוֹפַיָא בִּתְקִפָא בְקִרוִין כְּרִיכָן׃
10:17 Pick up your bundle from the ground, You who dwell under siege!

10:18 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפַּעַם הַזֹּאת וַהֲצֵרוֹתִי
לָהֶם לְמַעַן יִמְצָאוּ׃ ס
10:18 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מֵיתֵי עָקָא עַל עַמָא הָדֵין וּכמָא דְשָׁדַן אַבנָא
בְקִלעָא כֵּין אֲבַדַּר יָת יָתבֵי אַרעָא בְּזִמנָא הָדָא הָדֵין וְאָעֵיק לְהוֹן בְּדִיל
דִיקַבְּלוּן פּוּרעָנוּת חוֹבֵיהוֹן׃
10:18 For thus says the LORD, "Behold, I am slinging out the inhabitants of the land At this time, And will cause them distress, That they may be found."

10:19 אוֹי לִי עַל־שִׁבְרִי נַחְלָה מַכָּתִי וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ זֶה חֳלִי וְאֶשָּׂאֶנּוּ׃
10:19 וַי לִי עַל תְּבָרִי מְמָרְעָא מַחְתִי וַאֲנָא אֲמַרִית בְּרַם דֵין מַרעִי וַאֲסוֹבְרִינֵיהּ׃
10:19 Woe is me, because of my injury! My wound is incurable. But I said, "Truly this is a sickness, And I must bear it."

10:20 אָהֳלִ֣י שֻׁדָּ֔ד וְכָל־מֵיתָרַ֖י נִתָּ֑קוּ בָּנַ֤י יְצָאֻ֙נִי֙ וְאֵינָ֔ם אֵין־נֹטֶ֥ה עוֹד֙ אָהֳלִ֔י
וּמֵקִ֖ים יְרִיעוֹתָֽי׃
10:20 אַרעִי חֲרוֹבַת וְכָל קִרוַי קִרוַא אִתבְזִיזָא איתבזזת עַמִי גְלוֹ וְלֵיתַנֻון לֵית
דְמָתַח עוֹד מַשכְנִי וּמֵקִים יְרִיעָתִי׃
10:20 My tent is destroyed, And all my ropes are broken; My sons have gone from me and are no more. There is no one to stretch out my tent again Or to set up my curtains.

10:21 כִּ֤י נִבְעֲרוּ֙ הָרֹעִ֔ים וְאֶת־יְהוָ֖ה לֹ֣א דָרָ֑שׁוּ עַל־כֵּן֙ לֹ֣א הִשְׂכִּ֔ילוּ וְכָל־מַרְעִיתָ֖ם
נְפוֹצָֽה׃ ס
10:21 אֲרֵי אִיטְפַשׁוּ מַלכַיָא וְאַלפַן מִן־קֳדָם יוי לָא תְבַעוּ עַל כֵין לָא יַצלְחֻון
וְכָל עַמְהוֹן עממיהון יִתבַדַר יתבדרון׃
10:21 For the shepherds have become stupid And have not sought the LORD; Therefore they have not prospered, And all their flock is scattered.

10:22 ק֤וֹל שְׁמוּעָה֙ הִנֵּ֣ה בָאָ֔ה וְרַ֥עַשׁ גָּד֖וֹל מֵאֶ֣רֶץ צָפ֑וֹן לָשׂ֞וּם אֶת־עָרֵ֧י יְהוּדָ֛ה
שְׁמָמָ֖ה מְע֥וֹן תַּנִּֽים׃ ס
10:22 קָל בְסוֹרְתָא הָא אָתְיָא וּזִיָעָא ותבירא ותברא רַבָה מֵאֲרַע צִפּוּנָא לְשַוָאָה
יָת קִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה לְצָדוּ מְדוֹר יָרֻורִין ירודין ירורין ידורין׃
10:22 The sound of a report! Behold, it comes-- A great commotion out of the land of the north-- To make the cities of Judah A desolation, a haunt of jackals.

10:23 יָדַ֣עְתִּי יְהוָ֔ה כִּ֛י לֹ֥א לָאָדָ֖ם דַּרְכּ֑וֹ לֹֽא־לְאִ֣ישׁ הֹלֵ֔ךְ וְהָכִ֖ין אֶֽת־צַעֲדֽוֹ׃
10:23 יְדַענָא יוי אֲרֵי לָא לַאֲנָשָא אוֹרחֵיה לָא לִגבַר ולא לגבר דְאָזֵיל דדחיל
וּמתַקֵין יָת פִסעֲתֵיה פַסעָתֵיה׃
10:23 I know, O LORD, that a man's way is not in himself, Nor is it in a man who walks to direct his steps.

10:24 יַסְּרֵ֥נִי יְהוָ֖ה אַךְ־בְּמִשְׁפָּ֑ט אַל־בְּאַפְּךָ֖ פֶּן־תַּמְעִטֵֽנִי׃
10:24 אֵיתַא עֲלֵיהוֹן יִסֻורִין יוי בְרַם בְדִין חֲסוֹך חשון לָא יִתקַף רֻגזָך בְהוֹן
דִלמָא יִזעֲרֻון׃
10:24 Correct me, O LORD, but with justice; Not with Your anger, or You will bring me to nothing.

10:25 שְׁפֹ֣ךְ חֲמָתְךָ֗ עַל־הַגּוֹיִם֙ אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־יְדָע֔וּךָ וְעַ֣ל מִשְׁפָּח֔וֹת אֲשֶׁ֥ר בְּשִׁמְךָ֖ לֹ֣א
קָרָ֑אוּ כִּֽי־אָכְל֣וּ אֶֽת־יַעֲקֹ֗ב וַאֲכָלֻ֙הוּ֙ וַיְכַלֻּ֔הוּ וְאֶת־נָוֵ֖הוּ הֵשַֽׁמּוּ׃ פ
10:25 שְפוֹך חִמתָך עַל עַמְמַיָא דְלָא אֵילִיפוּ לְמִידַע דַחלְתָך דחלתא וְעַל
מַלכְוָתָא זַרעִיתָא דִבפֻלחַן דפולחן שְמָך לָא תְבַעָא אֲרֵי שְלִיטוּ בִדְבֵית יַעֲקֹב
וּבַזוּ יָת נִכסֵיהוֹן וְשֵיצִיאֻונֻון וְיָת וּבית מְדוֹרְהוֹן מְדוֹרֵיהֻון אַצדִיאוּ׃
10:25 Pour out Your wrath on the nations that do not know You And on the families that do not call Your name; For they have devoured Jacob; They have devoured him and consumed him And have laid waste his habitation.

11:1 הַדָּבָר֙ אֲשֶׁ֣ר הָיָ֣ה אֶֽל־יִרְמְיָ֔הוּ מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃
11:1 פִתגָם נְבֻואָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה מִן־קֳ יוי לְמֵימַר׃
11:1 The word which came to Jeremiah from the LORD, saying,

11:2 שִׁמְע֕וּ אֶת־דִּבְרֵ֖י הַבְּרִ֣ית הַזֹּ֑את וְדִבַּרְתָּם֙ אֶל־אִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה וְעַל־יֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלִָֽם׃
11:2 קַבִילֻו יָת פִתגָמֵי קְיָמָא הָדֵין וּתמַלְלֻון עִם על אֲנָש יְהֻודָה וְעַל יָתְבֵי ועם
ועם יתבי יְרֻושְלַם׃
11:2 "Hear the words of this covenant, and speak to the men of Judah and to the inhabitants of Jerusalem;

11:3 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֔ם כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אָר֣וּר הָאִ֗ישׁ אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יִשְׁמַ֔ע

אֶת־דִּבְרֵ֖י הַבְּרִ֥ית הַזֹּֽאת׃
11:3 וְתֵימַר לְהוֹן כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל לִיט גֻּבְרָא דְלָא יְקַבֵּיל יָת
פִּתְגָמֵי קְיָמָא פתגמא הָדֵין׃
11:3 and say to them, 'Thus says the LORD, the God of Israel, "Cursed is the man who does not heed the words of this covenant

11:4 אֲשֶׁ֨ר צִוִּ֜יתִי אֶת־אֲבֽוֹתֵיכֶ֗ם בְּי֧וֹם הוֹצִיאִֽי־אוֹתָ֣ם מֵאֶֽרֶץ־מִצְרַיִם֮ מִכּ֣וּר הַבַּרְזֶל֒
לֵאמֹ֗ר שִׁמְע֤וּ בְקוֹלִי֙ וַעֲשִׂיתֶ֣ם אוֹתָ֔ם כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־אֲצַוֶּ֖ה אֶתְכֶ֑ם וִהְיִ֤יתֶם לִי֙ לְעָ֔ם
וְאָ֣נֹכִ֔י אֶהְיֶ֥ה לָכֶ֖ם לֵאלֹהִֽים׃
11:4 דְפַקֵּידִית יָת אֲבָהָתְכוֹן אבהתהון בְּיוֹמָא דְאַפֵּיקִית יָתְהוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם
מִכּוּרָא דְבַרְזְלָא דפרזלא לְמֵימַר קַבִּילוּ לְמֵימְרִי וְתַעְבְּדוּן יָתְהוֹן כְּכֹל
דַאֲפַקֵּיד יָתְכוֹן ותהוֹן לְעַם וַאֲנָא אֲהֵוֵי לְכוֹן לֶאֱלָהּ לאלהא׃
11:4 which I commanded your forefathers in the day that I brought them out of the land of Egypt, from the iron furnace, saying, 'Listen to My voice, and do according to all which I command you; so you shall be My people, and I will be your God,'

11:5 לְמַ֡עַן הָקִ֨ים אֶת־הַשְּׁבוּעָ֜ה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֣עְתִּי לַאֲבֽוֹתֵיכֶ֗ם לָתֵ֤ת לָהֶם֙ אֶ֛רֶץ זָבַ֥ת
חָלָ֖ב וּדְבַ֑שׁ כַּיּ֖וֹם הַזֶּ֑ה וָאַ֥עַן וָאֹמַ֖ר אָמֵ֥ן ׀ יְהוָֽה׃ ס
11:5 בְּדִיל לְקַיָּמָא יָת קְיָמָא דְקַיֵּימִית לַאֲבָהָתְכוֹן לְמִיתַּן לְהוֹן אֲרַע ארעא
עָבְדָא חֲלָב וּדְבַשׁ כְּיוֹמָא הָדֵין וַאֲתֵיבִית וַאֲמַרִית אָמֵן יוי׃
11:5 in order to confirm the oath which I swore to your forefathers, to give them a land flowing with milk and honey, as *it is* this day."'" Then I said, "Amen, O LORD."

11:6 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י קְרָ֨א אֶת־כָּל־הַדְּבָרִ֤ים הָאֵ֙לֶּה֙ בְּעָרֵ֣י יְהוּדָ֔ה וּבְחֻצ֥וֹת
יְרוּשָׁלִַ֖ם לֵאמֹ֑ר שִׁמְע֗וּ אֶת־דִּבְרֵי֙ הַבְּרִ֣ית הַזֹּ֔את וַעֲשִׂיתֶ֖ם אוֹתָֽם׃
11:6 וַאֲמַר יוי לִי אִתְנַבֵּי יָת כָּל פִּתְגָמַיָּא הָאִלֵּין בְּקִרְוַיָּא דְבֵית יְהוּדָה וּבְשׁוּקֵי
יְרוּשְׁלֵם לְמֵימַר קַבִּילוּ יָת פִּתְגָמֵי קְיָמָא הָדֵין וְתַעְבְּדוּן יָתְהוֹן׃
11:6 And the LORD said to me, "Proclaim all these words in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem, saying, 'Hear the words of this covenant and do them.

11:7 כִּי֩ הָעֵ֨ד הַעִדֹ֜תִי בַּאֲבֽוֹתֵיכֶ֗ם בְּיוֹם֩ הַעֲלוֹתִ֨י אוֹתָ֜ם מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם וְעַד־הַיּ֣וֹם
הַזֶּ֔ה הַשְׁכֵּ֥ם וְהָעֵ֖ד לֵאמֹ֑ר שִׁמְע֖וּ בְּקוֹלִֽי׃
11:7 אֲרֵי אַסהָדָא אַסהֵידִית בַּאֲבָהָתְכוֹן בְּיוֹמָא דְאַסֵּיקִית יָתְהוֹן יתכון מֵאַרעָא
דְמִצְרַיִם וְעַד יוֹמָא הָדֵין מַקְדֵּים וּמַסהֵיד לְמֵימַר קַבִּילוּ לְמֵימְרִי׃
11:7 'For I solemnly warned your fathers in the day that I brought them up from the land of Egypt, even to this day, warning persistently, saying, "Listen to My voice."

11:8 וְלֹ֤א שָֽׁמְעוּ֙ וְלֹֽא־הִטּ֣וּ אֶת־אָזְנָ֔ם וַיֵּ֣לְכ֔וּ אִ֕ישׁ בִּשְׁרִיר֖וּת לִבָּ֣ם הָרָ֑ע וָאָבִ֨יא
עֲלֵיהֶ֜ם אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֧י הַבְּרִית־הַזֹּ֛את אֲשֶׁר־צִוִּ֥יתִי לַעֲשׂ֖וֹת וְלֹ֥א עָשֽׂוּ׃ ס
11:8 וְלָא קַבִּילוּ וְלָא אַרכִינוּ יָת אֻדנְהוֹן וַאֲזַלוּ גְבַר בְּהַרהֵור לִבְּהוֹן בִישָׁא
וְאֵיתֵיתִי עֲלֵיהוֹן פּוּרעָנוּתָא עַל דְעַל דְלָא קַבִּילוּ לְפִתגָמֵי פתגמי קְיָמָא הָדֵין
דְפַקֵּידִית לְמַעֲבַד וְלָא עֲבַדוּ׃
11:8 'Yet they did not obey or incline their ear, but walked, each one, in the stubbornness of his evil heart; therefore I brought on them all the words of this covenant, which I commanded *them* to do, but they did not.'"

11:9 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֵלָ֑י נִמְצָא־קֶ֙שֶׁר֙ בְּאִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה וּבְיֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃
11:9 וַאֲמַר יוי לִי אִשְׁתְּכַח אישתכחו דִמְרַדוּ במימרי אֲנָשׁ יְהוּדָה וְיָתְבֵי באנש
יהודה וביתבי יְרוּשְׁלַם׃
11:9 Then the LORD said to me, "A conspiracy has been found among the men of Judah and among the inhabitants of Jerusalem.

11:10 שָׁבוּ עַל־עֲוֺנֹת אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרַי וְהֵמָּה
הָלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם הֵפֵרוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם׃ ס
11:10 תָבוּ לְחוֹבֵי אֲבָהָתְהוֹן קַדמָאֵי דְסָרִיבוּ לְקַבָּלָא יָת פִּתגָמַי וְאִנוּן טְעוֹ טען
בָתַר טָעֲוָת עַמְמַיָא לְמִפלַחהוֹן אַשנִיאוּ בֵית יִשרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה יָת קְיָמַי
דִגזַרִית עִם יַת אֲבָהָתְהוֹן אבהתכון׃

11:10 "They have turned back to the iniquities of their ancestors who refused to hear My words, and they have gone after other gods to serve them; the house of Israel and the house of Judah have broken My covenant which I made with their fathers."

11:11 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יוּכְלוּ לָצֵאת
מִמֶּנָּה וְזָעֲקוּ אֵלַי וְלֹא אֶשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃
11:11 בְכֵין כדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן עליכון בִשתָא דְלָא ולא יִכְלֵון
יכילו לְאִשתֵיזָבָא מִנַה ויצַלוֹן קֳדָמַי וְלָא אֲקַבֵיל צְלוֹתְהוֹן׃

11:11 Therefore thus says the LORD, "Behold I am bringing disaster on them which they will not be able to escape; though they will cry to Me, yet I will not listen to them.

11:12 וְהָלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְזָעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מְקַטְּרִים
לָהֶם וְהוֹשֵׁעַ לֹא־יוֹשִׁיעוּ לָהֶם בְּעֵת רָעָתָם׃
11:12 וִיהָכְוּן אֲנָשׁ אנשי קִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה וְיָתְבֵי יְרוּשלַם וְיִבעוֹן מִן טַעֲוָתָא
דְאִינוּן מַסְקִין בֻוסמִין לְהוֹן הָאִם יִכְלָן לְמִפרַקהוֹן בְעִידָן בִישָׁתְהוֹן׃

11:12 "Then the cities of Judah and the inhabitants of Jerusalem will go and cry to the gods to whom they burn incense, but they surely will not save them in the time of their disaster.

11:13 כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה וּמִסְפַּר חֻצוֹת יְרוּשָׁלַםִ שַׂמְתֶּם
מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת מִזְבְּחוֹת לְקַטֵּר לַבָּעַל׃ ס
11:13 אֲרֵי מִנַיַן קִרוֵיכוֹן הֲוַאָה דַחלָתְכוֹן דְבֵית יְהוּדָה וּמִנַיַן שֻׁוקֵי יְרוּשלַם
שַׁוִיתוּן אֵיגוֹרִין לְבַהתָא אֵיגוֹרִין לְאַסָקָא בֻסמִין לְבַעלָא לבהתא׃

11:13 "For your gods are as many as your cities, O Judah; and as many as the streets of Jerusalem are the altars you have set up to the shameful thing, altars to burn incense to Baal.

11:14 וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה כִּי אֵינֶנִּי
שֹׁמֵעַ בְּעֵת קָרְאָם אֵלַי בְּעַד רָעָתָם׃ ס
11:14 וְאַת לָא תְצַלֵי עַל עַמָא הָדֵין וְלָא תִתחַנַן עֲלֵיהוֹן בְבָעוּ וּצלוֹ אֲרֵי לָא
רַעֲוָא קֳדָמַי לְקַבָּלָא צְלוֹתְהוֹן בעִידָן בעידן דְאַת מְצַלֵי עֲלֵיהוֹן קֳדָמַי בעִידָן
קדמי לקבלא צלותהון בעידן בעידן בִישָׁתְהוֹן׃

11:14 "Therefore do not pray for this people, nor lift up a cry or prayer for them; for I will not listen when they call to Me because of their disaster.

11:15 מֶה לִידִידִי בְּבֵיתִי עֲשׂוֹתָהּ הַמְזִמָּתָה הָרַבִּים וּבְשַׂר־קֹדֶשׁ יַעַבְרוּ מֵעָלָיִךְ כִּי
רָעָתֵכִי אָז תַּעֲלֹזִי׃
11:15 מָא לְעַמָא דַהֲוָה חַבִיב קֳדָמַי שְׁבַקוּ פֻלחַן בֵית־מַקדְשִׁי דחלתי וַעֲבַדוּ
עֵיצָא לְחַטָא סַגִיאִין מְעַרְבִין בְסַר שִׁקוּצִין עִם בְסַר קֻדשָׁא קֻדשַׁיָא יִגלוֹן מִנִיך
ארי מִן קֳדָם בִשׁתִיך בְכֵין הֲוֵית תַקִיפָא׃

11:15 "What right has My beloved in My house When she has done many vile deeds? Can the sacrificial flesh take away from you your disaster, So *that* you can rejoice?"

11:16 זַיִת רַעֲנָן יְפֵה פְרִי־תֹאַר קָרָא יְהוָה שְׁמֵךְ לְקוֹל הֲמוּלָּה גְדֹלָה הִצִּית אֵשׁ

עָלֶ֔יהָ וְרָע֖וּ דָּלִיּוֹתָֽיו׃
11:16 הָא כְּאִילָן זֵיתָא דְשַׁפִּיר בְּרֵיוֵיהּ וְיָאֵי בְּחֵזוֵיהּ וְסוֹכֵיהּ מְטַלַּן בְּאִילָנַיָא כֵּין
רַבֵּי יוי שְׁמִיךְ בְּעַמְמַיָא וְכַדוּ דַעֲבַרְתְּ עַל אוֹרָיְתָא מַשִׁרְיָת עַמְמִין סגיאין
דְתַקִיפִין כְּאִישָׁתָא יֵיתוֹן עֲלַךְ וִיתחַבְרוּן לְהוֹן סְמָכָן׃
11:16 The LORD called your name, "A green olive tree, beautiful in fruit and form"; With the noise of a great tumult He has kindled fire on it, And its branches are worthless.

11:17 וַיהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ הַנּוֹטֵ֣עַ אוֹתָ֔ךְ דִּבֶּ֥ר עָלַ֖יִךְ רָעָ֑ה בִּ֠גְלַל רָעַ֨ת בֵּֽית־יִשְׂרָאֵ֜ל
וּבֵ֣ית יְהוּדָ֗ה אֲשֶׁ֨ר עָשׂ֥וּ לָהֶ֛ם לְהַכְעִסֵ֖נִי לְקַטֵּ֥ר לַבָּֽעַל׃ ס
11:17 וַיוי דְקַיֵים יָתִיךְ גְזַר לְאֵיתָאָה עֲלַךְ בִּישָׁא בִּישָׁתָ בְּדִיל בִּישַׁת חוֹבֵי בֵית
יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה דַעֲבַדוּ לְהוֹן לְאַרְגָזָא קֳדָמַי לְאַסָקָא לאעקא בֻוסמִין
לְבַעֲלָא׃
11:17 The LORD of hosts, who planted you, has pronounced evil against you because of the evil of the house of Israel and of the house of Judah, which they have done to provoke Me by offering up sacrifices to Baal.

11:18 וַֽיהוָ֥ה הוֹדִיעַ֖נִי וָאֵדָ֑עָה אָ֖ז הִרְאִיתַ֥נִי מַעַלְלֵיהֶֽם׃
11:18 וַיוי אַלְפַנִי וַאֲלֵיפִית בְּכֵין אַחזִיתַנִי עוֹבָדֵיהוֹן בעובדיהון׃
11:18 Moreover, the LORD made it known to me and I knew it; Then You showed me their deeds.

11:19 וַאֲנִ֕י כְּכֶ֥בֶשׂ אַלּ֖וּף יוּבַ֣ל לִטְב֑וֹחַ וְלֹֽא־יָדַ֡עְתִּי כִּֽי־עָלַ֣י ׀ חָשְׁב֣וּ מַחֲשָׁב֗וֹת
נַשְׁחִ֨יתָה עֵ֤ץ בְּלַחְמוֹ֙ וְנִכְרְתֶ֙נּוּ֙ מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֔ים וּשְׁמ֖וֹ לֹא־יִזָּכֵ֥ר עֽוֹד׃
11:19 וַאֲנָא כְּאִימַר בְּחִיר דִי לְנִכסְתָא דילמיכסתא מִתוֹבַל וְלָא יְדַעִית אֲרֵי
עֲלַי חֲשִׁיבוּ חשיבו עלי עַשתוֹנִין בִּישִׁין אָמְרִין איתו נִרמֵי סַמָא דְמוֹתָא
בְּמֵיכְלֵיהּ בְּמֵיכְלוֹהִי וּנְשֵׁיצֵינֵיהּ מֵאַרעָא דְיִשְׂרָאֵל וּשׁמֵיהּ לָא יִדְכַר עוֹד׃
11:19 But I was like a gentle lamb led to the slaughter; And I did not know that they had devised plots against me, *saying*, "Let us destroy the tree with its fruit, And let us cut him off from the land of the living, That his name be remembered no more."

11:20 וַֽיהוָ֣ה צְבָא֗וֹת שֹׁפֵ֣ט צֶ֔דֶק בֹּחֵ֥ן כְּלָי֖וֹת וָלֵ֑ב אֶרְאֶ֤ה נִקְמָֽתְךָ֙ מֵהֶ֔ם כִּ֣י אֵלֶ֔יךָ
גִּלִּ֖יתִי אֶת־רִיבִֽי׃ ס
11:20 וַיוי דַיָין קְשׁוֹט דקשוט גַלְיָן קֳדָמוֹהִי כָולְיָן וְלֵב אַחזִי פּוֹרעָנֻות דִינָךְ
מִנְהוֹן אֲרֵי קֳדָמָךְ אֲמַרִית יָת עֶלבָנִי׃
11:20 But, O LORD of hosts, who judges righteously, Who tries the feelings and the heart, Let me see Your vengeance on them, For to You have I committed my cause.

11:21 לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ עַל־אַנְשֵׁ֣י עֲנָת֔וֹת הַֽמְבַקְשִׁ֥ים אֶֽת־נַפְשְׁךָ֖ לֵאמֹ֑ר לֹ֤א
תִנָּבֵא֙ בְּשֵׁ֣ם יְהוָ֔ה וְלֹ֥א תָמ֖וּת בְּיָדֵֽנוּ׃ ס
11:21 בְּכֵין כִדנָן אֲמַר יוי עַל אֱנָשֵׁי עֲנָתוֹת דְבַעַן לְמִקטְלָךְ לְמֵימַר למימר
דְאָמְרִין דְאָמְרִין לָא תִתנַבֵי בִשְׁמָא דַיוי וְלָא תְמוּת בִידַנָא׃
11:21 Therefore thus says the LORD concerning the men of Anathoth, who seek your life, saying, "Do not prophesy in the name of the LORD, so that you will not die at our hand";

11:22 לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִנְנִ֥י פֹקֵ֖ד עֲלֵיהֶ֑ם הַבַּחוּרִים֙ יָמֻ֣תוּ בַחֶ֔רֶב
בְּנֵיהֶם֙ וּבְנ֣וֹתֵיהֶ֔ם יָמֻ֖תוּ בָּרָעָֽב׃
11:22 בְּכֵין כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מַסעַר עֲלֵיהוֹן עוּלֵימֵיהוֹן יִתקַטלוּן בְּחַרבָא
בְּנֵיהוֹן וּבְנָתְהוֹן יְמוּתוּן בְּכַפנָא׃
11:22 therefore, thus says the LORD of hosts, "Behold, I am about to punish them! The young men will die by the sword, their sons and daughters will die by famine;

11:23 וּשְׁאֵרִ֕ית לֹ֥א תִהְיֶ֖ה לָהֶ֑ם כִּֽי־אָבִ֥יא רָעָ֛ה אֶל־אַנְשֵׁ֥י עֲנָת֖וֹת שְׁנַ֥ת פְּקֻדָּתָֽם׃ ס

11:23 וּשְׁאֵרִ֕ית לֹ֥א תִהְיֶ֖ה לָהֶ֑ם

11:23 וּשְׁאָרָא לָא יְהֵי לְהוֹן אֲרֵי אַיתֵי אִיתִיתִי בִשְׁתָא עַל אֱנָשֵׁי עֲנָתוֹת שְׁנַת
סְעֻורַן חוֹבֵיהוֹן:

11:23 and a remnant will not be left to them, for I will bring disaster on the men of Anathoth-- the year of their punishment."

12:1 צַדִּ֤יק אַתָּה֙ יְהוָ֔ה כִּ֥י אָרִ֖יב אֵלֶ֑יךָ אַ֤ךְ מִשְׁפָּטִים֙ אֲדַבֵּ֣ר אוֹתָ֔ךְ מַדּ֗וּעַ דֶּ֤רֶךְ
רְשָׁעִים֙ צָלֵ֔חָה שָׁל֖וּ כָּל־בֹּ֥גְדֵי בָֽגֶד׃
12:1 זַכַּאי אַתְּ יוי מִלְמִדַּן לְקַבֵּיל פִּתְגָמָךְ בְּרַם שְׁאֵילַת דִינִין אֲנָא שָׁאֵיל
מִן־קֳדָמָךְ מָדֵין אוֹרְחַת רַשִׁיעַיָא מַצְלְחָא מצלחן שְׁלַן שָׁלַן שְׁלֵיוָא כָל מְשַׁקְרֵי
שְׁקַר:

12:1 Righteous are You, O LORD, that I would plead *my* case with You; Indeed I would discuss matters of justice with You: Why has the way of the wicked prospered? *Why* are all those who deal in treachery at ease?

12:2 נְטַעְתָּם֙ גַּם־שֹׁרָ֔שׁוּ יֵלְכ֖וּ גַּם־עָ֣שׂוּ פֶ֑רִי קָר֤וֹב אַתָּה֙ בְּפִיהֶ֔ם וְרָח֖וֹק מִכִּלְיוֹתֵיהֶֽם׃
12:2 קַיֵּימְתִּינוּן אַף תְּקִיפוּ עֲתַרוּ אַף קְנוֹ נִכְסִין קָרִיבִין פִּתְגָמֵי אוֹרָיְתָךְ בְּפֻומְהוֹן
וְרַחִיקָא דַחַלְתָּךְ מִכּוֹלְיָתְהוֹן:

12:2 You have planted them, they have also taken root; They grow, they have even produced fruit. You are near to their lips But far from their mind.

12:3 וְאַתָּ֤ה יְהוָה֙ יְדַעְתָּ֔נִי תִּרְאֵ֕נִי וּבָחַנְתָּ֥ לִבִּ֖י אִתָּ֑ךְ הַתִּקֵם֙ כְּצֹ֣אן לְטִבְחָ֔ה
וְהַקְדִּשֵׁ֖ם לְי֥וֹם הֲרֵגָֽה׃ ס
12:3 וְאַתְּ יוי כּוֹלָא יְדִיעַ וּגְלֵי וּגְלוֹ קֳדָמָךְ דְאַתְּ בָחַר לִבַּיָא לְבִבַּיָא דְרָעַן
בְּדַחַלְתָּךְ רַשִׁיעַיָא אַתְקֵינִינֻון אתקינון כְּעָנָא לְנִכְסְתָא וְזָמֵינִינֻון לְיוֹם קְטוֹל:

12:3 But You know me, O LORD; You see me; And You examine my heart's *attitude* toward You. Drag them off like sheep for the slaughter And set them apart for a day of carnage!

12:4 עַד־מָתַי֙ תֶּאֱבַ֣ל הָאָ֔רֶץ וְעֵ֥שֶׂב כָּל־הַשָּׂדֶ֖ה יִיבָ֑שׁ מֵרָעַ֣ת יֹֽשְׁבֵי־בָ֗הּ סָפְתָ֤ה
בְהֵמוֹת֙ וָע֔וֹף כִּ֣י אָֽמְר֔וּ לֹ֥א יִרְאֶ֖ה אֶת־אַחֲרִיתֵֽנוּ׃
12:4 עַד אִמַּתִי תֶחֱרוּב אַרְעָא וְעִסְבָּא דְכָל חַקְלָא יִיבַשׁ תיבש מֵחוֹבֵי רַשִׁיעַיָא
דְיָתְבִין בַּהּ סָף בְּעִירָא בעיר וְעוֹפָא אֲרֵי אֲמַרוּ לָא גְלֵי קֳדָמוֹהִי סוֹפְנָא:

12:4 How long is the land to mourn And the vegetation of the countryside to wither? For the wickedness of those who dwell in it, Animals and birds have been snatched away, Because *men* have said, "He will not see our latter ending."

12:5 כִּ֣י אֶת־רַגְלִ֥ים ׀ רַ֙צְתָּה֙ וַיַּלְא֔וּךָ וְאֵ֥יךְ תְּתַחֲרֶ֖ה אֶת־הַסּוּסִ֑ים וּבְאֶ֤רֶץ שָׁלוֹם֙
אַתָּ֣ה בוֹטֵ֔חַ וְאֵ֥יךְ תַּעֲשֶׂ֖ה בִּגְא֥וֹן הַיַּרְדֵּֽן׃
12:5 דְנָא תְּיוּבְתָא לְיִרְמְיָה נְבִיָא עַל בָּעֳוּתֵיה נְבִיָא אַתְּ דָמֵי לְגַבְרָא דִרְהַט עִם
רִגְלָאַיָא רגלאה וּלְאֵי וְלָא וְאֵיכְדֵין אַתְּ מְדַמֵּי דמי לְמִרְהַט כִּקְבֵיל כל־קבל
לקביל סֻוסָוָתָא בְּבִקְעֲתָא וּבְאַרַע שְׁלָמָא אַתְּ מִתְבְּטַח וְנָפֵיל וְאֵיכְדֵין אַתְּ מְדַמֵּי
לְמַעֲבַד כִּקְבֵיל כל־קבל חֵיוַת בָּרָא ובארעא בְּרֻובֵי ברוכי יַרְדְּנָא וְאִם עַל
טָבְוָון דַאֲנָא מוֹטֵיב לִנְבֻוכַדְנֶצַּר מַלְכָּא דְבָבַל רִגְלָאָה נְבִיָא דנביא אַתְּ חָזֵי
וּמִתְמַהּ וּמַן פּוֹן דְאַחְזְיָךְ דאנא מחזיך וּמָא דַאֲנָא עֲתִיד לְמַעֲבַד לַאֲבָהָתָךְ
צַדִּיקַיָא דְמִן עָלְמָא דִרְהַטוּ כְּסֻוסָוָתָא לְמַעֲבַד עֻובָדִין טָבִין קֳדָמַי וְאַף אֲמַרִית
לְהוֹן דְאַיתִי עַל בְּנֵיכוֹן בניהון בִּרְכָן וְנַחְמָן נחמן ובירכן הָא כְּמַיָא דְנָחֲתִין
נחתין שָׁטוֹף בְּיַרְדְנָא לירדנא:

12:5 "If you have run with footmen and they have tired you out, Then how can you compete with horses? If you fall down in a land of peace, How will you do in the thicket of the Jordan?

12:6 כִּ֣י גַם־אַחֶ֣יךָ וּבֵית־אָבִ֗יךָ גַּם־הֵ֙מָּה֙ בָּ֣גְדוּ בָ֔ךְ גַּם־הֵ֛מָּה קָרְא֥וּ אַחֲרֶ֖יךָ מָלֵ֑א
אַל־תַּאֲמֵ֣ן בָּ֔ם כִּֽי־יְדַבְּר֥וּ אֵלֶ֖יךָ טוֹבֽוֹת׃ ס

12:6 וּדאַת בָעֵי עֲלֵיהוֹן רַחֲמִין לא אֲרֵי אַף יַת אֲחָךְ אַחָךְ וּבֵית־אֲבוּךְ אַף
אִנּוּן שַׁקַרוּ בָךְ אַף אִנּוּן אֲמַרוּ עֲלָךְ מִלִּין בִּישָׁן לָא תְהֵימִין בְּהוֹן אֲרֵי
יְמַלְּלוּן ימרון עֲלָךְ פִּתְגָמִין תָקְנִין׃

12:6 "For even your brothers and the household of your father, Even they have dealt treacherously with you, Even they have cried aloud after you. Do not believe them, although they may say nice things to you."

12:7 עָזַ֙בְתִּי֙ אֶת־בֵּיתִ֔י נָטַ֖שְׁתִּי אֶת־נַחֲלָתִ֑י נָתַ֛תִּי אֶת־יְדִד֥וּת נַפְשִׁ֖י בְּכַ֥ף אֹיְבֶֽיהָ׃
12:7 שְׁבַקִית יָת בֵית־מַקְדְשִׁי רְטַשִׁית יָת אַחסָנְתִי מְסַרִית יָת עַמָא דַהֲוָה חַבִיב
דחביב קֳדָמַי עְלַי בְּיַד סָנְאוֹהִי׃

12:7 "I have forsaken My house, I have abandoned My inheritance; I have given the beloved of My soul Into the hand of her enemies.

12:8 הָיְתָה־לִּ֣י נַחֲלָתִ֔י כְּאַרְיֵ֖ה בַיָּ֑עַר נָתְנָ֥ה עָלַ֛י בְּקוֹלָ֖הּ עַל־כֵּ֥ן שְׂנֵאתִֽיהָ׃
12:8 הֲוָת קֳדָמַי אַחסָנְתִי כְּאַרְיָא בְּחֻרְשָׁא סְלֵיקַת לִקֳדָמַי עלי קדמי אִתְרְגוֹשְׁתַה
עַל כֵין רַחֵיקְתַה׃

12:8 "My inheritance has become to Me Like a lion in the forest; She has roared against Me; Therefore I have come to hate her.

12:9 הַעַ֨יִט צָב֤וּעַ נַחֲלָתִי֙ לִ֔י הַעַ֖יִט סָבִ֣יב עָלֶ֑יהָ לְכ֗וּ אִסְפ֛וּ כָּל־חַיַּ֥ת הַשָּׂדֶ֖ה הֵתָ֥יוּ
לְאָכְלָֽה׃
12:9 כְּעוֹפָא דְמִתבַדַר כֵין אִתבַדַרַת אתבדרא אַחסָנְתִי קֳדָמַי וּכעוֹפָא דְמִשׁתְדֵי
כֵין יִתכַנְשׁוּן עֲלַה דְקָטְלִין בְּחַרבָא מִסְחוֹר־סְחוֹר מַלְכֵי עַמְמַיָא וּמַשְׁרְיָתְהוֹן
יֵיתוֹן עֲלַה חיות ברא לְמִיבְזַה׃

12:9 "Is My inheritance like a speckled bird of prey to Me? Are the birds of prey against her on every side? Go, gather all the beasts of the field, Bring them to devour!

12:10 רֹעִ֤ים רַבִּים֙ שִׁחֲת֣וּ כַרְמִ֔י בֹּסְס֖וּ אֶת־חֶלְקָתִ֑י נָתְנ֛וּ אֶת־חֶלְקַ֥ת חֶמְדָּתִ֖י
לְמִדְבַּ֥ר שְׁמָמָֽה׃
12:10 מַלְכִין סַגִיאִין דְסַגִיאִין קַטִילוּ עַמִי דוֹשִׁישׁוּ יָת אַחסָנְתִי יְהַבוּ יהבין יָת
אַחסָנַת חַמְדְתִי לְמִדבַר צָדֵי׃

12:10 "Many shepherds have ruined My vineyard, They have trampled down My field; They have made My pleasant field A desolate wilderness.

12:11 שָׂמָהּ֙ לִשְׁמָמָ֔ה אָבְלָ֥ה עָלַ֖י שְׁמֵמָ֑ה נָשַׁ֙מָּה֙ כָּל־הָאָ֔רֶץ כִּ֛י אֵ֥ין אִ֖ישׁ שָׂ֥ם
עַל־לֵֽב׃
12:11 שַׁוְיֻהָא לְצָדוּ אִתאַבלַת אתאבלת קֳדָמַי חֲרוֹבַת צַדִיאַת כָל אַרעָא אֲרֵי
לֵית אֱנָשׁ דִמשַׁוֵי דַחלְתִי עַל לֵב לבא׃

12:11 "It has been made a desolation, Desolate, it mourns before Me; The whole land has been made desolate, Because no man lays it to heart.

12:12 עַֽל־כָּל־שְׁפָיִ֣ם בַּמִּדְבָּ֗ר בָּ֚אוּ שֹֽׁדְדִ֔ים כִּ֣י חֶ֤רֶב לַֽיהוָה֙ אֹֽכְלָ֔ה מִקְצֵה־אֶ֖רֶץ
וְעַד־קְצֵ֣ה הָאָ֑רֶץ אֵ֥ין שָׁל֖וֹם לְכָל־בָּשָֽׂר׃ ס
12:12 עַל כָל נִגדִין בְּמַדבְרָא אֲתוֹ בָזוֹזִין אֲרֵי חַרבָא מִן קֳדָם יוי מְקַטְלָא
לִדמִתכַנְשִׁין מִסְיָפֵי אַרעָא וְעַד סְיָפֵי אַרעָא לֵית שְׁלָמָא לְכָל בִסרָא׃

12:12 "On all the bare heights in the wilderness Destroyers have come, For a sword of the LORD is devouring From one end of the land even to the other; There is no peace for anyone.

12:13 זָרְע֤וּ חִטִּים֙ וְקֹצִ֣ים קָצָ֔רוּ נֶחְל֖וּ לֹ֣א יוֹעִ֑לוּ וּבֹ֙שׁוּ֙ מִתְּבוּאֹ֣תֵיכֶ֔ם מֵחֲר֖וֹן
אַף־יְהוָֽה׃ ס
12:13 לָא תְהוֹן דָמַן לִדזָרְעֵי לדזרען חִטִין עַל בְיָר וְלָא מַשׁכְחִין לְמִכנַשׁ

אֱלָהֵין כֻובִין וּמֵיעַלְלַתהוֹן לֵית לְהוֹן הֲנָאָה וְתִבַהתֻון בְּעֻובָדֵיכֹן בְּמֵיתֵי עֲלֵיכוֹן
תְּקוֹף רֻוגְזָא דַיוי׃
12:13 "They have sown wheat and have reaped thorns, They have strained themselves to no profit. But be ashamed of your harvest Because of the fierce anger of the LORD."

12:14 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עַל־כָּל־שְׁכֵנַי֙ הָֽרָעִ֔ים הַנֹּגְעִים֙ בַּֽנַּחֲלָ֔ה אֲשֶׁר־הִנְחַ֥לְתִּי
אֶת־עַמִּ֖י אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל הִנְנִ֤י נֹֽתְשָׁם֙ מֵעַ֣ל אַדְמָתָ֔ם וְאֶת־בֵּ֥ית יְהוּדָ֖ה אֶתּ֥וֹשׁ מִתּוֹכָֽם׃
12:14 כִּדְנָן אֲמַר יוי עַל כָּל מְגִירַיָא בִּישַׁיָא דְמַנזְקִין בְּאַחסָנְתָא דְאַחסֵינִית יָת
עַמִּי יָת יִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מְטַלטֵילְהוֹן מטלטל להון מֵעַל אֲרַעהוֹן וְיָת דְבֵית
יְהֻודָה אֲטַלטֵיל מִבֵּינֵיהוֹן׃
12:14 Thus says the LORD concerning all My wicked neighbors who strike at the inheritance with which I have endowed My people Israel, "Behold I am about to uproot them from their land and will uproot the house of Judah from among them.

12:15 וְהָיָ֗ה אַֽחֲרֵי֙ נָתְשִׁ֣י אוֹתָ֔ם אָשׁ֖וּב וְרִחַמְתִּ֑ים וַהֲשִׁבֹתִ֛ים אִ֥ישׁ לְנַחֲלָת֖וֹ וְאִ֥ישׁ
לְאַרְצֽוֹ׃
12:15 וִיהֵי והוה בָתַר דַאֲטַלטֵיל יָתְהוֹן אֲתֻוב בְּמֵימְרִי וַאֲרַחֵים עֲלֵיהוֹן וַאֲתֵיבִנֻון
גְבַר לְאַחסָנְתֵיה וּגבַר לְאַרעֵיה׃
12:15 "And it will come about that after I have uprooted them, I will again have compassion on them; and I will bring them back, each one to his inheritance and each one to his land.

12:16 וְהָיָ֡ה אִם־לָמֹ֣ד יִלְמְדוּ֩ אֶת־דַּרְכֵ֨י עַמִּ֜י לְהִשָּׁבֵ֤עַ בִּשְׁמִי֙ חַי־יְהוָ֔ה כַּאֲשֶׁ֤ר
לִמְּדוּ֙ אֶת־עַמִּ֔י לְהִשָּׁבֵ֖עַ בַּבָּ֑עַל וְנִבְנ֖וּ בְּת֥וֹךְ עַמִּֽי׃
12:16 וִיהֵי אִם מֵילַף יֵילְפֻון מֵאוֹרחָת כְּנִשתָא דְעַמִּי לְקַיָמָא בִשמִי קַיָם הֻוא יוי
כְּמָא דְאַלִיפֻו יָת עַמִּי לְקַיָמָא בְּשֻׁום טָעֲוָתָא וְיִתקַיְמֻון בְּגוֹ עַמִּי׃
12:16 "Then if they will really learn the ways of My people, to swear by My name, 'As the LORD lives,' even as they taught My people to swear by Baal, they will be built up in the midst of My people.

12:17 וְאִ֖ם לֹ֣א יִשְׁמָ֑עוּ וְנָ֨תַשְׁתִּ֜י אֶת־הַגּ֥וֹי הַה֛וּא נָת֥וֹשׁ וְאַבֵּ֖ד נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
12:17 וְאִם לָא יְקַבְּלֻון אֻלפַן וַאֲטַלטֵיל יָת עַמָא הַהֻוא הדין טִלטֻול דְאַבדַן
אֲמַר יוי׃
12:17 "But if they will not listen, then I will uproot that nation, uproot and destroy it," declares the LORD.

13:1 כֹּה־אָמַ֨ר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י הָל֞וֹךְ וְקָנִ֤יתָ לְּךָ֙ אֵז֣וֹר פִּשְׁתִּ֔ים וְשַׂמְתּ֖וֹ עַל־מָתְנֶ֑יךָ
וּבַמַּ֖יִם לֹ֥א תְבִאֵֽהוּ׃
13:1 כִּדנָן אֲמַר יוי לִי אִיזֵיל וְתִזבוֹן לָך זְרָז דְכִיתָן וּתשַׁוֵינֵיה עַל חַרצָך וּבמַיָא
לָא תַעֲלִינֵיה׃
13:1 Thus the LORD said to me, "Go and buy yourself a linen waistband and put it around your waist, but do not put it in water."

13:2 וָאֶקְנֶ֥ה אֶת־הָאֵז֖וֹר כִּדְבַ֣ר יְהוָ֑ה וָאָשִׂ֖ם עַל־מָתְנָֽי׃ ס
13:2 וּזבַנִית יָת זְרָזָא כְּפִתגָמָא דַיוי וְשַׁוִיתֵיה ושויתי עַל חַרצִי׃
13:2 So I bought the waistband in accordance with the word of the LORD and put it around my waist.

13:3 וַיְהִ֧י דְבַר־יְהוָ֛ה אֵלַ֖י שֵׁנִ֥ית לֵאמֹֽר׃
13:3 וַהֲוָה פִתגָם נְבֻואָה פיתגמא מִן־קֳדָם יוי עִמִּי תִנֵינֻות לְמֵימַר׃
13:3 Then the word of the LORD came to me a second time, saying,

13:4 קַ֤ח אֶת־הָאֵזוֹר֙ אֲשֶׁ֣ר קָנִ֔יתָ אֲשֶׁ֖ר עַל־מָתְנֶ֑יךָ וְק֗וּם לֵ֚ךְ פְּרָ֔תָה וְטָמְנֵ֥הוּ שָׁ֖ם
בִּנְקִ֥יק הַסָּֽלַע׃

13:4 סַב יָת זְרָזָא דִזבַנתָא דְעַל עַל חַרצָך וְקוּם אִיזֵיל לִפרָת וְטַמַרהִי תַמָן
בְשִׁעִיעוּת כֵיף גְלֵי׃
13:4 "Take the waistband that you have bought, which is around your waist, and arise, go to the Euphrates and hide it there in a crevice of the rock."

13:5 וָאֵלֵ֕ךְ וָאֶטְמְנֵ֖הוּ בִּפְרָ֑ת כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אוֹתִֽי׃
13:5 וַאֲזַלִית וְטַמַרתֵיה בִפרָת כְמָא דְפַקֵיד יוי יָתִי׃
13:5 So I went and hid it by the Euphrates, as the LORD had commanded me.

13:6 וַיְהִ֕י מִקֵּ֖ץ יָמִ֣ים רַבִּ֑ים וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י ק֚וּם לֵ֣ךְ פְּרָ֔תָה וְקַ֤ח מִשָּׁם֙
אֶת־הָ֣אֵז֔וֹר אֲשֶׁ֥ר צִוִּיתִ֖יךָ לְטָמְנוֹ־שָֽׁם׃
13:6 וַהֲוָה מִסוֹף יוֹמִין סַגִיאִין וַאֲמַר יוי לִי קוּם אִיזֵיל לִפרָת וְסַב מִתַמָן יָת
זְרָזָא דְפַקֵידתָך לְמִטמְרֵיה תַמָן׃
13:6 After many days the LORD said to me, "Arise, go to the Euphrates and take from there the waistband which I commanded you to hide there."

13:7 וָאֵלֵ֣ךְ פְּרָ֔תָה וָאֶחְפֹּ֗ר וָאֶקַּח֙ אֶת־הָ֣אֵז֔וֹר מִן־הַמָּק֖וֹם אֲשֶׁר־טְמַנְתִּ֣יו שָׁ֑מָּה וְהִנֵּה֙
נִשְׁחַ֣ת הָאֵז֔וֹר לֹ֥א יִצְלַ֖ח לַכֹּֽל׃ פ
13:7 וַאֲזַלִית לִפרָת וַחֲפַרִית וּנסֵיבִית יָת זְרָזָא מִן אַתרָא דִטמַרתֵיה תַמָן וְהָא
אִתחַבַל זְרָזָא לֵית בֵיה צְרוֹך לָא יַצלַח לְכָל מִדַעַם׃
13:7 Then I went to the Euphrates and dug, and I took the waistband from the place where I had hidden it; and lo, the waistband was ruined, it was totally worthless.

13:8 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃
13:8 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה פִיתגמא מִן־קֳדָם יוי עִמִי עלי לְמֵימַר׃
13:8 Then the word of the LORD came to me, saying,

13:9 כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה כָּ֠כָה אַשְׁחִ֞ית אֶת־גְּא֧וֹן יְהוּדָ֛ה וְאֶת־גְּא֥וֹן יְרוּשָׁלִַ֖ם הָרָֽב׃
13:9 כִדנָן אֲמַר יוי כְדֵין אֲחַבֵיל אתבר יָת תְקוֹף אֱנָשׁ יְהֻודָה וְיָת תְקוֹף יָתְבֵי
יְרוּשלַם דַהֲוָה סַגִי׃
13:9 "Thus says the LORD, 'Just so will I destroy the pride of Judah and the great pride of Jerusalem.

13:10 הָעָ֨ם הַזֶּ֜ה הָרָ֗ע הַֽמֵּאֲנִ֣ים לִשְׁמ֣וֹעַ אֶת־דְּבָרַ֡י הַהֹֽלְכִים֩ בִּשְׁרִר֨וּת לִבָּ֜ם וַיֵּ֨לְכ֔וּ
אַחֲרֵי֙ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים לְעָבְדָ֖ם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺ֣ת לָהֶ֑ם וִיהִי֙ כָּאֵז֣וֹר הַזֶּ֔ה אֲשֶׁ֥ר
לֹֽא־יִצְלַ֖ח לַכֹּֽל׃
13:10 עַמָא הָדֵין דְעוֹבָדֵיהוֹן בִישִׁין דְסָרִיבוּ לְקַבָלָא יָת פִתגָמַי פִתגָמַי דְאָזְלִין
וְאָזְלִין בְהַרהֳור בתר הירהור לִבהוֹן ואזלו וּטעוֹ בָתַר טָעֲוָת עַממַיָא
לְמִפלַחהוֹן וּלמִסגַד לְהוֹן וִיהוֹן כִזרָזָא הָדֵין דְלֵית בֵיה בהון צְרוֹך לְכָל
מִדָעַם׃
13:10 'This wicked people, who refuse to listen to My words, who walk in the stubbornness of their hearts and have gone after other gods to serve them and to bow down to them, let them be just like this waistband which is totally worthless.

13:11 כִּ֡י כַּאֲשֶׁר֩ יִדְבַּ֨ק הָאֵז֜וֹר אֶל־מָתְנֵי־אִ֗ישׁ כֵּ֣ן הִדְבַּ֣קְתִּי אֵ֠לַי אֶת־כָּל־בֵּ֨ית
יִשְׂרָאֵ֜ל וְאֶת־כָּל־בֵּ֤ית יְהוּדָה֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה לִֽהְי֣וֹת לִי֙ לְעָ֔ם וּלְשֵׁ֖ם וְלִתְהִלָּ֣ה
וּלְתִפְאָ֑רֶת וְלֹ֖א שָׁמֵֽעוּ׃
13:11 אֲרֵי כְמָא דְמִידְבֵיק זְרָזָא בְחַרצָא בחרצי לחרצא דִגבַר דגברא כֵין
קָרֵיבִית לְפֻלחָנִי יָת כָל בֵית יִשׂרָאֵל וְיָת כָל בֵית דְבֵית יְהֻודָה אֲמַר יוי
לְמִהוֵי קֳדָמַי קדם לְעַם וּלשוֹם וּלתֻושבְחָא וְלִרבוּ וְלָא קַבִילוּ׃
13:11 'For as the waistband clings to the waist of a man, so I made the whole household of Israel and the whole

household of Judah cling to Me,' declares the LORD, 'that they might be for Me a people, for renown, for praise and for glory; but they did not listen.'

13:12 וְאָמַרְתָּ֙ אֲלֵיהֶ֜ם אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֗ה ס כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל כָּל־נֵ֖בֶל יִמָּ֣לֵא יָ֑יִן וְאָמְר֣וּ אֵלֶ֔יךָ הֲיָדֹ֙עַ֙ לֹ֣א נֵדַ֔ע כִּ֥י כָל־נֵ֖בֶל יִמָּ֥לֵא יָֽיִן׃
13:12 וְתֵימַר לְהוֹן יָת פִּתגָמָא הָדֵין כִדנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל כָל גְרָב יִתמְלֵי חֲמַר וְיֵימְרֻון לָך הֲמִידַע לָא הֲוֵינָא יָדְעִין אֲרֵי כָל גְרָב יִתמְלֵי חֲמַר׃
13:12 "Therefore you are to speak this word to them, 'Thus says the LORD, the God of Israel, "Every jug is to be filled with wine."' And when they say to you, 'Do we not very well know that every jug is to be filled with wine?'

13:13 וְאָמַרְתָּ֙ אֲלֵיהֶ֜ם כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה הִנְנִ֣י מְמַלֵּ֣א אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵ֣י הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את
וְאֶת־הַמְּלָכִ֞ים הַיֹּשְׁבִ֣ים לְדָוִ֣ד עַל־כִּסְא֡וֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִ֣ים וְאֶת־הַנְּבִאִ֔ים וְאֵ֖ת
כָּל־יֹשְׁבֵ֣י יְרוּשָׁלִָ֑ם שִׁכָּרֽוֹן׃
13:13 וְתֵימַר לְהוֹן כִדנַן אֲמַר יוי הָאֲנָא מְמַלֵי יָת כָל יָתְבֵי אַרעָא הָדָא וְיָת
מַלכַיָא מַלְכָא דְיָתְבִין לְדָוִיד עַל כֻורסוֹהִי וְיָת כָהֲנַיָא וְיָת נְבִיֵי שִׁקרָא נבייא
דשיקרא וְיָת כָל יָתְבֵי יְרֻושלַם עָקָא וִיהוֹן דַמָן לְרַוְיָא׃
13:13 then say to them, 'Thus says the LORD, "Behold I am about to fill all the inhabitants of this land-- the kings that sit for David on his throne, the priests, the prophets and all the inhabitants of Jerusalem-- with drunkenness!

13:14 וְנִפַּצְתִּים֩ אִ֨ישׁ אֶל־אָחִ֜יו וְהָאָב֤וֹת וְהַבָּנִים֙ יַחְדָּ֔ו נְאֻם־יְהוָ֑ה לֹֽא־אֶחְמ֧וֹל
וְלֹֽא־אָח֛וּס וְלֹ֥א אֲרַחֵ֖ם מֵהַשְׁחִיתָֽם׃ ס
13:14 וַאֲגָרֵינֻון גְבַר בַאֲחוּהִי וַאֲבָהָן וּבנִין כַחדָא אֲמַר יוי לָא אַחמוֹל וְלָא
אַחֻוס וְלָא אֲרַחֵים מִלְחַבָלֻותְהוֹן׃
13:14 "I will dash them against each other, both the fathers and the sons together," declares the LORD. "I will not show pity nor be sorry nor have compassion so as not to destroy them.""

13:15 שִׁמְע֥וּ וְהַאֲזִ֖ינוּ אַל־תִּגְבָּ֑הוּ כִּ֥י יְהוָ֖ה דִּבֵּֽר׃
13:15 שְׁמַעֻו קַבִילוּ וְאַצִיתֻו לָא תִתרַברְבֻון תִתרָרְבֻון אֲרֵי בְמֵימְרָא דַיוי גְזִיר כֵין׃
13:15 Listen and give heed, do not be haughty, For the LORD has spoken.

13:16 תְּנ֩וּ לַיהוָ֨ה אֱלֹהֵיכֶ֤ם כָּבוֹד֙ בְּטֶ֣רֶם יַחְשִׁ֔ךְ וּבְטֶ֛רֶם יִתְנַגְּפ֥וּ רַגְלֵיכֶ֖ם עַל־הָ֣רֵי
נָ֑שֶׁף וְקִוִּיתֶ֣ם לְאוֹר֙ וְשָׂמָ֣הּ לְצַלְמָ֔וֶת (יָשִׁית) [וְשִׁ֖ית] לַעֲרָפֶֽל׃
13:16 הַבוּ קֳדָם יוי אֱלָהֲכוֹן יְקָרָא עַד־לָא תֵיתֵי עֲלֵיכוֹן עָקָא וּתהוֹן דָמַן
לִדמִתהַלְכִין לְדִמהַלְכִין כִיד בְקַבלָא וְעַד־לָא יִתנַגְפָן רַגלֵיכוֹן עַל טֻורֵי קְבַל
וּתסַבְרֻון לְנֵיהוֹר וִיהֵי וייתי עְלֵיכוֹן חֲשוֹך לְזֵיהוֹר וְהָא כִיד בְקַבלָא תְהוֹן
מְהַלְכִין אַתֻון׃
13:16 Give glory to the LORD your God, Before He brings darkness And before your feet stumble On the dusky mountains, And while you are hoping for light He makes it into deep darkness, *And* turns *it* into gloom.

13:17 וְאִם֙ לֹ֣א תִשְׁמָע֔וּהָ בְּמִסְתָּרִ֖ים תִּבְכֶּה־נַפְשִׁ֑י מִפְּנֵ֣י גֵוָ֔ה וְדָמֹ֨עַ תִּדְמַ֜ע וְתֵרַ֤ד
עֵינִי֙ דִּמְעָ֔ה כִּ֥י נִשְׁבָּ֖ה עֵ֥דֶר יְהוָֽה׃ ס
13:17 וְאִם לָא תְקַבְלֻון אֻלפָן כִיד בְסִתרָא תִבכֵי נַפשִׁי מִן־קֳדָם דְיִעדֵי מִנְכוֹן
יְקָרְכוֹן יִקְרְבֻו וּמִדמָע תִדמַע וּתשַׁגַר עֵינִי דִמעִין אֲרֵי אִשׁתְבִי עַמָא דַיוי׃
13:17 But if you will not listen to it, My soul will sob in secret for *such* pride; And my eyes will bitterly weep And flow down with tears, Because the flock of the LORD has been taken captive.

13:18 אֱמֹ֥ר לַמֶּ֖לֶךְ וְלַגְּבִירָ֑ה הַשְׁפִּ֣ילוּ שֵׁ֔בוּ כִּ֤י יָרַד֙ מַרְאֲשׁ֣וֹתֵיכֶ֔ם עֲטֶ֖רֶת
תִּפְאַרְתְּכֶֽם׃
13:18 אֵימַר לְמַלכָא וּלמַלכְתָא ולאתתֵה אַמאִיכֻו תִיבֻו אֲרֵי גְלָא יְקָרְכוֹן

יִקְרְבוּן מִנְכוֹן נְפַל כְּלִיל תֻּושְׁבַּחְתְּכוֹן תושבחכון׃
13:18 Say to the king and the queen mother, "Take a lowly seat, For your beautiful crown Has come down from your head."

13:19 עָרֵ֥י הַנֶּ֛גֶב סֻגְּר֖וּ וְאֵ֣ין פֹּתֵ֑חַ הָגְלָ֧ת יְהוּדָ֛ה כֻּלָּ֖הּ הָגְלָ֥ת שְׁלוֹמִֽים׃ ס
13:19 קִרְוֵי דָרוֹמָא אִתאֲחִידָא וְלֵית דְפָתַח גְלוֹ דְבֵית יְהֻודָה כֻלהוֹן גָלֻו שַׁלְמָא
אִתקַבַּלֻו אתקבלת תֻּשׁלְמַת עוֹבָדֵיהוֹן עובדיכון׃
13:19 The cities of the Negev have been locked up, And there is no one to open *them*; All Judah has been carried into exile, Wholly carried into exile.

13:20 (שְׂאִי) [שְׂא֤וּ] עֵֽינֵיכֶם֙ (וּרְאִי) [וּרְא֔וּ] הַבָּאִ֖ים מִצָּפ֑וֹן אַיֵּ֗ה הָעֵ֙דֶר֙ נִתַּן־לָ֔ךְ
צֹ֖אן תִּפְאַרְתֵּֽךְ׃
13:20 זְקֻופֻו עֵינֵיכוֹן וַחזוֹ דְאָתַן מִצִפֻּונָא אָן עַמָא דְאִתמְסַר לִיך עַם עאן
תֻּשׁבַּחתִיך׃
13:20 "Lift up your eyes and see Those coming from the north. Where is the flock that was given you, Your beautiful sheep?

13:21 מַה־תֹּאמְרִי֙ כִּֽי־יִפְקֹ֣ד עָלַ֔יִךְ וְאַ֨תְּ לִמַּ֧דְתְּ אֹתָ֛ם עָלַ֥יִךְ אַלֻּפִ֖ים לְרֹ֑אשׁ הֲל֤וֹא
חֲבָלִים֙ יֹֽאחֱז֔וּךְ כְּמ֖וֹ אֵ֥שֶׁת לֵדָֽה׃
13:21 מָא תֵימְרִין תֵימְרֻון אֲרֵי יַסעַר עֲלַך חוֹבַך וְאַת אַלֵיפת יָתהוֹן לְמַעֲבַד
בִישָׁן עֲלַך הֲווֹ רַברְבִין מתרברבין כִיד מִן אַוּלָא הֲלָא עָקָא וְחִבלִין יֵיחֲדֻונִיך
יַחֲדֻונִיך הָא כְחִבלִין לִיָלֵידְתַא ללדתא׃
13:21 "What will you say when He appoints over you-- And you yourself had taught them-- Former companions to be head over you? Will not pangs take hold of you Like a woman in childbirth?

13:22 וְכִ֤י תֹֽאמְרִי֙ בִּלְבָבֵ֔ךְ מַדּ֖וּעַ קְרָאֻ֣נִי אֵ֑לֶּה בְּרֹ֤ב עֲוֺנֵךְ֙ נִגְל֣וּ שׁוּלַ֔יִךְ נֶחְמְס֖וּ
עֲקֵבָֽיִךְ׃
13:22 וַאֲרֵי תֵימְרִין בְלִבִיך מָדֵין עָרְעַנִי יְעָרְעִינַנִי כָל אִלֵין עַל דִסגִיאֻו חוֹבַך
אִתגַלִיאַת אִתגְלִיאַת בַהתָתִיך אִתַחזִי קְלָנִיך׃
13:22 "If you say in your heart, 'Why have these things happened to me?' Because of the magnitude of your iniquity Your skirts have been removed And your heels have been exposed.

13:23 הֲיַהֲפֹ֤ךְ כּוּשִׁי֙ עוֹר֔וֹ וְנָמֵ֖ר חֲבַרְבֻּרֹתָ֑יו גַּם־אַתֶּם֙ תּוּכְל֣וּ לְהֵיטִ֔יב לִמֻּדֵ֖י הָרֵֽעַ׃
13:23 הַאִפשָׁר דִישַׁנֵי הִידְוָאָה הינדואה מַשְׁכֵיה וְנִמְרָא ואף נמרא שָׁלְטֵי
רִקמָתֵיה רקמתיה אַף אַתֻון תִכלֻון לְאֵיטָבָא דַהֲוֵיתוֹן אָלְפִין אֲלֻופִין מלפין
לְמַעֲבַד בִישָׁן׃
13:23 "Can the Ethiopian change his skin Or the leopard his spots? *Then* you also can do good Who are accustomed to doing evil.

13:24 וַאֲפִיצֵ֖ם כְּקַשׁ־עוֹבֵ֑ר לְר֖וּחַ מִדְבָּֽר׃
13:24 וַאֲבַדרִינוּן כְקַשָׁא דְעָדֵי מִן־קֳדָם רֻוחָא לְמַדבְרָא דמדברא׃
13:24 "Therefore I will scatter them like drifting straw To the desert wind.

13:25 זֶ֣ה גוֹרָלֵ֞ךְ מְנָת־מִדַּ֛יִךְ מֵאִתִּ֖י נְאֻם־יְהוָ֑ה אֲשֶׁר֙ שָׁכַ֣חַתְּ אוֹתִ֔י וַֽתִּבְטְחִ֖י בַּשָּֽׁקֶר׃
13:25 דֵין עַדבִיך וְחֻולָק אַחסָנְתִיך מִן־קֳדָמַי אֲמַר יוי דִשׁבַקַת פֻלחָנִי
וְאִתרְחֵיצְת עַל שִׁקרָא׃
13:25 "This is your lot, the portion measured to you From Me," declares the LORD, "Because you have forgotten Me And trusted in falsehood.

13:26 וְגַם־אֲנִ֛י חָשַׂ֥פְתִּי שׁוּלַ֖יִךְ עַל־פָּנָ֑יִךְ וְנִרְאָ֖ה קְלוֹנֵֽךְ׃
13:26 וְאַף אֲנָא אֲגַלֵי בַהתַת חוֹבַך עַל אַפַך וְיִתַחזֵי קְלָנִיך׃

13:26 "So I Myself have also stripped your skirts off over your face, That your shame may be seen.

13:27 נִאֻפַ֤יִךְ וּמִצְהֲלוֹתַ֙יִךְ֙ זִמַּ֣ת זְנוּתֵ֔ךְ עַל־גְּבָעוֹת֙ בַּשָּׂדֶ֔ה רָאִ֖יתִי שִׁקּוּצָ֑יִךְ א֥וֹי לָךְ֙
יְר֣וּשָׁלַ֔͏ִם לֹ֣א תִטְהֲרִ֔י אַחֲרֵ֥י מָתַ֖י עֹֽד׃ פ
13:27 טַפְשֻׁותִיךְ וּשְׁטֻותִיךְ וּבשׁטוּתיךְ עֵיצַת ועצת חֲטָאֵי חטאת יָנְקֻותִיךְ עַל
רָמָתָא בְחַקְלָא גְלַן גלי קֳדָמַי שִׁקֻוצַךְ וָי לִיךְ יְרֻושְׁלַם לָא תִדכַן עַד עוֹד כְעַן
לִיךְ אַרְכָא יוֹמִין סַגִיאִין׃
13:27 "As for your adulteries and your *lustful* neighings, The lewdness of your prostitution On the hills in the field, I have seen your abominations. Woe to you, O Jerusalem! How long will you remain unclean?"

14:1 אֲשֶׁ֨ר הָיָ֤ה דְבַר־יְהוָה֙ אֶֽל־יִרְמְיָ֔הוּ עַל־דִּבְרֵ֖י הַבַּצָּרֽוֹת׃
14:1 דַהֲוָה פִּתְגָם נְבֻואָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה עַל עִסקֵי בֻצרְתָא׃
14:1 That which came as the word of the LORD to Jeremiah in regard to the drought:

14:2 אָבְלָ֣ה יְהוּדָ֔ה וּשְׁעָרֶ֖יהָ אֻמְלְל֣וּ קָדְר֣וּ לָאָ֑רֶץ וְצִוְחַ֥ת יְרוּשָׁלִַ֖ם עָלָֽתָה׃
14:2 אִתאַבַלֻו דְבֵית יְהֻודָה וְקִרוֵיהוֹן חֲרֻובָא אִתחֲפִיאֻו אַפֵּיהוֹן אִכְרֻום אֻכָמִין
כְקִדרָא אִתרְטִישֻׁו לְאַרעָא וְצוֹחַת יָתְבֵי יְרֻושְׁלַם סְלֵיקַת׃
14:2 "Judah mourns And her gates languish; They sit on the ground in mourning, And the cry of Jerusalem has ascended.

14:3 וְאַדִּרֵיהֶ֗ם שָׁלְח֛וּ (צְעוֹרֵיהֶם) [צְעִירֵיהֶ֖ם] לַמָּ֑יִם בָּ֣אוּ עַל־גֵּבִ֞ים לֹא־מָ֣צְאוּ מַ֗יִם
שָׁ֚בוּ כְלֵיהֶ֣ם רֵיקָ֔ם בֹּ֥שׁוּ וְהָכְלְמ֖וּ וְחָפ֥וּ רֹאשָֽׁם׃
14:3 וְתַקִיפֵיהוֹן שְׁלַחֻו תִנְיָנֵיהוֹן לְמַיָא אֲתוֹ עַל פְּצִידַיָא לָא אַשׁכַחֻו מַיָא תָבֻו
מָנֵיהוֹן רֵיקָן בְהִיתֻו וְאִתכְנַעֻו וַחפוֹ רֵישֵׁיהוֹן׃
14:3 "Their nobles have sent their servants for water; They have come to the cisterns and found no water. They have returned with their vessels empty; They have been put to shame and humiliated, And they cover their heads.

14:4 בַּעֲב֤וּר הָאֲדָמָה֙ חַ֔תָּה כִּ֛י לֹא־הָיָ֥ה גֶ֖שֶׁם בָּאָ֑רֶץ בֹּ֥שׁוּ אִכָּרִ֖ים חָפ֥וּ רֹאשָֽׁם׃
14:4 בְדִיל חוֹבֵי יָתְבֵי אַרעָא אִתבַרֻו אֲרֵי לָא הֲוָה מִטרָא בְאַרעָא בְהִיתֻו
אִכָרַיָא חֲפוֹ רֵישֵׁיהוֹן׃
14:4 "Because the ground is cracked, For there has been no rain on the land; The farmers have been put to shame, They have covered their heads.

14:5 כִּ֤י גַם־אַיֶּ֙לֶת֙ בַּשָּׂדֶ֔ה יָלְדָ֖ה וְעָז֑וֹב כִּ֥י לֹא־הָיָ֖ה דֶּֽשֶׁא׃
14:5 אֲרֵי אַף אַיָלְתָא בְחַקלָא במדברא יְלִידָא ילידת וּשׁבַקָא אֲרֵי לָא הֲווֹ
דִתאִין דַעֲסַב דעשׂבא׃
14:5 "For even the doe in the field has given birth only to abandon *her young*, Because there is no grass.

14:6 וּפְרָאִים֙ עָמְד֣וּ עַל־שְׁפָיִ֔ם שָׁאֲפ֥וּ ר֖וּחַ כַּתַּנִּ֑ים כָּל֥וּ עֵינֵיהֶ֖ם כִּי־אֵ֥ין עֵֽשֶׂב׃
14:6 וַעֲרָדִין קָמֻו עַל נִגדִין שָׁתַן רֻוחָא כְיָרֻורִין כירודין קַמָא עֵינֵיהוֹן אֲרֵי לֵית
עֲסַב עשׂבא׃
14:6 "The wild donkeys stand on the bare heights; They pant for air like jackals, Their eyes fail For there is no vegetation.

14:7 אִם־עֲוֺנֵ֙ינוּ֙ עָ֣נוּ בָ֔נוּ יְהוָ֕ה עֲשֵׂ֖ה לְמַ֣עַן שְׁמֶ֑ךָ כִּֽי־רַבּ֧וּ מְשׁוּבֹתֵ֛ינוּ לְךָ֖ חָטָֽאנוּ׃
14:7 אִם חוֹבַנָא אַסהִידֻו בַנָא יוי עֲבֵיד בְדִיל שְׁמָךְ שמך רבא אֲרֵי סַגִיאָן
תְיֻבתַנָא תיובתא קֳדָמָךְ לך חַבנָא׃
14:7 "Although our iniquities testify against us, O LORD, act for Your name's sake! Truly our apostasies have been many, We have sinned against You.

14:8 מִקְוֵה֙ יִשְׂרָאֵ֔ל מוֹשִׁיע֖וֹ בְּעֵ֣ת צָרָ֑ה לָ֤מָּה תִֽהְיֶה֙ כְּגֵ֣ר בָּאָ֔רֶץ וּכְאֹרֵ֖חַ נָטָ֥ה

לָלֽוּן׃
14:8 סִיבְּוּר יִשְׂרָאֵל פָּרְקֵיהּ את פורקן בְּעִידָן עָקָא לְמָא לא יְחֵול רֻוגזָך עֲלַנָא
וַאֲנַחנָא נהי כְּתוֹתָבִין בְּאַרעָא וּכעָדֵי אוֹרחָא דִסטָא לְמִבתָא׃
14:8 "O Hope of Israel, Its Savior in time of distress, Why are You like a stranger in the land Or like a traveler who has pitched his *tent* for the night?

14:9 לָ֤מָּה תִֽהְיֶה֙ כְּאִ֣ישׁ נִדְהָ֔ם כְּגִבּ֖וֹר לֹא־יוּכַ֣ל לְהוֹשִׁ֑יעַ וְאַתָּ֨ה בְקִרְבֵּ֤נוּ יְהוָה֙
וְשִׁמְךָ֛ עָלֵ֥ינוּ נִקְרָ֖א אַל־תַּנִּחֵֽנוּ׃ ס
14:9 לְמָא יְחֵול רֻוגזָך עֲלַנָא וַאֲנַחנָא מְטֻלטְלִין וּשבִיקִין אַת גִיבָר יָכֵיל לְמִפרַק
וְאַת שְׁכִינְתָך בֵינַנָא יוי וּשמָך עֲלַנָא אִיתקְרִי לָא תִשבְקִינַנָא׃
14:9 "Why are You like a man dismayed, Like a mighty man who cannot save? Yet You are in our midst, O LORD, And we are called by Your name; Do not forsake us!"

14:10 כֹּֽה־אָמַ֨ר יְהוָ֜ה לָעָ֣ם הַזֶּ֗ה כֵּ֤ן אָהֲבוּ֙ לָנ֔וּעַ רַגְלֵיהֶ֖ם לֹ֣א חָשָׂ֑כוּ וַֽיהוָה֙ לֹ֣א
רָצָ֔ם עַתָּה֙ יִזְכֹּ֣ר עֲוֹנָ֔ם וְיִפְקֹ֖ד חַטֹּאתָֽם׃ ס
14:10 כדְנָן אֲמַר יוי לְעַמָא הָדֵין כְּמָא דרחִימוּ לְאִטַלטָלָא כֵין אַתפְרַע מִנְהוֹן
לְאַגלָיֻותְהוֹן מֵאֲרַע מארעא בֵית־שְׁכִינְתִי וּכמָא דַהֲווֹ מְעָרְבִין מעדבין בָפֻלחַן
לפולחן טָעֲוָתָא וּמִבֵית־מַקדְשִׁי רַגלֵיהוֹן לָא מְנַעוּ וּקדָם יוי לָא רַעֲוָא בְהוֹן
כְעַן כֵין יַסעַר עליהון חוֹבֵיהוֹן וְיִתפְרַע עֲוָיָתְהוֹן׃
14:10 Thus says the LORD to this people, "Even so they have loved to wander; they have not kept their feet in check. Therefore the LORD does not accept them; now He will remember their iniquity and call their sins to account."

14:11 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֵלָ֑י אַל־תִּתְפַּלֵּ֛ל בְּעַד־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה לְטוֹבָֽה׃
14:11 וַאֲמַר יוי לִי לָא תְצַלֵי עַל עַמָא הָדֵין לְטָבָא׃
14:11 So the LORD said to me, "Do not pray for the welfare of this people.

14:12 כִּ֣י יָצֻ֗מוּ אֵינֶ֤נִּי שֹׁמֵ֙עַ֙ אֶל־רִנָּתָ֔ם וְכִ֧י יַעֲל֛וּ עֹלָ֥ה וּמִנְחָ֖ה אֵינֶ֣נִּי רֹצָ֑ם כִּ֗י
בַּחֶ֙רֶב֙ וּבָרָעָ֣ב וּבַדֶּ֔בֶר אָנֹכִ֖י מְכַלֶּ֥ה אוֹתָֽם׃ ס
14:12 אֲרֵי יְצֻומֻון לָא רַעֲוָא קֳדָמַי קדמי ייי לְקַבָלָא צְלוֹתְהוֹן וַאֲרֵי יַסקֻון
עֲלָתָא וּמִנחָתָא לָא רַעֲוָא קֳדָמַי בְהוֹן אֲרֵי בְחַרבָא וּבכַפנָא וּבמוֹתָא אֲנָא
מְשֵׁיצֵי יָתְהוֹן׃
14:12 "When they fast, I am not going to listen to their cry; and when they offer burnt offering and grain offering, I am not going to accept them. Rather I am going to make an end of them by the sword, famine and pestilence."

14:13 וָאֹמַ֞ר אֲהָ֣הּ ׀ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה הִנֵּ֨ה הַנְּבִאִ֜ים אֹמְרִ֤ים לָהֶם֙ לֹא־תִרְא֣וּ חֶ֔רֶב וְרָעָ֖ב
לֹא־יִהְיֶ֣ה לָכֶ֑ם כִּֽי־שְׁל֥וֹם אֱמֶת֙ אֶתֵּ֣ן לָכֶ֔ם בַּמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃ ס
14:13 וַאֲמַרִית קַבֵיל בָעֻותִי יוי אֱלֹהִים הָא נְבִיֵי שִׁקרָא אָמְרִין לְהוֹן לָא תִחזוֹן
דְקָטְלִין בְחַרבָא וְכַפנָא לָא יְהֵי לְכוֹן אֲרֵי שְׁלָם דִקשׁוֹט אַתֵין לְכוֹן בְאַתרָא
הָדֵין׃
14:13 But, "Ah, Lord GOD!" I said, "Look, the prophets are telling them, 'You will not see the sword nor will you have famine, but I will give you lasting peace in this place.'"

14:14 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י שֶׁ֚קֶר הַנְּבִאִים֙ נִבְּאִ֣ים בִּשְׁמִ֔י לֹ֤א שְׁלַחְתִּים֙ וְלֹ֣א צִוִּיתִ֔ים
וְלֹ֥א דִבַּ֖רְתִּי אֲלֵיהֶ֑ם חֲז֨וֹן שֶׁ֜קֶר וְקֶ֤סֶם (ואלול) [וֶֽאֱלִיל֙] (ותרמות) [וְתַרְמִ֣ית]
לִבָּ֔ם הֵ֖מָּה מִֽתְנַבְּאִ֥ים לָכֶֽם׃ ס
14:14 וַאֲמַר יוי לִי שִׁקרָא אָמְרִין נְבִיֵי שִׁקרָא דְמִתנַבַן בִשׁמִי ואנא לָא
שְׁלַחתִינֻון וְלָא פַקֵידתִנֻון וְלָא מַלֵילִית עִמְהוֹן נְבֻואַת שְׁקַר וְאֻלפַן וְכַדבִין
וּרשַׁע לִבְהוֹן אִנֻון מִתנַבַן לְהוֹן לכוֹן׃
14:14 Then the LORD said to me, "The prophets are prophesying falsehood in My name. I have neither sent them nor

commanded them nor spoken to them; they are prophesying to you a false vision, divination, futility and the deception of their own minds.

14:15 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי וַאֲנִי לֹא־שְׁלַחְתִּים וְהֵמָּה אֹמְרִים חֶרֶב וְרָעָב לֹא יִהְיֶה בָּאָרֶץ הַזֹּאת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יִתַּמּוּ הַנְּבִאִים הָהֵמָּה׃

14:15 בְּכֵין כִּדנָן אֲמַר יוי עַל נְבִיֵי שִׁקרָא דְמִתנַבַן בִּשׁמִי לִשׁמִי לעמי וַאֲנָא לָא שְׁלַחתִּינוּן וְאִנוּן אָמְרִין חַרבָא וְכַפנָא לָא יְהֵי בְּאַרעָא הָדָא בְּחַרבָא וּבכַפנָא יְסוּפוּן נְבִיֵי שִׁקרָא הָאִינוּן׃

14:15 "Therefore thus says the LORD concerning the prophets who are prophesying in My name, although it was not I who sent them-- yet they keep saying, 'There will be no sword or famine in this land '-- by sword and famine those prophets shall meet their end!

14:16 וְהָעָם אֲשֶׁר־הֵמָּה נִבְּאִים לָהֶם יִהְיוּ מֻשְׁלָכִים בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַםִ מִפְּנֵי הָרָעָב וְהַחֶרֶב וְאֵין מְקַבֵּר לָהֵמָּה הֵמָּה נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וְשָׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת־רָעָתָם׃

14:16 וְעַמָא דְאִנוּן מִתנַבַן לְהוֹן יְהוֹן מִיטָרְפִין רְמַן רָמַן בְּשׁוּקֵי יְרוּשׁלַם מִן קֳדָם כַפנָא וְחַרבָא וְלֵית דְקָבַר מקבר לְהוֹן אִינוּן נְשֵׁיהוֹן וּבנֵיהוֹן וּבנָתְהוֹן וְאֶשׁפוֹך חִמתִי עֲלֵיהוֹן יָת בִּישָׁתְהוֹן׃

14:16 "The people also to whom they are prophesying will be thrown out into the streets of Jerusalem because of the famine and the sword; and there will be no one to bury them-- *neither* them, *nor* their wives, nor their sons, nor their daughters-- for I will pour out their *own* wickedness on them.

14:17 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תֵּרַדְנָה עֵינַי דִּמְעָה לַיְלָה וְיוֹמָם וְאַל־תִּדְמֶינָה כִּי שֶׁבֶר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוּלַת בַּת־עַמִּי מַכָּה נַחְלָה מְאֹד׃

14:17 וְתֵימַר לְהוֹן יָת פִּתגָמָא הָדֵין יִשַׁגְרָן עֵינַי דִמעִין לֵילֵי וְיֵימָם יימם ולילי וְלָא יִשׁתְּקָן אֲרֵי תְּבָרָא רַבָא אִתבְּרַת מַלכֵות כְּנִשׁתָא דְעַמִי מַחָא מְמָרְעָא לַחדָא׃

14:17 "You will say this word to them, 'Let my eyes flow down with tears night and day, And let them not cease; For the virgin daughter of my people has been crushed with a mighty blow, With a sorely infected wound.

14:18 אִם־יָצָאתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חַלְלֵי־חֶרֶב וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַּחֲלוּאֵי רָעָב כִּי־גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן סָחֲרוּ אֶל־אֶרֶץ וְלֹא יָדָעוּ׃ ס

14:18 אִם נְפַקִית לְחַקלָא חקלא וְהָא קְטִילֵי קטלין חַרבָא וְאִם עַלִית לְקַרתָא וְהָא מְמָרְעֵי כַפנָא אֲרֵי אַף סָפַר אַף כָהִין אִתפְּנִיאוּ לִסחוֹרתָא לסחורתהון עַל דִבאַרעָא די מה בארעא וְלָא בַקַרוּ׃

14:18 'If I go out to the country, Behold, those slain with the sword! Or if I enter the city, Behold, diseases of famine! For both prophet and priest Have gone roving about in the land that they do not know.'"

14:19 הֲמָאֹס מָאַסְתָּ אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִיּוֹן גָּעֲלָה נַפְשֶׁךָ מַדּוּעַ הִכִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מַרְפֵּא קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב וּלְעֵת מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה׃

14:19 הֲמִרטָשׁ רְטַשׁתָא יָת דְבֵית יְהוּדָה אִם יָת יָתְבֵי צִיוֹן רַחֵיק מֵימְרָך מָדֵין אַלקֵיתַנָא וְלֵית לַנָא אָסֵו סַבַרנָא לִשׁלָם וְלֵית טָב וּלעִדָן סְלִיחוּת חוֹבִין וְהָא פוּרעָנוּת חֲטָאִין חובין׃

14:19 Have You completely rejected Judah? Or have You loathed Zion? Why have You stricken us so that we are beyond healing? *We* waited for peace, but nothing good *came*; And for a time of healing, but behold, terror!

14:20 יָדַעְנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֲוֺן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ׃

14:20 יְדַעִינַנָא יוי חוֹבַנָא וְחוֹבֵי אֲבָהָתַנָא אֲרֵי חַבנָא קֳדָמָך לך׃

14:20 We know our wickedness, O LORD, The iniquity of our fathers, for we have sinned against You.

14:21 אַל־תִּנְאַץ֙ לְמַ֣עַן שִׁמְךָ֔ אַל־תְּנַבֵּ֖ל כִּסֵּ֣א כְבוֹדֶ֑ךָ זְכֹ֕ר אַל־תָּפֵ֥ר בְּרִיתְךָ֖ אִתָּֽנוּ׃
14:21 לָא תְרַחֲקִינָנָא תדחקיננא בְדִיל שְׁמָך לָא תְנַבֵיל אֲתַר בֵית כֻורסֵי יְקָרָך יֵיעוֹל דְכרַן קְיָם אֲבָהָתָנָא קֳדָמָך ארי חבנא קדמך לָא תְשַׁנֵי קְיָמָך עִמַנָא׃

14:21 Do not despise *us*, for Your own name's sake; Do not disgrace the throne of Your glory; Remember *and* do not annul Your covenant with us.

14:22 הֲיֵ֨שׁ בְּהַבְלֵ֤י הַגּוֹיִם֙ מַגְשִׁמִ֔ים וְאִם־הַשָּׁמַ֖יִם יִתְּנ֣וּ רְבִבִ֑ים הֲלֹ֨א אַתָּה־ה֜וּא יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֗ינוּ וּֽנְקַוֶּה־לָּ֔ךְ כִּֽי־אַתָּ֥ה עָשִׂ֖יתָ אֶת־כָּל־אֵֽלֶּה׃ פ
14:22 הָא לֵית אִית צְרוֹך בְטָעֲוָת בטעות עַמְמַיָא לְאַחָתָא לַאֲחָתָא מִטרָא וְאִם שְׁמַיָא לָא יִתְנוּן רְסִיסִין אֱלָהֵין עַל מֵימְרָך הֲלָא אַת הוּא יוי אֱלָהַנָא וּנסַבַר קֳדָמָך אֲרֵי אַת עֲבַדתָא עֲבֵדַת יָת כָל אִלֵין׃

14:22 Are there any among the idols of the nations who give rain? Or can the heavens grant showers? Is it not You, O LORD our God? Therefore we hope in You, For You are the one who has done all these things.

15:1 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י אִם־יַעֲמֹ֨ד מֹשֶׁ֤ה וּשְׁמוּאֵל֙ לְפָנַ֔י אֵ֥ין נַפְשִׁ֖י אֶל־הָעָ֣ם הַזֶּ֑ה שַׁלַּ֥ח מֵעַל־פָּנַ֖י וְיֵצֵֽאוּ׃
15:1 וַאֲמַר יוי לִי אִם יְקוּם מֹשֶׁה וּשְׁמוּאֵל לְמִבעֵי מִן־קֳדָמַי לָא רַעֲוָא קֳדָמַי בְעַמָא הָדֵין שַׁלַח מֵאֲרַע מארעא בֵית־שְׁכִינְתִי וְיִגלוֹן׃

15:1 Then the LORD said to me, "Even though Moses and Samuel were to stand before Me, My heart would not be with this people; send them away from My presence and let them go!

15:2 וְהָיָ֥ה כִּֽי־יֹאמְר֖וּ אֵלֶ֣יךָ אָ֣נָה נֵצֵ֑א וְאָמַרְתָּ֙ אֲלֵיהֶ֜ם כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֨ר לַמָּ֜וֶת לַמָּ֗וֶת וַאֲשֶׁ֤ר לַחֶ֙רֶב֙ לַחֶ֔רֶב וַאֲשֶׁ֤ר לָֽרָעָב֙ לָֽרָעָ֔ב וַאֲשֶׁ֥ר לַשְּׁבִ֖י לַשֶּֽׁבִי׃
15:2 וִיהֵי אֲרֵי יֵימְרוּן לָך לְאָן נִגלֵי נגלו וְתֵימַר לְהוֹן כִדְנָן כדנא אֲמַר יוי דִלמוֹתָא לְמוֹתָא וְדִלחַרבָא לְחַרבָא וְדִלכַפנָא לְכַפנָא וּדלִשׁבִיָא לְשִׁבְיָא׃

15:2 "And it shall be that when they say to you, 'Where should we go?' then you are to tell them, 'Thus says the LORD: "Those *destined* for death, to death; And those *destined* for the sword, to the sword; And those *destined* for famine, to famine; And those *destined* for captivity, to captivity."'

15:3 וּפָקַדְתִּ֨י עֲלֵיהֶ֜ם אַרְבַּ֤ע מִשְׁפָּחוֹת֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה אֶת־הַחֶ֣רֶב לַהֲרֹ֔ג וְאֶת־הַכְּלָבִ֖ים לִסְחֹ֑ב וְאֶת־ע֧וֹף הַשָּׁמַ֛יִם וְאֶת־בֶּהֱמַ֥ת הָאָ֖רֶץ לֶאֱכֹ֥ל וּלְהַשְׁחִֽית׃
15:3 וְאַסעַר עֲלֵיהוֹן אַרבַע פּוּרעֲנְוָן בִישָׁן אֲמַר יוי יָת דְקָטְלִין בְחַרבָא לְמִקטַל וְיָת כַלבַיָא לְגָרָרָא וְיָת עוֹפָא דִשׁמַיָא וְיָת בְעִירָא דְאַרעָא לְמֵיכַל וּלחַבָלָא׃

15:3 "I will appoint over them four kinds *of doom*," declares the LORD: "the sword to slay, the dogs to drag off, and the birds of the sky and the beasts of the earth to devour and destroy.

15:4 וּנְתַתִּ֣ים (לְזַוְעָה) [לְזַֽעֲוָ֔ה] לְכֹ֖ל מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֑רֶץ בִּ֠גְלַל מְנַשֶּׁ֤ה בֶן־יְחִזְקִיָּ֙הוּ֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה עַ֖ל אֲשֶׁר־עָשָׂ֥ה בִּירוּשָׁלִָֽם׃
15:4 וְאַתֵינִינוּן לְזִיַע לְכָל מַלכְוָת אַרעָא עַל דְלָא תָבוּ כִמנַשֶׁה בַר יְחִזקִיָה מַלַך שִׁבטָא מלכא דשבטא דְבֵית יְהוּדָה עַל דְאַסגִי לְמַעֲבַד בִירוּשְׁלֵם׃

15:4 "I will make them an object of horror among all the kingdoms of the earth because of Manasseh, the son of Hezekiah, the king of Judah, for what he did in Jerusalem.

15:5 כִּ֠י מִֽי־יַחְמֹ֤ל עָלַ֙יִךְ֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וּמִ֖י יָנ֣וּד לָ֑ךְ וּמִ֣י יָס֔וּר לִשְׁאֹ֥ל לְשָׁלֹ֖ם לָֽךְ׃
15:5 אֲרֵי מַן יְחוּס עֲלַך יְרוּשׁלֵם וּמַן יְדוּי עֲלַך וּמַן יְזוּר לְמִשׁאַל לִשׁלָמָא לִיך׃

15:5 "Indeed, who will have pity on you, O Jerusalem, Or who will mourn for you, Or who will turn aside to ask about your welfare?

15:6 אַ֠תְּ נָטַ֥שְׁתְּ אֹתִ֛י נְאֻם־יְהוָ֖ה אָח֣וֹר תֵּלֵ֑כִי וָאַ֤ט אֶת־יָדִי֙ עָלַ֙יִךְ֙ וָֽאַשְׁחִיתֵ֔ךְ נִלְאֵ֖יתִי הִנָּחֵֽם׃

15:6 אַת שְׁבַקְת פֻּלְחָנִי אֲמַר יוי לַאֲחָרָא אִסתְחַרִית וַאֲרִים יָת מַחַת גְבוּרְתִי
עֲלַך וַאֲחַבְּלִנִיך עַל דַהֲוֵית יָכְלָא לְמִתָב וְלָא תַבת׃
15:6 "You who have forsaken Me," declares the LORD, "You keep going backward. So I will stretch out My hand against you and destroy you; I am tired of relenting!

15:7 וָאֶזְרֵ֥ם בְּמִזְרֶ֖ה בְּשַׁעֲרֵ֣י הָאָ֑רֶץ שִׁכַּ֤לְתִּי אִבַּ֙דְתִּי֙ אֶת־עַמִּ֔י מִדַּרְכֵיהֶ֖ם לוֹא־שָֽׁבוּ׃
15:7 וּכמָא דְדָרַן בְּמַדרְיָא במדרא כֵין בַדַרִית אבדרית איבדר יָת עַמִי בְקִרוֵי
אַרעָא תַכֵילִית אַתכֵילִית אַבֵידִית כן בדרית יָת עַמִי מֵאוֹרחָתְהוֹן בִישָׁתָא לָא
תָבוּ׃
15:7 "I will winnow them with a winnowing fork At the gates of the land; I will bereave *them* of children, I will destroy My people; They did not repent of their ways.

15:8 עָֽצְמוּ־לִ֤י אַלְמְנֹתָו֙ מֵח֣וֹל יַמִּ֔ים הֵבֵ֨אתִי לָהֶ֧ם עַל־אֵ֛ם בָּח֖וּר שֹׁדֵ֣ד בַּֽצָּהֳרָ֑יִם הִפַּ֤לְתִּי עָלֶ֙יהָ֙ פִּתְאֹ֔ם עִ֖יר וּבֶהָלֽוֹת׃
15:8 סַגִיאָה סגיאת סגיאן קֳדָמַי אַרמְלָתְהוֹן מֵחָל יַמְמִין אֵיתִיתִי עֲלֵיהוֹן עַל
סִיעַת עוּלֵימֵיהוֹן בָזוֹזִין כִיד בְטֵיהֲרָא בסיהרא אֵיתִיתִי עֲלֵיהוֹן מַשׁרְיָן בְתכֵיף
וְחַבִילָא קִרוֵיהוֹן׃
15:8 "Their widows will be more numerous before Me Than the sand of the seas; I will bring against them, against the mother of a young man, A destroyer at noonday; I will suddenly bring down on her Anguish and dismay.

15:9 אֻמְלְלָ֞ה יֹלֶ֣דֶת הַשִּׁבְעָ֗ה נָפְחָ֛ה נַפְשָׁ֖הּ (בָּאָה) [בָּ֥א] שִׁמְשָׁ֛הּ בְּעֹ֥ד יוֹמָ֖ם בּ֣וֹשָׁה וְחָפֵ֑רָה וּשְׁאֵֽרִיתָ֗ם לַחֶ֧רֶב אֶתֵּ֛ן לִפְנֵ֥י אֹיְבֵיהֶ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
15:9 צַדִיאַת אַרעֲהוֹן מִבלִי עַמָה הֲווֹ לְמַפְחַת נְפַשׁ גְלָא גְלוֹ יְקָרְהוֹן בְחַיֵיהוֹן
וְעַד דְאִינֻן קַיָימִין בְהִיתוּ וְאִתכְנַעוּ וּשׁאָרְהוֹן וּשׁאָרָא לְחַרבָא אַמסַר איתימסר
קֳדָם בַעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן אֲמַר יוי׃
15:9 "She who bore seven *sons* pines away; Her breathing is labored. Her sun has set while it was yet day; She has been shamed and humiliated. So I will give over their survivors to the sword Before their enemies," declares the LORD.

15:10 אֽוֹי־לִ֣י אִמִּ֔י כִּ֣י יְלִדְתִּ֗נִי אִ֥ישׁ רִ֛יב וְאִ֥ישׁ מָד֖וֹן לְכָל־הָאָ֑רֶץ לֹֽא־נָשִׁ֥יתִי
וְלֹא־נָֽשׁוּ־בִ֖י כֻּלֹּ֥ה מְקַלְלַֽונִי׃ ס
15:10 וָי לִי אִמִי אֲרֵי יְלִדתִינִי לְמִהוֵי גְבַר דִין וַאֲנָשׁ מַצֵו לְכָל יָתְבֵי אַרעָא לָא
רַשַׁן בִי וְלָא מָא רְשֵׁוּמַה רְשׁוּמַה דַאֲנָא רָשֵׁי אֲנָא תָבַע מִנְהוֹן כֻולְהוֹן מְלָטְטִין
לִי׃
15:10 Woe to me, my mother, that you have borne me *As* a man of strife and a man of contention to all the land! I have not lent, nor have men lent money to me, *Yet* everyone curses me.

15:11 אָמַ֣ר יְהוָ֔ה אִם־לֹ֥א (שָׁרוֹתִךָ) [שֵׁרִיתִ֖יךָ] לְט֑וֹב אִם־ל֣וֹא הִפְגַּ֣עְתִּֽי בְךָ֗
בְּעֵֽת־רָעָ֛ה וּבְעֵ֥ת צָרָ֖ה אֶת־הָאֹיֵֽב׃
15:11 כדנן אֲמַר יוי אִם לָא סוֹפָך יְהֵי יהון לְטָב אִילָא אם לא יֵיתוֹן וְיִבעוֹן
מִנָך בְעִידָן דְאַיתִי עֲלֵיהוֹן סָנְאָה הנאה וִיעִיק לְהוֹן בְעֵיל־דְבָבָא׃
15:11 The LORD said, "Surely I will set you free for *purposes of* good; Surely I will cause the enemy to make supplication to you In a time of disaster and a time of distress.

15:12 הֲיָרֹ֨עַ בַּרְזֶ֧ל בַּרְזֶ֛ל מִצָּפ֖וֹן וּנְחֹֽשֶׁת׃
15:12 מַלַך דְתַקִיף כְבַרזְלָא כפרזלא יִסַק לִסעֵיד מַלַך דְתַקִיף כְבַרזְלָא
כפרזלא וְכִנחָשָׁא יֵיתֵי מִצִיפֻונָא עֲלוֹהִי עֲלַה לְמִתבְרֵיה לְמִתבְרַה׃
15:12 "Can anyone smash iron, Iron from the north, or bronze?

15:13 חֵילְךָ֧ וְאוֹצְרוֹתֶ֛יךָ לָבַ֥ז אֶתֵּ֖ן לֹ֣א בִמְחִ֑יר וּבְכָל־חַטֹּאותֶ֖יךָ וּבְכָל־גְּבוּלֶֽיךָ׃

15:13 נִכְסֵיכוֹן וּבֵית־גִנְזֵיכוֹן לְבִזָא אֲמַסַר אתן לָא בִדמִין בְחוֹבִין כחובין
דַהֲוֵיתוֹן פָלחִין לְטָעֲוָתָא וּבכָל תְחֻומְכוֹן׃
15:13 "Your wealth and your treasures I will give for booty without cost, Even for all your sins And within all your borders.

15:14 וְהַעֲבַרְתִּי֙ אֶת־אֹ֣יְבַ֔יִךְ בְּאֶ֖רֶץ לֹ֣א יָדָ֑עְתָּ כִּי־אֵ֛שׁ קָדְחָ֥ה בְאַפִּ֖י עֲלֵיכֶ֥ם תּוּקָֽד׃
ס
15:14 וְתִשׁתַעבְדוּן לְבַעֲלֵי־דְבָבֵיכוֹן בְאַרעָא דְלָא יְדַעתוּן אֲרֵי קִידוּם תַקִיף
כְאִישָׁא כאישתָ נְפַק מִן־קֳדָמַי בִרגַז עֲלֵיכוֹן יְחוּל׃
15:14 "Then I will cause your enemies to bring *it* Into a land you do not know; For a fire has been kindled in My anger, It will burn upon you."

15:15 אַתָּ֧ה יָדַ֣עְתָּ יְהוָ֗ה זָכְרֵ֤נִי וּפָקְדֵ֙נִי֙ וְהִנָּ֤קֶם לִי֙ מֵרֹ֣דְפַ֔י אַל־לְאֶ֥רֶךְ אַפְּךָ֖ תִּקָּחֵ֑נִי
דַּ֕ע שְׂאֵתִ֥י עָלֶ֖יךָ חֶרְפָּֽה׃
15:15 אַת גְלֵי קֳדָמָך יוי יֵיעוֹל דְכרָנִי קֳדָמָך וּפקוֹדנִי לְאֵיטָבָא לִי וְאַסעַר עַל
בַעֲלֵי־דְבָבִי וְאַתפְרַע לִי מֵרָדְפַי מִן רָדְפַי וְלָא תִתֵן אַרכָא לְעֻלבָנִי גְלֵי קֳדָמָך
דְקַבֵילִית קבלית חִיסֻודִין עַל מֵימְרָך עַל מֵימְרָך חִסֻודִין׃
15:15 You who know, O LORD, Remember me, take notice of me, And take vengeance for me on my persecutors. Do not, in view of Your patience, take me away; Know that for Your sake I endure reproach.

15:16 נִמְצְא֤וּ דְבָרֶ֙יךָ֙ וָאֹ֣כְלֵ֔ם וַיְהִ֤י (דְבָרֶיךָ) [דְּבָ֣רְךָ֔] לִ֕י לְשָׂשׂ֖וֹן וּלְשִׂמְחַ֣ת לְבָבִ֑י
כִּֽי־נִקְרָ֥א שִׁמְךָ֛ עָלַ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֥י צְבָאֽוֹת׃ ס
15:16 קַבֵילִית לְפִתגָמָך וְקַיֵימתִינוּן וַהֲוָה מֵימְרָך פיתגמך לִי לְבִיָע וּלחַדוַת לִבִי
אֲרֵי אִתקְרִי שְמָך עֲלַי יוי אֱלָהֵי אלהא׃
15:16 Your words were found and I ate them, And Your words became for me a joy and the delight of my heart; For I have been called by Your name, O LORD God of hosts.

15:17 לֹֽא־יָשַׁ֥בְתִּי בְסוֹד־מְשַֽׂחֲקִ֖ים וָאֶעְלֹ֑ז מִפְּנֵ֤י יָֽדְךָ֙ בָּדָ֣ד יָשַׁ֔בְתִּי כִּי־זַ֖עַם מִלֵּאתָֽנִי׃
ס
15:17 לָא יְתֵיבִית בְסִיעַת מְשַבחִין וְלָא חֲדֵיתִי מִן־קֳדָם מֵימְרָך פְרֵישׁ פְרִישׁ
יְתֵיבִית אֲרֵי נְבֻואָן נבואה נבואת דִלוָט מְלֵיתַנִי׃
15:17 I did not sit in the circle of merrymakers, Nor did I exult. Because of Your hand *upon me* I sat alone, For You filled me with indignation.

15:18 לָ֣מָּה הָיָ֤ה כְאֵבִי֙ נֶ֔צַח וּמַכָּתִ֖י אֲנוּשָׁ֑ה מֵאֲנָ֖ה הֵרָפֵ֑א הָי֨וֹ תִֽהְיֶ֥ה לִי֙ כְּמ֣וֹ
אַכְזָ֔ב מַ֖יִם לֹ֥א נֶאֱמָֽנוּ׃ ס
15:18 לְמָא הֲוָה הות כֵיבִי לְאַפרָשׁ וּמַחתִי תַקִיפָא מְסָרְבָא למסרבא לְאִיתַסָאָה
לָא יְהֵי מֵימְרָך לִי כַדבִין כְמַבֻוַע דְמַיִן דְפַסְקִין מוֹהִי׃
15:18 Why has my pain been perpetual And my wound incurable, refusing to be healed? Will You indeed be to me like a deceptive *stream* With water that is unreliable?

15:19 לָכֵ֞ן כֹּה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אִם־תָּשׁ֤וּב וַאֲשִֽׁיבְךָ֙ לְפָנַ֣י תַּעֲמֹ֔ד וְאִם־תּוֹצִ֥יא יָקָ֖ר
מִזּוֹלֵ֑ל כְּפִ֣י תִֽהְיֶ֑ה יָשֻׁ֤בוּ הֵ֙מָּה֙ אֵלֶ֔יךָ וְאַתָּ֖ה לֹֽא־תָשׁ֥וּב אֲלֵיהֶֽם׃
15:19 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אִם תְתֻוב וַאֲתִיבִנָך וַאֲתִיבִינָך קֳדָמַי תְשַמֵישׁ וְאִם
תְתִיב רַשִיעַיָא רַשִיעָא לְמִהוֵי צַדִיקַיָא צַדִיקָא רְעֻות מֵימְרִי תְקַיֵים יִתנְהוֹן
ייתינון אִינֻון לְפִתגָמָך וְאַת לָא תְתֻוב לְמִטעֵי בָתְרֵיהוֹן׃
15:19 Therefore, thus says the LORD, "If you return, then I will restore you-- Before Me you will stand; And if you extract the precious from the worthless, You will become My spokesman. They for their part may turn to you, But as for you, you must not turn to them.

15:20 וּנְתַתִּ֫יךָ לָעָ֣ם הַזֶּ֗ה לְחוֹמַ֤ת נְח֙שֶׁת֙ בְּצוּרָ֔ה וְנִלְחֲמ֥וּ אֵלֶ֖יךָ וְלֹא־י֣וּכְלוּ לָ֑ךְ כִּֽי־אִתְּךָ֥ אֲנִ֛י לְהוֹשִׁיעֲךָ֥ וּלְהַצִּילֶ֖ךָ נְאֻם־יְהוָֽה׃
15:20 וְאַתְנִינָךְ לְעַמָא הָדֵין כְּשׁוּר דִנחָשׁ כְּרִיךְ תקיף וִיגִיחוּן לְקִבלָךְ למיסטא פיתגם נבואתי וְלָא יִכלוּן לָךְ אֲרֵי בְסַעֲדָךְ מֵימְרִי לְמִפרְקָךְ וּלשֵׁיזָבוּתָךְ אֲמַר יוי׃
15:20 "Then I will make you to this people A fortified wall of bronze; And though they fight against you, They will not prevail over you; For I am with you to save you And deliver you," declares the LORD.

15:21 וְהִצַּלְתִּ֖יךָ מִיַּ֣ד רָעִ֑ים וּפְדִתִ֖יךָ מִכַּ֥ף עָרִצִֽים׃ פ
15:21 וַאֲשֵׁיזְבִינָךְ מִיַד מַבאֲשִׁין וְאַפרְקִנָךְ מִיַד תַקִיפִין׃
15:21 "So I will deliver you from the hand of the wicked, And I will redeem you from the grasp of the violent."

16:1 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃
16:1 וַהֲוָה פִּתגָם נְבוּאָה מִן־קֳ יוי עִימִי עלי לְמֵימַר׃
16:1 The word of the LORD also came to me saying,

16:2 לֹא־תִקַּ֥ח לְךָ֖ אִשָּׁ֑ה וְלֹא־יִהְי֤וּ לְךָ֙ בָּנִ֣ים וּבָנ֔וֹת בַּמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃
16:2 לָא תִיסַב לָךְ אִיתְתָא וְלָא יְהוֹן לָךְ בְּנִין וּבנָן בְּאַתרָא הָדֵין׃
16:2 "You shall not take a wife for yourself nor have sons or daughters in this place."

16:3 כִּֽי־כֹ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עַל־הַבָּנִים֙ וְעַל־הַבָּנ֔וֹת הַיִּלּוֹדִ֖ים בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וְעַל־אִמֹּתָ֞ם
הַיֹּלְד֣וֹת אוֹתָ֗ם וְעַל־אֲבוֹתָ֛ם הַמּוֹלִדִ֥ים אוֹתָ֖ם בָּאָ֥רֶץ הַזֹּֽאת׃
16:3 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי עַל בְּנִין בניא וְעַל בְּנָן דְמִתיַלְדִין בְּאַתרָא הָדֵין וְעַל
אִימְהָתְהוֹן אִמָתְהוֹן דְיָלְדָן יָתְהוֹן וְעַל אֲבָהָתְהוֹן דְמוֹלְדִין יָתהוֹן בְּאַרעָא הָדָא׃
16:3 For thus says the LORD concerning the sons and daughters born in this place, and concerning their mothers who bear them, and their fathers who beget them in this land:

16:4 מְמוֹתֵ֨י תַחֲלֻאִ֜ים יָמֻ֗תוּ לֹ֤א יִסָּֽפְדוּ֙ וְלֹ֣א יִקָּבֵ֔רוּ לְדֹ֥מֶן עַל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָ֖ה יִהְי֑וּ
וּבַחֶ֤רֶב וּבָֽרָעָב֙ יִכְל֔וּ וְהָיְתָ֤ה נִבְלָתָם֙ לְמַֽאֲכָ֔ל לְע֥וֹף הַשָּׁמַ֖יִם וּלְבֶהֱמַ֥ת הָאָֽרֶץ׃ ס
16:4 מְמָתֵי מְמַת מְמָרְעֵי ממרעין כְּפַן יְמוּתוּן לָא יִסתַפְדוּן וְלָא יִתקַבְרוּן לְזֵיבַל
מְבַדַר עַל־אַפֵּי על אַרעָא יְהוֹן וּבחַרבָא וּבכַפנָא יְסוּפוּן וּתהֵי נְבֵילַתהוֹן
מְשַׁגְרָא לְמֵיכַל לְעוֹפָא דִשׁמַיָא וְלִבעִירָא דְאַרעָא׃
16:4 "They will die of deadly diseases, they will not be lamented or buried; they will be as dung on the surface of the ground and come to an end by sword and famine, and their carcasses will become food for the birds of the sky and for the beasts of the earth."

16:5 כִּֽי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אַל־תָּבוֹא֙ בֵּ֣ית מַרְזֵ֔חַ וְאַל־תֵּלֵ֣ךְ לִסְפּ֔וֹד וְאַל־תָּנֹ֖ד לָהֶ֑ם
כִּֽי־אָסַ֨פְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִ֜י מֵאֵ֨ת הָעָ֤ם הַזֶּה֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה אֶת־הַחֶ֖סֶד וְאֶת־הָֽרַחֲמִֽים׃
16:5 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי לָא תֵיעוֹל תֵיזֵיל לְבֵית מַרזְחָא וְלָא תְהָךְ לְמִספַד
וְלָא תִדוֵי לְהוֹן אֲרֵי כְנַשִׁית כַנֵישִׁית יָת שְׁלָמִי מִן עַמָא הָדֵין אֲמַר יוי יָת
חִסדָא חיסדי וְיָת רַחֲמַי׃
16:5 For thus says the LORD, "Do not enter a house of mourning, or go to lament or to console them; for I have withdrawn My peace from this people," declares the LORD, "*My* lovingkindness and compassion.

16:6 וּמֵ֨תוּ גְדֹלִ֧ים וּקְטַנִּ֛ים בָּאָ֥רֶץ הַזֹּ֖את לֹ֣א יִקָּבֵ֑רוּ וְלֹא־יִסְפְּד֣וּ לָהֶ֔ם וְלֹ֣א יִתְגֹּדַ֔ד
וְלֹ֥א יִקָּרֵ֖חַ לָהֶֽם׃
16:6 וִימֻותוּן רַברְבִין וּדעַדקִין וּזעֵירִין בְּאַרעָא הָדָא לָא יִתקַבְרוּן וְלָא יִספְדוּן
יסתפדון לְהוֹן וְלָא יִתהָמְמוּן וְלָא יִמרְטוּן לְהוֹן׃
16:6 "Both great men and small will die in this land; they will not be buried, they will not be lamented, nor will anyone gash himself or shave his head for them.

16:7 וְלֹא־יִפְרְס֥וּ לָהֶ֛ם עַל־אֵ֖בֶל לְנַחֲמ֣וֹ עַל־מֵ֑ת וְלֹֽא־יַשְׁק֤וּ אוֹתָם֙ כּ֣וֹס תַּנְחוּמִ֔ים
עַל־אָבִ֖יו וְעַל־אִמּֽוֹ׃
16:7 וְלָא יִפְרְסֻון לְהוֹן עַל אַבלָא לְנַחָמֻותְהוֹן עַל מִיתָא וְלָא יַשקוֹן ישקו יָתְהוֹן
כַּס תַנחֻומִין גְבַר עַל אֲבֻוהִי וְעַל אִמֵיה׃
16:7 "Men will not break *bread* in mourning for them, to comfort anyone for the dead, nor give them a cup of consolation to drink for anyone's father or mother.

16:8 וּבֵית־מִשְׁתֶּ֥ה לֹא־תָב֖וֹא לָשֶׁ֣בֶת אוֹתָ֑ם לֶאֱכֹ֖ל וְלִשְׁתּֽוֹת׃ ס
16:8 וּבֵית־אַסחָרֻותָא וּבֵית־מִשתְיָא לָא תֵיעוֹל לְאַסחָרָא עִמְהוֹן לְמֵיכַל וּלמִשתֵי׃
16:8 "Moreover you shall not go into a house of feasting to sit with them to eat and drink."

16:9 כִּי֩ כֹ֨ה אָמַ֜ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הִנְנִ֨י מַשְׁבִּ֜ית מִן־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֛ה
לְעֵינֵיכֶ֖ם וּבִֽימֵיכֶ֑ם ק֤וֹל שָׂשׂוֹן֙ וְק֣וֹל שִׂמְחָ֔ה ק֥וֹל חָתָ֖ן וְק֥וֹל כַּלָּֽה׃
16:9 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשרָאֵל הָאֲנָא מְבַטֵיל מִן אַתרָא הָדֵין
לְעֵינֵיכוֹן וּביוֹמֵיכוֹן קָל בְיָע וּקָל חַדוָא קָל חַתנִין וְקָל כַלָן׃
16:9 For thus says the LORD of hosts, the God of Israel: "Behold, I am going to eliminate from this place, before your eyes and in your time, the voice of rejoicing and the voice of gladness, the voice of the groom and the voice of the bride.

16:10 וְהָיָ֗ה כִּ֤י תַגִּיד֙ לָעָ֣ם הַזֶּ֔ה אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה וְאָמְר֣וּ אֵלֶ֗יךָ עַל־מֶה֩
דִבֶּ֨ר יְהוָ֤ה עָלֵ֙ינוּ֙ אֵ֣ת כָּל־הָרָעָ֤ה הַגְּדוֹלָה֙ הַזֹּ֔את וּמֶ֤ה עֲוֹנֵ֙נוּ֙ וּמֶ֣ה חַטָּאתֵ֔נוּ אֲשֶׁ֥ר
חָטָ֖אנוּ לַיהוָ֥ה אֱלֹהֵֽינוּ׃
16:10 וִיהֵי אֲרֵי אִם תְחַוֵי לְעַמָא הָדֵין יָת כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין וְיֵימְרֻון לָךְ עַל
מָא גְזַר יוי עֲלַנָא יָת כָל בִשתָא רַבְתָא הָדָא וּמָא חוֹבַנָא וּמָא סֻורחָנַנָא
דְחַבנָא קֳדָם יוי אֱלָהַנָא׃
16:10 "Now when you tell this people all these words, they will say to you, 'For what reason has the LORD declared all this great calamity against us? And what is our iniquity, or what is our sin which we have committed against the LORD our God?'

16:11 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם עַל֩ אֲשֶׁר־עָזְב֨וּ אֲבוֹתֵיכֶ֤ם אוֹתִי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וַיֵּלְכ֗וּ אַחֲרֵי֙
אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים וַיַּעַבְד֖וּם וַיִּשְׁתַּחֲו֣וּ לָהֶ֑ם וְאֹתִ֣י עָזָ֔בוּ וְאֶת־תּוֹרָתִ֖י לֹ֥א שָׁמָֽרוּ׃
16:11 וְתֵימַר לְהוֹן עַל דִשבַקֻו אֲבָהָתְכוֹן פֻלחָנִי אֲמַר יוי וּטעוֹ בָתַר טָעֲוָת
עַמְמַיָא וּפלַחֻונִין וּפלַחֻונֻון וּסגִידֻו לְהוֹן וּפֻלחָנִי שְבַקֻו וְיָת אוֹרָיתִי לָא נְטַרֻו׃
16:11 "Then you are to say to them, '*It is* because your forefathers have forsaken Me,' declares the LORD, 'and have followed other gods and served them and bowed down to them; but Me they have forsaken and have not kept My law.

16:12 וְאַתֶּ֛ם הֲרֵעֹתֶ֥ם לַעֲשׂ֖וֹת מֵאֲבֽוֹתֵיכֶ֑ם וְהִנְּכֶ֣ם הֹלְכִ֗ים אִ֚ישׁ אַחֲרֵי֙ שְׁרִר֣וּת
לִבּוֹ־הָרָ֔ע לְבִלְתִּ֖י שְׁמֹ֥עַ אֵלָֽי׃
16:12 וְאַתֻון אַבאֵישתֻון לְמַעֲבַד מֵאֲבָהָתְכוֹן וְהָא אַתֻון אִינוּן אָזְלִין גְבַר בָתַר
הַרהֻור בְהִירהוּר לִבֵיה בִישָא בְדִיל דְלָא לְקַבָלָא לְמֵימְרֵי׃
16:12 'You too have done evil, *even* more than your forefathers; for behold, you are each one walking according to the stubbornness of his own evil heart, without listening to Me.

16:13 וְהֵטַלְתִּ֣י אֶתְכֶ֗ם מֵעַל֙ הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את עַל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יְדַעְתֶּ֔ם אַתֶּ֖ם
וַאֲבֽוֹתֵיכֶ֑ם וַעֲבַדְתֶּם־שָׁ֞ם אֶת־אֱלֹהִ֤ים אֲחֵרִים֙ יוֹמָ֣ם וָלַ֔יְלָה אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־אֶתֵּ֛ן לָכֶ֖ם
חֲנִינָֽה׃ ס
16:13 וַאֲטַלטֵיל יָתְכוֹן מֵעַל אַרעָא הָדָא לְאַרעָא דְלָא יְדַעתֻון אַתֻון וַאֲבָהָתְכוֹן
ואבהתהון וְתִפלְחוֹן תַמָן לְעַמְמַיָא פָלְחֵי טָעֲוָתָא יֵימָם וְלֵילֵי דְלָא יְהוֹן עֲלֵיכוֹן
לכון רַחֲמִין׃

16:13 'So I will hurl you out of this land into the land which you have not known, neither you nor your fathers; and there you will serve other gods day and night, for I will grant you no favor.'

16:14 לָכֵ֥ן הִנֵּֽה־יָמִ֥ים בָּאִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וְלֹא־יֵאָמֵ֥ר עוֹד֙ חַי־יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֧ר הֶעֱלָ֛ה
אֶת־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃
16:14 בְּכֵין הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְלָא יְהוֹן מִשְׁתַּעַן מִשְׁתָּעַן עוֹד בִּגְבֻרְתָא
דַיוי דְאַסֵיק יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם׃
16:14 "Therefore behold, days are coming," declares the LORD, "when it will no longer be said, 'As the LORD lives, who brought up the sons of Israel out of the land of Egypt,'

16:15 כִּ֣י אִם־חַי־יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֨ר הֶעֱלָ֜ה אֶת־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ מֵאֶ֣רֶץ צָפ֔וֹן וּמִכֹּל֙ הָֽאֲרָצ֔וֹת
אֲשֶׁ֥ר הִדִּיחָ֖ם שָׁ֑מָּה וַהֲשִֽׁבֹתִים֙ עַל־אַדְמָתָ֔ם אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לַאֲבוֹתָֽם׃ ס
16:15 אֱלָהֵין יְהוֹן מִשְׁתַּעַן בִּגְבוּרְתָא דַיוי דְאַסֵיק יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲרַע מארעא
צִפּוּנָא וּמִכָּל מְדִינָתָא דְאַגְלִינוּן לְתַמָן תמן וַאֲתֵיבְנוּן לַאֲרַעהוֹן עַל אַרְעֲהוֹן
דִיהַבִית לַאֲבָהָתְהוֹן׃
16:15 but, 'As the LORD lives, who brought up the sons of Israel from the land of the north and from all the countries where He had banished them.' For I will restore them to their own land which I gave to their fathers.

16:16 הִנְנִ֨י שֹׁלֵ֜חַ (לְדַוָּגִים) [לְדַיָּגִ֥ים] רַבִּ֛ים נְאֻם־יְהוָ֖ה וְדִיג֑וּם וְאַחֲרֵי־כֵ֗ן אֶשְׁלַח֙
לְרַבִּ֣ים צַיָּדִ֔ים וְצָד֗וּם מֵעַ֤ל כָּל־הַר֙ וּמֵעַ֣ל כָּל־גִּבְעָ֔ה וּמִנְּקִיקֵ֖י הַסְּלָעִֽים׃
16:16 הָאֲנָא שָׁלַח לְעַמְמִין קָטוֹלִין סַגִיאִין אֲמַר יוי וְיִקְטְלוּנְנוּן ויקטלונון וּבָתַר
כֵין אֲשַׁלַח לְסַגִיאִין צַיָדִין וִיצוּדֻנְנוּן מֵעַל כָל טוּר וּמֵעַל כָל רָמָא רמתא
וּמִשְׁקִיפֵי כֵיפַיָא׃
16:16 "Behold, I am going to send for many fishermen," declares the LORD, "and they will fish for them; and afterwards I will send for many hunters, and they will hunt them from every mountain and every hill and from the clefts of the rocks.

16:17 כִּ֤י עֵינַי֙ עַל־כָּל־דַּרְכֵיהֶ֔ם לֹ֥א נִסְתְּר֖וּ מִלְּפָנָ֑י וְלֹֽא־נִצְפַּ֥ן עֲוֹנָ֖ם מִנֶּ֥גֶד עֵינָֽי׃
16:17 אֲרֵי קֳדָמַי גַלְיָן כָל אוֹרְחָתְהוֹן לָא מִסַתְּרָן מִן־קֳדָמַי וְלָא מִסַתְּרָן
מִסתַחֲרָן מתכסן מִן־קֳדָמַי ולא מסתרן מן־קדמי וְלָא מִיטַמְרָן חוֹבֵיהוֹן מִקְבֵיל
מלקבל מן־קדם מֵימְרִי׃
16:17 "For My eyes are on all their ways; they are not hidden from My face, nor is their iniquity concealed from My eyes.

16:18 וְשִׁלַּמְתִּ֣י רִאשׁוֹנָ֗ה מִשְׁנֵ֤ה עֲוֹנָם֙ וְחַטָּאתָ֔ם עַ֖ל חַלְּלָ֣ם אֶת־אַרְצִ֑י בְּנִבְלַ֣ת
שִׁקּֽוּצֵיהֶ֗ם וְתוֹעֲבֽוֹתֵיהֶ֛ם מָלְא֖וּ אֶת־נַחֲלָתִֽי׃ ס
16:18 וַאֲשַׁלֵים לְתִנְיָנִין כְּקַדְמָאִין על חד תרין חוֹבֵיהוֹן כחוביהון וַחֲטָאֵיהוֹן עַל
דַאֲחִילוּ יָת אֲרַע ארעא בֵית־שְׁכִינְתִי בְּנִבְלַת שִׁקוּצֵיהוֹן וְתוֹעֲבָתְהוֹן מְלוֹ מְלַן
יָת אַחסָנְתִי׃
16:18 "I will first doubly repay their iniquity and their sin, because they have polluted My land; they have filled My inheritance with the carcasses of their detestable idols and with their abominations."

16:19 יְהוָ֞ה עֻזִּ֧י וּמָעֻזִּ֛י וּמְנוּסִ֖י בְּי֣וֹם צָרָ֑ה אֵלֶ֗יךָ גּוֹיִ֤ם יָבֹ֙אוּ֙ מֵֽאַפְסֵי־אָ֔רֶץ וְיֹאמְר֗וּ
אַךְ־שֶׁ֙קֶר֙ נָחֲל֣וּ אֲבוֹתֵ֔ינוּ הֶ֖בֶל וְאֵֽין־בָּ֥ם מוֹעִֽיל׃
16:19 יוי תְקְפִי וְרֻחצָנִי וּמְשֵיזְבִי בְעִידָן ביום עָקָא לְשֵׁימַע גְבוּרְתָךְ עַמְמִין
עַמְמַיָא יֵיתוֹן מִסְיָפֵי אַרעָא וְיֵימְרוּן בְרַם לְשִׁקְרָא פְלַחוּ אֲבָהָתַנָא לְלָמָא וְלֵית
בְהוֹן הֲנָאָה׃
16:19 O LORD, my strength and my stronghold, And my refuge in the day of distress, To You the nations will come From the ends of the earth and say, "Our fathers have inherited nothing but falsehood, Futility and things of no profit."

16:20 הֲיַעֲשֶׂה־לּ֥וֹ אָדָ֖ם אֱלֹהִ֑ים וְהֵ֖מָּה לֹ֥א אֱלֹהִֽים׃

16:20 הֲאִפְשָׁר דְיַעֲבֵיד לֵיה היעבד ליה היעביד ליה האפשר אינש אֱנָשָׁא
דַחלָן וְאִנִין טָעֲוָן דְלֵית בְהוֹן צְרוֹך:

16:20 Can man make gods for himself? Yet they are not gods!

16:21 לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת־יָדִי וְאֶת־גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ
כִּי־שְׁמִי יְהוָה: ס
16:21 בְכֵין הָאֲנָא מְחַוֵי לְהוֹן בְזִמנָא הָדָא הָדֵין אֲחַוֵינֻון יָת פּוֹרעָנֻותִי וְיָת מַחַת
גְבֻורתִי וְיִדְעֻון אֲרֵי שְׁמִי יוי:

16:21 "Therefore behold, I am going to make them know-- This time I will make them know My power and My might; And they shall know that My name is the LORD."

17:1 חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל־לוּחַ לִבָּם
וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם:
17:1 חוֹבֵי בֵית יְהֻודָה כְתִיבִין בְעֵיט דְבַרזַל אגוריהו ואשירהו בִטפַר שָׁמִיר
חֲרִיתִין עַל לֻוחַ לִבְהוֹן וּלקַרנָת אֵיגוֹרֵיכוֹן:

17:1 The sin of Judah is written down with an iron stylus; With a diamond point it is engraved upon the tablet of their heart And on the horns of their altars,

17:2 כִּזְכֹּר בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבָעוֹת הַגְּבֹהוֹת:
17:2 כְאִדְכָרָא כדאדכרא בְנֵיהוֹן אֵיגוֹרֵיהוֹן וַאֲשֵׁירֵיהוֹן תְחוֹת כָל אִילָן עַבוֹף
עַל רָמָתָא מְנַטְלָתָא רָמָתָא מנטלא רמיא מנטליא:

17:2 As they remember their children, So they *remember* their altars and their Asherim By green trees on the high hills.

17:3 הֲרָרִי בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמֹתֶיךָ בְּחַטָּאת בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ:
17:3 עַל דִפלַחתֻון דפלחין עַל טֻורַיָא בטוריא בְחַקלָא נִכסֵיכוֹן כָל
בֵית־גִנזֵיכוֹן לְבִיזָא אַמסַר בְחוֹבִין דַהְוֵיתוֹן פָלְחִין לְטָעֲוָתָא בְכָל תְחֻומְכוֹן:

17:3 O mountain of Mine in the countryside, I will give over your wealth and all your treasures for booty, Your high places for sin throughout your borders.

17:4 וְשָׁמַטְתָּה וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא־יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד: ס
17:4 וְאַיתִי סָנְאָה עַל אֲרַעכוֹן וּתהֵי צַדיָא כִשׁמִיטְתָא בשמיטתא וּבכֵין ובכון
אַעֲבֵיד פֻּורעָנֻות דִינִין עַד דְאַגלֵי יָתְכוֹן מֵאַחסָנַתכוֹן דִיהַבִית לְכוֹן
וְתִשתַעבְדֻון לְבַעֲלֵי־דְבָבֵיכוֹן בְאַרעָא דְלָא יְדַעתֻון ידעין אֲרֵי קִידֻום תַקִיף
כְאִישָׁא כאישתא נְפַק מִן־קֳדָמַי ברגז עַד עָלְמָא יְחֻול:

17:4 And you will, even of yourself, let go of your inheritance That I gave you; And I will make you serve your enemies In the land which you do not know; For you have kindled a fire in My anger Which will burn forever.

17:5 כֹּה אָמַר יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ וּמִן־יְהוָה
יָסוּר לִבּוֹ:
17:5 כִדְנָן אֲמַר יוי לִיט גֻברָא דְיִתרְחֵיץ דאיתרחץ בַאֲנָשָׁא וִישַׁוֵי בִסרָא
רֻוחצָנֵיה וּמִן מֵימְרָא דַיוי דקֳדָם יוי יִעדֵי יַעדֵי לִבֵיה:

17:5 Thus says the LORD, "Cursed is the man who trusts in mankind And makes flesh his strength, And whose heart turns away from the LORD.

17:6 וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ
מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב: ס
17:6 וִיהֵי כְעַכוֹבִיתָא כְעָרוֹבִיתָא בְמֵישְׁרָא וְלָא יִחזֵי אֲרֵי יֵיתֵי טֻובָא וְיִשׁרֵי
וּשרא דְלָא ולא בלא וְלַד בְמַדבְרָא כַאֲרַע בארעא כארעא סְדוֹם דסדום

דְלָא אִתיַתבַת׃

17:6 "For he will be like a bush in the desert And will not see when prosperity comes, But will live in stony wastes in the wilderness, A land of salt without inhabitant.

17:7 בָּר֣וּךְ הַגֶּ֔בֶר אֲשֶׁ֥ר יִבְטַ֖ח בַּיהוָ֑ה וְהָיָ֥ה יְהוָ֖ה מִבְטַחֽוֹ׃

17:7 בְרִיך גֻבְרָא דִיתרְחֵיץ דאיתרחיץ בְמֵימְרָא דַיוי וִיהֵי מֵימְרָא דַיוי רְוחצָנֵיה בסעדיה׃

17:7 "Blessed is the man who trusts in the LORD And whose trust is the LORD.

17:8 וְהָיָ֞ה כְּעֵ֣ץ ׀ שָׁת֣וּל עַל־מַ֗יִם וְעַל־יוּבַל֙ יְשַׁלַּ֣ח שָֽׁרָשָׁ֔יו וְלֹ֤א (יִרָא) [יִרְאֶה֙] כִּֽי־יָבֹ֣א חֹ֔ם וְהָיָ֥ה עָלֵ֖הוּ רַעֲנָ֑ן וּבִשְׁנַ֤ת בַּצֹּ֙רֶת֙ לֹ֣א יִדְאָ֔ג וְלֹ֥א יָמִ֖ישׁ מֵעֲשׂ֥וֹת פֶּֽרִי׃

17:8 וִיהֵי כְאִילָן דִשתִיל עַל מַבֻוע דְמַיִן וְעַל נגדִין יְשַלַח שׁוֹרשׁוֹהִי וְלָא יחזֵי אֲרֵי יֵיתֵי חֻומָא וִיהוֹן וִיהֵי טַרפּוֹהִי עֲבוֹף וּבשׁנַת בִצֻורתָא לָא יִתַר וְלָא יִפסֻוק מִלְמַעֲבַד פֵירִין׃

17:8 "For he will be like a tree planted by the water, That extends its roots by a stream And will not fear when the heat comes; But its leaves will be green, And it will not be anxious in a year of drought Nor cease to yield fruit.

17:9 עָקֹ֥ב הַלֵּ֛ב מִכֹּ֖ל וְאָנֻ֣שׁ ה֑וּא מִ֖י יֵדָעֶֽנּוּ׃

17:9 נְכִיל לִבָא מִכוֹלָא וְתַקִיף הֻוא מַן יִדְעִנֵיה׃

17:9 "The heart is more deceitful than all else And is desperately sick; Who can understand it?

17:10 אֲנִ֧י יְהוָ֛ה חֹקֵ֥ר לֵ֖ב בֹּחֵ֣ן כְּלָי֑וֹת וְלָתֵ֤ת לְאִישׁ֙ (כִּדְרָכוֹ) [כִּדְרָכָ֔יו] כִּפְרִ֖י מַעֲלָלָֽיו׃ ס

17:10 אֲנָא יוי חָקַר לִיבָא בָחַר ובחן כוֹלְיָתָא וּלְמִיתַן לַאֲנָש לאנשא כְאוֹרחָתֵיה כְפֵירֵי עוֹבָדוֹהִי׃

17:10 "I, the LORD, search the heart, I test the mind, Even to give to each man according to his ways, According to the results of his deeds.

17:11 קֹרֵ֤א דָגַר֙ וְלֹ֣א יָלָ֔ד עֹ֥שֶׂה עֹ֖שֶׁר וְלֹ֣א בְמִשְׁפָּ֑ט בַּחֲצִ֤י (יָמוֹ) [יָמָיו֙] יַעַזְבֶ֔נּוּ וּבְאַחֲרִית֖וֹ יִהְיֶ֥ה נָבָֽל׃

17:11 הָא כְקוֹרָאָה דמכַנֵיש בֵיעִין דְלָא דִילֵיה וּמַשׁחֵין אַפרוֹחִין דְבָתְרוֹהִי לָא יְהָכֻון כֵין כָל גְבַר רַשִׁיעַ רשיעא דְקָנֵי נִכסִין בְלָא דלא בְדִינָא בְפַלְגֻות יוֹמוֹהִי שָׁבֵיק לְהוֹן וּבסוֹפֵיה מִתקְרֵי רַשִׁיעָא׃

17:11 "As a partridge that hatches eggs which it has not laid, *So* is he who makes a fortune, but unjustly; In the midst of his days it will forsake him, And in the end he will be a fool."

17:12 כִּסֵּ֣א כָב֔וֹד מָר֖וֹם מֵרִאשׁ֑וֹן מְק֖וֹם מִקְדָּשֵֽׁנוּ׃

17:12 פוֹרעָנֻותָא תִתעֲבֵיד מִנֵיה מִן־קֳדָם דִשׁכִינְתֵיה עַל כֻורסֵי יְקָרָא בִשׁמֵי מְרוֹמָא עֵיל־מִן אַולָא מִקְבֵיל אֲתַר בֵית־מַקְדְשָׁנָא בֵית־מקדשא׃

17:12 A glorious throne on high from the beginning Is the place of our sanctuary.

17:13 מִקְוֵ֤ה יִשְׂרָאֵל֙ יְהוָ֔ה כָּל־עֹזְבֶ֖יךָ יֵבֹ֑שׁוּ (יְסוּרַי) [וְסוּרַ֙יִ֙] בָּאָ֣רֶץ יִכָּתֵ֔בוּ כִּ֥י עָזְב֛וּ מְק֥וֹר מַֽיִם־חַיִּ֖ים אֶת־יְהוָֽה׃ ס

17:13 סִיבְור יִשׂרָאֵל יוי כָל דִשבַקֻו שבקי פֻלחָנָך יִבהְתֻון וְרַשִׁיעַיָא אינון דַעֲבַרֻו עַל מֵימְרָך בְגֵיהִנָם אִנֻון עֲתִידִין לְמִיפַל אֲרֵי שְׁבַקֻו פֻלחָנָך יוי דבדִילֵיה אַת מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן יְקָרָא כְמַבֻוע דְמַיִן דְלָא פָסְקִין מוֹהִי מימוהי׃

17:13 O LORD, the hope of Israel, All who forsake You will be put to shame. Those who turn away on earth will be written down, Because they have forsaken the fountain of living water, even the LORD.

17:14 רְפָאֵ֤נִי יְהוָה֙ וְאֵ֣רָפֵ֔א הוֹשִׁיעֵ֖נִי וְאִוָּשֵׁ֑עָה כִּ֥י תְהִלָּתִ֖י אָֽתָּה׃

17:14 אַסֵינִי יוי וְאַתַּסֵי פְּרוֹקְנִי וְאִתְפְּרֵיק אֲרֵי תֻשְׁבַּחְתִּי אַתְּ׃
17:14 Heal me, O LORD, and I will be healed; Save me and I will be saved, For You are my praise.

17:15 הִנֵּה־הֵ֕מָּה אֹמְרִ֖ים אֵלָ֑י אַיֵּ֥ה דְבַר־יְהוָ֖ה יָ֥בוֹא נָֽא׃
17:15 הָא אִינּוּן אָמְרִין לִי אָן דְאִתְנַבֵּיתָא בִשְׁמָא דַיוי יִתְקַיַּם כְּעַן׃
17:15 Look, they keep saying to me, "Where is the word of the LORD? Let it come now!"

17:16 וַאֲנִ֞י לֹא־אַ֤צְתִּי מֵרֹעֶה֙ אַחֲרֶ֔יךָ וְי֥וֹם אָנ֖וּשׁ לֹ֣א הִתְאַוֵּ֑יתִי אַתָּ֣ה יָדָ֔עְתָּ מוֹצָ֣א
שְׂפָתַ֔י נֹ֥כַח פָּנֶ֖יךָ הָיָֽה׃
17:16 וַאֲנָא לָא עַכֵּבִית עַל מֵימְרָךְ מִלְאִתְנַבָּאָה לְאִתְנַבָּאָה עֲלֵיהוֹן לְאָתָבוּתְהוֹן
לְדַחֲלְתָךְ וּלְיוֹם בִּישׁ דְאָתֵי מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן לָא חַמֵידִית אַתְּ גְלֵי אִתְגְּלֵי
קֳדָמָךְ אַפָּקוּת סִפְוָתִי גְלֵי קֳדָמָךְ הֲוַה׃
17:16 But as for me, I have not hurried away from *being* a shepherd after You, Nor have I longed for the woeful day; You Yourself know that the utterance of my lips Was in Your presence.

17:17 אַל־תִּהְיֵה־לִ֖י לִמְחִתָּ֑ה מַחֲסִי־אַ֖תָּה בְּי֥וֹם רָעָֽה׃
17:17 לָא יְהֵי מֵימְרָךְ לִי לִתְבַר כְּדִבִין רְוחְצָנִי אַתְּ בְעִידָן עָקָא׃
17:17 Do not be a terror to me; You are my refuge in the day of disaster.

17:18 יֵבֹ֤שׁוּ רֹדְפַי֙ וְאַל־אֵבֹ֣שָׁה אָ֔נִי יֵחַ֣תּוּ הֵ֔מָּה וְאַל־אֵחַ֖תָּה אָ֑נִי הָבִ֤יא עֲלֵיהֶם֙ י֣וֹם
רָעָ֔ה וּמִשְׁנֶ֥ה שִׁבָּר֖וֹן שָׁבְרֵֽם׃ ס
17:18 יִבַהֲתוּן רָדְפַי וְלָא אִיבְהַת אִתְבְּהֵית אֲנָא יִתְכַּלְמוּן אִתְכַּלְמוּן אִנּוּן וְלָא
אִתְכַּלְמִי אֲנָא אֵיתָא עֲלֵיהוֹן יוֹם בִּישׁ וְעַל חַד תְּרֵין תְּבָרָא תַבְרִינּוּן׃
17:18 Let those who persecute me be put to shame, but as for me, let me not be put to shame; Let them be dismayed, but let me not be dismayed. Bring on them a day of disaster, And crush them with twofold destruction!

17:19 כֹּה־אָמַ֨ר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י הָלֹ֤ךְ וְעָֽמַדְתָּ֙ בְּשַׁ֣עַר בְּנֵי־(עָם) [הָעָ֔ם] אֲשֶׁ֨ר יָבֹ֤אוּ בוֹ֙
מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה וַאֲשֶׁ֖ר יֵ֣צְאוּ ב֑וֹ וּבְכֹ֖ל שַׁעֲרֵ֥י יְרוּשָׁלִָֽם׃
17:19 כִּדְנָן אֲמַר יוי לִי אִיזֵיל וּתְקוּם בִּתְרַע בְּנֵי עַמָּא דְיֵיעֲלוּן בֵּיהּ מַלְכַיָּא
דְבֵית יְהוּדָה וּדְיִפְקוּן בֵּיהּ וּבְכָל תַּרְעֵי יְרוּשְׁלֵם׃
17:19 Thus the LORD said to me, "Go and stand in the public gate, through which the kings of Judah come in and go out, as well as in all the gates of Jerusalem;

17:20 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם שִׁמְע֤וּ דְבַר־יְהוָה֙ מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה וְכָל־יְהוּדָה֙ וְכֹל֙ יֹשְׁבֵ֣י
יְרוּשָׁלִָ֔ם הַבָּאִ֖ים בַּשְּׁעָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃ ס
17:20 וְתֵימַר לְהוֹן קַבִּילוּ פִּתְגָמָא פִתְגָמֵיא דַיוי מַלְכַיָּא דְבֵית יְהוּדָה וְכָל דְבֵית
יְהוּדָה וְכָל יָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם דְעָלִין בְּתַרְעַיָּא הָאִלֵּין׃
17:20 and say to them, 'Listen to the word of the LORD, kings of Judah, and all Judah and all inhabitants of Jerusalem who come in through these gates:

17:21 כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִשָּׁמְר֖וּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶ֑ם וְאַל־תִּשְׂא֤וּ מַשָּׂא֙ בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת
וַהֲבֵאתֶ֖ם בְּשַׁעֲרֵ֥י יְרוּשָׁלִָֽם׃
17:21 כִּדְנָן אֲמַר יוי אִסְתְּמַרוּ בְנַפְשָׁתְכוֹן וְלָא תִטְלוּן מַטוּל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא
וְתַעֲלוּן בְּתַרְעֵי יְרוּשְׁלֵם׃
17:21 'Thus says the LORD, "Take heed for yourselves, and do not carry any load on the sabbath day or bring anything in through the gates of Jerusalem.

17:22 וְלֹא־תוֹצִ֨יאוּ מַשָּׂ֤א מִבָּֽתֵּיכֶם֙ בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת וְכָל־מְלָאכָ֖ה לֹ֣א תַעֲשׂ֑וּ וְקִדַּשְׁתֶּם֙
אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת כַּאֲשֶׁ֥ר צִוִּ֖יתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶֽם׃
17:22 וְלָא תַפְּקוּן מַטוּל מִבָּתֵּיכוֹן בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וְכָל עֲבִידָא לָא תַעְבְּדוּן

וּתקַדְשׁוּן יָת יוֹמָא דְשַׁבְתָא כְּמָא דְפַקֵידִית יָת אֲבָהָתְכוֹן׃

17:22 "You shall not bring a load out of your houses on the sabbath day nor do any work, but keep the sabbath day holy, as I commanded your forefathers.

17:23 וְלֹ֣א שָֽׁמְע֔וּ וְלֹ֥א הִטּ֖וּ אֶת־אָזְנָ֑ם וַיַּקְשׁוּ֙ אֶת־עָרְפָּ֔ם לְבִלְתִּ֣י (שׁוֹמֵעַ) [שְׁמ֔וֹעַ] וּלְבִלְתִּ֖י קַ֥חַת מוּסָֽר׃

17:23 וְלָא קַבִּילוּ וְלָא אַרכִינוּ יָת אֻדנְהוֹן וְאַקשִׁיאוּ יָת קְדָלְהוֹן בְּדִיל דְלָא לְמִשׁמַע וּבדִיל דְלָא לְקַבָּלָא אֻלפָן׃

17:23 "Yet they did not listen or incline their ears, but stiffened their necks in order not to listen or take correction.

17:24 וְהָיָה֩ אִם־שָׁמֹ֨עַ תִּשְׁמְע֜וּן אֵלַ֗י נְאֻם־יְהוָ֔ה לְבִלְתִּ֣י הָבִ֣יא מַשָּׂ֗א בְּשַׁעֲרֵ֛י הָעִ֥יר הַזֹּ֖את בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֑ת וּלְקַדֵּשׁ֙ אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת לְבִלְתִּ֥י עֲשֽׂוֹת־(בֹּה) [בּ֖וֹ] כָּל־מְלָאכָֽה׃

17:24 וִיהֵי אִם קַבָּלָא תְקַבְּלוּן לְמֵימְרִי אֲמַר יוי בְּדִיל דְלָא לְאַעָלָא מָטוֹל בְּתַרעֵי קַרתָא הָדָא בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וּלקַדָשָׁא יָת יוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּדִיל דְלָא לְמַעֲבַד בַּה כָל עֲבִידָא עִיבִידתָא׃

17:24 "But it will come about, if you listen attentively to Me," declares the LORD, "to bring no load in through the gates of this city on the sabbath day, but to keep the sabbath day holy by doing no work on it,

17:25 וּבָ֣אוּ בְשַׁעֲרֵ֣י הָעִ֣יר הַזֹּ֡את מְלָכִ֣ים וְשָׂרִ֡ים יֹשְׁבִים֩ עַל־כִּסֵּ֨א דָוִ֜ד רֹכְבִ֣ים בָּרֶ֣כֶב וּבַסּוּסִ֗ים הֵ֚מָּה וְשָׂ֣רֵיהֶ֔ם אִ֥ישׁ יְהוּדָ֖ה וְיֹשְׁבֵ֣י יְרוּשָׁלִָ֑ם וְיָשְׁבָ֥ה הָֽעִיר־הַזֹּ֖את לְעוֹלָֽם׃

17:25 וְיֵיעֲלוּן בְּתַרעֵי קַרתָא הָדָא מַלכִין וְרַברְבִין יָתְבִין עַל כֻרסֵי דָוִיד רְכִיבִין ברְתִיכִין וּבסֻוסָוָן אִנוּן וְרַברְבֵיהוֹן ורברבניהון אֱנָשׁ אֱנָשֵׁי יְהוּדָה וְיָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם וְתִתֵיב קַרתָא הָדָא לְעָלַם׃

17:25 then there will come in through the gates of this city kings and princes sitting on the throne of David, riding in chariots and on horses, they and their princes, the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem, and this city will be inhabited forever.

17:26 וּבָ֣אוּ מֵעָרֵי־יְ֠הוּדָה וּמִסְּבִיב֨וֹת יְרוּשָׁלִַ֜ם וּמֵאֶ֣רֶץ בִּנְיָמִ֗ן וּמִן־הַשְּׁפֵלָ֤ה וּמִן־הָהָר֙ וּמִן־הַנֶּ֔גֶב מְבִאִ֛ים עוֹלָ֥ה וְזֶ֖בַח וּמִנְחָ֣ה וּלְבוֹנָ֑ה וּמְבִאֵ֥י תוֹדָ֖ה בֵּ֥ית יְהוָֽה׃

17:26 וְיֵיתוֹן מִקִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה וּמִסַחרָנֵי יְרוּשְׁלֵם וּמֵאֲרַע שֵׁיבַט ומארע שיבטא בנימן וּמִן שְׁפֵילתָא וּמִן טוּרָא וּמִן דְרוֹמָא מֵיתַן עֲלָוָון וְנִכסַת קוּדשִׁין וְקֻרבָּנִין וּלבוֹנְתָא וּמַעֲלֵי תוֹדְתָא לְבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי׃

17:26 "They will come in from the cities of Judah and from the environs of Jerusalem, from the land of Benjamin, from the lowland, from the hill country and from the Negev, bringing burnt offerings, sacrifices, grain offerings and incense, and bringing sacrifices of thanksgiving to the house of the LORD.

17:27 וְאִם־לֹ֨א תִשְׁמְע֜וּ אֵלַ֗י לְקַדֵּשׁ֙ אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת וּלְבִלְתִּ֣י שְׂאֵ֣ת מַשָּׂ֗א וּבֹ֛א בְּשַׁעֲרֵ֥י יְרוּשָׁלִַ֖ם בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֑ת וְהִצַּ֧תִּי אֵ֣שׁ בִּשְׁעָרֶ֗יהָ וְאָֽכְלָ֛ה אַרְמְנ֥וֹת יְרוּשָׁלִַ֖ם וְלֹ֥א תִכְבֶּֽה׃ פ

17:27 וְאִם לָא תְקַבְּלוּן לְמֵימְרִי לְקַדָשָׁא יָת יוֹמָא דְשַׁבְּתָא וּבדִיל דְלָא לְמִיטַל מָטוֹל וּמֵיעַל ולמיעל בְּתַרעֵי בתרעא יְרוּשְׁלֵם בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וְאַדלֵיק אִישָׁתָא בְקִרוַהָא בְּקִרוַיהָא בתרעהא וּתשֵׁיצֵי בִּירָנְיָת יְרוּשְׁלֵם וְלָא תִטפֵי׃

17:27 "But if you do not listen to Me to keep the sabbath day holy by not carrying a load and coming in through the gates of Jerusalem on the sabbath day, then I will kindle a fire in its gates and it will devour the palaces of Jerusalem and not be quenched.""

18:1 הַדָּבָר֙ אֲשֶׁ֣ר הָיָ֣ה אֶֽל־יִרְמְיָ֔הוּ מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃

18:1 פִּתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה מִן־ק יוי לְמֵימַר׃

18:1 The word which came to Jeremiah from the LORD saying,

18:2 קוּם וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבָרָי׃

18:2 קוּם וְתֵיחוֹת לְבֵית פַּחָרָא וְתַמָּן אַשְׁמְעִנָךְ יָת פִּתְגָמָי׃

18:2 "Arise and go down to the potter's house, and there I will announce My words to you."

18:3 וָאֵרֵד בֵּית הַיּוֹצֵר (וְהִנֵּהוּ) [וְהִנֵּה־הוּא] עֹשֶׂה מְלָאכָה עַל־הָאָבְנָיִם׃

18:3 ונחתית לְבֵית פַּחָרָא וְהָא הֻוא עָבֵיד עֲבִידְתָּא עַל סְדָנָא סְדַנָא׃

18:3 Then I went down to the potter's house, and there he was, making something on the wheel.

18:4 וְנִשְׁחַת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּלִי אַחֵר
כַּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃ פ

18:4 וְאִתחַבַל מָנָא דְהֻוא עָבֵיד דְטִינָא טינא בְּיָד פַּחָרָא וְתָב וְעַבדֵיה מָן אָחֳרָן
כְּמָא דְכָשַׁר בְּעֵינֵי פַּחָרָא לְמַעֲבַד׃

18:4 But the vessel that he was making of clay was spoiled in the hand of the potter; so he remade it into another vessel, as it pleased the potter to make.

18:5 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמוֹר׃

18:5 וַהֲוָה פִּתגָם נְבוּאָה מִן־קֳ יוי מן קדם יוי דייי עִמִּי לְמֵימַר׃

18:5 Then the word of the LORD came to me saying,

18:6 הֲכַיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא־אוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הִנֵּה כַחֹמֶר
בְּיַד הַיּוֹצֵר כֵּן־אַתֶּם בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ ס

18:6 הָא כְפַחָרָא הָדֵין הֲלָא יְכִלָא קֳדָמַי לְמַעֲבַד לְכוֹן בֵית יִשְׂרָאֵל אֲמַר יוי
הָא כְמָא דְטִינָא בְּיַד פַּחָרָא כֵין אַתּוּן חֲשִׁיבִין קֳדָמַי בֵית יִשְׂרָאֵל׃

18:6 "Can I not, O house of Israel, deal with you as this potter *does*?" declares the LORD. "Behold, like the clay in the potter's hand, so are you in My hand, O house of Israel.

18:7 רֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד׃

18:7 זְמָן אֲמַלֵיל עַל עַמָא וְעַל מַלכְוָתָא מַלכְוָתָא לְמִעקַר וּלתָרָעָא וּלאַבָדָא׃

18:7 "At one moment I might speak concerning a nation or concerning a kingdom to uproot, to pull down, or to destroy *it*;

18:8 וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מֵרָעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר
חָשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ׃ ס

18:8 וִיתֻוב עַמָא הַהוּא מִבִשׁתֵיה דִגזַרִית עֲלוֹהִי וַאֲתֵיב מִן בִשׁתָא
דְחַשֵׁיבִית לְמַעֲבַד לֵיה׃

18:8 if that nation against which I have spoken turns from its evil, I will relent concerning the calamity I planned to bring on it.

18:9 וְרֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לִבְנֹת וְלִנְטֹעַ׃

18:9 וּזמָן אֲמַלֵיל עַל עַמָא וְעַל מַלכְוָתָא מַלכְוָתָא לְמִבנֵי וּלקַיָמָא׃

18:9 "Or at another moment I might speak concerning a nation or concerning a kingdom to build up or to plant *it*;

18:10 וְעָשָׂה (הָרָעָה) [הָרַע] בְּעֵינַי לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לְהֵיטִיב אוֹתוֹ׃ ס

18:10 וְיַעֲבֵיד דְבִישׁ קֳדָמַי בְדִיל דְלָא לְקַבָלָא לְמֵימְרִי וַאֲתֵיב מִן טָבְתָא
דַאֲמַרִית לְאֵיטָבָא לֵיה לְהוֹן׃

18:10 if it does evil in My sight by not obeying My voice, then I will think better of the good with which I had promised to bless it.

18:11 וְעַתָּה אֱמָר־נָא אֶל־אִישׁ־יְהוּדָה וְעַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה

הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י יוֹצֵ֤ר עֲלֵיכֶם֙ רָעָ֔ה וְחֹשֵׁ֥ב עֲלֵיכֶ֖ם מַחֲשָׁבָ֑ה שׁ֣וּבוּ נָ֗א אִ֚ישׁ מִדַּרְכּ֣וֹ
הָֽרָעָ֔ה וְהֵיטִ֥יבוּ דַרְכֵיכֶ֖ם וּמַעַלְלֵיכֶֽם׃
18:11 וּכעַן אֵימַר כְעַן לְאֱנָשׁ יְהוּדָה וּלְיָתְבֵי יְרוּשְׁלַם לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי הָא
אֲנָא בָרֵי עֲלֵיכוֹן בִישָׁא וּמְחַשֵׁיב עֲלֵיכוֹן מַחשְׁבָא בִישׁא תוּבוּ כְעַן גְבַר
מֵאוֹרחֵיה בִשׁתָא בִישׁא וְאַתקִינוּ אוֹרחָתְכוֹן וְעוּבָדֵיכוֹן׃
18:11 "So now then, speak to the men of Judah and against the inhabitants of Jerusalem saying, 'Thus says the LORD, "Behold, I am fashioning calamity against you and devising a plan against you. Oh turn back, each of you from his evil way, and reform your ways and your deeds."'

18:12 וְאָמְר֖וּ נוֹאָ֑שׁ כִּֽי־אַחֲרֵ֤י מַחְשְׁבוֹתֵ֙ינוּ֙ נֵלֵ֔ךְ וְאִ֛ישׁ שְׁרִר֥וּת לִבּֽוֹ־הָרָ֖ע נַעֲשֶֽׂה׃ ס
18:12 וַאֲמַרוּ תַבנָא מִבָתַר פֻלחָנָך אֲרֵי בָתַר עַשׁתוֹנַנָא נְהָך וּגבַר בָתַר הַרהֵור
לִבֵיה בִישָׁא בִישׁתא נַעֲבֵיד׃
18:12 "But they will say, 'It's hopeless! For we are going to follow our own plans, and each of us will act according to the stubbornness of his evil heart.'

18:13 לָכֵ֗ן כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה שַֽׁאֲלוּ־נָא֙ בַּגּוֹיִ֔ם מִ֥י שָׁמַ֖ע כָּאֵ֑לֶּה שַֽׁעֲרֻרִת֙ עָשְׂתָ֣ה
מְאֹ֔ד בְּתוּלַ֖ת יִשְׂרָאֵֽל׃
18:13 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי שַׁאִילוּ כְעַן בְעַמְמַיָא מַן שְׁמַע כְאִלֵין שָׁנוּ שְׁנַן עֲבַדַת
לַחדָא כְנִשׁתָא דְיִשׂרָאֵל׃
18:13 "Therefore thus says the LORD, 'Ask now among the nations, Who ever heard the like of this? The virgin of Israel Has done a most appalling thing.

18:14 הֲיַעֲזֹ֥ב מִצּ֛וּר שָׂדַ֖י שֶׁ֣לֶג לְבָנ֑וֹן אִם־יִנָּתְשׁ֗וּ מַ֛יִם זָרִ֥ים קָרִ֖ים נוֹזְלִֽים׃
18:14 הא כְמָא דְלֵית אִפשָׁר דְיִפסֵוק מִי תְלַג נָחֵית דנחית עַל חַקלֵי לִבנָן כֵין
לָא יִפסְקוּן מִמְטַר מֵי מְטַר מִמָטָר נָחֲתִין וּמֵי מַבֻּעַ נָבְעִין׃
18:14 'Does the snow of Lebanon forsake the rock of the open country? Or is the cold flowing water *from* a foreign *land* ever snatched away?

18:15 כִּֽי־שְׁכֵחֻ֥נִי עַמִּ֖י לַשָּׁ֣וְא יְקַטֵּ֑רוּ וַיַּכְשִׁל֤וּם בְּדַרְכֵיהֶם֙ שְׁבִילֵ֣י עוֹלָ֔ם לָלֶ֙כֶת֙
נְתִיב֔וֹת דֶּ֖רֶךְ לֹ֥א סְלוּלָֽה׃
18:15 אֲרֵי שְׁבַקוּ פֻלחָנִי עַמִי לָא לַהֲנָאָה אַסִיקוּ בֻוסמִין וְאַטעִיאֻנוּן בְאוֹרחָתְהוֹן
בִישָׁתָא מִשְׁבִילִין תָקְנִין דְמִן עָלְמָא לְמֵיזַל בְאוֹרחָן דְלָא תָקְנָן בִשׁבִילִין דְלָא
מְכַבְשִׁין׃
18:15 'For My people have forgotten Me, They burn incense to worthless gods And they have stumbled from their ways, From the ancient paths, To walk in bypaths, Not on a highway,

18:16 לָשׂ֧וּם אַרְצָ֛ם לְשַׁמָּ֖ה (שְׁרוּקֹת) [שְׁרִיק֣וֹת] עוֹלָ֑ם כֹּ֚ל עוֹבֵ֣ר עָלֶ֔יהָ יִשֹּׁ֖ם וְיָנִ֥יד
בְּרֹאשֽׁוֹ׃
18:16 לְשַׁוָאָה אֲרַעהוֹן לְצָדוּ אִשׁתְמָמוּת עָלַם כָל דְיִעבַר עֲלַה יַכלֵי וִינִיד
בְרֵישֵׁיה׃
18:16 To make their land a desolation, *An object of* perpetual hissing; Everyone who passes by it will be astonished And shake his head.

18:17 כְּרֽוּחַ־קָדִ֥ים אֲפִיצֵ֖ם לִפְנֵ֣י אוֹיֵ֑ב עֹ֧רֶף וְלֹא־פָנִ֛ים אֶרְאֵ֖ם בְּי֥וֹם אֵידָֽם׃ ס
18:17 כְבִידוּר רֻוחַ קִדוּמָא כֵין אֲבַדרִנוּן קֳדָם בַעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן קְדָל וְלָא אַפִין
אַחזֵינוּן בְיוֹם תְבָרְהוֹן׃
18:17 'Like an east wind I will scatter them Before the enemy; I will show them My back and not *My* face In the day of their calamity.'"

18:18 וַיֹּאמְר֗וּ לְכ֨וּ וְנַחְשְׁבָ֣ה עַל־יִרְמְיָ֘הוּ֮ מַחֲשָׁבוֹת֒ כִּ֣י לֹא־תֹאבַ֨ד תּוֹרָ֜ה מִכֹּהֵ֗ן

וְעֵצָה מֵחָכָם וְדָבָר מִנָּבִיא לְכוּ וְנַכֵּהוּ בַלָּשׁוֹן וְאַל־נַקְשִׁיבָה אֶל־כָּל־דְּבָרָיו׃
18:18 וַאֲמַרוּ אֵיתוֹ וּנְחַשֵּׁיב עַל יִרְמְיָה מַחשְׁבָן אֲרֵי לָא תִפסֻק אוֹרָאָה אוריתא
מִכָּהִין וּמֵילַךְ מֵחַכִּים וְאֻלפָּן מִסָפַר אֵיתוֹ אַיתֵי וְנִסהֲדִנֵיה סָהִדוָן דִשׁקַר וְלָא
נַצֵית לְכָל פִּתגָמוֹהִי׃

18:18 Then they said, "Come and let us devise plans against Jeremiah. Surely the law is not going to be lost to the priest, nor counsel to the sage, nor the *divine* word to the prophet! Come on and let us strike at him with *our* tongue, and let us give no heed to any of his words."

18:19 הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלָי וּשְׁמַע לְקוֹל יְרִיבָי׃
18:19 גְלֵי קֳדָמָךְ יוי דִינִי רִיבִי וּשׁמִיַע קֳדָמָךְ עֻלבָנִי׃

18:19 Do give heed to me, O LORD, And listen to what my opponents are saying!

18:20 הַיְשֻׁלַּם תַּחַת־טוֹבָה רָעָה כִּי־כָרוּ שׁוּחָה לְנַפְשִׁי זְכֹר עָמְדִי לְפָנֶיךָ לְדַבֵּר
עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהָשִׁיב אֶת־חֲמָתְךָ מֵהֶם׃
18:20 הַאִפשָׁר לְשַׁלָמָא חֲלָף טָבְתָא בִשְׁתָא בִישָׁא אֲרֵי כְרוֹ פַּחֵית פחין לְמִקטְלִי
יֵיעוֹל דְכרַן מְקָמִי קֳדָמָךְ לְמַלָלָא עֲלֵיהוֹן פִּתגָמִין תָקְנִין לְאָתָבָא יָת חִמתָךְ
מִנְהוֹן׃

18:20 Should good be repaid with evil? For they have dug a pit for me. Remember how I stood before You To speak good on their behalf, So as to turn away Your wrath from them.

18:21 לָכֵן תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם לָרָעָב וְהַגִּרֵם עַל־יְדֵי־חֶרֶב וְתִהְיֶנָה נְשֵׁיהֶם שַׁכֻּלוֹת
וְאַלְמָנוֹת וְאַנְשֵׁיהֶם יִהְיוּ הֲרֻגֵי מָוֶת בַּחוּרֵיהֶם מֻכֵּי־חֶרֶב בַּמִּלְחָמָה׃
18:21 בְכֵין הַב יָת בְנֵיהוֹן לְכַפנָא וְתָבֵיבִינֻון עַל יְדֵי קָטוֹלֵי חַרבָא וִיהוֹיָן
נְשֵׁיהוֹן תָכְלָן וְאַרמְלָן וְגִבְרֵיהוֹן יְהוֹן קְטִילֵי קטולי מוֹתָא עוֹלֵימֵיהוֹן מְטַעֲנֵי
חַרבָא חרב בִקרָבָא׃

18:21 Therefore, give their children over to famine And deliver them up to the power of the sword; And let their wives become childless and widowed. Let their men also be smitten to death, Their young men struck down by the sword in battle.

18:22 תִּשָּׁמַע זְעָקָה מִבָּתֵּיהֶם כִּי־תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פִּתְאֹם כִּי־כָרוּ (שִׁיחָה)
[שׁוּחָה] לְלָכְדֵנִי וּפַחִים טָמְנוּ לְרַגְלָי׃
18:22 תִשׁתְמַע צְוַחתָא מִבָתֵיהוֹן אֲרֵי תֵיתֵי עֲלֵיהוֹן מַשׁרְיָן בתכֵיף אֲרֵי כְרוֹ
פַּחֵית פחין לְמִקטְלִי וְקֻולִין צְלוֹ לְפַרסַת רַגלָי׃

18:22 May an outcry be heard from their houses, When You suddenly bring raiders upon them; For they have dug a pit to capture me And hidden snares for my feet.

18:23 וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ אֶת־כָּל־עֲצָתָם עָלַי לַמָּוֶת אַל־תְּכַפֵּר עַל־עֲוֹנָם
וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל־תֶּמְחִי (וְהָיוּ) [וְיִהְיוּ] מֻכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעֵת אַפְּךָ עֲשֵׂה
בָהֶם׃ ס
18:23 וְאַת יוי כולא יְדִיַע וּגלֵי קֳדָמָךְ יָת כָל אִתמְלוֹכֵיהוֹן מלכיהון עְלַי
לְמִקטַל למקטלי לָא תְכַפַר עַל חוֹבֵיהוֹן וַחְטָאֵיהוֹן מִן־קֳדָמָךְ לָא יִתמְחוֹן
תימחון וִיהוֹן מְתַקלִין מתכלין רְמַן רָמַן דְמִן קֳדָמָךְ בְעִידָן פּוֹרעָנֻות רֻוגזָךְ
אִתפְרַע מִנְהוֹן׃

18:23 Yet You, O LORD, know All their deadly designs against me; Do not forgive their iniquity Or blot out their sin from Your sight. But may they be overthrown before You; Deal with them in the time of Your anger!

19:1 כֹּה אָמַר יְהוָה הָלוֹךְ וְקָנִיתָ בַקְבֻּק יוֹצֵר חָרֶשׂ וּמִזִּקְנֵי הָעָם וּמִזִּקְנֵי הַכֹּהֲנִים׃
19:1 כִדנָן אֲמַר יוי לִי אִיזֵיל זִיל וְתִזבוֹן זְלֻוע דַחֲסַף פַּחָר וְתִדבַר עִמָךְ מִסָבֵי
עַמָא וּמִסָבֵי כָהֲנַיָא׃

19:1 Thus says the LORD, "Go and buy a potter's earthenware jar, and *take* some of the elders of the people and some of

the senior priests.

19:2 וְיָצָאתָ֙ אֶל־גֵּ֣יא בֶן־הִנֹּ֔ם אֲשֶׁ֕ר פֶּ֖תַח שַׁ֣עַר (הַחֲרָסוּת) [הַחַרְסִ֑ית] וְקָרָ֣אתָ שָּׁ֔ם אֶת־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁר־אֲדַבֵּ֥ר אֵלֶֽיךָ׃

19:2 וְתִיפּוֹק לְחֵילַת בַּר הִנּוֹם דִּקְדָם תְּרַע תרעי קִלְקִלְתָּא קיקילתא ותִתְנַבֵּי ותנבי תַּמָּן יָת פִּתְגָּמַיָּא פתגמא דַּאֲמַלֵּיל עִמָּךְ׃

19:2 "Then go out to the valley of Ben-hinnom, which is by the entrance of the potsherd gate, and proclaim there the words that I tell you,

19:3 וְאָמַרְתָּ֙ שִׁמְע֣וּ דְבַר־יְהוָ֔ה מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה וְיֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלָ֑͏ִם כֹּה־אָמַ֣ר יְהוָ֨ה צְבָא֜וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל הִנְנִ֨י מֵבִ֤יא רָעָה֙ עַל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה אֲשֶׁ֥ר כָּל־שֹׁמְעָ֖הּ תִּצַּ֥לְנָה אָזְנָֽיו׃

19:3 וְתֵימַר קַבִּילוּ פִּתְגָמָא דַיוי מַלְכַיָּא דְבֵית יְהוּדָה וְיָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי בִשְׁתָּא עַל אַתְרָא הָדֵין דְּכָל דְּיִשְׁמְעִינַהּ יִצְלְּלָן אֻדְנוֹהִי׃

19:3 and say, 'Hear the word of the LORD, O kings of Judah and inhabitants of Jerusalem: thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Behold I am about to bring a calamity upon this place, at which the ears of everyone that hears of it will tingle.

19:4 יַ֣עַן אֲשֶׁ֣ר עֲזָבֻ֗נִי וַיְנַכְּר֞וּ אֶת־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֗ה וַיְקַטְּרוּ־בוֹ֙ לֵאלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים אֲשֶׁ֧ר לֹא־יְדָע֛וּם הֵ֥מָּה וַאֲבוֹתֵיהֶ֖ם וּמַלְכֵ֣י יְהוּדָ֑ה וּמָלְא֛וּ אֶת־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֖ה דַּ֥ם נְקִיִּֽם׃

19:4 חֲלָף דְּשַׁבְקוּ פֻלְחָנִי וְסַאִיבוּ יָת אַתְרָא הָדֵין וְאַסִּיקוּ בֵיהּ בּוּסְמִין לְטָעֲוַת עַמְמַיָּא דְּלָא יְדַעוּנִין יַדְעוּנִין אִנּוּן וַאֲבָהָתְהוֹן וּמַלְכַיָּא דְּבֵית יְהוּדָה וּמְלוֹ יָת אַתְרָא הָדֵין דַּם זַכָּאִין׃

19:4 "Because they have forsaken Me and have made this an alien place and have burned sacrifices in it to other gods, that neither they nor their forefathers nor the kings of Judah had *ever* known, and *because* they have filled this place with the blood of the innocent

19:5 וּבָנ֞וּ אֶת־בָּמ֣וֹת הַבַּ֗עַל לִשְׂרֹ֧ף אֶת־בְּנֵיהֶ֛ם בָּאֵ֖שׁ עֹל֣וֹת לַבָּ֑עַל אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־צִוִּ֙יתִי֙ וְלֹ֣א דִבַּ֔רְתִּי וְלֹ֥א עָלְתָ֖ה עַל־לִבִּֽי׃ פ

19:5 וּבְנוֹ יָת בָּמַת בַּעְלָא לְאוֹקָדָא יָת בְּנֵיהוֹן וית בנתהון בְּנוּרָא עֲלָוָן לְבַעְלָא דְּלָא פַּקֵּידִית בְּאוֹרָיְתִי וְלָא שַׁלְחִית בְּיַד עַבְדַּי נְבִיַּיָּא וְלָא רַעֲוָא קֳדָמָי׃

19:5 and have built the high places of Baal to burn their sons in the fire as burnt offerings to Baal, a thing which I never commanded or spoke of, nor did it *ever* enter My mind;

19:6 לָכֵ֞ן הִנֵּֽה־יָמִ֤ים בָּאִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְלֹא־יִקָּרֵ֨א לַמָּק֥וֹם הַזֶּ֛ה ע֛וֹד הַתֹּ֖פֶת וְגֵ֣יא בֶן־הִנֹּ֑ם כִּ֖י אִם־גֵּ֥יא הַהֲרֵגָֽה׃

19:6 בְּכֵין הָא יוֹמַיָּא אָתַן אֲמַר יוי וְלָא יִתְקְרֵי עוֹד לְאַתְרָא אתרא הָדֵין עוֹד תוֹפֶת וְחֵילַת בַּר הִנּוֹם אֱלָהֵין חֵילַת קְטִילַיָּא׃

19:6 therefore, behold, days are coming," declares the LORD, "when this place will no longer be called Topheth or the valley of Ben-hinnom, but rather the valley of Slaughter.

19:7 וּ֠בַקֹּתִ֠י אֶת־עֲצַ֨ת יְהוּדָ֤ה וִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְהִפַּלְתִּ֤ים בַּחֶ֙רֶב֙ לִפְנֵ֣י אֹיְבֵיהֶ֔ם וּבְיַ֖ד מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֑ם וְנָתַתִּ֤י אֶת־נִבְלָתָם֙ לְמַֽאֲכָ֔ל לְע֥וֹף הַשָּׁמַ֖יִם וּלְבֶהֱמַ֥ת הָאָֽרֶץ׃

19:7 וַאֲקַלְקֵיל יָת מֵילַךְ אֱנָשׁ יְהוּדָה וְיָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם וירושלם בְּאַתְרָא הָדֵין וְאַרְמֵינוּן בְּחַרְבָּא קֳדָם בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וּבְיַד דְּבָעַן לְמִקְטַלְהוֹן וְאֶתֵּין יָת נְבֵילַתְהוֹן מְשַׁגְרָא לְמֵיכַל לְעוֹפָא דִּשְׁמַיָּא וְלִבְעִירָא דְּאַרְעָא ולבעירת ארעא׃

19:7 "I will make void the counsel of Judah and Jerusalem in this place, and I will cause them to fall by the sword before their enemies and by the hand of those who seek their life; and I will give over their carcasses as food for the birds of the

sky and the beasts of the earth.

19:8 וְשַׂמְתִּי֙ אֶת־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את לְשַׁמָּ֖ה וְלִשְׁרֵקָ֑ה כֹּ֚ל עֹבֵ֣ר עָלֶ֔יהָ יִשֹּׁ֥ם וְיִשְׁרֹ֖ק עַל־כָּל־מַכֹּתֶֽהָ׃
19:8 וַאֲשַׁוֵי יָת קַרתָא הָדָא לְצָדוּ וּלאִשׁתְמָמוּ כָל דְיִעבַר עֲלַהּ יַכלֵי וִינִיד עַל כָל מַחָתַהָא מַחָתַהּ׃
19:8 "I will also make this city a desolation and an *object of* hissing; everyone who passes by it will be astonished and hiss because of all its disasters.

19:9 וְהַאֲכַלְתִּ֞ים אֶת־בְּשַׂ֣ר בְּנֵיהֶ֗ם וְאֵת֙ בְּשַׂ֣ר בְּנֹתֵיהֶ֔ם וְאִ֥ישׁ בְּשַׂר־רֵעֵ֖הוּ יֹאכֵ֑לוּ בְּמָצוֹר֙ וּבְמָצ֔וֹק אֲשֶׁ֨ר יָצִ֧יקוּ לָהֶ֛ם אֹיְבֵיהֶ֖ם וּמְבַקְשֵׁ֥י נַפְשָֽׁם׃
19:9 וְאוֹכֵילִנוּן יָת בְסַר בְנֵיהוֹן וְיָת בְסַר בְנַתְהוֹן וּגבַר נִכסֵי קָרִיבֵיה יִבְזְוֹן בְצִיָרָא וּבְעָקְתָא דִיעִיקוּן לְהוֹן בַעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וּדבָעַן לְמִקטְלְהוֹן׃
19:9 "I will make them eat the flesh of their sons and the flesh of their daughters, and they will eat one another's flesh in the siege and in the distress with which their enemies and those who seek their life will distress them.'"

19:10 וְשָׁבַרְתָּ֖ הַבַּקְבֻּ֑ק לְעֵינֵי֙ הָאֲנָשִׁ֔ים הַהֹלְכִ֖ים אוֹתָֽךְ׃
19:10 וְתִתבַר זַלוּעָא זְלוּעָא זלוע לְעֵינֵי גֻבְרַיָא דְאָזְלִין עִמָך׃
19:10 "Then you are to break the jar in the sight of the men who accompany you

19:11 וְאָמַרְתָּ֨ אֲלֵיהֶ֜ם כֹּה־אָמַ֣ר ׀ יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת כָּ֣כָה אֶשְׁבֹּ֞ר אֶת־הָעָ֤ם הַזֶּה֙ וְאֶת־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את כַּאֲשֶׁ֤ר יִשְׁבֹּר֙ אֶת־כְּלִ֣י הַיּוֹצֵ֔ר אֲשֶׁ֛ר לֹא־יוּכַ֥ל לְהֵרָפֵ֖ה ע֑וֹד וּבְתֹ֣פֶת יִקְבְּר֔וּ מֵאֵ֥ין מָק֖וֹם לִקְבּֽוֹר׃
19:11 וְתֵימַר לְהוֹן כִדְנָן אֲמַר יוי כְדֵין אַתבַר יָת עַמָא הָדֵין וְיָת קַרתָא הָדָא כְמָא דְמִתבַר מתבר יָת מָנָא דְפַחָרָא דְלָא אִפשָׁר לְאִיתַסָאָה לֵיה עוֹד וּבתֹפֵת יִקבְרוּן מִבְלִי אֲתַר לְמִקבַר׃
19:11 and say to them, 'Thus says the LORD of hosts, "Just so will I break this people and this city, even as one breaks a potter's vessel, which cannot again be repaired; and they will bury in Topheth because there is no *other* place for burial.

19:12 כֵּֽן־אֶעֱשֶׂ֞ה לַמָּק֥וֹם הַזֶּ֛ה נְאֻם־יְהוָ֖ה וּלְיוֹשְׁבָ֑יו וְלָתֵ֛ת אֶת־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את כְּתֹֽפֶת׃
19:12 כֵין אַעֲבֵיד לְאַתרָא הָדֵין אֲמַר יוי וּלְיָתְבוֹהִי וּלמִיתַן יָת קַרתָא הָדָא אתרא הדין כְתוֹפַת׃
19:12 "This is how I will treat this place and its inhabitants," declares the LORD, "so as to make this city like Topheth.

19:13 וְהָי֞וּ בָּתֵּ֣י יְרוּשָׁלַ֗ם וּבָתֵּי֙ מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה כִּמְק֥וֹם הַתֹּ֖פֶת הַטְּמֵאִ֑ים לְכֹ֣ל הַבָּתִּ֡ים אֲשֶׁר֩ קִטְּר֨וּ עַל־גַּגֹּתֵיהֶ֜ם לְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמַ֗יִם וְהַסֵּ֛ךְ נְסָכִ֖ים לֵאלֹהִ֥ים אֲחֵרִֽים׃ פ
19:13 וִיהוֹן בָתֵי יְרוּשְׁלֵם וּבָתֵי מַלכַיָא דְבֵית יְהוּדָה כַאֲתַר תוֹפַת דְמסָאַב לְכָל בָתַיָא דְאַסִיקוּ בוּסמִין עַל אֵיגוֹרֵיהוֹן לְכָל חֵילֵי שְׁמַיָא וְנַסִיכוּ נִסכִין נסכיהון לְטָעֲוָת עַמְמַיָא׃
19:13 "The houses of Jerusalem and the houses of the kings of Judah will be defiled like the place Topheth, because of all the houses on whose rooftops they burned sacrifices to all the heavenly host and poured out drink offerings to other gods."'"

19:14 וַיָּבֹ֤א יִרְמְיָ֙הוּ֙ מֵהַתֹּ֔פֶת אֲשֶׁ֨ר שְׁלָח֧וֹ יְהוָ֛ה שָׁ֖ם לְהִנָּבֵ֑א וַֽיַּעֲמֹד֙ בַּחֲצַ֣ר בֵּית־יְהוָ֔ה וַיֹּ֖אמֶר אֶל־כָּל־הָעָֽם׃ ס
19:14 וַאֲתָא יִרמְיָה מִתוֹפַת דְשַׁלְחֵיה יוי תַמָן לְאִתנַבָאָה וְקָם בְדָרַת בֵית־מַקדְשָׁא דַיוי וַאֲמַר לְכָל עַמָא׃
19:14 Then Jeremiah came from Topheth, where the LORD had sent him to prophesy; and he stood in the court of the LORD'S house and said to all the people:

19:15 כֹּה־אָמַ֞ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֒ל הִנְנִ֨י (מֵבִי) [מֵבִ֜יא] אֶל־הָעִ֣יר הַזֹּ֗את וְעַל־כָּל־עָרֶ֙יהָ֙ אֵ֣ת כָּל־הָֽרָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתִּי עָלֶ֑יהָ כִּ֚י הִקְשׁוּ֙ אֶת־עָרְפָּ֔ם לְבִלְתִּ֖י שְׁמ֥וֹעַ אֶת־דְּבָרָֽי׃

19:15 כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי עַל קַרְתָּא הָדָא וְעַל כָּל קִרְוַהָא קִרְוַיהָא יָת כָּל בִּישְׁתָא דִגְזַרִית עֲלַהּ אֲרֵי אַקְשִׁיאוּ יָת קְדָלְהוֹן בְּדִיל דְלָא לְקַבָּלָא יָת פִּתְגָמָי׃

19:15 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'Behold, I am about to bring on this city and all its towns the entire calamity that I have declared against it, because they have stiffened their necks so as not to heed My words.'"

20:1 וַיִּשְׁמַע֙ פַּשְׁח֣וּר בֶּן־אִמֵּ֣ר הַכֹּהֵ֔ן וְהוּא־פָקִ֥יד נָגִ֖יד בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה אֶֽת־יִרְמְיָ֔הוּ נִבָּ֖א אֶת־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃

20:1 וּשְׁמַע פַּשְׁחוּר בַּר אִמֵּר כָּהֲנָא וְהוּא מְמַנָּא סְגַן כָּהֲנַיָּא בְּבֵית־מַקְדְּשָׁא דַיוי דִירְמְיָה מִתְנַבֵּי יָת פִּתְגָמַיָּא הָאִלֵּין׃

20:1 When Pashhur the priest, the son of Immer, who was chief officer in the house of the LORD, heard Jeremiah prophesying these things,

20:2 וַיַּכֶּה֙ פַּשְׁח֔וּר אֵ֖ת יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֑יא וַיִּתֵּ֨ן אֹת֜וֹ עַל־הַמַּהְפֶּ֗כֶת אֲשֶׁר֙ בְּשַׁ֣עַר בִּנְיָמִ֣ן הָעֶלְי֔וֹן אֲשֶׁ֖ר בְּבֵ֥ית יְהוָֽה׃

20:2 וְאַלְקֵי פַּשְׁחוּר יָת יִרְמְיָה נְבִיָּא וִיהַב יָתֵיהּ לְכַפְתָּא לְכִפְתָא דְבִתְרַע שֵׁיבַט שִׁיבְטָא בִנְיָמִן עִילָּאָה דְבֵית־מַקְדְּשָׁא דַיוי׃

20:2 Pashhur had Jeremiah the prophet beaten and put him in the stocks that were at the upper Benjamin Gate, which was by the house of the LORD.

20:3 וַיְהִי֙ מִֽמָּחֳרָ֔ת וַיֹּצֵ֥א פַשְׁח֛וּר אֶֽת־יִרְמְיָ֖הוּ מִן־הַמַּהְפֶּ֑כֶת וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו יִרְמְיָ֗הוּ לֹ֤א פַשְׁחוּר֙ קָרָ֤א יְהוָה֙ שְׁמֶ֔ךָ כִּ֖י אִם־מָג֥וֹר מִסָּבִֽיב׃ פ

20:3 וַהֲוָה בְּיוֹמָא מִיוֹמָא דְבָתְרוֹהִי וְאַפֵּיק פַּשְׁחוּר יָת יִרְמְיָה מִן כִּיפְתָא כַּפְתָּא וַאֲמַר לֵיהּ יִרְמְיָה לָא פַּשְׁחוּר רַבִּי קְרָא יוי שְׁמָךְ אֱלָהֵין יִתְכַּנְּשׁוּן עֲלָךְ דְקָטְלִין בְּחַרְבָּא מִסְחוֹר־סְחוֹר׃

20:3 On the next day, when Pashhur released Jeremiah from the stocks, Jeremiah said to him, "Pashhur is not the name the LORD has called you, but rather Magor-missabib.

20:4 כִּ֣י כֹ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֡ה הִנְנִי֩ נֹתֶנְךָ֨ לְמָג֜וֹר לְךָ֣ וּֽלְכָל־אֹהֲבֶ֗יךָ וְנָפְלוּ֙ בְּחֶ֣רֶב אֹיְבֵיהֶ֔ם וְעֵינֶ֖יךָ רֹא֑וֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָ֗ה אֶתֵּן֙ בְּיַ֣ד מֶלֶךְ־בָּבֶ֔ל וְהִגְלָ֥ם בָּבֶ֖לָה וְהִכָּ֥ם בֶּחָֽרֶב׃

20:4 אֲרֵי כִדְנָן כדנא אֲמַר יוי הָאֲנָא מָסַר לָךְ לִתְבַר לָךְ וּלְכָל רָחֲמָךְ וְיִתְקַטְּלוּן בְּחֲרַב בחרב בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן דבעלי־דְבָבֵיהוֹן וְעֵינָךְ חָזְיָן וְיָת כָּל דְבֵית יְהוּדָה אַמְסַר בְּיַד מַלְכָּא דְבָבַל וְיַגְלֵינוּן לְבָבַל וְיִקְטְלִנּוּן וימחינון בְּחַרְבָּא׃

20:4 "For thus says the LORD, 'Behold, I am going to make you a terror to yourself and to all your friends; and while your eyes look on, they will fall by the sword of their enemies. So I will give over all Judah to the hand of the king of Babylon, and he will carry them away as exiles to Babylon and will slay them with the sword.

20:5 וְנָתַתִּ֗י אֶת־כָּל־חֹ֙סֶן֙ הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְאֶת־כָּל־יְגִיעָ֖הּ וְאֶת־כָּל־יְקָרָ֑הּ וְאֵ֨ת כָּל־אוֹצְר֜וֹת מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֗ה אֶתֵּן֙ בְּיַ֣ד אֹֽיְבֵיהֶ֔ם וּבְזָזוּם֙ וּלְקָח֔וּם וֶהֱבִיא֖וּם בָּבֶֽלָה׃

20:5 וְאֶתֵּין יָת כָּל עוֹתַר קַרְתָּא ארעא הָדָא וְיָת כָּל עַמְלַהּ וְיָת כָּל לֵיאוֹתַהּ וְיָת כָּל אוֹצְרֵי מַלְכַיָּא דְבֵית יְהוּדָה אַמְסַר בְּיַד בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וְיִבְזְוֻנּוּן ויבזונון וְיִשְׁבְּוֻנּוּן וְיִשְׁבֵּינּוּן וְיוֹבְלוּנּוּן וְיוֹבְלִינּוּן לְבָבַל׃

20:5 'I will also give over all the wealth of this city, all its produce and all its costly things; even all the treasures of the

kings of Judah I will give over to the hand of their enemies, and they will plunder them, take them away and bring them to Babylon.

20:6 וְאַתָּ֣ה פַשְׁח֗וּר וְכֹל֙ יֹשְׁבֵ֣י בֵיתֶ֔ךָ תֵּלְכ֖וּ בַּשֶּׁ֑בִי וּבָבֶ֣ל תָּב֗וֹא וְשָׁ֤ם תָּמוּת֙ וְשָׁ֣ם
תִּקָּבֵ֔ר אַתָּה֙ וְכָל־אֹ֣הֲבֶ֔יךָ אֲשֶׁר־נִבֵּ֥אתָ לָהֶ֖ם בַּשָּֽׁקֶר׃ ס
20:6 וְאַת פַּשְׁחוּר וְכָל יָתְבֵי בֵיתָךְ תְּהָכוּן בְּשִׁבְיָא וּלְבָבֶל תֵּיתוּבַל וְתַמָּן תְּמוּת
וְתַמָּן תִּתְקְבַר אַת וְכָל רָחֲמָךְ דְּאִתְנַבִּיתָא לְהוֹן בְּשִׁקְרָא בשקר לשקרא׃
20:6 'And you, Pashhur, and all who live in your house will go into captivity; and you will enter Babylon, and there you will die and there you will be buried, you and all your friends to whom you have falsely prophesied.'"

20:7 פִּתִּיתַ֤נִי יְהוָה֙ וָֽאֶפָּ֔ת חֲזַקְתַּ֖נִי וַתּוּכָ֑ל הָיִ֤יתִי לִשְׂחוֹק֙ כָּל־הַיּ֔וֹם כֻּלֹּ֖ה לֹעֵ֥ג לִֽי׃
20:7 שַׁבֵּישְׁתַּנִי יוי וְאִשְׁתַּבַּשִׁית תַּקֵּיפְתַּנִי וִיכֵילְתְּ לִי הֲוֵיתִי לְלַעֵיב לְלָעוֹב כָּל
יוֹמָא יומיא כּוּלְהוֹן מְחָיְכִין בִּי׃
20:7 O LORD, You have deceived me and I was deceived; You have overcome me and prevailed. I have become a laughingstock all day long; Everyone mocks me.

20:8 כִּֽי־מִדֵּ֤י אֲדַבֵּר֙ אֶזְעָ֔ק חָמָ֥ס וָשֹׁ֖ד אֶקְרָ֑א כִּֽי־הָיָ֨ה דְבַר־יְהוָ֥ה לִ֛י לְחֶרְפָּ֥ה
וּלְקֶ֖לֶס כָּל־הַיּֽוֹם׃
20:8 אֲרֵי בִזְמַן דַּאֲנָא מִתְנַבֵּי אֲנָא מְרִים קָלִי בָכֵי וּמְצַוַּח וְעַל חָטוֹפִין וּבָזוֹזִין
אֲנָא מִתְנַבֵּי אֲרֵי הֲוָה פִּתְגָמָא דַיוי לִי לְחִיסוּדִין וְלִלְעֵיב כָּל יוֹמָא יומיא׃
20:8 For each time I speak, I cry aloud; I proclaim violence and destruction, Because for me the word of the LORD has resulted In reproach and derision all day long.

20:9 וְאָמַרְתִּ֣י לֹֽא־אֶזְכְּרֶ֗נּוּ וְלֹֽא־אֲדַבֵּ֥ר עוֹד֙ בִּשְׁמ֔וֹ וְהָיָ֤ה בְלִבִּי֙ כְּאֵ֣שׁ בֹּעֶ֔רֶת עָצֻ֖ר
בְּעַצְמֹתָ֑י וְנִלְאֵ֥יתִי כַּלְכֵ֖ל וְלֹ֥א אוּכָֽל׃
20:9 וַאֲמַרִית לָא אַדְכְּרִינֵיהּ וְלָא אֲמַלֵּיל עוֹד בִּשְׁמֵיהּ וְהָוַן והוו פִּתְגָמוֹהִי בְּלִבִּי
כְּאִישָׁא בָּעֲרָא שָׁטְפִין יָת גַּרְמַי וּלְאֵיתִי לְסוֹבָרָא וְלָא יְכֵילִית׃
20:9 But if I say, "I will not remember Him Or speak anymore in His name," Then in my heart it becomes like a burning fire Shut up in my bones; And I am weary of holding *it* in, And I cannot endure *it*.

20:10 כִּ֣י שָׁמַ֜עְתִּי דִּבַּ֣ת רַבִּ֗ים מָג֙וֹר֙ מִסָּבִ֔יב הַגִּ֙ידוּ֙ וְנַגִּידֶ֔נּוּ כֹּ֚ל אֱנ֣וֹשׁ שְׁלוֹמִ֔י
שֹׁמְרֵ֖י צַלְעִ֑י אוּלַ֤י יְפֻתֶּה֙ וְנ֣וּכְלָה ל֔וֹ וְנִקְחָ֥ה נִקְמָתֵ֖נוּ מִמֶּֽנּוּ׃
20:10 אֲרֵי שְׁמַעִית מִלֵּי סַגִּיאַיָא דְּמִתְכַּנְשִׁין מִסְחוֹר־סְחוֹר סחור־סְחוֹר חֲווֹ
ונחַוֵּינֵיהּ אָמְרִין כָּל אֱנָשׁ שְׁלָמִי כָּמְנִין לְאַבְאָשָׁא לִי מָא־אִם יִטְעֵי וְנִיכוֹל לֵיהּ
וְנִתְפְּרַע פּוּרְעָנוּתָנָא מִנֵּיהּ׃
20:10 For I have heard the whispering of many, "Terror on every side! Denounce *him*; yes, let us denounce him!" All my trusted friends, Watching for my fall, say: "Perhaps he will be deceived, so that we may prevail against him And take our revenge on him."

20:11 וַֽיהוָ֤ה אוֹתִי֙ כְּגִבּ֣וֹר עָרִ֔יץ עַל־כֵּ֛ן רֹדְפַ֥י יִכָּשְׁל֖וּ וְלֹ֣א יֻכָ֑לוּ בֹּ֤שׁוּ מְאֹד֙
כִּי־לֹ֣א הִשְׂכִּ֔ילוּ כְּלִמַּ֥ת עוֹלָ֖ם לֹ֥א תִשָּׁכֵֽחַ׃
20:11 וַיוי דְּמֵימְרֵיהּ מימריה בְּסַעֲדִי כְּגִיבָּר תַּקִּיף עַל כֵּין רָדְפַי יִתַּקְלוּן
יתקטלון וְלָא יִכְלוּן לְמִקָּם יִבְהֲתוּן לַחֲדָא אֲרֵי לָא יַצְלְחוּן וְתִחְפֵּינוּן אִתְכְּנָעוּת
עָלַם דְּלָא תִפְסוֹק׃
20:11 But the LORD is with me like a dread champion; Therefore my persecutors will stumble and not prevail. They will be utterly ashamed, because they have failed, With an everlasting disgrace that will not be forgotten.

20:12 וַֽיהוָ֣ה צְבָא֗וֹת בֹּחֵ֣ן צַדִּ֔יק רֹאֶ֥ה כְלָי֖וֹת וָלֵ֑ב אֶרְאֶ֤ה נִקְמָֽתְךָ֙ מֵהֶ֔ם כִּ֥י אֵלֶ֖יךָ
גִּלִּ֥יתִי אֶת־רִיבִֽי׃ ס
20:12 וַיוי בָּחַר קְשׁוֹט גַּלְיָן קֳדָמוֹהִי כוּלְיָן וְלֵב וְלַב אַחֲזֵי פּוּרְעָנוּת דִּינָךְ מִנְּהוֹן

אֲרֵי קֳדָמָךְ אֲמַרִית יָת עֶלבְנִי׃

20:12 Yet, O LORD of hosts, You who test the righteous, Who see the mind and the heart; Let me see Your vengeance on them; For to You I have set forth my cause.

20:13 שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נֶפֶשׁ אֶבְיוֹן מִיַּד מְרֵעִים׃ ס

20:13 שַׁבַּחוּ קֳדָם יוי אֵידוֹ קֳדָם יוי אֲרֵי שֵׁיזֵיב יָת נְפַשׁ מִסכֵין מִסכֵינִין מִיַּד מַבאֲשִׁין׃

20:13 Sing to the LORD, praise the LORD! For He has delivered the soul of the needy one From the hand of evildoers.

20:14 אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יֻלַּדְתִּי בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר־יְלָדַתְנִי אִמִּי אַל־יְהִי בָרוּךְ׃

20:14 לִיט יוֹמָא דְאִתְיְלֵידִית בֵּיה יוֹמָא דִילֵידַתנִי דִי ילדתני בֵּיה אִמִי לָא יְהֵי בְרִיך׃

20:14 Cursed be the day when I was born; Let the day not be blessed when my mother bore me!

20:15 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשַּׂר אֶת־אָבִי לֵאמֹר יֻלַּד־לְךָ בֵּן זָכָר שַׂמֵּחַ שִׂמְּחָהוּ׃

20:15 לִיט גֻבְרָא דְבַסַר יָת אַבָא לְמֵימַר אִתְיְלֵיד לָך בַר דְכַר חַדָאָה חַדְיֵיה׃

20:15 Cursed be the man who brought the news To my father, saying, "A baby boy has been born to you!" *And* made him very happy.

20:16 וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא כֶּעָרִים אֲשֶׁר־הָפַךְ יְהוָה וְלֹא נִחָם וְשָׁמַע זְעָקָה בַּבֹּקֶר וּתְרוּעָה בְּעֵת צָהֳרָיִם׃

20:16 וִיהֵי גֻבְרָא הַהוּא כְקִרוַיָא דַהְפַך יוי בְרוּגזֵיה וְלָא אִתיַתָבָא איתותבתא וְיִשׁמַע צְוָחתָא צוחה בְצַפרָא וְיַבָבָא בְעִידָן טֵיהֲרָא׃

20:16 But let that man be like the cities Which the LORD overthrew without relenting, And let him hear an outcry in the morning And a shout of alarm at noon;

20:17 אֲשֶׁר לֹא־מוֹתְתַנִי מֵרָחֶם וַתְּהִי־לִי אִמִּי קִבְרִי וְרַחְמָהּ הֲרַת עוֹלָם׃

20:17 לְוֵי דְלָא אֲמַר אמרו עֲלַי דְמֵיתִית מִמְעַיִין בטנא וַהוָת לִי פוֹן אִמִי קִברִי וַהֲוֵית כַד לָא הֲוֵית׃

20:17 Because he did not kill me before birth, So that my mother would have been my grave, And her womb ever pregnant.

20:18 לָמָּה זֶּה מֵרֶחֶם יָצָאתִי לִרְאוֹת עָמָל וְיָגוֹן וַיִּכְלוּ בְּבֹשֶׁת יָמָי׃ פ

20:18 לְמָא דְנָן מִבטְנָא נְפַקִית לְמִחזֵי עְמַל וְדָוון וְסָפוּ בְבַהתָא יוֹמָי׃

20:18 Why did I ever come forth from the womb To look on trouble and sorrow, So that my days have been spent in shame?

21:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּשְׁלֹחַ אֵלָיו הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה וְאֶת־צְפַנְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃

21:1 פִתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם עַל יִרמְיָה מִן־קֳדָם מקדם קדם יוי עלנא כַד שְׁלַח לְוָתֵיה מַלכָא צִדקִיָה יָת פַשׁחוּר בַר מַלכִיָה וְיָת צְפַניָה בַר מַעֲשֵׂיָה כָהֲנָא לְמֵימַר׃

21:1 The word which came to Jeremiah from the LORD when King Zedekiah sent to him Pashhur the son of Malchijah, and Zephaniah the priest, the son of Maaseiah, saying,

21:2 דְּרָשׁ־נָא בַעֲדֵנוּ אֶת־יְהוָה כִּי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָם עָלֵינוּ אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתָנוּ כְּכָל־נִפְלְאֹתָיו וְיַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃ ס

21:2 צַלִי כְעַן עֲלַנָא קֳדָם יוי אֲרֵי נְבוּכַדנֶצַר מַלכָא דְבָבֶל מְגִיח קְרָבָא בַנָא מָא־אִם יַעֲבֵיד יוי עִימָנָא כְכָל פְרִישָׁתֵיה וְיִסתַלַק מִנַנָא׃

21:2 "Please inquire of the LORD on our behalf, for Nebuchadnezzar king of Babylon is warring against us; perhaps the LORD will deal with us according to all His wonderful acts, so that *the enemy* will withdraw from us."

21:3 וַיֹּ֥אמֶר יִרְמְיָ֖הוּ אֲלֵיהֶ֑ם כֹּ֥ה תֹאמְרֻ֖ן אֶל־צִדְקִיָּֽהוּ׃
21:3 וַאֲמַר יִרְמְיָה לְהוֹן כְּדֵין תֵּימְרוּן לְצִדְקִיָּה׃
21:3 Then Jeremiah said to them, "You shall say to Zedekiah as follows:

21:4 כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֨ה אֱלֹהֵ֜י יִשְׂרָאֵ֗ל הִנְנִ֤י מֵסֵב֙ אֶת־כְּלֵ֣י הַמִּלְחָמָה֮ אֲשֶׁ֣ר בְּיֶדְכֶם֒
אֲשֶׁ֨ר אַתֶּ֜ם נִלְחָמִ֣ים בָּ֗ם אֶת־מֶ֤לֶךְ בָּבֶל֙ וְאֶת־הַכַּשְׂדִּ֔ים הַצָּרִ֣ים עֲלֵיכֶ֔ם מִח֖וּץ
לַֽחוֹמָ֑ה וְאָסַפְתִּ֣י אוֹתָ֔ם אֶל־תּ֖וֹךְ הָעִ֥יר הַזֹּֽאת׃
21:4 כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מַסחַר יָת מָנֵי קְרָבָא דְבִידַכוֹן
דְאַתּוּן מְגִיחִין קְרָבָא בְהוֹן עִם מַלכָּא דְבָבַל וְעִם כַּסדָאֵי דְצָיְרִין עֲלֵיכוֹן
מִבַּרָא לְשׁוּרָא וַאֲכַנֵישׁ יָתְכוֹן יתהון לְגוֹ קַרתָּא הָדָא׃
21:4 'Thus says the LORD God of Israel, "Behold, I am about to turn back the weapons of war which are in your hands, with which you are warring against the king of Babylon and the Chaldeans who are besieging you outside the wall; and I will gather them into the center of this city.

21:5 וְנִלְחַמְתִּ֤י אֲנִי֙ אִתְּכֶ֔ם בְּיָ֥ד נְטוּיָ֖ה וּבִזְר֣וֹעַ חֲזָקָ֑ה וּבְאַ֥ף וּבְחֵמָ֖ה וּבְקֶ֥צֶף גָּדֽוֹל׃
21:5 וַאֲגִיחַ קרבא אֲנָא עִמְכוֹן בְּיַד תַּקִיפַא וּבִדרָע מְרָמַם בידא מרממא ובדרע
תקיפא וּברגַז וּבחמַא וּבתקוֹף רַב׃
21:5 "I Myself will war against you with an outstretched hand and a mighty arm, even in anger and wrath and great indignation.

21:6 וְהִכֵּיתִי֙ אֶת־יוֹשְׁבֵי֙ הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְאֶת־הָאָדָ֖ם וְאֶת־הַבְּהֵמָ֑ה בְּדֶ֥בֶר גָּד֖וֹל יָמֻֽתוּ׃
21:6 וְאַמחֵי יָת יָתְבֵי קַרתָּא הָדָא וְיָת אֱנָשָׁא וְיָת בְעִירָא בְמוֹתָא סַגִיאָה יְמוּתוּן׃
21:6 "I will also strike down the inhabitants of this city, both man and beast; they will die of a great pestilence.

21:7 וְאַחֲרֵי־כֵן֩ נְאֻם־יְהוָ֨ה אֶתֵּ֜ן אֶת־צִדְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֣ה וְֽאֶת־עֲבָדָ֣יו וְאֶת־הָעָ֡ם
וְאֶת־הַנִּשְׁאָרִים֩ בָּעִ֨יר הַזֹּ֜את מִן־הַדֶּ֣בֶר מִן־הַחֶ֣רֶב וּמִן־הָרָעָ֗ב בְּיַד֙ נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר
מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וּבְיַד֙ אֹֽיְבֵיהֶ֔ם וּבְיַ֖ד מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֑ם וְהִכָּ֣ם לְפִי־חֶ֔רֶב לֹֽא־יָח֣וּס עֲלֵיהֶ֔ם
וְלֹ֥א יַחְמֹ֖ל וְלֹ֥א יְרַחֵֽם׃
21:7 וּבָתַר כֵּין אֲמַר יוי אַמסַר יָת צִדקִיָה מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת
עַבדוֹהִי וְיָת עַמָא דְאִשׁתְּאַרוּ בְקַרתָּא הָדָא מִן מוֹתָא מִן חַרבָּא וּמִן כַּפנָא בְּיַד
נְבוּכַדנֶצַּר נבוכדראצר מַלכָּא דְבָבַל וּבִיַד בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וּבִיַד דְבָעַן דבעו
לְמִקטַלהוֹן וִימַחֵינוּן לְפִתגָם דְחָרַב לָא יְחֻוס עֲלֵיהוֹן וְלָא יַחמוֹל וְלָא יְרַחֵים׃
21:7 "Then afterwards," declares the LORD, "I will give over Zedekiah king of Judah and his servants and the people, even those who survive in this city from the pestilence, the sword and the famine, into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon, and into the hand of their foes and into the hand of those who seek their lives; and he will strike them down with the edge of the sword. He will not spare them nor have pity nor compassion.'"

21:8 וְאֶל־הָעָ֤ם הַזֶּה֙ תֹּאמַ֔ר כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה הִנְנִ֨י נֹתֵ֤ן לִפְנֵיכֶם֙ אֶת־דֶּ֣רֶךְ הַחַיִּ֔ים
וְאֶת־דֶּ֖רֶךְ הַמָּֽוֶת׃
21:8 וּלעַמָא הָדֵין תֵּימַר כִּדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא יָהֵיב קֳדָמֵיכוֹן קדמיהון יָת
אוֹרַח חַיֵי וְיָת אוֹרַח מוֹתָא׃
21:8 "You shall also say to this people, 'Thus says the LORD, "Behold, I set before you the way of life and the way of death.

21:9 הַיֹּשֵׁב֙ בָּעִ֣יר הַזֹּ֔את יָמ֕וּת בַּחֶ֖רֶב וּבָרָעָ֣ב וּבַדָּ֑בֶר וְהַיּוֹצֵ֨א וְנָפַ֜ל עַל־הַכַּשְׂדִּ֗ים
הַצָּרִ֤ים עֲלֵיכֶם֙ (יִחְיֶה) [וְחָיָ֔ה] וְהָֽיְתָה־ל֥וֹ נַפְשׁ֖וֹ לְשָׁלָֽל׃
21:9 דְיִתֵיב בְקַרתָּא הָדָא יִתקְטִיל ימות בְחַרבָּא וּבכַפנָא וּבמוֹתָא וּדיִפּוֹק
וְישׁתְּמַע ישמע ודישתמע לְכַסדָאֵי דְצָיְרִין עֲלֵיכוֹן וְיֵיחֵי וּתהֵי לֵיה נַפשֵׁיה

לְשֵׁיזָבָא:

21:9 "He who dwells in this city will die by the sword and by famine and by pestilence; but he who goes out and falls away to the Chaldeans who are besieging you will live, and he will have his own life as booty.

21:10 כִּי שַׂמְתִּי פָנַי בָּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה נְאֻם־יְהוָה בְּיַד־מֶלֶךְ בָּבֶל תִּנָּתֵן וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃ ס

21:10 אֲרֵי חָל רֻוגזִי בְקַרתָא הָדָא לְבִישָׁא וְלָא לְטָבָא אֲמַר יוי בְיַד מַלכָא דְבָבֶל תִתמְסַר וְיוֹקְדִינַהּ וְיֵקְדִנַה בְנוּרָא:

21:10 "For I have set My face against this city for harm and not for good," declares the LORD. "It will be given into the hand of the king of Babylon and he will burn it with fire.'"

21:11 וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃

21:11 וּלבֵית מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה קַבִילוּ פִתגָמָא דַיוי:

21:11 "Then *say* to the household of the king of Judah, 'Hear the word of the LORD,

21:12 בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ (מַעַלְלֵיהֶם) [מַעַלְלֵיכֶם]׃

21:12 בֵית דָוִיד כִדנָן אֲמַר יוי דִינוּ לְצַפרָא דִינָא וְשֵׁיזִיבוּ אֲנִיסָא מִיַד דְאָנֵיס דְאוֹנֵיס לֵיה דִלמָא יִדלַק אידלק כְאִישָׁתָא רֻוגזִי וִישֵׁיצֵי וְלָא יְהֵי חָיֵס מִן קֳדָם בִישׁוּת עֻובָדֵיכוֹן עוֹבְדֵיכוֹן:

21:12 O house of David, thus says the LORD: "Administer justice every morning; And deliver the *person* who has been robbed from the power of *his* oppressor, That My wrath may not go forth like fire And burn with none to extinguish *it*, Because of the evil of their deeds.

21:13 הִנְנִי אֵלַיִךְ יֹשֶׁבֶת הָעֵמֶק צוּר הַמִּישֹׁר נְאֻם־יְהוָה הָאֹמְרִים מִי־יֵחַת עָלֵינוּ וּמִי יָבוֹא בִּמְעוֹנוֹתֵינוּ׃

21:13 הָאֲנָא שָׁלַח רֻוגזִי עֲלָךְ דְיָתְבָא בְתוּקפָיָא בתוקפא בְקִרוִין כְרִיכָן אֲמַר יוי דְאָמְרִין דְאַמרִין מַן יֵיחוֹת עֲלָנָא וּמַן יֵיעוֹל בְבִירָנְיָתַנָא:

21:13 "Behold, I am against you, O valley dweller, O rocky plain," declares the LORD, "You men who say, 'Who will come down against us? Or who will enter into our habitations?'

21:14 וּפָקַדְתִּי עֲלֵיכֶם כִּפְרִי מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּיַעְרָהּ וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֶיהָ׃ ס

21:14 וְאַסעַר עֲלֵיכוֹן כְפֵירֵי עֻובָדֵיכוֹן אֲמַר יוי וְאַדלֵיק אִישָׁתָא בְחֻרשַׁהּ בקירוהא בְחֻרשַׁהָא וּתשֵׁיצֵי כָל בכל סַחרָנַהָא:

21:14 "But I will punish you according to the results of your deeds," declares the LORD, "And I will kindle a fire in its forest That it may devour all its environs."'"

22:1 כֹּה אָמַר יְהוָה רֵד בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדִבַּרְתָּ שָּׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃

22:1 כִדנָן אֲמַר יוי חוֹת לְבֵית מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְתִתנַבֵּי תַמָן יָת פִתגָמָא הָדֵין פִתגָמַיָא הָאִלֵין:

22:1 Thus says the LORD, "Go down to the house of the king of Judah, and there speak this word

22:2 וְאָמַרְתָּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִד אַתָּה וַעֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃ ס

22:2 וְתֵימַר קַבֵיל פִתגָמָא דַיוי מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה דְיָתֵיב עַל כֻורסֵי כורסיה דָוִיד אַת וְעַבדָך וְעַמָך דְעָלִין בְתַרעַיָא הָאִלֵין:

22:2 and say, 'Hear the word of the LORD, O king of Judah, who sits on David's throne, you and your servants and your people who enter these gates.

22:3 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עָשׁוֹק וְגֵר יָתוֹם

וְאַלְמָנָה֙ אַל־תֹּנוּ֙ אַל־תַּחְמֹ֔סוּ וְדָ֣ם נָקִ֔י אַל־תִּשְׁפְּכ֖וּ בַּמָּק֥וֹם הַזֶּֽה׃
22:3 כִדְנָן אֲמַר יוי עֲבִידוּ דִינָא וּצדַקתָא וְשֵׁיזִיבוּ אֲנִיסָא אָנוֹסָא מִיַד מידא
דְאָנֵיס לֵיה וְגִיוֹר יֵיתַם ויתים וְאַרמְלָא לָא תֵינוֹן לָא תֵינְסֵון וְדַם זַכַי לָא
תֵישְׁדוּן בְּאַתרָא הָדֵין׃
22:3 'Thus says the LORD, "Do justice and righteousness, and deliver the one who has been robbed from the power of *his* oppressor. Also do not mistreat *or* do violence to the stranger, the orphan, or the widow; and do not shed innocent blood in this place.

22:4 כִּ֤י אִם־עָשׂוֹ֙ תַּֽעֲשׂוּ֙ אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה וּבָ֣אוּ בְשַׁעֲרֵ֣י הַבַּ֣יִת הַ֠זֶּה מְלָכִ֞ים יֹשְׁבִ֨ים
לְדָוִ֜ד עַל־כִּסְא֗וֹ רֹֽכְבִים֙ בָּרֶ֣כֶב וּבַסּוּסִ֔ים ה֖וּא (וְעַבְדָו) [וַעֲבָדָ֥יו] וְעַמּֽוֹ׃
22:4 אֲרֵי אִם מִעבַד מַעבְּדִין תַעבְדוּן יָת פִּתגָמָא הָדֵין וְיֵיעֲלוּן בְּתַרעֵי בֵיתָא
הָדֵין מַלכִין דְיָתְבִין יתבין לְדָוִיד עַל כֻּורסוֹהִי רְכִיבִין בּרתִיכִין וּבְסֻוסָוָן הֻוא
וְעַבדוֹהִי וְעַמֵיה׃
22:4 "For if you men will indeed perform this thing, then kings will enter the gates of this house, sitting in David's place on his throne, riding in chariots and on horses, *even the king* himself and his servants and his people.

22:5 וְאִם֙ לֹ֣א תִשְׁמְע֔וּ אֶת־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה בִּ֤י נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּי־לְחָרְבָּ֥ה
יִהְיֶ֖ה הַבַּ֥יִת הַזֶּֽה׃ ס
22:5 וְאִם לָא תְקַבְּלוּן יָת פִּתגָמַיָא הָאִלֵין בְּמֵימְרִי קַיֵימִית אֲמַר יוי אֲרֵי
לְחַרבָא יְהֵי תהי בֵיתָא הָדֵין הדא׃
22:5 "But if you will not obey these words, I swear by Myself," declares the LORD, "that this house will become a desolation.'""

22:6 כִּי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עַל־בֵּית֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה גִּלְעָ֥ד אַתָּ֛ה לִ֖י רֹ֣אשׁ הַלְּבָנ֑וֹן
אִם־לֹ֤א אֲשִֽׁיתְךָ֙ מִדְבָּ֔ר עָרִ֖ים לֹ֥א (נוֹשָׁבָה) [נוֹשָֽׁבוּ]׃
22:6 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי עַל בֵית מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה אִילוּ אַת חַבִיב
קֳדָמַי כְּבֵית־מַקדְשָׁא מבית־מַקדְשָׁא דְרָם בְּרֵישֵׁי ברישׁ טֻורַיָא אִם לָא אֲשַׁוֵינָך
מַדבְרָא קִרוִין דְלָא אִתיַתַבָא אתותבת׃
22:6 For thus says the LORD concerning the house of the king of Judah: "You are *like* Gilead to Me, *Like* the summit of Lebanon; Yet most assuredly I will make you like a wilderness, *Like* cities which are not inhabited.

22:7 וְקִדַּשְׁתִּ֥י עָלֶ֛יךָ מַשְׁחִתִ֖ים אִ֣ישׁ וְכֵלָ֑יו וְכָֽרְתוּ֙ מִבְחַ֣ר אֲרָזֶ֔יךָ וְהִפִּ֖ילוּ עַל־הָאֵֽשׁ׃
22:7 וַאֲזָמֵין עֲלָך מְחַבלִין מַחַבלִין מתכלין גְבַר וְזֵינֵיה וּמָנֵי זֵינֵיה בידיה וִיקַטְלוּן שְׁפַר
גִיבָרָך כְּמָא דְקָצְצִין דקייצין אָעֵי חֻרשָׁא וְרָמַן לְנֻורָא׃
22:7 "For I will set apart destroyers against you, Each with his weapons; And they will cut down your choicest cedars And throw *them* on the fire.

22:8 וְעָֽבְרוּ֙ גּוֹיִ֣ם רַבִּ֔ים עַ֖ל הָעִ֣יר הַזֹּ֑את וְאָֽמְרוּ֙ אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֔הוּ עַל־מֶ֙ה עָשָׂ֤ה
יְהוָה֙ כָּ֔כָה לָעִ֥יר הַגְּדוֹלָ֖ה הַזֹּֽאת׃
22:8 וְיִעבְרוּן וְיַעבְרוּן עַמְמִין עממיא סַגִיאִין עַל קַרתָא הָדָא וְיֵימְרוּן גְבַר
לְחַברֵיה עַל מָא עֲבַד יוי כְדֵין לְקַרתָא רַבתָא הָדָא׃
22:8 "Many nations will pass by this city; and they will say to one another, 'Why has the LORD done thus to this great city?'

22:9 וְאָֽמְר֔וּ עַ֚ל אֲשֶׁ֣ר עָזְב֔וּ אֶת־בְּרִ֥ית יְהוָ֖ה אֱלֹהֵיהֶ֑ם וַיִּֽשְׁתַּחֲו֛וּ לֵאלֹהִ֥ים אֲחֵרִ֖ים
וַיַּעַבְדֽוּם׃ ס
22:9 וְיֵימְרוּן עַל דְשַׁבַקוּ יָת קְיָמָא דַיוי אֱלָהֲהוֹן וּסגִידוּ לְטָעֲוָת עַמְמַיָא וּפלַחוּנִין׃
22:9 "Then they will answer, 'Because they forsook the covenant of the LORD their God and bowed down to other gods and served them.'"

22:10 אַל־תִּבְכּ֣וּ לְמֵ֔ת וְאַל־תָּנֻ֖דוּ ל֑וֹ בְּכ֤וּ בָכוֹ֙ לַֽהֹלֵ֔ךְ כִּ֣י לֹ֤א יָשׁוּב֙ ע֔וֹד וְרָאָ֖ה אֶת־אֶ֥רֶץ מוֹלַדְתּֽוֹ׃ ס
22:10 לָא תִבכוֹן עַל מִית מִיתא וְלָא תִדווֹן עֲלוֹהִי בִכוֹ מִבכָא לִדגָלֵי לְדִגלוֹ אֲרֵי לָא יְתֻוב עוֹד וְיֶחזֵי יָת אֲרַע ארעא יַלְדוּתֵיה דילדותיה׃
22:10 Do not weep for the dead or mourn for him, *But* weep continually for the one who goes away; For he will never return Or see his native land.

22:11 כִּ֣י כֹ֣ה אָֽמַר־יְהוָ֡ה אֶל־שַׁלֻּ֣ם בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ֩ מֶ֨לֶךְ יְהוּדָ֜ה הַמֹּלֵךְ֙ תַּ֚חַת יֹאשִׁיָּ֣הוּ אָבִ֔יו אֲשֶׁ֥ר יָצָ֖א מִן־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה לֹא־יָשׁ֥וּב שָׁ֖ם עֽוֹד׃
22:11 אֲרֵי כִדְנָן אֲמַר יוי עַל שַׁלֻּום בַר יֹאשִׁיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה דְמַלַך תְחוֹת יֹאשִׁיָה אֲבֻוהִי דִגלָא דנפק מִן אַתרָא הָדֵין לָא יְתֻוב לְתַמָן עוֹד עוד לתמן׃
22:11 For thus says the LORD in regard to Shallum the son of Josiah, king of Judah, who became king in the place of Josiah his father, who went forth from this place, "He will never return there;

22:12 כִּ֗י בִּמְק֛וֹם אֲשֶׁר־הִגְל֥וּ אֹת֖וֹ שָׁ֣ם יָמ֑וּת וְאֶת־הָאָ֥רֶץ הַזֹּ֖את לֹא־יִרְאֶ֥ה עֽוֹד׃ ס
22:12 אֱלָהֵין בְאַתרָא דְאַגלִיאֻו יָתֵיה תַמָן יְמֻות וְיָת אַרעָא הָדָא לָא יִחזֵי עוֹד׃
22:12 but in the place where they led him captive, there he will die and not see this land again.

22:13 ה֣וֹי בֹּנֶ֤ה בֵיתוֹ֙ בְּלֹא־צֶ֔דֶק וַעֲלִיּוֹתָ֖יו בְּלֹ֣א מִשְׁפָּ֑ט בְּרֵעֵ֙הוּ֙ יַעֲבֹ֣ד חִנָּ֔ם וּפֹעֲל֖וֹ לֹ֥א יִתֶּן־לֽוֹ׃
22:13 יֵי דְבָנֵי בֵיתֵיה בְלָא קֻשׁוֹט וְעִלִיתֵיה וַעֲלִיָתֵיה בְלָא דִינא כְדַחזֵי בְחַברֵיה מַפלַח מַגָן וְאַגרֵיה לָא יָהֵיב יְהֵיב לֵיה׃
22:13 "Woe to him who builds his house without righteousness And his upper rooms without justice, Who uses his neighbor's services without pay And does not give him his wages,

22:14 הָאֹמֵ֗ר אֶבְנֶה־לִּי֙ בֵּ֣ית מִדּ֔וֹת וַעֲלִיּ֖וֹת מְרֻוָּחִ֑ים וְקָ֤רַע לוֹ֙ חַלּוֹנָ֔י וְסָפ֣וּן בָּאָ֔רֶז וּמָשׁ֖וֹחַ בַּשָּׁשַֽׁר׃
22:14 דַאֲמַר אַבנֵי לִי בְתִין דְמִשׁחָן דמשחא וַעֲלִיָין מְרַוְחָן מרווחן וּפָצֵים לֵיה חֲרַכִין וּמטַלֵיל בְכִיוֹרֵי אַרזַיָא ארזין וּמצַיֵיר וסייד בְסַמְמָנִין׃
22:14 Who says, 'I will build myself a roomy house With spacious upper rooms, And cut out its windows, Paneling *it* with cedar and painting *it* bright red.'

22:15 הֲתִֽמְלֹ֔ךְ כִּ֥י אַתָּ֖ה מְתַחֲרֶ֣ה בָאָ֑רֶז אָבִ֜יךָ הֲל֧וֹא אָכַ֣ל וְשָׁתָ֗ה וְעָשָׂ֤ה מִשְׁפָּט֙ וּצְדָקָ֔ה אָ֖ז ט֥וֹב לֽוֹ׃
22:15 הָא אַת מְדַמֵי למלך לְמִהוֵי כְמַלכָא למלכא קַדמָאָה אֲבֻוך הֲלָא אֲכַל וּשׁתִי וּשׁתֵי וַעֲבַד דִין דִקשׁוֹט וְזָכֵו בְכֵין טָב לֵיה׃
22:15 "Do you become a king because you are competing in cedar? Did not your father eat and drink And do justice and righteousness? Then it was well with him.

22:16 דָּ֛ן דִּין־עָנִ֥י וְאֶבְי֖וֹן אָ֣ז ט֑וֹב הֲלוֹא־הִ֛יא הַדַּ֥עַת אֹתִ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
22:16 דָן דִין מִסכֵין וְחַשִׁיך בְכֵין הֲוָה הֲוָא טָב הֲלָא הִיא דַעתָא דרעֵינָא בָה אֲמַר יוי׃
22:16 "He pled the cause of the afflicted and needy; Then it was well. Is not that what it means to know Me?" Declares the LORD.

22:17 כִּ֣י אֵ֤ין עֵינֶ֙יךָ֙ וְלִבְּךָ֔ כִּ֖י אִם־עַל־בִּצְעֶ֑ךָ וְעַ֤ל דַּֽם־הַנָּקִי֙ לִשְׁפּ֔וֹךְ וְעַל־הָעֹ֥שֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָ֖ה לַעֲשֽׂוֹת׃ ס
22:17 אֲרֵי לֵית עֵינָך וְלִיבָך אֱלָהֵין עַל מָמוֹנָא לְמֵינַס וְעַל דַם זַכַי לְמִשׁפַך

וְעַל עֶשְׁקָא וְעַל דִבְרְעוּת דכרעות נַפְשָׁךְ לְמַעֲבַד:

22:17 "But your eyes and your heart Are *intent* only upon your own dishonest gain, And on shedding innocent blood And on practicing oppression and extortion."

22:18 לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֶל־יְהוֹיָקִ֤ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֙הוּ֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה לֹֽא־יִסְפְּד֣וּ ל֔וֹ
ה֥וֹי אָחִ֖י וְה֣וֹי אָח֑וֹת לֹֽא־יִסְפְּד֣וּ ל֔וֹ ה֥וֹי אָד֖וֹן וְה֥וֹי הדֹה:

22:18 בְּכֵין אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי עַל יְהוֹיָקִים בַּר יֹאשִׁיָה מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית
יְהוּדָה לָא יִספְּדוּן לֵיהּ וָי עַל אֲחִי אחא וְוָי עַל אֲחָת לָא יִספְּדוּן לֵיהּ וָי עַל
מַלְכָּא וְוָי עַל מַלְכוּתֵיהּ:

22:18 Therefore thus says the LORD in regard to Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, "They will not lament for him: 'Alas, my brother!' or, 'Alas, sister!' They will not lament for him: 'Alas for the master!' or, 'Alas for his splendor!'

22:19 קְבוּרַ֥ת חֲמ֖וֹר יִקָּבֵ֑ר סָח֣וֹב וְהַשְׁלֵ֔ךְ מֵהָ֖לְאָה לְשַׁעֲרֵ֥י יְרוּשָׁלָֽם: ס

22:19 כְּמָא דִמשַׁגְרִין יָת נְבֵילַת חֲמָרָא כֵּין יְשַׁגְרוּן יָת נְבֵילְתֵיהּ יִתגָרַר וְיִשתְדֵי
וישתרי לַהֲלָא להלאה לִתרַעֵי יְרוּשׁלֵם:

22:19 "He will be buried with a donkey's burial, Dragged off and thrown out beyond the gates of Jerusalem.

22:20 עֲלִ֤י הַלְּבָנוֹן֙ וּצְעָ֔קִי וּבַבָּשָׁ֖ן תְּנִ֣י קוֹלֵ֑ךְ וְצַֽעֲקִי֙ מֵעֲבָרִ֔ים כִּ֥י נִשְׁבְּר֖וּ
כָּל־מְאַהֲבָֽיִךְ:

22:20 סַקִי לְבֵית־מַקדְשָׁא וּצוַחִי וּבתַרעֵי טוּר בֵיתָא אֲרִימִי קָלִיךְ וּצוַחִי עַל
מְגָזָתָא אֲרֵי אִיתְבַרוּ כָל רָחֲמָךְ:

22:20 "Go up to Lebanon and cry out, And lift up your voice in Bashan; Cry out also from Abarim, For all your lovers have been crushed.

22:21 דִּבַּ֤רְתִּי אֵלַ֙יִךְ֙ בְּשַׁלְוֺתַ֔יִךְ אָמַ֖רְתְּ לֹ֣א אֶשְׁמָ֑ע זֶ֤ה דַרְכֵּךְ֙ מִנְּעוּרַ֔יִךְ כִּ֥י
לֹֽא־שָׁמַ֖עַתְּ בְּקוֹלִֽי:

22:21 שְׁלַחִית שְׁלַחִיךְ לְוָתִיךְ יָת כָל עַבדַי נְבִיַיָא כַד הֲוֵית יָתְבָא שְׁלֵיוָא אֲמַרתְּ
לֵית אֲנָא מְקַבְּלָא אֻלפַן דָא דִין אוֹרחִיךְ אורחתיך מִזְעוּרִיךְ אֲרֵי לָא קַבֵילת
לְמֵימְרִי:

22:21 "I spoke to you in your prosperity; But you said, 'I will not listen!' This has been your practice from your youth, That you have not obeyed My voice.

22:22 כָּל־רֹעַ֙יִךְ֙ תִּרְעֶה־ר֔וּחַ וּמְאַהֲבַ֖יִךְ בַּשְּׁבִ֣י יֵלֵ֑כוּ כִּ֣י אָ֤ז תֵּבֹ֙שִׁי֙ וְנִכְלַ֔מְתְּ מִכֹּ֖ל
רָעָתֵֽךְ:

22:22 כָּל פַרנָסַךְ יִתבַדְרוּן לְכָל רוּחַ רוחא וְרָחֲמַךְ בְּשִׁביָא יְהָכוּן אֲרֵי בְכֵין
תִבַהתִין תיבהתון ותיהכון וְתִתכַנעִין מִכָל בִשׁתִיךְ:

22:22 "The wind will sweep away all your shepherds, And your lovers will go into captivity; Then you will surely be ashamed and humiliated Because of all your wickedness.

22:23 (יֹשַׁבְתִּי) [יֹשַׁ֙בְתְּ֙] בַּלְּבָנ֔וֹן (מְקֻנַּנְתִּי) [מְקֻנַּ֖נְתְּ] בָּאֲרָזִ֑ים מַה־נֵּחַ֙נְתְּ֙ בְּבֹא־לָ֣ךְ
חֲבָלִ֔ים חִ֖יל כַּיֹּלֵדָֽה:

22:23 דְיָתְבָא בְבֵית־מַקדְשָׁא בֵינֵי בית מַלכַיָא מְרַבְיָא בְנַהָא מָא תַעבְדִין בְמֵיתֵי
לִיךְ עָקָא וְזִיעַ הָא כְחִבלִין לְיָלֵידְתָא:

22:23 "You who dwell in Lebanon, Nested in the cedars, How you will groan when pangs come upon you, Pain like a woman in childbirth!

22:24 חַי־אָ֙נִי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֠י אִם־יִהְיֶ֞ה כָּנְיָ֤הוּ בֶן־יְהוֹיָקִים֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה חוֹתָ֖ם
עַל־יַ֣ד יְמִינִ֑י כִּ֥י מִשָּׁ֖ם אֶתְּקֶנְךָּֽ:

22:24 קַיָם אֲנָא אֲמַר יוי אֲרֵי אִם יְהֵי כָנְיָה בַר יְהוֹיָקִים מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית

יְהֻודָה כִּגלַף דְעִזקָא עַל יַד יְמִינִי אֲרֵי מִתַמָן בְּמֵימְרִי אַגלֵינָך׃

22:24 "As I live," declares the LORD, "even though Coniah the son of Jehoiakim king of Judah were a signet *ring* on My right hand, yet I would pull you off;

22:25 וּנְתַתִּ֗יךְ בְּיַד֙ מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשֶׁ֔ךְ וּבְיַ֛ד אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה יָג֖וֹר מִפְּנֵיהֶ֑ם וּבְיַ֗ד
נְבוּכַדְרֶאצַּ֛ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל וּבְיַ֥ד הַכַּשְׂדִּֽים׃
22:25 וְאַמסְרִינָך וְאֶתנִינָך וְאִיתנִינָך בְּיַד דְבָעַן לְמִקטְלָך וּבְיַד דְאַת דָחֵיל
מִן־קֳדָמֵיהֹון וּבְיַד נְבֻוכַדנֶצַר מַלכָא דְבָבַל וּבִידָא דְכַסדָאֵי וּבְיַד כַסדָאֵי׃

22:25 and I will give you over into the hand of those who are seeking your life, yes, into the hand of those whom you dread, even into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon and into the hand of the Chaldeans.

22:26 וְהֵטַלְתִּ֣י אֹתְךָ֗ וְאֶת־אִמְּךָ֙ אֲשֶׁ֣ר יְלָדַ֔תְךָ עַ֚ל הָאָ֣רֶץ אַחֶ֔רֶת אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יֻלַּדְתֶּ֖ם
שָׁ֑ם וְשָׁ֖ם תָּמֽוּתוּ׃
22:26 וַאֲטַלטֵיל יָתָך וְיָת אִמָך דִילֵידָתָך לַאֲרַע אָחְרִי וְעַל אַרַע אוּחרִי דְלָא
אִתִילֵידְתֹון תַמָן וְתַמָן תְמֻותֹון׃

22:26 "I will hurl you and your mother who bore you into another country where you were not born, and there you will die.

22:27 וְעַל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־הֵ֛ם מְנַשְּׂאִ֥ים אֶת־נַפְשָׁ֖ם לָשׁ֣וּב שָׁ֑ם שָׁ֖מָּה לֹ֥א יָשֽׁוּבוּ׃ ס
22:27 וּלאַרעָא דְאִינֻון מַטעַן יָת נַפשְׁהֹון לְמִתָב לְתַמָן לְתַמָן תמן לתמן
תמן לָא יְתֻובֻון׃

22:27 "But as for the land to which they desire to return, they will not return to it.

22:28 הַעֶ֨צֶב נִבְזֶ֤ה נָפוּץ֙ הָאִ֣ישׁ הַזֶּה֙ כָּנְיָ֔הוּ אִם־כְּלִ֖י אֵ֣ין חֵ֣פֶץ בּ֑וֹ מַדּ֚וּעַ הֽוּטֲלוּ֙
ה֣וּא וְזַרְע֔וֹ וְהֻ֣שְׁלְכ֔וּ עַל־הָאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֥ר לֹא־יָדָֽעוּ׃
22:28 בְּסִירָא חֲלָשָׁא מְטַלטְלָא גֻברָא הָדֵין כָנְיָא אִם כְמָנָא דְלֵית בֵיה צְרוֹך
צְרוֹך בֵיה מָדֵין אִיטַלטַלֻו הֻוא וּבנֹוהִי וגברוהי וְאִתַגלִיאֻו לְאַרעָא דְלָא יְדַעֻו׃

22:28 "Is this man Coniah a despised, shattered jar? Or is he an undesirable vessel? Why have he and his descendants been hurled out And cast into a land that they had not known?

22:29 אֶ֥רֶץ אֶ֖רֶץ אָ֑רֶץ שִׁמְעִ֖י דְּבַר־יְהוָֽה׃ ס
22:29 מֵאַרעֵיה אַגלֵיוֹהִי לַאֲרַע לארעא אֻוחרִי אַרעָא דְיִשׂרָאֵל קַבִילִי פִתגָמָא
דַיוי׃

22:29 "O land, land, land, Hear the word of the LORD!

22:30 כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה כִּתְב֞וּ אֶת־הָאִ֤ישׁ הַזֶּה֙ עֲרִירִ֔י גֶּ֖בֶר לֹא־יִצְלַ֣ח בְּיָמָ֑יו כִּי֩ לֹ֨א
יִצְלַ֜ח מִזַּרְע֗וֹ אִ֚ישׁ יֹשֵׁב֙ עַל־כִּסֵּ֣א דָוִ֔ד וּמֹשֵׁ֥ל ע֖וֹד בִּיהוּדָֽה׃
22:30 כִדְנָן אֲמַר יוי כְתֻובֻו יָת גֻברָא הָדֵין דְלָא וְלַד גֻברָא לַא דלא יַצלַח
בְיֹומֹוהִי אֲרֵי לָא יַצלַח מִזַרעֵיה גְבַר יָתֵיב עַל כֻורסֵי דָוִיד וְעָבֵיד שֻׁלטָן עַל
דְבֵית יְהֻודָה׃

22:30 "Thus says the LORD, 'Write this man down childless, A man who will not prosper in his days; For no man of his descendants will prosper Sitting on the throne of David Or ruling again in Judah.'"

23:1 ה֣וֹי רֹעִ֗ים מְאַבְּדִ֧ים וּמְפִצִ֛ים אֶת־צֹ֥אן מַרְעִיתִ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
23:1 יֵי ווי וי פַרנָסַיָא דִמאַבְדִין וּמבַדְרִין יָת עַם דְאִתקְרִי שְׁמִי עֲלֹוהִי עליהון
אֲמַר יוי׃

23:1 "Woe to the shepherds who are destroying and scattering the sheep of My pasture!" declares the LORD.

23:2 לָכֵ֞ן כֹּה־אָמַ֣ר יְהוָה֮ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ עַל־הָרֹעִים֮ הָרֹעִ֣ים אֶת־עַמִּי֒ אַתֶּ֞ם
הֲפִצֹתֶ֤ם אֶת־צֹאנִי֙ וַתַּדִּח֔וּם וְלֹ֥א פְקַדְתֶּ֖ם אֹתָ֑ם הִנְנִ֨י פֹקֵ֧ד עֲלֵיכֶ֛ם אֶת־רֹ֥עַ

מַעַלְלֵיכֶ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
23:2 בְּכֵין כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל עַל פַּרְנָסַיָא פרנסין דִמפַרְנְסִין יָת
עַמִי אַתֻון בַּדַרתֻון יָת עַמִי עאני וְטַלטֵילתֻונֻון וְלָא תְבַעתֻון יָתְהוֹן הָאֲנָא
מַסעַר עֲלֵיכוֹן יָת בִּישֻׁות עֻובָדֵיכוֹן אֲמַר יוי׃
23:2 Therefore thus says the LORD God of Israel concerning the shepherds who are tending My people: "You have scattered My flock and driven them away, and have not attended to them; behold, I am about to attend to you for the evil of your deeds," declares the LORD.

23:3 וַאֲנִ֗י אֲקַבֵּץ֙ אֶת־שְׁאֵרִ֣ית צֹאנִ֔י מִכֹּל֙ הָאֲרָצ֔וֹת אֲשֶׁר־הִדַּ֥חְתִּי אֹתָ֖ם שָׁ֑ם
וַהֲשִׁבֹתִ֥י אֶתְהֶ֛ן עַל־נְוֵהֶ֖ן וּפָר֥וּ וְרָבֽוּ׃
23:3 וַאֲנָא אֲכַנִישׁ יָת שְׁאָרָא דְעַמִי מִכָּל מְדִינָתָא דְאַגלֵיתִי יָתְהוֹן לְתַמָן תמן
וַאֲתֵיב יָתְהוֹן לְאַתרְהוֹן וְיִפְשֻׁון וְיִסגֻון׃
23:3 "Then I Myself will gather the remnant of My flock out of all the countries where I have driven them and bring them back to their pasture, and they will be fruitful and multiply.

23:4 וַהֲקִמֹתִ֧י עֲלֵיהֶ֛ם רֹעִ֖ים וְרָע֑וּם וְלֹא־יִ֨ירְא֥וּ ע֛וֹד וְלֹא־יֵחַ֛תּוּ וְלֹ֥א יִפָּקֵ֖דוּ
נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
23:4 וַאֲקֵים לְהוֹן עְלֵיהוֹן פַּרנָסִין וִיפַרנְסֻונֻון ויפרנסונון וְלָא יִדחֲלֻון עוֹד וְלָא
יִתָבְרֻון וְלָא יְזֻועֻון אֲמַר יוי׃
23:4 "I will also raise up shepherds over them and they will tend them; and they will not be afraid any longer, nor be terrified, nor will any be missing," declares the LORD.

23:5 הִנֵּ֨ה יָמִ֤ים בָּאִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וַהֲקִמֹתִ֥י לְדָוִ֖ד צֶ֣מַח צַדִּ֑יק וּמָ֤לַךְ מֶ֙לֶךְ֙
וְהִשְׂכִּ֔יל וְעָשָׂ֛ה מִשְׁפָּ֥ט וּצְדָקָ֖ה בָּאָֽרֶץ׃
23:5 הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וַאֲקֵים לְדָוִיד מְשִׁיחַ משיחא דְצִדקָא דצדיקיא
וְימלוֹך מַלכָא וְיַצלַח וְיַעֲבֵיד דִין דִקשׁוֹט וְזָכֻו בְּאַרעָא׃
23:5 "Behold, *the* days are coming," declares the LORD, "When I will raise up for David a righteous Branch; And He will reign as king and act wisely And do justice and righteousness in the land.

23:6 בְּיָמָיו֙ תִּוָּ֣שַׁע יְהוּדָ֔ה וְיִשְׂרָאֵ֖ל יִשְׁכֹּ֣ן לָבֶ֑טַח וְזֶה־שְּׁמ֥וֹ אֲשֶׁר־יִקְרְא֖וֹ יְהוָ֥ה
צִדְקֵֽנוּ׃ ס
23:6 בְּיוֹמוֹהִי יִתפַּרקֻון דְבֵית יְהֻודָה וְיִשׂרָאֵל יִשׁרֵי תשרי לְרֻוחצָן וְדֵין שְׁמֵיה
דִיהוֹן קָרַן לֵיה יִתעַבדָן לַנָא זָכְוָן מִן־קֳדָם קֳ יוי בְּיוֹמוֹהִי׃
23:6 "In His days Judah will be saved, And Israel will dwell securely; And this is His name by which He will be called, 'The LORD our righteousness.'

23:7 לָכֵ֛ן הִנֵּה־יָמִ֥ים בָּאִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וְלֹא־יֹ֤אמְרוּ עוֹד֙ חַי־יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר הֶעֱלָ֛ה
אֶת־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃
23:7 בְּכֵין הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְלָא יְהוֹן מִשתַעַן עוֹד בִּגבֻורְתָא דַיוי
דְאַסֵיק יָת בְּנֵי יִשׂרָאֵל מֵאַרעָא דְמִצרָיִם׃
23:7 "Therefore behold, *the* days are coming," declares the LORD, "when they will no longer say, 'As the LORD lives, who brought up the sons of Israel from the land of Egypt,'

23:8 כִּ֣י אִם־חַי־יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֨ר הֶעֱלָ֜ה וַאֲשֶׁ֣ר הֵבִ֗יא אֶת־זֶ֙רַע֙ בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵל֙ מֵאֶ֣רֶץ
צָפ֔וֹנָה וּמִכֹּל֙ הָאֲרָצ֔וֹת אֲשֶׁ֥ר הִדַּחְתִּ֖ים שָׁ֑ם וְיָשְׁב֖וּ עַל־אַדְמָתָֽם׃ ס
23:8 אֱלָהֵין יְהוֹן מִשתַעַן בִּגבֻורְתָא דַיוי דְאַסֵיק וּדאַיתִי יָת זַרעָא דְבֵית יִשׂרָאֵל
זרעא דבני ישראל בני ישראל מֵאֲרַע מארעא מארע צִפֻּונָא וּמִכָל ומן מְדִינָתָא
דְאַגלִיתִינֻון לְתַמָן וְיִתְבֻון עַל אֲרַעהוֹן׃
23:8 but, 'As the LORD lives, who brought up and led back the descendants of the household of Israel from *the* north land and from all the countries where I had driven them.' Then they will live on their own soil."

23:9 לַנְּבִאִ֞ים נִשְׁבַּ֧ר לִבִּ֣י בְקִרְבִּ֗י רָחֲפוּ֙ כָּל־עַצְמוֹתַ֔י הָיִ֙יתִי֙ כְּאִ֣ישׁ שִׁכּ֔וֹר וּכְגֶ֖בֶר עֲבָר֣וֹ יָ֑יִן מִפְּנֵ֣י יְהוָ֔ה וּמִפְּנֵ֖י דִּבְרֵ֥י קָדְשֽׁוֹ׃
23:9 מִן־קֳדָם נְבִיֵי לנביי שִׁקְרָא אִתְבַר אתבר לִבִי במעַי זָעוּ כָל גַרמַי הֲוֵיתִי כגבַר רָוֵי דְוֵי וּכגֻברָא דְמִשתַטֵי מִן־קֳדָם חַמרֵיה מִן־קֳדָם יוי וּמִן־קֳדָם פִּתגָמֵי קֻדשֵׁיה׃

23:9 As for the prophets: My heart is broken within me, All my bones tremble; I have become like a drunken man, Even like a man overcome with wine, Because of the LORD And because of His holy words.

23:10 כִּ֣י מְנָאֲפִ֗ים מָלְאָ֣ה הָאָ֔רֶץ כִּֽי־מִפְּנֵ֤י אָלָה֙ אָבְלָ֣ה הָאָ֔רֶץ יָבְשׁ֖וּ נְא֣וֹת מִדְבָּ֑ר וַתְּהִ֤י מְרֽוּצָתָם֙ רָעָ֔ה וּגְבוּרָתָ֖ם לֹא־כֵֽן׃
23:10 אֲרֵי זַנָאִין אתמְלִיאַת אַרעָא אֲרֵי מִן־קֳדָם מוֹמֵי דִשקַר חֲרוּבַת חרוכת אַרעָא יְבִישׁוּ דֵירָוָת מַדבְרָא וְעַל דְמַסגַן ברֶעוּת נַפשְׁהוֹן בִשתָא תֵיתֵי עֲלֵיהוֹן וְגִיבָרֵיהוֹן לָא יַצלְחוּן׃

23:10 For the land is full of adulterers; For the land mourns because of the curse. The pastures of the wilderness have dried up. Their course also is evil And their might is not right.

23:11 כִּֽי־גַם־נָבִ֥יא גַם־כֹּהֵ֖ן חָנֵ֑פוּ גַּם־בְּבֵיתִ֛י מָצָ֥אתִי רָעָתָ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
23:11 אֲרֵי אַף סָפַר אַף כָהִין גְנִיבוּ אוֹרחָתְהוֹן ארי אַף בְּבֵית־מַקדְשִׁי גַלְיָן גְלִיָן קֳדָמַי בִישָׁתְהוֹן אֲמַר יוי׃

23:11 "For both prophet and priest are polluted; Even in My house I have found their wickedness," declares the LORD.

23:12 לָכֵן֩ יִהְיֶ֨ה דַרְכָּ֜ם לָהֶ֗ם כַּחֲלַקְלַקּוֹת֙ בָּאֲפֵלָ֔ה יִדַּ֖חוּ וְנָ֣פְלוּ בָ֑הּ כִּֽי־אָבִ֨יא עֲלֵיהֶ֥ם רָעָ֛ה שְׁנַ֥ת פְּקֻדָּתָ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
23:12 בְּכֵין תְהֵי אוֹרחָתְהוֹן אוֹרַחהוֹן לְהוֹן כְמַשרוֹעֲיָן בְקַבלָא יִתַקלְוּן יתקטלון וְיִפְּלוּן בַה אֲרֵי אַיתֵי עֲלֵיהוֹן בִשתָא שְׁנַת סְעוּרַן חוֹבֵיהוֹן אֲמַר יוי׃

23:12 "Therefore their way will be like slippery paths to them, They will be driven away into the gloom and fall down in it; For I will bring calamity upon them, The year of their punishment," declares the LORD.

23:13 וּבִנְבִיאֵ֥י שֹׁמְר֖וֹן רָאִ֣יתִי תִפְלָ֑ה הִנַּבְּא֣וּ בַבַּ֔עַל וַיַּתְע֥וּ אֶת־עַמִּ֖י אֶת־יִשְׂרָאֵֽל׃ ס
23:13 וּבִנבִיֵי שֹׁמְרוֹן חֲזֵיתִי רְשַׁע מִתנַבַן בִשְׁום טַעֲוָתָא וּמַטעַן יָת עַמִי יָת יִשרָאֵל׃

23:13 "Moreover, among the prophets of Samaria I saw an offensive thing: They prophesied by Baal and led My people Israel astray.

23:14 וּבִנְבִאֵ֨י יְרוּשָׁלִַ֜ם רָאִ֣יתִי שַׁעֲרוּרָ֗ה נָא֙וֹף וְהָלֹ֣ךְ בַּשֶּׁ֔קֶר וְחִזְּקוּ֙ יְדֵ֣י מְרֵעִ֔ים לְבִלְתִּי־שָׁ֕בוּ אִ֖ישׁ מֵרָעָת֑וֹ הָֽיוּ־לִ֤י כֻלָּם֙ כִּסְדֹ֔ם וְיֹשְׁבֶ֖יהָ כַּעֲמֹרָֽה׃ ס
23:14 וּבִנבִיֵי יְרוּשׁלַם חֲזֵיתִי שְׁנוּ זַנָאִין וּמְהַלְכִין בִשקַר וּמְתַקְפִין יְדֵי יַד מַבאֲשִׁין בְדִיל דְלָא לְמִתָב גְבַר מִבִשְׁתֵיה מן בישתיה הֲווֹ קֳדָמַי כֻלְהוֹן כִסדֹם וְיָתְבַהָא כַעֲמֹרָה׃

23:14 "Also among the prophets of Jerusalem I have seen a horrible thing: The committing of adultery and walking in falsehood; And they strengthen the hands of evildoers, So that no one has turned back from his wickedness. All of them have become to Me like Sodom, And her inhabitants like Gomorrah.

23:15 לָכֵ֞ן כֹּה־אָמַ֨ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ עַל־הַנְּבִאִ֔ים הִנְנִ֨י מַאֲכִ֤יל אוֹתָם֙ לַעֲנָ֔ה וְהִשְׁקִתִ֖ים מֵי־רֹ֑אשׁ כִּ֗י מֵאֵת֙ נְבִיאֵ֣י יְרוּשָׁלִַ֔ם יָצְאָ֥ה חֲנֻפָּ֖ה לְכָל־הָאָֽרֶץ׃ פ
23:15 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי עַל נְבִיֵי שִׁקרָא הָאֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן עָקָא מְרָר כְגִירִין כגידין וְאַשקֵינוּן כָס דְלוָט בִיש כְרֵישֵׁי חִיוִין אֲרֵי מִן קֳדָם נְבִיֵי יְרוּשׁלַם נְפַקַת חֲנוּפתָא לְכָל יָתְבֵי אַרעָא׃

23:15 "Therefore thus says the LORD of hosts concerning the prophets, 'Behold, I am going to feed them wormwood And make them drink poisonous water, For from the prophets of Jerusalem Pollution has gone forth into all the land.'"

23:16 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל־תִּשְׁמְעוּ עַל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם
מַהְבִּלִים הֵמָּה אֶתְכֶם חֲזוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה׃
23:16 כִדנָן אֲמַר יוי אלהא דישראל לָא תְקַבְּלוּן לְפִתגָמֵי לפתגם נְבִיֵי שִׁקרָא
דְמִתנַבַּן לְכוֹן מַטעַן אִנוּן יָתְכוֹן לכון רְשַׁע לִבְהוֹן מְמַלְלִין לָא מִמֵימְרָא
לְמֵימְרָא מימרא במימרא דַיוי׃
23:16 Thus says the LORD of hosts, "Do not listen to the words of the prophets who are prophesying to you. They are leading you into futility; They speak a vision of their own imagination, Not from the mouth of the LORD.

23:17 אֹמְרִים אָמוֹר לִמְנַאֲצַי דִּבֶּר יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל הֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת
לִבּוֹ אָמְרוּ לֹא־תָבוֹא עֲלֵיכֶם רָעָה׃
23:17 אָמְרִין בִנבֻואַת שִׁקְרְהוֹן שְׁקַרְהוֹן לִדמַרגְזִין קֳדָמַי מַלֵיל יוי שְׁלָמָא יְהֵי
לְכוֹן וְכָל דְאָזֵיל בְּהַרהֻור לִבֵּיה אָמְרִין לָא תֵיתֵי עֲלֵיכוֹן בִשׁתָא׃
23:17 "They keep saying to those who despise Me, 'The LORD has said, "You will have peace "'; And as for everyone who walks in the stubbornness of his own heart, They say, 'Calamity will not come upon you.'

23:18 כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה וְיֵרֶא וְיִשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הִקְשִׁיב (דְּבָרִי) [דְּבָרוֹ]
וַיִּשְׁמָע׃ ס
23:18 אֲרֵי לָא קָמוּ דְיִתגְלֵי דאיתגלי לְהוֹן רָז מִן־קֳדָם יוי וְלָא חֲזוֹ וְלָא שְׁמַעוּ
יָת פִּתגָמוֹהִי לָא אַצִיתוּ לְמֵימְרֵיה וְלָא קַבִּילוּ׃
23:18 "But who has stood in the council of the LORD, That he should see and hear His word? Who has given heed to His word and listened?

23:19 הִנֵּה סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל׃
23:19 הָא מַזוֹפִיתָא מִן־קֳדָם יוי בְרגַז נָפְקָא נפקת וְעַלעוֹל מִשׁתַגַשׁ עַל רֵישׁ
רַשִׁיעִין יְחוּל׃
23:19 "Behold, the storm of the LORD has gone forth in wrath, Even a whirling tempest; It will swirl down on the head of the wicked.

23:20 לֹא יָשׁוּב אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ בִּינָה׃
23:20 לָא יְתוּב רֻוגזָא דַיוי עַד דְיַעֲבֵיד וְעַד דִיקַיֵים מַחשְׁבַת רְעוּתֵיה בְסוֹף
יוֹמַיָא תִסתַכְּלוּן בַה אִסתַכָּלָא׃
23:20 "The anger of the LORD will not turn back Until He has performed and carried out the purposes of His heart; In the last days you will clearly understand it.

23:21 לֹא־שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם נִבָּאוּ׃
23:21 לָא שְׁלַחִית יָת נְבִיֵי שִׁקרָא וְאִנוּן רָהֲטוּן לְאַבאָשָׁא לָא מַלֵילִית עִמְהוֹן
וְאִנוּן מִתנַבַּן שְׁקַר׃
23:21 "I did not send *these* prophets, But they ran. I did not speak to them, But they prophesied.

23:22 וְאִם־עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי אֶת־עַמִּי וִישִׁבוּם מִדַּרְכָּם הָרָע וּמֵרֹעַ
מַעַלְלֵיהֶם׃ ס
23:22 וְאִילוּ קָמוּ אִתגְלִי דאִתגְלִי דיתגלי לְהוֹן רָז מִן קֳדָמַי קדם ייי וְאַשׁמַעוּ
פִתגָמַי יָת עַמִי וַאֲתִיבֻונוּן ויתיבונון מֵאוֹרחָתְהוֹן מֵיאוֹרַחהוֹן בִישָׁתָא וּמִבִישֵׁות
עֻובָדֵיהוֹן׃
23:22 "But if they had stood in My council, Then they would have announced My words to My people, And would have turned them back from their evil way And from the evil of their deeds.

23:23 הַאֱלֹהֵי מִקָּרֹב אָנִי נְאֻם־יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק׃

23:23 אֲנָא אֱלָהָא בְרֵית עָלְמָא מִבְרֵאשִׁית אֲמַר יוי אֲנָא אֱלָהָא עֲתִדנָא לְחַדָתָא
עָלְמָא לְצַדִיקַיָא׃

23:23 "Am I a God who is near," declares the LORD, "And not a God far off?

23:24 אִם־יִסָּתֵר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם־יְהוָה׃

23:24 אִם יְדַמֵי גַבְרָא גְבַר אִנָשָׁא לְאִיטְמָרָא כַד בְסִתרָא וּקְדָמַי הֲלָא גְלֵי אֲמַר
יוי הֲלָא יָת שְׁמַיָא וְיָת אַרעָא יְקָרֵי מְלֵי אֲמַר יוי׃

23:24 "Can a man hide himself in hiding places So I do not see him?" declares the LORD. "Do I not fill the heavens and the earth?" declares the LORD.

23:25 שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חָלַמְתִּי
חָלָמְתִּי׃

23:25 שְׁמִיעַ קֳדָמַי יָת דְאָמְרִין נְבִיֵי שִׁקְרָא דְמִתנַבַן בִשׁמִי שִׁקְרָא לְמֵימַר פִּתְגָם
נְבֻוּאָה בְחַלְמָא אִתחֲוַא איתחוא אִתחְזַא לִי׃

23:25 "I have heard what the prophets have said who prophesy falsely in My name, saying, 'I had a dream, I had a dream!'

23:26 עַד־מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב הַנְּבִאִים נִבְּאֵי הַשָּׁקֶר וּנְבִיאֵי תַּרְמִת לִבָּם׃

23:26 עַד אִמַתִי אִית בְלִיבְהוֹן דנבִיֵי שִׁקְרָא דְמִתנַבַן שְׁקַר וּמִתנַבַן רְשַׁע לִבְהוֹן׃

23:26 "How long? Is there *anything* in the hearts of the prophets who prophesy falsehood, even *these* prophets of the deception of their own heart,

23:27 הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי בַּחֲלוֹמֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי בַּבָּעַל׃

23:27 דמְחַשְׁבִין לְאַנשָׁאָה לאשכחא יָת עַמִי פֻלחַן שְׁמִי בשִׁקרְהוֹן בחלמיהון
בחלמהון דְמִשׁתַעַן גְבַר לְחַברֵיה כְּמָא דִשְׁבַקוּ אֲבָהָתְהוֹן יָת פֻלחַן שְׁמִי
וּמְקַיְמִין בְשׁוּם טָעֲוָתָא׃

23:27 who intend to make My people forget My name by their dreams which they relate to one another, just as their fathers forgot My name because of Baal?

23:28 הַנָּבִיא אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי אֱמֶת
מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר נְאֻם־יְהוָה׃

23:28 נְבִיָא דְעִמֵיה חִלמָא יִשׁתַעֵי חִלמָא וּדפִתגָמִי עִמֵיה יְמַלֵיל פִּתגָמִי קְשׁוֹט
הָא כְמָא דְפָרֵישׁ דפרִישׁ מִדְמֵי בֵין תִבנָא לַעֲבוּרָא כֵין פָרֵישׁ פְּרִישׁ בֵין
רַשִׁיעַיָא לְצַדִיקַיָא צדיקיא לרשיעיא אֲמַר יוי׃

23:28 "The prophet who has a dream may relate *his* dream, but let him who has My word speak My word in truth. What does straw have *in common* with grain?" declares the LORD.

23:29 הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם־יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע׃ ס

23:29 הֲלָא כָל פִּתגָמַי תַקִיפִין כְאִישָׁתָא אֲמַר יוי וּכפַטִישָׁא דמנַפַּע דִמְפַנַע
כֵיפָא׃

23:29 "Is not My word like fire?" declares the LORD, "and like a hammer which shatters a rock?

23:30 לָכֵן הִנְנִי עַל־הַנְּבִאִים נְאֻם־יְהוָה מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ׃

23:30 בְכֵין הָאֲנָא שָׁלַח רֻוגזִי עַל נְבִיֵי שִׁקרָא אֲמַר יוי מְגַנְבִין פִּתגָמַי גְבַר מִן
חַברֵיה׃

23:30 "Therefore behold, I am against the prophets," declares the LORD, "who steal My words from each other.

23:31 הִנְנִי עַל־הַנְּבִיאִם נְאֻם־יְהוָה הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם וַיִּנְאֲמוּ נְאֻם׃

23:31 בְּכֵן הָאֲנָא שָׁלַח רוּגְזִי עַל נְבִיֵּי שִׁקְרָא אֲמַר יוי דְּמִתְנַבַּן כִּרְעוּת לִבְּהוֹן וְאָמְרִין כֵּין אֲמַר׃

23:31 "Behold, I am against the prophets," declares the LORD, "who use their tongues and declare, '*The Lord* declares.'

23:32 הִנְנִי֩ עַל־נִבְּאֵ֨י חֲלֹמ֥וֹת שֶׁ֙קֶר֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וַֽיְסַפְּרוּם֙ וַיַּתְע֣וּ אֶת־עַמִּ֔י בְּשִׁקְרֵיהֶ֖ם וּבְפַחֲזוּתָ֑ם וְאָנֹכִ֨י לֹֽא־שְׁלַחְתִּ֜ים וְלֹ֣א צִוִּיתִ֗ים וְהוֹעֵ֛יל לֹא־יוֹעִ֥ילוּ לָֽעָם־הַזֶּ֖ה נְאֻם־יְהוָֽה׃

23:32 הָאֲנָא שָׁלַח רוּגְזִי עַל נְבִיֵּי שִׁקְרָא דְּמִתְנַבַּן חַלְמִין חֶלְמָא דְּשִׁקַר אֲמַר יוי וּמִשְׁתַּעַן וּמַטְעַן יָת עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהוֹן וּבְבַקָּרוּתְהוֹן וּבְבַקָּרוּתְהוֹן וַאֲנָא לָא שְׁלַחְתִּינוּן וְלָא פַּקֵּידְתִּינוּן וְאַהֲנָאָה לָא יַהֲנוֹן לְעַמָּא הָדֵין אֲמַר יוי׃

23:32 "Behold, I am against those who have prophesied false dreams," declares the LORD, "and related them and led My people astray by their falsehoods and reckless boasting; yet I did not send them or command them, nor do they furnish this people the slightest benefit," declares the LORD.

23:33 וְכִֽי־יִשְׁאָלְךָ֩ הָעָ֨ם הַזֶּ֜ה אֽוֹ־הַנָּבִ֤יא אֽוֹ־כֹהֵן֙ לֵאמֹ֔ר מַה־מַּשָּׂ֖א יְהוָ֑ה וְאָמַרְתָּ֤ אֲלֵיהֶם֙ אֶת־מַה־מַּשָּׂ֔א וְנָטַשְׁתִּ֥י אֶתְכֶ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃

23:33 וַאֲרֵי יִשְׁאֲלִינָךְ עַמָּא הָדֵין אוֹ סָפַר אוֹ כָהִין לְמֵימַר מָא נְבוּאֲתָא בִשְׁמָא דַיוי וְתֵימַר לְהוֹן כְּדֵין נְבוּאֲתָא וְאַרְטוֹשׁ יָתְכוֹן אֲמַר יוי׃

23:33 "Now when this people or the prophet or a priest asks you saying, 'What is the oracle of the LORD?' then you shall say to them, 'What oracle?' The LORD declares, 'I will abandon you.'

23:34 וְהַנָּבִ֤יא וְהַכֹּהֵן֙ וְהָעָ֔ם אֲשֶׁ֥ר יֹאמַ֖ר מַשָּׂ֣א יְהוָ֑ה וּפָקַדְתִּ֛י עַל־הָאִ֥ישׁ הַה֖וּא וְעַל־בֵּיתֽוֹ׃

23:34 וְסָפַר וְכָהִין וְעַמָּא דְיֵימַר נְבוּאֲתָא בִשְׁמָא דַיוי וְאַסְעַר עַל גֻּבְרָא הַהוּא וְעַל בֵּיתֵיהּ׃

23:34 "Then as for the prophet or the priest or the people who say, 'The oracle of the LORD,' I will bring punishment upon that man and his household.

23:35 כֹּ֥ה תֹאמְר֛וּ אִ֥ישׁ עַל־רֵעֵ֖הוּ וְאִ֣ישׁ אֶל־אָחִ֑יו מֶֽה־עָנָ֣ה יְהוָ֔ה וּמַה־דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃

23:35 כְּדֵין תֵימְרוּן גְּבַר לְחַבְרֵיהּ וּגְבַר לַאֲחוּהִי מָא אֲתֵיב יוי וּמָא מַלֵּיל יוי׃

23:35 "Thus will each of you say to his neighbor and to his brother, 'What has the LORD answered?' or, 'What has the LORD spoken?'

23:36 וּמַשָּׂ֥א יְהוָ֖ה לֹ֣א תִזְכְּרוּ־ע֑וֹד כִּ֤י הַמַּשָּׂא֙ יִהְיֶ֣ה לְאִ֣ישׁ דְּבָר֔וֹ וַהֲפַכְתֶּ֗ם אֶת־דִּבְרֵי֙ אֱלֹהִ֣ים חַיִּ֔ים יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת אֱלֹהֵֽינוּ׃

23:36 וּנְבוּאָה בִשְׁמָא דַיוי לָא תִדְכְּרוּן עוֹד אֲרֵי נְבוּאֲתָא תְהֵי לִגְבַר דִּמְקַיֵּים פִּתְגָמֵי רְעוּתֵיהּ וְאַתּוּן וְאִינוּן מְדַמַּן לְבַטָּלָא יָת פִּתְגָמֵי אֱלָהָא קַיָּמָא יוי דַּיְיי אֱלָהָנָא׃

23:36 "For you will no longer remember the oracle of the LORD, because every man's own word will become the oracle, and you have perverted the words of the living God, the LORD of hosts, our God.

23:37 כֹּ֥ה תֹאמַ֖ר אֶל־הַנָּבִ֑יא מֶֽה־עָנָ֣ךְ יְהוָ֔ה וּמַה־דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃

23:37 כְּדֵין תֵּימַר לִנְבִיָּא מָא אֲתִיבָךְ אתיבנך יוי וּמָא מְלֵיל יוי׃

23:37 "Thus you will say to *that* prophet, 'What has the LORD answered you?' and, 'What has the LORD spoken?'

23:38 וְאִם־מַשָּׂ֣א יְהוָה֮ תֹּאמֵרוּ֒ לָכֵ֞ן כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה יַ֚עַן אֲמָרְכֶ֛ם אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֖ה מַשָּׂ֣א יְהוָ֑ה וָאֶשְׁלַ֤ח אֲלֵיכֶם֙ לֵאמֹ֔ר לֹ֥א תֹאמְר֖וּ מַשָּׂ֥א יְהוָֽה׃

23:38 וְאִם נְבוּאָה בִשְׁמָא דַיוי תֵּימְרוּן בְּכֵין כִּדְנַן אֲמַר יוי חֲלָף דַּאֲמַרְתּוּן יָת פִּתְגָמָא הָדֵין נְבוּאֲתָא נבואה בִשְׁמָא דַיוי וּשְׁלַחִית לְוָתְכוֹן לְמֵימַר לָא תֵימְרוּן

נְבוּאֲתָא בִשְׁמָא דַיוי מקדם ייי׃

23:38 "For if you say, 'The oracle of the LORD!' surely thus says the LORD, 'Because you said this word, "The oracle of the LORD!" I have also sent to you, saying, "You shall not say, 'The oracle of the LORD!'""

23:39 לָכֵ֞ן הִנְנִ֗י וְנָשִׁ֛יתִי אֶתְכֶ֖ם נָשֹׁ֑א וְנָטַשְׁתִּ֣י אֶתְכֶ֗ם וְאֶת־הָעִיר֙ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֧תִּי לָכֶ֛ם וְלַאֲבוֹתֵיכֶ֖ם מֵעַ֥ל פָּנָֽי׃

23:39 בְּכֵין הָאֲנָא שָׁלַח רוּגזִי וְאַרטוֹשׁ יָתְכוֹן מִרטָשׁ וַאֲרַחֵיק יָתְכוֹן וְיָת קַרתָּא הדא דִיהַבִית לְכוֹן וְלַאֲבָהָתְכוֹן מִקֳבֵיל מֵימְרִי׃

23:39 "Therefore behold, I will surely forget you and cast you away from My presence, along with the city which I gave you and your fathers.

23:40 וְנָתַתִּ֥י עֲלֵיכֶ֖ם חֶרְפַּ֣ת עוֹלָ֑ם וּכְלִמּ֣וּת עוֹלָ֔ם אֲשֶׁ֖ר לֹ֥א תִשָּׁכֵֽחַ׃ ס

23:40 וְאַתֵּין וְאַיְתִי עֲלֵיכוֹן חִסּוּדֵי חסוד עָלַם וְתִחפֵּיכוֹן ותחפינון אִתכְּנָעוּת עָלַם דְלָא תִפסוֹק׃

23:40 "I will put an everlasting reproach on you and an everlasting humiliation which will not be forgotten."

24:1 הִרְאַנִי֮ יְהוָה֒ וְהִנֵּ֗ה שְׁנֵי֙ דּוּדָאֵ֣י תְאֵנִ֔ים מוּעָדִ֕ים לִפְנֵ֖י הֵיכַ֣ל יְהוָ֑ה אַחֲרֵ֣י הַגְל֣וֹת נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּ֠בֶל אֶת־יְכָנְיָ֨הוּ בֶן־יְהוֹיָקִ֜ים מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה וְאֶת־שָׂרֵ֨י יְהוּדָ֜ה וְאֶת־הֶחָרָ֤שׁ וְאֶת־הַמַּסְגֵּר֙ מִיר֣וּשָׁלִַ֔ם וַיְבִאֵ֖ם בָּבֶֽל׃

24:1 אַחזְיַנִי יוי וְהָא תְרֵין סַלֵּי סַלִּין תֵּינִין מְחַתִּין קֳדָם מקדם הֵיכְלָא דַיוי בָּתַר דְאַגלִי נְבוּכַדנֶצַּר נְבוּכַדרֶצַּר מַלכָּא דְבָבֶל יָת יְכָנְיָה בַר יְהוֹיָקִים מַלַּךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת רַברְבֵי יְהוּדָה וְיָת אוּמָּנַיָּא וְיָת תָּרְעַיָּא מִירוּשׁלֵם וְאוֹבֵילִנּוּן לְבָבֶל׃

24:1 After Nebuchadnezzar king of Babylon had carried away captive Jeconiah the son of Jehoiakim, king of Judah, and the officials of Judah with the craftsmen and smiths from Jerusalem and had brought them to Babylon, the LORD showed me: behold, two baskets of figs set before the temple of the LORD!

24:2 הַדּ֣וּד אֶחָ֗ד תְּאֵנִים֙ טֹב֣וֹת מְאֹ֔ד כִּתְאֵנֵ֖י הַבַּכֻּר֑וֹת וְהַדּ֣וּד אֶחָ֗ד תְּאֵנִים֙ רָע֣וֹת מְאֹ֔ד אֲשֶׁ֥ר לֹא־תֵאָכַ֖לְנָה מֵרֹֽעַ׃ ס

24:2 סַלָּא חַד חדא תֵּינִין טָבָן לַחֲדָא כְּתֵינִין כתיניא בַכִּירָן וְסַלָּא חַד תֵּינִין בִּישָׁן לַחֲדָא ודבישין בישין לחדא דְלָא מִתאַכלָן מִבִּישׁוּ׃

24:2 One basket had very good figs, like first-ripe figs, and the other basket had very bad figs which could not be eaten due to rottenness.

24:3 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י מָֽה־אַתָּ֤ה רֹאֶה֙ יִרְמְיָ֔הוּ וָאֹמַ֖ר תְּאֵנִ֑ים הַתְּאֵנִ֤ים הַטֹּבוֹת֙ טֹב֣וֹת מְאֹ֔ד וְהָֽרָעוֹת֙ רָע֣וֹת מְאֹ֔ד אֲשֶׁ֥ר לֹא־תֵאָכַ֖לְנָה מֵרֹֽעַ׃ פ

24:3 וַאֲמַר יוי לִי מָא אַתְּ חָזֵי יִרמְיָה וַאֲמַרִית תֵּינִין תֵּינַיָּא טָבָתָא טבתן טָבָן לַחֲדָא וּדבִישָׁן בִּישָׁן לַחֲדָא דְלָא מִתאַכלָן מִבִּישׁוּ׃

24:3 Then the LORD said to me, "What do you see, Jeremiah?" And I said, "Figs, the good figs, very good; and the bad *figs*, very bad, which cannot be eaten due to rottenness."

24:4 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃

24:4 וַהֲוָה פִּתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם מקדם יוי עִמִּי לְמֵימַר׃

24:4 Then the word of the LORD came to me, saying,

24:5 כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל כַּתְּאֵנִ֥ים הַטֹּב֖וֹת הָאֵ֑לֶּה כֵּֽן־אַכִּ֞יר אֶת־גָּל֣וּת יְהוּדָ֗ה אֲשֶׁ֨ר שִׁלַּ֜חְתִּי מִן־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֛ה אֶ֥רֶץ כַּשְׂדִּ֖ים לְטוֹבָֽה׃

24:5 כִּדנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל כְּתֵינַיָּא טָבָתָא הָאִלֵּין כֵּין אִשׁתְּמוֹדַע יָת גָּלוּת יְהוּדָה דְאַגלֵיתִי מִן אַתרָא הָדֵין לַאֲרַע לארעא ארע כַּסדָּאֵי לְטָבָא

לטבתא:

24:5 "Thus says the LORD God of Israel, 'Like these good figs, so I will regard as good the captives of Judah, whom I have sent out of this place *into* the land of the Chaldeans.

24:6 וְשַׂמְתִּ֨י עֵינִ֤י עֲלֵיהֶם֙ לְטוֹבָ֔ה וַהֲשִׁבֹתִ֖ים עַל־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֑את וּבְנִיתִים֙ וְלֹ֣א אֶהֱרֹ֔ס וּנְטַעְתִּ֖ים וְלֹ֥א אֶתּֽוֹשׁ׃

24:6 וַאֲשַׁוֵי מֵימְרִי עֲלֵיהוֹן לְטָבָא וַאֲתֵיבִינֻון לְאַרעָא הָדָא וְאַבנֵינֻון וְלָא אֲפַגַר וַאֲקַיְימִינֻון וְלָא אֲטַלטֵיל׃

24:6 'For I will set My eyes on them for good, and I will bring them again to this land; and I will build them up and not overthrow them, and I will plant them and not pluck them up.

24:7 וְנָתַתִּי֩ לָהֶ֨ם לֵ֜ב לָדַ֣עַת אֹתִ֗י כִּ֚י אֲנִ֣י יְהוָ֔ה וְהָיוּ־לִ֣י לְעָ֔ם וְאָנֹכִ֕י אֶהְיֶ֥ה לָהֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים כִּֽי־יָשֻׁ֥בוּ אֵלַ֖י בְּכָל־לִבָּֽם׃ ס

24:7 וְאֶתֵין לְהוֹן לֵב לְמִידַע דַחלְתִי אֲרֵי אֲנָא יוי וִיהוֹן קֳדָמַי לְעַם וַאֲנָא אֱהוֵי לְהוֹן לֶאֱלָה אֲרֵי יְתוּבוּן לְפֻלחָנִי בְּכָל לִבְּהוֹן׃

24:7 'I will give them a heart to know Me, for I am the LORD; and they will be My people, and I will be their God, for they will return to Me with their whole heart.

24:8 וְכַתְּאֵנִים֙ הָֽרָע֔וֹת אֲשֶׁ֥ר לֹא־תֵאָכַ֖לְנָה מֵרֹ֑עַ כִּי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה כֵּ֣ן אֶתֵּ֞ן אֶת־צִדְקִיָּ֧הוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָ֣ה וְאֶת־שָׂרָ֗יו וְאֵ֣ת ׀ שְׁאֵרִ֣ית יְרוּשָׁלִַ֗ם הַנִּשְׁאָרִים֙ בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את וְהַיֹּשְׁבִ֖ים בְּאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃

24:8 וּכתֵינַיָא בִישָׁתָא דְלָא מִתאַכלָן מֵיתאכלא מִבִישׁוּ אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי כֵין אֶתֵין יָת צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת רַברְבוֹהִי רברבנוהי וְיָת שְׁאָרָא דִירְוּשׁלַם דְאִשׁתְאַרוּ בְאַרעָא הָדָא וּדְיָתְבִין דיתבין בְּאַרעָא דְמִצרָיִם׃

24:8 'But like the bad figs which cannot be eaten due to rottenness-- indeed, thus says the LORD-- so I will abandon Zedekiah king of Judah and his officials, and the remnant of Jerusalem who remain in this land and the ones who dwell in the land of Egypt.

24:9 וּנְתַתִּים֙ (לְזָוְעָה) [לְזַעֲוָ֣ה] לְרָעָ֔ה לְכֹ֖ל מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֑רֶץ לְחֶרְפָּ֤ה וּלְמָשָׁל֙ לִשְׁנִינָ֣ה וְלִקְלָלָ֔ה בְּכָל־הַמְּקֹמ֖וֹת אֲשֶׁר־אַדִּיחֵ֥ם שָֽׁם׃

24:9 וְאֶתֵינִינֻון לְזִיעַ לְבִישָׁא לְכָל מַלכְוָת אַרעָא לְחִסוּדִין וּלְמֵתַל לְשׁוֹעִי וּללְוָטָא בְכָל אַתרַיָא אתרא דְאַגלֵינֻון לְתַמָן׃

24:9 'I will make them a terror *and an* evil for all the kingdoms of the earth, as a reproach and a proverb, a taunt and a curse in all places where I will scatter them.

24:10 וְשִׁלַּ֣חְתִּי בָ֔ם אֶת־הַחֶ֖רֶב אֶת־הָרָעָ֣ב וְאֶת־הַדָּ֑בֶר עַד־תֻּמָּם֙ מֵעַ֣ל הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁר־נָתַ֥תִּי לָהֶ֖ם וְלַאֲבוֹתֵיהֶֽם׃ פ

24:10 וַאֲגָרֵי בְהוֹן יָת דְקָטְלִין בְּחַרבָא כַפנָא בכפנא וּמוֹתָא ובמותא עַד דִיסֻופֻון מֵעַל אַרעָא דִיהַבִית לְהוֹן וְלַאֲבָהָתְהוֹן׃

24:10 'I will send the sword, the famine and the pestilence upon them until they are destroyed from the land which I gave to them and their forefathers.'"

25:1 הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־הָיָ֣ה עַל־יִרְמְיָ֗הוּ עַל־כָּל־עַ֣ם יְהוּדָ֔ה בַּשָּׁנָה֙ הָרְבִעִ֔ית לִיהוֹיָקִ֥ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה הִ֗יא הַשָּׁנָה֙ הָרִ֣אשֹׁנִ֔ית לִנְבוּכַדְרֶאצַּ֖ר מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃

25:1 פִתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם עַל יִרמְיָה עַל כָל עַמָא דְבֵית יְהוּדָה בְּשַׁתָא רְבִיעֵיתָא לִיהוֹיָקִים בַר יֹאשִׁיָה מַלַך מלך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה הִיא שַׁתָא קַדמֵיתָא לִנבוּכַדנֶצַר לִנבוּכַדנַצַר מַלכָא דְבָבַל׃

25:1 The word that came to Jeremiah concerning all the people of Judah, in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah (that was the first year of Nebuchadnezzar king of Babylon),

25:2 אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֜ר יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֗יא עַל־כָּל־עַ֣ם יְהוּדָ֔ה וְאֶ֛ל כָּל־יֹשְׁבֵ֥י יְרוּשָׁלִַ֖ם לֵאמֹֽר׃
25:2 וְאִתנַבִי דְאִתנַבִי יִרמְיָה נְבִיָא עַל כָּל עַמָא דְבֵית יְהוּדָה וְעַל כָּל יָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם לְמֵימַר׃
25:2 which Jeremiah the prophet spoke to all the people of Judah and to all the inhabitants of Jerusalem, saying,

25:3 מִן־שְׁלֹ֣שׁ עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֡ה לְיֹאשִׁיָּ֣הוּ בֶן־אָמוֹן֩ מֶ֨לֶךְ יְהוּדָ֜ה וְעַ֣ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה זֶ֚ה שָׁלֹ֣שׁ וְעֶשְׂרִים֙ שָׁנָ֔ה הָיָ֥ה דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלָ֑י וָאֲדַבֵּ֨ר אֲלֵיכֶ֜ם אַשְׁכֵּ֥ים וְדַבֵּ֖ר וְלֹ֥א שְׁמַעְתֶּֽם׃
25:3 מִן תְלָת־עֲסַרֵי שְׁנִין לְיֹאשִׁיָה בַר אָמוֹן מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְעַד יוֹמָא הָדֵין דְנָן עֶסרִין וּתלָת שְׁנִין הֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִמִי וּמַלֵילִית עִמְכוֹן מַקדֵים אקדים וּמַמלֵיל וְלָא קַבֵילתוּן׃
25:3 "From the thirteenth year of Josiah the son of Amon, king of Judah, even to this day, these twenty-three years the word of the LORD has come to me, and I have spoken to you again and again, but you have not listened.

25:4 וְשָׁלַח֩ יְהוָ֨ה אֲלֵיכֶ֜ם אֶת־כָּל־עֲבָדָ֧יו הַנְּבִאִ֛ים הַשְׁכֵּ֥ם וְשָׁלֹ֖חַ וְלֹ֣א שְׁמַעְתֶּ֑ם וְלֹֽא־הִטִּיתֶ֥ם אֶֽת־אָזְנְכֶ֖ם לִשְׁמֹֽעַ׃
25:4 וּשׁלַח יוי לְוָתְכוֹן יָת כָּל עַבדוֹהִי נְבִיַיָא מַקדֵים וּמַשׁלַח ומשלחן וְלָא קַבֵילתוּן וְלָא אַרכֵינתוּן יָת אֻדנְכוֹן לְקַבָלָא׃
25:4 "And the LORD has sent to you all His servants the prophets again and again, but you have not listened nor inclined your ear to hear,

25:5 לֵאמֹ֗ר שֽׁוּבוּ־נָ֞א אִ֣ישׁ מִדַּרְכּ֤וֹ הָֽרָעָה֙ וּמֵרֹ֣עַ מַֽעַלְלֵיכֶ֔ם וּשְׁבוּ֙ עַל־הָ֣אֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נָתַ֧ן יְהוָ֛ה לָכֶ֖ם וְלַאֲבֽוֹתֵיכֶ֑ם לְמִן־עוֹלָ֖ם וְעַד־עוֹלָֽם׃
25:5 לְמֵימַר תוּבוּ כְעַן גְבַר מֵאוֹרחֵיה בִשׁתָא בישא וּמִבִישׁוּת עוֹבָדֵיכוֹן וְתִיבוּ עַל אַרעָא דִיהַב יוי דִיהַבִית לְכוֹן וְלַאֲבָהָתְכוֹן לְמִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא׃
25:5 saying, 'Turn now everyone from his evil way and from the evil of your deeds, and dwell on the land which the LORD has given to you and your forefathers forever and ever;

25:6 וְאַל־תֵּלְכ֗וּ אַֽחֲרֵי֙ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים לְעָבְדָ֖ם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺ֣ת לָהֶ֑ם וְלֹֽא־תַכְעִ֤יסוּ אוֹתִי֙ בְּמַעֲשֵׂ֣ה יְדֵיכֶ֔ם וְלֹ֥א אָרַ֖ע לָכֶֽם׃
25:6 וְלָא תְהָכוּן בָתַר טָעֲוָת עַמְמַיָא לְמִפלַחהוֹן וּלמִסגַד לְהוֹן וְלָא תַרגְזוּן קֳדָמַי בְעוֹבָדֵי יְדֵיכוֹן וְלָא אַבאֵישׁ לְכוֹן׃
25:6 and do not go after other gods to serve them and to worship them, and do not provoke Me to anger with the work of your hands, and I will do you no harm.'

25:7 וְלֹֽא־שְׁמַעְתֶּ֥ם אֵלַ֖י נְאֻם־יְהוָ֑ה לְמַ֛עַן (הִכְעִסוּנִי) [הַכְעִיסֵ֛נִי] בְּמַעֲשֵׂ֥ה יְדֵיכֶ֖ם לְרַ֥ע לָכֶֽם׃ ס
25:7 וְלָא קַבֵילתוּן לְמֵימְרִי אֲמַר יוי בְדִיל דלא לְאַרגָזָא קֳדָמַי בְעוֹבָדֵי יְדֵיכוֹן לְאַבאָשָׁא לְכוֹן׃
25:7 "Yet you have not listened to Me," declares the LORD, "in order that you might provoke Me to anger with the work of your hands to your own harm.

25:8 לָכֵ֕ן כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת יַ֕עַן אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־שְׁמַעְתֶּ֖ם אֶת־דְּבָרָֽי׃
25:8 בְכֵין ארי כִדנָן אֲמַר יוי חֲלָף דְלָא לָא קַבֵילתוּן יָת פִתגָמָי׃
25:8 "Therefore thus says the LORD of hosts, 'Because you have not obeyed My words,

25:9 הִנְנִי֩ שֹׁלֵ֨חַ וְלָקַחְתִּ֜י אֶת־כָּל־מִשְׁפְּח֣וֹת צָפ֗וֹן נְאֻם־יְהוָה֮ וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֮ עַבְדִּי֒ וַהֲבִאֹתִים֩ עַל־הָאָ֨רֶץ הַזֹּ֜את וְעַל־יֹשְׁבֶ֗יהָ וְעַ֛ל כָּל־הַגּוֹיִ֥ם הָאֵ֖לֶּה סָבִ֑יב וְהַ֣חֲרַמְתִּ֔ים וְשַׂמְתִּים֙ לְשַׁמָּ֣ה וְלִשְׁרֵקָ֔ה וּלְחָרְב֖וֹת עוֹלָֽם׃

25:9 הָאֲנָא שָׁלַח וְדָבַר ואידבר יָת כָל מַלכְוָת צִפּוּנָא אֲמַר יוי וְלִנבוּכַדנֶצַּר
וְלִנבוּכַדרֶצַּר מַלכָא דְבָבַל עַבדִי וְאַתֵינֻון עַל אַרעָא הָדָא וְעַל יָתְבַהָא וְעַל
כָל עַממַיָא הָאִלֵין סְחוֹר־סְחוֹר וַאֲגַמרִינֻון וַאֲשַׁוֵינֻון לְצָדֻו וּלאִשׁתְמָמֻו וּלחָרבָא
ולחורבת עלם לְעָלַם׃

25:9 behold, I will send and take all the families of the north,' declares the LORD, 'and *I will send* to Nebuchadnezzar king of Babylon, My servant, and will bring them against this land and against its inhabitants and against all these nations round about; and I will utterly destroy them and make them a horror and a hissing, and an everlasting desolation.

25:10 וְהַאֲבַדְתִּ֣י מֵהֶ֗ם ק֚וֹל שָׂשׂ֙וֹן וְק֣וֹל שִׂמְחָ֔ה ק֥וֹל חָתָ֖ן וְק֣וֹל כַּלָּ֑ה ק֥וֹל רֵחַ֖יִם
וְא֥וֹר נֵֽר׃
25:10 וְאוֹבֵיד מִנְהוֹן קָל בְיָע וְקָל חַדוָא קָל חַתנִין וְקָל כַלָן קָל סִיעָן דִמשַׁבְחָן
דִמשַׁבְחִין בְנֵיהוֹר כניהור בוֹצִין׃

25:10 'Moreover, I will take from them the voice of joy and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the sound of the millstones and the light of the lamp.

25:11 וְהָֽיְתָה֙ כָּל־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את לְחָרְבָּ֖ה לְשַׁמָּ֑ה וְעָ֨בְד֜וּ הַגּוֹיִ֥ם הָאֵ֛לֶּה אֶת־מֶ֥לֶךְ
בָּבֶ֖ל שִׁבְעִ֥ים שָׁנָֽה׃
25:11 וּתהֵי כָל אַרעָא הָדָא לְחָרבָא לְצָדֻו וְיִפלְחֻון עַממַיָא הָאִלֵין יָת מַלכָא
דְבָבַל שִׁבעִין שְׁנִין׃

25:11 'This whole land will be a desolation and a horror, and these nations will serve the king of Babylon seventy years.

25:12 וְהָיָ֣ה כִמְלֹ֣אות שִׁבְעִ֣ים שָׁנָ֡ה אֶפְקֹ֣ד עַל־מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֣ל ׀ וְעַל־הַגּ֣וֹי הַה֣וּא
נְאֻם־יְהוָ֛ה אֶת־עֲוֺנָ֖ם וְעַל־אֶ֣רֶץ כַּשְׂדִּ֑ים וְשַׂמְתִּ֣י אֹת֔וֹ לְשִֽׁמְמ֖וֹת עוֹלָֽם׃
25:12 וִיהֵי כְמִשׁלַם כד ישלמון שִׁבעִין שְׁנִין אַסעַר עַל מַלכָא דְבָבַל וְעַל עַמָא
הַהוּא הָדֵין אֲמַר יוי יָת חוֹבֵיהוֹן וְעַל אֲרַע כַסדָאֵי ארעא דכסדאי דְכַסדָאֵי
וַאֲשַׁוֵי יָתְהוֹן יתיה לְצָדְות עָלַם׃

25:12 'Then it will be when seventy years are completed I will punish the king of Babylon and that nation,' declares the LORD, 'for their iniquity, and the land of the Chaldeans; and I will make it an everlasting desolation.

25:13 (וְהֵבֵאיתִי) [וְהֵבֵאתִי֙] עַל־הָאָ֣רֶץ הַהִ֔יא אֶת־כָּל־דְּבָרַ֖י אֲשֶׁר־דִּבַּ֣רְתִּי עָלֶ֑יהָ
אֵ֤ת כָּל־הַכָּתוּב֙ בַּסֵּ֣פֶר הַזֶּ֔ה אֲשֶׁר־נִבָּ֥א יִרְמְיָ֖הוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִֽם׃
25:13 וְאַיתֵי עַל אַרעָא הַהִיא הדא יָת כָל פִתגָמַי פתגמיא דִגזַרִית עֲלַהּ עלהא
יָת כָל דִכתִיב בְסִפרָא הָדֵין דְאִתנַבִי יִרמְיָה עַל כָל עַממַיָא׃

25:13 'I will bring upon that land all My words which I have pronounced against it, all that is written in this book which Jeremiah has prophesied against all the nations.

25:14 כִּ֣י עָֽבְדוּ־בָ֤ם גַּם־הֵ֙מָּה֙ גּוֹיִ֣ם רַבִּ֔ים וּמְלָכִ֖ים גְּדוֹלִ֑ים וְשִׁלַּמְתִּ֥י לָהֶ֛ם כְּפָעֳלָ֖ם
וּכְמַעֲשֵׂ֥ה יְדֵיהֶֽם׃ ס
25:14 אֲרֵי אַפלַחֻו פלחו בְהוֹן אַף אִנֻון עַממִין סַגִיאִין וּמַלכִין רַברְבִין וַאֲשַׁלֵים
וַאֲשַׁלֵים לְהוֹן כְאַגרְהוֹן וּכעוֹבָדֵי יְדֵיהוֹן׃

25:14 '(For many nations and great kings will make slaves of them, even them; and I will recompense them according to their deeds and according to the work of their hands.)'"

25:15 כִּ֣י כֹה֩ אָמַ֨ר יְהוָ֜ה אֱלֹהֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ אֵלַ֔י קַ֠ח אֶת־כּ֨וֹס הַיַּ֧יִן הַחֵמָ֛ה הַזֹּ֖את
מִיָּדִ֑י וְהִשְׁקִיתָ֣ה אֹת֔וֹ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י שֹׁלֵ֥חַ אוֹתְךָ֖ אֲלֵיהֶֽם׃
25:15 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לִי קַבֵיל יָת כָסָא דַחֲמַר לְוָטָא הָדֵין
מִן־קֳדָמַי וְתַשׁקֵי יָתֵיה יָת כָל עַממַיָא דַאֲנָא שָׁלַח יָתָך עֲלֵיהוֹן ביניהון׃

25:15 For thus the LORD, the God of Israel, says to me, "Take this cup of the wine of wrath from My hand and cause all the nations to whom I send you to drink it.

25:16 וְשָׁת֕וּ וְהִתְגֹּעֲשׁ֖וּ וְהִתְהֹלָ֑לוּ מִפְּנֵ֣י הַחֶ֔רֶב אֲשֶׁ֛ר אָנֹכִ֖י שֹׁלֵ֥חַ בֵּינֹתָֽם׃
25:16 וְיִשׁתוֹן וְיִשׁתַגְשֻׁון וישתגשגון וְיִטָרְפֻון מִן־קֳדָם דְקָטְלִין בְחַרבָא דַאְנָא שָׁלַח
בֵינֵיהוֹן׃

25:16 "They will drink and stagger and go mad because of the sword that I will send among them."

25:17 וָאֶקַּ֥ח אֶת־הַכּ֖וֹס מִיַּ֣ד יְהוָ֑ה וָֽאַשְׁקֶה֙ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר־שְׁלָחַ֥נִי יְהוָ֖ה
אֲלֵיהֶֽם׃
25:17 וְקַבֵילִית יָת כָסָא מִן־קֳדָם יוי וְאַשקֵיתִי יָת כָל עַמְמַיָא דְשַׁלְחַנִי יוי
עֲלֵיהוֹן לְוָתְהוֹן לותכון׃

25:17 Then I took the cup from the LORD'S hand and made all the nations to whom the LORD sent me drink it:

25:18 אֶת־יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ וְאֶת־עָרֵ֣י יְהוּדָ֔ה וְאֶת־מְלָכֶ֖יהָ אֶת־שָׂרֶ֑יהָ לָתֵ֨ת אֹתָ֜ם לְחָרְבָּ֧ה
לְשַׁמָּ֛ה לִשְׁרֵקָ֥ה וְלִקְלָלָ֖ה כַּיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃
25:18 יָת יְרֻושׁלַם וְיָת קִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה וְיָת מַלכַהָא יָת רַברְבַהָא לְמִיתַן
יָתְהוֹן לְחָרבָא לְצָדֵו לְאִשׁתְמָמֵו וּללוֹטָא וללוט כְיוֹמָא הָדֵין׃

25:18 Jerusalem and the cities of Judah and its kings *and* its princes, to make them a ruin, a horror, a hissing and a curse, as it is this day;

25:19 אֶת־פַּרְעֹ֧ה מֶֽלֶךְ־מִצְרַ֛יִם וְאֶת־עֲבָדָ֥יו וְאֶת־שָׂרָ֖יו וְאֶת־כָּל־עַמּֽוֹ׃
25:19 יָת פַרעֹה מַלכָא דְמִצרַיִם דמצראי וְיָת עַבדוֹהִי וְיָת רַברְבוֹהִי וְיָת כָל
עַמֵיה׃

25:19 Pharaoh king of Egypt, his servants, his princes and all his people;

25:20 וְאֵת֙ כָּל־הָעֶ֔רֶב וְאֵ֕ת כָּל־מַלְכֵ֖י אֶ֣רֶץ הָע֑וּץ וְאֵ֗ת כָּל־מַלְכֵי֙ אֶ֣רֶץ פְּלִשְׁתִּ֔ים
וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן֙ וְאֶת־עַזָּה֙ וְאֶת־עֶקְר֔וֹן וְאֵ֖ת שְׁאֵרִ֥ית אַשְׁדּֽוֹד׃
25:20 וְיָת כָל מלכי סְמָכְוָתָא וְיָת כָל מַלכֵי אֲרַע עוץ ארעא עֻוץ ארע דעוץ
וְיָת כָל מַלכֵי אֲרַע ארעא פְלִשׁתָאֵי וְיָת אַשׁקְלוֹן וְיָת עַזָה וְיָת עַקרוֹן וְיָת
שְׁאָרָא דְאַשׁדוֹד׃

25:20 and all the foreign people, all the kings of the land of Uz, all the kings of the land of the Philistines (even Ashkelon, Gaza, Ekron and the remnant of Ashdod);

25:21 אֶת־אֱד֥וֹם וְאֶת־מוֹאָ֖ב וְאֶת־בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃
25:21 יָת אֱדוֹם וְיָת מוֹאָב וְיָת בְנֵי עַמוֹן׃

25:21 Edom, Moab and the sons of Ammon;

25:22 וְאֵת֙ כָּל־מַלְכֵי־צֹ֔ר וְאֵ֖ת כָּל־מַלְכֵ֣י צִיד֑וֹן וְאֵת֙ מַלְכֵ֣י הָאִ֔י אֲשֶׁ֖ר בְּעֵ֥בֶר הַיָּֽם׃
25:22 וְיָת כָל מַלכֵי צוֹר וְיָת כָל מַלכֵי צִידֹן וְיָת כָל מַלכֵי נִיסָא דִבעִברָא
דבעיררא דְיַמָא׃

25:22 and all the kings of Tyre, all the kings of Sidon and the kings of the coastlands which are beyond the sea;

25:23 וְאֶת־דְּדָ֤ן וְאֶת־תֵּימָא֙ וְאֶת־בּ֔וּז וְאֵ֖ת כָּל־קְצוּצֵ֥י פֵאָֽה׃
25:23 וְיָת דְדָן וְיָת תֵימָא וְיָת בֻוז וְיָת כָל מַקְפֵי פָתָא׃

25:23 and Dedan, Tema, Buz and all who cut the corners *of their hair*;

25:24 וְאֵ֖ת כָּל־מַלְכֵ֣י עֲרָ֑ב וְאֵת֙ כָּל־מַלְכֵ֣י הָעֶ֔רֶב הַשֹּׁכְנִ֖ים בַּמִּדְבָּֽר׃
25:24 וְיָת כָל מַלכֵי עֲרָב וְיָת כָל מַלכֵי עַרבָאֵי דְשָׁרַן בִשׁכֻונִין בְמַדבְרָא׃

25:24 and all the kings of Arabia and all the kings of the foreign people who dwell in the desert;

25:25 וְאֵ֣ת כָּל־מַלְכֵ֣י זִמְרִ֗י וְאֵת֙ כָּל־מַלְכֵ֣י עֵילָ֔ם וְאֵ֖ת כָּל־מַלְכֵ֥י מָדָֽי׃

25:25 וְיָת כָּל מַלכֵי זִמרִי וְיָת כָּל מַלכֵי עֵילָם וְיָת כָּל מַלכֵי מָדָי׃
25:25 and all the kings of Zimri, all the kings of Elam and all the kings of Media;

25:26 וְאֵ֣ת כָּל־מַלְכֵ֣י הַצָּפ֗וֹן הַקְּרֹבִ֤ים וְהָֽרְחֹקִים֙ אִ֣ישׁ אֶל־אָחִ֔יו וְאֵת֙
כָּל־הַמַּמְלְכ֣וֹת הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֣י הָאֲדָמָ֑ה וּמֶ֥לֶךְ שֵׁשַׁ֖ךְ יִשְׁתֶּ֥ה אַחֲרֵיהֶֽם׃
25:26 וְיָת כָּל מַלכֵי צִפּוּנָא דְקָרִיבִין ודרַחִיקִין גְבַר לַאֲחוּהִי וְיָת כָּל מַלכְוָת
עַמְמַיָא ארעא דְעַל־אַפֵּי אַרעָא וּמַלכָא דְבָבֶל יִשתֵי בָתְרֵיהוֹן׃
25:26 and all the kings of the north, near and far, one with another; and all the kingdoms of the earth which are upon the face of the ground, and the king of Sheshach shall drink after them.

25:27 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם ס כֹּֽה־אָמַר֩ יְהוָ֨ה צְבָא֜וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל שְׁת֤וּ וְשִׁכְרוּ֙ וּקְי֔וּ
וְנִפְל֖וּ וְלֹ֣א תָק֑וּמוּ מִפְּנֵ֣י הַחֶ֔רֶב אֲשֶׁ֛ר אָנֹכִ֥י שֹׁלֵ֖חַ בֵּינֵיכֶֽם׃
25:27 וְתֵימַר לְהֹון כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשרָאֵל שְׁתֻו וּרווּ וְאִשׁתַגִישְׁו מִן עקא
וּפִילְו ונפלו ונפילו וְלָא תְקֻומֻון מִן־קֳדָם דְקָטְלִין בְחַרבָא דַאֲנָא שָׁלַח משלח
בֵינֵיכוֹן׃
25:27 "You shall say to them, 'Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Drink, be drunk, vomit, fall and rise no more because of the sword which I will send among you."'

25:28 וְהָיָ֛ה כִּ֧י יְמָאֲנ֛וּ לָקַֽחַת־הַכּ֥וֹס מִיָּדְךָ֖ לִשְׁתּ֑וֹת וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם כֹּ֥ה אָמַ֛ר יְהוָ֥ה
צְבָא֖וֹת שָׁת֥וֹ תִשְׁתּֽוּ׃
25:28 וִיהֵי אֲרֵי יְסָרבֻון לְקַבָלָא כָסָא מִן יְדָך לְמִשׁתֵי וְתֵימַר לְהוֹן כִדנָן אֲמַר
יוי מִשׁתָא תִשׁתוֹן׃
25:28 "And it will be, if they refuse to take the cup from your hand to drink, then you will say to them, 'Thus says the LORD of hosts: "You shall surely drink!

25:29 כִּ֣י הִנֵּ֨ה בָעִ֜יר אֲשֶׁ֧ר נִקְרָא־שְׁמִ֣י עָלֶ֗יהָ אָנֹכִי֙ מֵחֵ֣ל לְהָרַ֔ע וְאַתֶּ֖ם הִנָּקֵ֣ה
תִנָּק֑וּ לֹ֣א תִנָּק֔וּ כִּ֣י חֶ֗רֶב אֲנִ֤י קֹרֵא֙ עַל־כָּל־יֹשְׁבֵ֣י הָאָ֔רֶץ נְאֻ֖ם יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃
25:29 אֲרֵי הָא בְקַרתָא דְאִתקְרִי שְׁמִי עֲלַה עלהא אֲנָא מְשָׁרֵי לְאַבאָשָׁא וְאַתֻון
מְדַמַן דְמִזכָא מיזכא תִזכוֹן לָא תִזכוֹן אֲרֵי דְקָטְלִין בְחַרבָא אֲנָא מַכלֵי עַל
כָּל יָתְבֵי אַרעָא אמַר יוי׃
25:29 "For behold, I am beginning to work calamity in *this* city which is called by My name, and shall you be completely free from punishment? You will not be free from punishment; for I am summoning a sword against all the inhabitants of the earth," declares the LORD of hosts.'

25:30 וְאַתָּה֙ תִּנָּבֵ֣א אֲלֵיהֶ֔ם אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם יְהוָ֞ה מִמָּר֤וֹם
יִשְׁאָג֙ וּמִמְּע֤וֹן קָדְשׁוֹ֙ יִתֵּ֣ן קוֹל֔וֹ שָׁאֹ֤ג יִשְׁאַג֙ עַל־נָוֵ֔הוּ הֵידָד֙ כְּדֹרְכִ֣ים יַעֲנֶ֔ה אֶ֖ל
כָּל־יֹשְׁבֵ֥י הָאָֽרֶץ׃
25:30 וְאַת תִתנַבֵי לְהוֹן יָת כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין וְתֵימַר לְהוֹן יוי מִמְרוֹמָא יַכלֵי
וּמִמְדוֹר קֻדשֵׁיה קֻדשֵׁיה יְרִים מֵימְרֵיה אַכלָאָה יַכלֵי דְרֵיתוֹן בָזוֹזִין עַל אֲרַע
ארעא בֵית־שְׁכִינְתֵיה הָא כְדָחֲתֵי מַעצַרתָא מַעֲצַרתָא מעצרא דִמרִימִין קָלְהוֹן
כֵין יֵיתֵי זְיָעָא זעוא לְכָל יָתְבֵי אַרעָא׃
25:30 "Therefore you shall prophesy against them all these words, and you shall say to them, 'The LORD will roar from on high And utter His voice from His holy habitation; He will roar mightily against His fold. He will shout like those who tread *the grapes*, Against all the inhabitants of the earth.

25:31 בָּ֤א שָׁאוֹן֙ עַד־קְצֵ֣ה הָאָ֔רֶץ כִּ֣י רִ֤יב לַֽיהוָה֙ בַּגּוֹיִ֔ם נִשְׁפָּ֥ט ה֖וּא לְכָל־בָּשָׂ֑ר
הָרְשָׁעִ֛ים נְתָנָ֥ם לַחֶ֖רֶב נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
25:31 מְטָא זְמָן אִתרְגוֹשָׁא אתרגושתא עַד סְיָפֵי אַרעָא אֲרֵי דִינָא קֳ יוי בְעַמְמַיָא
מִתפְרַע הֻוא לְכָל בִסרָא רַשִׁיעַיָא דִבהוֹן מְסָרֵינֻון לְחַרבָא לְקַטָלָא אֲמַר יוי׃
25:31 'A clamor has come to the end of the earth, Because the LORD has a controversy with the nations. He is entering

into judgment with all flesh; As for the wicked, He has given them to the sword,' declares the LORD."

25:32 כֹּ֣ה אָמַר֮ יְהוָ֣ה צְבָא֒וֹת הִנֵּ֥ה רָעָ֛ה יֹצֵ֖את מִגּ֣וֹי אֶל־גּ֑וֹי וְסַ֣עַר גָּד֔וֹל יֵע֖וֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָֽרֶץ׃

25:32 כִדנָן אֲמַר יוי הָא בִשתָא נָפקָא מֵעַם לְעַם וְעַממִין רַברְבִין יֵיתוֹן בְגַלֵי מִסְיָפֵי בסייפי אַרעָא׃

25:32 Thus says the LORD of hosts, "Behold, evil is going forth From nation to nation, And a great storm is being stirred up From the remotest parts of the earth.

25:33 וְהָי֨וּ חַלְלֵ֤י יְהוָה֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא מִקְצֵ֥ה הָאָ֖רֶץ וְעַד־קְצֵ֣ה הָאָ֑רֶץ לֹ֣א יִסָּפְד֗וּ וְלֹ֤א יֵאָֽסְפוּ֙ וְלֹ֣א יִקָּבֵ֔רוּ לְדֹ֛מֶן עַל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָ֖ה יִהְיֽוּ׃

25:33 וִיהוֹן קְטִילַיָא רְמַן דמן קֳדָם יוי בְיוֹמָא הַהוּא בעידנא ההיא מִסְיָפֵי אַרעָא וְעַד סְיָפֵי אַרעָא לָא יִסתַפְדוּן וְלָא יִתכַנשׁוּן וְלָא יִתקַברוּן לְזֵיבַל מְבַדַר עַל־אַפֵי אַרעָא יְהוֹן׃

25:33 "Those slain by the LORD on that day will be from one end of the earth to the other. They will not be lamented, gathered or buried; they will be like dung on the face of the ground.

25:34 הֵילִ֨ילוּ הָרֹעִ֜ים וְזַעֲק֗וּ וְהִֽתְפַּלְּשׁוּ֙ אַדִּירֵ֣י הַצֹּ֔אן כִּֽי־מָלְא֥וּ יְמֵיכֶ֖ם לִטְב֑וֹחַ וּתְפוֹצֽוֹתִיכֶ֔ם וּנְפַלְתֶּ֖ם כִּכְלִ֥י חֶמְדָּֽה׃

25:34 אֵילִילוּ מַלכַיָא וּצוָחוּ וְחוּפוּ רֵישֵׁיכוֹן בִקטמָא תַקִיפֵי עַמָא אֲרֵי שְׁלִימוּ יוֹמֵיכוֹן לְקַטלָא וְתִתבַדרוּן וְתִיפְלוּן דַהֲוֵיתוֹן דִרוֵיתוּן רְגִיגִין כְמָנֵי חַמדְתָא׃

25:34 "Wail, you shepherds, and cry; And wallow *in ashes*, you masters of the flock; For the days of your slaughter and your dispersions have come, And you will fall like a choice vessel.

25:35 וְאָבַ֥ד מָנ֖וֹס מִן־הָרֹעִ֑ים וּפְלֵיטָ֖ה מֵאַדִּירֵ֥י הַצֹּֽאן׃

25:35 וְיֵיבַד בֵית־עֵירוּקֵי מִן מַלכַיָא וְשֵׁיזָבָא ושיזבת מִתַקִיפֵי עַמָא׃

25:35 "Flight will perish from the shepherds, And escape from the masters of the flock.

25:36 ק֚וֹל צַעֲקַ֣ת הָרֹעִ֔ים וִֽילְלַ֖ת אַדִּירֵ֣י הַצֹּ֑אן כִּֽי־שֹׁדֵ֥ד יְהוָ֖ה אֶת־מַרְעִיתָֽם׃

25:36 קָל צוֹחַת מַלכַיָא וִילָלַת תַקִיפֵי עַמָא אֲרֵי אַבֵיז יוי יָת עַמְהוֹן׃

25:36 "*Hear* the sound of the cry of the shepherds, And the wailing of the masters of the flock! For the LORD is destroying their pasture,

25:37 וְנָדַ֖מּוּ נְא֣וֹת הַשָּׁל֑וֹם מִפְּנֵ֖י חֲר֥וֹן אַף־יְהוָֽה׃

25:37 וִיצַדוֹן מְדוֹרֵי שְׁלָמְהוֹן מִן־קֳדָם מקדם תְקוֹף רֻוגזָא דַיוי׃

25:37 "And the peaceful folds are made silent Because of the fierce anger of the LORD.

25:38 עָזַ֥ב כַּכְּפִ֖יר סֻכּ֑וֹ כִּֽי־הָיְתָ֤ה אַרְצָם֙ לְשַׁמָּ֔ה מִפְּנֵי֙ חֲר֣וֹן הַיּוֹנָ֔ה וּמִפְּנֵ֖י חֲר֥וֹן אַפּֽוֹ׃ פ

25:38 גְלָא מַלַך מִכַרכֵיה אֲרֵי הֲוָת אַרעֲהוֹן לְצָדוּ מִן־קֳדָם חֲרַב סָנְאָה דְהִיא כַחֲמַר מְרַוְיָא וּמִן־קֳדָם תְקוֹף רֻוגזֵיה׃

25:38 "He has left His hiding place like the lion; For their land has become a horror Because of the fierceness of the oppressing *sword* And because of His fierce anger."

26:1 בְּרֵאשִׁ֗ית מַמְלְכ֛וּת יְהוֹיָקִ֥ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה הָיָה֙ הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃

26:1 בְּרֵישׁ מַלכוּת יְהוֹיָקִים בַר יֹאשִׁיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה הֲוָה פִתגָמָא הָדֵין מִן־קֳדָם יוי לְמֵימַר׃

26:1 In the beginning of the reign of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, this word came from the LORD, saying,

26:2 כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עֲמֹד֮ בַּחֲצַ֣ר בֵּית־יְהוָה֒ וְדִבַּרְתָּ֞ עַל־כָּל־עָרֵ֣י יְהוּדָ֗ה הַבָּאִים֙ לְהִשְׁתַּחֲוֺ֣ת בֵּית־יְהוָ֔ה אֵ֚ת כָּל־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר צִוִּיתִ֖יךָ לְדַבֵּ֣ר אֲלֵיהֶ֑ם אַל־תִּגְרַ֖ע דָּבָֽר׃

26:2 כִּדְנָן אֲמַר יוי קוּם בְּדָרַת בֵּית־מַקְדְּשָׁא דַיוי וְתִתנַבֵּי עַל כָּל קִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה דְעָלִין לְמִסגַד בְּבֵית־מַקְדְּשָׁא דַיוי יָת כָּל פִּתגָמַיָא דְפַקֵידתָך לְאִתנַבָּאָה לְהוֹן לְמללא עמהון לָא תִמנַע פִּתגָם פתגמא:

26:2 "Thus says the LORD, 'Stand in the court of the LORD'S house, and speak to all the cities of Judah who have come to worship *in* the LORD'S house all the words that I have commanded you to speak to them. Do not omit a word!

26:3 אוּלַ֣י יִשְׁמְע֔וּ וְיָשֻׁ֕בוּ אִ֖ישׁ מִדַּרְכּ֣וֹ הָרָעָ֑ה וְנִחַמְתִּ֣י אֶל־הָרָעָ֗ה אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֤י חֹשֵׁב֙ לַעֲשׂ֣וֹת לָהֶ֔ם מִפְּנֵ֖י רֹ֥עַ מַעַלְלֵיהֶֽם׃

26:3 מָא־אִם יִשְׁמְעוּן וִיתוּבוּן גְבַר מֵאוֹרחֵיה בִשׁתָא בִישָׁא וַאֲתִיב מִן בִשׁתָא דַאֲנָא מְחַשֵׁיב חשיב לְמֶעֱבַד לְהוֹן מִן־קֳדָם מקדם בִישֵׁות עֻובָדֵיהוֹן:

26:3 'Perhaps they will listen and everyone will turn from his evil way, that I may repent of the calamity which I am planning to do to them because of the evil of their deeds.'

26:4 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֔ם כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה אִם־לֹ֤א תִשְׁמְעוּ֙ אֵלַ֔י לָלֶ֙כֶת֙ בְּת֣וֹרָתִ֔י אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לִפְנֵיכֶֽם׃

26:4 וְתֵימַר לְהוֹן כִּדְנָן אֲמַר יוי אִם לָא תְקַבְּלוּן לְמֵימְרִי לִמהָך בְּאוֹרָיתִי דִיהַבִית לְהוֹן קֳדָמֵיכוֹן:

26:4 "And you will say to them, 'Thus says the LORD, "If you will not listen to Me, to walk in My law which I have set before you,

26:5 לִשְׁמֹ֗עַ עַל־דִּבְרֵי֙ עֲבָדַ֣י הַנְּבִאִ֔ים אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י שֹׁלֵ֥חַ אֲלֵיכֶ֖ם וְהַשְׁכֵּ֣ם וְשָׁלֹ֑חַ וְלֹ֖א שְׁמַעְתֶּֽם׃

26:5 לְקַבָּלָא לְפִתגָמֵי עַל פִּתגָמֵי עַבדַי נְבִיַיָא דַאֲנָא שָׁלַח לְוָתְכוֹן וּמַקְדֵים וּמַשְׁלַח וְלָא קַבֵּילתּוּן:

26:5 to listen to the words of My servants the prophets, whom I have been sending to you again and again, but you have not listened;

26:6 וְנָתַתִּ֛י אֶת־הַבַּ֥יִת הַזֶּ֖ה כְּשִׁלֹ֑ה וְאֶת־הָעִ֣יר (הַזֹּאתָה) [הַזֹּאת֙] אֶתֵּ֣ן לִקְלָלָ֔ה לְכֹ֖ל גּוֹיֵ֥ הָאָֽרֶץ׃ ס

26:6 וְאַתֵּין יָת בֵּיתָא הָדֵין הָדָא כְּשִׁילוֹ וְיָת קַרתָא הָדָא אַתֵּין לְלוּטָא לְכָל עַמְמֵי אַרעָא:

26:6 then I will make this house like Shiloh, and this city I will make a curse to all the nations of the earth."'"

26:7 וַֽיִּשְׁמְע֛וּ הַכֹּהֲנִ֥ים וְהַנְּבִאִ֖ים וְכָל־הָעָ֑ם אֶֽת־יִרְמְיָ֔הוּ מְדַבֵּ֛ר אֶת־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵ֖לֶּה בְּבֵ֥ית יְהוָֽה׃

26:7 וּשׁמַעוּ כָהֲנַיָא וְסָפְרַיָא וְכָל עַמָא דִירמְיָה ית ירמיה מִתנַבֵּי מְמַלֵיל יָת פִּתגָמַיָא הָאִלֵין בְּבֵית־מַקְדְּשָׁא דַיוי:

26:7 The priests and the prophets and all the people heard Jeremiah speaking these words in the house of the LORD.

26:8 וַיְהִ֣י ׀ כְּכַלּ֣וֹת יִרְמְיָ֗הוּ לְדַבֵּר֙ אֵ֣ת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּ֣ה יְהוָ֔ה לְדַבֵּ֖ר אֶל־כָּל־הָעָ֑ם וַיִּתְפְּשׂ֨וּ אֹת֜וֹ הַכֹּהֲנִ֧ים וְהַנְּבִאִ֛ים וְכָל־הָעָ֖ם לֵאמֹ֥ר מ֥וֹת תָּמֽוּת׃

26:8 וַהֲוָה כַד שֵׁיצִי יִרמְיָה לְאִתנַבָּאָה יָת כָּל דְפַקֵיד יוי לְמַלָלָא עִם כָּל עַמָא וַאֲחַדוּ יָתֵיה כָהֲנַיָא וְסָפְרַיָא וְכָל עַמָא לְמֵימַר מְמָת תְמֻות:

26:8 When Jeremiah finished speaking all that the LORD had commanded *him* to speak to all the people, the priests and the prophets and all the people seized him, saying, "You must die!

26:9 מַדּ֨וּעַ נִבֵּ֜יתָ בְשֵׁם־יְהוָ֗ה לֵאמֹר֙ כְּשִׁלוֹ֙ יִהְיֶ֣ה הַבַּ֣יִת הַזֶּ֔ה וְהָעִ֥יר הַזֹּ֛את תֶּחֱרַ֖ב מֵאֵ֣ין יוֹשֵׁ֑ב וַיִּקָּהֵ֧ל כָּל־הָעָ֛ם אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ בְּבֵ֥ית יְהוָֽה׃

26:9 מְדֵין אִתנַבִיתָא בִשׁמָא דַיוי לְמֵימַר כְּשִׁילוֹ יְהֵי בֵיתָא הָדֵין וְקַרתָא הָדָא תִחרוּב מִבלִי יָתִיב וְאִתכְּנִישׁ כָּל עַמָא עַל לוּת יִרמְיָה בְּבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי׃

26:9 "Why have you prophesied in the name of the LORD saying, 'This house will be like Shiloh and this city will be desolate, without inhabitant '?" And all the people gathered about Jeremiah in the house of the LORD.

26:10 וַֽיִּשְׁמְע֣וּ ׀ שָׂרֵ֣י יְהוּדָ֗ה אֵ֚ת הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וַיַּעֲל֥וּ מִבֵּית־הַמֶּ֖לֶךְ בֵּ֣ית יְהוָ֑ה וַיֵּשְׁב֛וּ בְּפֶ֥תַח שַֽׁעַר־יְהוָ֖ה הֶחָדָֽשׁ׃ ס

26:10 וּשׁמַעוּ רַברְבֵי יְהוּדָה יָת פִתגָמַיָא הָאִלֵין וּסלִיקוּ מִבֵית־מַלכָא לְבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי וִיתִיבוּ בְּמַעֲלָנָא דִתרַע בֵית־מַקדְשָׁא דַיוי מַדנְחָאָה׃

26:10 When the officials of Judah heard these things, they came up from the king's house to the house of the LORD and sat in the entrance of the New Gate of the LORD'S *house*.

26:11 וַיֹּאמְר֞וּ הַכֹּהֲנִ֣ים וְהַנְּבִאִ֗ים אֶל־הַשָּׂרִ֛ים וְאֶל־כָּל־הָעָ֖ם לֵאמֹ֑ר מִשְׁפַּט־מָ֙וֶת֙ לָאִ֣ישׁ הַזֶּ֔ה כִּ֤י נִבָּא֙ אֶל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את כַּאֲשֶׁ֥ר שְׁמַעְתֶּ֖ם בְּאָזְנֵיכֶֽם׃

26:11 וַאֲמַרוּ כָהֲנַיָא וְסָפְרַיָא לְרַברְבַיָא וּלכָל עַמָא לְמֵימַר חוֹבַת דִין דִקטוֹל לְגַברָא הָדֵין אֲרֵי אִתנַבִי עַל קַרתָא הָדָא כְּמָא דִשׁמַעתּוּן בְּאֻדנֵיכוֹן׃

26:11 Then the priests and the prophets spoke to the officials and to all the people, saying, "A death sentence for this man! For he has prophesied against this city as you have heard in your hearing."

26:12 וַיֹּ֣אמֶר יִרְמְיָ֗הוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים֙ וְאֶל־כָּל־הָעָ֣ם לֵאמֹ֔ר יְהוָ֣ה שְׁלָחַ֗נִי לְהִנָּבֵא֙ אֶל־הַבַּ֤יִת הַזֶּה֙ וְאֶל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר שְׁמַעְתֶּֽם׃

26:12 וַאֲמַר יִרמְיָה לְכָל רַברְבַיָא וּלכָל עַמָא לְמֵימַר יוי שַׁלְחַנִי לְאִתנַבָאָה עַל בֵיתָא לְבֵיתָא הָדֵין וְעַל קַרתָא וּלקַרתָא הָדָא יָת כָל פִתגָמַיָא דִשׁמַעתּוּן׃

26:12 Then Jeremiah spoke to all the officials and to all the people, saying, "The LORD sent me to prophesy against this house and against this city all the words that you have heard.

26:13 וְעַתָּ֗ה הֵיטִ֤יבוּ דַרְכֵיכֶם֙ וּמַ֣עַלְלֵיכֶ֔ם וְשִׁמְע֕וּ בְּק֖וֹל יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם וְיִנָּחֵ֣ם יְהוָ֔ה אֶל־הָ֣רָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר עֲלֵיכֶֽם׃

26:13 וּכעַן אַתקִינוּ אוֹרחָתְכוֹן וְעוּבְדֵיכוֹן וְקַבִילוּ לְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהֲכוֹן וִיתוּב יוי מִן בִשׁתָא מִבִישׁתָא דְמַלִיל עֲלֵיכוֹן׃

26:13 "Now therefore amend your ways and your deeds and obey the voice of the LORD your God; and the LORD will change His mind about the misfortune which He has pronounced against you.

26:14 וַאֲנִ֕י הִנְנִ֖י בְיֶדְכֶ֑ם עֲשׂוּ־לִ֛י כַּטּ֥וֹב וְכַיָּשָׁ֖ר בְּעֵינֵיכֶֽם׃

26:14 וַאֲנָא וּכעַן הָאֲנָא מְסִיר אִתמְסַר בְּיַדכוֹן עֲבִידוּ לִי כְּמָא דְתָקֵין וּכמָא דְכָשַׁר בְּעֵינֵיכוֹן׃

26:14 "But as for me, behold, I am in your hands; do with me as is good and right in your sight.

26:15 אַ֣ךְ ׀ יָדֹ֣עַ תֵּדְע֗וּ כִּ֠י אִם־מְמִתִ֣ים אַתֶּם֮ אֹתִי֒ כִּֽי־דָ֣ם נָקִ֗י אַתֶּם֙ נֹתְנִ֣ים עֲלֵיכֶ֔ם וְאֶל־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את וְאֶל־יֹשְׁבֶ֑יהָ כִּ֣י בֶאֱמֶ֗ת שְׁלָחַ֤נִי יְהוָה֙ עֲלֵיכֶ֔ם לְדַבֵּר֙ בְּאָזְנֵיכֶ֔ם אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ ס

26:15 בְרַם מִדָע תִידְעוּן אֲרֵי אִם קָטְלִין מְקַטלִין אַתּוּן יָתִי אֲרֵי דַם זַכַי אַתּוּן יָהֲבִין עֲלֵיכוֹן וְעַל קַרתָא הָדָא וְעַל יָתְבַהָא אֲרֵי בִקשׁוֹט שַׁלְחַנִי יוי עֲלֵיכוֹן לוּתכוֹן לְמַלָלָא לְאִתנַבָאָה קֳדָמֵיכוֹן יָת כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין׃

26:15 "Only know for certain that if you put me to death, you will bring innocent blood on yourselves, and on this city and on its inhabitants; for truly the LORD has sent me to you to speak all these words in your hearing."

26:16 וַיֹּאמְר֤וּ הַשָּׂרִים֙ וְכָל־הָעָ֔ם אֶל־הַכֹּהֲנִ֖ים וְאֶל־הַנְּבִיאִ֑ים אֵין־לָאִ֤ישׁ הַזֶּה֙ מִשְׁפַּט־מָ֔וֶת כִּ֗י בְּשֵׁ֛ם יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ דִּבֶּ֥ר אֵלֵֽינוּ׃

26:16 וַאֲמַרוּ רַבְרְבַיָא וְכָל עַמָא לְכָהֲנַיָא וּלְסָפְרַיָא לֵית לְגַבְרָא הָדֵין חוֹבַת דִין דִקטוֹל אֲרֵי בִשְׁמָא דַיוי אֱלָהָנָא מַלֵיל עִמַנָא׃

26:16 Then the officials and all the people said to the priests and to the prophets, "No death sentence for this man! For he has spoken to us in the name of the LORD our God."

26:17 וַיָּקֻ֣מוּ אֲנָשִׁ֔ים מִזִּקְנֵ֖י הָאָ֑רֶץ וַיֹּאמְר֕וּ אֶל־כָּל־קְהַ֥ל הָעָ֖ם לֵאמֹֽר׃

26:17 וְקָמוּ גֻבְרַיָא מִסָבֵי אַרְעָא עַמָא עמא דארעא וַאֲמַרוּ לְכָל קְהָלָא דְעַמָא לְמֵימַר׃

26:17 Then some of the elders of the land rose up and spoke to all the assembly of the people, saying,

26:18 (מִיכָיָה) [מִיכָה֙] הַמּ֣וֹרַשְׁתִּ֔י הָיָ֣ה נִבָּ֔א בִּימֵ֖י חִזְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה וַיֹּ֣אמֶר אֶל־כָּל־עַם֩ יְהוּדָ֨ה לֵאמֹ֜ר כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת צִיּ֞וֹן שָׂדֶ֤ה תֵחָרֵשׁ֙ וִירוּשָׁלִַ֙יִם֙ עִיִּ֣ים תִּֽהְיֶ֔ה וְהַ֥ר הַבַּ֖יִת לְבָמ֥וֹת יָֽעַר׃

26:18 מִיכָה דְמִמָרֵישָׁא הֲוָה מִתנַבֵי בְיוֹמֵי חִזקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וַאֲמַר לְכָל עַמָא דְבֵית יְהוּדָה לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי צִיוֹן חֲקַל תִתרְדֵי וִירוּשׁלַם לְיַגרִין תְהֵי וְטוּר בֵית־מַקדְשָׁא דייי לְחֵישַׁת חוּרשָׁא׃

26:18 "Micah of Moresheth prophesied in the days of Hezekiah king of Judah; and he spoke to all the people of Judah, saying, 'Thus the LORD of hosts has said, "Zion will be plowed *as* a field, And Jerusalem will become ruins, And the mountain of the house as the high places of a forest."'

26:19 הֶהָמֵ֣ת הֱ֠מִתֻהוּ חִזְקִיָּ֨הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֜ה וְכָל־יְהוּדָ֗ה הֲלֹא֮ יָרֵ֣א אֶת־יְהוָה֒ וַיְחַל֙ אֶת־פְּנֵ֣י יְהוָ֔ה וַיִּנָּ֣חֶם יְהוָ֔ה אֶל־הָרָעָ֖ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר עֲלֵיהֶ֑ם וַאֲנַ֗חְנוּ עֹשִׂ֛ים רָעָ֥ה גְדוֹלָ֖ה עַל־נַפְשׁוֹתֵֽינוּ׃

26:19 הֲמִקטָל קַטלוּהִי חִזקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְכָל דְבֵית בֵית יְהוּדָה הֲלָא דָחִיל מִן־קֳדָם יוי וְצַלִי קֳדָם יוי וְתָב יוי מִן בִשׁתָא דְמַלֵיל עֲלֵיהוֹן וַאֲנַחנָא גָרְמִין לְאֵיתָאָה בִשׁתָא רַבְתָא עַל נַפשָׁתַנָא׃

26:19 "Did Hezekiah king of Judah and all Judah put him to death? Did he not fear the LORD and entreat the favor of the LORD, and the LORD changed His mind about the misfortune which He had pronounced against them? But we are committing a great evil against ourselves."

26:20 וְגַם־אִישׁ֩ הָיָ֨ה מִתְנַבֵּ֜א בְּשֵׁ֣ם יְהוָ֗ה אֽוּרִיָּ֙הוּ֙ בֶּן־שְׁמַעְיָ֔הוּ מִקִּרְיַ֖ת הַיְּעָרִ֑ים וַיִּנָּבֵ֞א עַל־הָעִ֤יר הַזֹּאת֙ וְעַל־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את כְּכֹ֖ל דִּבְרֵ֥י יִרְמְיָֽהוּ׃

26:20 וְאַף גֻבְרָא הֲוָה מִתנַבֵי בִשׁמָא דַיוי אוּרִיָה בַר שְׁמַעיָה מִקרְיַת־יְעָרִים וְאִתנַבִי עַל קַרתָא הָדָא וְעַל אַרעָא הָדָא כְכָל כל פִתגָמֵי יִרמְיָה׃

26:20 Indeed, there was also a man who prophesied in the name of the LORD, Uriah the son of Shemaiah from Kiriath-jearim; and he prophesied against this city and against this land words similar to all those of Jeremiah.

26:21 וַיִּשְׁמַ֣ע הַמֶּֽלֶךְ־יְ֠הוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָ֤יו וְכָל־הַשָּׂרִים֙ אֶת־דְּבָרָ֔יו וַיְבַקֵּ֥שׁ הַמֶּ֖לֶךְ הֲמִית֑וֹ וַיִּשְׁמַ֤ע אֽוּרִיָּ֙הוּ֙ וַיִּרָ֔א וַיִּבְרַ֖ח וַיָּבֹ֥א מִצְרָֽיִם׃

26:21 וּשׁמַע מַלכָא יְהוֹיָקִים וְכָל גִיבָרוֹהִי וְכָל רַברְבַיָא יָת פִתגָמוֹהִי וּבעָא מַלכָא לְמִקטְלֵיה וּשׁמַע אוּרִיָה וּדחֵיל וַעֲרַק וַאֲתָא לְמִצרָיִם׃

26:21 When King Jehoiakim and all his mighty men and all the officials heard his words, then the king sought to put him to death; but Uriah heard *it*, and he was afraid and fled and went to Egypt.

26:22 וַיִּשְׁלַ֞ח הַמֶּ֤לֶךְ יְהוֹיָקִים֙ אֲנָשִׁ֖ים מִצְרָ֑יִם אֵ֣ת אֶלְנָתָ֣ן בֶּן־עַכְבּ֔וֹר וַאֲנָשִׁ֥ים אִתּ֖וֹ אֶל־מִצְרָֽיִם׃

26:22 וּשׁלַח מַלכָא יְהוֹיָקִים גֻבְרִין לְמִצרַיִם יָת אֶלנָתָן בַר עַכבּוֹר וְגֻבְרִין

וגבריא עִמֵּיה לְמִצרָיִם׃

26:22 Then King Jehoiakim sent men to Egypt: Elnathan the son of Achbor and *certain* men with him *went* into Egypt.

26:23 וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אוּרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם וַיְבִאֻהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיַּכֵּהוּ בֶּחָרֶב
וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נִבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי בְּנֵי הָעָם׃

26:23 וְאַפִּיקוּ יָת אוּרִיָה מִמִּצרַיִם וְאַיתְיוּהִי לְוָת מַלכָּא יְהוֹיָקִים וְקַטלֵיה בְּחַרבָּא
וּרמָא יָת נְבִילְתֵיה לְקִברֵי גָלַיָא׃

26:23 And they brought Uriah from Egypt and led him to King Jehoiakim, who slew him with a sword and cast his dead body into the burial place of the common people.

26:24 אַךְ יַד אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן הָיְתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵּת־אֹתוֹ בְיַד־הָעָם
לַהֲמִיתוֹ׃ פ

26:24 בְּרַם יַד אֲחִיקָם בַּר שָׁפָן הֲוָת עִם יִרמְיָה בְּדִיל דְלָא לְמִמסַר יָתֵיה בִּידָא
דְעַמָא בְּיַד עַמָא לְמִקטְלֵיה׃

26:24 But the hand of Ahikam the son of Shaphan was with Jeremiah, so that he was not given into the hands of the people to put him to death.

27:1 בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִם בֶּן־יֹאושִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃

27:1 בְּרֵישׁ מַלכֻות יְהוֹיָקִים בַּר יֹאשִׁיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה הֲוָה הְוַת
פִתגָמָא הָדֵין עִם יִרמְיָה מִן־קֳדָם יוי לְמֵימַר׃

27:1 In the beginning of the reign of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, this word came to Jeremiah from the LORD, saying--

27:2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וּנְתַתָּם עַל־צַוָּארֶךָ׃

27:2 כדנָן אֲמַר יוי לִי עֲבֵיד לָך חֲנָקִין וְנִירִין וְתִתֵינִינֻון עַל צַוְרָך׃

27:2 thus says the LORD to me-- "Make for yourself bonds and yokes and put them on your neck,

27:3 וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ
צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלִַם אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

27:3 וְתִשַׁלְחִינֻון לְוָת מַלכָּא דֶאֱדוֹם וּלוָת מַלכָּא דְמוֹאָב וּלוָת מַלכָּא דִבנֵי
עַמוֹן וּלוָת מַלכָּא דְצוֹר וּלוָת מַלכָּא דְצִידוֹן בְּיַד אִזגַדַיָא דְאָתַן לִירוּשׁלַם לְוָת
צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה׃

27:3 and send word to the king of Edom, to the king of Moab, to the king of the sons of Ammon, to the king of Tyre and to the king of Sidon by the messengers who come to Jerusalem to Zedekiah king of Judah.

27:4 וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה
תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם׃

27:4 וּתפַקֵיד יָתְהוֹן לְוָת רִבּוֹנְהוֹן לְמֵימַר כִּדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל כְּדֵין
כדנן תֵימְרֻון לְרִבּוֹנְכוֹן׃

27:4 "Command them *to go* to their masters, saying, 'Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, thus you shall say to your masters,

27:5 אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ
בְּכֹחִי הַגָּדוֹל וּבִזְרוֹעִי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לַאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָי׃

27:5 אֲנָא בְּמֵימְרִי עֲבַדִית יָת אַרעָא יָת אֲנָשָׁא וְיָת בְּעִירָא דְעַל־אַפֵּי אַרעָא
בְּחֵילִי רַבָּא וּבִדרָעִי ובאדרעי מְרָמְמָא וִיהַבתַה ויהבינה לִדכָשַׁר קֳדָמָי׃

27:5 "I have made the earth, the men and the beasts which are on the face of the earth by My great power and by My outstretched arm, and I will give it to the one who is pleasing in My sight.

27:6 וְעַתָּה אָנֹכִי נָתַתִּי אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ לְעָבְדוֹ׃

27:6 וכען אֲנָא הָא יְהַבִית יָת כָל מְדִינָתָא הָאִלֵין בְיַד נְבוּכַדנֶצַר מַלכָא דְבָבֶל עַבדִי וְאַף יָת חַיַת חיות בָרָא יְהַבִית לֵיה לְמִפלְחֵיה׃

27:6 "Now I have given all these lands into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon, My servant, and I have given him also the wild animals of the field to serve him.

27:7 וְעָבְדוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בֶּן־בְּנוֹ עַד בֹּא־עֵת אַרְצוֹ גַּם־הוּא וְעָבְדוּ בוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדֹלִים׃

27:7 וְיִפלְחֻון יָתֵיה כָל עַמְמַיָא וְיָת בְרֵיה וְיָת בַר בְרֵיה עַד דְיִמטֵי עִידָן תְבָר אַרעֵיה אַף הֻוא יִפלְחֻון בֵיה עַמְמִין סַגִיאִין וּמַלכִין רַברְבִין׃

27:7 "All the nations shall serve him and his son and his grandson until the time of his own land comes; then many nations and great kings will make him their servant.

27:8 וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְהוָה עַד־תֻּמִּי אֹתָם בְּיָדוֹ׃

27:8 וִיהֵי עַם וּמַלכוּ דְלָא יִפלְחֻון יפלח יָתֵיה יָת נְבוּכַדנֶצַר מַלכָא דְבָבֶל וְיָת דְלָא יִתֵין יָת צַורֵיה בְנִיר מַלכָא דְבָבֶל בְחַרבָא וּבכַפנָא וּבמוֹתָא אַסעַר עַל עַמָא הַהֻוא אֲמַר יוי עַד דְאַמסַר יָתְהוֹן בִידֵיה׃

27:8 "It will be, *that* the nation or the kingdom which will not serve him, Nebuchadnezzar king of Babylon, and which will not put its neck under the yoke of the king of Babylon, I will punish that nation with the sword, with famine and with pestilence," declares the LORD, "until I have destroyed it by his hand.

27:9 וְאַתֶּם אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קֹסְמֵיכֶם וְאֶל חֲלֹמֹתֵיכֶם וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃

27:9 וְאַתֻון לָא תְקַבלֻון מִן נְבִיֵיכוֹן דְשִׁקרָא וּמִן קָסָמֵיכוֹן וּמִן חָלְמֵי חִלמֵיכוֹן וּמִן עָנְנֵיכוֹן וּמִן חָרָשֵׁיכוֹן דְאִינֻון אָמְרִין לְכוֹן לְמֵימַר לָא תִפלְחֻון יָת מַלכָא דְבָבֶל׃

27:9 "But as for you, do not listen to your prophets, your diviners, your dreamers, your soothsayers or your sorcerers who speak to you, saying, 'You will not serve the king of Babylon.'

27:10 כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אַדְמַתְכֶם וְהִדַּחְתִּי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם׃

27:10 אֲרֵי שִׁקרָא אִנֻון מִתנַבַן לְכוֹן בְדִיל לְאַרחָקָא יָתְכוֹן מֵעַל אַרעֲכוֹן וַאֲטַלטֵיל יָתְכוֹן וְתֵיבְדֻון׃

27:10 "For they prophesy a lie to you in order to remove you far from your land; and I will drive you out and you will perish.

27:11 וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־אַדְמָתוֹ נְאֻם־יְהוָה וַעֲבָדָהּ וְיָשַׁב בָּהּ׃

27:11 וְעַמָא דְיַעֵיל יָת צַורֵיה בְנִיר מַלכָא דְבָבֶל וְיִפלְחִנֵיה וְאַשרֵינֵיה עַל אַרעֵיה אֲמַר יוי וְיִפלְחַה וְיִתֵיב בַה׃

27:11 "But the nation which will bring its neck under the yoke of the king of Babylon and serve him, I will let remain on its land," declares the LORD, "and they will till it and dwell in it.""'

27:12 וְאֶל־צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הָבִיאוּ אֶת־צַוְּארֵיכֶם בְּעֹל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעִבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וִחְיוּ׃

27:12 וְעִם צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה מַלֵילִית כְכָל יָת כל פִתגָמַיָא

פִּתגָמָא הָאִלֵין לְמֵימַר אַעִילוּ יָת צַורֵיכוֹן בְנִיר מַלכָא דְבָבֶל וּפלַחוּ יָתֵיה וְעַמֵיה וְאִתקַיַמוּ׃

27:12 I spoke words like all these to Zedekiah king of Judah, saying, "Bring your necks under the yoke of the king of Babylon and serve him and his people, and live!

27:13 לָמָּה תָמוּתוּ אַתָּה וְעַמֶּךָ בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהֹוָה אֶל־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃

27:13 לְמָא תִתקַטְלוּן אַת וְעַמָך בְחַרבָא בְכַפנָא וּבמוֹתָא כְמָא דְמַלִיל יוי עַל עַמָא דְלָא יִפלַח יָת מַלכָא דְבָבֶל׃

27:13 "Why will you die, you and your people, by the sword, famine and pestilence, as the LORD has spoken to that nation which will not serve the king of Babylon?

27:14 וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם׃

27:14 וְלָא תְקַבְלוּן לְפִתגָמֵי נְבִיֵי שִקרָא דְאָמְרִין לְכוֹן לְמֵימַר לָא תִפלְחוּן יָת מַלכָא דְבָבֶל אֲרֵי שִקרָא אִנוּן מִתנַבַן לְכוֹן׃

27:14 "So do not listen to the words of the prophets who speak to you, saying, 'You will not serve the king of Babylon,' for they prophesy a lie to you;

27:15 כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהֹוָה וְהֵם נִבְּאִים בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם אַתֶּם וְהַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם׃

27:15 אֲרֵי לָא שְלַחתִינוּן אֲמַר יוי וְאִנוּן מִתנַבַן בִשמִי שִקרָא בְדִיל דַאֲטַלטֵיל יָתְכוֹן וְתֵיבְדוּן אַתוּן וּנבִיֵי שִקרָא דְמִתנַבַן לְכוֹן׃

27:15 for I have not sent them," declares the LORD, "but they prophesy falsely in My name, in order that I may drive you out and that you may perish, you and the prophets who prophesy to you."

27:16 וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהֹוָה אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנִּבְּאִים לָכֶם לֵאמֹר הִנֵּה כְלֵי בֵית־יְהֹוָה מוּשָׁבִים מִבָּבֶלָה עַתָּה מְהֵרָה כִּי שֶׁקֶר הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם׃

27:16 וְעִם כָהֲנַיָא ולכהניא וְעִם כָל ולכל עַמָא הָדֵין מַלֵילִית לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי לָא תְקַבְלוּן לְפִתגָמֵי נְבִיֵיכוֹן דְשִקרָא דְמִתנַבַן מתנבן לְכוֹן לְמֵימַר הָא מָנֵי בֵית־מַקדְשָא דַיוי מִתָתְבִין מִבָבֶל כְעַן בִפרִיַע אֲרֵי שִקרָא אִנוּן מִתנַבַן לְכוֹן׃

27:16 *Then* I spoke to the priests and to all this people, saying, "Thus says the LORD: Do not listen to the words of your prophets who prophesy to you, saying, 'Behold, the vessels of the LORD'S house will now shortly be brought again from Babylon'; for they are prophesying a lie to you.

27:17 אַל־תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וִחְיוּ לָמָּה תִהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חָרְבָּה׃

27:17 לָא תְקַבְלוּן מִנְהוֹן פְלַחוּ יָת מַלכָא דְבָבֶל וְאִתקַיַמוּ לְמָא תְהֵי קַרתָא הָדָא חָרבָא׃

27:17 "Do not listen to them; serve the king of Babylon, and live! Why should this city become a ruin?

27:18 וְאִם־נְבִאִים הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהֹוָה אִתָּם יִפְגְּעוּ־נָא בַּיהֹוָה צְבָאוֹת לְבִלְתִּי־בֹאוּ הַכֵּלִים הַנּוֹתָרִים בְּבֵית־יְהֹוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה׃ פ

27:18 וְאִם נְבִיַיָא מִתנַבַן אִנוּן וְאִם אִית פִתגָמָא דַיוי עִמְהוֹן יִבעוֹן כְעַן בְמֵימְרָא דַיוי בְדִיל דְלָא יִתוֹבְלוּן מָנַיָא דְאִשתְאָרוּ בְבֵית־מַקדְשָא דַיוי וּבְבֵית מַלַך שִבטָא דְבֵית יְהוּדָה וּבִירוּשְלֵם לְבָבֶל׃

27:18 "But if they are prophets, and if the word of the LORD is with them, let them now entreat the LORD of hosts that the vessels which are left in the house of the LORD, in the house of the king of Judah and in Jerusalem may not go to

Babylon.

27:19 כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת אֶל־הָֽעַמֻּדִ֔ים וְעַל־הַיָּ֖ם וְעַל־הַמְּכֹנ֑וֹת וְעַל֙ יֶ֣תֶר הַכֵּלִ֔ים הַנּוֹתָרִ֖ים בָּעִ֥יר הַזֹּֽאת׃

27:19 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי עַל עַמֻודַיָא וְעַל יַמָא וְעַל בְסִיסַיָא וְעַל שְׁאָר מָנַיָא דְאִשׁתְאַרוּ בְקַרתָא הָדָא׃

27:19 "For thus says the LORD of hosts concerning the pillars, concerning the sea, concerning the stands and concerning the rest of the vessels that are left in this city,

27:20 אֲשֶׁר֙ לֹֽא־לְקָחָ֗ם נְבוּכַדְנֶאצַּר֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל בַּגְלוֹת֩ אֶת־(יכוניה) [יְכָנְיָ֨ה] בֶן־יְהוֹיָקִ֜ים מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֛ה מִירוּשָׁלַ֖͏ִם בָּבֶ֑לָה וְאֵ֛ת כָּל־חֹרֵ֥י יְהוּדָ֖ה וִירוּשָׁלָֽ͏ִם׃ ס

27:20 דְלָא שְׁבָנוּן נְבוּכַדנֶצַר מַלכָא דְבָבֶל כַד אַגלִי יָת יְכָניָה בַר יְהוֹיָקִים מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה מִירֻושלַם לְבָבֶל וְיָת כָל רַברְבֵי יְהֻודָה וִירֻושלַם׃

27:20 which Nebuchadnezzar king of Babylon did not take when he carried into exile Jeconiah the son of Jehoiakim, king of Judah, from Jerusalem to Babylon, and all the nobles of Judah and Jerusalem.

27:21 כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל עַל־הַכֵּלִים֙ הַנּוֹתָרִים֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה וּבֵ֛ית מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֖ה וִירוּשָׁלָֽ͏ִם׃

27:21 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עַל מָנַיָא דְאִשׁתְאַרוּ בֵית־מַקדְשָׁא בבית־מַקדְשָׁא דַיוי וּבֵית־מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה וּבִירֻושלַם וירושלם׃

27:21 "Yes, thus says the LORD of hosts, the God of Israel, concerning the vessels that are left in the house of the LORD and in the house of the king of Judah and in Jerusalem,

27:22 בָּבֶ֥לָה יוּבָ֖אוּ וְשָׁ֣מָּה יִהְי֑וּ עַ֠ד י֣וֹם פָּקְדִ֤י אֹתָם֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְהַעֲלִיתִים֙ וַהֲשִׁ֣יבֹתִ֔ים אֶל־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃ פ

27:22 לְבָבֶל יִתוֹבלֻון וְתַמָן יְהוֹן עַד יוֹמָא דְיֵיעוֹל דֻכרָנְהוֹן קֳדָמַי אֲמַר יוי וְאַסֵיקִנֻון וַאֲתֵיבִינֻון לְאַתרָא הָדֵין הָדָא׃

27:22 'They will be carried to Babylon and they will be there until the day I visit them,' declares the LORD. 'Then I will bring them back and restore them to this place.'"

28:1 וַיְהִ֣י ׀ בַּשָּׁנָ֣ה הַהִ֗יא בְּרֵאשִׁית֙ מַמְלֶ֙כֶת֙ צִדְקִיָּ֣ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֔ה (בשנת) [בַּשָּׁנָה֙] הָֽרְבִעִ֔ית בַּחֹ֖דֶשׁ הַחֲמִישִׁ֑י אָמַ֣ר אֵלַ֡י חֲנַנְיָ֣ה בֶן־עַזּוּר֩ הַנָּבִ֨יא אֲשֶׁ֜ר מִגִּבְע֗וֹן בְּבֵ֣ית יְהוָ֔ה לְעֵינֵ֧י הַכֹּהֲנִ֛ים וְכָל־הָעָ֖ם לֵאמֹֽר׃

28:1 וַהֲוָה בְשַׁתָא הַהִיא בְרֵישׁ מַלכֻות צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה בְשַׁתָא רְבִיעֵיתָא בְיַרחָא חֲמִישָׁאָה אֲמַר לִי חֲנַניָה בַר עַזֻור נְבֵי נבייא שִׁקרָא דשקרא דְמִגִבעוֹן בְבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי לְעֵינֵי כָהֲנַיָא וְכָל בכל עַמָא לְמֵימַר׃

28:1 Now in the same year, in the beginning of the reign of Zedekiah king of Judah, in the fourth year, in the fifth month, Hananiah the son of Azzur, the prophet, who was from Gibeon, spoke to me in the house of the LORD in the presence of the priests and all the people, saying,

28:2 כֹּֽה־אָמַ֛ר יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֣ל לֵאמֹ֑ר שָׁבַ֕רְתִּי אֶת־עֹ֖ל מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃

28:2 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לְמֵימַר תַבַרִית יָת נִיר מַלכָא דְבָבֶל׃

28:2 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'I have broken the yoke of the king of Babylon.

28:3 בְּע֣וֹד ׀ שְׁנָתַ֣יִם יָמִ֗ים אֲנִ֤י מֵשִׁיב֙ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה אֶֽת־כָּל־כְּלֵ֖י בֵּ֣ית יְהוָ֑ה אֲשֶׁר֩ לָקַ֨ח נְבוּכַדְנֶאצַּ֤ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ מִן־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וַיְבִיאֵ֖ם בָּבֶֽל׃

28:3 בְסוֹף תַרתֵין שְׁנִין אֲנָא מְתִיב לְאַתרָא הָדֵין יָת כָל מָנֵי בֵית־מַקדְשָׁא דַיוי דִשׁבָא נְבֻוכַדנֶצַר מַלכָא דְבָבֶל מִן אַתרָא הָדֵין וְאוֹבֵילִנֻון לְבָבֶל׃

28:3 'Within two years I am going to bring back to this place all the vessels of the LORD'S house, which Nebuchadnezzar king of Babylon took away from this place and carried to Babylon.

28:4 וְאֶת־יְכָנְיָה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גָּלוּת יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה אֲנִי מֵשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל מֶלֶךְ בָּבֶל׃

28:4 וְיָת יְכָנְיָה בַר יְהוֹיָקִים מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת כָּל גָּלֻות יְהוּדָה דְאִיתַגלִיאוּ לְבָבַל אֲנָא מְתִיב לְאַתרָא הָדֵין אֲמַר יוי אֲרֵי אַתבַר יָת נִיר מַלכָּא דְבָבַל׃

28:4 'I am also going to bring back to this place Jeconiah the son of Jehoiakim, king of Judah, and all the exiles of Judah who went to Babylon,' declares the LORD, 'for I will break the yoke of the king of Babylon.'"

28:5 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנָּבִיא לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וּלְעֵינֵי כָל־הָעָם הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃

28:5 וַאֲמַר יִרמְיָה נְבִיָא לַחֲנַניָה נְבִי שִׁקרָא נבייא שקרא נביא לְעֵינֵי כָהֲנַיָא וּלעֵינֵי כָל עַמָא דְקָימִין בְבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי׃

28:5 Then the prophet Jeremiah spoke to the prophet Hananiah in the presence of the priests and in the presence of all the people who were standing in the house of the LORD,

28:6 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אָמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקֵם יְהוָה אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב כְּלֵי בֵית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

28:6 וַאֲמַר יִרמְיָה נְבִיָא אָמֵן כֵּין יעבד ייי יְהֵי רַעֲוָא מִן־קֳדָם יוי יְקַיֵים דיקיים יוי יָת פִּתגָמָך דְאִתנַבִיתָא לְאָתָבָא מָנֵי בֵית־מַקדְשָׁא דַיוי וְכָל גָּלֻותָא מִבָבַל לְאַתרָא הָדֵין׃

28:6 and the prophet Jeremiah said, "Amen! May the LORD do so; may the LORD confirm your words which you have prophesied to bring back the vessels of the LORD'S house and all the exiles, from Babylon to this place.

28:7 אַךְ־שְׁמַע־נָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֶיךָ וּבְאָזְנֵי כָּל־הָעָם׃

28:7 בְרַם שְׁמַע כְעַן יָת פִּתגָמָא הָדֵין דַאֲנָא מְמַלֵיל קֳדָמָך וּקדָם כָל עַמָא׃

28:7 "Yet hear now this word which I am about to speak in your hearing and in the hearing of all the people!

28:8 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי וּלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם וַיִּנָּבְאוּ אֶל־אֲרָצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמִלְחָמָה וּלְרָעָה וּלְדָבֶר׃

28:8 נְבִיַיָא דַהֲווֹ קֳדָמַי וּקדָמָך מִן עָלְמָא וְאִתנַבִיאוּ עַל מְדִינָן סַגִיאָן וְעַל מַלכְוָן רַברְבָן לִקרָבָא וּלבִישָׁא וּלמוֹתָא׃

28:8 "The prophets who were before me and before you from ancient times prophesied against many lands and against great kingdoms, of war and of calamity and of pestilence.

28:9 הַנָּבִיא אֲשֶׁר יִנָּבֵא לְשָׁלוֹם בְּבֹא דְּבַר הַנָּבִיא יִוָּדַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר־שְׁלָחוֹ יְהוָה בֶּאֱמֶת׃

28:9 נְבִיָא מַאן דְיִתנַבֵי לִשׁלָמָא בְמֵיתֵי פִּתגָם נְבִיָא יִתיְדַע נְבִיָא דְשַׁלְחֵיה יוי בִקשׁוֹט׃

28:9 "The prophet who prophesies of peace, when the word of the prophet comes to pass, then that prophet will be known *as* one whom the LORD has truly sent."

28:10 וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא וַיִּשְׁבְּרֵהוּ׃

28:10 וּנסֵיב חֲנַניָה נְבֵי שִׁקרָא יָת נִירָא מֵעַל צַוַר יִרמְיָה נְבִיָא וְתַבְרֵיה׃

28:10 Then Hananiah the prophet took the yoke from the neck of Jeremiah the prophet and broke it.

28:11 וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כָּכָה אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנָתַיִם יָמִים מֵעַל־צַוַּאר כָּל־הַגּוֹיִם וַיֵּלֶךְ יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְדַרְכּוֹ׃ פ

28:11 וַאֲמַר חֲנַניָה לְעֵינֵי כָל עַמָא לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי כְדֵין אַתבַר יָת נִיר

נְבֽוּכַדנֶצַּר מַלכָּא דְבָבַל בְסוֹף תַרתֵין שְׁנִין מֵעַל צַוַּר כָל עַמְמַיָא וַאֲזַל יִרמְיָה
נְבִיָא לְאוֹרחֵיה׃

28:11 Hananiah spoke in the presence of all the people, saying, "Thus says the LORD, 'Even so will I break within two full years the yoke of Nebuchadnezzar king of Babylon from the neck of all the nations.'" Then the prophet Jeremiah went his way.

28:12 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֶֽל־יִרְמְיָ֑ה אַחֲרֵ֡י שְׁבֹ֞ור חֲנַנְיָ֣ה הַנָּבִ֗יא אֶת־הַמֹּוטָ֔ה מֵעַ֕ל
צַוַּ֛אר יִרְמְיָ֥ה הַנָּבִ֖יא לֵאמֹֽר׃
28:12 וַהֲוָה פִתגָם נְבֻואָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה בָתַר דְתַבַר דִתְבַר חֲנַנְיָה נְבֵי
שִׁקרָא נביא יָת נִירָא מֵעַל צַוַּר יִרמְיָה נְבִיָא לְמֵימַר׃

28:12 The word of the LORD came to Jeremiah after Hananiah the prophet had broken the yoke from off the neck of the prophet Jeremiah, saying,

28:13 הָלֹ֨וךְ וְאָמַרְתָּ֤ אֶל־חֲנַנְיָה֙ לֵאמֹ֔ר כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה מֹוטֹ֥ת עֵ֖ץ שָׁבָ֑רְתָּ וְעָשִׂ֥יתָ
תַחְתֵּיהֶ֖ן מֹטֹ֥ות בַּרְזֶֽל׃
28:13 אִזֵיל וְתֵימַר לַחֲנַנְיָה לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי נִירִין דְאָע תַבַרתָא וְתַעֲבֵיד
חֲלוֹפֵיהוֹן נִירִין דְבַרזַל׃

28:13 "Go and speak to Hananiah, saying, 'Thus says the LORD, "You have broken the yokes of wood, but you have made instead of them yokes of iron."

28:14 כִּ֣י כֹֽה־אָמַר֩ יְהוָ֨ה צְבָאֹ֜ות אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל עֹ֣ל בַּרְזֶ֡ל נָתַ֜תִּי עַל־צַוַּ֣אר
כָּל־הַגֹּויִ֣ם הָאֵ֗לֶּה לַעֲבֹ֛ד אֶת־נְבֻכַדְנֶאצַּ֥ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל וַעֲבָדֻ֑הוּ וְגַ֛ם אֶת־חַיַּ֥ת
הַשָּׂדֶ֖ה נָתַ֥תִּי לֹֽו׃
28:14 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל נִיר דְבַרזַל דפרזיל יְהַבִית עַל צַוַּר
כָל עַמְמַיָא הָאִלֵין לְמִפלַח יָת נְבֽוּכַדנֶצַּר מַלכָּא דְבָבַל וְיִפלְחֻונֵיה וְאַף יָת
חֵיוַת חֵיוַת בָרָא יְהַבִית לֵיה לְמִפלְחֵה׃

28:14 'For thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "I have put a yoke of iron on the neck of all these nations, that they may serve Nebuchadnezzar king of Babylon; and they will serve him. And I have also given him the beasts of the field."'"

28:15 וַיֹּ֜אמֶר יִרְמְיָ֧ה הַנָּבִ֛יא אֶל־חֲנַנְיָ֥ה הַנָּבִ֖יא שְֽׁמַֽע־נָ֣א חֲנַנְיָ֑ה לֹֽא־שְׁלָחֲךָ֣ יְהוָ֔ה
וְאַתָּ֗ה הִבְטַ֛חְתָּ אֶת־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה עַל־שָֽׁקֶר׃
28:15 וַאֲמַר יִרמְיָה נְבִיָא לַחֲנַנְיָה נְבֵי שִׁקרָא נביאה שְׁמַע כְעַן חֲנַנְיָה לָא שַׁלחָך
יוי וְאַת אַרחֵיצתָא יָת עַמָא הָדֵין עַל שִׁקרָא׃

28:15 Then Jeremiah the prophet said to Hananiah the prophet, "Listen now, Hananiah, the LORD has not sent you, and you have made this people trust in a lie.

28:16 לָכֵ֗ן כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנְנִי֙ מְשַֽׁלֵּחֲךָ֔ מֵעַ֖ל פְּנֵ֣י הָאֲדָמָ֑ה הַשָּׁנָה֙ אַתָּ֣ה מֵ֔ת
כִּֽי־סָרָ֥ה דִבַּ֖רְתָּ אֶל־יְהוָֽה׃
28:16 בְכֵין כִדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מַגלֵי לָך מגלינך מֵעַל אַפֵי אַרעָא בְשַׁתָא
בִשׁתָא הָדָא אַת מַאִית וּלשַׁתָא אֻוחרָנתָא הדא אַת מִתקְבַר אֲרֵי סָטְיָא
מַלֵילתָא קֳדָם יוי׃

28:16 "Therefore thus says the LORD, 'Behold, I am about to remove you from the face of the earth. This year you are going to die, because you have counseled rebellion against the LORD.'"

28:17 וַיָּ֛מָת חֲנַנְיָ֥ה הַנָּבִ֖יא בַּשָּׁנָ֣ה הַהִ֑יא בַּחֹ֖דֶשׁ הַשְּׁבִיעִֽי׃ פ
28:17 וּמִית חֲנַנְיָה נְבֵי שִׁקרָא נביאה בְשַׁתָא הַהִיא וְאִתקְבַר בְיַרחָא שְׁבִיעָאָה׃
28:17 So Hananiah the prophet died in the same year in the seventh month.

29:1 וְאֵ֨לֶּה֙ דִּבְרֵ֣י הַסֵּ֔פֶר אֲשֶׁ֥ר שָׁלַ֛ח יִרְמְיָ֥ה הַנָּבִ֖יא מִירוּשָׁלָ֑͏ִם אֶל־יֶ֜תֶר זִקְנֵ֣י

הַגּוֹלָ֔ה וְאֶל־הַכֹּהֲנִ֖ים וְאֶל־הַנְּבִיאִ֑ים וְאֶל־כָּל־הָעָ֗ם אֲשֶׁ֨ר הֶגְלָ֧ה נְבוּכַדְנֶאצַּ֛ר מִירוּשָׁלַ֖͏ִם בָּבֶֽלָה׃

29:1 וְאִלֵין פִּתגָמֵי סִפְרָא דִשׁלַח יִרמְיָה נְבִיָא מִירְוּשְׁלֵם לְוָת שְׁאָר סָבֵי גָלְוּתָא וּלְוָת כָּהֲנַיָא וּלְוָת סָפְרַיָא וּלְוָת כָל עַמָא דְאַגלִי נְבוּכַדנֶצַּר מִירְוּשְׁלֵם לְבָבֶל׃

29:1 Now these are the words of the letter which Jeremiah the prophet sent from Jerusalem to the rest of the elders of the exile, the priests, the prophets and all the people whom Nebuchadnezzar had taken into exile from Jerusalem to Babylon.

29:2 אַחֲרֵ֨י צֵ֣את יְכָנְיָֽה־הַ֠מֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָ֨ה וְהַסָּרִיסִ֜ים שָׂרֵ֧י יְהוּדָ֛ה וִירוּשָׁלַ֖͏ִם וְהֶחָרָ֣שׁ וְהַמַּסְגֵּ֑ר מִירוּשָׁלָֽ͏ִם׃

29:2 בָתַר דִגלָא יְכָנְיָה מַלכָא וּמַלכְתָא וְרַברְבַיָא רברבתא רַברְבֵי יְהֻודָה וִירְוּשְׁלֵם וְאֻומָנַיָא וְתָרָעַיָא מִירְוּשְׁלֵם׃

29:2 (This was after King Jeconiah and the queen mother, the court officials, the princes of Judah and Jerusalem, the craftsmen and the smiths had departed from Jerusalem.)

29:3 בְּיַד֙ אֶלְעָשָׂ֣ה בֶן־שָׁפָ֔ן וּגְמַרְיָ֖ה בֶּן־חִלְקִיָּ֑ה אֲשֶׁ֨ר שָׁלַ֜ח צִדְקִיָּ֣ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּ֛ר מֶ֥לֶךְ בָּבֶ֖ל בָּבֶ֥לָה לֵאמֹֽר׃ ס

29:3 בְּיַד אַלעָשָׂה בַר שָׁפָן וּגמַריָה בַר חִלקִיָה דִשׁלַח צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה לְוָת נְבֻוכַדנֶצַּר מַלכָא דְבָבֶל לְבָבֶל לְמֵימַר׃

29:3 *The letter was sent* by the hand of Elasah the son of Shaphan, and Gemariah the son of Hilkiah, whom Zedekiah king of Judah sent to Babylon to Nebuchadnezzar king of Babylon, saying,

29:4 כֹּ֥ה אָמַ֛ר יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל לְכָל־הַ֨גּוֹלָ֔ה אֲשֶׁר־הִגְלֵ֥יתִי מִירוּשָׁלַ֖͏ִם בָּבֶֽלָה׃

29:4 כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל לְכָל גָלְוּתָא דְאַגלִיתִי מִירְוּשְׁלֵם לְבָבֶל׃

29:4 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, to all the exiles whom I have sent into exile from Jerusalem to Babylon,

29:5 בְּנ֥וּ בָתִּ֖ים וְשֵׁ֑בוּ וְנִטְע֣וּ גַנּ֔וֹת וְאִכְל֖וּ אֶת־פִּרְיָֽן׃

29:5 בְּנוֹ בָתִין וְתִיבֻו וְצוֹבֻו ונצובו גַנִין גִינִין וַאֲכֻולֻו יָת אִבְהֹן׃

29:5 'Build houses and live *in them*; and plant gardens and eat their produce.

29:6 קְח֣וּ נָשִׁ֗ים וְהוֹלִ֘ידוּ֮ בָּנִ֣ים וּבָנוֹת֒ וּקְח֨וּ לִבְנֵיכֶ֜ם נָשִׁ֗ים וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם֙ תְּנ֣וּ לַאֲנָשִׁ֔ים וְתֵלַ֖דְנָה בָּנִ֣ים וּבָנ֑וֹת וּרְבוּ־שָׁ֖ם וְאַל־תִּמְעָֽטוּ׃

29:6 סַבֻו נְשִׁין וְאֹולִידֻו בְנִין וּבנָן וְסַבֻו לִבנֵיכוֹן נְשִׁין וְיָת בְנָתְכוֹן הַבֻו לְגֻברִין לגבריא וִילִידָן וְיָלְדָן בְנִין וּבנָן וסגו תַמָן וְלָא תַזעֲרוּן׃

29:6 'Take wives and become the fathers of sons and daughters, and take wives for your sons and give your daughters to husbands, that they may bear sons and daughters; and multiply there and do not decrease.

29:7 וְדִרְשׁ֞וּ אֶת־שְׁל֣וֹם הָעִ֗יר אֲשֶׁ֨ר הִגְלֵ֤יתִי אֶתְכֶם֙ שָׁ֔מָּה וְהִֽתְפַּלְל֥וּ בַעֲדָ֖הּ אֶל־יְהוָ֑ה כִּ֣י בִשְׁלוֹמָ֔הּ יִהְיֶ֥ה לָכֶ֖ם שָׁלֽוֹם׃ פ

29:7 וּתבַעֻו יָת שְׁלָם קַרתָא דְאַגלִיתִי יָתְכוֹן לְתַמָן וְצַלוֹ עֲלַה קֳדָם יוי אֲרֵי בִשׁלָמַה יְהֵי לְכוֹן שְׁלָם׃

29:7 'Seek the welfare of the city where I have sent you into exile, and pray to the LORD on its behalf; for in its welfare you will have welfare.'

29:8 כִּי֩ כֹ֨ה אָמַ֜ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אַל־יַשִּׁ֧יאוּ לָכֶ֛ם נְבִֽיאֵיכֶ֥ם אֲשֶׁר־בְּקִרְבְּכֶ֖ם וְקֹסְמֵיכֶ֑ם וְאַל־תִּשְׁמְעוּ֙ אֶל־חֲלֹ֣מֹתֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם מַחְלְמִֽים׃

29:8 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לָא יַטעֻון לְכוֹן נְבִיֵיכוֹן דְשִׁקרָא דְשִׁקרַיָא דְבֵינֵיכוֹן וְקָסָמֵיכוֹן וְלָא תְקַבְלֻון מִן חָלְמֵי חֵלמֵיכוֹן דְאַתֻון מַחלְמִין׃

29:8 "For thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'Do not let your prophets who are in your midst and your

diviners deceive you, and do not listen to the dreams which they dream.

29:9 כִּ֚י בְשֶׁ֔קֶר הֵ֛ם נִבְּאִ֥ים לָכֶ֖ם בִּשְׁמִ֑י לֹ֥א שְׁלַחְתִּ֖ים נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
29:9 אֲרֵי שִׁקרָא בשקרא אִנוּן מִתנַבַן לְכוֹן בִּשׁמִי לָא שְׁלַחתִּינֻון אֲמַר יוי׃
29:9 'For they prophesy falsely to you in My name; I have not sent them,' declares the LORD.

29:10 כִּי־כֹה֙ אָמַ֣ר יְהוָ֔ה כִּ֠י לְפִ֞י מְלֹ֨את לְבָבֶ֜ל שִׁבְעִ֥ים שָׁנָ֛ה אֶפְקֹ֣ד אֶתְכֶ֑ם וַהֲקִמֹתִ֨י עֲלֵיכֶ֜ם אֶת־דְּבָרִ֣י הַטּ֗וֹב לְהָשִׁ֣יב אֶתְכֶ֔ם אֶל־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃
29:10 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֲרֵי לְפֻום מִשׁלַם לְבָבֶל שִׁבעִין שְׁנִין יֵיעוֹל דֻכרָנְכוֹן קֳדָמַי וַאֲקֵים עֲלֵיכוֹן יָת פִּתגָמֵי תָקְנָא לְאָתָבָא יָתְכוֹן לְאַתרָא הָדֵין׃
29:10 "For thus says the LORD, 'When seventy years have been completed for Babylon, I will visit you and fulfill My good word to you, to bring you back to this place.

29:11 כִּ֣י אָנֹכִ֗י יָדַ֙עְתִּי֙ אֶת־הַמַּ֣חֲשָׁבֹ֔ת אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֛י חֹשֵׁ֥ב עֲלֵיכֶ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה מַחְשְׁב֤וֹת שָׁלוֹם֙ וְלֹ֣א לְרָעָ֔ה לָתֵ֥ת לָכֶ֖ם אַחֲרִ֥ית וְתִקְוָֽה׃
29:11 אֲרֵי קֳדָמַי גַלְיָן יָת מַחשְׁבָתָא דַאֲנָא מְחַשֵׁיב עֲלֵיכוֹן אֲמַר יוי מַחשְׁבַת שְׁלָמָא שׁלם וְלָא לְבִישָׁא לְמִיתַן לְכוֹן סוֹף וְסִיבֻור׃
29:11 'For I know the plans that I have for you,' declares the LORD, 'plans for welfare and not for calamity to give you a future and a hope.

29:12 וּקְרָאתֶ֤ם אֹתִי֙ וַהֲלַכְתֶּ֔ם וְהִתְפַּלַּלְתֶּ֖ם אֵלָ֑י וְשָׁמַעְתִּ֖י אֲלֵיכֶֽם׃
29:12 וּתצַלוֹן קֳדָמַי וַאֲקַבֵּיל צְלוֹתְכוֹן וְתִבעוֹן מִן־קֳדָמַי וַאֲעֲבֵיד ואיקבל בָעֻותְכוֹן׃
29:12 'Then you will call upon Me and come and pray to Me, and I will listen to you.

29:13 וּבִקַּשְׁתֶּ֥ם אֹתִ֖י וּמְצָאתֶ֑ם כִּ֥י תִדְרְשֻׁ֖נִי בְּכָל־לְבַבְכֶֽם׃
29:13 וְתִתבְעֻון ותבעון דַחלְתִי וְתַשׁכְחֻון וְתִשׁכְחֻון אֲרֵי תִבעוֹן מִן־קֳדָמַי בְּכָל לִבְּכוֹן׃
29:13 'You will seek Me and find *Me* when you search for Me with all your heart.

29:14 וְנִמְצֵ֣אתִי לָכֶם֮ נְאֻם־יְהוָה֒ וְשַׁבְתִּ֣י אֶת־(שְׁבִיתְכֶם) [שְׁבוּתְכֶ֗ם] וְקִבַּצְתִּ֣י אֶ֠תְכֶם מִֽכָּל־הַגּוֹיִ֞ם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמ֗וֹת אֲשֶׁ֨ר הִדַּ֧חְתִּי אֶתְכֶ֛ם שָׁ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה וַהֲשִׁבֹתִ֣י אֶתְכֶ֔ם אֶל־הַ֨מָּק֔וֹם אֲשֶׁר־הִגְלֵ֥יתִי אֶתְכֶ֖ם מִשָּֽׁם׃
29:14 וְאִשׁתְאֵיל לְכוֹן בְמֵימְרִי אֲמַר יוי וַאֲתֵיב יָת גָלְוָתְכוֹן וַאֲכַנֵישׁ יָתְכוֹן מִכָל עַמְמַיָא וּמִכָל אַתרַיָא דְאַגלֵיתִי יָתְכוֹן לְתַמָן אֲמַר יוי וַאֲתֵיב יָתְכוֹן לְאַתרָא דְאַגלֵיתִי יָתְכוֹן מִתַמָן׃
29:14 'I will be found by you,' declares the LORD, 'and I will restore your fortunes and will gather you from all the nations and from all the places where I have driven you,' declares the LORD, 'and I will bring you back to the place from where I sent you into exile.'

29:15 כִּ֖י אֲמַרְתֶּ֑ם הֵקִ֨ים לָ֧נוּ יְהוָ֛ה נְבִאִ֖ים בָּבֶֽלָה׃ ס
29:15 אֲרֵי אֲמַרתֻון אְקִים לַנָא יוי ייי לנא מַלְפִין בְּבָבֶל לבבל׃
29:15 "Because you have said, 'The LORD has raised up prophets for us in Babylon '--

29:16 כִּי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אֶל־הַמֶּ֙לֶךְ֙ הַיּוֹשֵׁב֙ אֶל־כִּסֵּ֣א דָוִ֔ד וְאֶל־כָּל־הָעָ֔ם הַיּוֹשֵׁ֖ב בָּעִ֣יר הַזֹּ֑את אֲחֵיכֶ֕ם אֲשֶׁ֛ר לֹא־יָצְא֥וּ אִתְּכֶ֖ם בַּגּוֹלָֽה׃
29:16 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי עַל מַלכָא דְיָתֵיב עַל כֻורסֵי דָוִיד וְעַל כָל עַמָא דְיָתְבִין דיתיב בְקַרתָא בארעא הָדָא אֲחֵיכוֹן דְלָא נְפַקוּ עִמְכוֹן בְגָלְוָתָא׃
29:16 for thus says the LORD concerning the king who sits on the throne of David, and concerning all the people who dwell in this city, your brothers who did not go with you into exile--

29:17 כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִנְנִי֙ מְשַׁלֵּ֣חַ בָּ֔ם אֶת־הַחֶ֖רֶב אֶת־הָרָעָ֣ב וְאֶת־הַדָּ֑בֶר
וְנָתַתִּ֣י אוֹתָ֗ם כַּתְּאֵנִים֙ הַשֹּׁ֣עָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר לֹא־תֵאָכַ֖לְנָה מֵרֹֽעַ׃
29:17 כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מְגָרֵי בְהוֹן יָת דְקָטְלִין בְחַרבָא כַפנָא וּמוֹתָא וַאֲתֵין
יַתְהוֹן כִתְאֵינַיָא בִישָׁתָא דְלָא מִתאַכלָן מִבִישׁוּ׃

29:17 thus says the LORD of hosts, 'Behold, I am sending upon them the sword, famine and pestilence, and I will make them like split-open figs that cannot be eaten due to rottenness.

29:18 וְרָֽדַפְתִּי֙ אַֽחֲרֵיהֶ֔ם בַּחֶ֖רֶב בָּרָעָ֣ב וּבַדָּ֑בֶר וּנְתַתִּ֣ים (לִזְוָעָה) [לְזַֽעֲוָ֡ה] לְכֹ֣ל
מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֗רֶץ לְאָלָ֤ה וּלְשַׁמָּה֙ וְלִשְׁרֵקָ֣ה וּלְחֶרְפָּ֔ה בְּכָל־הַגּוֹיִ֖ם אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּ֥ים
שָֽׁם׃
29:18 וְאֶרדוֹף בָתְרֵיהוֹן בדקטלין כדקטלין בְחַרבָא בְכַפנָא וּבמוֹתָא וְאֶתֵינִינֻון
לְזִיעַ לְכָל מַלכְוָת אַרעָא לְמוֹמֵי וּלצָדוּ וּלאִשׁתְמָמוּ וּלחִיסוּדִין בְכָל לכל
עַמְמַיָא דְאַגלֵיתִינֻון דאגלינון לְתַמָן׃

29:18 'I will pursue them with the sword, with famine and with pestilence; and I will make them a terror to all the kingdoms of the earth, to be a curse and a horror and a hissing, and a reproach among all the nations where I have driven them,

29:19 תַּ֥חַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְע֛וּ אֶל־דְּבָרַ֖י נְאֻם־יְהוָ֑ה אֲשֶׁ֣ר שָׁלַ֣חְתִּי אֲלֵיהֶ֗ם אֶת־עֲבָדַ֤י
הַנְּבִאִים֙ הַשְׁכֵּ֣ם וְשָׁלֹ֔חַ וְלֹ֥א שְׁמַעְתֶּ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
29:19 חֲלָף דְלָא קַבִילוּ לְפִתגָמַי אֲמַר יוי דִשׁלַחִית לְוָתְהוֹן יָת עַבדַי נְבִיַיָא
מַקְדִים וּמַשׁלַח וְלָא קַבֵילתוּן אֲמַר יוי׃

29:19 because they have not listened to My words,' declares the LORD, 'which I sent to them again and again by My servants the prophets; but you did not listen,' declares the LORD.

29:20 וְאַתֶּ֖ם שִׁמְע֣וּ דְבַר־יְהוָ֑ה כָּל־הַגּוֹלָ֕ה אֲשֶׁר־שִׁלַּ֥חְתִּי מִירוּשָׁלִַ֖ם בָּבֶֽלָה׃ ס
29:20 וְאַתוּן קַבִילוּ פִתגָמָא דַיוי כָל גָלוּתָא דְאַגלֵיתִי מִירוּשׁלַם לְבָבֶל׃

29:20 "You, therefore, hear the word of the LORD, all you exiles, whom I have sent away from Jerusalem to Babylon.

29:21 כֹּה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֶל־אַחְאָ֣ב בֶּן־קֽוֹלָיָה֙ וְאֶל־צִדְקִיָּ֣הוּ
בֶן־מַעֲשֵׂיָ֔ה הַנִּבְּאִ֥ים לָכֶ֛ם בִּשְׁמִ֖י שָׁ֑קֶר הִנְנִ֣י נֹתֵ֣ן אֹתָ֗ם בְּיַד֙ נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר
מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וְהִכָּ֖ם לְעֵינֵיכֶֽם׃
29:21 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עַל אַחאָב לאחאב בַר קוֹלָיָה וְעַל
צִדקִיָה ולצדקיה בַר מַעֲשֵׂיָה דְמִתנַבַן דאתנביאו לְכוֹן בִשׁמִי שִׁקרָא הָאֲנָא
מָסַר יָתְהוֹן בִיַד נְבוּכַדנֶצַר נבוכדרצר מַלכָא דְבָבֶל וִיקַטֵילִנוּן לְעֵינֵיכוֹן׃

29:21 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, concerning Ahab the son of Kolaiah and concerning Zedekiah the son of Maaseiah, who are prophesying to you falsely in My name, 'Behold, I will deliver them into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon, and he will slay them before your eyes.

29:22 וְלֻקַּ֤ח מֵהֶם֙ קְלָלָ֔ה לְכֹל֙ גָּל֣וּת יְהוּדָ֔ה אֲשֶׁ֖ר בְּבָבֶ֑ל לֵאמֹ֗ר יְשִֽׂמְךָ֤ יְהוָה֙
כְּצִדְקִיָּ֣הוּ וּכְאֶחָ֔ב אֲשֶׁר־קָלָ֥ם מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל בָּאֵֽשׁ׃
29:22 וְיִתנְסֵיב מִנְהוֹן לוֹטָא לְכָל גָלוּת יְהוּדָה דִי בְבָבֶל דבבבל לְמֵימַר יְשַׁוֵינָך
יוי כְצִדקִיָה וּכאַחאָב דִקלָנוּן מַלכָא דְבָבֶל בְנוּרָא׃

29:22 'Because of them a curse will be used by all the exiles from Judah who are in Babylon, saying, "May the LORD make you like Zedekiah and like Ahab, whom the king of Babylon roasted in the fire,

29:23 יַ֗עַן אֲשֶׁ֨ר עָשׂ֜וּ נְבָלָ֣ה בְּיִשְׂרָאֵ֗ל וַיְנַאֲפוּ֙ אֶת־נְשֵׁ֣י רֵעֵיהֶ֔ם וַיְדַבְּר֨וּ דָבָ֤ר בִּשְׁמִי֙
שֶׁ֔קֶר אֲשֶׁ֖ר ל֣וֹא צִוִּיתִ֑ם וְאָנֹכִ֛י (הוידע) [הַיּוֹדֵ֥עַ] וָעֵ֖ד נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
29:23 חֲלָף דַעֲבַדוּ קְלָנָא בְיִשׂרָאֵל וְזַנִיאוּ יָת נְשֵׁי חַברֵיהוֹן וּמַלִילוּ יָת פִתגָמָא

בִשׁמִי שִׁקרָא דְלָא פַקֵידתִינֻון וּקדָמַי גְלֵי וּמֵימְרִי סָהִיד אֲמַר יוי׃

29:23 because they have acted foolishly in Israel, and have committed adultery with their neighbors' wives and have spoken words in My name falsely, which I did not command them; and I am He who knows and am a witness," declares the LORD.'"

29:24 וְאֶל־שְׁמַֽעְיָ֥הוּ הַנֶּחֱלָמִ֖י תֹּאמַ֥ר לֵאמֹֽר׃

29:24 וְלִשׁמַעיָה דְמִן חֲלֵים תֵימַר לְמֵימַר׃

29:24 To Shemaiah the Nehelamite you shall speak, saying,

29:25 כֹּה־אָמַ֞ר יְהוָ֧ה צְבָא֛וֹת אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר יַ֡עַן אֲשֶׁ֣ר אַתָּה֩ שָׁלַ֨חְתָּ
בְשִׁמְכָ֜ה סְפָרִ֗ים אֶל־כָּל־הָעָם֙ אֲשֶׁ֣ר בִּירוּשָׁלִַ֔ם וְאֶל־צְפַנְיָ֤ה בֶן־מַֽעֲשֵׂיָה֙ הַכֹּהֵ֔ן וְאֶ֥ל
כָּל־הַכֹּהֲנִ֖ים לֵאמֹֽר׃

29:25 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לְמֵימַר חֲלָף דְאַת שְׁלַחתָא די שלחתא
בִשׁמָך אִיגְרָן אִזגַדִין לְוָת כָל עַמָא דְבִירְושְׁלַם וּלוָת צְפַניָה בַר מַעֲשֵׂיָה כָהֲנָא
כהניא וּלוָת כָל ולכל כָהֲנַיָא לְמֵימַר׃

29:25 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'Because you have sent letters in your own name to all the people who are in Jerusalem, and to Zephaniah the son of Maaseiah, the priest, and to all the priests, saying,

29:26 יְהוָ֞ה נְתָנְךָ֣ כֹהֵ֗ן תַּ֚חַת יְהוֹיָדָ֣ע הַכֹּהֵ֔ן לִהְי֤וֹת פְּקִדִים֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה לְכָל־אִ֥ישׁ
מְשֻׁגָּ֖ע וּמִתְנַבֵּ֑א וְנָתַתָּ֥ה אֹת֛וֹ אֶל־הַמַּהְפֶּ֖כֶת וְאֶל־הַצִּינֹֽק׃

29:26 יוי מַניָך כָהִין חֲלָף יְהוֹיָדָע כָהֲנָא לְמִהוֵי מְמַנָא סְגַן כָהֲנַיָא בֵית־מַקדְשָׁא
בְבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי לְכָל גְבַר דְמִשׁתְלֵי וּמִטַפַּשׁ וְתִתֵין יָתֵיה לְכִפתָא וּלגוֹ
צִינוֹקָא׃

29:26 "The LORD has made you priest instead of Jehoiada the priest, to be the overseer in the house of the LORD over every madman who prophesies, to put him in the stocks and in the iron collar,

29:27 וְעַתָּ֗ה לָ֚מָּה לֹ֣א גָעַ֔רְתָּ בְּיִרְמְיָ֖הוּ הָֽעֲנְּתֹתִ֑י הַמִּתְנַבֵּ֖א לָכֶֽם׃

29:27 וּכעַן לְמָא לָא נְזַפתָא בְיִרמְיָה דְמֵיעֲנָתוֹת דמן ענתות דְמִתנַבֵי לְכוֹן׃

29:27 now then, why have you not rebuked Jeremiah of Anathoth who prophesies to you?

29:28 כִּ֣י עַל־כֵּ֞ן שָׁלַ֥ח אֵלֵ֛ינוּ בָּבֶ֖ל לֵאמֹ֑ר אֲרֻכָּ֣ה הִ֔יא בְּנ֤וּ בָתִּים֙ וְשֵׁ֔בוּ וְנִטְע֣וּ
גַנּ֔וֹת וְאִכְל֖וּ אֶת־פְּרִיהֶֽן׃

29:28 אֲרֵי עַל כֵין שְׁלַח לְוָתַנָא לְבָבַל לְמֵימַר אֲרִיכָא הִיא בְנוֹ בָתִין וּתִיבְו
וְצֻובְו ונצובו גַנִין גִנִין וַאֲכֻולְו יָת אִבהוֹן׃

29:28 "For he has sent to us in Babylon, saying, '*The exile* will be long; build houses and live *in them* and plant gardens and eat their produce.'""

29:29 וַיִּקְרָ֛א צְפַנְיָ֥ה הַכֹּהֵ֖ן אֶת־הַסֵּ֣פֶר הַזֶּ֑ה בְּאָזְנֵ֖י יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִֽיא׃ פ

29:29 וּקרָא צְפַניָה כָהְנָא יָת אִיגַרתָא הָדָא קֳדָם יִרמְיָה כהנא נְבִיָא׃

29:29 Zephaniah the priest read this letter to Jeremiah the prophet.

29:30 וַֽיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ לֵאמֹֽר׃

29:30 וַהֲוָה פִתגָם נְבֻואָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה לְמֵימַר׃

29:30 Then came the word of the LORD to Jeremiah, saying,

29:31 שְׁלַ֤ח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה֙ לֵאמֹ֔ר כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה אֶל־שְׁמַעְיָ֖ה הַנֶּחֱלָמִ֑י יַ֡עַן אֲשֶׁר֩
נִבָּ֨א לָכֶ֜ם שְׁמַעְיָ֗ה וַאֲנִי֙ לֹ֣א שְׁלַחְתִּ֔יו וַיַּבְטַ֥ח אֶתְכֶ֖ם עַל־שָֽׁקֶר׃

29:31 שְׁלַח לְוָת כָל בְנֵי גָלֻותָא לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי עַל שְׁמַעיָה דְמִן חֲלֵים
חֲלָף דְאִתנַבִי לְכוֹן שְׁמַעיָה וַאֲנָא לָא שְׁלַחתֵיה וְאַרחֵיץ יָתְכוֹן עַל שִׁקרָא׃

29:31 "Send to all the exiles, saying, 'Thus says the LORD concerning Shemaiah the Nehelamite, "Because Shemaiah has prophesied to you, although I did not send him, and he has made you trust in a lie,"

29:32 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד עַל־שְׁמַעְיָה הַנֶּחֱלָמִי וְעַל־זַרְעוֹ לֹא־יִהְיֶה
לוֹ אִישׁ יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ־הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה בַטּוֹב אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה־לְעַמִּי נְאֻם־יְהוָה
כִּי־סָרָה דִבֶּר עַל־יְהוָה׃ ס

29:32 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מַסעַר עַל שְׁמַעיָה דְמִן חֲלַים וְעַל בְנוֹהִי לָא
יְהֵי לֵיה גְבַר יָתֵיב בְגוֹ עַמָא הָדֵין וְלָא יחזֵי בְטֻובָא דַאֲנָא עָבֵיד עתיד
למעבד לְעַמִי אֲמַר יוי אֲרֵי סָטיָא מַלֵיל קֳדָם יוי׃

29:32 therefore thus says the LORD, "Behold, I am about to punish Shemaiah the Nehelamite and his descendants; he will not have anyone living among this people, and he will not see the good that I am about to do to My people," declares the LORD, "because he has preached rebellion against the LORD.""

30:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃

30:1 פִתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם ירמְיָה מִן־קֳדָם יוי לְמֵימַר׃

30:1 The word which came to Jeremiah from the LORD, saying,

30:2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתָב־לְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר׃

30:2 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לְמֵימַר כְתוֹב לָךְ יָת כָל פִתגָמַיָא
דְמַלֵילִית עִמָךְ עַל סִפרָא׃

30:2 "Thus says the LORD, the God of Israel, 'Write all the words which I have spoken to you in a book.

30:3 כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה
אָמַר יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וִירֵשׁוּהָ׃ פ

30:3 אֲרֵי הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וַאֲתֵיב יָת גָלְוַת עַמִי יִשׂרָאֵל וִיהֻודָה אֲמַר
יוי וַאֲתֵיבִנֻון לְאַרעָא דִיהַבִית לַאֲבָהָתְהוֹן וְיַחסְנֻונַה ויירתונה׃

30:3 'For behold, days are coming,' declares the LORD, 'when I will restore the fortunes of My people Israel and Judah.' The LORD says, 'I will also bring them back to the land that I gave to their forefathers and they shall possess it.'"

30:4 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה׃

30:4 וְאִלֵין פִתגָמַיָא דְמַלֵיל יוי עַל יִשׂרָאֵל וְעַל יְהֻודָה ויהודה׃

30:4 Now these are the words which the LORD spoke concerning Israel and concerning Judah:

30:5 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאֵין שָׁלוֹם׃

30:5 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי קָל זְיָעָא זועא שְׁמַענָא דַחלָא וְלֵית שְׁלָם׃

30:5 "For thus says the LORD, 'I have heard a sound of terror, Of dread, and there is no peace.

30:6 שַׁאֲלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יֹלֵד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גֶּבֶר יָדָיו עַל־חֲלָצָיו
כַּיּוֹלֵדָה וְנֶהֶפְכוּ כָל־פָּנִים לְיֵרָקוֹן׃

30:6 שַׁאִילוּ כְעַן וַחזוֹ אִם יְלִיד דִכרָא דכר מָדֵין חְזֵיתִי כָל גְבַר יְדוֹהִי מַחֲתָן
עַל חַרצֵיה כְיָלֵידתָא וּמִשתַנְיָן כָל עַל אַפַיָא לְמִהוֵי כִירַקָנָא׃

30:6 'Ask now, and see If a male can give birth. Why do I see every man *With* his hands on his loins, as a woman in childbirth? And *why* have all faces turned pale?

30:7 הוֹי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַיִן כָּמֹהוּ וְעֵת־צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ׃

30:7 וָי אֲרֵי רָב יוֹמָא הַהֻוא ההיא וְלֵית דכוָתֵיה וְעִידָן עָקָא הֻוא היא לְיַעֲקֹב
וּמִנַה וּמִינֵיה יִתפְרִיק׃

30:7 'Alas! for that day is great, There is none like it; And it is the time of Jacob's distress, But he will be saved from it.

30:8 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אֶשְׁבֹּר עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ

אֲנַתֵּק וְלֹא־יַעַבְדוּ־בוֹ עוֹד זָרִים׃
30:8 וִיהֵי בְעִדָּנָא הַהוּא הַהִיא אֲמַר יוי אַתבַר נִיר עַמְמַיָא מִצַּורֵיכוֹן וַחֲנָקֵיכוֹן
וענקיכון אֲפַסֵיק וְלָא יִשְׁתַעבְדוּן בְּיִשְׂרָאֵל ביה עוֹד עַמְמַיָא בְעַמְמַיָא׃

30:8 'It shall come about on that day,' declares the LORD of hosts, 'that I will break his yoke from off their neck and will tear off their bonds; and strangers will no longer make them their slaves.

30:9 וְעָבְדוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם׃ ס
30:9 וְיִפלְחוּן קֳדָם יוי אֱלָהֲהוֹן וְיִשתַמעוּן לִמשִׁיחָא בַר דָוִיד מַלכְּהוֹן דַאֲקִים
לְהוֹן׃

30:9 'But they shall serve the LORD their God and David their king, whom I will raise up for them.

30:10 וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי
מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃
30:10 וְאַתְּ לָא תִדחַל עַבדִי יַעֲקֹב אֲמַר יוי וְלָא תִתְבַר יִשׂרָאֵל אֲרֵי הָאֲנָא
פָּרֵיק לָךְ מֵרַחִיק וְיָת בְּנָךְ מֵאֲרַע מארע גָלְוּתְהוֹן וִיתֻוּבוּן דְבֵית יַעֲקֹב וְיִשקְטוּן
וְיִשרוֹן לִרְחצָן וְלֵית דְמַנִיד׃

30:10 'Fear not, O Jacob My servant,' declares the LORD, 'And do not be dismayed, O Israel; For behold, I will save you from afar And your offspring from the land of their captivity. And Jacob will return and will be quiet and at ease, And no one will make him afraid.

30:11 כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הֲפִצוֹתִיךָ שָּׁם אַךְ אֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ פ
30:11 אֲרֵי בְסַעֲדָךְ מֵימְרִי אֲמַר יוי לְמִפרְקָךְ אֲרֵי אַעֲבֵיד גְמִירָא בְּכָל עַמְמַיָא
דִבַדַרתָךְ לְתַמָן תמן בְּרַם עִמָךְ ועימך לָא אַעֲבֵיד גְמֵירָא וְאַיתִי ואיתיתי עֲלָךְ
יְסֻורִין אִיסֻורִין לְאַלָפֻותָךְ בְּרַם בְּדִין חֲסוֹךְ וְשֵׁיצָאָה לָא אֲשֵׁיצֵינָךְ׃

30:11 'For I am with you,' declares the LORD, 'to save you; For I will destroy completely all the nations where I have scattered you, Only I will not destroy you completely. But I will chasten you justly And will by no means leave you unpunished.'

30:12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָנוּשׁ לְשִׁבְרֵךְ נַחְלָה מַכָּתֵךְ׃
30:12 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי תְקִיף תְבָרִיךְ מְמָרְעָא מַחֲתִיךְ׃

30:12 "For thus says the LORD, 'Your wound is incurable And your injury is serious.

30:13 אֵין־דָּן דִּינֵךְ לְמָזוֹר רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ׃
30:13 לֵית דְדָאֵין דִינִיךְ לְרַחָמָא עֲלַךְ אָסֵו לָא סְלֵיקַת לִךְ׃

30:13 'There is no one to plead your cause; *No* healing for *your* sore, No recovery for you.

30:14 כָּל־מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֵחוּךְ אוֹתָךְ לֹא יִדְרֹשׁוּ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ מוּסַר
אַכְזָרִי עַל רֹב עֲוֺנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתָיִךְ׃
30:14 כָּל רָחֲמַךְ אִתנַשְׁיָוךְ יתנשיוך אנשיוך מִשׁאַל בִשׁלָמִיךְ לָא תְבַעֻו אֲרֵי
מַחַת סָנְאָה אַלקִיתִיךְ יְסֻור אַכזְרָאִין עַל דִסגִיאֻו חוֹבַךְ תְקִיפֻו חֲטָאַךְ׃

30:14 'All your lovers have forgotten you, They do not seek you; For I have wounded you with the wound of an enemy, With the punishment of a cruel one, Because your iniquity is great *And* your sins are numerous.

30:15 מַה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאֹבֵךְ עַל רֹב עֲוֺנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי
אֵלֶּה לָךְ׃
30:15 מָא אַת מַצוְחָא עַל תְבָרִיךְ מְמָרְעָא מַחֲתִיךְ עַל דִסגִיאֻו חוֹבַךְ תְקִיפֻו
חְטָאַךְ עֲבַדִית אִלֵין לִיךְ׃

30:15 'Why do you cry out over your injury? Your pain is incurable. Because your iniquity is great *And* your sins are numerous, I have done these things to you.

30:16 לָכֵ֞ן כָּל־אֹכְלַ֙יִךְ֙ יֵֽאָכֵ֔לוּ וְכָל־צָרַ֖יִךְ כֻּלָּ֣ם בַּשְּׁבִ֣י יֵלֵ֑כוּ וְהָי֤וּ שֹׁאסַ֙יִךְ֙ לִמְשִׁסָּ֔ה
וְכָל־בֹּזְזַ֖יִךְ אֶתֵּ֥ן לָבַֽז׃
30:16 בְּכֵין כָּל אָנְסָךְ יִתאַנסֻון וְכָל סָנְאַךְ כֻּלְהוֹן בְּשִׁבְיָא יְהָכֻון וִיהוֹן עָדַךְ
לַעֲדֵי וְכָל בָּזְזַךְ אַמסַר לְבִיזָא׃

30:16 'Therefore all who devour you will be devoured; And all your adversaries, every one of them, will go into captivity; And those who plunder you will be for plunder, And all who prey upon you I will give for prey.

30:17 כִּ֣י אַעֲלֶ֨ה אֲרֻכָ֥ה לָ֛ךְ וּמִמַּכּוֹתַ֥יִךְ אֶרְפָּאֵ֖ךְ נְאֻם־יְהוָ֑ה כִּ֤י נִדָּחָה֙ קָ֣רְאוּ לָ֔ךְ
צִיּ֣וֹן הִ֔יא דֹּרֵ֖שׁ אֵ֥ין לָֽהּ׃ ס
30:17 אֲרֵי אַיתִי אסיק אָסֻו לִיךְ וּמִמַחָתִיךְ אַסֵינִיךְ אֲמַר יוי אֲרֵי מְטַלטַלתָא
קְרוֹ קְרִין לִיךְ צִיוֹן הִיא תָבַע לֵית לַה׃

30:17 'For I will restore you to health And I will heal you of your wounds,' declares the LORD, 'Because they have called you an outcast, saying: "It is Zion; no one cares for her."'

30:18 כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה הִנְנִי־שָׁב֙ שְׁב֙וּת֙ אָהֳלֵ֣י יַעֲק֔וֹב וּמִשְׁכְּנֹתָ֖יו אֲרַחֵ֑ם וְנִבְנְתָ֥ה
עִיר֙ עַל־תִּלָּ֔הּ וְאַרְמ֖וֹן עַל־מִשְׁפָּט֥וֹ יֵשֵֽׁב׃
30:18 כִּדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מְתִיב גָלְות אַרעֵיה דְיַעֲקֹב וְעַל קִרוֹהִי אֲרַחֵים
וְתִתבְּנֵי קַרתָא יְרֻושְׁלַם דירושלם בְּאַתרָה על אתרא וּבֵית־מַקְדְשָׁא כְּדַחזֵי לֵיה
יִשתַכלַל׃

30:18 "Thus says the LORD, 'Behold, I will restore the fortunes of the tents of Jacob And have compassion on his dwelling places; And the city will be rebuilt on its ruin, And the palace will stand on its rightful place.

30:19 וְיָצָ֧א מֵהֶ֛ם תּוֹדָ֖ה וְק֣וֹל מְשַׂחֲקִ֑ים וְהִרְבִּתִים֙ וְלֹ֣א יִמְעָ֔טוּ וְהִכְבַּדְתִּ֖ים וְלֹ֥א
יִצְעָֽרוּ׃
30:19 וְיִסגוֹן בְּהוֹן מַעֲלֵי תֻודתָא וְקָל דמְשַׁבְּחִין וְאַסגֵינֻון וְלָא יִזעֲרֻון וַאֲתַקֵיפִנֻון
וְלָא יְהוֹן חַלָשִׁין׃

30:19 'From them will proceed thanksgiving And the voice of those who celebrate; And I will multiply them and they will not be diminished; I will also honor them and they will not be insignificant.

30:20 וְהָי֤וּ בָנָיו֙ כְּקֶ֔דֶם וַעֲדָת֖וֹ לְפָנַ֣י תִּכּ֑וֹן וּפָ֣קַדְתִּ֔י עַ֖ל כָּל־לֹחֲצָֽיו׃
30:20 וְיִסגוֹן ויהון בְּנֵיהוֹן בנוהי כיד כַּד מִלְקַדמִין וּכנִישָׁתְהוֹן קֳדָמַי תִתַקַן
וַאֲסעַר בִּשתָא בישא עַל כָּל דָחֲקֵיהוֹן׃

30:20 'Their children also will be as formerly, And their congregation shall be established before Me; And I will punish all their oppressors.

30:21 וְהָיָ֨ה אַדִּיר֜וֹ מִמֶּ֗נּוּ וּמֹֽשְׁלוֹ֙ מִקִּרְבּ֣וֹ יֵצֵ֔א וְהִקְרַבְתִּ֖יו וְנִגַּ֣שׁ אֵלָ֑י כִּ֡י מִ֣י הוּא־זֶ֠ה
עָרַ֧ב אֶת־לִבּ֛וֹ לָגֶ֥שֶׁת אֵלַ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
30:21 וְיִתרַבָּא מַלכְּהוֹן מִנְהוֹן וּמְשִׁיחְהוֹן מִבֵּינֵיהוֹן יִתגְלֵי וַאֲקָרֵיבִנֻון וְיִתנְהוֹן
לְפֻלחָנִי אֲרֵי מַן הֻוא דֵין דְאִתרְעֵי לִבֵּיה לְאִתקָרָבָא לְפֻלחָנִי אֲמַר יוי׃

30:21 'Their leader shall be one of them, And their ruler shall come forth from their midst; And I will bring him near and he shall approach Me; For who would dare to risk his life to approach Me?' declares the LORD.

30:22 וִהְיִ֥יתֶם לִ֖י לְעָ֑ם וְאָ֣נֹכִ֔י אֶהְיֶ֥ה לָכֶ֖ם לֵאלֹהִֽים׃ ס
30:22 וּתהוֹן קֳדָמַי לְעַם וַאֲנָא אֱהוֵי לְכוֹן לֶאֱלָה לאלהא׃

30:22 'You shall be My people, And I will be your God.'"

30:23 הִנֵּ֣ה ׀ סַעֲרַ֣ת יְהוָ֗ה חֵמָה֙ יָֽצְאָ֔ה סַ֖עַר מִתְגּוֹרֵ֑ר עַ֛ל רֹ֥אשׁ רְשָׁעִ֖ים יָחֽוּל׃
30:23 הָא מַזוֹפִיתָא מִן־קֳדָם יוי בִּרגַז נָפְקָא עַלעֻול ועילעול מִתכְּנַשׁ משתגיש
עַל רֵישׁ רַשִׁיעִין רשיעיא יְחֻול׃

30:23 Behold, the tempest of the LORD! Wrath has gone forth, A sweeping tempest; It will burst on the head of the

wicked.

30:24 לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃
30:24 לָא יְתוּב תְקוֹף רְוגזָא דַיוי עַד דְיַעֲבֵיד וְעַד דִיקַיֵים מַחשְׁבָת רְעֻותֵיה
לִיבֵּיה בְּסוֹף יוֹמַיָא תִסתַכְלֻון בַה׃
30:24 The fierce anger of the LORD will not turn back Until He has performed and until He has accomplished The intent of His heart; In the latter days you will understand this.

31:1 בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה
יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ ס
31:1 בְעִידָנָא הַהֻוא ההיא אֲמַר יוי אַהוֵי לַאֲלָה לאלהא לְכָל זַרעֲיָת יִשׂרָאֵל
וְאִינֻון יְהוֹן קֳדָמַי לְעַם׃
31:1 "At that time," declares the LORD, "I will be the God of all the families of Israel, and they shall be My people."

31:2 כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃
31:2 כִדְנָן אֲמַר יוי דִיהַב רַחֲמִין לְעַמָא דְאַסֵיק דאסיקו דְאַפֵיק דנפק מִמִצרַיִם
סוֹפֵיק צֻורכֵיהוֹן בְמַדבְרָא כַד הְווֹ כַד מְעָרְקִין מִן־קֳדָם דְקָטְלִין בְחַרבָא דַבַר
בְמֵימְרֵיה לְאַשׁרָאָה בֵית נְיָחָא יִשׂרָאֵל לישראל׃
31:2 Thus says the LORD, "The people who survived the sword Found grace in the wilderness-- Israel, when it went to find its rest."

31:3 מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃
31:3 אֲמַרַת יְרֻושׁלַם מִלְקַדמִין יוי אִתגְלִי אתגלי ייי עַל אֲבָהָתַנָא נְבִיָא אֵימַר
לְהוֹן הָא רַחֲמַת עָלְמָא רַחֵימִית יָתְכוֹן עַל כֵין דַבַרִית יָתְכוֹן בְטָבוָן׃
31:3 The LORD appeared to him from afar, *saying*, "I have loved you with an everlasting love; Therefore I have drawn you with lovingkindness.

31:4 עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל
מְשַׂחֲקִים׃
31:4 עוֹד אֲקַיְמִנִיך וְתִתקַיְמִין כְנִשׁתַא דְיִשׂרָאֵל עוֹד תִיתַקְנִין בְתִקֻונַך בְתִיקֻונִיך
בתקונין וְתִיפְקִין בְסִיעַת מְשַׁבְחִין משכחין׃
31:4 "Again I will build you and you will be rebuilt, O virgin of Israel! Again you will take up your tambourines, And go forth to the dances of the merrymakers.

31:5 עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃
31:5 עוֹד תִצְבִין תיצבי כַרמִין בְטֻורֵי שֹׁמרוֹן צֻובֵו נצבו שַׁתלִין וְאַחִילֻו׃
31:5 "Again you will plant vineyards On the hills of Samaria; The planters will plant And will enjoy *them*.

31:6 כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ פ
31:6 אֲרֵי אִית אֲרִיכֻות יוֹמַיָא וְסַגֵי טֻובָא דַעֲתִיד לְמֵיתֵי לְצַדִיקַיָא דְנַטַרֻו
אוֹרָיתִי מִלְקַדמִין חֻולָקְהוֹן בְאַרעָא דְיִשׂרָאֵל דַהֲווֹ והוו מְחַמְדִין לְשֵׁנֵי נַחֲמָתָא
דְאָתְיָן דאתון אָמְרִין דאמרין אִמַתִי נְקֻום וְנִיסַק לְצִיוֹן וְנִתַחזֵי קֳדָם יוי אֱלָהַנָא׃
31:6 "For there will be a day when watchmen On the hills of Ephraim call out, 'Arise, and let us go up *to* Zion, To the LORD our God.'"

31:7 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ
וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃
31:7 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי שַׁבַחֻו דְבֵית יַעֲקֹב בְחַדוָא וְדֻוצֻו בְרֵישׁ גְלֵי לְעֵינֵי כָל
עַמְמַיָא בַסַרֻו שַׁבַחֻו וְאֵימַרֻו וַאֲמַרֻו פְרַק יוי יָת עַמֵיה יָת שְׁאָרָא דְיִשׂרָאֵל׃

31:7 For thus says the LORD, "Sing aloud with gladness for Jacob, And shout among the chief of the nations; Proclaim, give praise and say, 'O LORD, save Your people, The remnant of Israel.'

31:8 הִנְנִי֩ מֵבִ֨יא אוֹתָ֜ם מֵאֶ֣רֶץ צָפ֗וֹן וְקִבַּצְתִּים֙ מִיַּרְכְּתֵי־אָ֔רֶץ בָּ֚ם עִוֵּ֣ר וּפִסֵּ֔חַ
הָרָ֥ה וְיֹלֶ֖דֶת יַחְדָּ֑ו קָהָ֥ל גָּד֖וֹל יָשׁ֥וּבוּ הֵֽנָּה׃
31:8 הָאֲנָא מֵיתֵי לְהוֹן בִגְלַאי מֵאֲרַע מארעא צִפּוּנָא וַאֲכַנֵישִׁנוּן מִסְיָפֵי אַרעָא
דַהֲווֹ בְהוֹן עֲוִירִין וַחֲגִירִין יִסגוֹן יֵיתוֹן בְהוֹן מְעַדְיָן וְיָלְדָן כַּחדָא בְמַשׁרְיָן
מַשׁרְיָן סַגִיאָן יְתוּבוּן הָלְכָא׃
31:8 "Behold, I am bringing them from the north country, And I will gather them from the remote parts of the earth, Among them the blind and the lame, The woman with child and she who is in labor with child, together; A great company, they will return here.

31:9 בִּבְכִ֣י יָבֹ֗אוּ וּֽבְתַחֲנוּנִים֙ אֽוֹבִילֵ֔ם אֽוֹלִיכֵם֙ אֶל־נַ֣חֲלֵי מַ֔יִם בְּדֶ֣רֶךְ יָשָׁ֔ר לֹ֥א
יִכָּשְׁל֖וּ בָּ֑הּ כִּֽי־הָיִ֤יתִי לְיִשְׂרָאֵל֙ לְאָ֔ב וְאֶפְרַ֖יִם בְּכֹ֥רִי הֽוּא׃ ס
31:9 בְמִגלֵיהוֹן כַד הֲווֹ בָכַן גְלוֹ וּבְמִתְבָהוֹן ובמיבכהון מְבֵינֵי גָלְוָתְהוֹן
גָלְוָתהוֹן בְרַחמִין סַגִיאִין אֲקָרֵיבִינוּן אֲדַברִינוּן עַל פְצִידֵי מַיָא בְאוֹרַח תָקְנָא
לָא יִתַקלוּן בַה אֲרֵי הֲוָה מֵימְרִי לְיִשׂרָאֵל כְאָב וְאֶפרַיִם חֲבִיב הוּא קֳדָמָי׃
31:9 "With weeping they will come, And by supplication I will lead them; I will make them walk by streams of waters, On a straight path in which they will not stumble; For I am a father to Israel, And Ephraim is My firstborn."

31:10 שִׁמְע֤וּ דְבַר־יְהוָה֙ גּוֹיִ֔ם וְהַגִּ֥ידוּ בָאִיִּ֖ים מִמֶּרְחָ֑ק וְאִמְר֗וּ מְזָרֵ֤ה יִשְׂרָאֵל֙ יְקַבְּצֶ֔נּוּ
וּשְׁמָר֖וֹ כְּרֹעֶ֥ה עֶדְרֽוֹ׃
31:10 קַבִילוּ פִתגָמָא דַיוי עַמְמַיָא וְחַווֹ בִנגָוָון מֵרַחִיק וְאֵמַרוּ מַן דְבַדְרֵיה
לְיִשׂרָאֵל יְכַנְשִׁינֵיה וְיִטְרִינֵיה כְרָעֲיָא לְעַדרֵיה׃
31:10 Hear the word of the LORD, O nations, And declare in the coastlands afar off, And say, "He who scattered Israel will gather him And keep him as a shepherd keeps his flock."

31:11 כִּֽי־פָדָ֥ה יְהוָ֖ה אֶֽת־יַעֲקֹ֑ב וּגְאָל֕וֹ מִיַּ֖ד חָזָ֥ק מִמֶּֽנּוּ׃
31:11 אֲרֵי פְרַק יוי יָת דְבֵית יַעֲקֹב וְשֵׁיזֵיבִנוּן מִיַד מַן יד דְתַקִיפִין מִנְהוֹן׃
31:11 For the LORD has ransomed Jacob And redeemed him from the hand of him who was stronger than he.

31:12 וּבָ֙אוּ֙ וְרִנְּנ֣וּ בִמְרוֹם־צִיּ֔וֹן וְנָהֲר֞וּ אֶל־ט֣וּב יְהוָ֗ה עַל־דָּגָן֙ וְעַל־תִּירֹ֣שׁ
וְעַל־יִצְהָ֔ר וְעַל־בְּנֵי־צֹ֖אן וּבָקָ֑ר וְהָיְתָ֤ה נַפְשָׁם֙ כְּגַ֣ן רָוֶ֔ה וְלֹא־יוֹסִ֥יפוּ לְדַאֲבָ֖ה עֽוֹד׃
31:12 וְיֵיתוֹן וִישַׁבְחוּן בְטוּר בֵית־מַקדְשָׁא בבית־מַקדְשָׁא דִיתבְנֵי בְצִיוֹן וְיִתפַנְקוּן
בְטוּבָא דִיהַב לְהוֹן יוי בַעֲבוּרָא ובחַמרָא וּבִמשְׁחָא וּבִבנֵי ובני עָן וְתוֹרִין ותהֵי
נַפשְׁהוֹן מַליָא תַפנוּקִין כְגִינַת שִׁקיָא דמַרוְיָא וְלָא יוֹסְפוּן לְצַפָא עוֹד׃
31:12 "They will come and shout for joy on the height of Zion, And they will be radiant over the bounty of the LORD-- Over the grain and the new wine and the oil, And over the young of the flock and the herd; And their life will be like a watered garden, And they will never languish again.

31:13 אָ֣ז תִּשְׂמַ֤ח בְּתוּלָה֙ בְּמָח֔וֹל וּבַחֻרִ֥ים וּזְקֵנִ֖ים יַחְדָּ֑ו וְהָפַכְתִּ֨י אֶבְלָ֤ם לְשָׂשׂוֹן֙
וְנִ֣חַמְתִּ֔ים וְשִׂמַּחְתִּ֖ים מִיגוֹנָֽם׃
31:13 בְכֵין יַחדְיָן כְנִישָׁתָא כְנִשְׁתָא דְיִשׂרָאֵל כד כַד בְחִנגִין וְעוּלֵימִין וְסָבִין
כַחדָא וְאַהפוֹך אַבלְהוֹן לְבִדְעַ וַאֲנַחֵימִנוּן וַאֲחַדֵינוּן וְאַחַדֵינוּן מְדָווֹנְהוֹן׃
31:13 "Then the virgin will rejoice in the dance, And the young men and the old, together, For I will turn their mourning into joy And will comfort them and give them joy for their sorrow.

31:14 וְרִוֵּיתִ֛י נֶ֥פֶשׁ הַכֹּהֲנִ֖ים דָּ֑שֶׁן וְעַמִּ֛י אֶת־טוּבִ֥י יִשְׂבָּ֖עוּ נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
31:14 וַאֲסַבַע נְפַשׁ כָהֲנַיָא תַפנוּקִין בְתַפנוּקִין תפנוקיהון וְעַמִי בֵית יִשׂרָאֵל יָת
טוּבִי דִיהַבִית לְהוֹן יִסבְעוּן אֲמַר יוי׃
31:14 "I will fill the soul of the priests with abundance, And My people will be satisfied with My goodness," declares the

LORD.

31:15 כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה
עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ׃ ס
31:15 כִדנָן אֲמַר יוי קָלָא קל בְרֵום עָלְמָא אִשׁתְמַע בֵית יִשׂרָאֵל דְבָכַן
וּמִתאַנְחִין בָתַר יִרמְיָה נְבִיָא כַד שְׁלַח יָתֵיה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קָטוֹלַיָא מֵרָמְתָא
רחל אִלְיָא וּדבָכַן ובכן בִמרָר ממרר יְרוּשׁלַם בָכְיָא מבכיא עַל בְנַהָא
מְסָרְבָא לְאִתנַחָמָא עַל בְנַהָא אֲרֵי גְלוֹ׃

31:15 Thus says the LORD, "A voice is heard in Ramah, Lamentation *and* bitter weeping. Rachel is weeping for her children; She refuses to be comforted for her children, Because they are no more."

31:16 כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ
נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃
31:16 כִדְנָן אֲמַר יוי מְנַעִי מִנעִי קָלִיך מִלְמִבכֵי וְעֵינַך מִלְשַׁגָרָא דִמעִין אֲרֵי
אִית אֲגַר לְעוֹבָדֵי אֲבָהָתַך צַדִיקַיָא אֲמַר יוי וִיתֻובוּן מֵאֲרַע מארעא
בַעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן׃

31:16 Thus says the LORD, "Restrain your voice from weeping And your eyes from tears; For your work will be rewarded," declares the LORD, "And they will return from the land of the enemy.

31:17 וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ ס
31:17 וְאִית סִיבֻור לְסוֹפִיך אֲמַר יוי וִיתֻובוּן בְנַיָא לִתחֻומְהוֹן׃

31:17 "There is hope for your future," declares the LORD, "And *your* children will return to their own territory.

31:18 שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי
וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃
31:18 שְׁמִיַע וּגלֵי קֳדָמַי בֵית יִשׂרָאֵל דְבָכַן וּמִתאַנחִין עַל דְאִיטַלטַלוּ אָמְרִין
אֵיתִיתָא איתיונא עֲלַנָא עלן יְסֻורִין וְלָא אַלֵיפנָא כְעֵיגַל לָא דלא מֵילַף מַלִיף
כַדוּ ניר אתֵיבנָא לְפֻלחָנָך וּנתֻוב אֲרֵי אַת יוי אֱלָהַנָא׃

31:18 "I have surely heard Ephraim grieving, 'You have chastised me, and I was chastised, Like an untrained calf; Bring me back that I may be restored, For You are the LORD my God.

31:19 כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי
כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃
31:19 אֲרֵי כַד אֲנַחנָא תָיְבִין לְאוֹרָיתָא מִתרַחַם מתנחם עֲלַנָא וְכַדוּ דְאִתגְלִי
לַנָא טְפַחנָא עַל יִרכַנָא בְהֵיתנָא וְאַף אִתכְנַענָא אֲרֵי קַבֵילנָא חִסֻודֵי חוֹבַנָא
דְמִלְקַדמִין מִלְקַדמִין׃

31:19 'For after I turned back, I repented; And after I was instructed, I smote on *my* thigh; I was ashamed and also humiliated Because I bore the reproach of my youth.'

31:20 הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה׃ ס
31:20 הַכְבַר חַבִיב קֳדָמַי יִשׂרָאֵל הֲלָא רָבֵי רָחֵים רְחִים הֻוא אֲרֵי בִזמַן דִמשַׁוֵי
פִתגָמֵי אוֹרָיתִי אוריתיה עַל לִבֵיה לְמַעֲבַדהוֹן מִדכַר דְכִירנָא לְאֵיטָבָא לֵיה
עוֹד עַל כֵין אִתגוֹלַלוּ רַחֲמַי עֲלוֹהִי עְלֵיהוֹן רַחָמָא אֲרַחֵים עֲלֵיהוֹן אֲמַר יוי׃

31:20 "Is Ephraim My dear son? Is he a delightful child? Indeed, as often as I have spoken against him, I certainly *still* remember him; Therefore My heart yearns for him; I will surely have mercy on him," declares the LORD.

31:21 הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים שִׂמִי לָךְ תַּמְרוּרִים שִׁתִי לִבֵּךְ לַמְסִלָּה דֶּרֶךְ (הָלָכְתִּי)
[הָלָכְתְּ] שׁוּבִי בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שֻׁבִי אֶל־עָרַיִךְ אֵלֶּה׃

31:21 כְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל אַדכַּרִי לִיךְ עוּבָדֵי אֲבָהָתָךְ תָּקִנַיָא שְׁפוּכֵי תַחֲנוּנִין
בִּמְרָר שַׁוָא לִבִּיךְ אִסתַּכַּלִי בְּעוּבָדִין דַעֲבַדת אִם תָּקְנִין דְכֵין גְלֵית לְאוֹרַח
לַאֲרַע רַחִיקָא כַּדוּ תּוּבִי כְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל לְאוֹרָיתָא וּתתוּבִין לְקִרוַךְ לקרויא
אִלֵין:
31:21 "Set up for yourself roadmarks, Place for yourself guideposts; Direct your mind to the highway, The way by which you went. Return, O virgin of Israel, Return to these your cities.

31:22 עַד־מָתַי֙ תִּתְחַמָּקִ֔ין הַבַּ֖ת הַשּׁוֹבֵבָ֑ה כִּֽי־בָרָ֨א יְהוָ֤ה חֲדָשָׁה֙ בָּאָ֔רֶץ נְקֵבָ֖ה
תְּסוֹבֵ֥ב גָּֽבֶר׃ ס
31:22 עַד אִימַתִי אַתּ אתון מִתחַסְנָא לְמִתַב כְּנִשְׁתָּא דְסַגִיאָן תְּיוּבתַהָא אֲרֵי הָא
בְּרֵי יוי ייי ברי חֲדתָא בְּאַרעָא עַמָא בֵית יִשְׂרָאֵל יִתנְהוֹן לְאוֹרָיתָא באוריתא:
31:22 "How long will you go here and there, O faithless daughter? For the LORD has created a new thing in the earth-- A woman will encompass a man."

31:23 כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל ע֣וֹד יֹאמְר֞וּ אֶת־הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ בְּאֶ֤רֶץ
יְהוּדָה֙ וּבְעָרָ֔יו בְּשׁוּבִ֖י אֶת־שְׁבוּתָ֑ם יְבָרֶכְךָ֧ יְהוָ֛ה נְוֵה־צֶ֖דֶק הַ֥ר הַקֹּֽדֶשׁ׃
31:23 כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל עוֹד יֵימְרוּן יָת פִּתגָמָא הָדֵין בְּאַרעָא
דְבֵית יְהוּדָה וּבקִרוַיהִי וּבקִרוַיהוֹן כַּד אֲתֵיב יָת גָלְוָתְהוֹן גָלְוָתְהוֹן יְבָרְכִינָךְ יוי
מְדוֹר קוּשְׁטֵיה קוּדשֵׁיה קֻשְׁטָא טוּרָא קַדִישָׁא:
31:23 Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Once again they will speak this word in the land of Judah and in its cities when I restore their fortunes, 'The LORD bless you, O abode of righteousness, O holy hill!'

31:24 וְיָ֧שְׁבוּ בָ֛הּ יְהוּדָ֥ה וְכָל־עָרָ֖יו יַחְדָּ֑ו אִכָּרִ֕ים וְנָסְע֖וּ בַּעֵֽדֶר׃
31:24 וְיִתְּבוּן בַּהּ דבית יְהוּדָה וְכָל קִרווֹהִי קִרוַיהִי קירויהון כַּחדָא אִיכָּרִין
אִכָּרַיָא וּדנָטְלִין בְּסִיעָן:
31:24 "Judah and all its cities will dwell together in it, the farmer and they who go about with flocks.

31:25 כִּ֥י הִרְוֵ֖יתִי נֶ֣פֶשׁ עֲיֵפָ֑ה וְכָל־נֶ֥פֶשׁ דָּאֲבָ֖ה מִלֵּֽאתִי׃
31:25 אֲרֵי סַבַּעִית נְפַשׁ מְשַׁלְהֲיָא וְכָל נְפַשׁ יָצְפָא מְלֵיתִי מִלֵיתִי טוּב:
31:25 "For I satisfy the weary ones and refresh everyone who languishes."

31:26 עַל־זֹ֥את הֱקִיצֹ֖תִי וָאֶרְאֶ֑ה וּשְׁנָתִ֖י עָ֥רְבָה לִּֽי׃ ס
31:26 אֲמַר נְבִיָא עַל דָא בְּסוֹרְתָא דְיוֹמֵי נַחָמָתָא דַעֲתִידִין לְמֵיתֵי אֲמַר נְבִיָא
אִתְעַרִית וַחזֵית תַבִית דְמַכִית וְשִׁנתִי הֲנָתַנִי הנחתני:
31:26 At this I awoke and looked, and my sleep was pleasant to me.

31:27 הִנֵּ֛ה יָמִ֥ים בָּאִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וְזָרַעְתִּ֞י אֶת־בֵּ֤ית יִשְׂרָאֵל֙ וְאֶת־בֵּ֣ית יְהוּדָ֔ה זֶ֥רַע
אָדָ֖ם וְזֶ֥רַע בְּהֵמָֽה׃
31:27 הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וַאֲקַיֵים יָת בֵית דבית יִשְׂרָאֵל וְיָת בֵית דבית
יְהוּדָה אַסגֵינוּן בַּאֲנָשָׁא וְאַצלְחִנוּן בִּבעִירָא:
31:27 "Behold, days are coming," declares the LORD, "when I will sow the house of Israel and the house of Judah with the seed of man and with the seed of beast.

31:28 וְהָיָ֗ה כַּאֲשֶׁ֨ר שָׁקַ֤דְתִּי עֲלֵיהֶם֙ לִנְת֣וֹשׁ וְלִנְת֔וֹץ וְלַהֲרֹ֥ס וּלְהַאֲבִ֖יד וּלְהָרֵ֑עַ כֵּ֣ן
אֶשְׁקֹ֧ד עֲלֵיהֶ֛ם לִבְנ֥וֹת וְלִנְט֖וֹעַ נְאֻם־יְהוָֽה׃
31:28 וִיהֵי כְּמָא דַחדִי מֵימְרִי דְחָדֵי מֵימְרִי דחשיבית במימרי דחשיבית עֲלֵיהוֹן
לְמִעקַר וּלתָרָעָא וּלפַגָרָא וּלאַבָדָא וּלאַבאָשָׁא כֵין יֶחדֵי מֵימְרִי עֲלֵיהוֹן לְמִבנֵי
וּלקַיָמָא אֲמַר יוי:
31:28 "As I have watched over them to pluck up, to break down, to overthrow, to destroy and to bring disaster, so I will

watch over them to build and to plant," declares the LORD.

31:29 בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם לֹא־יֹאמְר֣וּ ע֔וֹד אָב֖וֹת אָ֣כְלוּ בֹ֑סֶר וְשִׁנֵּ֥י בָנִ֖ים תִּקְהֶֽינָה׃
31:29 בְּיוֹמַיָא הָאִינוּן לָא יֵימְרוּן עוֹד אֲבָהָתָא אבהתן אבהתנא חֲטָן וּבנַיָא לְקַן׃
31:29 "In those days they will not say again, 'The fathers have eaten sour grapes, And the children's teeth are set on edge.'

31:30 כִּ֥י אִם־אִ֛ישׁ בַּעֲוֺנ֖וֹ יָמ֑וּת כָּל־הָאָדָ֛ם הָאֹכֵ֥ל הַבֹּ֖סֶר תִּקְהֶ֥ינָה שִׁנָּֽיו׃ ס
31:30 אְלָהֵין אֱנָשׁ בְחוֹבֵיה יְמוּת כָל אֱנָשׁ דְיחטֵי הוּא יְמוּת׃
31:30 "But everyone will die for his own iniquity; each man who eats the sour grapes, his teeth will be set on edge.

31:31 הִנֵּ֛ה יָמִ֥ים בָּאִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וְכָרַתִּ֗י אֶת־בֵּ֧ית יִשְׂרָאֵ֛ל וְאֶת־בֵּ֥ית יְהוּדָ֖ה בְּרִ֥ית חֲדָשָֽׁה׃
31:31 הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְאַגזַר עִם דְבֵית יִשׂרָאֵל וְעִם דְבֵית יְהוּדָה קְיָמָא חַדתָא׃
31:31 "Behold, days are coming," declares the LORD, "when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah,

31:32 לֹ֣א כַבְּרִ֗ית אֲשֶׁ֤ר כָּרַ֙תִּי֙ אֶת־אֲבוֹתָ֔ם בְּיוֹם֙ הֶחֱזִיקִ֣י בְיָדָ֔ם לְהוֹצִיאָ֖ם מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם אֲשֶׁר־הֵ֜מָּה הֵפֵ֣רוּ אֶת־בְּרִיתִ֗י וְאָנֹכִ֛י בָּעַ֥לְתִּי בָ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
31:32 לָא כִקְיָמָא דִגזָרִית עִם אֲבָהָתְהוֹן אבהתכון בְיוֹמָא דְאַתקֵיפִית בְיַדהוֹן לְאַפָּקוּתְהוֹן למיפקהון מֵאַרעָא דְמִצרָיִם דְאִינוּן אַשׁנִיאוּ יָת קְיָמִי וַאֲנָא דאנא אִתרְעִיתִי בְהוֹן אֲמַר יוי׃
31:32 not like the covenant which I made with their fathers in the day I took them by the hand to bring them out of the land of Egypt, My covenant which they broke, although I was a husband to them," declares the LORD.

31:33 כִּ֣י זֹ֣את הַבְּרִ֡ית אֲשֶׁ֣ר אֶכְרֹת֩ אֶת־בֵּ֨ית יִשְׂרָאֵ֜ל אַחֲרֵ֨י הַיָּמִ֤ים הָהֵם֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה נָתַ֤תִּי אֶת־תּֽוֹרָתִי֙ בְּקִרְבָּ֔ם וְעַל־לִבָּ֖ם אֶכְתֲּבֶ֑נָּה וְהָיִ֤יתִי לָהֶם֙ לֵֽאלֹהִ֔ים וְהֵ֖מָּה יִֽהְיוּ־לִ֥י לְעָֽם׃
31:33 אֲרֵי דֵין קְיָמָא דְאַגזַר עִם בֵית בני יִשׂרָאֵל בָתַר יוֹמַיָא הָאִינוּן אֲמַר יוי אַתֵין ואיתין יָת אוֹרָיתִי במעֵיהוֹן וְעַל לִבְהוֹן אַכתְבִינַה וְאַהֵוֵי וְאִהוֵי לְהוֹן לַאֱלָה לאלהא וְאִנוּן יְהוֹן קֳדָמַי לְעַם׃
31:33 "But this is the covenant which I will make with the house of Israel after those days," declares the LORD, "I will put My law within them and on their heart I will write it; and I will be their God, and they shall be My people.

31:34 וְלֹ֧א יְלַמְּד֣וּ ע֗וֹד אִ֣ישׁ אֶת־רֵעֵ֜הוּ וְאִ֤ישׁ אֶת־אָחִיו֙ לֵאמֹ֔ר דְּע֖וּ אֶת־יְהוָ֑ה כִּֽי־כוּלָּ֡ם יֵדְע֨וּ אוֹתִ֜י לְמִקְּטַנָּ֤ם וְעַד־גְּדוֹלָם֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֤י אֶסְלַח֙ לַעֲוֺנָ֔ם וּלְחַטָּאתָ֖ם לֹ֥א אֶזְכָּר־עֽוֹד׃ ס
31:34 וְלָא יַלְפוּן עוֹד גְבַר יָת חַברֵיה וּגבַר יָת אֲחוּהִי לְמֵימַר דַעוּ לְמִדחַל מִן־קֳדָם יוי אֲרֵי כֻלְהוֹן יֵילְפוּן ידעון לְמִדַע דַחלְתִי לְמִזְעֵירְהוֹן וְעַד רַבְהוֹן אֲמַר יוי אֲרֵי אַשבוֹק לְחוֹבֵיהוֹן וְלִחטָאֵיהוֹן וחטָאֵיהוֹן לָא יִדַכרוּן יִדכְרוּן עוֹד׃
31:34 "They will not teach again, each man his neighbor and each man his brother, saying, 'Know the LORD,' for they will all know Me, from the least of them to the greatest of them," declares the LORD, "for I will forgive their iniquity, and their sin I will remember no more."

31:35 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה נֹתֵ֥ן שֶׁ֙מֶשׁ֙ לְא֣וֹר יוֹמָ֔ם חֻקֹּ֛ת יָרֵ֥חַ וְכוֹכָבִ֖ים לְא֣וֹר לָ֑יְלָה רֹגַ֤ע הַיָּם֙ וַיֶּהֱמ֣וּ גַלָּ֔יו יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ׃
31:35 כִדנָן אֲמַר יוי דִיהַב דאתקין שִׁמשָׁא לְאַנהָרָא בִימָמָא גְזֵירַת סִיהֲרָא וְכוֹכְבַיָא לְאַנהָרָא בְלֵילְיָא נָזֵיף דנזיף בְיַמָא וְהָמַן גַלוֹהִי יוי שְׁמֵיה׃
31:35 Thus says the LORD, Who gives the sun for light by day And the fixed order of the moon and the stars for light by

night, Who stirs up the sea so that its waves roar; The LORD of hosts is His name:

31:36 אִם־יָמֻשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי נְאֻם־יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת
גּוֹי לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃ ס
31:36 הָא כְּמָא דְלֵית אִפְשָׁר דִיעדוֹן קְיָמַיָא הָאִלֵין מִן־קֳדָמַי אֲמַר יוי אַף זַרעָא
דְיִשְׂרָאֵל דְבֵית יִשְׂרָאֵל לָא יִבטְלוּן מִלְמִהוֵי עַם מְשַׁמֵישׁ קֳדָמַי כָל יוֹמַיָא׃
31:36 "If this fixed order departs From before Me," declares the LORD, "Then the offspring of Israel also will cease From being a nation before Me forever."

31:37 כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־יִמַּדּוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי־אֶרֶץ לְמָטָּה
גַּם־אֲנִי אֶמְאַס בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־יְהוָה׃ ס
31:37 כְּדְנָן אֲמַר יוי כְּמָא דְלֵית אִפְשָׁר דִידַע אידע אֱנָשׁ מְשחַת שְׁמַיָא
מִלְעֵילָא וְאַף לָא לְמִבדַק לְמיפרק יְסוֹדֵי אַרעָא לְרַע מלרע אַף מֵימְרִי לָא
יְרַחֵיק בְּכָל זַרעָא דְיִשְׂרָאֵל עַל כָל דְחַבוּ דעבדו קֳדָמַי אַשבּוֹק לְהוֹן אֲמַר יוי׃
31:37 Thus says the LORD, "If the heavens above can be measured And the foundations of the earth searched out below, Then I will also cast off all the offspring of Israel For all that they have done," declares the LORD.

31:38 הִנֵּה יָמִים (כך) [בָּאִים] נְאֻם־יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל
שַׁעַר הַפִּנָּה׃
31:38 הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְתִתבְנֵי קַרתָא יְרוּשְׁלַם דירושלם קֳדָם אמר יוי
מִמִּגדַל פְּקוֹס עַד תְרַע זָוִיתָא׃
31:38 "Behold, days are coming," declares the LORD, "when the city will be rebuilt for the LORD from the Tower of Hananel to the Corner Gate.

31:39 וְיָצָא עוֹד (קְוֵה) [קָו] הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ עַל גִּבְעַת גָּרֵב וְנָסַב גֹּעָתָה׃
31:39 וִיהֵי נָפֵיק עוֹד עַד חוּט קדם מְשַׁח בנינָא לְקִבלֵיה עַד מָטֵי לְגִבעֲתָא
דִסמִיכָא לְגָרֵב וִיהֵי מִסתְחַר לִבְרֵיכַת עִגלָא׃
31:39 "The measuring line will go out farther straight ahead to the hill Gareb; then it will turn to Goah.

31:40 וְכָל־הָעֵמֶק הַפְּגָרִים וְהַדֶּשֶׁן וְכָל־(הַשְּׁרֵמוֹת) [הַשְּׁדֵמוֹת] עַד־נַחַל קִדְרוֹן
עַד־פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יֵהָרֵס עוֹד לְעוֹלָם׃ ס
31:40 וְכָל מֵישְׁרָא אֲתַר אתרא דִנפַלוּ תַמָן פִּגרֵי מַשׁרְיַת אַתוּרָאָה אַתוּרָאֵי וְכָל
אַדִיתָא אוריתא עַד נַחלָא דְקִדרוֹן עַד זָוֵית תְרַע בֵית־רֵיסָא דְמַלכָא מַדנְחָאָה
קֻדשָׁא קֳדָם יוי לָא יִתעַקַר וְלָא יִתפַּגַר עַד עוד לְעָלַם׃
31:40 "And the whole valley of the dead bodies and of the ashes, and all the fields as far as the brook Kidron, to the corner of the Horse Gate toward the east, shall be holy to the LORD; it will not be plucked up or overthrown anymore forever."

32:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה (בִּשְׁנַת) [בַּשָּׁנָה] הָעֲשִׂרִית
לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִנְבוּכַדְרֶאצַּר׃
32:1 פִּתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה מִן־קֳדָם יוי בְּשַׁתָא עֲסִירֵיתָא לְצִדקִיָה מַלַך
שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה הִיא שַׁתָא תַמנָא־עַסרֵי שְׁנִין לִנבוּכַדנַצַר לִנְבוּכַדרַצַר׃
32:1 The word that came to Jeremiah from the LORD in the tenth year of Zedekiah king of Judah, which was the eighteenth year of Nebuchadnezzar.

32:2 וְאָז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל־יְרוּשָׁלִָם וְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא הָיָה כָלוּא בַּחֲצַר
הַמַּטָּרָה אֲשֶׁר בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
32:2 וּבכֵין בכן מַשׁרְיַת מַלכָא דְבָבַל צָיְרִין עַל יְרוּשְׁלַם וְיִרמְיָה נְבִיָא הֲוָה
כְּלֵי בְדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא דִבבֵית־מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה׃
32:2 Now at that time the army of the king of Babylon was besieging Jerusalem, and Jeremiah the prophet was shut up in

the court of the guard, which *was in* the house of the king of Judah,

32:3 אֲשֶׁ֣ר כְּלָא֔וֹ צִדְקִיָּ֥הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֖ה לֵאמֹ֑ר מַדּ֨וּעַ אַתָּ֜ה נִבָּ֣א לֵאמֹ֗ר כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנְנִ֨י נֹתֵ֜ן אֶת־הָעִ֤יר הַזֹּאת֙ בְּיַ֣ד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וּלְכָדָֽהּ׃

32:3 דְאַסרֵיה צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה לְמֵימַר מָדֵין אַת מִתנַבֵי לְמֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מָסַר יָת קַרתָא הָדָא בְּיַד מַלכָא דְבָבַל וִיכבְשִׁינַה׃

32:3 because Zedekiah king of Judah had shut him up, saying, "Why do you prophesy, saying, 'Thus says the LORD, "Behold, I am about to give this city into the hand of the king of Babylon, and he will take it;

32:4 וְצִדְקִיָּ֙הוּ֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה לֹ֥א יִמָּלֵ֖ט מִיַּ֣ד הַכַּשְׂדִּ֑ים כִּ֠י הִנָּתֹ֨ן יִנָּתֵ֜ן בְּיַ֣ד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֗ל וְדִבֶּר־פִּ֤יו עִם־פִּיו֙ וְעֵינָ֖יו אֶת־(עֵינוֹ) [עֵינָ֥יו] תִּרְאֶֽינָה׃

32:4 וְצִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה לָא יִשׁתֵיזַב מִידָא דְכַסדָאֵי אֲרֵי אִתמְסָרָא יִתמְסַר בְּיַד מַלכָא דְבָבַל בידא דכסדאי וִימַלֵיל פֻּומֵיה עִם פֻּומֵיה וְעֵינוֹהִי יָת עִם עֵינוֹהִי יִחזְיָן׃

32:4 and Zedekiah king of Judah will not escape out of the hand of the Chaldeans, but he will surely be given into the hand of the king of Babylon, and he will speak with him face to face and see him eye to eye;

32:5 וּבָבֶ֞ל יוֹלִ֣ךְ אֶת־צִדְקִיָּ֗הוּ וְשָׁ֣ם יִֽהְיֶ֔ה עַד־פָּקְדִ֥י אֹת֖וֹ נְאֻם־יְהוָ֑ה כִּ֧י תִֽלָּחֲמ֛וּ אֶת־הַכַּשְׂדִּ֖ים לֹ֥א תַצְלִֽיחוּ׃ פ

32:5 וּלְבָבַל יוֹבֵל יָת צִדקִיָה וְתַמָן יְהֵי עַד דְיֵיעוֹל דֻוכרָנֵיה קֳדָמַי אֲמַר יוי אֲרֵי תְגִיחֻון קְרָב קרבא עִם כַסדָאֵי לָא תַצלְחֻון׃

32:5 and he will take Zedekiah to Babylon, and he will be there until I visit him," declares the LORD. "If you fight against the Chaldeans, you will not succeed '"?"

32:6 וַיֹּ֖אמֶר יִרְמְיָ֑הוּ הָיָ֥ה דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃

32:6 וַאֲמַר יִרמְיָה הֲוָה פִתגָם נְבֻואָה מִן־קֳ יוי פיתגמא דייי עִמִי לְמֵימַר׃

32:6 And Jeremiah said, "The word of the LORD came to me, saying,

32:7 הִנֵּ֞ה חֲנַמְאֵ֣ל בֶּן־שַׁלֻּ֗ם דֹּֽדְךָ֙ בָּ֣א אֵלֶ֔יךָ לֵאמֹ֑ר קְנֵ֣ה לְךָ֗ אֶת־שָׂדִי֙ אֲשֶׁ֣ר בַּעֲנָת֔וֹת כִּ֥י לְךָ֛ מִשְׁפַּ֥ט הַגְּאֻלָּ֖ה לִקְנֽוֹת׃

32:7 הָא חֲנַמאֵל בַר שַׁלֻּום אַחבוּך אָתֵי לְוָתָך לְמֵימַר זְבוֹן לָך יָת חַקלִי דְבַעֲנָתוֹת דְמֵעְנָתוֹת אֲרֵי לָך חָזְיָא אַחסָנְתָא לְמִזבַן׃

32:7 'Behold, Hanamel the son of Shallum your uncle is coming to you, saying, "Buy for yourself my field which is at Anathoth, for you have the right of redemption to buy *it*."'

32:8 וַיָּבֹ֣א אֵלַ֡י חֲנַמְאֵ֣ל בֶּן־דֹּדִי֩ כִּדְבַ֨ר יְהוָ֜ה אֶל־חֲצַ֣ר הַמַּטָּרָ֗ה וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֡י קְנֵ֣ה נָ֡א אֶת־שָׂדִ֡י אֲשֶׁר־בַּעֲנָת֡וֹת אֲשֶׁ֣ר בְּאֶ֣רֶץ בִּנְיָמִ֡ין כִּֽי־לְךָ֞ מִשְׁפַּ֧ט הַיְרֻשָּׁ֛ה וּלְךָ֥ הַגְּאֻלָּ֖ה קְנֵה־לָ֑ךְ וָאֵדַ֕ע כִּ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה הֽוּא׃

32:8 וַאֲתָא לְוָתִי חֲנַמאֵל בַר־אַחבִי בַר־אחאבי בַר־אח־אבי כְפִתגָמָא דַיוי לְדָרַת בֵית־אִסִירַיָא וַאֲמַר לִי זְבוֹן כְעַן יָת חַקלִי דְבַעֲנָתוֹת דִבאֲרַע שֵׁיבַט די בארעא שבטא שבטא בִנימִין אֲרֵי לָך חָזְיָא יְרֻותָא וְלָך אַחסָנְתָא זְבוֹן לָך וִידַעִית אֲרֵי פִתגָמָא דַיוי הֻוא׃

32:8 "Then Hanamel my uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the LORD and said to me, 'Buy my field, please, that is at Anathoth, which is in the land of Benjamin; for you have the right of possession and the redemption is yours; buy *it* for yourself.' Then I knew that this was the word of the LORD.

32:9 וָאֶקְנֶה֙ אֶת־הַשָּׂדֶ֔ה מֵאֵ֖ת חֲנַמְאֵ֣ל בֶּן־דֹּדִ֑י אֲשֶׁ֣ר בַּעֲנָת֑וֹת וָֽאֶשְׁקֲלָה־לּוֹ֙ אֶת־הַכֶּ֔סֶף שִׁבְעָ֣ה שְׁקָלִ֔ים וַעֲשָׂרָ֖ה הַכָּֽסֶף׃

32:9 וּזְבַנִית יָת חַקלָא מִן חֲנַמאֵל בַר־אַחבִי בַר־אחבוהי דְבַעֲנָתוֹת וּתקַלִית לֵיה
יָת כַסְפָּא שִׁבעָה מָנַן וְעַסַר סִלעִין דִכסַף׃

32:9 "I bought the field which was at Anathoth from Hanamel my uncle's son, and I weighed out the silver for him, seventeen shekels of silver.

32:10 וָאֶכְתֹּב בַּסֵּפֶר וָאֶחְתֹּם וָאָעֵד עֵדִים וָאֶשְׁקֹל הַכֶּסֶף בְּמֹאזְנָיִם׃

32:10 וּכתַבִית בִשְׁטָרָא וַחֲתַמִית וְאַסהֵידִית סָהֲדִין וּתקַלִית כַספָּא בְמוֹזְנַיָא׃

32:10 "I signed and sealed the deed, and called in witnesses, and weighed out the silver on the scales.

32:11 וָאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־הֶחָתוּם הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְאֶת־הַגָּלוּי׃

32:11 וּנסֵיבִית יָת שְׁטָרָא דִזבִינֵי וּזבִינֵי יָת דִכתִיב בְעֵץ נעיץ וַחֲתִים כְהִלכְתָא
וּכדַחזֵי וְיָת שְׁטָרָא פְתִיחָא׃

32:11 "Then I took the deeds of purchase, both the sealed *copy containing* the terms and conditions and the open *copy*;

32:12 וָאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה בֶּן־מַחְסֵיָה לְעֵינֵי חֲנַמְאֵל
דֹּדִי וּלְעֵינֵי הָעֵדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינֵי כָּל־הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים
בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃

32:12 וִיהַבִית יַת שְׁטָרָא דִזבִינֵי לְבָרוּך בַר נֵרִיָה בַר מַחֲסֵיָה לְעֵינֵי חֲנַמאֵל
אַחבִי בַר־דוֹדִי וּלעֵינֵי סָהֲדַיָא דִכתִיבִין בִשְׁטָרָא בספרא דִזבִינֵי לְעֵינֵי כָל
יְהוּדָאֵי דְיָתְבִין בְדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא בֵית־אֲסִירֵי׃

32:12 and I gave the deed of purchase to Baruch the son of Neriah, the son of Mahseiah, in the sight of Hanamel my uncle's *son* and in the sight of the witnesses who signed the deed of purchase, before all the Jews who were sitting in the court of the guard.

32:13 וָאֲצַוֶּה אֶת בָּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר׃

32:13 וּפַקֵידִית יָת בָרוּך לְעֵינֵיהוֹן לְמֵימַר׃

32:13 "And I commanded Baruch in their presence, saying,

32:14 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָקוֹחַ אֶת־הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֵת סֵפֶר
הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הֶחָתוּם וְאֵת סֵפֶר הַגָּלוּי הַזֶּה וּנְתַתָּם בִּכְלִי־חָרֶשׂ לְמַעַן
יַעַמְדוּ יָמִים רַבִּים׃ ס

32:14 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל סַב יָת שְׁטָרַיָא הָאִלֵין יָת שְׁטָרָא דִזבִינֵי
דִזבִינָא הָדֵין וְיָת דִכתִיב בְעֵץ וַחתִים דחתים וְיָת שְׁטָרָא שטריא פְתִיחָא הָדֵין
וְתִתְּנִינוּן בְמָן דַחסַף בְדִיל דְיִתקַיְמוּן יוֹמִין סַגִיאִין׃

32:14 'Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Take these deeds, this sealed deed of purchase and this open deed, and put them in an earthenware jar, that they may last a long time."

32:15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקָּנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וּכְרָמִים
בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃ פ

32:15 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עוֹד יִזדַבְנוּן בָתִין וְחַקלִין וְכַרמִין
בְאַרעָא הָדָא׃

32:15 'For thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Houses and fields and vineyards will again be bought in this land."'

32:16 וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרֵי תִתִּי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה לֵאמֹר׃

32:16 וְצַלֵיתִי קֳדָם יוי בָתַר דִיהַבִית יָת שְׁטָרָא דִזבִינֵי לְבָרוּך בַר נֵרִיָה לְמֵימַר׃

32:16 "After I had given the deed of purchase to Baruch the son of Neriah, then I prayed to the LORD, saying,

32:17 אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל
וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה לֹא־יִפָּלֵא מִמְּךָ כָּל־דָּבָר׃

32:17 קַבֵּיל בָּעֲוּתִי יוי אֱלֹהִים הָא אַת עֲבַדתָא יָת שְׁמַיָא וְיָת אַרעָא בְּחֵילָךְ
רַבָּא וּבִדרָעָךְ ובאדרעך ובאדרועך מְרָמְמָא לָא יִתכַּסַא מִן־קֳדָמָךְ כָּל פִּתגָם׃
32:17 'Ah Lord GOD! Behold, You have made the heavens and the earth by Your great power and by Your outstretched arm! Nothing is too difficult for You,

32:18 עֹ֤שֶׂה חֶ֙סֶד֙ לַאֲלָפִ֔ים וּמְשַׁלֵּם֙ עֲוֺ֣ן אָב֔וֹת אֶל־חֵ֥יק בְּנֵיהֶ֖ם אַחֲרֵיהֶ֑ם הָאֵ֤ל
הַגָּדוֹל֙ הַגִּבּ֔וֹר יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ׃
32:18 עָבֵיד טֵיבוּ לְאַלפֵי לאלפין דָרִין וּמְשַׁלֵים חוֹבֵי אֲבָהָתָא אבהן לִבנַיָא כַּד
מַשׁלְמִין בְּנַיָא לְמִחטֵי בָּתְרֵיהוֹן בָּתַר אְבָהָתְהוֹן אֱלָהָא רַבָּא גִיבָּרָא יוי
שְׁמוֹשְׁמֵיה׃
32:18 who shows lovingkindness to thousands, but repays the iniquity of fathers into the bosom of their children after them, O great and mighty God. The LORD of hosts is His name;

32:19 גְּדֹל֙ הָֽעֵצָ֔ה וְרַ֖ב הָעֲלִילִיָּ֑ה אֲשֶׁר־עֵינֶ֣יךָ פְקֻח֗וֹת עַל־כָּל־דַּרְכֵי֙ בְּנֵ֣י אָדָ֔ם
לָתֵ֤ת לְאִישׁ֙ כִּדְרָכָ֔יו וְכִפְרִ֖י מַעֲלָלָֽיו׃
32:19 דְרַבְרְבִין דרבִיבין מִלכוֹהִי מילכיה וְסַגִיאִין עוֹבָדוֹהִי דִקדָמָךְ גַלְיָן כָּל
אוֹרחָת בְּנֵי־אֲנָשָׁא לְמִיתַן לַאֲנָשׁ כְּאוֹרחָתֵיה וּכפֵירֵי עוֹבָדוֹהִי׃
32:19 great in counsel and mighty in deed, whose eyes are open to all the ways of the sons of men, giving to everyone according to his ways and according to the fruit of his deeds;

32:20 אֲשֶׁר־שַׂ֨מְתָּ אֹת֜וֹת וּמֹפְתִ֤ים בְּאֶֽרֶץ־מִצְרַ֙יִם֙ עַד־הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה וּבְיִשְׂרָאֵ֖ל וּבָאָדָ֑ם
וַתַּעֲשֶׂה־לְּךָ֥ שֵׁ֖ם כַּיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃
32:20 דְשַׁוִיתָא אָתְיָן וּמוֹפְתִין בְּאַרעָא דְמִצרַיִם עַד יוֹמָא הָדֵין וּלִישְׂרָאֵל
עֲבַדתָא פְּרִישָׁן בְגוֹ בְּנֵי אֲנָשָׁא וַעֲבַדתָא לָךְ שֵׁום כְּיוֹמָא הָדֵין׃
32:20 who has set signs and wonders in the land of Egypt, *and* even to this day both in Israel and among mankind; and You have made a name for Yourself, as at this day.

32:21 וַתֹּצֵ֥א אֶת־עַמְּךָ֛ אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם בְּאֹת֣וֹת וּבְמוֹפְתִ֗ים וּבְיָ֤ד חֲזָקָה֙
וּבְאֶזְר֣וֹעַ נְטוּיָ֔ה וּבְמוֹרָ֖א גָּדֽוֹל׃
32:21 וְאַפֵּיקתָא יָת עַמָך יָת יִשׂרָאֵל מֵאַרעָא דְמִצרַיִם בְּאָתִין וּבמוֹפְתִין וּבִיַד
תַקִיפָא ובידא תקיפא ובידא תקיפן וּבְאַדרָע ובדרע מְרָמַם וּבְחִזוָנָא ובחזוא
רַבָּא׃
32:21 'You brought Your people Israel out of the land of Egypt with signs and with wonders, and with a strong hand and with an outstretched arm and with great terror;

32:22 וַתִּתֵּ֤ן לָהֶם֙ אֶת־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֥עְתָּ לַאֲבוֹתָ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֑ם אֶ֛רֶץ זָבַ֥ת
חָלָ֖ב וּדְבָֽשׁ׃
32:22 וִיהַבת לְהוֹן יָת אַרעָא הָדָא דְקַיֵימתָא לַאֲבָהָתְהוֹן לְמִתַן לְהוֹן אֲרַע
ארעא עָבְדָא חֲלָב וּדבָשׁ׃
32:22 and gave them this land, which You swore to their forefathers to give them, a land flowing with milk and honey.

32:23 וַיָּבֹ֜אוּ וַיִּרְשׁ֣וּ אֹתָ֗הּ וְלֹא־שָׁמְע֤וּ בְקוֹלֶ֙ךָ֙ (ובתרותך) [וּבְתוֹרָתְךָ֣] לֹא־הָלָ֔כוּ אֵת֩
כָּל־אֲשֶׁ֨ר צִוִּ֧יתָה לָהֶ֛ם לַעֲשׂ֖וֹת לֹ֣א עָשׂ֑וּ וַתַּקְרֵ֣א אֹתָ֔ם אֵ֥ת כָּל־הָרָעָ֖ה הַזֹּֽאת׃
32:23 וְעָלוּ וְאַחסִינוּ יָתַה וְלָא קַבִּילוּ לְמֵימְרָךְ וּבאוֹרָיתָךְ לָא הַלִיכוּ יָת כָּל
דְפַקֵידתָא לְהוֹן לְמַעֲבַד לָא עֲבַדוּ וְעָרַעַת לְהוֹן יתהון יָת כָּל בִשׁתָא הָדָא׃
32:23 'They came in and took possession of it, but they did not obey Your voice or walk in Your law; they have done nothing of all that You commanded them to do; therefore You have made all this calamity come upon them.

32:24 הִנֵּ֣ה הַסֹּלְל֗וֹת בָּ֣אוּ הָעִיר֮ לְלָכְדָהּ֒ וְהָעִ֣יר נִתְּנָ֗ה בְּיַ֤ד הַכַּשְׂדִּים֙ הַנִּלְחָמִ֣ים

עָלֶ֔יהָ מִפְּנֵ֛י הַחֶ֥רֶב וְהָרָעָ֖ב וְהַדָּ֑בֶר וַאֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֛רְתָּ הָיָ֖ה וְהִנְּךָ֥ רֹאֶֽה׃
32:24 הָא מְלֵיתָא מליתיא צִבַרוּ עלו עַל קַרתָא לְמִכבְשַׁהּ וְקַרתָא אִתמְסַרַת
בִידָא דְכַסדָאֵי דִמגִיחִין קְרָבָא עֲלַהּ מִן־קֳדָם דְקָטְלִין בְחַרבָא וְכַפנָא וּמוֹתָא
וּדמַלֵילתָא הֲוָה וּקדָמָך גְלֵי׃
32:24 'Behold, the siege ramps have reached the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans who fight against it, because of the sword, the famine and the pestilence; and what You have spoken has come to pass; and behold, You see *it*.

32:25 וְאַתָּ֞ה אָמַ֤רְתָּ אֵלַי֙ אֲדֹנָ֣י יְהֹוִ֔ה קְנֵה־לְךָ֧ הַשָּׂדֶ֛ה בַּכֶּ֖סֶף וְהָעֵ֣ד עֵדִ֑ים וְהָעִ֥יר
נִתְּנָ֖ה בְּיַ֥ד הַכַּשְׂדִּֽים׃
32:25 וְאַת אֲמַרת לִי יוי אֱלֹהִים זְבוֹן לָך חַקלָא בְכַספָא וְאַסהֵיד סָהֲדִין
וְקַרתָא אִתמְסַרַת בִידָא דְכַסדָאֵי׃
32:25 'You have said to me, O Lord GOD, "Buy for yourself the field with money and call in witnesses "-- although the city is given into the hand of the Chaldeans."'

32:26 וַיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ לֵאמֹֽר׃
32:26 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן קֳדָם יוי דייי עִם יִרמְיָה לְמֵימַר׃
32:26 Then the word of the LORD came to Jeremiah, saying,

32:27 הִנֵּה֙ אֲנִ֣י יְהוָ֔ה אֱלֹהֵ֖י כָּל־בָּשָׂ֑ר הֲמִמֶּ֔נִּי יִפָּלֵ֖א כָּל־דָּבָֽר׃
32:27 הָא אֲנָא יוי אֱלָהּ אלהא כָל דכל בִסרָא הָא מִן קֳדָמַי יִתכַסֵא כָל
פִתגָם׃
32:27 "Behold, I am the LORD, the God of all flesh; is anything too difficult for Me?"

32:28 לָכֵ֕ן כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה הִנְנִ֣י נֹתֵן֩ אֶת־הָעִ֨יר הַזֹּ֜את בְּיַ֣ד הַכַּשְׂדִּ֗ים וּבְיַ֛ד
נְבוּכַדְרֶאצַּ֥ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל וּלְכָדָֽהּ׃
32:28 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מָסַר יָת קַרתָא הָדָא בִידָא דְכַסדָאֵי וּבִיַד
נְבֻוכַדנַצַר נְבֻוכַדרַצַר מַלכָא דְבָבַל וְיִכבְשִׁינַהּ׃
32:28 Therefore thus says the LORD, "Behold, I am about to give this city into the hand of the Chaldeans and into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon, and he will take it.

32:29 וּבָ֣אוּ הַכַּשְׂדִּ֗ים הַנִּלְחָמִים֙ עַל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְהִצִּ֜יתוּ אֶת־הָעִ֥יר הַזֹּ֛את בָּאֵ֖שׁ
וּשְׂרָפ֑וּהָ וְאֵ֣ת הַבָּתִּ֡ים אֲשֶׁר֩ קִטְּר֨וּ עַל־גַּגּֽוֹתֵיהֶ֜ם לַבַּ֗עַל וְהִסִּ֤כוּ נְסָכִים֙ לֵאלֹהִ֣ים
אֲחֵרִ֔ים לְמַ֖עַן הַכְעִסֵֽנִי׃
32:29 וְיֵיעֲלוּן כַסדָאֵי דִמגִיחִין קְרָבָא עַל קַרתָא הָדָא וְיַדלְקוּן יָת קַרתָא הָדָא
בְנוּרָא וְיוֹקְדוּנַהּ וְיָת בָתַיָא דְאַסִיקוּ בוּסמִין עַל אֵיגוֹרֵיהוֹן לְבַעלָא וְנַסִיכוּ
נִסכִין לְטָעֲוָת עַממַיָא בְדִיל לְאַרגָזָא קֳדָמַי׃
32:29 "The Chaldeans who are fighting against this city will enter and set this city on fire and burn it, with the houses where *people* have offered incense to Baal on their roofs and poured out drink offerings to other gods to provoke Me to anger.

32:30 כִּֽי־הָי֨וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֜ל וּבְנֵ֣י יְהוּדָ֗ה אַ֣ךְ עֹשִׂ֥ים הָרַ֛ע בְּעֵינַ֖י מִנְּעֻרֹֽתֵיהֶ֑ם כִּ֣י
בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל אַ֣ךְ מַכְעִסִ֥ים אֹתִ֛י בְּמַעֲשֵׂ֥ה יְדֵיהֶ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
32:30 אֲרֵי הֲווֹ בְנֵי יִשׂרָאֵל וּבנֵי יְהוּדָה בְרַם עָבְדִין דְבִישׁ קֳדָמַי מִזְעוּרְהוֹן אֲרֵי
בְנֵי יִשׂרָאֵל בְרַם מַרגְזִין קֳדָמַי בְעוּבָדֵי יְדֵיהוֹן אֲמַר יוי׃
32:30 "Indeed the sons of Israel and the sons of Judah have been doing only evil in My sight from their youth; for the sons of Israel have been only provoking Me to anger by the work of their hands," declares the LORD.

32:31 כִּ֧י עַל־אַפִּ֣י וְעַל־חֲמָתִ֗י הָ֤יְתָה לִּי֙ הָעִ֣יר הַזֹּ֔את לְמִן־הַיּוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר בָּנ֣וּ אוֹתָ֔הּ
וְעַ֖ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה לַהֲסִירָ֖הּ מֵעַ֥ל פָּנָֽי׃

32:31 אֲרֵי רְוגזִי וְחִמתִי חֲל בְקַרתָא הָדָא לְמִן יוֹמָא דבנוֹ יָתַהּ וְעַד יוֹמָא הָדֵין
לְאַגלָיוּתַהּ מִקֳבֵיל מֵימְרִי:
32:31 "Indeed this city has been to Me *a provocation of* My anger and My wrath from the day that they built it, even to this day, so that it should be removed from before My face,

32:32 עַל כָּל־רָעַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי הֵמָּה מַלְכֵיהֶם
שָׂרֵיהֶם כֹּהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם:
32:32 עַל כָל בִישַׁת בִישוּת בְנֵי יִשׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה דַעֲבַדוּ לְאַרגָזָא קֳדָמַי אִנוּן
מַלכֵיהוֹן רַברְבֵיהוֹן רברבנניהון כָהֲנֵיהוֹן וּנבִיֵיהוֹן דְשִׁקרָא וַאֲנָשׁ יְהוּדָה וְיָתְבֵי
יְרוּשְׁלַם:
32:32 because of all the evil of the sons of Israel and the sons of Judah which they have done to provoke Me to anger--they, their kings, their leaders, their priests, their prophets, the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem.

32:33 וַיִּפְנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וְלַמֵּד אֹתָם הַשְׁכֵּם וְלַמֵּד וְאֵינָם שֹׁמְעִים לָקַחַת
מוּסָר:
32:33 וְאַחזַרוּ בְפַלחָנִי קְדָל וְלָא שַׁוִיאוּ דַחלְתִי לְקָבֵיל אַפֵּיהוֹן וּשׁלַחִית לְוָתְהוֹן
לותכו יָת כָל עַבדַי נְבִיַיָא מַקדֵים וּמַלֵיף וְלֵית ולא אִנוּן צָבַן לְקַבָלָא אֻלפָן:
32:33 "They have turned *their* back to Me and not *their* face; though *I* taught them, teaching again and again, they would not listen and receive instruction.

32:34 וַיָּשִׂימוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו לְטַמְּאוֹ:
32:34 וְשַׁוִיאוּ שִׁקוּצֵיהוֹן בְבֵיתָא דְאִתקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי לְסַאָבוּתֵיה עלה לסאבותָה:
32:34 "But they put their detestable things in the house which is called by My name, to defile it.

32:35 וַיִּבְנוּ אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַמֹּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִים וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה
הַזֹּאת לְמַעַן (הַחֲטִי) [הַחֲטִיא] אֶת־יְהוּדָה: ס
32:35 וּבנוֹ יָת בָמַת בַעלָא דבחִילַת בַר הִנוֹם לְאַעבָרָא יָת בְנֵיהוֹן וְיָת בְנָתְהוֹן
בנורא לְמוֹלֵך דְלָא פַקֵידִית בְאוֹרָיתִי וְלָא רַעֲוָא מִן קֳדָמַי לְמֶעֱבַד תוֹעֵיבְתָא
הָדָא בְדִיל לְחַיָיבָא יָת דְבֵית יְהוּדָה:
32:35 "They built the high places of Baal that are in the valley of Ben-hinnom to cause their sons and their daughters to pass through *the fire* to Molech, which I had not commanded them nor had it entered My mind that they should do this abomination, to cause Judah to sin.

32:36 וְעַתָּה לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם
אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר:
32:36 וּכעַן בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עַל קַרתָא לקרתא הָדָא
דְאַתוּן אָמְרִין אִתמְסַרַת בְיַד מַלכָא בידא דמלכא דְבָבֶל בְחַרבָא וּבכַפנָא
וּבמוֹתָנָא:
32:36 "Now therefore thus says the LORD God of Israel concerning this city of which you say, 'It is given into the hand of the king of Babylon by sword, by famine and by pestilence.'

32:37 הִנְנִי מְקַבְּצָם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף
גָּדוֹל וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהֹשַׁבְתִּים לָבֶטַח:
32:37 הָא אֲנָא מְכַנֵישׁ לְהוֹן מִכָל מְדִינָתָא דְאַגלִיתִנוּן לְתַמָן בְרוּגזִי וּבחִמתִי
וּבתקוֹף רַב וַאֲתִיבִינוּן לְאַתרָא הָדֵין הָדָא וְאַשׁרֵינוּן לְרוּחצָן:
32:37 "Behold, I will gather them out of all the lands to which I have driven them in My anger, in My wrath and in great indignation; and I will bring them back to this place and make them dwell in safety.

32:38 וְהָיוּ לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים:

32:38 וִיהוֹן קֳדָמַי לְעַם וַאֲנָא אֱהוֵי לְהוֹן לַאֲלָה לאלהא׃
32:38 "They shall be My people, and I will be their God;

32:39 וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדֶרֶךְ אֶחָד לְיִרְאָה אוֹתִי כָּל־הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם׃
32:39 וְאֶתֵּין לְהוֹן לִבָּא חַד וְאוֹרַח חֲדָא ואורחא חד לְמִדחַל קֳדָמַי כָּל יוֹמַיָא
דְיִיטַב לְהוֹן וְלִבנֵיהוֹן בָתְרֵיהוֹן׃
32:39 and I will give them one heart and one way, that they may fear Me always, for their own good and for *the good of* their children after them.

32:40 וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אָשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהֵיטִיבִי אוֹתָם
וְאֶת־יִרְאָתִי אֶתֵּן בִּלְבָבָם לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי׃
32:40 וְאַגזַר לְהוֹן קְיָם עָלַם דְלָא יְתֻוב מֵימְרִי מִבָתְרֵיהוֹן לְאֵיטָבָא לְהוֹן וְיָת
דַחלְתִי אַתֵין בְלִיבְהוֹן בְדִיל דְלָא יִסטוֹן מִבָתַר פֻלחָנִי׃
32:40 "I will make an everlasting covenant with them that I will not turn away from them, to do them good; and I will put the fear of Me in their hearts so that they will not turn away from Me.

32:41 וְשַׂשְׂתִּי עֲלֵיהֶם לְהֵטִיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת בֶּאֱמֶת בְּכָל־לִבִּי
וּבְכָל־נַפְשִׁי׃ ס
32:41 וְיֶחדֵי ואחדי מֵימְרִי עֲלֵיהוֹן לְאֵיטָבָא לְהוֹן וַאֲקַיֵימִנֻון בְאַרעָא הָדָא
בְקֻשׁוֹט כְמֵימְרִי וְכִרעֻותִי במימרי וברעותי׃
32:41 "I will rejoice over them to do them good and will faithfully plant them in this land with all My heart and with all My soul.

32:42 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הֵבֵאתִי אֶל־הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת כֵּן אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר עֲלֵיהֶם׃
32:42 אֲרֵי כדנָן אֲמַר יוי כְמָא דְאֵיתִיתִי עַל עַמָא הָדֵין יָת כָל בִשׁתָא
רַבְתָא רבא הָדָא כֵין אֲנָא מֵיתֵי אַיתִי עֲלֵיהוֹן יָת כָל טָבְתָא דַאֲנָא מְמַלֵיל
עֲלֵיהוֹן עמהון׃
32:42 "For thus says the LORD, 'Just as I brought all this great disaster on this people, so I am going to bring on them all the good that I am promising them.

32:43 וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאֵין אָדָם
וּבְהֵמָה נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃
32:43 וְיִזדַבְנֻון חַקלִין בְאַרעָא הָדָא דְאַתֻון אָמְרִין צָדְיָא הִיא מִבלִי אֱנָשָׁא אנש
וּבעִירָא אִתמְסַרַת בִידָא דְכַסדָאֵי׃
32:43 'Fields will be bought in this land of which you say, "It is a desolation, without man or beast; it is given into the hand of the Chaldeans."

32:44 שָׂדוֹת בַּכֶּסֶף יִקְנוּ וְכָתוֹב בַּסֵּפֶר וְחָתוֹם וְהָעֵד עֵדִים בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן
וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הָהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב
כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ פ
32:44 חַקלִין בְכַספָא יִזבְנֻון יזדבנון וְיִכתְבֻון בִשׁטָרָא וְיַחתְמֻון וְיִחתְמֻון וְיַסהֲדֻון
סָהֲדִין בַאֲרַע שֵׁיבַט בִנֹיָמִין בארעא שבטא בִנֹיָמִין בארעא שבטא דבנימין
וּבסַחרָנֵי יְרֻושׁלַם וּבקִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה וּבקִרוֵי טֻורָא וּבקִרוֵי שָׁפֵילְתָא וּבקִרוֵי
דָרוֹמָא אֲרֵי אֲתִיב יָת גָלְוָתְהוֹן גַלֻוָתְהוֹן אֲמַר יוי׃
32:44 'Men will buy fields for money, sign and seal deeds, and call in witnesses in the land of Benjamin, in the environs of Jerusalem, in the cities of Judah, in the cities of the hill country, in the cities of the lowland and in the cities of the Negev; for I will restore their fortunes,' declares the LORD."

33:1 וַיְהִ֧י דְבַר־יְהוָ֛ה אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ שֵׁנִ֑ית וְהוּא֙ עוֹדֶ֣נּוּ עָצ֔וּר בַּחֲצַ֥ר הַמַּטָּרָ֖ה לֵאמֹֽר׃
33:1 וַהֲוָה פִּתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה תִניָנוּת וְהוּא עַד עוֹד כְּעַן כְּלֵי בְּדָרַת בֵּית־אֲסִירַיָא לְמֵימַר׃

33:1 Then the word of the LORD came to Jeremiah the second time, while he was still confined in the court of the guard, saying,

33:2 כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה עֹשָׂ֑הּ יְהוָ֗ה יוֹצֵ֥ר אוֹתָ֛הּ לַהֲכִינָ֖הּ יְהוָ֥ה שְׁמֽוֹ׃
33:2 כִּדנָן אֲמַר יוי דְעַבדָה יוי בְּרָא יָתַהּ לְאַתקָנוּתַהּ יוי שְׁמֵיהּ׃

33:2 "Thus says the LORD who made *the earth*, the LORD who formed it to establish it, the LORD is His name,

33:3 קְרָ֥א אֵלַ֖י וְאֶעֱנֶ֑ךָּ וְאַגִּ֤ידָה לְךָ֙ גְּדֹל֣וֹת וּבְצֻר֔וֹת לֹ֖א יְדַעְתָּֽם׃ ס
33:3 צַלִּי קֳדָמַי וַאֲקַבֵּיל צְלוֹתָךְ וַאֲחַוֵי לָךְ רַברְבָן וּנטִירָן וכריכן דְלָא יְדַעתָּנִין׃

33:3 'Call to Me and I will answer you, and I will tell you great and mighty things, which you do not know.'

33:4 כִּי֩ כֹ֨ה אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל עַל־בָּתֵּי֙ הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְעַל־בָּתֵּ֖י מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֑ה הַנְּתֻצִ֕ים אֶל־הַסֹּלְל֖וֹת וְאֶל־הֶחָֽרֶב׃
33:4 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עַל בָּתֵי קַרתָא הָדָא וְעַל בָּתֵי מַלכַיָא דְבֵית יְהוּדָה דִמתַרְעִין לְהוֹן בְּהוֹן וְצָבְרִין דצברין מְלֵיתָא לְתַקָפָא שׁוּרָא מִן קֳדָם דְקָטְלִין בְּחַרבָא׃

33:4 "For thus says the LORD God of Israel concerning the houses of this city, and concerning the houses of the kings of Judah which are broken down *to make a defense* against the siege ramps and against the sword,

33:5 בָּאִ֗ים לְהִלָּחֵם֙ אֶת־הַכַּשְׂדִּ֔ים וּלְמַלְאָם֙ אֶת־פִּגְרֵ֣י הָאָדָ֔ם אֲשֶׁר־הִכֵּ֥יתִי בְאַפִּ֖י וּבַחֲמָתִ֑י וַאֲשֶׁ֨ר הִסְתַּ֤רְתִּי פָנַי֙ מֵהָעִ֣יר הַזֹּ֔את עַ֖ל כָּל־רָעָתָֽם׃
33:5 אָתַן לַאֲגָחָא לְאַגָחָא קְרָבָא עִם כַּסדָאֵי וּלמַלְיוּתְהוֹן יָת פִּגרֵי בְנֵי־אֱנָשָׁא דְאַלקֵיתִי בְּרוּגזִי וּבחִמתִי וּדְסַלֵיקִית שְׁכִינתִי מִקַרתָא מִן קַרתָא הָדָא עַל כָּל בִּישָׁתְהוֹן׃

33:5 'While *they* are coming to fight with the Chaldeans and to fill them with the corpses of men whom I have slain in My anger and in My wrath, and I have hidden My face from this city because of all their wickedness:

33:6 הִנְנִ֧י מַעֲלֶה־לָּ֛הּ אֲרֻכָ֥ה וּמַרְפֵּ֖א וּרְפָאתִ֑ים וְגִלֵּיתִ֣י לָהֶ֔ם עֲתֶ֥רֶת שָׁל֖וֹם וֶאֱמֶֽת׃
33:6 הָאֲנָא מֵיתֵי אִיתֵי לְהוֹן אָסוּ וּפֻרקָן וְאַסֵינוּן וַאֲגַלֵי לְהוֹן תְּרַע תַרעֵי תְיוּבתָא תְיוּבָא וַאֲחַוֵינוּן דִיהָכוּן בְּאוֹרַח שְׁלָם שְׁלֵים וּקשׁוֹט׃

33:6 'Behold, I will bring to it health and healing, and I will heal them; and I will reveal to them an abundance of peace and truth.

33:7 וַהֲשִׁבֹתִי֙ אֶת־שְׁב֣וּת יְהוּדָ֔ה וְאֵ֖ת שְׁב֣וּת יִשְׂרָאֵ֑ל וּבְנִתִ֖ים כְּבָרִאשֹׁנָֽה׃
33:7 וַאֲתֵיב יָת גָלְוַת יְהוּדָה וְיָת גָלְוַת יִשׂרָאֵל וַאֲקַיְימִנוּן כַּד בְּקַדמֵיתָא׃

33:7 'I will restore the fortunes of Judah and the fortunes of Israel and will rebuild them as they were at first.

33:8 וְטִ֣הַרְתִּ֔ים מִכָּל־עֲוֺנָ֖ם אֲשֶׁ֣ר חָֽטְאוּ־לִ֑י וְסָלַחְתִּ֗י (לְכוֹל־) [לְכָל־]עֲוֺנ֣וֹתֵיהֶ֔ם אֲשֶׁ֤ר חָֽטְאוּ־לִי֙ וַאֲשֶׁ֖ר פָּ֥שְׁעוּ בִֽי׃
33:8 וַאֲדַכֵּינוּן ואידכינינון מִכָּל חוֹבֵיהוֹן דְחָבוּ קֳדָמַי וַאֲשׁבוֹק לְכָל חוֹבֵיהוֹן דְחָבוּ קֳדָמַי וְדִמרַדוּ בְּמֵימְרִי׃

33:8 'I will cleanse them from all their iniquity by which they have sinned against Me, and I will pardon all their iniquities by which they have sinned against Me and by which they have transgressed against Me.

33:9 וְהָ֣יְתָה לִּ֡י לְשֵׁ֣ם שָׂשׂוֹן֩ לִתְהִלָּ֨ה וּלְתִפְאֶ֜רֶת לְכֹ֨ל גּוֹיֵ֣י הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֨ר יִשְׁמְע֜וּ אֶת־כָּל־הַטּוֹבָ֗ה אֲשֶׁ֤ר אָנֹכִי֙ עֹשֶׂ֣ה אֹתָ֔ם וּפָחֲד֣וּ וְרָֽגְז֗וּ עַ֤ל כָּל־הַטּוֹבָה֙ וְעַ֣ל כָּל־הַשָּׁל֔וֹם אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י עֹ֥שָׂה לָּֽהּ׃ ס

33:9 וִיהוֹן קֳדָמַי לְשׁוּם דְחֶדְוָא לְתֻשְׁבְּחָא וְלִרְבוּ וּלִיקָר לְכָל עַמְמֵי אַרְעָא
דִישְׁמְעוּן יָת עַל כָּל טָבְתָא דַאֲנָא עָבֵיד עִמְהוֹן וְיִזוּעוּן וְיִדְחֲלוּן עַל כָּל טָבְתָא
וְעַל כָּל שְׁלָמָא דַאֲנָא עָבֵיד לְהוֹן׃

33:9 'It will be to Me a name of joy, praise and glory before all the nations of the earth which will hear of all the good that I do for them, and they will fear and tremble because of all the good and all the peace that I make for it.'

33:10 כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם־הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא
מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם הַנְשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם
וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃
33:10 כִדְנַן אֲמַר יוי עוֹד יִשְׁתְּמַע בְּאַתְרָא הָדֵין דְאַתּוּן אָמְרִין חָרִיב חָרוּב הוּא
מִבְּלִי אֱנָשָׁא אנשׁ וּמִבְּלִי בְעִירָא בְקִרְוַיָא דְבֵית יְהוּדָה וּבִשְׁוָקֵי יְרוּשְׁלַם דְצָדְיָן
ויצדיין מִבְּלִי אֱנָשָׁא אנשׁ וּמִבְּלִי יָתִיב וּמִבְּלִי בְעִירָא׃

33:10 "Thus says the LORD, 'Yet again there will be heard in this place, of which you say, "It is a waste, without man and without beast," *that is*, in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem that are desolate, without man and without inhabitant and without beast,

33:11 קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב
אֶת־שְׁבוּת־הָאָרֶץ כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃ ס
33:11 קָל בְּיָע וְקָל חֶדְוָא קָל חַתנִין וְקָל כַּלָּן קָל דְאָמְרִין אמרין אוֹדוּ קֳ יוי
אֲרֵי טָב יוי אֲרֵי לְעָלְמָא טָבְוָתֵיה מַעֲלֵי תוֹדְתָא לְבֵית־מַקְדְשָׁא בבית־מַקְדְשָׁא
דַיוי אֲרֵי אֲתִיב יָת גָלְוַת אַרעָא כד בְקַדמֵיתָא אֲמַר יוי׃

33:11 the voice of joy and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the voice of those who say, "Give thanks to the LORD of hosts, For the LORD is good, For His lovingkindness is everlasting"; *and of those* who bring a thank offering into the house of the LORD. For I will restore the fortunes of the land as they were at first,' says the LORD.

33:12 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד יִהְיֶה בַּמָּקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין־אָדָם
וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־עָרָיו נְוֵה רֹעִים מַרְבִּצִים צֹאן׃
33:12 כִדְנַן אֲמַר יוי עוֹד יְהֵי בְאַתְרָא הָדֵין דְחָרוּב מִבְּלִי אֱנָשָׁא וְעַד ומבלי
בְעִירָא וּבְכָל קִרווֹהִי קִרְוֵיהִי קרויהון דֵירָוַת בֵית־מִשְׁרֵי רָעֲיָן וְחָטְרִין דְעָן׃

33:12 "Thus says the LORD of hosts, 'There will again be in this place which is waste, without man or beast, and in all its cities, a habitation of shepherds who rest their flocks.

33:13 בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלַםִ
וּבְעָרֵי יְהוּדָה עֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה׃ ס
33:13 בְּקִרְוֵי טוּרָא בְקִרְוֵי שְׁפֵילְתָא וּבְקִרְוֵי דָרוֹמָא וּבְאֲרַע שֵׁיבַט ובארעא
שיבטא בִנְיָמִין וּבִסַחרָנֵי יְרוּשְׁלַם וּבְקִרְוַיָא דְבֵית יְהוּדָה עוֹד יִתְנְהוֹן עַמָא
לְפִתגָמֵי עַל ידי מְשִׁיחָא אֲמַר יוי׃

33:13 'In the cities of the hill country, in the cities of the lowland, in the cities of the Negev, in the land of Benjamin, in the environs of Jerusalem and in the cities of Judah, the flocks will again pass under the hands of the one who numbers them,' says the LORD.

33:14 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית יְהוּדָה׃
33:14 הָא יוֹמַיָא יוֹמָא אָתַן אֲמַר יוי וַאֲקֵים יָת פִּתְגָמָא תָקְנָא דְמַלֵילִית עַל
בֵית יִשְׂרָאֵל וְעַל בֵית יְהוּדָה׃

33:14 'Behold, days are coming,' declares the LORD, 'when I will fulfill the good word which I have spoken concerning the house of Israel and the house of Judah.

33:15 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃

33:15 בְּיוֹמַיָא הָאִנוּן וּבעִדָנָא הַהִוא ההיא אֲקִים לְדָוִיד מְשִׁיחַ משיחא דְצִדקָא וִיַעֲבֵיד וְעָבֵד דִין דִקשֻׁוט וְזָכֵו בְּאַרעָא׃

33:15 'In those days and at that time I will cause a righteous Branch of David to spring forth; and He shall execute justice and righteousness on the earth.

33:16 בַּיָּמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ יְהוָה צִדְקֵנוּ׃ ס

33:16 בְּיוֹמַיָא ביומָא הָאִינוּן יִתפַרקוּן דְבֵית יְהוּדָה וִירוּשלַם תִשׁרֵי לְרוּחצָן וְדֵין שְׁמַהּ דִיהוֹן קָרַן לַהּ יִתעַבדָן מתעבדון לַנָא זָכְוָן מִן־קֳ יוי בְּגַוַהּ׃

33:16 'In those days Judah will be saved and Jerusalem will dwell in safety; and this is *the name* by which she will be called: the LORD is our righteousness.'

33:17 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בֵית־יִשְׂרָאֵל׃

33:17 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי לָא יִפסוֹק לְדָוִיד גְבַר יָתֵיב עַל כֻּורסֵי מַלכֻוּתָא דְבֵית יִשְׂרָאֵל׃

33:17 "For thus says the LORD, 'David shall never lack a man to sit on the throne of the house of Israel;

33:18 וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנָי מַעֲלֶה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה־זֶּבַח כָּל־הַיָּמִים׃ ס

33:18 וּלכָהֲנַיָא לֵיוָאֵי לָא יִפסוֹק גְבַר מִן קֳדָמַי מַסֵיק עֲלָוָן וּמקָרֵיב קֻורבַן וְעָבֵיד נִכסַת קֻדשִׁין כָל יוֹמַיָא׃

33:18 and the Levitical priests shall never lack a man before Me to offer burnt offerings, to burn grain offerings and to prepare sacrifices continually.'"

33:19 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמוֹר׃

33:19 וַהֲוָה פִּתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם על יִרמְיָה לְמֵימַר׃

33:19 The word of the LORD came to Jeremiah, saying,

33:20 כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתִי הַלָּיְלָה וּלְבִלְתִּי הֱיוֹת יוֹמָם־וָלַיְלָה בְּעִתָּם׃

33:20 כִדנָן אֲמַר יוי כְּמָא דְלֵית אִפשָׁר דְיִבטַל קְיָמִי דַאֲקֵימִית דְאַתקֵינִית עִם יְמָמָא וְעִם לֵילְיָא וּבדִיל דְלָא לְמֶהוֵי יֵימָם וְלֵילֵי בְעִדָנְהוֹן׃

33:20 "Thus says the LORD, 'If you can break My covenant for the day and My covenant for the night, so that day and night will not be at their appointed time,

33:21 גַּם־בְּרִיתִי תֻפַר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהְיוֹת־לוֹ בֵן מֹלֵךְ עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתָי׃

33:21 אַף קְיָמִי לָא יִבטַל דַאֲקֵימִית דקימֵת עִם דָוִד עַבדִי מִלְמֶהוֵי לֵיהּ בַר מָלֵיך עַל כֻורסוֹהִי וְיָת לֵיוָאֵי כָהֲנַיָא דִמשַׁמְשִׁין קֳדָמַי׃

33:21 then My covenant may also be broken with David My servant so that he will not have a son to reign on his throne, and with the Levitical priests, My ministers.

33:22 אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת־הַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי אֹתִי׃ ס

33:22 הא כְּמָא דְלֵית אִפשָׁר דְיִתמְנֵון חֵילֵי שְׁמַיָא וְלָא יִתְכָל חָלָא דְיַמָא כֵין אַסגֵי יָת זַרעָא דְדָוִיד דוד עַבדִי וְיָת לֵיוָאֵי דִמשַׁמְשִׁין קֳדָמַי׃

33:22 'As the host of heaven cannot be counted and the sand of the sea cannot be measured, so I will multiply the descendants of David My servant and the Levites who minister to Me.'"

33:23 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
33:23 וַהֲוָה פִּתְגָם נְבוּאָה מִן־קֳ יוי עִם עַל יִרְמְיָה לְמֵימַר׃
33:23 And the word of the LORD came to Jeremiah, saying,

33:24 הֲלוֹא רָאִיתָ מָה־הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה בָּהֶם וַיִּמְאָסֵם וְאֶת־עַמִּי יִנְאָצוּן מִהְיוֹת עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם׃ ס
33:24 הֲלָא חֲזֵיתָא מָא עַמָּא הָדֵין מְמַלְלִין לְמֵימַר תַּרְתֵּין זַרְעֲיָתָא דְּאִתְרְעִי יוי בְּהֵון וְרַחֵיקִנֻּון וְיָת עַמִּי מַרְגְּזִין מִלְּמֶהֱוֵי עוֹד עַם מְשַׁמֵּישׁ קֳדָמַי כְּקִבְלְהוֹן בקבליהון׃
33:24 "Have you not observed what this people have spoken, saying, 'The two families which the LORD chose, He has rejected them'? Thus they despise My people, no longer are they as a nation in their sight.

33:25 כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׂמְתִּי׃
33:25 כִּדְנָן אֲמַר יוי כְּמָא דְלֵית אִפְשָׁר דְּיִבְטַל דְּיִבְטֵיל קְיָמִי דַּאֲקֵימִית עִם יְמָמָא וְעִם לֵילְיָא כֵּין גְּזֵירַת שְׁמַיָּא וְאַרְעָא לָא שַׁוִּיתִינֻּון דְּיִעְדוֹן׃
33:25 "Thus says the LORD, 'If My covenant *for* day and night *stand* not, *and* the fixed patterns of heaven and earth I have not established,

33:26 גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ מֹשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׂחָק וְיַעֲקֹב כִּי־(אָשׁוּב) [אָשִׁיב] אֶת־שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃ ס
33:26 אַף זַרְעָא דְּיַעֲקֹב וְדָוִד עַבְדִּי לָא אֲרַחֵיק מִלְּקָרְבָא מִבְּנֵיהוֹן עָבְדִין שֻׁולְטָן עַל זַרְעֵיה דְּאַבְרָהָם יִשְׁחָק וְיַעֲקֹב אֲרֵי אֲתִיב יָת גָּלְוָתְהוֹן וַאֲרַחֵים עֲלֵיהוֹן׃
33:26 then I would reject the descendants of Jacob and David My servant, not taking from his descendants rulers over the descendants of Abraham, Isaac and Jacob. But I will restore their fortunes and will have mercy on them.'"

34:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה וּנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ וְכָל־מַמְלְכוֹת אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת יָדוֹ וְכָל־הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר׃
34:1 פִּתְגָם נְבוּאָה דַּהֲוָה עִם יִרְמְיָה מִן־קֳדָם יוי וּנְבוּכַדְנַצַּר נבוכדראצר מַלְכָּא דְּבָבַל וְכָל מַשִּׁרְיָתֵיה וְכָל מַלְכְוָת אֲרַע ארעא שָׁלְטַן יְדֵיהּ וְכָל עַמְמַיָּא מְגִיחִין קְרָבָא קרב עַל יְרוּשְׁלֵם וְעַל כָּל קִרְוַהָא קִרְוַיהָא לְמֵימַר׃
34:1 The word which came to Jeremiah from the LORD, when Nebuchadnezzar king of Babylon and all his army, with all the kingdoms of the earth that were under his dominion and all the peoples, were fighting against Jerusalem and against all its cities, saying,

34:2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃
34:2 כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל אִיזֵיל וְתֵימַר לְצִדְקִיָּה מַלַּךְ שִׁבְטָא דְּבֵית יְהוּדָה וְתֵימַר לֵיהּ כִּדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מָסַר יָת קַרְתָּא הָדָא בְּיַד נבוכדנצר מַלְכָּא דְּבָבַל וְיוֹקְדִנַּהּ בְּנוּרָא׃
34:2 "Thus says the LORD God of Israel, 'Go and speak to Zedekiah king of Judah and say to him: "Thus says the LORD, 'Behold, I am giving this city into the hand of the king of Babylon, and he will burn it with fire.

34:3 וְאַתָּה לֹא תִמָּלֵט מִיָּדוֹ כִּי תָּפֹשׂ תִּתָּפֵשׂ וּבְיָדוֹ תִּנָּתֵן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּרְאֶינָה וּפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יְדַבֵּר וּבָבֶל תָּבוֹא׃
34:3 וְאַתְּ לָא תִשְׁתֵּיזַב מִן יְדֵיהּ אֲרֵי אִתְאֲחָדָא תִתְאֲחַד וּבִידֵיהּ תִתְמְסַר

תִתְמְסַר וְעֵינָך יָת עֵינֵי מַלכָּא דְבָבֶל יְחֶזְיָן וּפֻומֵיה עִם פֻּומָך יְמַלֵיל וּלְבָבֶל תִתוֹבַל׃

34:3 'You will not escape from his hand, for you will surely be captured and delivered into his hand; and you will see the king of Babylon eye to eye, and he will speak with you face to face, and you will go to Babylon.''

34:4 אַךְ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא תָמוּת בֶּחָרֶב׃

34:4 בְרַם קַבֵיל פִתְגָמָא דַיוי צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה כִדנָן אֲמַר יוי עֲלָך לָא תִתקְטֵיל בְחַרבָּא׃

34:4 "Yet hear the word of the LORD, O Zedekiah king of Judah! Thus says the LORD concerning you, 'You will not die by the sword.

34:5 בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּכְמִשְׂרְפוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ כֵּן יִשְׂרְפוּ־לָךְ וְהוֹי אָדוֹן יִסְפְּדוּ־לָךְ כִּי־דָבָר אֲנִי־דִבַּרְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ ס

34:5 בִשׁלָמָא בשלם תְמֻות וְכִיקֵידוּת וּביקֵידוּת וביקידת אֲבָהָתָך מַלכַיָא קַדמָאֵי קדמי דַהֲווֹ קֳדָמָך כֵין יוֹקְדֻון עֲלָך לך וְוָי עַל מַלכָּא יִספְּדֻון עֲלָך לך אֲרֵי פִתגָמָא אֲנָא מַלֵילִית אֲמַר יוי וי׃

34:5 'You will die in peace; and as *spices* were burned for your fathers, the former kings who were before you, so they will burn *spices* for you; and they will lament for you, "Alas, lord!"' For I have spoken the word," declares the LORD.

34:6 וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלָם׃

34:6 וּמַלֵיל יִרמְיָה נְבִיָא עִם צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה יָת כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין בִירְֻושלַם׃

34:6 Then Jeremiah the prophet spoke all these words to Zedekiah king of Judah in Jerusalem

34:7 וְחֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנּוֹתָרוֹת אֶל־לָכִישׁ וְאֶל־עֲזֵקָה כִּי הֵנָּה נִשְׁאֲרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְצָר׃ פ

34:7 וּמַשרְיַת מַלכָּא דְבָבֶל מְגִיחָן קְרָבָא עַל יְרֻושלַם וְעַל כָל קִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה דְאִשׁתְאַרָא עַל לָכִישׁ וְעַל עֲזֵקָה אֲרֵי אִנִין אינון אִשׁתְאַרָא בְקִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה קִרוִין כְרִיכָן׃

34:7 when the army of the king of Babylon was fighting against Jerusalem and against all the remaining cities of Judah, *that is*, Lachish and Azekah, for they *alone* remained as fortified cities among the cities of Judah.

34:8 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר׃

34:8 פִתגָם נְבֻואָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה מִן־קֳדָם יוי בָתַר דגְזַר מַלכָּא צִדקִיָה קְיָם עִם כָל עַמָא דְבִירְֻושלַם לְמִקרֵי לְהֻון חֵירֻו׃

34:8 The word which came to Jeremiah from the LORD after King Zedekiah had made a covenant with all the people who were in Jerusalem to proclaim release to them:

34:9 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ אִישׁ׃

34:9 לְשַׁלָחָא גְבַר יָת עַבדֵיה וּגבַר יָת אַמתֵיה בַר יִשׂרָאֵל וּבַת יִשׂרָאֵל בְנֵי־חוֹרִין בְנֵי חירו בְדִיל דְלָא יִפלְחֻון בְהוֹן גְבַר בַאֲחֻוהִי יְהֻודָאָה יהודי׃

34:9 that each man should set free his male servant and each man his female servant, a Hebrew man or a Hebrew woman; so that no one should keep them, a Jew his brother, in bondage.

34:10 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ

וְאִ֧ישׁ אֶת־שִׁפְחָת֛וֹ חָפְשִׁ֖ים לְבִלְתִּ֣י עֲבָד־בָּ֑ם ע֑וֹד וַֽיִּשְׁמְע֖וּ וַיְשַׁלֵּֽחוּ׃
34:10 וּשְׁמַעוּ כָל רַבְרְבַיָא וְכָל עַמָא דְעָלוּ בִקְיָמָא לְשַׁלָחָא גְבַר יָת עַבְדֵיהּ
עַבְדִין וּגְבַר יָת אַמְתֵיהּ בְּנֵי־חוֹרִין בְּדִיל דְלָא יִפְלְחוּן בְּהוֹן עוֹד וְקַבִּילוּ וְשַׁלַחוּ׃

34:10 And all the officials and all the people obeyed who had entered into the covenant that each man should set free his male servant and each man his female servant, so that no one should keep them any longer in bondage; they obeyed, and set *them free*.

34:11 וַיָּשׁ֙וּבוּ֙ אַֽחֲרֵי־כֵ֔ן וַיָּשִׁ֙בוּ֙ אֶת־הָֽעֲבָדִים֙ וְאֶת־הַשְּׁפָח֔וֹת אֲשֶׁ֥ר שִׁלְּח֖וּ חָפְשִׁ֑ים
(וַיִּכְבִּישׁוּם) [וַֽיִּכְבְּשׁ֔וּם] לַעֲבָדִ֖ים וְלִשְׁפָחֽוֹת׃ ס
34:11 וְתָבוּ בָתַר כֵּין וַאֲתִיבוּ יָת עַבְדַיָא וְיָת אַמְהָתָא דְפַטַרוּ דְפַטְרְנוּן
בְּנֵי־חוֹרִין בְּנֵי חִירוּ וּכְבַשׁוּנוּן לְעַבְדִין וּלְאַמְהָן׃

34:11 But afterward they turned around and took back the male servants and the female servants whom they had set free, and brought them into subjection for male servants and for female servants.

34:12 וַיְהִ֤י דְבַר־יְהוָה֙ אֶל־יִרְמְיָ֔הוּ מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃
34:12 וַהֲוָה פִתְגָם נְבוּאָה מִן־קֳ יוי עִם יִרְמְיָה מִן־קֳ יוי לְמֵימַר׃

34:12 Then the word of the LORD came to Jeremiah from the LORD, saying,

34:13 כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אָנֹכִ֗י כָּרַ֤תִּי בְרִית֙ אֶת־אֲב֣וֹתֵיכֶ֔ם בְּי֨וֹם
הוֹצִאִ֤י אוֹתָם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם מִבֵּ֥ית עֲבָדִ֖ים לֵאמֹֽר׃
34:13 כִּדְנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל אֲנָא גְזַרִית קְיָם עִם אֲבָהָתְכוֹן בְּיוֹמָא
דְאַפֵּיקִית יָתְהוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדוּתָא לְמֵימַר׃

34:13 "Thus says the LORD God of Israel, 'I made a covenant with your forefathers in the day that I brought them out of the land of Egypt, from the house of bondage, saying,

34:14 מִקֵּ֣ץ שֶׁ֣בַע שָׁנִ֡ים תְּֽשַׁלְּח֡וּ אִישׁ֩ אֶת־אָחִ֨יו הָעִבְרִ֜י אֲשֶׁר־יִמָּכֵ֣ר לְךָ֗ וַעֲבָֽדְךָ֙
שֵׁ֣שׁ שָׁנִ֔ים וְשִׁלַּחְתּ֥וֹ חָפְשִׁ֖י מֵעִמָּ֑ךְ וְלֹֽא־שָׁמְע֤וּ אֲבֽוֹתֵיכֶם֙ אֵלַ֔י וְלֹ֥א הִטּ֖וּ אֶת־אָזְנָֽם׃
34:14 מִסוֹף שְׁבַע שְׁנִין תְּשַׁלְחוּן גְבַר יָת אֲחוּהִי בַר יִשְׂרָאֵל דְיִזְדַבַּן לָךְ
וְיִפְלְחִינָךְ שֵׁית שְׁנִין וְתִפְטְרִנֵיהּ בַּר־חוֹרִין מֵעִמָךְ וְלָא קַבִּילוּ אֲבָהָתְכוֹן לְמֵימְרִי
וְלָא אַרְכִינוּ יָת אֻדְנְהוֹן׃

34:14 "At the end of seven years each of you shall set free his Hebrew brother who has been sold to you and has served you six years, you shall send him out free from you; but your forefathers did not obey Me or incline their ear to Me.

34:15 וַתָּשֻׁ֨בוּ אַתֶּ֜ם הַיּ֗וֹם וַתַּעֲשׂ֤וּ אֶת־הַיָּשָׁר֙ בְּעֵינַ֔י לִקְרֹ֥א דְר֖וֹר אִ֣ישׁ לְרֵעֵ֑הוּ
וַתִּכְרְת֤וּ בְרִית֙ לְפָנַ֔י בַּבַּ֕יִת אֲשֶׁר־נִקְרָ֥א שְׁמִ֖י עָלָֽיו׃
34:15 וְתַבְתּוּן אַתּוּן יוֹמָא דֵין וַעֲבַדְתּוּן יָת דְכָשַׁר קֳדָמַי לְמִקְרֵי חֵירוּ גְבַר
לְחַבְרֵיהּ וּגְזַרְתּוּן קְיָם קֳדָמַי בְּבֵיתָא דְאִתְקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי׃

34:15 "Although recently you *had* turned and done what is right in My sight, each man proclaiming release to his neighbor, and you had made a covenant before Me in the house which is called by My name.

34:16 וַתָּשֻׁ֙בוּ֙ וַתְּחַלְּל֣וּ אֶת־שְׁמִ֔י וַתָּשִׁ֗בוּ אִ֤ישׁ אֶת־עַבְדּוֹ֙ וְאִ֣ישׁ אֶת־שִׁפְחָת֔וֹ
אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּ֥ם חָפְשִׁ֖ים לְנַפְשָׁ֑ם וַתִּכְבְּשׁ֣וּ אֹתָ֔ם לִֽהְי֣וֹת לָכֶ֔ם לַעֲבָדִ֖ים וְלִשְׁפָחֽוֹת׃ ס
34:16 וְתַבְתּוּן וַאֲחֵילְתּוּן יָת שְׁמִי וַאֲתֵיבְתּוּן גְבַר יָת עַבְדֵיהּ וּגְבַר יָת אַמְתֵיהּ
דְפַטַרְתּוּן בְּנֵי־חוֹרִין לְנַפְשְׁהוֹן וּכְבַשְׁתּוּן יָתְהוֹן לְמֶהֱוֵי לְכוֹן לְעַבְדִין וּלְאַמְהָן׃

34:16 "Yet you turned and profaned My name, and each man took back his male servant and each man his female servant whom you had set free according to their desire, and you brought them into subjection to be your male servants and female servants.'"

34:17 לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אַתֶּם֙ לֹא־שְׁמַעְתֶּ֣ם אֵלַ֔י לִקְרֹ֣א דְר֔וֹר אִ֥ישׁ לְאָחִ֖יו
וְאִ֣ישׁ לְרֵעֵ֑הוּ הִנְנִ֣י קֹרֵא֩ לָכֶ֨ם דְּר֜וֹר נְאֻם־יְהוָ֗ה אֶל־הַחֶ֙רֶב֙ אֶל־הַדֶּ֣בֶר

וְאֶל־הָרָעָ֔ב וְנָתַתִּ֤י אֶתְכֶם֙ (לְזְוָעָה) [לְזַעֲוָ֔ה] לְכֹ֖ל מַמְלְכ֥וֹת הָאָֽרֶץ׃
34:17 בְּכֵין כִּדנַן אֲמַר יוי אַתּוּן לָא קַבֵּילתּוּן לְמֵימְרִי לְמִקרֵי חֵירוּ גְּבַר לַאֲחוּהִי וּגבַר לְחַברֵיה הָאֲנָא מַכלֵי לְכוֹן חֵירוּ אֲמַר יוי מִן חַרבָּא מִן מוֹתָא מוֹתנָא וּמִן כַּפנָא וְאֶתֵּין יָתְכוֹן לְזִיעַ לזוע לְכָל מַלכְוָת אַרעָא׃

34:17 "Therefore thus says the LORD, 'You have not obeyed Me in proclaiming release each man to his brother and each man to his neighbor. Behold, I am proclaiming a release to you,' declares the LORD, 'to the sword, to the pestilence and to the famine; and I will make you a terror to all the kingdoms of the earth.

34:18 וְנָתַתִּ֣י אֶת־הָאֲנָשִׁ֗ים הָעֹֽבְרִים֙ אֶת־בְּרִתִ֔י אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־הֵקִ֙ימוּ֙ אֶת־דִּבְרֵ֣י הַבְּרִ֔ית אֲשֶׁ֥ר כָּרְת֖וּ לְפָנָ֑י הָעֵ֙גֶל֙ אֲשֶׁ֣ר כָּרְת֣וּ לִשְׁנַ֔יִם וַיַּעַבְר֖וּ בֵּ֥ין בְּתָרָֽיו׃
34:18 וְאֶתֵּין יָת גֻּברַיָא דַעֲבַרוּ ועברתון עַל קְיָמִי דְלָא קַיִימוּ יָת פִּתגָמֵי קְיָמָא דגזַרוּ קֳדָמַי עִגלָא דִפסַקוּ לִתרֵין וַעֲבָרוּ בֵּין פַּלגּוֹהִי׃

34:18 'I will give the men who have transgressed My covenant, who have not fulfilled the words of the covenant which they made before Me, *when* they cut the calf in two and passed between its parts--

34:19 שָׂרֵ֨י יְהוּדָ֜ה וְשָׂרֵ֣י יְרוּשָׁלַ֗͏ִם הַסָּֽרִסִים֙ וְהַכֹּ֣הֲנִ֔ים וְכֹ֖ל עַ֣ם הָאָ֑רֶץ הָעֹ֣בְרִ֔ים בֵּ֖ין בִּתְרֵ֥י הָעֵֽגֶל׃
34:19 רַברְבֵי יְהוּדָה וְרַברְבֵי יְרוּשְׁלַם רַברְבַיָא רברבניא וְכָהֲנַיָא וְכָל עַמָא דְאַרעָא דַעֲבַרוּ בֵּין פַּלגֵי עִגלָא׃

34:19 the officials of Judah and the officials of Jerusalem, the court officers and the priests and all the people of the land who passed between the parts of the calf--

34:20 וְנָתַתִּ֤י אוֹתָם֙ בְּיַ֣ד אֹיְבֵיהֶ֔ם וּבְיַ֖ד מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֑ם וְהָיְתָ֤ה נִבְלָתָם֙ לְמַֽאֲכָ֔ל לְע֥וֹף הַשָּׁמַ֖יִם וּלְבֶהֱמַ֥ת הָאָֽרֶץ׃
34:20 וְאַמסַר יָתְהוֹן בְּיַד בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וּבִיַד דְבָעַן לְמִקטַלהוֹן ותהֵי נְבֵילַתהוֹן מְשַׁגְרָא לְמֵיכַל לְעוֹפָא דִשׁמַיָא וְלִבעִירָא דְאַרעָא׃

34:20 I will give them into the hand of their enemies and into the hand of those who seek their life. And their dead bodies will be food for the birds of the sky and the beasts of the earth.

34:21 וְאֶת־צִדְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה וְאֶת־שָׂרָיו֙ אֶתֵּ֞ן בְּיַ֣ד אֹֽיְבֵיהֶ֔ם וּבְיַ֖ד מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֑ם וּבְיַד֙ חֵ֣יל מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל הָעֹלִ֖ים מֵעֲלֵיכֶֽם׃
34:21 וְיָת צִדקִיָה מַלַךְ שִׁבטָא מלכא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת רַברְבוֹהִי רברבנוהי אַמסַר בְּיַד בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וּבְיַד דְבָעַן לְמִקטַלהוֹן וּבְיַד מַשרְיַת מַלכָּא דְבָבַל דְאִסתַלַקָא מִנְכוֹן׃

34:21 'Zedekiah king of Judah and his officials I will give into the hand of their enemies and into the hand of those who seek their life, and into the hand of the army of the king of Babylon which has gone away from you.

34:22 הִנְנִ֨י מְצַוֶּ֜ה נְאֻם־יְהוָ֗ה וַהֲשִֽׁבֹתִים֙ אֶל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְנִלְחֲמ֣וּ עָלֶ֔יהָ וּלְכָד֖וּהָ וּשְׂרָפֻ֣הָ בָאֵ֑שׁ וְאֶת־עָרֵ֧י יְהוּדָ֛ה אֶתֵּ֥ן שְׁמָמָ֖ה מֵאֵ֥ין יֹשֵֽׁב׃ פ
34:22 הָאֲנָא מְפַקֵיד אֲמַר יוי וַאֲתִיבִנוּן ואתיכתון עַל קַרתָא הָדָא וִיגִיחוּן קְרָבָא עֲלַה וְיִכבְּשׁוּנַה וְיוֹקְדוּנַה בְּנוּרָא וְיָת קִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה אַתֵּין לְצָדוּ מִבְּלִי יָתִיב׃

34:22 'Behold, I am going to command,' declares the LORD, 'and I will bring them back to this city; and they will fight against it and take it and burn it with fire; and I will make the cities of Judah a desolation without inhabitant.'"

35:1 הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־הָיָ֣ה אֶֽל־יִרְמְיָ֗הוּ מֵאֵ֤ת יְהוָה֙ בִּימֵ֞י יְהוֹיָקִ֧ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֛הוּ מֶ֥לֶךְ יְהוּדָ֖ה לֵאמֹֽר׃
35:1 פִּתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה מִן־קֳדָם יוי בְּיוֹמֵי יְהוֹיָקִים בַּר יֹאשִׁיָהוּ מַלַךְ מלכא שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה לְמֵימַר׃

35:1 The word which came to Jeremiah from the LORD in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah,

saying,

35:2 הָל֞וֹךְ אֶל־בֵּ֣ית הָרֵֽכָבִ֗ים וְדִבַּרְתָּ֙ אוֹתָ֔ם וַהֲבִֽאוֹתָם֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה אֶל־אַחַ֖ת
הַלְּשָׁכ֑וֹת וְהִשְׁקִיתָ֥ אוֹתָ֖ם יָֽיִן׃

35:2 אִיזֵיל לְוָת בְּנֵי בֵית רֵכָב בני רכב בני רכב בית ותמַלֵיל עִמְהוֹן
וְתַעֵילִנּוּן לְבֵית־מַקְדְּשָׁא דַיוי לַחֲדָא מִן לִשְׁכָתָא לִשְׁכְתָא וְתַשְׁקֵי יָתְהוֹן חַמְרָא׃

35:2 "Go to the house of the Rechabites and speak to them, and bring them into the house of the LORD, into one of the chambers, and give them wine to drink."

35:3 וָאֶקַּ֞ח אֶֽת־יַאֲזַנְיָ֣ה בֶן־יִרְמְיָ֗הוּ בֶּן־חֲבַצִּנְיָ֔ה וְאֶת־אֶחָ֖יו וְאֶת־כָּל־בָּנָ֑יו וְאֵ֖ת
כָּל־בֵּ֥ית הָרֵכָבִֽים׃

35:3 וּדבַרִית יָת יַאֲזַנְיָה בַר יִרמְיָה בַר חֲבַצִּנְיָה וְיָת אֲחוֹהִי אֲחֻוהִי וְיָת כָּל
בְּנוֹהִי וְיָת כָּל בְּנֵי בֵית רֵיכָב׃

35:3 Then I took Jaazaniah the son of Jeremiah, son of Habazziniah, and his brothers and all his sons and the whole house of the Rechabites,

35:4 וָאָבִ֤א אֹתָם֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה אֶל־לִשְׁכַּ֗ת בְּנֵי֙ חָנָ֣ן בֶּן־יִגְדַּלְיָ֔הוּ אִ֖ישׁ הָאֱלֹהִ֑ים
אֲשֶׁר־אֵ֙צֶל֙ לִשְׁכַּ֣ת הַשָּׂרִ֔ים אֲשֶׁ֣ר מִמַּ֗עַל לְלִשְׁכַּ֛ת מַעֲשֵׂיָ֥הוּ בֶן־שַׁלֻּ֖ם שֹׁמֵ֥ר הַסַּֽף׃

35:4 וְאַעֵילִית וַאֲעֵילִית יָתְהוֹן לְבֵית־מַקְדְּשָׁא דַיוי לְלִשְׁכַּת בְּנֵי בר חָנָן בַּר
יִגדַלְיָה נְבִיָא דַיוי דְבסְטַר לִשְׁכַּת רַבְרְבַיָא דְמֵיעִיל דְמֵיעַל לְלִשְׁכַּת לשכת
מַעֲשֵׂיָה בַר שַׁלֻּום אֲמַרכְּלָא׃

35:4 and I brought them into the house of the LORD, into the chamber of the sons of Hanan the son of Igdaliah, the man of God, which was near the chamber of the officials, which was above the chamber of Maaseiah the son of Shallum, the doorkeeper.

35:5 וָאֶתֵּ֞ן לִפְנֵ֣י ׀ בְּנֵ֣י בֵית־הָרֵכָבִ֗ים גְּבִעִ֛ים מְלֵאִ֥ים יַ֖יִן וְכֹס֑וֹת וָאֹמַ֥ר אֲלֵיהֶ֖ם
שְׁתוּ־יָֽיִן׃

35:5 וִיהַבִית קֳדָם בְּנֵי בֵית רֵיכָב כַּלִידִין מְלַן חַמרָא וְכָסִין וַאֲמַרִית לְהוֹן שְׁתוֹ
שְׁתֵי חַמרָא׃

35:5 Then I set before the men of the house of the Rechabites pitchers full of wine and cups; and I said to them, "Drink wine!"

35:6 וַיֹּאמְר֖וּ לֹ֣א נִשְׁתֶּה־יָּ֑יִן כִּ֣י יוֹנָדָ֨ב בֶּן־רֵכָ֜ב אָבִ֗ינוּ צִוָּ֤ה עָלֵ֙ינוּ֙ לֵאמֹ֔ר לֹ֧א
תִשְׁתּוּ־יַ֛יִן אַתֶּ֥ם וּבְנֵיכֶ֖ם עַד־עוֹלָֽם׃

35:6 וַאֲמַרוּ לָא נִשְׁתֵּי חַמרָא אֲרֵי יוֹנָדָב בַר רֵיכָב אֲבוּנָא פַקֵיד עֲלַנָא לְמֵימַר
לָא תִשׁתוֹן חַמרָא אַתוּן וּבנֵיכוֹן עַד עָלְמָא׃

35:6 But they said, "We will not drink wine, for Jonadab the son of Rechab, our father, commanded us, saying, 'You shall not drink wine, you or your sons, forever.

35:7 וּבַ֣יִת לֹֽא־תִבְנ֗וּ וְזֶ֤רַע לֹֽא־תִזְרָ֙עוּ֙ וְכֶ֣רֶם לֹֽא־תִטָּ֔עוּ וְלֹ֖א יִהְיֶ֣ה לָכֶ֑ם כִּ֧י
בָּאֳהָלִ֣ים תֵּשְׁבוּ֮ כָּל־יְמֵיכֶם֒ לְמַ֨עַן תִּחְי֜וּ יָמִ֤ים רַבִּים֙ עַל־פְּנֵ֣י הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם
גָּרִ֥ים שָֽׁם׃

35:7 וּבֵיתָא לָא תִבנוֹן וְזַרעָא לָא תִזרְעוּן וְכַרמָא לָא תִצְבְּוֹן וְלָא יְהֵי לְכוֹן
אֲרֵי בְּמַשְׁכְּנִין תִיתְּבוּן כָּל יוֹמֵיכוֹן בְּדִיל דְתִתקַיְמוּן יוֹמִין סַגִיאִין עַל־אַפֵּי
אַרעָא דְאַתוּן דָיְרִין תַמָן׃

35:7 'You shall not build a house, and you shall not sow seed and you shall not plant a vineyard or own one; but in tents you shall dwell all your days, that you may live many days in the land where you sojourn.'

35:8 וַנִּשְׁמַ֗ע בְּק֛וֹל יְהוֹנָדָ֥ב בֶּן־רֵכָ֖ב אָבִ֑ינוּ לְכֹ֖ל אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֑נוּ לְבִלְתִּ֤י שְׁתֽוֹת־יַ֙יִן֙
כָּל־יָמֵ֔ינוּ אֲנַ֙חְנוּ֙ נָשֵׁ֔ינוּ בָּנֵ֖ינוּ וּבְנֹתֵֽינוּ׃

35:8 וְקַבֵּילנָא לְמֵימַר יְהוֹנָדָב בַּר רֵיכָב אֲבוּנָא לְכָל כְּמָא דְפַקְדָנָא בְּדִיל דְלָא לְמִשׁתֵי חַמרָא כָל יוֹמַנָא אֲנַחנַא נְשַׁנָא בְּנַנָא וּבנָתַנָא׃
35:8 "We have obeyed the voice of Jonadab the son of Rechab, our father, in all that he commanded us, not to drink wine all our days, we, our wives, our sons or our daughters,

35:9 וּלְבִלְתִּ֥י בְּנ֖וֹת בָּתִּ֣ים לְשִׁבְתֵּ֑נוּ וְכֶ֧רֶם וְשָׂדֶ֛ה וָזֶ֖רַע לֹ֥א יִֽהְיֶה־לָּֽנוּ׃
35:9 וּבדִיל דְלָא לְמִבנֵי בָתִין לְמִתְבַנָא וְכַרמִין וְחַקלִין וְזַרעָא וְזַרעִין וְחַקלִין לָא יְהוֹן יְהֵי לַנָא׃
35:9 nor to build ourselves houses to dwell in; and we do not have vineyard or field or seed.

35:10 וַנֵּ֖שֶׁב בָּאֳהָלִ֑ים וַנִּשְׁמַ֣ע וַנַּ֔עַשׂ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־צִוָּ֖נוּ יוֹנָדָ֥ב אָבִֽינוּ׃
35:10 וִיתֵיבנָא בְמַשׁכְנִין וְקַבֵּילנָא וַעֲבַדנָא כְּכֹל דְפַקְדָנָא יוֹנָדָב אֲבוּנָא׃
35:10 "We have only dwelt in tents, and have obeyed and have done according to all that Jonadab our father commanded us.

35:11 וַיְהִ֗י בַּעֲל֨וֹת נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֮ אֶל־הָאָרֶץ֒ וַנֹּ֗אמֶר בֹּ֚אוּ וְנָב֣וֹא
יְרוּשָׁלִַ֔ם מִפְּנֵי֙ חֵ֣יל הַכַּשְׂדִּ֔ים וּמִפְּנֵ֖י חֵ֣יל אֲרָ֑ם וַנֵּ֖שֶׁב בִּירוּשָׁלִָֽם׃ פ
35:11 וַהֲוָה כַד סְלֵיק בְמִסַק נְבוּכַדנֶצַר נְבוּכַדרֶצַר מַלכָא דְבָבַל עַל אַרעָא וַאֲמַרנָא אֵיתוֹ וְנֵיעוֹל לִירוּשׁלַם מִן־קֳדָם מַשׁרְיַת כַסדָאֵי וּמִן־קֳדָם מַשׁרְיַת אֲרָם וִיתֵיבנָא בִירוּשׁלַם׃
35:11 "But when Nebuchadnezzar king of Babylon came up against the land, we said, 'Come and let us go to Jerusalem before the army of the Chaldeans and before the army of the Arameans.' So we have dwelt in Jerusalem."

35:12 וַיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ לֵאמֹֽר׃
35:12 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה לְמֵימַר׃
35:12 Then the word of the LORD came to Jeremiah, saying,

35:13 כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הָלֹךְ֙ וְאָמַרְתָּ֙ לְאִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה וּלְיוֹשְׁבֵ֖י
יְרוּשָׁלִָ֑ם הֲל֨וֹא תִקְח֥וּ מוּסָ֛ר לִשְׁמֹ֥עַ אֶל־דְּבָרַ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
35:13 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל אִיזֵיל וְתֵימַר לַאֲנָשׁ יְהוּדָה וּלְיָתְבֵי יְרוּשׁלַם הֲלָא תְקַבְלוּן קבלתון אֻלפָן לְקַבָלָא לְפִתגָמַי אֲמַר יוי׃
35:13 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'Go and say to the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem, "Will you not receive instruction by listening to My words?" declares the LORD.

35:14 הוּקַ֡ם אֶת־דִּבְרֵי֩ יְהוֹנָדָ֨ב בֶּן־רֵכָ֜ב אֲשֶׁר־צִוָּ֨ה אֶת־בָּנָ֜יו לְבִלְתִּ֣י שְׁתוֹת־יַ֗יִן
וְלֹ֤א שָׁתוּ֙ עַד־הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה כִּ֣י שָֽׁמְע֔וּ אֵ֖ת מִצְוַ֣ת אֲבִיהֶ֑ם וְאָנֹכִ֞י דִּבַּ֤רְתִּי אֲלֵיכֶם֙
הַשְׁכֵּ֣ים וְדַבֵּ֔ר וְלֹ֥א שְׁמַעְתֶּ֖ם אֵלָֽי׃
35:14 אִתקַיַמוּ יָת פִתגָמֵי יְהוֹנָדָב בַר רֵיכָב דְפַקֵיד יָת בְנוֹהִי בְדִיל דְלָא לְמִשׁתֵי חַמרָא וְלָא אִשׁתִיאוּ שְׁתוֹ שְׁתִיו עַד יוֹמָא הָדֵין אֲרֵי קַבִילוּ יָת תַפקֵידתָא דַאֲבוּהוֹן וַאֲנָא מַלֵילִית עִמכוֹן שְׁלַחִית לְוָתְכוֹן יָת כָל עַבדַי נְבִיַיָא מַקדֵים וּממַלֵיל וְלָא קַבֵּילתוּן לְמֵימְרִי לוּתִי׃
35:14 "The words of Jonadab the son of Rechab, which he commanded his sons not to drink wine, are observed. So they do not drink *wine* to this day, for they have obeyed their father's command. But I have spoken to you again and again; yet you have not listened to Me.

35:15 וָאֶשְׁלַ֣ח אֲלֵיכֶ֣ם אֶת־כָּל־עֲבָדַ֣י הַנְּבִאִ֣ים הַשְׁכֵּ֣ים וְשָׁלֹ֣חַ לֵאמֹ֡ר שֻֽׁבוּ־נָ֡א אִ֣ישׁ
מִדַּרְכּוֹ֩ הָרָעָ֨ה וְהֵיטִ֜יבוּ מַעַלְלֵיכֶ֗ם וְאַל־תֵּ֨לְכ֜וּ אַחֲרֵ֨י אֱלֹהִ֤ים אֲחֵרִים֙ לְעָבְדָ֔ם
וּשְׁבוּ֙ אֶל־הָ֣אֲדָמָ֔ה אֲשֶׁר־נָתַ֥תִּי לָכֶ֖ם וְלַאֲבֹתֵיכֶ֑ם וְלֹ֤א הִטִּיתֶם֙ אֶת־אָזְנְכֶ֔ם וְלֹ֥א
שְׁמַעְתֶּ֖ם אֵלָֽי׃

35:15 וּשְׁלַחִית לְוָתְכוֹן יָת כָל עַבדַי נְבִיַיָא מַקדֵים וּמַשׁלַח לְמֵימַר תֻובוּ כְעַן גְבַר מֵאוֹרחֵיה בִשׁתָא וְאַתקִינֻו עֻובָדֵיכוֹן וְלָא תְהָכֻון בָתַר טָעֲוָת עַמְמַיָא לְמִפלְחְהוֹן וְתִיבֻו עַל אַרעָא דִיהַבִית לְכוֹן וְלַאֲבָהָתְכוֹן וְלָא אַרכֵינתֻון יָת אֻדנְכוֹן וְלָא קַבֵילתֻון לְמֵימְרִי׃

35:15 "Also I have sent to you all My servants the prophets, sending *them* again and again, saying: 'Turn now every man from his evil way and amend your deeds, and do not go after other gods to worship them. Then you will dwell in the land which I have given to you and to your forefathers; but you have not inclined your ear or listened to Me.

35:16 כִּ֣י הֵקִ֗ימוּ בְּנֵי֙ יְהוֹנָדָ֣ב בֶּן־רֵכָ֔ב אֶת־מִצְוַ֥ת אֲבִיהֶ֖ם אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֑ם וְהָעָ֣ם הַזֶּ֔ה לֹ֥א שָׁמְע֖וּ אֵלָֽי׃ ס

35:16 אֲרֵי אֲקִימֻו בְנֵי יְהוֹנָדָב בַר רֵיכָב יָת תַפקֵידְתָא דַאֲבֻוהוֹן תפקדת אבוהון דְפַקֵידִנֻון וְעַמָא הָדֵין לָא קַבִילֻו לְמֵימְרִי׃

35:16 'Indeed, the sons of Jonadab the son of Rechab have observed the command of their father which he commanded them, but this people has not listened to Me.''

35:17 לָכֵ֡ן כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָה֩ אֱלֹהֵ֨י צְבָא֜וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל הִנְנִ֨י מֵבִ֤יא אֶל־יְהוּדָה֙ וְאֶ֤ל כָּל־יוֹשְׁבֵי֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם אֵ֚ת כָּל־הָ֣רָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתִּי עֲלֵיהֶ֑ם יַ֣עַן דִּבַּ֤רְתִּי אֲלֵיהֶם֙ וְלֹ֣א שָׁמֵ֔עוּ וָאֶקְרָ֥א לָהֶ֖ם וְלֹ֥א עָנֽוּ׃

35:17 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהֵי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי עַל אֱנָשׁ יְהֻודָה וְעַל כָל יָתְבֵי יְרֻושְׁלַם יָת כָל בִשׁתָא דִגזַרִית עֲלֵיהוֹן חֲלָף דִשׁלַחִית לְוָתְהוֹן לְהוֹן יָת כָל עַבדַי נְבִיַיָא וְלָא קַבִילֻו וְאִתנַבִיאֻו לְהוֹן וְלָא תָבֻו׃

35:17 "Therefore thus says the LORD, the God of hosts, the God of Israel, 'Behold, I am bringing on Judah and on all the inhabitants of Jerusalem all the disaster that I have pronounced against them; because I spoke to them but they did not listen, and I have called them but they did not answer.'"

35:18 וּלְבֵ֨ית הָרֵֽכָבִ֜ים אָמַ֣ר יִרְמְיָ֗הוּ כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל יַ֚עַן אֲשֶׁ֣ר שְׁמַעְתֶּ֔ם עַל־מִצְוַ֖ת יְהוֹנָדָ֣ב אֲבִיכֶ֑ם וַֽתִּשְׁמְרוּ֙ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָ֔יו וַתַּעֲשׂ֕וּ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־צִוָּ֖ה אֶתְכֶֽם׃ ס

35:18 וְלִבְנֵי בֵית רֵיכָב אֲמַר יִרמְיָה כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל חֲלַף דְקַבֵילתֻון לְתַפקֵידַת יְהוֹנָדָב אֲבוּכוֹן וּנטַרתֻון יָת כָל פִקוֹדוֹהִי וַעֲבַדתֻון כְכָל יָת כָל דְפַקֵיד יָתְכוֹן׃

35:18 Then Jeremiah said to the house of the Rechabites, "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'Because you have obeyed the command of Jonadab your father, kept all his commands and done according to all that he commanded you;

35:19 לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל לֹֽא־יִכָּרֵ֨ת אִ֜ישׁ לְיוֹנָדָ֥ב בֶּן־רֵכָ֛ב עֹמֵ֥ד לְפָנַ֖י כָּל־הַיָּמִֽים׃ פ

35:19 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לָא יִפסֻוק גְבַר לְיוֹנָדָב בַר רֵיכָב מְשַׁמֵישׁ קֳדָמַי כָל יוֹמַיָא׃

35:19 therefore thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Jonadab the son of Rechab shall not lack a man to stand before Me always."'"

36:1 וַיְהִי֙ בַּשָּׁנָ֣ה הָרְבִעִ֔ית לִיהוֹיָקִ֥ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה הָיָ֞ה הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ אֶל־יִרְמְיָ֔הוּ מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃

36:1 וַהֲוָה בְשַׁתָא רְבִיעֵיתָא לִיהוֹיָקִים בַר יֹאשִׁיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה הֲוָה פִתגָמָא הָדֵין עִם יִרמְיָה מִן קֳדָם יוי לְמֵימַר׃

36:1 In the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, this word came to Jeremiah from the LORD, saying,

36:2 קַח־לְךָ֙ מְגִלַּת־סֵ֔פֶר וְכָתַבְתָּ֣ אֵלֶ֗יהָ אֵ֣ת כָּל־הַדְּבָרִ֞ים אֲשֶׁר־דִּבַּ֧רְתִּי אֵלֶ֛יךָ

עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִימֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

36:2 סַב לָךְ מְגִילַת סִפְרָא וְתִכתוֹב עֲלַהּ יָת כָּל פִּתגָמַיָא דְמַלֵילִית עִמָך עַל יִשׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה על יהודה ועל ישראל וְעַל כָל עַמְמַיָא מִיוֹמָא מיום מן יומא דְמַלֵילִית עִמָך מִיוֹמֵי יֹאשִׁיָה וְעַד יוֹמָא הָדֵין׃

36:2 "Take a scroll and write on it all the words which I have spoken to you concerning Israel and concerning Judah, and concerning all the nations, from the day I *first* spoke to you, from the days of Josiah, even to this day.

36:3 אוּלַי יִשְׁמְעוּ בֵּית יְהוּדָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְסָלַחְתִּי לַעֲוֺנָם וּלְחַטָּאתָם׃ ס

36:3 מָא־אִם יִשׁמְעוּן דְבֵית יְהוּדָה יָת כָּל בִשְׁתָא דַאֲנָא מְחַשֵׁיב לְמַעְבַד לְהוֹן בְדִיל דִיתֻובוּן גְבַר מֵאוֹרחֵיהּ בִשְׁתָא וְאַשְׁבוֹק לְחוֹבֵיהוֹן לחוביכון וְלִחטָאֵיהוֹן׃

36:3 "Perhaps the house of Judah will hear all the calamity which I plan to bring on them, in order that every man will turn from his evil way; then I will forgive their iniquity and their sin."

36:4 וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה וַיִּכְתֹּב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו עַל־מְגִלַּת־סֵפֶר׃

36:4 וּקרָא יִרמְיָה יָת בָרוּך בַר נֵרִיָה וּכתַב בָרוּך מִפּוּמָא מפום דְיִרמְיָה יָת כָל פִתגָמַיָא דַיוי דְמַלֵיל עִמֵיהּ עַל מְגִלַת סִפְרָא׃

36:4 Then Jeremiah called Baruch the son of Neriah, and Baruch wrote on a scroll at the dictation of Jeremiah all the words of the LORD which He had spoken to him.

36:5 וַיְצַוֶּה יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ לֵאמֹר אֲנִי עָצוּר לֹא אוּכַל לָבוֹא בֵּית יְהוָה׃

36:5 וּפַקֵיד יִרמְיָה יָת בָרוּך לְמֵימַר אֲנָא כָלֵי לֵית אֲנָא יָכֵיל לְמֵיעַל לְבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי׃

36:5 Jeremiah commanded Baruch, saying, "I am restricted; I cannot go into the house of the LORD.

36:6 וּבָאתָ אַתָּה וְקָרָאתָ בַמְּגִלָּה אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ־מִפִּי אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה בְּאָזְנֵי הָעָם בֵּית יְהוָה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי כָל־יְהוּדָה הַבָּאִים מֵעָרֵיהֶם תִּקְרָאֵם׃

36:6 וְתֵיתֵי אַת וְתִקרֵי בִמגִלְתָא דִכתַבתָא מִפּוּמִי יָת פִתגָמַיָא דַיוי קֳדָם עַמָא בֵית־מַקדְשָׁא בבית־מַקדְשָׁא דַיוי בְיוֹמָא דְצוֹמָא וְאַף קֳדָם כַל דְבֵית בית יְהוּדָה דְאָתַן מִקִרוֵיהוֹן תִקרֵינוּן׃

36:6 "So you go and read from the scroll which you have written at my dictation the words of the LORD to the people in the LORD'S house on a fast day. And also you shall read them to all *the people of* Judah who come from their cities.

36:7 אוּלַי תִּפֹּל תְּחִנָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה כִּי־גָדוֹל הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־הָעָם הַזֶּה׃

36:7 מָא־אִם תִתקַבַל בְעֻותְהוֹן קֳדָם יוי וִיתֻובוּן גְבַר מֵאוֹרחֵיהּ מאורחתיה בִשְׁתָא אֲרֵי רָב רֻוגזָא וְחִמתָא דגזַר יוי עַל עַמָא הָדֵין׃

36:7 "Perhaps their supplication will come before the LORD, and everyone will turn from his evil way, for great is the anger and the wrath that the LORD has pronounced against this people."

36:8 וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לִקְרֹא בַסֵּפֶר דִּבְרֵי יְהוָה בֵּית יְהוָה׃ ס

36:8 וַעֲבַד בָרֻוך בַר נֵרִיָה כְכֹל דְפַקְדֵיהּ יִרמְיָה נְבִיָא לְמִקרֵי בְסִפרָא פִתגָמַיָא פתגמא דַיוי בֵית־מַקדְשָׁא בבית־מַקדְשָׁא דַיוי׃

36:8 Baruch the son of Neriah did according to all that Jeremiah the prophet commanded him, reading from the book the words of the LORD in the LORD'S house.

36:9 וַיְהִ֣י בַשָּׁנָ֣ה ֠הַחֲמִשִׁית לִיהוֹיָקִ֨ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֤הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֙ בַּחֹ֣דֶשׁ הַתְּשִׁעִ֔י
קָֽרְא֨וּ צ֜וֹם לִפְנֵ֣י יְהוָ֗ה כָּל־הָעָם֙ בִּירוּשָׁלִָ֔ם וְכָל־הָעָ֗ם הַבָּאִ֛ים מֵעָרֵ֥י יְהוּדָ֖ה
בִּירוּשָׁלִָֽם׃
36:9 וַהֲוָה בְּשַׁתָא חֲמִישֵׁיתָא לִיהוֹיָקִים בַר יֹאשִׁיָה מַלְכָּא דְבֵית יְהוּדָה
בְּיַרְחָא תְשִׁיעָאָה גְזַרוּ צוֹמָא קֳדָם יוי כָל עַמָא בִירוּשְׁלֶם וְכָל עַמָא דְאָתַן
דאתא מִקִרְוַיָא דְבֵית יְהוּדָה בִירוּשְׁלֶם׃
36:9 Now in the fifth year of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, in the ninth month, all the people in Jerusalem and all the people who came from the cities of Judah to Jerusalem proclaimed a fast before the LORD.

36:10 וַיִּקְרָ֨א בָר֥וּךְ בַּסֵּ֛פֶר אֶת־דִּבְרֵ֥י יִרְמְיָ֖הוּ בֵּ֣ית יְהוָ֑ה בְּלִ֠שְׁכַּת גְּמַרְיָ֨הוּ בֶן־שָׁפָ֜ן
הַסֹּפֵ֗ר בֶּחָצֵ֤ר הָֽעֶלְיוֹן֙ פֶּ֣תַח שַׁ֤עַר בֵּית־יְהוָה֙ הֶֽחָדָ֔שׁ בְּאָזְנֵ֖י כָּל־הָעָֽם׃
36:10 וּקְרָא בָרוּךְ בְסִפְרָא יָת פִתְגָמֵי יִרְמְיָה נבייא בֵית־מַקְדְשָׁא בבית־מַקְדְשָׁא
דַיוי בְלִשְׁכַת גְמַרְיָה בַר שָׁפָן סַפְרָא בְדַרְתָא עִלִיתָא עלאה בְמַעֲלָנָא דִתְרַע
בֵית־מַקְדְשָׁא דַיוי מַדְנְחָאָה קֳדָם כָל עַמָא׃
36:10 Then Baruch read from the book the words of Jeremiah in the house of the LORD in the chamber of Gemariah the son of Shaphan the scribe, in the upper court, at the entry of the New Gate of the LORD'S house, to all the people.

36:11 ֠וַיִּשְׁמַע מִכָ֨יְהוּ בֶן־גְּמַרְיָ֧הוּ בֶן־שָׁפָ֛ן אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֥י יְהוָ֖ה מֵעַ֥ל הַסֵּֽפֶר׃
36:11 וּשְׁמַע מִיכָה בַר גְמַרְיָה בַר שָׁפָן יָת כָל פִתְגָמַיָא פתגמא דַיוי מֵעַל סִפְרָא׃
36:11 Now when Micaiah the son of Gemariah, the son of Shaphan, had heard all the words of the LORD from the book,

36:12 וַיֵּ֣רֶד בֵּית־הַמֶּ֗לֶךְ֙ עַל־לִשְׁכַּ֣ת הַסֹּפֵ֔ר וְהִנֵּה־שָׁ֕ם כָּל־הַשָּׂרִ֖ים יֽוֹשְׁבִ֑ים אֱלִישָׁמָ֨ע
הַסֹּפֵ֜ר וּדְלָיָ֣הוּ בֶן־֠שְׁמַעְיָהוּ וְאֶלְנָתָ֨ן בֶּן־עַכְבּ֜וֹר וּגְמַרְיָ֣הוּ בֶן־שָׁפָ֗ן וְצִדְקִיָּ֛הוּ
בֶן־חֲנַנְיָ֖הוּ וְכָל־הַשָּׂרִֽים׃
36:12 וּנְחַת לְבֵית־מַלְכָּא לְלִשְׁכַת סָפְרָא וְהָא תַמָן כָל רַבְרְבַיָא יָתְבִין אֱלִישָׁמָע
סָפְרָא וּדְלָיָה בַר שְׁמַעְיָה וְאַלְנָתָן בַר עַכבוֹר וּגְמַרְיָה בַר שָׁפָן וְצִדְקִיָה בַר
חֲנַנְיָה וְכָל רַבְרְבַיָא׃
36:12 he went down to the king's house, into the scribe's chamber. And behold, all the officials were sitting there--Elishama the scribe, and Delaiah the son of Shemaiah, and Elnathan the son of Achbor, and Gemariah the son of Shaphan, and Zedekiah the son of Hananiah, and all the *other* officials.

36:13 וַיַּגֵּ֤ד לָהֶם֙ מִכָ֔יְהוּ אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֣ר שָׁמֵ֑עַ בִּקְרֹ֥א בָר֛וּךְ בַּסֵּ֖פֶר בְּאָזְנֵ֥י
הָעָֽם׃
36:13 וְחַוִי לְהוֹן מִיכָה יָת כָל פִתְגָמַיָא דִשְׁמַע כַד קְרָא בָרוּךְ בְסִפְרָא קֳדָם
עַמָא׃
36:13 Micaiah declared to them all the words that he had heard when Baruch read from the book to the people.

36:14 וַיִּשְׁלְח֣וּ כָֽל־הַשָּׂרִ֣ים אֶל־בָּר֡וּךְ אֶת־יְהוּדִ֡י בֶּן־֠נְתַנְיָהוּ בֶּן־שֶׁלֶמְיָ֣הוּ בֶן־כּוּשִׁי֮
לֵאמֹר֒ הַמְּגִלָּ֗ה אֲשֶׁ֨ר קָרָ֤אתָ בָּהּ֙ בְּאָזְנֵ֣י הָעָ֔ם קָחֶ֥נָּה בְיָדְךָ֖ וָלֵ֑ךְ ֠וַיִּקַּח בָּר֨וּךְ
בֶּן־נֵֽרִיָּ֤הוּ אֶת־הַמְּגִלָּה֙ בְּיָד֔וֹ וַיָּבֹ֖א אֲלֵיהֶֽם׃
36:14 וּשְׁלַחוּ כָל רַבְרְבַיָא לְוָת בָרוּךְ יָת יְהוּדִי בַר נְתַנְיָה בַר שַׁלַמְיָה בַר כּוּשִׁי
לְמֵימַר מְגִלְתָא דִקְרֵיתָא בַה קֳדָם עַמָא סַבְהָא בִידָך אֵיתָא וּנְסֵיב בָרוּךְ בַר
נֵרִיָה יָת מְגִלְתָא בִידֵיה וַאֲתָא לְוָתְהוֹן׃
36:14 Then all the officials sent Jehudi the son of Nethaniah, the son of Shelemiah, the son of Cushi, to Baruch, saying, "Take in your hand the scroll from which you have read to the people and come." So Baruch the son of Neriah took the scroll in his hand and went to them.

36:15 וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֔יו שֵׁ֣ב נָ֔א וּקְרָאֶ֖נָּה בְּאָזְנֵ֑ינוּ וַיִּקְרָ֥א בָר֖וּךְ בְּאָזְנֵיהֶֽם׃
36:15 וַאֲמַרוּ לֵיה תִיב כְעַן וּקְרֵיהָא וקריתָה קֳדָמַנָא וּקְרָא בָרוּךְ קֳדָמֵיהוֹן׃

36:15 They said to him, "Sit down, please, and read it to us." So Baruch read it to them.

36:16 וַיְהִ֗י כְּשָׁמְעָם֙ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִ֔ים פָּחֲד֖וּ אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֑הוּ וַיֹּֽאמְרוּ֙ אֶל־בָּר֔וּךְ
הַגֵּ֤יד נַגִּיד֙ לַמֶּ֔לֶךְ אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵֽלֶּה׃
36:16 וַהֲוָה כְּמִשׁמַעהוֹן יָת כָל פִּתגָמַיָא תְוַהוּ גְבַר לְחַברֵיה בְחַברֵיה וַאֲמַרוּ
לְבָרוּך חֲוָאָה נְחַוֵי לְמַלכָא יָת כָל פִּתגָמַיָא הָאִלֵין׃
36:16 When they had heard all the words, they turned in fear one to another and said to Baruch, "We will surely report all these words to the king."

36:17 וְאֶת־בָּר֔וּךְ שָׁאֲל֖וּ לֵאמֹ֑ר הַגֶּד־נָ֣א לָ֔נוּ אֵ֗יךְ כָּתַ֛בְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵ֖לֶּה
מִפִּֽיו׃
36:17 וְיָת בָרוּך שַׁאִילוּ לְמֵימַר חַוִי כְעַן לַנָא אֵיכְדֵין כְּתַבתָא יָת כָל
פִּתגָמַיָא הָאִלֵין מִפּוּמֵיהּ׃
36:17 And they asked Baruch, saying, "Tell us, please, how did you write all these words? *Was it* at his dictation?"

36:18 וַיֹּ֤אמֶר לָהֶם֙ בָּר֔וּךְ מִפִּיו֙ יִקְרָ֣א אֵלַ֔י אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה וַאֲנִ֛י כֹּתֵ֥ב
עַל־הַסֵּ֖פֶר בַּדְּיֽוֹ׃ פ
36:18 וַאֲמַר לְהוֹן בָרוּך מִפּוּמֵיהּ קָרֵי לִי יָת כָל פִּתגָמַיָא הָאִלֵין וַאֲנָא כָתֵיב
עַל סִפרָא בִדיוֹתָא׃
36:18 Then Baruch said to them, "He dictated all these words to me, and I wrote them with ink on the book."

36:19 וַיֹּאמְר֤וּ הַשָּׂרִים֙ אֶל־בָּר֔וּךְ לֵ֚ךְ הִסָּתֵ֔ר אַתָּ֖ה וְיִרְמְיָ֑הוּ וְאִ֕ישׁ אַל־יֵדַ֖ע אֵיפֹ֥ה
אַתֶּֽם׃
36:19 וַאֲמַרוּ רַברְבַיָא לְבָרוּך אִיזֵיל אִיטְמַר אַת וְיִרמְיָה וֶאֱנָשׁ לָא יְדַע אֵיכָא
אַתוּן׃
36:19 Then the officials said to Baruch, "Go, hide yourself, you and Jeremiah, and do not let anyone know where you are."

36:20 וַיָּבֹ֤אוּ אֶל־הַמֶּ֙לֶךְ֙ חָצֵ֔רָה וְאֶת־הַמְּגִלָּ֣ה הִפְקִ֔דוּ בְּלִשְׁכַּ֖ת אֱלִישָׁמָ֣ע הַסֹּפֵ֑ר
וַיַּגִּ֙ידוּ֙ בְּאָזְנֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ אֵ֖ת כָּל־הַדְּבָרִֽים׃
36:20 וַאֲתוֹ לְוָת מַלכָא לְדָרְתָא וְיָת מְגִלְתָא פַקִדוּ בְלִשׁכַת אֱלִישָׁמָע סָפְרָא
וְחַוִיאוּ קֳדָם מַלכָא יָת כָל פִּתגָמַיָא האילין׃
36:20 So they went to the king in the court, but they had deposited the scroll in the chamber of Elishama the scribe, and they reported all the words to the king.

36:21 וַיִּשְׁלַ֨ח הַמֶּ֜לֶךְ אֶת־יְהוּדִ֗י לָקַ֙חַת֙ אֶת־הַמְּגִלָּ֔ה וַיִּ֨קָּחֶ֔הָ מִלִּשְׁכַּ֖ת אֱלִישָׁמָ֣ע
הַסֹּפֵ֑ר וַיִּקְרָאֶ֤הָ יְהוּדִי֙ בְּאָזְנֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ וּבְאָזְנֵי֙ כָּל־הַשָּׂרִ֔ים הָעֹמְדִ֖ים מֵעַ֥ל הַמֶּֽלֶךְ׃
36:21 וּשְׁלַח מַלכָא יָת יְהוּדִי לְמִסַב יָת מְגִילְתָא וְנַסבַהּ מִלִשׁכַת אֱלִישָׁמָע
סָפְרָא וּקרַהּ וקראה וקרהא יְהוּדִי קֳדָם מַלכָא וּקדָם כָל רַברְבַיָא דְקָיְמִין
מֵעִלָוֵי קדם מַלכָא׃
36:21 Then the king sent Jehudi to get the scroll, and he took it out of the chamber of Elishama the scribe. And Jehudi read it to the king as well as to all the officials who stood beside the king.

36:22 וְהַמֶּ֗לֶךְ יוֹשֵׁב֙ בֵּ֣ית הַחֹ֔רֶף בַּחֹ֖דֶשׁ הַתְּשִׁיעִ֑י וְאֶת־הָאָ֖ח לְפָנָ֥יו מְבֹעָֽרֶת׃
36:22 וּמַלכָא יָתֵיב בֵית סִתוָא בְיַרחָא תְשִׁיעָאָה תשיעיתא וְיָת נוּרָא קֳדָמוֹהִי
מַדלְקִין מדלקא׃
36:22 Now the king was sitting in the winter house in the ninth month, with *a fire* burning in the brazier before him.

36:23 וַיְהִ֣י ׀ כִּקְר֣וֹא יְהוּדִ֗י שָׁלֹ֣שׁ דְּלָתוֹת֮ וְאַרְבָּעָה֒ יִקְרָעֶ֙הָ֙ בְּתַ֣עַר הַסֹּפֵ֔ר וְהַשְׁלֵ֕ךְ

אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאָח עַד־תֹּם֙ כָּל־הַמְּגִלָּה עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הָאָח׃
36:23 וַהֲוָה כַד קְרֵי יְהֻודִי תְּלָת פַּצִין וְאַרבַע בְּזַע בְּזַע בזעה בזעה בזעהא בְּזַע בְּזַע
בזעה בזעהא בְאִזמִיל סַפרָא וּרמֵי וְרָמֵי לְנוּרָא דִלגֻומרָא עַד דִשׁלֵימַת כָּל
מְגִילְתָא עַל נוּרָא דְעַל גֻומרֵי דלגומרי׃
36:23 When Jehudi had read three or four columns, *the king* cut it with a scribe's knife and threw *it* into the fire that was in the brazier, until all the scroll was consumed in the fire that was in the brazier.

36:24 וְלֹא פָחֲדוּ וְלֹא קָרְעוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ֙ וְכָל־עֲבָדָיו הַשֹּׁמְעִים אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
36:24 וְלָא תְוַהוּ וְלָא בַזַעוּ בְזַעוּ יָת לְבוּשֵׁיהוֹן מַלכָא וְכָל עַבדוֹהִי דְשָׁמְעִין יָת
כָּל פִּתגָמַיָא הָאִלֵין׃
36:24 Yet the king and all his servants who heard all these words were not afraid, nor did they rend their garments.

36:25 וְגַם אֶלְנָתָן וּדְלָיָהוּ וּגְמַרְיָהוּ֙ הִפְגִּעוּ בַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף אֶת־הַמְּגִלָּה וְלֹא
שָׁמַע אֲלֵיהֶם׃
36:25 וְאַף אַלנָתָן וּדלָיָה וּגמַריָה בְעוֹ מִן מַלכָא בְדִיל דְלָא לְאוֹקָדָא יָת
מְגִילְתָא וְלָא קַבֵּיל מִנְהוֹן׃
36:25 Even though Elnathan and Delaiah and Gemariah pleaded with the king not to burn the scroll, he would not listen to them.

36:26 וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֶת־יְרַחְמְאֵל בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שְׂרָיָהוּ בֶן־עַזְרִיאֵל וְאֶת־שֶׁלֶמְיָהוּ֙
בֶּן־עַבְדְּאֵל לָקַחַת֙ אֶת־בָּרוּךְ הַסֹּפֵר וְאֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִא וַיַּסְתִּרֵם יְהוָה׃ ס
36:26 וּפַקֵיד מַלכָא יְרַחמְאֵל בַר מַלכָא וְיָת שְׂרָיָה בַר עַזרִיאֵל וְיָת שַׁלַמיָה
שְׁלַמיָה בַר עַבדְאֵל לְמִדבַר ירחמאל יָת בָרוּך סָפְרָא וְיָת יִרמְיָה נְבִיָא וְאַגֵין
וַאֲגֵין עֲלֵיהוֹן יוי׃
36:26 And the king commanded Jerahmeel the king's son, Seraiah the son of Azriel, and Shelemiah the son of Abdeel to seize Baruch the scribe and Jeremiah the prophet, but the LORD hid them.

36:27 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי שְׂרֹף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה֙ וְאֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר כָּתַב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
36:27 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳ יוי עִם יִרמְיָה בָתַר דְאוֹקֵיד מַלכָא יָת מְגִילְתָא
וְיָת פִתגָמַיָא דִכתַב בָרוּך מִפֻּומָא דְיִרמְיָה לְמֵימַר׃
36:27 Then the word of the LORD came to Jeremiah after the king had burned the scroll and the words which Baruch had written at the dictation of Jeremiah, saying,

36:28 שׁוּב קַח־לְךָ מְגִלָּה אַחֶרֶת וּכְתֹב עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים֙ הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל־הַמְּגִלָּה֙ הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃
36:28 תֻּוב סַב לָך מְגִילְתָא אֻוחרִי וּכתֻוב עֲלַה יָת כָּל פִּתגָמַיָא קַדמָאֵי דַהֲווּ
עַל מְגִילְתָא קַדמֵיתָא דְאוֹקֵיד יְהוֹיָקִים מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה׃
36:28 "Take again another scroll and write on it all the former words that were on the first scroll which Jehoiakim the king of Judah burned.

36:29 וְעַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה֙ תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אַתָּה שָׂרַפְתָּ אֶת־הַמְּגִלָּה
הַזֹּאת֙ לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בֹּא־יָבוֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל֙ וְהִשְׁחִית֙
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ ס
36:29 וְעַל יְהוֹיָקִים מַלַך מלכא שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה תֵימַר כִדנָן אֲמַר יוי אַת
אוֹקֵידתָא יָת מְגִילְתָא הָדָא לְמֵימַר מָדֵין כְתַבתָא עֲלַה לְמֵימַר מֵיתָא יֵיתֵי
מַלכָא דְבָבַל וִיחַבֵיל יָת אַרעָא הָדָא וִיבַטֵיל ויחבל מִנַה אֲנָשָׁא אנש וּבעִירָא׃
36:29 "And concerning Jehoiakim king of Judah you shall say, 'Thus says the LORD, "You have burned this scroll,

saying, 'Why have you written on it that the king of Babylon will certainly come and destroy this land, and will make man and beast to cease from it?'"

36:30 לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ עַל־יְהוֹיָקִים֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה לֹא־יִֽהְיֶה־לּ֥וֹ יוֹשֵׁ֖ב עַל־כִּסֵּ֣א
דָוִ֑ד וְנִבְלָתוֹ֙ תִּהְיֶ֣ה מֻשְׁלֶ֔כֶת לַחֹ֥רֶב בַּיּ֖וֹם וְלַקֶּ֥רַח בַּלָּֽיְלָה׃
36:30 בְכֵין כִדְנָן אֲמַר יוי עַל יְהוֹיָקִים בר יאשיה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהֽוּדָה
לָא יְהֵי לֵיה גְבַר יָתֵיב עַל כֻורסֵי דָוִיד וּנבֵילְתֵיה תְהֵי מְשַׁגְרָא לְשַׁרבָא
בִימָמָא וְלִגלִידָא בְלֵילְיָא׃

36:30 'Therefore thus says the LORD concerning Jehoiakim king of Judah, "He shall have no one to sit on the throne of David, and his dead body shall be cast out to the heat of the day and the frost of the night.

36:31 וּפָקַדְתִּ֨י עָלָ֧יו וְעַל־זַרְע֛וֹ וְעַל־עֲבָדָ֖יו אֶת־עֲוֺנָ֑ם וְהֵבֵאתִ֣י עֲלֵיהֶם֩ וְעַל־יֹשְׁבֵ֨י
יְרוּשָׁלִַ֜ם וְאֶל־אִ֣ישׁ יְהוּדָ֗ה אֵ֣ת כָּל־הָרָעָ֛ה אֲשֶׁר־דִּבַּ֥רְתִּי אֲלֵיהֶ֖ם וְלֹ֥א שָׁמֵֽעוּ׃ ס
36:31 וְאַסעַר עֲלוֹהִי וְעַל בְנוֹהִי וְעַל עַבדוֹהִי יָת חוֹבֵיהוֹן וְאַיתֵי עֲלֵיהוֹן וְעַל
יָתְבֵי יְרֽוּשלַם וְעַל אֱנָשׁ יְהֽוּדָה יָת כָל בִשתָא דִגזַרִית עֲלֵיהוֹן וְלָא קַבִילֽוּ׃

36:31 "I will also punish him and his descendants and his servants for their iniquity, and I will bring on them and the inhabitants of Jerusalem and the men of Judah all the calamity that I have declared to them-- but they did not listen.""

36:32 וְיִרְמְיָ֜הוּ לָקַ֣ח מְגִלָּ֣ה אַחֶ֗רֶת וַֽיִּתְּנָהּ֮ אֶל־בָּר֣וּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ֒ הַסֹּפֵר֒ וַיִּכְתֹּ֣ב
עָלֶ֗יהָ מִפִּ֣י יִרְמְיָ֔הוּ אֵ֚ת כָּל־דִּבְרֵ֣י הַסֵּ֔פֶר אֲשֶׁ֥ר שָׂרַ֛ף יְהוֹיָקִ֥ים מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֖ה בָּאֵ֑שׁ
וְע֨וֹד נוֹסַ֧ף עֲלֵיהֶ֛ם דְּבָרִ֥ים רַבִּ֖ים כָּהֵֽמָּה׃ ס
36:32 וְיִרמְיָה נְסֵיב מְגִלָא אֳחרִי וְיַהבַה לְבָרֽוּך בַר נֵרִיָה סָפְרָא וּכתַב עֲלַה
מִפֻומָא דְיִרמְיָה יָת כָל פִתגָמֵי סִפרָא דְאוֹקֵיד יְהוֹיָקִים מַלַך שִׁבטָא דְבֵית
יְהֽוּדָה בְנֽוּרָא וְעוֹד אִתוֹסַפֻו עֲלֵיהוֹן פִתגָמִין סַגִיאִין כְוָתְהוֹן׃

36:32 Then Jeremiah took another scroll and gave it to Baruch the son of Neriah, the scribe, and he wrote on it at the dictation of Jeremiah all the words of the book which Jehoiakim king of Judah had burned in the fire; and many similar words were added to them.

37:1 וַיִּמְלָךְ־מֶ֗לֶךְ צִדְקִיָּ֙הוּ֙ בֶּן־יֹ֣אשִׁיָּ֔הוּ תַּ֚חַת כָּנְיָ֙הוּ֙ בֶּן־יְהוֹיָקִ֔ים אֲשֶׁ֣ר הִמְלִ֗יךְ
נְבוּכַדְרֶאצַּר֙ מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל בְּאֶ֖רֶץ יְהוּדָֽה׃
37:1 וּמלַך מַלכָא מלך צִדקִיָה בַר יֹאשִׁיָה חֲלָף כָנְיָה בַר יְהוֹיָקִים דְאַמלֵיך
נְבֽוּכַדנַצַר נְבֽוּכַדרַצַר מַלכָא דְבָבַל בְאַרעָא דְבֵית יְהֽוּדָה׃

37:1 Now Zedekiah the son of Josiah whom Nebuchadnezzar king of Babylon had made king in the land of Judah, reigned as king in place of Coniah the son of Jehoiakim.

37:2 וְלֹ֥א שָׁמַ֛ע ה֥וּא וַעֲבָדָ֖יו וְעַ֣ם הָאָ֑רֶץ אֶל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֔ר בְּיַ֖ד יִרְמְיָ֥הוּ
הַנָּבִֽיא׃
37:2 וְלָא קַבֵיל הֽוּא וְעַבדוֹהִי וְעַמָא דְאַרעָא לְפִתגָמַיָא לפתגמָא דַיוי דְמַלֵיל
בְיַד יִרמְיָה בידא דירמיהו נְבִיָא׃

37:2 But neither he nor his servants nor the people of the land listened to the words of the LORD which He spoke through Jeremiah the prophet.

37:3 וַיִּשְׁלַח֩ הַמֶּ֨לֶךְ צִדְקִיָּ֜הוּ אֶת־יְהוּכַ֣ל בֶּן־שֶׁלֶמְיָ֗ה וְאֶת־צְפַנְיָ֤הוּ בֶן־מַעֲשֵׂיָה֙ הַכֹּהֵ֔ן
אֶל־יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא לֵאמֹ֑ר הִתְפַּלֶּל־נָ֣א בַעֲדֵ֔נוּ אֶל־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵֽינוּ׃
37:3 וּשלַח מַלכָא צִדקִיָה יָת יְהֽוּכַל בַר שַׁלֶמְיָה וְיָת צְפַנְיָה בַר מַעֲשֵׂיָה כָהֲנָא
לְוָת יִרמְיָה נְבִיָא לְמֵימַר צַלִי כְעַן עֲלַנָא קֳדָם יוי אֱלָהַנָא׃

37:3 Yet King Zedekiah sent Jehucal the son of Shelemiah, and Zephaniah the son of Maaseiah, the priest, to Jeremiah the prophet, saying, "Please pray to the LORD our God on our behalf."

37:4 וְיִרְמְיָ֔הוּ בָּ֥א וְיֹצֵ֖א בְּת֣וֹךְ הָעָ֑ם וְלֹא־נָתְנ֥וּ אֹת֖וֹ בֵּ֥ית (הַכְּלִיא) [הַכְּלֽוּא]׃

37:4 וְיִרמְיָה עָלֵיל וְנָפֵיק בְּגוֹ עַמָא וְלָא יְהַבוּ מסרו יָתֵיה בְּבֵית־אֲסִירֵי
בית־אֲסִירֵי׃

37:4 Now Jeremiah was *still* coming in and going out among the people, for they had not *yet* put him in the prison.

37:5 וְחֵ֥יל פַּרְעֹ֖ה יָצָ֣א מִמִּצְרָ֑יִם וַיִּשְׁמְע֨וּ הַכַּשְׂדִּ֜ים הַצָּרִ֤ים עַל־יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ אֶת־שִׁמְעָ֔ם
וַיֵּעָל֖וּ מֵעַ֥ל יְרוּשָׁלִָֽם׃ פ

37:5 וּמַשִׁרְיָת פַּרעֹה נְפַקָא מִמִצרַיִם וּשׁמַעוּ כַסדָאֵי דְצָיְרִין עַל יְרוּשׁלַם יָת
שִׁמעֵיהוֹן וְאִסתַלַקוּ מֵעַל יְרוּשׁלַם׃

37:5 Meanwhile, Pharaoh's army had set out from Egypt; and when the Chaldeans who had been besieging Jerusalem heard the report about them, they lifted the *siege* from Jerusalem.

37:6 וַֽיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶֽל־יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא לֵאמֹֽר׃

37:6 וַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה נְבִיָא לְמֵימַר׃

37:6 Then the word of the LORD came to Jeremiah the prophet, saying,

37:7 כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל כֹּ֤ה תֹאמְרוּ֙ אֶל־מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה הַשֹּׁלֵ֥חַ אֶתְכֶ֛ם
אֵלַ֖י לְדָרְשֵׁ֑נִי הִנֵּ֣ה חֵ֣יל פַּרְעֹ֗ה הַיֹּצֵ֤א לָכֶם֙ לְעֶזְרָ֔ה שָׁ֥ב לְאַרְצ֖וֹ מִצְרָֽיִם׃

37:7 כִדנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל כְדֵין תֵימְרוּן לְמַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה
דִשׁלַח יָתְכוֹן לְקָדָמַי לְמִתבַע אֻלפָן מִן־קֳדָמַי קדם ייי הָא מַשִׁרְיַת פַּרעֹה
דִנפַקָא לְכוֹן לְסַעִיד תַבָא לַאֲרַעהוֹן לְמִצרָיִם׃

37:7 "Thus says the LORD God of Israel, 'Thus you are to say to the king of Judah, who sent you to Me to inquire of Me: "Behold, Pharaoh's army which has come out for your assistance is going to return to its own land of Egypt.

37:8 וְשָׁ֙בוּ֙ הַכַּשְׂדִּ֔ים וְנִלְחֲמ֖וּ עַל־הָעִ֣יר הַזֹּ֑את וּלְכָדֻ֖הָ וּשְׂרָפֻ֥הָ בָאֵֽשׁ׃ ס

37:8 וִיתוּבוּן כַסדָאֵי וִיגִיחוּן קְרָב קְרָבָא עַל קַרתָא הָדָא וְיִכבְּשׁוּנַה וְיוֹקְדוּנַהּ
בְּנוּרָא׃

37:8 "The Chaldeans will also return and fight against this city, and they will capture it and burn it with fire."'

37:9 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אַל־תַּשִּׁ֤אוּ נַפְשֹֽׁתֵיכֶם֙ לֵאמֹ֔ר הָלֹ֛ךְ יֵלְכ֥וּ מֵעָלֵ֖ינוּ הַכַּשְׂדִּ֑ים
כִּי־לֹ֖א יֵלֵֽכוּ׃

37:9 כִדנַן אֲמַר יוי לָא תַטעוֹן תטעון נַפשָׁתְכוֹן לְמֵימַר אִסתַלָקָא יִסתַלְקוּן
מִנַנָא כַסדָאֵי אֲרֵי לָא יִסתַלְקוּן׃

37:9 "Thus says the LORD, 'Do not deceive yourselves, saying, "The Chaldeans will surely go away from us," for they will not go.

37:10 כִּ֣י אִם־הִכִּיתֶ֞ם כָּל־חֵ֤יל כַּשְׂדִּים֙ הַנִּלְחָמִ֣ים אִתְּכֶ֔ם וְנִשְׁאֲרוּ בָּ֖ם אֲנָשִׁ֣ים
מְדֻקָּרִ֑ים אִ֣ישׁ בְּאָהֳל֗וֹ יָק֛וּמוּ וְשָׂרְפ֛וּ אֶת־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את בָּאֵֽשׁ׃

37:10 אֲרֵי אִם תִקטְלוּן כָל מַשִׁרְיַת כַסדָאֵי דְמַגִיחִין קְרָבָא קרבא קרבא עִמְכוֹן
וְיִשׁתַאֲרוּן בְּהוֹן גֻבְרִין מַטעֲנִין מְטָעֲנִין גְבַר בְּמַשׁכְּנֵיה יְקוּמוּן וְיוֹקְדוּן יָת קַרתָא
הָדָא הָדֵין בְּנוּרָא׃

37:10 'For even if you had defeated the entire army of Chaldeans who were fighting against you, and there were *only* wounded men left among them, each man in his tent, they would rise up and burn this city with fire.'"

37:11 וְהָיָ֗ה בְּהֵֽעָלוֹת֙ חֵ֣יל הַכַּשְׂדִּ֔ים מֵעַ֖ל יְרוּשָׁלִָ֑ם מִפְּנֵ֖י חֵ֥יל פַּרְעֹֽה׃ ס

37:11 וַהֲוָה כַד אִסתַלָקָא מַשִׁרְיָת כַסדָאֵי מֵעַל יְרוּשׁלַם מִן־קֳדָם מַשִׁרְיַת פַּרעֹה׃

37:11 Now it happened when the army of the Chaldeans had lifted *the siege* from Jerusalem because of Pharaoh's army,

37:12 וַיֵּצֵ֤א יִרְמְיָ֙הוּ֙ מִיר֣וּשָׁלִַ֔ם לָלֶ֖כֶת אֶ֣רֶץ בִּנְיָמִ֑ן לַחֲלִ֥ק מִשָּׁ֖ם בְּת֥וֹךְ הָעָֽם׃

37:12 וּנפַק יִרמְיָה מִירוּשׁלַם לְמֵיזַל לַאֲרַע שֵׁבַט בִּניָמִן לארעא שיבטא בנימן

לארע שׁבטא דבנימן לְפַלָגָא אַחסָנְתָא אחסנתיה דְאִית לֵיה תַמָן לבנוהי
ולאחוהי בְגוֹ עַמָא דבית בנימין׃
37:12 that Jeremiah went out from Jerusalem to go to the land of Benjamin in order to take possession of *some* property there among the people.

37:13 וַיְהִי־הוּא בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן וְשָׁם בַּעַל פְּקִדֻת וּשְׁמוֹ יִרְאִיָּיה בֶּן־שֶׁלֶמְיָה
בֶּן־חֲנַנְיָה וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל־הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נֹפֵל׃
37:13 וַהֲוָה הֻוא בִתְרַע שֵׁיבָט שׁיבטא בִנְיָמִן וּתַמָן גֻבְרָא מְמַנָא דממנא על
תרעא וּשׁמֵיה יִראִיָה בַר שַׁלֶמְיָה בַר חֲנַנְיָה וַאֲחַד יָת יִרמְיָה נְבִיָא נביא
לְמֵימַר לְכַסדָאֵי אַת מִשׁתְמַע׃
37:13 While he was at the Gate of Benjamin, a captain of the guard whose name was Irijah, the son of Shelemiah the son of Hananiah was there; and he arrested Jeremiah the prophet, saying, "You are going over to the Chaldeans!"

37:14 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר אֵינֶנִּי נֹפֵל עַל־הַכַּשְׂדִּים וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְפֹּשׂ
יִרְאִיָּיה בְּיִרְמְיָהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים׃
37:14 וַאֲמַר יִרמְיָה שִׁקרָא אַת אָמַר עלי לֵית אֲנָא מִשׁתְמַע לְכַסדָאֵי וְלָא קַבֵיל
מִנֵיה וַאֲחַד יִראִיָה בְיִרמְיָה וְאַיתְיֵה לְוָת רַברְבַיָא׃
37:14 But Jeremiah said, "A lie! I am not going over to the Chaldeans"; yet he would not listen to him. So Irijah arrested Jeremiah and brought him to the officials.

37:15 וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־יִרְמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ וְנָתְנוּ אוֹתוֹ בֵּית הָאֵסוּר בֵּית
יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי־אֹתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכֶּלֶא׃
37:15 וּרגִיזוּ רַברְבַיָא עַל יִרמְיָה וְאַלקִיאוּ יָתֵיה וִיהַבוּ יָתֵיה בֵית־אֲסִירֵי
בבית־אֲסִירֵי בֵית יְהוֹנָתָן סָפְרָא אֲרֵי יָתֵיה עֲבַדוּ לְבֵית־אֲסִירֵי׃
37:15 Then the officials were angry at Jeremiah and beat him, and they put him in jail in the house of Jonathan the scribe, which they had made into the prison.

37:16 כִּי בָא יִרְמְיָהוּ אֶל־בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחֲנֻיוֹת וַיֵּשֶׁב־שָׁם יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים׃ פ
37:16 אֲרֵי עָל יִרמְיָה לְבֵית־אֲסִירֵי וּלגָיו מִן חָנְוָתָא וִיתֵיב תַמָן יִרמְיָה יוֹמִין
סַגִיאִין׃
37:16 For Jeremiah had come into the dungeon, that is, the vaulted cell; and Jeremiah stayed there many days.

37:17 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקָּחֵהוּ וַיִּשְׁאָלֵהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר הֲיֵשׁ
דָּבָר מֵאֵת יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ וַיֹּאמֶר בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּנָּתֵן׃ ס
37:17 וּשׁלַח מַלכָא צִדקִיָה וְדַברֵיה וְשַׁאֲלֵיה מַלכָא בְבֵיתֵיה בְסִתרָא וַאֲמַר
הֲאִית פִתגָמָא מִן־קֳדָם יוי וַאֲמַר יִרמְיָה אִית וַאֲמַר בְיַד מַלכָא דְבָבַל תִתמְסַר׃
37:17 Now King Zedekiah sent and took him *out*; and in his palace the king secretly asked him and said, "Is there a word from the LORD?" And Jeremiah said, "There is!" Then he said, "You will be given into the hand of the king of Babylon!"

37:18 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ מֶה חָטָאתִי לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה
כִּי־נְתַתֶּם אוֹתִי אֶל־בֵּית הַכֶּלֶא׃
37:18 וַאֲמַר יִרמְיָה לְמַלכָא צִדקִיָה מָא חַבִית לָך וּלעַבדָך וּלעַמָא הָדֵין אֲרֵי
יְהַבתוּן יָתִי לְבֵית־אֲסִירֵי בְבֵית־אֲסִירֵי׃
37:18 Moreover Jeremiah said to King Zedekiah, "*In* what *way* have I sinned against you, or against your servants, or against this people, that you have put me in prison?

37:19 (וְאַיּוֹ) [וְאַיֵּה] נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲלֵיכֶם
וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת׃
37:19 וְאָן נְבִיֵיכוֹן דְשִׁקרָא דְאִתנַבִיאוּ לְכוֹן לְמֵימַר לָא יֵיתֵי מַלכָא דְבָבַל

עֲלֵיכוֹן וְעַל אַרעָא הָדָא׃

37:19 "Where then are your prophets who prophesied to you, saying, 'The king of Babylon will not come against you or against this land'?

37:20 וְעַתָּ֛ה שְֽׁמַֽע־נָ֖א אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֑לֶךְ תִּפָּל־נָ֤א תְחִנָּתִי֙ לְפָנֶ֔יךָ וְאַל־תְּשִׁבֵ֗נִי בֵּ֚ית יְהוֹנָתָ֣ן הַסֹּפֵ֔ר וְלֹ֖א אָמ֥וּת שָֽׁם׃

37:20 וּכעַן שְׁמַע כְעַן רִבּוֹנִי מַלכָּא תִתקַבַּל כְּעַן בָּעֲוּתִי קֳדָמָך וְלָא תְתִיבִינַנִי לְבֵית יְהוֹנָתָן סָפְרָא וְלָא אֱמוּת תַמָן׃

37:20 "But now, please listen, O my lord the king; please let my petition come before you and do not make me return to the house of Jonathan the scribe, that I may not die there."

37:21 וַיְצַוֶּה֮ הַמֶּ֣לֶךְ צִדְקִיָּהוּ֒ וַיַּפְקִדוּ֙ אֶֽת־יִרְמְיָ֙הוּ֙ בַּחֲצַ֣ר הַמַּטָּרָ֔ה וְנָתֹ֩ן ל֨וֹ כִכַּר־לֶ֜חֶם לַיּ֗וֹם מִח֚וּץ הָאֹפִים֙ עַד־תֹּ֥ם כָּל־הַלֶּ֖חֶם מִן־הָעִ֑יר וַיֵּ֣שֶׁב יִרְמְיָ֔הוּ בַּחֲצַ֖ר הַמַּטָּרָֽה׃

37:21 וּפַקֵיד מַלכָּא צִדקִיָה וּפַקַדוּ וּפקַדוּ יָת יִרמְיָה בְּדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא וְיָהֲבִין לֵיה פִּיתָא דְלַחמָא לְיוֹמָא מִשּׁוּק נַחתוֹמַיָא עַד דִשׁלֵים כָּל לַחמָא מִן קַרתָא וִיתֵיב יִרמְיָה בְּדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא בֵית־אסירי׃

37:21 Then King Zedekiah gave commandment, and they committed Jeremiah to the court of the guardhouse and gave him a loaf of bread daily from the bakers' street, until all the bread in the city was gone. So Jeremiah remained in the court of the guardhouse.

38:1 וַיִּשְׁמַ֞ע שְׁפַטְיָ֣ה בֶן־מַתָּ֗ן וּגְדַלְיָ֙הוּ֙ בֶּן־פַּשְׁח֔וּר וְיוּכַל֙ בֶּן־שֶֽׁלֶמְיָ֔הוּ וּפַשְׁח֖וּר בֶּן־מַלְכִּיָּ֑ה אֶת־הַדְּבָרִ֕ים אֲשֶׁ֥ר יִרְמְיָ֖הוּ מְדַבֵּ֥ר אֶל־כָּל־הָעָ֖ם לֵאמֹֽר׃ ס

38:1 וּשׁמַע שְׁפַטיָה בַר מַתָן וּגדַליָה בַר פַּשׁחוּר וְיוּכַל בַר שֶׁלֶמיָה וּפַשׁחוּר בַר מַלכִּיָה יָת פִּתגָמַיָא דְיִרמְיָה מְמַלֵיל עִם כָּל עַמָא לְמֵימַר׃

38:1 Now Shephatiah the son of Mattan, and Gedaliah the son of Pashhur, and Jucal the son of Shelemiah, and Pashhur the son of Malchijah heard the words that Jeremiah was speaking to all the people, saying,

38:2 כֹּה֮ אָמַ֣ר יְהוָה֒ הַיֹּשֵׁב֙ בָּעִ֣יר הַזֹּ֔את יָמ֕וּת בַּחֶ֖רֶב בָּרָעָ֣ב וּבַדָּ֑בֶר וְהַיֹּצֵ֤א אֶל־הַכַּשְׂדִּים֙ (יִחְיֶה) [וְחָיָ֔ה] וְהָיְתָה־ל֥וֹ נַפְשׁ֛וֹ לְשָׁלָ֖ל וָחָֽי׃ ס

38:2 כִדנַן אֲמַר יוי דְיָתֵיב בְּקַרתָא הָדָא יִתקְטִיל יְמוּת בְּחַרבָא בְּכַפנָא וּבְמוֹתָא וּדיִפּוֹק וְיִשׁתְּמַע לְכַסדָאֵי וְיֵיחֵי וּתהֵי לֵיה נַפשֵׁיה לְשֵׁיזָבָא וְיִתקַיֵים׃

38:2 "Thus says the LORD, 'He who stays in this city will die by the sword and by famine and by pestilence, but he who goes out to the Chaldeans will live and have his *own* life as booty and stay alive.'

38:3 כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה הִנָּתֹ֨ן תִּנָּתֵ֜ן הָעִ֣יר הַזֹּ֗את בְּיַ֛ד חֵ֥יל מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל וּלְכָדָֽהּ׃

38:3 כִדנָן אֲמַר יוי אִתמְסָרָא תִתמְסַר קַרתָא הָדָא בְּיַד מַשׁרְיַת מַלכָּא דְבָבֶל וְיִכבְּשִׁינַהּ׃

38:3 "Thus says the LORD, 'This city will certainly be given into the hand of the army of the king of Babylon and he will capture it.'"

38:4 וַיֹּאמְר֨וּ הַשָּׂרִ֜ים אֶל־הַמֶּ֗לֶךְ י֣וּמַת נָא֮ אֶת־הָאִ֣ישׁ הַזֶּה֒ כִּֽי־עַל־כֵּ֡ן הֽוּא־מְרַפֵּא֩ אֶת־יְדֵ֨י אַנְשֵׁ֜י הַמִּלְחָמָ֗ה הַנִּשְׁאָרִ֣ים בָּעִ֣יר הַזֹּ֗את וְאֵת֙ יְדֵ֣י כָל־הָעָ֔ם לְדַבֵּ֣ר אֲלֵיהֶ֔ם כַּדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה כִּ֣י הָאִ֣ישׁ הַזֶּ֗ה אֵינֶ֨נּוּ דֹרֵ֧שׁ לְשָׁל֛וֹם לָעָ֥ם הַזֶּ֖ה כִּ֥י אִם־לְרָעָֽה׃

38:4 וַאֲמַרוּ רַברְבַיָא לְמַלכָּא יִתקְטִיל כְּעַן יָת גַברָא הָדֵין אֲרֵי עַל כֵּין הוּא מְרַשֵׁיל יָת יְדֵי גִבְרֵי עָבְדֵי קְרָבָא דְאִשׁתְאַרוּ בְקַרתָא הָדָא וְיָת יְדֵי כָל עַמָא לְמַלָלָא עִמְהוֹן כְּפִתגָמַיָא הָאִלֵין אֲרֵי גַברָא הָדֵין לָיתוֹהִי תָבַע לִשׁלָמָא לְעַמָא הָדֵין אֱלָהֵין לְבִישָׁא׃

38:4 Then the officials said to the king, "Now let this man be put to death, inasmuch as he is discouraging the men of

war who are left in this city and all the people, by speaking such words to them; for this man is not seeking the well-being of this people but rather their harm."

38:5 וַיֹּאמֶר֙ הַמֶּ֣לֶךְ צִדְקִיָּ֔הוּ הִנֵּה־ה֖וּא בְּיֶדְכֶ֑ם כִּֽי־אֵ֣ין הַמֶּ֔לֶךְ יוּכַ֥ל אֶתְכֶ֖ם דָּבָֽר׃
38:5 וַאֲמַר מַלכָּא צִדקִיָה הָא הֲוא מְסִיר בְּיַדכוֹן אֲרֵי לֵית מַלכָּא יָכֵיל לַאֲתָבָא יָתְכוֹן יתהון פִתגָמָא פתגם׃
38:5 So King Zedekiah said, "Behold, he is in your hands; for the king can *do* nothing against you."

38:6 וַיִּקְח֣וּ אֶֽת־יִרְמְיָ֗הוּ וַיַּשְׁלִ֨כוּ אֹת֜וֹ אֶל־הַבּ֣וֹר מַלְכִּיָּ֣הוּ בֶן־הַמֶּ֗לֶךְ אֲשֶׁר֙ בַּחֲצַ֣ר הַמַּטָּרָ֔ה וַיְשַׁלְּח֥וּ אֶֽת־יִרְמְיָ֖הוּ בַּחֲבָלִ֑ים וּבַבּ֤וֹר אֵין־מַ֙יִם֙ כִּ֣י אִם־טִ֔יט וַיִּטְבַּ֥ע יִרְמְיָ֖הוּ בַּטִּֽיט׃ ס
38:6 וּנסִיבוּ ודברו יָת יִרמְיָה וּרמוֹ יָתֵיה לְגֻובָּא דְמַלכִּיָה בַר מַלכָּא דִבדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא וְשַׁרבִיבוּ יָת יִרמְיָה בַּאֲטֻונַיָא וּבגֻובָּא לֵית מַיָא אֱלָהֵין טִינָא וּטבַע וְאִטבַע יִרמְיָה בְּטִינָא׃
38:6 Then they took Jeremiah and cast him into the cistern *of* Malchijah the king's son, which was in the court of the guardhouse; and they let Jeremiah down with ropes. Now in the cistern there was no water but only mud, and Jeremiah sank into the mud.

38:7 וַיִּשְׁמַ֡ע עֶבֶד־מֶ֨לֶךְ הַכּוּשִׁ֜י אִ֣ישׁ סָרִ֗יס וְהוּא֙ בְּבֵ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ כִּֽי־נָתְנ֥וּ אֶֽת־יִרְמְיָ֖הוּ אֶל־הַבּ֑וֹר וְהַמֶּ֥לֶךְ יוֹשֵׁ֖ב בְּשַׁ֥עַר בִּנְיָמִֽן׃
38:7 וּשמַע עַבדָא דְמַלכָּא צִדקִיָה גְבַר רָב וְהֻוא בְבֵית־מַלכָּא אֲרֵי יְהַבוּ יָת יִרמְיָה לְגֻובָּא וּמַלכָּא יָתֵיב בִּתרַע שֵׁיבַט שׁיבטא בִנּיָמִין׃
38:7 But Ebed-melech the Ethiopian, a eunuch, while he was in the king's palace, heard that they had put Jeremiah into the cistern. Now the king was sitting in the Gate of Benjamin;

38:8 וַיֵּצֵ֥א עֶֽבֶד־מֶ֖לֶךְ מִבֵּ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ וַיְדַבֵּ֥ר אֶל־הַמֶּ֖לֶךְ לֵאמֹֽר׃
38:8 וּנפַק עַבדָא דְמַלכָּא עבד מלכא מִבֵּית־מַלכָּא וּמַלֵיל עִם מַלכָּא לְמֵימַר׃
38:8 and Ebed-melech went out from the king's palace and spoke to the king, saying,

38:9 אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֗לֶךְ הֵרֵ֜עוּ הָאֲנָשִׁ֣ים הָאֵ֗לֶּה אֵ֣ת כָּל־אֲשֶׁ֤ר עָשׂוּ֙ לְיִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֔יא אֵ֖ת אֲשֶׁר־הִשְׁלִ֣יכוּ אֶל־הַבּ֑וֹר וַיָּ֤מָת תַּחְתָּיו֙ מִפְּנֵ֣י הָרָעָ֔ב כִּ֛י אֵ֥ין הַלֶּ֖חֶם ע֥וֹד בָּעִֽיר׃
38:9 רִבּוֹנִי מַלכָּא אַבאִישׁוּ גֻבְרַיָא הָאִלֵין יָת כָּל דַעֲבַדוּ לְיִרמְיָה נְבִיָא יָת דִרמֻוהִי לְגֻובָּא כְבָר מִית בְּאַתרֵיה לאתריה מִן־קֳדָם כַפנָא אֲרֵי לֵית לַחמָא עוֹד בְקַרתָא׃
38:9 "My lord the king, these men have acted wickedly in all that they have done to Jeremiah the prophet whom they have cast into the cistern; and he will die right where he is because of the famine, for there is no more bread in the city."

38:10 וַיְצַוֶּ֣ה הַמֶּ֔לֶךְ אֵ֖ת עֶבֶד־מֶ֣לֶךְ הַכּוּשִׁ֑י לֵאמֹ֗ר קַ֣ח בְּיָדְךָ֤ מִזֶּה֙ שְׁלֹשִׁ֣ים אֲנָשִׁ֔ים וְהַעֲלִ֛יתָ אֶֽת־יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֛יא מִן־הַבּ֖וֹר בְּטֶ֥רֶם יָמֽוּת׃
38:10 וּפַקֵיד מַלכָּא יָת עַבדָא דְמַלכָּא צִדקִיָה לְמֵימַר דְבַר עִימָך מִכָּא תְלָתִין גֻבְרִין וְתַסֵיק יָת יִרמְיָה נְבִיָא מִן גֻובָּא עַד־לָא יְמֻות׃
38:10 Then the king commanded Ebed-melech the Ethiopian, saying, "Take thirty men from here under your authority and bring up Jeremiah the prophet from the cistern before he dies."

38:11 וַיִּקַּ֣ח עֶֽבֶד־מֶ֣לֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁ֣ים בְּיָד֗וֹ וַיָּבֹ֤א בֵית־הַמֶּ֙לֶךְ֙ אֶל־תַּ֣חַת הָאוֹצָ֔ר וַיִּקַּ֣ח מִשָּׁ֗ם בְּלוֹיֵ֛ (הַסְּחָבוֹת) [סְחָב֖וֹת] וּבְלוֹיֵ֣ מְלָחִ֑ים וַיְשַׁלְּחֵ֧ם אֶֽל־יִרְמְיָ֛הוּ אֶל־הַבּ֖וֹר בַּחֲבָלִֽים׃
38:11 וּדבַר עַבדָא דְמַלכָּא עבד מלך יָת גֻבְרַיָא עִמֵיה וְעָל לְבֵית־מַלכָּא לִתחוֹת אוֹצְרָא וּנסֵיב מִתַמָן בְלָאֵי טַפסָן וּבלָאֵי שַׁחקָן וְשַׁרבֵיבִנֻון ושרכיבונון

לְוָת יִרְמְיָה לְגֻובָא בְאַטְוּנַיָא:

38:11 So Ebed-melech took the men under his authority and went into the king's palace to *a place* beneath the storeroom and took from there worn-out clothes and worn-out rags and let them down by ropes into the cistern to Jeremiah.

38:12 וַיֹּאמֶר עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׂים נָא בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִּלוֹת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ כֵּן:

38:12 וַאֲמַר עַבְדָא דְמַלְכָּא צִדקִיָה לְיִרמְיָה שַׁו כְעַן בְלָאֵי טַפְסָן וְשַׁחקָן תְחוֹת מַרבְקֵי מדבקי יְדָךְ מִלְרַע לַאֲטְוָנַיָא וַעֲבַד יִרמְיָה כֵין:

38:12 Then Ebed-melech the Ethiopian said to Jeremiah, "Now put these worn-out clothes and rags under your armpits under the ropes"; and Jeremiah did so.

38:13 וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה: ס

38:13 וּנגַדוּ יָת יִרמְיָה בַּאֲטְוָנַיָא וְאַסִיקוּ יָתֵיה מִן גֻובָא וִיתֵיב יִרמְיָה בְדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא:

38:13 So they pulled Jeremiah up with the ropes and lifted him out of the cistern, and Jeremiah stayed in the court of the guardhouse.

38:14 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקַּח אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֵלָיו אֶל־מָבוֹא הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִרְמְיָהוּ שֹׁאֵל אֲנִי אֹתְךָ דָּבָר אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר:

38:14 וּשְׁלַח מַלְכָּא צִדקִיָה וּדבַר יָת יִרמְיָה נְבִיָא לְוָתֵיה לְמַעֲלָנָא תְלִיתָאָה דבבית־מַקדְשָׁא בבית־מַקדְשָׁא דַיוי וַאֲמַר מַלכָא לְיִרמְיָה שָׁאֵיל אֲנָא יָתָךְ מינך פִּתגָמָא לָא תְכַסֵא מִנִי פִּתגָם פתגמא:

38:14 Then King Zedekiah sent and had Jeremiah the prophet brought to him at the third entrance that is in the house of the LORD; and the king said to Jeremiah, "I am going to ask you something; do not hide anything from me."

38:15 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ כִּי אַגִּיד לְךָ הֲלוֹא הָמֵת תְּמִיתֵנִי וְכִי אִיעָצְךָ לֹא תִשְׁמַע אֵלָי:

38:15 וַאֲמַר יִרמְיָה לְצִדקִיָה אֲרֵי אֲחַוֵי לָךְ הֲלָא מִקטָל תִקטְלִינַנִי וַאֲרֵי אַמלְכִינָךְ לָא תְקַבֵיל מִנִי:

38:15 Then Jeremiah said to Zedekiah, "If I tell you, will you not certainly put me to death? Besides, if I give you advice, you will not listen to me."

38:16 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר חַי־יְהוָה (אֶת) [קק] אֲשֶׁר עָשָׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת אִם־אֲמִיתֶךָ וְאִם־אֶתֶּנְךָ בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ: ס

38:16 וְקַיֵים מַלְכָּא צִדקִיָה לְיִרמְיָה בסִתרָא לְמֵימַר קַיָים הוּא יוי יָת דְקַיֵים דעבד דעבד לָנָא יָת נַפשָׁתָא הָאִלֵין הדא אִם אַקטְלִינָךְ וְאִם אַמסְרִינָךְ בְּיַד גֻבְרַיָא בידא דגבריא הָאִלֵין דְבָעַן דבעו לְמִקטְלָךְ:

38:16 But King Zedekiah swore to Jeremiah in secret saying, "As the LORD lives, who made this life for us, surely I will not put you to death nor will I give you over to the hand of these men who are seeking your life."

38:17 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יָצֹא תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָיְתָה נַפְשֶׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ וְחָיִתָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ:

38:17 וַאֲמַר יִרמְיָה לְצִדקִיָה כִדנַן אֲמַר יוי אֱלָהֵי אלהא אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל אִם מִפַּק תִיפוֹק לְוָת רַברְבֵי מַלכָּא דְבָבֶל וְתִתקַיֵים נַפשָׁךְ וְקַרתָא הָדָא לָא תִתוֹקַד בְנוּרָא וְתֵיחֵי אַת וַאֲנָשׁ בֵיתָךְ:

38:17 Then Jeremiah said to Zedekiah, "Thus says the LORD God of hosts, the God of Israel, 'If you will indeed go out to the officers of the king of Babylon, then you will live, this city will not be burned with fire, and you and your household will survive.

38:18 וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּשְׂרָפוּהָ בָּאֵשׁ וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם׃ ס

38:18 וְאִם לָא תִיפּוֹק לְוָת רַבְרְבֵי מַלְכָא דְבָבֶל וְתִתְמְסַר קַרְתָּא הָדָא בִידָא דְכַסְדָאֵי וִיוֹקְדוּנַהּ בְּנוּרָא וְאַתְּ לָא תִשְׁתֵּיזֵב מִידְהוֹן מִנְהוֹן׃

38:18 'But if you will not go out to the officers of the king of Babylon, then this city will be given over to the hand of the Chaldeans; and they will burn it with fire, and you yourself will not escape from their hand.'"

38:19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי דֹאֵג אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־הַכַּשְׂדִּים פֶּן־יִתְּנוּ אֹתִי בְּיָדָם וְהִתְעַלְּלוּ־בִי׃ פ

38:19 וַאֲמַר מַלְכָּא צִדְקִיָּה לְיִרְמְיָה אֲנָא יָצִיף מִן יְהוּדָאֵי דְאִשְׁתְּמַעוּ לְכַסְדָאֵי דִלְמָא יִמְסְרוּן יָתִי בִּידְהוֹן וְיִתְלָעֲבוּן ויתעלבון בִּי׃

38:19 Then King Zedekiah said to Jeremiah, "I dread the Jews who have gone over to the Chaldeans, for they may give me over into their hand and they will abuse me."

38:20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתֵּנוּ שְׁמַע־נָא בְּקוֹל יְהוָה לַאֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ וְיִיטַב לְךָ וּתְחִי נַפְשֶׁךָ׃

38:20 וַאֲמַר יִרְמְיָה לָא יִמְסְרוּן קַבֵּיל כְּעַן לְמֵימְרָא דַיוי לְדַאֲנָא מְמַלֵּיל עִמָּךְ וְיֵיטַב לָךְ וְתִתְקַיַּים נַפְשָׁךְ׃

38:20 But Jeremiah said, "They will not give you over. Please obey the LORD in what I am saying to you, that it may go well with you and you may live.

38:21 וְאִם־מָאֵן אַתָּה לָצֵאת זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאַנִי יְהוָה׃

38:21 וְאִם מְסָרֵיב אַתְּ לֵית את צבי לְמִיפַּק דֵּין פִּתְגָמָא דְאַחְזְיַנִי יוי׃

38:21 "But if you keep refusing to go out, this is the word which the LORD has shown me:

38:22 וְהִנֵּה כָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוּצָאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהֵנָּה אֹמְרוֹת הִסִּיתוּךְ וְיָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הָטְבְּעוּ בַבֹּץ רַגְלֶךָ נָסֹגוּ אָחוֹר׃

38:22 וְהָא כָל נְשַׁיָּא דְאִשְׁתְּאָרָא בְּבֵית־מַלַּךְ בְּבֵית־מַלְכָא שִׁבְטָא דְבֵית יְהוּדָה מִתַּפְּקָן לְוָת רַבְרְבֵי מַלְכָא דְבָבֶל וְאִנִּין אָמְרִין אַטְעֲיוּךְ וִיכִילוּ לָךְ אֱנָשׁ אנשי שְׁלָמָךְ אִשְׁתְּקַעָא בְּבַהֲתָא רַגְלָךְ אִסְתְּחַרָא לַאֲחוֹרָא׃

38:22 'Then behold, all of the women who have been left in the palace of the king of Judah are going to be brought out to the officers of the king of Babylon; and those women will say, "Your close friends Have misled and overpowered you; While your feet were sunk in the mire, They turned back."

38:23 וְאֶת־כָּל־נָשֶׁיךָ וְאֶת־בָּנֶיךָ מוֹצִאִים אֶל־הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם כִּי בְיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּתָּפֵשׂ וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ פ

38:23 וְיָת כָּל נְשָׁךְ וְיָת בְּנָךְ מִתַּפְּקִין לְוָת כַסְדָאֵי לכסדאי וְאַתְּ לָא תִשְׁתֵּיזֵב מִידְהוֹן מִנְהוֹן אֲרֵי בִיַד מַלְכָא דְבָבֶל תִתְאֲחֵד תיתמסר וְיָת קַרְתָּא הָדָא תִתּוֹקַד תוֹקֵיד בְּנוּרָא׃

38:23 'They will also bring out all your wives and your sons to the Chaldeans, and you yourself will not escape from their hand, but will be seized by the hand of the king of Babylon, and this city will be burned with fire.'"

38:24 וַיֹּאמֶר צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אִישׁ אַל־יֵדַע בַּדְּבָרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת׃

38:24 וַאֲמַר צִדְקִיָּה לְיִרְמְיָה אֱנָשׁ לָא יִדַע בְּפִתְגָמַיָּא הָאִלֵּין וְלָא תְמוּת׃

38:24 Then Zedekiah said to Jeremiah, "Let no man know about these words and you will not die.

38:25 וְכִֽי־יִשְׁמְע֣וּ הַשָּׂרִים֮ כִּֽי־דִבַּ֣רְתִּי אִתָּךְ֒ וּבָ֣אוּ אֵלֶ֣יךָ וְאָמְר֣וּ אֵלֶ֡יךָ הַגִּֽידָה־נָּ֣א
לָ֠נוּ מַה־דִּבַּ֧רְתָּ אֶל־הַמֶּ֛לֶךְ אַל־תְּכַחֵ֥ד מִמֶּ֖נּוּ וְלֹ֣א נְמִיתֶ֑ךָ וּמַה־דִּבֶּ֥ר אֵלֶ֖יךָ הַמֶּֽלֶךְ׃
38:25 וַאֲרֵי יִשְׁמְעֽוּן רַבְרְבַיָא אֲרֵי מַלֵילִית עִמָךְ וְיֵיתוֹן לְוָתָךְ לָךְ וְיֵימְרֽוּן לָךְ חַו
כְעַן לַנָא מָא מַלֵילְתָ עִם מַלכָא לָא תְכַסֵי מִנַנָא וְלָא נִקטְלִינָךְ וּמָא מַלֵיל
עִמָךְ מַלכָא׃
38:25 "But if the officials hear that I have talked with you and come to you and say to you, 'Tell us now what you said to the king and what the king said to you; do not hide *it* from us and we will not put you to death,'

38:26 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֔ם מַפִּֽיל־אֲנִ֥י תְחִנָּתִ֖י לִפְנֵ֣י הַמֶּ֑לֶךְ לְבִלְתִּ֧י הֲשִׁיבֵ֛נִי בֵּ֥ית יְהוֹנָתָ֖ן
לָמ֥וּת שָֽׁם׃ פ
38:26 וְתֵימַר לְהוֹן בָעֽוּ בעיא אֲנָא בָעֵי מִן קֳדָם מַלכָא בְדִיל דְלָא לַאֲתָבֽוּתִי
לְבֵית בית יְהוֹנָתָן ספרא לִממָת תַמָן׃
38:26 then you are to say to them, 'I was presenting my petition before the king, not to make me return to the house of Jonathan to die there.'"

38:27 וַיָּבֹ֨אוּ כָל־הַשָּׂרִ֤ים אֶֽל־יִרְמְיָ֙הוּ֙ וַֽיִּשְׁאֲל֣וּ אֹת֔וֹ וַיַּגֵּ֤ד לָהֶם֙ כְּכָל־הַדְּבָרִ֣ים
הָאֵ֔לֶּה אֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה הַמֶּ֑לֶךְ וַיַּחֲרִ֣שׁוּ מִמֶּ֔נּוּ כִּ֥י לֹֽא־נִשְׁמַ֖ע הַדָּבָֽר׃ פ
38:27 וַאֲתוֹ כָל רַבְרְבַיָא לְוָת יִרמְיָה וְשַׁאִילֽוּ וּשׁאִילֽוּ יָתֵיה וְחַוִי לְהוֹן כְכָל
פִתגָמַיָא הָאִלֵין דְפַקֵיד די פקדיה מַלכָא וּשתִיקֽוּ מִנֵיה אֲרֵי לָא ולא אִשׁתְמַע
פִתגָמָא׃
38:27 Then all the officials came to Jeremiah and questioned him. So he reported to them in accordance with all these words which the king had commanded; and they ceased speaking with him, since the conversation had not been overheard.

38:28 וַיֵּ֤שֶׁב יִרְמְיָ֙הוּ֙ בַּחֲצַ֣ר הַמַּטָּרָ֔ה עַד־י֖וֹם אֲשֶׁר־נִלְכְּדָ֣ה יְרוּשָׁלָ֑͏ִם ס וְהָיָ֕ה כַּאֲשֶׁ֥ר
נִלְכְּדָ֖ה יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ פ
38:28 וִיתֵיב יִרמְיָה בְדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא עַד יוֹמָא דְאִתכְבֵישַׁת יְרֽוּשׁלַם וַהֲוָה כַד
אִתכְבֵישַׁת יְרֽוּשׁלַם׃
38:28 So Jeremiah stayed in the court of the guardhouse until the day that Jerusalem was captured.

39:1 בַּשָּׁנָ֣ה הַ֠תְּשִׁעִית לְצִדְקִיָּ֨הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֜ה בַּחֹ֣דֶשׁ הָעֲשִׂרִ֗י בָּ֠א נְבוּכַדְרֶאצַּ֨ר
מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֤ל וְכָל־חֵילוֹ֙ אֶל־יְר֣וּשָׁלַ֔͏ִם וַיָּצֻ֖רוּ עָלֶֽיהָ׃ ס
39:1 בְשַׁתָא תְשִׁיעֵיתָא לְצִדקִיָה מַלַךְ מלכא שִׁבטָא דְבֵית יְהֽוּדָה בְיַרחָא
עֲשִׂירָאָה אֲתָא נְבֽוּכַדנַצַר נבוכדרצר מַלכָא דְבָבַל וְכָל מַשׁרְיָתֵיה לִירֽוּשׁלַם
וְצָרֽוּ עֲלַה׃
39:1 Now when Jerusalem was captured in the ninth year of Zedekiah king of Judah, in the tenth month, Nebuchadnezzar king of Babylon and all his army came to Jerusalem and laid siege to it;

39:2 בְּעַשְׁתֵּֽי־עֶשְׂרֵ֤ה שָׁנָה֙ לְצִדְקִיָּ֔הוּ בַּחֹ֥דֶשׁ הָרְבִיעִ֖י בְּתִשְׁעָ֣ה לַחֹ֑דֶשׁ הָבְקְעָ֖ה הָעִֽיר׃
39:2 בַחדָא־עַסרֵי בחד־עַסרֵי שְׁנִין לְצִדקִיָה בְיַרחָא רְבִיעָאָה בתִשׁעָה לְיַרחָא
אִיתְרַעַת איתבזועת קַרתָא׃
39:2 in the eleventh year of Zedekiah, in the fourth month, in the ninth *day* of the month, the city *wall* was breached.

39:3 וַיָּבֹ֗אוּ כֹּ֚ל שָׂרֵ֣י מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וַיֵּשְׁב֖וּ בְּשַׁ֣עַר הַתָּ֑וֶךְ נֵרְגַ֣ל שַׂר־אֶ֠צֶר סַמְגַּר־נְב֞וּ
שַׂר־סְכִ֣ים רַב־סָרִ֗יס נֵרְגַ֤ל שַׂר־אֶ֙צֶר֙ רַב־מָ֔ג וְכָל־שְׁאֵרִ֔ית שָׂרֵ֖י מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃
39:3 וַאֲתוֹ כָל רַבְרְבֵי מַלכָא דְבָבַל ויתיבו וִתִיבֽוּ בְתַרעָא מְצִיעָאָה מציעיתא
נֵרְגַל־שַׁראַצַר סַמגַר־נְבוֹ שַׂרסְכִים רַב־ סָרִיס נֵרגַל־שַׁראַצַר רַב־ מָג וְכָל שְׁאָר
רַבְרְבֵי מַלכָא דְבָבַל׃
39:3 Then all the officials of the king of Babylon came in and sat down at the Middle Gate: Nergal-sar-ezer,

Samgar-nebu, Sar-sekim the Rab-saris, Nergal-sar-ezer *the* Rab-mag, and all the rest of the officials of the king of Babylon.

39:4 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכֹל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרְחוּ וַיֵּצְאוּ
לַיְלָה מִן־הָעִיר דֶּרֶךְ גַּן הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר בֵּין הַחֹמֹתָיִם וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃
39:4 וַהֲוָה כַּד חֲזָנוּן צִדְקִיָּה מַלַךְ שִׁבְטָא דְבֵית יְהוּדָה וְכָל גִּבְרֵי עָבְדֵי קְרָבָא
מְגִיחֵי וַעֲרַקוּ וּנפַקוּ בְּלֵילְיָא מִן קַרְתָּא בְּאוֹרַח גִּנְתָא דְמַלְכָּא בְּתַרְעָא בֵּין
שֻׁורַיָּא וּנפַק בְּאוֹרַח מֵישְׁרָא׃

39:4 When Zedekiah the king of Judah and all the men of war saw them, they fled and went out of the city at night by way of the king's garden through the gate between the two walls; and he went out toward the Arabah.

39:5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂגוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ וַיִּקְחוּ אֹתוֹ
וַיַּעֲלֻהוּ אֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים׃
39:5 וּרדַפָּא מַשִׁרְיַת כַּסְדָּאֵי בָּתְרֵיהוֹן וְאַדבִּיקוּ ודבקו ודברו יָת צִדְקִיָּה
בְמֵישְׁרֵי יְרֵיחוֹ וּדבַרוּ יָתֵיה וְאַסְקוּהִי לְוָת נְבוּכַדנֶצַּר נבוכדרצר מַלְכָּא דְבָבַל
לְרִבלַת לְרִבְלָה בְּאַרְעָא דַחֲמָת לארע דרומא וּמַלֵּיל עִמֵּיה פִּתְגָּמֵי פיתגמין
דִינִין׃

39:5 But the army of the Chaldeans pursued them and overtook Zedekiah in the plains of Jericho; and they seized him and brought him up to Nebuchadnezzar king of Babylon at Riblah in the land of Hamath, and he passed sentence on him.

39:6 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ בְּרִבְלָה לְעֵינָיו וְאֵת כָּל־חֹרֵי יְהוּדָה
שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל׃
39:6 וּנכַס מַלְכָּא דְבָבַל יָת בְּנֵי צִדְקִיָּה בְּרִבְלָה לְעֵינוֹהִי וְיָת כָּל רַבְרְבֵי
יְהֻודָה נְכַס מַלְכָּא דְבָבַל׃

39:6 Then the king of Babylon slew the sons of Zedekiah before his eyes at Riblah; the king of Babylon also slew all the nobles of Judah.

39:7 וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם לָבִיא אֹתוֹ בָּבֶלָה׃
39:7 וְיָת עֵינֵי צִדְקִיָּה עַוַּר וְאַסְרֵיה בְּשֵׁישְׁלָן דִנחַשׁ לְאוֹבָלָא יָתֵיה לְבָבַל׃

39:7 He then blinded Zedekiah's eyes and bound him in fetters of bronze to bring him to Babylon.

39:8 וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּית הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת־חֹמוֹת יְרוּשָׁלִַם
נָתָצוּ׃
39:8 וְיָת בֵּית־מַלְכָּא וְיָת בֵּית־עַמָּא אוֹקִידוּ כָסדָּאֵי בְּנוּרָא וְיָת שׁוּרֵי יְרֻושְׁלַם
תָּרַעוּ׃

39:8 The Chaldeans also burned with fire the king's palace and the houses of the people, and they broke down the walls of Jerusalem.

39:9 וְאֵת יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֵת יֶתֶר
הָעָם הַנִּשְׁאָרִים הֶגְלָה נְבוּזַר־אֲדָן רַב־טַבָּחִים בָּבֶל׃
39:9 וְיָת שְׁאָר עַמָּא דְאִשְׁתְּאַרוּ בְקַרְתָּא וְיָת שְׁמִיעַיָּא דְאִשְׁתְּמַעוּ עֲלוֹהִי וְיָת שְׁאַר
עַמָּא דְאִשְׁתְּאַרוּ אַגלִי נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קָטוֹלַיָּא לְבָבַל׃

39:9 As for the rest of the people who were left in the city, the deserters who had gone over to him and the rest of the people who remained, Nebuzaradan the captain of the bodyguard carried *them* into exile in Babylon.

39:10 וּמִן־הָעָם הַדַּלִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים וִיגֵבִים בַּיּוֹם הַהוּא׃
39:10 וּמִן עַמָּא חֲשִׁיכַיָּא חשיכא דְלֵית לְהוֹן מְדַעַם אַשְׁאַר נְבוּזַרְאֲדָן רָב
קָטוֹלַיָּא בְּאַרְעָא דְבֵית יְהוּדָה וּמַנִּינוּן וּמַנֵּינֵי לְמִהוֵי מַפלְחִין בְּחַקלִין וּבכַרמִין

בְּיוֹמָא הַהֻוא׃

39:10 But some of the poorest people who had nothing, Nebuzaradan the captain of the bodyguard left behind in the land of Judah, and gave them vineyards and fields at that time.

39:11 וַיְצַו נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־יִרְמְיָהוּ בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לֵאמֹר׃

39:11 וּפַקֵּיד נְבוּכַדנַצַּר נבוכדרצר מַלְכָא דְבָבַל עַל יִרמְיָה בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קְטוֹלַיָא לְמֵימַר׃

39:11 Now Nebuchadnezzar king of Babylon gave orders about Jeremiah through Nebuzaradan the captain of the bodyguard, saying,

39:12 קָחֶנּוּ וְעֵינֶיךָ שִׂים עָלָיו וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רָע כִּי (אִם) [קק] כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אֵלֶיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ׃

39:12 דְבַרהִי וְעֵינָךְ שַׁוִי עֲלוֹהִי וְלָא תַעֲבֵיד לֵיה מִדְעַם בִּישׁ בִישׁא אֱלָהֵין כְּמָא דִימַלֵיל דְמַלֵיל עִמָךְ כֵין עֲבֵיד עִמֵיה׃

39:12 "Take him and look after him, and do nothing harmful to him, but rather deal with him just as he tells you."

39:13 וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וּנְבוּשַׁזְבָּן רַב־סָרִיס וְנֵרְגַל שַׂר־אֶצֶר רַב־מָג וְכֹל רַבֵּי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃

39:13 וּשׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קְטוֹלַיָא וּנבֻושֵׁזבָן רַב־ סָרִיס וְנֵרְגַל־שַׁרְאַצַר רַב־ מָג וְכָל שְׁאר רַבְרְבֵי רבי מַלְכָא מלכיא דְבָבַל׃

39:13 So Nebuzaradan the captain of the bodyguard sent *word*, along with Nebushazban the Rab-saris, and Nergal-sar-ezer the Rab-mag, and all the leading officers of the king of Babylon;

39:14 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ מֵחֲצַר הַמַּטָּרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל־הַבָּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם׃ ס

39:14 וּשׁלַחֻו וּדבַרֻו יָת יִרמְיָה מִדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא בֵית־אְסִירֵי וִיהַבֻו יָתֵיה לִגדַלְיָה בַר אֲחִיקָם בַר שָׁפָן לְאַפָקֻותֵיה לְבֵיתָא וִיתֵיב בְגוֹ עַמָא׃

39:14 they even sent and took Jeremiah out of the court of the guardhouse and entrusted him to Gedaliah, the son of Ahikam, the son of Shaphan, to take him home. So he stayed among the people.

39:15 וְאֶל־יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה בִּהְיֹתוֹ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃

39:15 וְעִם יִרמְיָהו הֲוָה פִתגָם נְבֻואָה מִן־קֳדָם יוי פִתגָמָא דַיוי כַד הֲוָה כְלֵי בְדָרַת בֵית־אֲסִירַיָא לְמֵימַר׃

39:15 Now the word of the LORD had come to Jeremiah while he was confined in the court of the guardhouse, saying,

39:16 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ לְעֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי (מֵבִי) [מֵבִיא] אֶת־דְּבָרַי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא׃

39:16 אִיזֵיל וְתֵימַר לְעַבדָא דְמַלכָא צִדקִיָה לְמֵימַר כִדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דִישְׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי יָת פִתגָמַי עַל קַרתָא הָדָא לְבִישָׁא לבישתא וְלָא לְטָבָא וִיהוֹן קֳדָמָךְ בְיוֹמָא הַהֻוא׃

39:16 "Go and speak to Ebed-melech the Ethiopian, saying, 'Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Behold, I am about to bring My words on this city for disaster and not for prosperity; and they will take place before you on that day.

39:17 וְהִצַּלְתִּיךָ בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם׃

39:17 וַאֲשֵׁיזְבִינָךְ בְיוֹמָא הַהֻוא אֲמַר יוי וְלָא תִתמְסַר בְיַד גֻבְרַיָא דְאַתְּ דָחֵיל מִן־קֳדָמֵיהוֹן׃

39:17 "But I will deliver you on that day," declares the LORD, "and you will not be given into the hand of the men

whom you dread.

39:18 כִּ֤י מַלֵּט֙ אֲמַלֶּטְךָ֔ וּבַחֶ֖רֶב לֹ֣א תִפֹּ֑ל וְהָיְתָ֨ה לְךָ֤ נַֽפְשְׁךָ֙ לְשָׁלָ֔ל כִּֽי־בָטַ֥חְתָּ בִּ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס

39:18 אֲרֵי שֵׁיזָבָא אֲשֵׁיזְבִינָךְ וּבחַרבָא לָא תִתקְטִיל ותהֵי לָך נַפשָׁך לְשֵׁיזָבָא אֲרֵי אִתרְחֵיצתָא עַל מֵימְרִי אֲמַר יוי׃

39:18 "For I will certainly rescue you, and you will not fall by the sword; but you will have your *own* life as booty, because you have trusted in Me," declares the LORD.'"

40:1 הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־הָיָ֤ה אֶֽל־יִרְמְיָ֙הוּ֙ מֵאֵ֣ת יְהוָ֔ה אַחַ֣ר שַׁלַּ֣ח אֹת֗וֹ נְבוּזַרְאֲדָ֛ן רַב־טַבָּחִ֖ים מִן־הָֽרָמָ֑ה בְּקַחְתּ֣וֹ אֹת֗וֹ וְהֽוּא־אָס֤וּר בָּֽאזִקִּים֙ בְּת֨וֹךְ כָּל־גָּל֤וּת יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ וִֽיהוּדָ֔ה הַמֻּגְלִ֖ים בָּבֶֽלָה׃

40:1 פִּתגָם נְבוּאָה דַהֲוָה עִם דעִים יִרמְיָה מִן־קֳדָם יוי בָתַר דשַׁלַח יָתֵיה נְבֻוזַראֲדָן רַב־קָטוֹלַיָא מִן רָמְתָא כַד דְבַר יָתֵיה וְהֻוא אֲסִיר בְּעִזקַיָא בזיקיא בעזקתא בְגוֹ כָל גָלְוּת יְרֻושׁלַם ישראל וִיהֻודה דְאִיתַגלִיאֻו לְבָבֶל׃

40:1 The word which came to Jeremiah from the LORD after Nebuzaradan captain of the bodyguard had released him from Ramah, when he had taken him bound in chains among all the exiles of Jerusalem and Judah who were being exiled to Babylon.

40:2 וַיִּקַּ֥ח רַב־טַבָּחִ֖ים לְיִרְמְיָ֑הוּ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ דִּבֶּר֙ אֶת־הָרָעָ֣ה הַזֹּ֔את אֶל־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃

40:2 וּדבַר רַב־קָטוֹלַיָא לְיִרמְיָה וַאֲמַר לֵיה יוי אֱלָהָך גְזַר ית בִשׁתָא הָדָא עַל אַתרָא הָדֵין׃

40:2 Now the captain of the bodyguard had taken Jeremiah and said to him, "The LORD your God promised this calamity against this place;

40:3 וַיָּבֵ֥א וַיַּ֛עַשׂ יְהוָ֖ה כַּאֲשֶׁ֣ר דִּבֵּ֑ר כִּֽי־חֲטָאתֶ֤ם לַֽיהוָה֙ וְלֹא־שְׁמַעְתֶּ֣ם בְּקוֹל֔וֹ וְהָיָ֥ה לָכֶ֖ם (דָּבָר) [הַדָּבָ֥ר] הַזֶּֽה׃

40:3 וְאַיתִי וְקַיֵים וַאֲתָא וַעֲבַד יוי כְּמָא דְמַלֵיל אֲרֵי חַבתֻון קֳדָם יוי וְלָא קַבֵילתֻון לְמֵימְרֵיה וַהֲוָה ויהי לְכוֹן פִּתגָמָא הָדֵין׃

40:3 and the LORD has brought *it* on and done just as He promised. Because you *people* sinned against the LORD and did not listen to His voice, therefore this thing has happened to you.

40:4 וְעַתָּ֞ה הִנֵּ֧ה פִתַּחְתִּ֣יךָ הַיּ֗וֹם מִֽן־הָאזִקִּים֮ אֲשֶׁ֣ר עַל־יָדֶךָ֒ אִם־ט֨וֹב בְּעֵינֶ֜יךָ לָב֧וֹא אִתִּ֣י בָבֶ֗ל בֹּ֚א וְאָשִׂ֣ים אֶת־עֵינִי֮ עָלֶיךָ֒ וְאִם־רַ֧ע בְּעֵינֶ֛יךָ לָבֽוֹא־אִתִּ֥י בָבֶ֖ל חֲדָ֑ל רְאֵה֙ כָּל־הָאָ֣רֶץ לְפָנֶ֔יךָ אֶל־ט֨וֹב וְאֶל־הַיָּשָׁ֧ר בְּעֵינֶ֛יךָ לָלֶ֥כֶת שָׁ֖מָּה לֵֽךְ׃

40:4 וּכעַן הָא שַׁרִיתָך יוֹמָא דֵין מִן עִזקַיָא עזקתא דְעַל יְדָך אִם תָקֵין בְעֵינָך לְמֵיתֵי עִמִי לְבָבֶל אִיתָא וַאֲשַׁוֵי יָת עֵינִי עֲלָך וְאִם בִישׁ בְעֵינָך לְמֵיתֵי עִמִי לְבָבֶל אִתמְנַע חֲזִי כָל אַרעָא קֳדָמָך לִדתָקֵין וְלִדכָשַׁר בְעֵינָך קדמך לְמֵיזַל לְתַמָן תמן אִיזֵיל׃

40:4 "But now, behold, I am freeing you today from the chains which are on your hands. If you would prefer to come with me to Babylon, come *along*, and I will look after you; but if you would prefer not to come with me to Babylon, never mind. Look, the whole land is before you; go wherever it seems good and right for you to go."

40:5 וְעוֹדֶ֣נּוּ לֹֽא־יָשׁ֗וּב וְשֻׁ֡בָה אֶל־גְּדַלְיָ֣ה בֶן־אֲחִיקָ֣ם בֶּן־שָׁפָ֡ן אֲשֶׁר֩ הִפְקִ֨יד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֜ל בְּעָרֵ֣י יְהוּדָ֗ה וְשֵׁ֤ב אִתּוֹ֙ בְּת֣וֹךְ הָעָ֔ם א֠וֹ אֶל־כָּל־הַיָּשָׁ֧ר בְּעֵינֶ֛יךָ לָלֶ֖כֶת לֵ֑ךְ וַיִּתֶּן־ל֧וֹ רַב־טַבָּחִ֛ים אֲרֻחָ֥ה וּמַשְׂאֵ֖ת וַֽיְשַׁלְּחֵֽהוּ׃

40:5 וְאִם לֵית אַת צָבֵי לְמִתַּב וְתוּב לְוָת גְדַליָה בַר אֲחִיקָם בַר שָׁפָן דְמַנִי ומני מַלכָא דְבָבַל בְקִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה וְתִיב ויהב עִמֵיה בְגוֹ עַמָא אוֹ לְכָל

דִּכְשַׁר בְּעֵינָךְ לְמֵיזַל אִיזֵיל וּמַנִי לֵיה רַב־קָטוֹלַיָא רַב־קטולין מַתְּנָן וּמְנִיזבְּנָן
וּנבַזבְּזָן וְשַׁלְּחֵיה׃

40:5 As Jeremiah was still not going back, *he said*, "Go on back then to Gedaliah the son of Ahikam, the son of Shaphan, whom the king of Babylon has appointed over the cities of Judah, and stay with him among the people; or else go anywhere it seems right for you to go." So the captain of the bodyguard gave him a ration and a gift and let him go.

40:6 וַיָּבֹ֧א יִרְמְיָ֛הוּ אֶל־גְּדַלְיָ֥ה בֶן־אֲחִיקָ֖ם הַמִּצְפָּ֑תָה וַיֵּ֤שֶׁב אִתּוֹ֙ בְּת֣וֹךְ הָעָ֔ם
הַנִּשְׁאָרִ֖ים בָּאָֽרֶץ׃ ס
40:6 וַאֲתָא יִרמְיָה לְוָת גְדַלְיָה בַר אֲחִיקָם לְמַצפְיָא וִיתֵיב עִמֵיה בְגוֹ עַמָא
דְאִשׁתְאַרוּ בְאַרעָא׃

40:6 Then Jeremiah went to Mizpah to Gedaliah the son of Ahikam and stayed with him among the people who were left in the land.

40:7 וַיִּשְׁמְע֨וּ כָל־שָׂרֵ֜י הַחֲיָלִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בַּשָּׂדֶה֙ הֵ֣מָּה וְאַנְשֵׁיהֶ֔ם כִּֽי־הִפְקִ֧יד מֶלֶךְ־בָּבֶ֛ל
אֶת־גְּדַלְיָ֥הוּ בֶן־אֲחִיקָ֖ם בָּאָ֑רֶץ וְכִ֣י הִפְקִ֣יד אִתּ֗וֹ אֲנָשִׁ֤ים וְנָשִׁים֙ וָטָ֔ף וּמִדַּלַּ֣ת
הָאָ֔רֶץ מֵאֲשֶׁ֥ר לֹֽא־הָגְל֖וּ בָּבֶֽלָה׃
40:7 וּשׁמַעוּ כָל רַבָנֵי־חֵילָוָתָא רַברְבֵי־חֵילָוָתָא דִבחַקלָא אִנוּן וְגִיבָרֵיהוֹן אֲרֵי
מַנִי מַלכָא דְבָבַל יָת גְדַליָה בַר אֲחִיקָם בְאַרעָא וַאֲרֵי מַנִי עִמֵיה גֻבְרַיָא וּנשַׁיָא
וְטַפלָא וּמֵחַשִׁיכֵי ומחשיבי עַמָא דְאַרעָא מִדַלָא אִתגַלִיאוּ לְבָבַל׃

40:7 Now all the commanders of the forces that were in the field, they and their men, heard that the king of Babylon had appointed Gedaliah the son of Ahikam over the land and that he had put him in charge of the men, women and children, those of the poorest of the land who had not been exiled to Babylon.

40:8 וַיָּבֹ֥אוּ אֶל־גְּדַלְיָ֖ה הַמִּצְפָּ֑תָה וְיִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֡הוּ וְיוֹחָנָ֣ן וְיוֹנָתָ֣ן בְּֽנֵי־קָ֠רֵחַ
וּשְׂרָיָ֨ה בֶן־תַּנְחֻ֜מֶת וּבְנֵ֣י (עוֹפַי) [עֵיפַ֣י] הַנְּטֹפָתִ֗י וִֽיזַנְיָ֙הוּ֙ בֶּן־הַמַּ֣עֲכָתִ֔י הֵ֖מָּה
וְאַנְשֵׁיהֶֽם׃
40:8 וַאֲתוֹ לְוָת גְדַלְיָה גדליהו לְמִצפְתָא לְמִצפְיָא וְיִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה וְיוֹחָנָן
וְיוֹנָתָן בְנֵי בַר קָרֵחַ וּשׂרָיָה בַר תַנחֻמַת וּבנֵי עֵיפַי דְמִנְטוֹפָא דמן נטופא וִיזַנְיָה
בַר מַעֲכָת מעכה אִנוּן וְגֻברֵיהוֹן׃

40:8 So they came to Gedaliah at Mizpah, along with Ishmael the son of Nethaniah, and Johanan and Jonathan the sons of Kareah, and Seraiah the son of Tanhumeth, and the sons of Ephai the Netophathite, and Jezaniah the son of the Maacathite, *both* they and their men.

40:9 וַיִּשָּׁבַ֨ע לָהֶ֜ם גְּדַלְיָ֨הוּ בֶן־אֲחִיקָ֤ם בֶּן־שָׁפָן֙ וּלְאַנְשֵׁיהֶ֣ם לֵאמֹ֔ר אַל־תִּֽירְא֖וּ
מֵעֲב֣וֹד הַכַּשְׂדִּ֑ים שְׁב֣וּ בָאָ֗רֶץ וְעִבְד֛וּ אֶת־מֶ֥לֶךְ בָּבֶ֖ל וְיִיטַ֥ב לָכֶֽם׃
40:9 וְקַיֵים לְהוֹן גְדַלְיָה בַר אֲחִיקָם בַר שָׁפָן וּלְגֻברֵיהוֹן לְמֵימַר לָא תִדחֲלוּן
מִלְמִפלַח לְכַסדָאֵי כַסדָאֵי תִיבוּ בְאַרעָא וּפלַחוּ יָת מַלכָא דְבָבַל וְיֵיטַב לְכוֹן׃

40:9 Then Gedaliah the son of Ahikam, the son of Shaphan, swore to them and to their men, saying, "Do not be afraid of serving the Chaldeans; stay in the land and serve the king of Babylon, that it may go well with you.

40:10 וַאֲנִ֗י הִנְנִ֤י יֹשֵׁב֙ בַּמִּצְפָּ֔ה לַעֲמֹד֙ לִפְנֵ֣י הַכַּשְׂדִּ֔ים אֲשֶׁ֥ר יָבֹ֖אוּ אֵלֵ֑ינוּ וְאַתֶּ֡ם
אִסְפוּ֩ יַ֨יִן וְקַ֜יִץ וְשֶׁ֗מֶן וְשִׂ֙מוּ֙ בִּכְלֵיכֶ֔ם וּשְׁב֖וּ בְּעָרֵיכֶ֥ם אֲשֶׁר־תְּפַשְׂתֶּֽם׃
40:10 וַאֲנָא הָאֲנָא יָתֵיב בְמַצפְיָא לְמֵקָם קֳדָם כַסדָאֵי דְיֵיתוֹן עֲלַנָא וְאַתּוּן כְנוּשׁוּ
חֲמַרָא וּדבֵילְתָא וּמִשׁחָא וְשַׁווֹ בְמָנֵיכוֹן וְתִיבוּ בְקִרוֵיכוֹן דַאֲחַדתּוּן׃

40:10 "Now as for me, behold, I am going to stay at Mizpah to stand *for you* before the Chaldeans who come to us; but as for you, gather in wine and summer fruit and oil and put *them* in your *storage* vessels, and live in your cities that you have taken over."

40:11 וְגַ֣ם כָּל־הַיְּהוּדִ֣ים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָ֣ב וּבִבְנֵֽי־עַמּ֨וֹן וּבֶאֱד֜וֹם וַאֲשֶׁ֣ר בְּכָל־הָאֲרָצ֗וֹת
שָֽׁמְע֔וּ כִּֽי־נָתַ֧ן מֶלֶךְ־בָּבֶ֛ל שְׁאֵרִ֖ית לִיהוּדָ֑ה וְכִי֙ הִפְקִ֣יד עֲלֵיהֶ֔ם אֶת־גְּדַלְיָ֖הוּ

בֶּן־אֲחִיקָ֖ם בֶּן־שָׁפָֽן׃
40:11 וְאַף כָּל יְהוּדָאֵי דִבְמוֹאָב וּבִבנֵי עַמוֹן וּבַאֲדוֹם וְדִבכָל מְדִינָתָא שְׁמַעוּ אֲרֵי שְׁבַק מַלכָּא דְבָבַל שְׁאָרָא לִדבֵית יְהוּדָה וַאֲרֵי מַנִי עֲלֵיהוֹן יָת גְדַליָה בַר אֲחִיקָם בַר שָׁפָן׃
40:11 Likewise, also all the Jews who were in Moab and among the sons of Ammon and in Edom and who were in all the *other* countries, heard that the king of Babylon had left a remnant for Judah, and that he had appointed over them Gedaliah the son of Ahikam, the son of Shaphan.

40:12 וַיָּשֻׁ֣בוּ כָל־הַיְּהוּדִ֗ים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת֙ אֲשֶׁ֣ר נִדְּחוּ־שָׁ֔ם וַיָּבֹ֧אוּ אֶֽרֶץ־יְהוּדָ֛ה אֶל־גְּדַלְיָ֖הוּ הַמִּצְפָּ֑תָה וַיַּאַסְפ֛וּ יַ֥יִן וָקַ֖יִץ הַרְבֵּ֥ה מְאֹֽד׃ פ
40:12 וְתָבוּ כָל יְהוּדָאֵי מִכָּל אַתרַיָא דְאִתבַדַרוּ לְתַמָן וַאְתוֹ לְאַרעָא דְבֵית יְהוּדָה לְוָת גְדַליָה לְמַצפְּיָא וּכנַשׁוּ חַמרָא וּדבֵילְתָא סַגִי לַחדָא׃
40:12 Then all the Jews returned from all the places to which they had been driven away and came to the land of Judah, to Gedaliah at Mizpah, and gathered in wine and summer fruit in great abundance.

40:13 וְיֽוֹחָנָן֙ בֶּן־קָרֵ֔חַ וְכָל־שָׂרֵ֥י הַחֲיָלִ֖ים אֲשֶׁ֣ר בַּשָּׂדֶ֑ה בָּ֥אוּ אֶל־גְּדַלְיָ֖הוּ הַמִּצְפָּֽתָה׃
40:13 וְיוֹחָנָן בַר קָרֵחַ וְכָל רַבָּנֵי־חֵילָוָתָא דִבחַקלָא אְתוֹ לְוָת גְדַליָה לְמַצפְּיָא׃
40:13 Now Johanan the son of Kareah and all the commanders of the forces that were in the field came to Gedaliah at Mizpah

40:14 וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֗יו הֲיָדֹ֤עַ תֵּדַע֙ כִּ֚י בַּעֲלִ֣יס ׀ מֶ֣לֶךְ בְּנֵֽי־עַמּ֗וֹן שָׁלַח֙ אֶת־יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֔ה לְהַכֹּתְךָ֖ נָ֑פֶשׁ וְלֹֽא־הֶאֱמִ֣ין לָהֶ֔ם גְּדַלְיָ֖הוּ בֶּן־אֲחִיקָֽם׃
40:14 וַאֲמַרוּ לֵיהּ הְמִידָע דְמִדַע תִידַע אֲרֵי בַעֲלִיס מַלכָּא דִבנֵי עַמוֹן שְׁלַח יָת יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה לְמִקטְלָךְ נְפַשׁ וְלָא הֵימֵין לְהוֹן גְדַליָה בַר אֲחִיקָם׃
40:14 and said to him, "Are you well aware that Baalis the king of the sons of Ammon has sent Ishmael the son of Nethaniah to take your life?" But Gedaliah the son of Ahikam did not believe them.

40:15 וְיוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָ֠רֵחַ אָמַ֨ר אֶל־גְּדַלְיָ֜הוּ בַסֵּ֣תֶר בַּמִּצְפָּ֗ה לֵאמֹר֙ אֵ֣לְכָה נָּ֔א וְאַכֶּה֙ אֶת־יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֔ה וְאִ֖ישׁ לֹ֣א יֵדָ֑ע לָ֣מָּה יַכֶּ֣כָּה נֶּ֗פֶשׁ וְנָפֹ֙צוּ֙ כָּל־יְהוּדָ֔ה הַנִּקְבָּצִ֣ים אֵלֶ֔יךָ וְאָבְדָ֖ה שְׁאֵרִ֥ית יְהוּדָֽה׃
40:15 וְיוֹחָנָן בַר קָרֵחַ אֲמַר לִגדַליָה בְסִתרָא בְמַצפְּיָא לְמֵימַר אִיזֵיל כְעַן וְאַמחֵי יָת יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה וַאֲנָשׁ לָא יְדַע לְמָא יִקטְלִינָךְ נְפַשׁ וְיִתבַדְרוּן כָל דְבֵית יְהוּדָה דְאִתכְנִישׁוּ לְוָתָךְ וְיֵיבַד שְׁאָרָא דְבֵית יְהוּדָה׃
40:15 Then Johanan the son of Kareah spoke secretly to Gedaliah in Mizpah, saying, "Let me go and kill Ishmael the son of Nethaniah, and not a man will know! Why should he take your life, so that all the Jews who are gathered to you would be scattered and the remnant of Judah would perish?"

40:16 וַיֹּ֨אמֶר גְּדַלְיָ֤הוּ בֶן־אֲחִיקָם֙ אֶל־יוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָרֵ֔חַ אַל־(תַּעַשׂ) [תַּעֲשֵׂ֖ה] אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֑ה כִּֽי־שֶׁ֛קֶר אַתָּ֥ה דֹבֵ֖ר אֶל־יִשְׁמָעֵֽאל׃ ס
40:16 וַאֲמַר גְדַליָה בַר אֲחִיקָם לְיוֹחָנָן בַר קָרֵחַ לָא תַעֲבֵיד יָת פִתגָמָא הָדֵין אֲרֵי שִׁקרָא אַת מְמַלֵיל עַל יִשׁמָעֵאל׃
40:16 But Gedaliah the son of Ahikam said to Johanan the son of Kareah, "Do not do this thing, for you are telling a lie about Ishmael."

41:1 וַיְהִ֣י ׀ בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֗י בָּ֣א יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֣ה בֶן־אֱלִישָׁמָ֡ע מִזֶּ֣רַע הַמְּלוּכָ֡ה וְרַבֵּי֩ הַמֶּ֨לֶךְ וַעֲשָׂרָ֧ה אֲנָשִׁ֛ים אִתּ֖וֹ אֶל־גְּדַלְיָ֣הוּ בֶן־אֲחִיקָ֑ם הַמִּצְפָּ֔תָה וַיֹּ֨אכְלוּ שָׁ֥ם לֶ֛חֶם יַחְדָּ֖ו בַּמִּצְפָּֽה׃
41:1 וַהֲוָה בְיַרחָא שְׁבִיעָאָה אֲתָא יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה בַר אֱלִישָׁמָע מִזַרעָא דְמַלכֻותָא וְרַברְבֵי מַלכָּא וְעַסרָא גֻברִין עִמֵיהּ לְוָת גְדַליָה בַר אֲחִיקָם לְמַצפְּיָא וַאֲכַלוּ תַמָן לַחמָא כַחדָא בְמַצפְּיָא׃

41:1 In the seventh month Ishmael the son of Nethaniah, the son of Elishama, of the royal family and *one* of the chief officers of the king, along with ten men, came to Mizpah to Gedaliah the son of Ahikam. While they were eating bread together there in Mizpah,

41:2 וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַעֲשֶׂרֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ
בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב וַיָּמֶת אֹתוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃
41:2 וְקָם יִשְׁמָעֵאל בַּר נְתַנְיָה וְעַסְרָא גֻבְרִין דַהֲווֹ עִמֵיה וּמְחוֹ יָת גְדַלְיָה בַר
אֲחִיקָם בַּר שָׁפָן בְּחַרְבָּא וּקְטַל וּקְטַלוּ יָתֵיה דְמַנִי מַלְכָּא דְבָבֶל בְּאַרְעָא׃
41:2 Ishmael the son of Nethaniah and the ten men who were with him arose and struck down Gedaliah the son of Ahikam, the son of Shaphan, with the sword and put to death the one whom the king of Babylon had appointed over the land.

41:3 וְאֵת כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר
נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִכָּה יִשְׁמָעֵאל׃
41:3 וְיָת כָּל יְהוּדָאֵי דַהֲווֹ עִמֵיה עִם גְדַלְיָה בְמַצְפְּיָא וְיָת כַּסְדָאֵי דְאִשְׁתְּכַחוּ
תַמָן יָת גֻבְרֵי עָבְדֵי מְגִיחֵי קְרָבָא קְטַל מְחָא יִשְׁמָעֵאל׃
41:3 Ishmael also struck down all the Jews who were with him, *that is* with Gedaliah at Mizpah, and the Chaldeans who were found there, the men of war.

41:4 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהָמִית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע׃
41:4 וַהֲוָה בְיוֹמָא תִנְיָנָא לְמִקְטַל יָת גְדַלְיָה וַאֲנָשׁ לָא יְדַע׃
41:4 Now it happened on the next day after the killing of Gedaliah, when no one knew about *it*,

41:5 וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם מִשִּׁלוֹ וּמִשֹּׁמְרוֹן שְׁמֹנִים אִישׁ מְגֻלְּחֵי זָקָן וּקְרֻעֵי בְגָדִים
וּמִתְגֹּדְדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃
41:5 וַאֲתוֹ גֻבְרַיָא מִשְׁכֶם מִשִׁילוֹ וּמִשֹׁמְרוֹן תְמָנַן גֻבְרָא גברין גבריא כַּד כִּד
מְגַלְחִין דִקְנֵיהוֹן וּמְבַזְעִין לְבוּשֵׁיהוֹן וּמִתְהָמְמִין וְקֻרְבָּנָא וּלְבוֹנְתָא בִידֵיהוֹן
לְאֵיתָאָה לְבֵית־מַקְדְשָׁא דַיוי׃
41:5 that eighty men came from Shechem, from Shiloh, and from Samaria with their beards shaved off and their clothes torn and their bodies gashed, having grain offerings and incense in their hands to bring to the house of the LORD.

41:6 וַיֵּצֵא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לִקְרָאתָם מִן־הַמִּצְפָּה הֹלֵךְ הָלֹךְ וּבֹכֶה וַיְהִי
כִּפְגֹשׁ אֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ ס
41:6 וּנְפַק יִשְׁמָעֵאל בַּר נְתַנְיָה לְקַדָמוּתְהוֹן מִן מַצְפְּיָא אָזֵיל מֵיזָל וּבָכֵי וַהֲוָה
כַּד עֲרַע יָתְהוֹן וַאֲמַר לְהוֹן עוּלוּ לְוָת גְדַלְיָה בַר אֲחִיקָם׃
41:6 Then Ishmael the son of Nethaniah went out from Mizpah to meet them, weeping as he went; and as he met them, he said to them, "Come to Gedaliah the son of Ahikam!"

41:7 וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר
הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃
41:7 וַהֲוָה כְמֵיעַלְהוֹן בְמֵיעַלְהוֹן לְגוֹ קַרְתָא וְנַכְסִינוּן יִשְׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה לְגוֹ
גֻובָא הוּא וְגֻבְרַיָא דְעִמֵיה׃
41:7 Yet it turned out that as soon as they came inside the city, Ishmael the son of Nethaniah and the men that were with him slaughtered them *and cast them* into the cistern.

41:8 וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֵנוּ כִּי־יֶשׁ־לָנוּ
מַטְמֹנִים בַּשָּׂדֶה חִטִּים וּשְׂעֹרִים וְשֶׁמֶן וּדְבָשׁ וַיֶּחְדַּל וְלֹא הֱמִיתָם בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃
41:8 וְעַסְרָא גֻבְרִין אִשְׁתְּכַחוּ בְהוֹן בקרתא וַאֲמַרוּ לְיִשְׁמָעֵאל לָא תִקְטְלִנָנָא אֲרֵי
אִית לַנָא מַטְמוֹרִין מטמונין בְחַקְלָא חִטִין וּסְעָרִין וּמְשַׁח וּדְבַשׁ וְאִתְמְנַע וְלָא
קַטֵילִנוּן בְגוֹ אֲחֵיהוֹן׃
41:8 But ten men who were found among them said to Ishmael, "Do not put us to death; for we have stores of wheat,

barley, oil and honey hidden in the field." So he refrained and did not put them to death along with their companions.

41:9 וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמָעֵאל אֵת כָּל־פִּגְרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה
בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא מִפְּנֵי בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֵּא
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים׃

41:9 וְגוּבָא דִרמָא תַמָן יִשׁמָעֵאל יָת כָל פִיגרֵי גֻבְרַיָא מִיתיא דִקטַל בְיַד
גְדַלְיָה הֵוא דַעֲבַד מַלכָא אָסָא כַד צָר עֲלוֹהִי בַעשָׁא מַלכָא דְיִשׂרָאֵל יָתֵיה
מְלָא יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה קְטִילִין׃

41:9 Now as for the cistern where Ishmael had cast all the corpses of the men whom he had struck down because of Gedaliah, it was the one that King Asa had made on account of Baasha, king of Israel; Ishmael the son of Nethaniah filled it with the slain.

41:10 וַיִּשְׁבְּ יִשְׁמָעֵאל אֶת־כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּצְפָּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ
וְאֶת־כָּל־הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בַּמִּצְפָּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֵּם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹר אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃ ס

41:10 וּשׁבָא יִשׁמַעֵאל יָת כָל שְׁאָרָא דְעַמָא דִבמַצפְיָא דאשתארו במצפיא יָת
בְנָת מַלכָא וְיָת כָל עַמָא דְאִשתְאַרוּ בְמַצפְיָא דְמַנִי נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קְטוֹלַיָא עִם
יָת על גְדַלְיָה בַר אֲחִיקָם וּשׁבָנוּן יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה וַאֲזַל לְמִעבַר לְמַעֲבַר
לְוָת בְנֵי עַמוֹן׃

41:10 Then Ishmael took captive all the remnant of the people who were in Mizpah, the king's daughters and all the people who were left in Mizpah, whom Nebuzaradan the captain of the bodyguard had put under the charge of Gedaliah the son of Ahikam; thus Ishmael the son of Nethaniah took them captive and proceeded to cross over to the sons of Ammon.

41:11 וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה׃

41:11 וּשׁמַע יְהוֹחָנָן בַר קָרֵחַ וְכָל רַבָנֵי־חֵילָוָתָא דְעִמֵיה יָת כָל בִשׁתָא דַעֲבַד
יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה׃

41:11 But Johanan the son of Kareah and all the commanders of the forces that were with him heard of all the evil that Ishmael the son of Nethaniah had done.

41:12 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ
אֶל־מַיִם רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃

41:12 וּדבַרוּ יָת כָל גֻבְרַיָא האילין וַאֲזַלוּ לַאֲגָחָא לְאַגָחָא קְרָבָא עִם על
יִשׁמָעֵאל בַר נְתַנְיָה וְאַשׁכַחוּ יַתֵיה עַל בְרֵיכַת מַיִין סַגִיאִין דִבגִבעוֹן׃

41:12 So they took all the men and went to fight with Ishmael the son of Nethaniah and they found him by the great pool that is in Gibeon.

41:13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמָעֵאל אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֵת כָּל־שָׂרֵי
הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׂמָחוּ׃

41:13 וַהֲוָה כַד חֲזוֹ חזא כָל עַמָא דְעִם יִשׁמָעֵאל יָת יוֹחָנָן בַר קָרֵחַ ויָת כָל
רַבָנֵי־חֵילָוָתָא רַברְבֵי־חֵילָוָתָא דְעִימֵיה וַחדִיאוּ׃

41:13 Now as soon as all the people who were with Ishmael saw Johanan the son of Kareah and the commanders of the forces that were with him, they were glad.

41:14 וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמָעֵאל מִן־הַמִּצְפָּה וַיָּשֻׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ׃

41:14 וְאִסתְחַרוּ כַל עַמָא דִשׁבָא יִשׁמָעֵאל בר נתניה מִן מִצפְיָא וְתָבוּ וַאֲזַלוּ
לְוָת יוֹחָנָן בַר קָרֵחַ׃

41:14 So all the people whom Ishmael had taken captive from Mizpah turned around and came back, and went to

Johanan the son of Kareah.

41:15 וְיִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֗ה נִמְלַט֙ בִּשְׁמֹנָ֣ה אֲנָשִׁ֔ים מִפְּנֵ֖י יֽוֹחָנָ֑ן וַיֵּ֖לֶךְ אֶל־בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃
ס
41:15 וְיִשְׁמָעֵאל בַּר נְתַנְיָה אִשְׁתֵּיזַב בִּתְמָנְיָא בתמני גֻּבְרִין מִן־קֳדָם יוֹחָנָן בר
קרח וַאֲזַל לְמִיעבר לְוָת בְּנֵי עַמּוֹן׃

41:15 But Ishmael the son of Nethaniah escaped from Johanan with eight men and went to the sons of Ammon.

41:16 וַיִּקַּ֡ח יֽוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָ֠רֵחַ וְכָל־שָׂרֵ֨י הַחֲיָלִ֜ים אֲשֶׁר־אִתּ֗וֹ אֵ֣ת כָּל־שְׁאֵרִ֤ית הָעָם֙
אֲשֶׁ֣ר הֵשִׁ֗יב מֵאֵ֨ת יִשְׁמָעֵ֤אל בֶּן־נְתַנְיָה֙ מִן־הַמִּצְפָּ֔ה אַחַ֣ר הִכָּ֔ה אֶת־גְּדַלְיָ֖ה
בֶּן־אֲחִיקָ֑ם גְּבָרִ֞ים אַנְשֵׁ֣י הַמִּלְחָמָ֗ה וְנָשִׁ֤ים וְטַף֙ וְסָ֣רִסִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הֵשִׁ֖יב מִגִּבְעֽוֹן׃
41:16 וּדְבַר ונסיב יוֹחָנָן בַּר קָרֵחַ וְכָל רַבָּנֵי־חֵילָוָתָא רַבְרְבֵי־חֵילָוָתָא דְעִמֵּיה יָת
כָּל שְׁאָרָא דְעַמָּא דַאֲתֵיב מִלְּוָת יִשְׁמָעֵאל בַּר נְתַנְיָה מִן מַצְפְּיָא בָּתַר דִקְטַל
יָת גְּדַלְיָה בַּר אֲחִיקָם גִּיבָּרִין גֻּבְרֵי עָבְדֵי קְרָבָא וּנְשַׁיָא וְטַפְלָא וְרַבְרְבַיָא
דַאֲתֵיב מִגִּבְעוֹן׃

41:16 Then Johanan the son of Kareah and all the commanders of the forces that were with him took from Mizpah all the remnant of the people whom he had recovered from Ishmael the son of Nethaniah, after he had struck down Gedaliah the son of Ahikam, *that is*, the men who were soldiers, *the* women, *the* children, and *the* eunuchs, whom he had brought back from Gibeon.

41:17 וַיֵּֽלְכ֗וּ וַיֵּֽשְׁבוּ֙ בְּגֵר֣וּת (כְמוֹהֶם) [כִּמְהָ֔ם] אֲשֶׁר־אֵ֖צֶל בֵּ֣ית לָ֑חֶם לָלֶ֖כֶת לָב֥וֹא
מִצְרָֽיִם׃
41:17 וַאֲזַלוּ וִיתִיבוּ בְּגֵירוּת דִיהַב דָוִיד לְכִמְהָם בַּר בַּרְזִלַּי גִּלְעָדָאָה דְבִסְטַר
בֵּית־לָחֶם לְמֵיזַל לְמֵיעַל לְמֵיטַל לְמִצְרָיִם׃

41:17 And they went and stayed in Geruth Chimham, which is beside Bethlehem, in order to proceed into Egypt

41:18 מִפְּנֵי֙ הַכַּשְׂדִּ֔ים כִּ֥י יָֽרְא֖וּ מִפְּנֵיהֶ֑ם כִּֽי־הִכָּ֞ה יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֗ה אֶת־גְּדַלְיָ֙הוּ֙
בֶּן־אֲחִיקָ֔ם אֲשֶׁר־הִפְקִ֥יד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל בָּאָֽרֶץ׃ ס
41:18 מִן־קֳדָם כַּסְדָאֵי אֲרֵי דְחִילוּ מִן־קֳדָמֵיהוֹן אֲרֵי קְטַל קַטֵל יִשְׁמָעֵאל בַּר
נְתַנְיָה יָת גְּדַלְיָה בַּר אֲחִיקָם דְמַנִי מַלְכָּא דְבָבַל בְּאַרְעָא על ארעא׃

41:18 because of the Chaldeans; for they were afraid of them, since Ishmael the son of Nethaniah had struck down Gedaliah the son of Ahikam, whom the king of Babylon had appointed over the land.

42:1 וַֽיִּגְּשׁוּ֙ כָּל־שָׂרֵ֣י הַחֲיָלִ֔ים וְיֽוֹחָנָן֙ בֶּן־קָרֵ֔חַ וִיזַנְיָ֖ה בֶּן־הוֹשַֽׁעְיָ֑ה וְכָל־הָעָ֖ם מִקָּטֹ֥ן
וְעַד־גָּדֽוֹל׃
42:1 וּקְרִיבוּ כָּל רַבָּנֵי־חֵילָוָתָא וְיוֹחָנָן בַּר קָרֵחַ וִיזַנְיָה בַּר הוֹשַׁעְיָה וְכָל עַמָּא
מִזְעֵירָא מן זעירא וְעַד רַבָּא׃

42:1 Then all the commanders of the forces, Johanan the son of Kareah, Jezaniah the son of Hoshaiah, and all the people both small and great approached

42:2 וַיֹּאמְר֞וּ אֶֽל־יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֗יא תִּפָּל־נָ֤א תְחִנָּתֵ֙נוּ֙ לְפָנֶ֔יךָ וְהִתְפַּלֵּ֤ל בַּעֲדֵ֙נוּ֙
אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בְּעַ֖ד כָּל־הַשְּׁאֵרִ֣ית הַזֹּ֑את כִּֽי־נִשְׁאַ֤רְנוּ מְעַט֙ מֵֽהַרְבֵּ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר
עֵינֶ֖יךָ רֹא֥וֹת אֹתָֽנוּ׃
42:2 וַאֲמַרוּ לְיִרְמְיָה נְבִיָא תִתְקַבַּל כְּעַן בַּעֲוּתָנָא קֳדָמָךְ וְצַלִי עֲלַנָא קֳדָם יוי
אֱלָהָךְ אלהנא עַל כָּל לְכָל שְׁאָרָא הָדֵין אֲרֵי אִשְׁתְּאַרְנָא זְעֵיר מִסַּגִי כְּמָא
דְעֵינַךְ חָזְיָן יָתַנָא׃

42:2 and said to Jeremiah the prophet, "Please let our petition come before you, and pray for us to the LORD your God, *that is* for all this remnant; because we are left *but* a few out of many, as your own eyes *now* see us,

42:3 וְיַגֶּד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵלֶךְ־בָּהּ וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה׃

42:3 וִיחַוֵי לַנָא יוי אֱלָהָך יָת אוֹרחָא דנהָך בַה וְיָת פִתגָמָא פתגם דְנַעֲבֵיד׃

42:3 that the LORD your God may tell us the way in which we should walk and the thing that we should do."

42:4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא שָׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדִבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם אַגִּיד לָכֶם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דָּבָר׃

42:4 וַאֲמַר לְהוֹן יִרמְיָה נביא שְׁמַעִית הָאֲנָא מְצַלֵי קֳדָם יוי אֱלָהֲכוֹן כְפִתגָמֵיכוֹן וִיהֵי כָל פִתגָמָא פתגם דְיָתִיב יוי יָתְכוֹן אֲחַוֵי לְכוֹן לָא אַמנַע מִנְכוֹן פִתגָם׃

42:4 Then Jeremiah the prophet said to them, "I have heard *you*. Behold, I am going to pray to the LORD your God in accordance with your words; and I will tell you the whole message which the LORD will answer you. I will not keep back a word from you."

42:5 וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהִי יְהוָה בָּנוּ לְעֵד אֱמֶת וְנֶאֱמָן אִם־לֹא כְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה׃

42:5 וְאִינוּן אֲמַרוּ אָמְרִין לְיִרמְיָה יְהֵי מֵימְרָא דַיוי בַנָא לְסָהִיד קְשׁוֹט וּמְהֵימָן אִם לָא כְכָל פִתגָמָא פתגמיא דְשַׁלְחָך דְיִשׁלְחִנָך דְיַשׁלְחִנָך דשלחנך יוי אֱלָהָך לְוָתַנָא כֵין נַעֲבֵיד׃

42:5 Then they said to Jeremiah, "May the LORD be a true and faithful witness against us if we do not act in accordance with the whole message with which the LORD your God will send you to us.

42:6 אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר (אֲנוּ) [אֲנַחְנוּ] שֹׁלְחִים אֹתְךָ אֵלָיו נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ס

42:6 אִם טָב וְאִם בִישׁ לְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהַנָא לְדַאֲנַחנָא לְדאֲנַחנָא לְדאֲנַחנָא די אנחנא דאנחנא שָׁלְחִין יָתָך לִקדָמוֹהִי נְקַבֵיל בְדִיל דְיִיטַב לַנָא אְרֵי נְקַבֵיל לְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהַנָא׃

42:6 "Whether *it* is pleasant or unpleasant, we will listen to the voice of the LORD our God to whom we are sending you, so that it may go well with us when we listen to the voice of the LORD our God."

42:7 וַיְהִי מִקֵּץ עֲשֶׂרֶת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ׃

42:7 וַהֲוָה מִסוֹף עִסרָא יוֹמִין וַהֲוָה פִתְגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה׃

42:7 Now at the end of ten days the word of the LORD came to Jeremiah.

42:8 וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֶל כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃

42:8 וּקרָא לְיוֹחָנָן בַר קָרֵחַ וּלכָל רַבָנֵי־חֵילָוָתָא דְעִימֵיה וּלכָל עַמָא לְמִזְעֵירָא וְעַד רַבָא׃

42:8 Then he called for Johanan the son of Kareah and all the commanders of the forces that were with him, and for all the people both small and great,

42:9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֵלָיו לְהַפִּיל תְּחִנַּתְכֶם לְפָנָיו׃

42:9 וַאֲמַר לְהוֹן כִדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל דְשַׁלַחתּוּן יָתִי לִקדָמוֹהִי לְמִבעֵי בָעֲוּתְכוֹן קֳדָמוֹהִי׃

42:9 and said to them, "Thus says the LORD the God of Israel, to whom you sent me to present your petition before Him:

42:10 אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ הַזֹּאת וּבָנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֱרֹס וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם׃

42:10 אִם מִתָּב תֵּיתְבוּן בְּאַרְעָא הָדָא וְאַבְנֵי יָתְכוֹן וְלָא אֲפַגַּר וַאֲקַיֵּים יָתְכוֹן
וְלָא אֲטַלְטֵיל אֲרֵי תָבֵית מִן בִּשְׁתָא דַעֲבַדִית לְכוֹן׃

42:10 'If you will indeed stay in this land, then I will build you up and not tear you down, and I will plant you and not uproot you; for I will relent concerning the calamity that I have inflicted on you.

42:11 אַל־תִּֽירְא֗וּ מִפְּנֵי֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל אֲשֶׁר־אַתֶּ֥ם יְרֵאִ֖ים מִפָּנָ֑יו אַל־תִּֽירְא֤וּ מִמֶּ֙נּוּ֙
נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּֽי־אִתְּכֶ֣ם אָ֔נִי לְהוֹשִׁ֥יעַ אֶתְכֶ֛ם וּלְהַצִּ֥יל אֶתְכֶ֖ם מִיָּדֽוֹ׃
42:11 לָא תִדְחֲלוּן מִן־קֳדָם מַלְכָּא דְבָבֶל דְּאַתּוּן דָחֲלִין מִן־קֳדָמוֹהִי לָא
תִדְחֲלוּן מִנֵיהּ אֲמַר יוי אֲרֵי בְּסַעְדְכוֹן מֵימְרִי לְמִפְרַק יָתְכוֹן וּלְשֵׁיזָבָא יָתְכוֹן
מִן יְדֵיהּ יְדוֹהִי׃

42:11 'Do not be afraid of the king of Babylon, whom you are *now* fearing; do not be afraid of him,' declares the LORD, 'for I am with you to save you and deliver you from his hand.

42:12 וְאֶתֵּ֥ן לָכֶ֛ם רַחֲמִ֖ים וְרִחַ֣ם אֶתְכֶ֑ם וְהֵשִׁ֥יב אֶתְכֶ֖ם אֶל־אַדְמַתְכֶֽם׃
42:12 וְאַתֵּין לְכוֹן רַחֲמִין וִירַחֵים עֲלֵיכוֹן וְיָתֵיב יָתְכוֹן לַאֲרַעכוֹן׃

42:12 'I will also show you compassion, so that he will have compassion on you and restore you to your own soil.

42:13 וְאִם־אֹמְרִ֣ים אַתֶּ֔ם לֹ֥א נֵשֵׁ֖ב בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֑את לְבִלְתִּ֣י שְׁמֹ֔עַ בְּק֖וֹל יְהוָ֥ה
אֱלֹהֵיכֶֽם׃
42:13 וְאִם אָמְרִין אַתּוּן לָא נִיתֵיב בְּאַרְעָא הָדָא בְּדִיל דְלָא לְקַבָּלָא לְמֵימְרָא
דַיוי אֱלָהֲכוֹן׃

42:13 'But if you are going to say, "We will not stay in this land," so as not to listen to the voice of the LORD your God,

42:14 לֵאמֹ֗ר לֹ֚א כִּ֣י אֶ֤רֶץ מִצְרַ֙יִם֙ נָב֔וֹא אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־נִרְאֶה֙ מִלְחָמָ֔ה וְק֥וֹל שׁוֹפָ֖ר
לֹ֣א נִשְׁמָ֑ע וְלַלֶּ֥חֶם לֹֽא־נִרְעָ֖ב וְשָׁ֥ם נֵשֵֽׁב׃
42:14 לְמֵימַר לָא אֱלָהֵין לְאַרְעָא דְמִצְרַיִם נֵיעוֹל דְלָא נֶחֱזֵי עָבְדֵי קְרָבָא וְקָל
שׁוֹפָרָא לָא נִשְׁמַע וּלְלַחְמָא לָא נִכְפַּן וְתַמָּן נִתֵיב׃

42:14 saying, "No, but we will go to the land of Egypt, where we will not see war or hear the sound of a trumpet or hunger for bread, and we will stay there";

42:15 וְעַתָּ֕ה לָכֵ֛ן שִׁמְע֥וּ דְבַר־יְהוָ֖ה שְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֑ה כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל אִם־אַ֠תֶּם שׂ֣וֹם תְּשִׂמ֤וּן פְּנֵיכֶם֙ לָבֹ֣א מִצְרַ֔יִם וּבָאתֶ֖ם לָג֥וּר שָֽׁם׃
42:15 וּכְעַן בְּכֵין קַבִּילוּ פִּתְגָמָא דַיוי שְׁאָרָא דְבֵית יְהוּדָה כִּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא
דְיִשְׂרָאֵל אִם אַתּוּן שַׁוָאָה תְּשַׁווֹן אַפֵּיכוֹן לְמֵיעַל לְמִצְרָיִם וְתֵיעֲלוּן לְאִתּוֹתָבָא
תַמָּן׃

42:15 then in that case listen to the word of the LORD, O remnant of Judah. Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "If you really set your mind to enter Egypt and go in to reside there,

42:16 וְהָיְתָ֣ה הַחֶ֗רֶב אֲשֶׁ֤ר אַתֶּם֙ יְרֵאִ֣ים מִמֶּ֔נָּה שָׁ֛ם תַּשִּׂ֥יג אֶתְכֶ֖ם בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם
וְהָרָעָ֞ב אֲשֶׁר־אַתֶּ֣ם דֹּאֲגִ֣ים מִמֶּ֗נּוּ שָׁ֠ם יִדְבַּ֧ק אַחֲרֵיכֶ֛ם מִצְרַ֖יִם וְשָׁ֥ם תָּמֻֽתוּ׃
42:16 וּתְהֵי חַרְבָּא דְאַתּוּן דָחֲלִין מִנַהּ תַמָּן תַּדְבֵּיק יָתְכוֹן בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם
וְכַפְנָא דְאַתּוּן יָצְפִין מִנֵיהּ תַמָּן יַדְבֵּיק בָּתְרֵיכוֹן לְמִצְרַיִם במצרים בארעא
דמצרים וְתַמָּן תְּמוּתוּן ימותון׃

42:16 then the sword, which you are afraid of, will overtake you there in the land of Egypt; and the famine, about which you are anxious, will follow closely after you there *in* Egypt, and you will die there.

42:17 וְיִֽהְי֣וּ כָל־הָאֲנָשִׁ֗ים אֲשֶׁר־שָׂ֤מוּ אֶת־פְּנֵיהֶם֙ לָב֣וֹא מִצְרַ֔יִם לָג֣וּר שָׁ֔ם יָמ֕וּתוּ
בַּחֶ֖רֶב בָּרָעָ֣ב וּבַדָּ֑בֶר וְלֹֽא־יִהְיֶ֤ה לָהֶם֙ שָׂרִ֣יד וּפָלִ֔יט מִפְּנֵי֙ הָֽרָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י
מֵבִ֥יא עֲלֵיהֶֽם׃ ס

42:17 וִיהוֹן והוו כָל גֻבְרַיָא דְשַׁוִיאֻו יָת אַפֵּיהוֹן לְמֵיעַל לְמִצרַיִם לְאִיתוֹתָבָא
תַמָן יִתקַטלֻון בְחַרבָא בְכַפנָא ובמוֹתָא וְלָא יְהֵי לְהוֹן לכון שְׁאַר ומְשֵׁיזֵיב
מִן־קֳדָם בִשתָא דַאֲנָא מֵיתֵי עֲלֵיהוֹן׃

42:17 "So all the men who set their mind to go to Egypt to reside there will die by the sword, by famine and by pestilence; and they will have no survivors or refugees from the calamity that I am going to bring on them.""

42:18 כִּ֣י ׀ כֹּה֩ אָמַ֨ר יְהוָ֜ה צְבָא֗וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ כַּאֲשֶׁ֣ר ׀ נִתַּ֨ךְ אַפִּ֜י וַחֲמָתִ֗י
עַל־יֹֽשְׁבֵי֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם כֵּ֛ן תִּתַּ֥ךְ חֲמָתִ֛י עֲלֵיכֶ֖ם בְּבֹאֲכֶ֣ם מִצְרָ֑יִם וִהְיִיתֶ֡ם לְאָלָ֡ה
וּלְשַׁמָּה֩ וְלִקְלָלָ֨ה וּלְחֶרְפָּ֜ה וְלֹֽא־תִרְא֥וּ ע֛וֹד אֶת־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃
42:18 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל כְמָא דְחָל רֻוגזִי וְחִמתִי עַל יָתְבֵי
יְרֻושׁלַם כֵין יְחֻול רֻוגזִי עֲלֵיכוֹן בְמֵיעַלכוֹן למִצרַיִם ותהוֹן לְמוֹמֵי ולצָדֵו
וְלִלוָטָא ולחִיסֻודִין וְלָא תִחזוֹן עוֹד יָת אַתרָא הָדֵין׃

42:18 For thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "As My anger and wrath have been poured out on the inhabitants of Jerusalem, so My wrath will be poured out on you when you enter Egypt. And you will become a curse, an object of horror, an imprecation and a reproach; and you will see this place no more."

42:19 דִּבֶּ֨ר יְהוָ֤ה עֲלֵיכֶם֙ שְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֔ה אַל־תָּבֹ֖אוּ מִצְרָ֑יִם יָדֹ֙עַ֙ תֵּֽדְע֔וּ
כִּי־הַעִידֹ֥תִי בָכֶ֖ם הַיּֽוֹם׃
42:19 גְזֵירַת פִתגָמָא דַיוי עֲלֵיכוֹן שְׁאָרָא דְבֵית יְהֻודָה לָא תֵיעֲלֻון לְמִצרַיִם
מִידַע תִידְעֻון אֲרֵי אַסהֵידִית בְכוֹן בהוֹן יוֹמָא דֵין הָדֵין׃

42:19 The LORD has spoken to you, O remnant of Judah, "Do not go into Egypt!" You should clearly understand that today I have testified against you.

42:20 כִּ֣י (התְעֵיתֶם) [הִתְעֵיתֶם֮] בְּנַפְשֽׁוֹתֵיכֶם֒ כִּֽי־אַתֶּ֞ם שְׁלַחְתֶּ֣ם אֹתִ֗י אֶל־יְהוָ֤ה
אֱלֹֽהֵיכֶם֙ לֵאמֹ֔ר הִתְפַּלֵּ֣ל בַּעֲדֵ֔נוּ אֶל־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֑ינוּ וּכְכֹל֩ אֲשֶׁ֨ר יֹאמַ֜ר יְהוָ֧ה
אֱלֹהֵ֛ינוּ כֵּ֥ן הַגֶּד־לָ֖נוּ וְעָשִֽׂינוּ׃
42:20 אֲרֵי אַתֻון אַטעֵיתֻון בְנַפשָׁתכוֹן אֲרֵי אַתֻון שְׁלַחתֻון יָתִי לִקדָם יוי אֱלָהֲכוֹן
לְמֵימַר צַלִי עֲלַנָא קֳדָם יוי אֱלָהַנָא ובכָל וככָל דְיֵימַר יוי אֱלָהַנָא כֵין חַוִי
לַנָא וְנַעֲבֵיד׃

42:20 For you have *only* deceived yourselves; for it is you who sent me to the LORD your God, saying, "Pray for us to the LORD our God; and whatever the LORD our God says, tell us so, and we will do it."

42:21 וָאַגִּ֥ד לָכֶ֖ם הַיּ֑וֹם וְלֹ֣א שְׁמַעְתֶּ֗ם בְּקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם וּלְכֹ֖ל אֲשֶׁר־שְׁלָחַ֥נִי
אֲלֵיכֶֽם׃
42:21 וְחַוִיתִי לְכוֹן יוֹמָא דֵין וְלָא קַבֵילתֻון לְמֵימְרָא דַיוי אֱלָהֲכוֹן וְלכָל
דְשַׁלחַנִי לְוָתכוֹן׃

42:21 So I have told you today, but you have not obeyed the LORD your God, even in whatever He has sent me to *tell* you.

42:22 וְעַתָּה֙ יָדֹ֣עַ תֵּֽדְע֔וּ כִּ֗י בַּחֶ֛רֶב בָּרָעָ֥ב וּבַדֶּ֖בֶר תָּמ֑וּתוּ בַּמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר חֲפַצְתֶּ֔ם
לָב֖וֹא לָג֥וּר שָֽׁם׃ ס
42:22 וּכעַן מִידַע תִידְעֻון אֲרֵי בְחַרבָא בְכַפנָא ובמוֹתָא תְמֻותֻון בְאַתרָא
דְאִתרְעִיתֻון לְמֵיעַל לְאִתוֹתָבָא תַמָן׃

42:22 Therefore you should now clearly understand that you will die by the sword, by famine and by pestilence, in the place where you wish to go to reside.

43:1 וַיְהִ֡י כְּכַלּ֨וֹת יִרְמְיָ֜הוּ לְדַבֵּ֣ר אֶל־כָּל־הָעָ֗ם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיהֶ֔ם
אֲשֶׁ֧ר שְׁלָח֛וֹ יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיהֶ֖ם אֲלֵיהֶ֑ם אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ ס
43:1 וַהֲוָה כַד שֵׁיצִי יִרמְיָה לְמַלָלָא עִם כָל עַמָא יָת כָל פִתגָמַיָא דַיוי אֱלָהֲהוֹן

דְשַׁלְחֵיה יוי אֱלָהֲהוֹן לְוָתְהוֹן יָת כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין׃

43:1 But as soon as Jeremiah, whom the LORD their God had sent, had finished telling all the people all the words of the LORD their God-- that is, all these words--

43:2 וַיֹּ֨אמֶר עֲזַרְיָ֤ה בֶן־הוֹשַֽׁעְיָה֙ וְיוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָרֵ֔חַ וְכָל־הָאֲנָשִׁ֖ים הַזֵּדִ֑ים אֹמְרִ֣ים אֶֽל־יִרְמְיָ֗הוּ שֶׁ֚קֶר אַתָּ֣ה מְדַבֵּ֔ר לֹ֨א שְׁלָחֲךָ֜ יְהוָ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ לֵאמֹ֔ר לֹֽא־תָבֹ֥אוּ מִצְרַ֖יִם לָג֥וּר שָֽׁם׃

43:2 וַאֲמַר עֲזַרְיָה בַר הוֹשַׁעְיָה וְיוֹחָנָן בַר קָרֵחַ וְכָל גֻברַיָא רַשִׁיעַיָא אָמְרִין לְיִרמְיָה שִׁקרָא אַתְּ מִתנַבֵי לָא שַׁלְחָך יוי אֱלָהָנָא אלהך לְמֵימַר לָא תֵיעֲלוּן לְמִצרַיִם לְאִתוֹתָבָא תַמָן׃

43:2 Azariah the son of Hoshaiah, and Johanan the son of Kareah, and all the arrogant men said to Jeremiah, "You are telling a lie! The LORD our God has not sent you to say, 'You are not to enter Egypt to reside there';

43:3 כִּ֞י בָּר֣וּךְ בֶּן־נֵרִיָּ֗ה מַסִּ֥ית אֹתְךָ֖ בָּ֑נוּ לְמַ֡עַן תֵּ֣ת אֹתָ֣נוּ בְיַֽד־הַכַּשְׂדִּים֩ לְהָמִ֨ית אֹתָ֜נוּ וּלְהַגְל֥וֹת אֹתָ֖נוּ בָּבֶֽל׃

43:3 אֲרֵי בָרוּך בַר נֵרִיָה מְגָרֵי יָתַך בַנָא בְדִיל לְמִמסַר יָתַנָא בִידָא דְכַסדָאֵי לְמִקטַל לקטלא יָתַנָא וּלאַגלָאָה יָתַנָא לְבָבֶל׃

43:3 but Baruch the son of Neriah is inciting you against us to give us over into the hand of the Chaldeans, so they will put us to death or exile us to Babylon."

43:4 וְלֹֽא־שָׁמַ֡ע יוֹחָנָן֩ בֶּן־קָרֵ֨חַ וְכָל־שָׂרֵ֧י הַחֲיָלִ֛ים וְכָל־הָעָ֖ם בְּק֣וֹל יְהוָ֑ה לָשֶׁ֖בֶת בְּאֶ֥רֶץ יְהוּדָֽה׃

43:4 וְלָא קַבֵיל שְׁמַע יוֹחָנָן בַר קָרֵחַ וְכָל רַבָנֵי־חֵילָוָתָא וְכָל עַמָא לְמֵימְרָא במימרא דַיוי לְמִיתַב בְאַרעָא דבֵית יְהוּדָה׃

43:4 So Johanan the son of Kareah and all the commanders of the forces, and all the people, did not obey the voice of the LORD to stay in the land of Judah.

43:5 וַיִּקַּ֞ח יוֹחָנָ֤ן בֶּן־קָרֵ֙חַ֙ וְכָל־שָׂרֵ֣י הַחֲיָלִ֔ים אֵ֖ת כָּל־שְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֑ה אֲשֶׁר־שָׁ֗בוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם֙ אֲשֶׁ֣ר נִדְּחוּ־שָׁ֔ם לָג֖וּר בְּאֶ֥רֶץ יְהוּדָֽה׃

43:5 ודבר יוֹחָנָן בַר קָרֵחַ וְכָל רַבָנֵי־חֵילָוָתָא רברבי־חֵילָוָתָא יָת כָל שְׁאָרָא דְבֵית יְהוּדָה דְתָבוּ מִכָל עַמְמַיָא דְאִתבַדַרוּ לְתַמָן לְאִתוֹתָבָא בְאַרעָא בארע שבטא דְבֵית יְהוּדָה׃

43:5 But Johanan the son of Kareah and all the commanders of the forces took the entire remnant of Judah who had returned from all the nations to which they had been driven away, in order to reside in the land of Judah--

43:6 אֶת־הַגְּבָרִ֤ים וְאֶת־הַנָּשִׁים֙ וְאֶת־הַטַּ֔ף וְאֶת־בְּנ֖וֹת הַמֶּ֑לֶךְ וְאֵ֣ת כָּל־הַנֶּ֗פֶשׁ אֲשֶׁ֨ר הִנִּ֜יחַ נְבוּזַרְאֲדָ֣ן רַב־טַבָּחִ֗ים אֶת־גְּדַלְיָ֛הוּ בֶּן־אֲחִיקָ֥ם בֶּן־שָׁפָ֖ן וְאֵת֙ יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֔יא וְאֶת־בָּר֖וּךְ בֶּן־נֵרִיָּֽהוּ׃

43:6 יָת גֻברַיָא וְיָת נְשַׁיָא וְיָת טַפלָא וְיָת בְנָת מַלכָא וְיָת כָל נַפשָׁתָא דִשׁבַק נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קָטוֹלַיָא עִם עַל גְדַלְיָה בַר אֲחִיקָם בַר שָׁפָן וְיָת ירמיה נְבִיָא וְיָת בָרוּך בַר נֵרִיָה׃

43:6 the men, the women, the children, the king's daughters and every person that Nebuzaradan the captain of the bodyguard had left with Gedaliah the son of Ahikam and grandson of Shaphan, together with Jeremiah the prophet and Baruch the son of Neriah--

43:7 וַיָּבֹ֙אוּ֙ אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם כִּ֛י לֹ֥א שָׁמְע֖וּ בְּק֣וֹל יְהוָ֑ה וַיָּבֹ֖אוּ עַד־תַּחְפַּנְחֵֽס׃ ס

43:7 וַאֲתוֹ לְאַרעָא דְמִצרַיִם אֲרֵי לָא קַבִילוּ לְמֵימְרָא דַיוי וַאֲתוֹ עַד תַחפַנחֵס׃

43:7 and they entered the land of Egypt (for they did not obey the voice of the LORD) and went in as far as Tahpanhes.

43:8 וַיְהִ֤י דְבַר־יְהוָה֙ אֶֽל־יִרְמְיָ֔הוּ בְּתַחְפַּנְחֵ֖ס לֵאמֹֽר׃

43:8 וַהֲוָה פִתגָם נְבֻוָאה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה בְתַחפַנחֵס לְמֵימַר׃

43:8 Then the word of the LORD came to Jeremiah in Tahpanhes, saying,

43:9 קַ֣ח בְּיָדְךָ֞ אֲבָנִ֣ים גְּדֹל֗וֹת וּטְמַנְתָּ֤ם בַּמֶּ֙לֶט֙ בַּמַּלְבֵּ֔ן אֲשֶׁ֛ר בְּפֶ֥תַח בֵּית־פַּרְעֹ֖ה בְּתַחְפַּנְחֵ֑ס לְעֵינֵ֖י אֲנָשִׁ֥ים יְהוּדִֽים׃

43:9 סַב בִידָך עִימָך אַבנִין רַברְבָן וְתִטמְרִינֻון בְטֵפִיל בְכפֵיל בִנִיָנָא בינִיניא דְבִתרָע בֵית פַרעֹה בְתַחפַנחֵס לְעֵינֵי גֻברִין יְהֻודָאִין׃

43:9 "Take *some* large stones in your hands and hide them in the mortar in the brick *terrace* which is at the entrance of Pharaoh's palace in Tahpanhes, in the sight of some *of the* Jews;

43:10 וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הִנְנִ֤י שֹׁלֵ֙חַ֙ וְלָקַחְתִּ֗י אֶת־נְבוּכַדְרֶאצַּ֤ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ עַבְדִּ֔י וְשַׂמְתִּ֣י כִסְא֔וֹ מִמַּ֛עַל לָאֲבָנִ֥ים הָאֵ֖לֶּה אֲשֶׁ֣ר טָמָ֑נְתִּי וְנָטָ֥ה אֶת־(שַׁפְרוּרוֹ) [שַׁפְרִיר֖וֹ] עֲלֵיהֶֽם׃

43:10 וְתֵימַר לְהוֹן כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל הָאֲנָא שָלַח וְדָבַר ואידבר ואדבר ודברית יָת נְבֻוכַדנֶצַר נְבֻוכַדרַצַר מַלכָא דְבָבַל עַבדִי וַאֲשַוֵי יָת כֻרסוֹהִי כרסֵה עֵיל מִן אַבנַיָא הָאִלֵין דְטַמַרִית וְיִגוֹד יָת אֻודנֵיה אפדניה עֲלֵיהוֹן׃

43:10 and say to them, 'Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Behold, I am going to send and get Nebuchadnezzar the king of Babylon, My servant, and I am going to set his throne *right* over these stones that I have hidden; and he will spread his canopy over them.

43:11 (וּבָאָה) [וּבָ֕א] וְהִכָּ֖ה אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם אֲשֶׁ֤ר לַמָּ֙וֶת֙ לַמָּ֔וֶת וַאֲשֶׁ֤ר לַשְּׁבִי֙ לַשֶּׁ֔בִי וַאֲשֶׁ֥ר לַחֶ֖רֶב לֶחָֽרֶב׃

43:11 וְיֵיתֵי וְיִמחֵי ויקטיל יָת אַרעָא דְמִצרַיִם דלמוֹתָא לְמוֹתָא וְדִלשִביָא לְשִביָא וְדִלחַרבָא לְחַרבָא׃

43:11 "He will also come and strike the land of Egypt; those who are *meant* for death *will be given over* to death, and those for captivity to captivity, and those for the sword to the sword.

43:12 וְהִצַּ֣תִּי אֵ֗שׁ בְּבָתֵּי֙ אֱלֹהֵ֣י מִצְרַ֔יִם וּשְׂרָפָ֖ם וְשָׁבָ֑ם וְעָטָ֞ה אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם כַּאֲשֶׁר־יַעְטֶ֤ה הָרֹעֶה֙ אֶת־בִּגְד֔וֹ וְיָצָ֥א מִשָּׁ֖ם בְּשָׁלֽוֹם׃

43:12 וְאַדלֵיק אִישָתָא בְבָתֵי טָעֲוָת מִצרָאֵי וְיוֹקֵידִנֻון וְיִשבֵינֻון וירוֹקֵין וַעְטָה יָת אַרעָא דְמִצרַיִם כְמָא דְמִתעַטֵיף רָעֲיָא בִלבָשֵיה ית לבושיה וְיִפוֹק מִתַמָן בִשלָם׃

43:12 "And I shall set fire to the temples of the gods of Egypt, and he will burn them and take them captive. So he will wrap himself with the land of Egypt as a shepherd wraps himself with his garment, and he will depart from there safely.

43:13 וְשִׁבַּ֗ר אֶת־מַצְּבוֹת֙ בֵּ֣ית שֶׁ֔מֶשׁ אֲשֶׁ֖ר בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וְאֶת־בָּתֵּ֥י אֱלֹהֵֽי־מִצְרַ֖יִם יִשְׂרֹ֥ף בָּאֵֽשׁ׃ ס

43:13 וְיִתבַר יָת קָמַת בֵית שַמַש דבאַרעָא דְמִצרַיִם וְיָת בָתֵי טָעֲוָת מִצרָאֵי מצרים יוֹקֵיד בְנֻורָא׃

43:13 "He will also shatter the obelisks of Heliopolis, which is in the land of Egypt; and the temples of the gods of Egypt he will burn with fire.""'

44:1 הַדָּבָר֙ אֲשֶׁ֣ר הָיָ֣ה אֶֽל־יִרְמְיָ֔הוּ אֶ֚ל כָּל־הַיְּהוּדִ֔ים הַיֹּשְׁבִ֖ים בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם הַיֹּשְׁבִ֣ים בְּמִגְדֹּ֗ל וּבְתַחְפַּנְחֵ֛ס וּבְנֹ֖ף וּבְאֶ֣רֶץ פַּתְר֑וֹס לֵאמֹֽר׃ ס

44:1 פִתגָם נְבֻוָאָה דַהֲוָה עִם יִרמְיָה עַל כָל יְהֻודָאֵי דְיָתְבִין בְאַרעָא דְמִצרַיִם דמצראי דְיָתְבִין בְמִגדֹל וּבתַחפַנחֵס ובמַפֵיס וְבמַפוֹס וּבַאֲרַע ובארע פַתרוֹס לְמֵימַר׃

44:1 The word that came to Jeremiah for all the Jews living in the land of Egypt, those who were living in Migdol, Tahpanhes, Memphis, and the land of Pathros, saying,

44:2 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְהִנָּם חָרְבָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵין בָּהֶם יוֹשֵׁב׃

44:2 כְּדְנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל אַתּוּן חֲזֵיתוּן יָת כָּל בִּשְׁתָא דְאֵיתִיתִי עַל יְרוּשְׁלֶם וְעַל כָּל קִרְוַיָא דְבֵית יְהוּדָה וְאִנִין חַרבָא יוֹמָא הָדֵין דִין וְלֵית בְּהוֹן יָתִיב׃

44:2 "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'You yourselves have seen all the calamity that I have brought on Jerusalem and all the cities of Judah; and behold, this day they are in ruins and no one lives in them,

44:3 מִפְּנֵי רָעָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי לָלֶכֶת לְקַטֵּר לַעֲבֹד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם הֵמָּה אַתֶּם וַאֲבֹתֵיכֶם׃

44:3 מִן־קֳדָם בִישָׁתְהוֹן דַעֲבַדוּ לְאַרגָזָא קֳדָמַי לִמהָך לְאַסָקָא בְּוּסמִין לְמִפלַח לְטָעֲוָת עַמְמַיָא דְלָא יַדְעוּנִין אִינוּן אַתּוּן וַאֲבָהָתְכוֹן׃

44:3 because of their wickedness which they committed so as to provoke Me to anger by continuing to burn sacrifices *and* to serve other gods whom they had not known, *neither* they, you, nor your fathers.

44:4 וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּים וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל־נָא תַעֲשׂוּ אֵת דְּבַר־הַתֹּעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי׃

44:4 וּשלַחִית לְוָתְכוֹן יָת כָּל עַבדַי נְבִיַיָא מַקדֵים וּמַשלַח לְמֵימַר לָא כְעַן תַעבְדוּן יָת עֵיסַק תוֹעֵיבְתָא הָדָא לְמֵימַר דְרַחֵיקִית דארחקת׃

44:4 'Yet I sent you all My servants the prophets, again and again, saying, "Oh, do not do this abominable thing which I hate."

44:5 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃

44:5 וְלָא קַבִּילוּ וְלָא אַרכִינוּ יָת אֻדנְהוֹן לְמִתָב מִבִישָׁתְהוֹן בְּדִיל דְלָא לְאַסָקָא בְּוּסמִין לְטָעֲוָת עַמְמַיָא׃

44:5 'But they did not listen or incline their ears to turn from their wickedness, so as not to burn sacrifices to other gods.

44:6 וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָּה לִשְׁמָמָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ ס

44:6 וְחָל רֻוגזִי וְחִמתִי וּדלֵיק ודליקת ולצדו בקִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה וּבשְׁוקֵי יְרוּשְׁלֶם וַהֲוָאָה לְחַרבָא לְצָדוּ כְיוֹמָא הָדֵין׃

44:6 'Therefore My wrath and My anger were poured out and burned in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem, so they have become a ruin and a desolation as it is this day.

44:7 וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל־נַפְשֹׁתֵכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃

44:7 וּכעַן כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהֵי אֱלָהָא אלהא דְיִשׂרָאֵל לְמָא אַתּוּן גָרְמִין בִשׁתָא בִישָׁא רַבתָא עַל נַפשָׁתְכוֹן לְשֵׁיצָאָה לְכוֹן גְבַר וְאִתָא ואתתא עוֹלֵים עלים וְיָנִיק מִגוֹ בֵית יְהוּדָה בְדִיל דְלָא לְמִשבַק לְכוֹן שְׁאָרָא׃

44:7 'Now then thus says the LORD God of hosts, the God of Israel, "Why are you doing great harm to yourselves, so as to cut off from you man and woman, child and infant, from among Judah, leaving yourselves without remnant,

44:8 לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּאִים לָגוּר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן הֱיוֹתְכֶם לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃

44:8 לְאַרגָזָא קֳדָמַי בְעוּבָדֵי יְדֵיכוֹן לְאַסָקָא בְּוּסמִין לְטָעֲוָת עַמְמַיָא בְאַרעָא

דְמִצרַיִם דַאתֵון אָתַן לְאִתוֹתָבָא תַמָן בְדִיל לְשֵיצָאָה לְכוֹן יתכון וּבדִיל
לְמהֱוֵיכוֹן לְלוּטָא וּלחִסוּדִין בְכָל עַממֵי אַרעָא:

44:8 provoking Me to anger with the works of your hands, burning sacrifices to other gods in the land of Egypt, where you are entering to reside, so that you might be cut off and become a curse and a reproach among all the nations of the earth?

44:9 הֲשְׁכַחְתֶּם֩ אֶת־רָע֨וֹת אֲבוֹתֵיכֶ֜ם וְאֶת־רָע֣וֹת ׀ מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֗ה וְאֵת֙ רָע֣וֹת נָשָׁ֔יו
וְאֵת֙ רָעֹ֣תֵכֶ֔ם וְאֵ֖ת רָעֹ֣ת נְשֵׁיכֶ֑ם אֲשֶׁ֤ר עָשׂוּ֙ בְּאֶ֣רֶץ יְהוּדָ֔ה וּבְחֻצ֖וֹת יְרוּשָׁלִָֽם׃

44:9 הַאִתנְשִׁיתוּן וְאִתנְשִׁיתוּן יָת בִישׁוּת אֲבָהָתְכוֹן וְיָת בִישׁוּת מַלכַיָא דְבֵית
יְהוּדָה וְיָת בִישׁוּת נְשׁוֹהִי וְיָת בִישָׁתְכוֹן וְיָת בִישׁוּת נְשֵׁיכוֹן דַעֲבַדוּ דעבדא
בְאַרעָא בארע שבטא דְבֵית יְהוּדָה וּבשְׁוּקֵי יְרוּשׁלַם:

44:9 "Have you forgotten the wickedness of your fathers, the wickedness of the kings of Judah, and the wickedness of their wives, your own wickedness, and the wickedness of your wives, which they committed in the land of Judah and in the streets of Jerusalem?

44:10 לֹ֣א דֻכְּא֔וּ עַ֖ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה וְלֹ֣א יָרְא֗וּ וְלֹא־הָלְכ֤וּ בְתֽוֹרָתִי֙ וּבְחֻקֹּתַ֔י
אֲשֶׁר־נָתַ֥תִּי לִפְנֵיכֶ֖ם וְלִפְנֵ֥י אֲבוֹתֵיכֶֽם׃ ס

44:10 לָא פְסַקוּ עַד יוֹמָא הָדֵין וְלָא דְחִילוּ וְלָא הַלִיכוּ בְאוֹרָיתִי וּבקְיָמַי
דִיהַבִית קֳדָמֵיכוֹן וּקדָם אֲבָהָתְכוֹן:

44:10 "But they have not become contrite even to this day, nor have they feared nor walked in My law or My statutes, which I have set before you and before your fathers."'

44:11 לָכֵ֞ן כֹּה־אָמַ֨ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הִנְנִ֨י שָׂ֧ם פָּנַ֛י בָּכֶ֖ם לְרָעָ֑ה
וּלְהַכְרִ֖ית אֶת־כָּל־יְהוּדָֽה׃

44:11 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל הָאֲנָא מְשַׁוֵי רְגַזִי אַפֵי בְכוֹן לְבִישָׁא
וּלשֵׁיצָאָה יָת כָל דְבֵית יְהוּדָה:

44:11 "Therefore thus says the LORD of hosts, the God of Israel, 'Behold, I am going to set My face against you for woe, even to cut off all Judah.

44:12 וְלָקַחְתִּ֞י אֶת־שְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֗ה אֲשֶׁר־שָׂ֨מוּ פְנֵיהֶ֜ם לָב֣וֹא אֶֽרֶץ־מִצְרַיִם֮ לָג֣וּר שָׁם֒
וְתַ֨מּוּ כֹ֜ל בְּאֶ֧רֶץ מִצְרַ֣יִם יִפֹּ֗לוּ בַּחֶ֣רֶב בָּרָעָב֮ יִתַּ֒מּוּ֒ מִקָּטֹן֙ וְעַד־גָּד֔וֹל בַּחֶ֥רֶב
וּבָרָעָ֖ב יָמֻ֑תוּ וְהָי֗וּ לְאָלָה֙ לְשַׁמָּ֔ה וְלִקְלָלָ֖ה וּלְחֶרְפָּֽה׃

44:12 וְאַדבַר ואסב ואיסב יָת שְׁאָרָא דְבֵית יְהוּדָה דְשַׁוִיאוּ יָת אַפֵיהוֹן לְמֵיעַל
לְאַרעָא דְמִצרַיִם לְאִתוֹתָבָא תַמָן וִיסֻופוּן יְסֻופוּן כֻלְהוֹן בְאַרעָא לארעא
דְמִצרַיִם יִתרְמוֹן בְחַרבָא בְכַפנָא יְסֻופוּן מִזְעֵירָא וְעַד רַבָא בְחַרבָא וּבכַפנָא
יְמֻותוּן וִיהוֹן לְמוֹמֵי לְצָדוּ וּללוּטָא לְלוּטִין וּלחִיסוּדִין:

44:12 'And I will take away the remnant of Judah who have set their mind on entering the land of Egypt to reside there, and they will all meet their end in the land of Egypt; they will fall by the sword *and* meet their end by famine. Both small and great will die by the sword and famine; and they will become a curse, an object of horror, an imprecation and a reproach.

44:13 וּפָקַדְתִּ֗י עַ֤ל הַיּֽוֹשְׁבִים֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם כַּאֲשֶׁ֥ר פָּקַ֖דְתִּי עַל־יְרוּשָׁלִָ֑ם בַּחֶ֥רֶב
בָּרָעָ֖ב וּבַדָּֽבֶר׃

44:13 וְאַסעַר עַל דְיָתְבִין בְאַרעָא דְמִצרַיִם כְמָא דְאַסעַרִית עַל יְרוּשׁלַם בְחַרבָא
בְכַפנָא וּבמוֹתָא:

44:13 'And I will punish those who live in the land of Egypt, as I have punished Jerusalem, with the sword, with famine and with pestilence.

44:14 וְלֹ֨א יִהְיֶ֜ה פָּלִ֤יט וְשָׂרִיד֙ לִשְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֔ה הַבָּאִ֥ים לָגֽוּר־שָׁ֖ם בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם
וְלָשׁ֣וּב ׀ אֶ֣רֶץ יְהוּדָ֗ה אֲשֶׁר־הֵ֜מָּה מְנַשְּׂאִ֤ים אֶת־נַפְשָׁם֙ לָשׁוּב֙ לָשֶׁ֣בֶת שָׁ֔ם כִּ֛י

לֹֽא־יָשׁ֖וּבוּ כִּ֥י אִם־פְּלֵטִֽים׃ ס
44:14 וְלָא יְהֵי שְׁאָרָא וּמְשֵׁיזֵיב לְשָׁאָרָא שְׁאָר דְבֵית יְהֻודָה דְאָתַן לְאִתּוֹתָבָא
תַמָן בְּאַרעָא דְמִצרַיִם וְלִמתַב לְאַרעָא בארעא דְבֵית יְהֻודָה דְאִינֻון מַטעַן יָת
נַפשְׁהוֹן לְמִתַב לְמִיתַב לִמתָב לְמִיתַב למיתב לְמִיתִי תַמָן אֲרֵי לָא יְתֻובֻון אֱלָהֵין
מְשֵׁיזְבִין׃

44:14 'So there will be no refugees or survivors for the remnant of Judah who have entered the land of Egypt to reside there and then to return to the land of Judah, to which they are longing to return and live; for none will return except *a few* refugees.'"

44:15 וַיַּעֲנ֣וּ אֶֽת־יִרְמְיָ֗הוּ כָּל־הָאֲנָשִׁ֤ים הַיֹּֽדְעִים֙ כִּֽי־מְקַטְּר֤וֹת נְשֵׁיהֶם֙ לֵאלֹהִ֣ים
אֲחֵרִ֔ים וְכָל־הַנָּשִׁ֥ים הָעֹמְד֖וֹת קָהָ֣ל גָּד֑וֹל וְכָל־הָעָ֛ם הַיֹּשְׁבִ֥ים בְּאֶֽרֶץ־מִצְרַ֖יִם
בְּפַתְר֥וֹס לֵאמֹֽר׃
44:15 וַאֲתִיבֻו יָת יִרמְיָה כָל גֻברַיָא דְיָדְעִין דִידַעֻו אֲרֵי מַסְקָן בֻוסמִין נְשֵׁיהוֹן
לְטָעֲוָת עַמְמַיָא וְכָל נְשַׁיָא דְקָיְמָן קְהַל קהלא רַב וְכָל עַמָא דְיָתְבִין בְּאַרעָא
דְמִצרַיִם בְּפַתרֻוס לְמֵימַר׃

44:15 Then all the men who were aware that their wives were burning sacrifices to other gods, along with all the women who were standing by, *as* a large assembly, including all the people who were living in Pathros in the land of Egypt, responded to Jeremiah, saying,

44:16 הַדָּבָ֛ר אֲשֶׁר־דִּבַּ֥רְתָּ אֵלֵ֖ינוּ בְּשֵׁ֣ם יְהוָ֑ה אֵינֶ֥נּוּ שֹׁמְעִ֖ים אֵלֶֽיךָ׃
44:16 פִתגָמָא פתגם נבואה דְמַלֵילתָא עִמַנָא בִשׁמָא דַיוי לֵית אֲנַחנָא צָבַן
לְקַבָלָא מִנָך׃

44:16 "As for the message that you have spoken to us in the name of the LORD, we are not going to listen to you!

44:17 כִּ֣י עָשֹׂ֪ה נַעֲשֶׂ֟ה אֶֽת־כָּל־הַדָּבָ֣ר אֲשֶׁר־יָצָ֣א מִפִּ֗ינוּ לְקַטֵּר֩ לִמְלֶ֨כֶת הַשָּׁמַ֜יִם
וְהַסֵּֽיךְ־לָ֣הּ נְסָכִ֗ים כַּאֲשֶׁ֨ר עָשִׂ֜ינוּ אֲנַ֤חְנוּ וַאֲבֹתֵ֙ינוּ֙ מְלָכֵ֣ינוּ וְשָׂרֵ֔ינוּ בְּעָרֵ֣י יְהוּדָ֔ה
וּבְחֻצ֖וֹת יְרוּשָׁלִָ֑ם וַנִּֽשְׂבַּֽע־לֶ֙חֶם֙ וַנִּהְיֶ֣ה טוֹבִ֔ים וְרָעָ֖ה לֹ֥א רָאִֽינוּ׃
44:17 אֲרֵי מִעבַד מַעבְדָ נַעֲבֵיד יָת כָל פִתגָמָא פיתגם דִנפַק מִפֻומַנָא לְאַסָקָא
בֻוסמִין לְכוֹכְבַת שְׁמַיָא וּלנַסָכָא לַה נִסכִין כְמָא דַעֲבַדנָא אֲנַחנָא וַאֲבָהָתַנָא
מַלכַנָא וְרַברְבַנא בְקִרוַיָא דְבֵית יְהֻודָה וּבְשֻׁוקֵי יְרֻושלַם וַהֲוֵינָא סָבְעִין לַחמָא
וַהֲוֵינָא שְׁלַן שַׁלָן שְׁלֵיוָא וּבִשׁתָא ובישא לָא חֲזֵינָא׃

44:17 "But rather we will certainly carry out every word that has proceeded from our mouths, by burning sacrifices to the queen of heaven and pouring out drink offerings to her, just as we ourselves, our forefathers, our kings and our princes did in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem; for *then* we had plenty of food and were well off and saw no misfortune.

44:18 וּמִן־אָ֨ז חָדַ֜לְנוּ לְקַטֵּ֧ר לִמְלֶ֣כֶת הַשָּׁמַ֛יִם וְהַסֵּֽךְ־לָ֥הּ נְסָכִ֖ים חָסַ֣רְנוּ כֹ֑ל וּבַחֶ֥רֶב
וּבָרָעָ֖ב תָּֽמְנוּ׃
44:18 וּמִן עִידָן דְאִתמְנַענָא לְאַסָקָא בֻוסמִין לְכוֹכְבַת שְׁמַיָא וּלנַסָכָא ומן מנסכן
לַה נִסכִין חֲסַרנָא כוּלָא וּבחַרבָא וּבכַפנָא סַפנָא׃

44:18 "But since we stopped burning sacrifices to the queen of heaven and pouring out drink offerings to her, we have lacked everything and have met our end by the sword and by famine."

44:19 וְכִֽי־אֲנַ֣חְנוּ מְקַטְּרִים֙ לִמְלֶ֣כֶת הַשָּׁמַ֔יִם וּלְהַסֵּ֥ךְ לָ֖הּ נְסָכִ֑ים הֲמִֽבַּלְעֲדֵ֣י אֲנָשֵׁ֗ינוּ
עָשִׂ֨ינוּ לָ֤הּ כַּוָּנִים֙ לְהַעֲצִבָ֔ה וְהַסֵּ֥ךְ לָ֖הּ נְסָכִֽים׃ פ
44:19 וַאֲרֵי אֲנַחנָא מַסְקָן בֻוסמִין לְכוֹכְבַת שְׁמַיָא וּלנַסָכָא וּמַנסְכָן לַה נִסכִין
הֲבָר מִגֻברַנָא עֲבַדנָא לַה כַרדוֹטִין לְטָעֲוָתָא וּמַנסְכָן לַה נִסכִין׃

44:19 "And," *said the women*, "when we were burning sacrifices to the queen of heaven and were pouring out drink offerings to her, was it without our husbands that we made for her *sacrificial* cakes in her image and poured out drink offerings to her?"

44:20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם עַל־הַגְּבָרִים וְעַל־הַנָּשִׁים וְעַל־כָּל־הָעָם הָעֹנִים
אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר׃
44:20 וַאֲמַר יִרְמְיָה לְכָל עַל כל עַמָא לְגֻבְרַיָא וְלִנְשַׁיָא וּלְכָל עַמָא דִמתִיבִין
יָתֵיה פִתגָמָא פתגם לְמֵימַר׃

44:20 Then Jeremiah said to all the people, to the men and women-- even to all the people who were giving him *such* an answer-- saying,

44:21 הֲלוֹא אֶת־הַקִּטֵּר אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם אַתֶּם
וַאֲבוֹתֵיכֶם מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ אֹתָם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל־לִבּוֹ׃
44:21 הֲלָא יָת בֻסמָנַיָא דְאַסֵיקתְון בְקִרוַיָא דְבֵית יְהוּדָה וּבִשׁוּקֵי יְרוּשׁלַם אַתְון
וַאֲבָהָתְכוֹן מַלכֵיכוֹן וְרַברְבֵיכוֹן ורברבניכון וְעַמָא דְאַרעָא יָתְהוֹן דְכַר יוי וּגלֵי
קֳדָמוֹהִי׃

44:21 "As for the smoking sacrifices that you burned in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem, you and your forefathers, your kings and your princes, and the people of the land, did not the LORD remember them and did not *all this* come into His mind?

44:22 וְלֹא־יוּכַל יְהוָה עוֹד לָשֵׂאת מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי אַרְצְכֶם לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה מֵאֵין יוֹשֵׁב כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃
44:22 ולא הֲוָת רַעֲוָא קֳדָם מִן־קֳדָם יוי עוֹד דְלָא לְמִשׁבַק מִן־קֳדָם בִישׁוּת
עוֹבָדֵיכוֹן מִן־קֳדָם תוֹעֵיבָתָא דַעֲבַדתְון וַהֲוָת אֲרַעכוֹן לְחָרבָא וּלצָדוּ וּללוֹטָא
מִבלִי יָתִיב כְיוֹמָא הָדֵין׃

44:22 "So the LORD was no longer able to endure *it*, because of the evil of your deeds, because of the abominations which you have committed; thus your land has become a ruin, an object of horror and a curse, without an inhabitant, as *it is* this day.

44:23 מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם וַאֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַיהוָה וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה
וּבְתֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו וּבְעֵדְוֺתָיו לֹא הֲלַכְתֶּם עַל־כֵּן קָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ ס
44:23 מִן־קֳדָם דְאַסֵיקתְון בוּסמִין ודחַבתְון קֳדָם יוי וְלָא קַבֵילתְון לְמֵימְרָא דַיוי
וּבאוֹרָיתֵיה וּבקְיָמוֹהִי וּבסָהֲדְוָתֵיה לָא הַלֵיכתְון עַל כֵין עָרַעַת עַרעַת יָתְכוֹן
בִשׁתָא הָדָא כְיוֹמָא הָדֵין׃

44:23 "Because you have burned sacrifices and have sinned against the LORD and not obeyed the voice of the LORD or walked in His law, His statutes or His testimonies, therefore this calamity has befallen you, as *it has* this day."

44:24 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל כָּל־הַנָּשִׁים שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ס
44:24 וַאֲמַר יִרְמְיָה לְכָל עַמָא וּלְכָל נְשַׁיָא קַבִילוּ פִתגָמָא דַיוי כָל דְבֵית
יְהוּדָה דבאַרעָא דְמִצרָיִם די בארעא מצרים׃

44:24 Then Jeremiah said to all the people, including all the women, "Hear the word of the LORD, all Judah who are in the land of Egypt,

44:25 כֹּה־אָמַר יְהוָה־צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם וּנְשֵׁיכֶם וַתְּדַבֵּרְנָה
בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלֵּאתֶם לֵאמֹר עָשֹׂה נַעֲשֶׂה אֶת־נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקַטֵּר
לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הָקֵים תָּקִימְנָה אֶת־נִדְרֵיכֶם וְעָשֹׂה תַעֲשֶׂינָה
אֶת־נִדְרֵיכֶם׃ פ
44:25 כִדנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל לְמֵימַר אַתְון ונשֵיכוֹן וּגזַרתְון בְפוּמְכוֹן
וּברְעוּתְכוֹן קַיֵימתְון לְמֵימַר מִעבָד נַעֲבֵיד יָת נִדרַיָא דִנדַרנָא נדריא
נדרנא לְאַסָקָא בוּסמִין לְכוֹכְבַת שְׁמַיָא וּלנַסָכָא לַהּ נִסכִין אֲקָמָא תְקִימְון יָת

נִדְרֵיכוֹן נידבתכון וּמִעבַד תַעבְדוּן יָת נִדְרֵיכוֹן נסכיהון׃

44:25 thus says the LORD of hosts, the God of Israel, as follows: 'As for you and your wives, you have spoken with your mouths and fulfilled *it* with your hands, saying, "We will certainly perform our vows that we have vowed, to burn sacrifices to the queen of heaven and pour out drink offerings to her." Go ahead and confirm your vows, and certainly perform your vows!'

44:26 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הִנְנִי נִשְׁבַּעְתִּי
בִּשְׁמִי הַגָּדוֹל אָמַר יְהוָה אִם־יִהְיֶה עוֹד שְׁמִי נִקְרָא בְּפִי כָּל־אִישׁ יְהוּדָה אֹמֵר
חַי־אֲדֹנָי יְהוִה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

44:26 בְּכֵין קַבִּילוּ פִּתגָמָא דַיוי כָּל דְבֵית יְהוּדָה דְיָתְבִין בְּאַרעָא דְמִצרַיִם
הָאֲנָא קַיֵימִית בִשׁמִי רַבָּא אֲמַר יוי אִם יְהֵי עוֹד שְׁמִי מִתקְרֵי בְּפֻם כָּל אֱנָשׁ
יְהוּדָה אָמַר אֲמַר יוי קַיָים הוּא יוי אֱלֹהִים בְּכָל אַרעָא דְמִצרָיִם׃

44:26 "Nevertheless hear the word of the LORD, all Judah who are living in the land of Egypt, 'Behold, I have sworn by My great name,' says the LORD, 'never shall My name be invoked again by the mouth of any man of Judah in all the land of Egypt, saying, "As the Lord GOD lives."

44:27 הִנְנִי שֹׁקֵד עֲלֵיהֶם לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְתַמּוּ כָל־אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּחֶרֶב וּבָרָעָב עַד־כְּלוֹתָם׃

44:27 הָאֲנָא מַסעַר עֲלֵיהוֹן לְבִישָׁא וְלָא לְטָבָא וִיסֻופֻון כָל אֱנָשׁ יְהוּדָה
דבאַרעָא בְאַרעָא דְמִצרַיִם בְחַרבָא וּבכַפנָא עַד דְיִשׁתֵיצוֹן׃

44:27 'Behold, I am watching over them for harm and not for good, and all the men of Judah who are in the land of Egypt will meet their end by the sword and by famine until they are completely gone.

44:28 וּפְלִיטֵי חֶרֶב יְשֻׁבוּן מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מְתֵי מִסְפָּר וְיָדְעוּ
כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם דְּבַר־מִי יָקוּם מִמֶּנִּי וּמֵהֶם׃

44:28 וּמשֵיזְבֵי וּמשֵיזְבֵי חַרבָא יְתֻובֻון מִן אַרעָא דְמִצרַיִם לְאַרעָא דְבֵית יְהוּדָה
עַד דְמִנָן לאיתותבא תמן עַם דמנין וְיִדְעֻון כָל שְׁאָרָא דְבֵית יְהוּדָה דְאָתַן
דְאָתָן דעלו לְאַרעָא דְמִצרַיִם לְאִתוֹתָבָא תַמָן פִתגָם דְמַן יִתקַיַים אִם דִילִי
וְאִם דִילְהוֹן׃

44:28 'Those who escape the sword will return out of the land of Egypt to the land of Judah few in number. Then all the remnant of Judah who have gone to the land of Egypt to reside there will know whose word will stand, Mine or theirs.

44:29 וְזֹאת־לָכֶם הָאוֹת נְאֻם־יְהוָה כִּי־פֹקֵד אֲנִי עֲלֵיכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תֵּדְעוּ
כִּי קוֹם יָקוּמוּ דְבָרַי עֲלֵיכֶם לְרָעָה׃ ס

44:29 וְדָא לְכוֹן אָתָא אֲמַר יוי אֲרֵי מַסעַר אֲנָא אנא מסער עֲלֵיכוֹן בְאַתרָא
הָדֵין בְדִיל דְתִידְעֻון אֲרֵי אִתקַיָמָא יִתקַיְמֻון פִתגָמַי עֲלֵיכוֹן לְבִישָׁא׃

44:29 'This will be the sign to you,' declares the LORD, 'that I am going to punish you in this place, so that you may know that My words will surely stand against you for harm.'

44:30 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־פַּרְעֹה חָפְרַע מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בְּיַד אֹיְבָיו וּבְיַד
מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֹיְבוֹ וּמְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ׃ ס

44:30 כִדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מָסַר יָת פַּרעֹה תְבִירָא חגירא מַלכָא דְמִצרָיִם בְיַד
בַעֲלֵי־דְבָבוֹהִי וּבִיַד דְבָעַן לְמִקטְלֵיה כְמָא דְמסַרִית יָת צִדקִיָה מַלַך שִׁבטָא
דְבֵית יְהוּדָה בְיַד נְבֻוכַדנַצַר נְבֻוכַדרַצַר מַלכָא דְבָבַל בְעֵיל־דְבָבֵיה
בְעֵיל־דבבוהי וְדִבעָא לְמִקטְלֵיה׃

44:30 "Thus says the LORD, 'Behold, I am going to give over Pharaoh Hophra king of Egypt to the hand of his enemies, to the hand of those who seek his life, just as I gave over Zedekiah king of Judah to the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon, *who was* his enemy and was seeking his life.'"

45:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה בְּכָתְבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר מִפִּי יִרְמְיָהוּ בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
לֵאמֹר׃ ס

45:1 פִּתגָם נְבוּאָה פִּתגָמָא דְאִתנַבִי דַהֲוָה עִם יִרמְיָה ירמיה ירמיהו דירמיהו נְבִיָא עַל
בָּרוּך בַּר נֵרִיָה כַד כְתַב יָת פִּתגָמַיָא הָאִלֵין עַל סִפרָא מִפּוּמָא דְיִרמְיָה
בְּשַׁתָא בִשׁתָא רְבִיעֵיתָא לִיהוֹיָקִים בַר יֹאשִׁיָה מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה לְמֵימַר׃

45:1 *This is* the message which Jeremiah the prophet spoke to Baruch the son of Neriah, when he had written down these words in a book at Jeremiah's dictation, in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, saying:

45:2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ בָּרוּךְ׃

45:2 כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל עֲלָך בָּרוּך׃

45:2 "Thus says the LORD the God of Israel to you, O Baruch:

45:3 אָמַרְתָּ אוֹי־נָא לִי כִּי־יָסַף יְהוָה יָגוֹן עַל־מַכְאֹבִי יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי וּמְנוּחָה
לֹא מָצָאתִי׃ ס

45:3 אֲמַרת וָי כְעַן לִי אֲרֵי אוֹסֵיף יוי דָווֹן עַל תְבָרִי לְאֵיתִי בְתֵינַחתִי וּנבוּאָה
לָא אַשׁכַחִית׃

45:3 'You said, "Ah, woe is me! For the LORD has added sorrow to my pain; I am weary with my groaning and have found no rest."'

45:4 כֹּה תֹּאמַר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־בָּנִיתִי אֲנִי הֹרֵס וְאֵת
אֲשֶׁר־נָטַעְתִּי אֲנִי נֹתֵשׁ וְאֶת־כָּל־הָאָרֶץ הִיא׃

45:4 כְדֵין כדנן תֵימַר לֵיה כִדנָן אֲמַר יוי הָא אלהא דבניתי אֲנָא אֲפַגַר וְיָת
דְקַיֵימִית אֲנָא אֲטַלטֵיל וְיָת כָל אַרעָא דְיִשׂרָאֵל דִילִי הִיא׃

45:4 "Thus you are to say to him, 'Thus says the LORD, "Behold, what I have built I am about to tear down, and what I have planted I am about to uproot, that is, the whole land."

45:5 וְאַתָּה תְּבַקֶּשׁ־לְךָ גְדֹלוֹת אַל־תְּבַקֵּשׁ כִּי הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר
נְאֻם־יְהוָה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־נַפְשְׁךָ לְשָׁלָל עַל כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר תֵּלֶךְ־שָׁם׃ ס

45:5 וּדאַת בָעֵי לָך רַברְבָן לָא תִבעֵי אֲרֵי הָאֲנָא מֵיתֵי בִשׁתָא עַל כָל בִסרָא
אֲמַר יוי וְאַתֵין לָך יָת נַפשָך לְשֵׁיזָבָא עַל כָל אַתרַיָא דִתְהָך לְתַמָן׃

45:5 'But you, are you seeking great things for yourself? Do not seek *them*; for behold, I am going to bring disaster on all flesh,' declares the LORD, 'but I will give your life to you as booty in all the places where you may go.'"

46:1 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל־הַגּוֹיִם׃

46:1 דַהֲוָה פִּתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם על על יד יִרמְיָה נְבִיָא נבייא עַל
עַמְמַיָא׃

46:1 That which came as the word of the LORD to Jeremiah the prophet concerning the nations.

46:2 לְמִצְרַיִם עַל־חֵיל פַּרְעֹה נְכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הָיָה עַל־נְהַר־פְּרָת
בְּכַרְכְּמִשׁ אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת הָרְבִיעִית לִיהוֹיָקִים
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

46:2 לְמִצרַיִם עַל מַשׁרִית פַּרעֹה חֲגִירָא מַלכָא דְמִצרַיִם דַהֲוָה עַל נְהַר פְּרָת
בְּכַרכְּמִשׁ דִמחָא נְבוּכַדנֶצַּר מַלכָא דְבָבַל בְּשַׁתָא רְבִיעֵיתָא לִיהוֹיָקִים בַּר
יֹאשִׁיָהוּ מַלַך שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה׃

46:2 To Egypt, concerning the army of Pharaoh Neco king of Egypt, which was by the Euphrates River at Carchemish, which Nebuchadnezzar king of Babylon defeated in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah:

46:3 עִרְכוּ מָגֵן וְצִנָּה וּגְשׁוּ לַמִּלְחָמָה׃

46:3 סַדְּרוּ עֲגִילִין וּתרִיסִין וְאִתקָרַבוּ לַאֲגָחָא לְאָגָחָא קְרָבָא:
46:3 "Line up the shield and buckler, And draw near for the battle!

46:4 אִסְר֣וּ הַסּוּסִ֗ים וַעֲלוּ֙ הַפָּ֣רָשִׁ֔ים וְהִֽתְיַצְּב֖וּ בְּכ֣וֹבָעִ֑ים מִרְקוּ֙ הָֽרְמָחִ֔ים לִבְשׁ֖וּ
הַסִּרְיֹנֹֽת׃
46:4 טַקִּיסֵו אסרו סֻוסָוָתָא וְיִסְקוּן פָּרָשַׁיָא וְיִתעַתְּדוּן בְּקֻולסַיָא בקולנסייא
צַחצַחֻו מֻורְנְיָתָא לְבַשֻׁו סִרִינַיָא סורניתא:
46:4 "Harness the horses, And mount the steeds, And take your stand with helmets *on*! Polish the spears, Put on the scale-armor!

46:5 מַדּ֣וּעַ רָאִ֗יתִי הֵ֣מָּה חַתִּים֮ נְסֹגִ֣ים אָחוֹר֒ וְגִבּוֹרֵיהֶ֣ם יֻכַּ֔תּוּ וּמָנ֥וֹס נָ֖סוּ וְלֹ֣א
הִפְנ֑וּ מָג֥וֹר מִסָּבִ֖יב נְאֻם־יְהוָֽה׃
46:5 מָדֵין חֲזֵיתִי אִנֻון תְבִירִין מִסתַחרִין לְאַחרָא וְגִיבָרֵיהוֹן תְבִירִין וּמִערָק
עָרְקִין וְלָא מִתפְּנַן לְמִקָם מִן־קֳדָם דְקָטְלִין בְּחַרבָא דְמִתכַנשִׁין עֲלֵיהוֹן
מִסְחוֹר־סְחוֹר אֲמַר יוי:
46:5 "Why have I seen *it*? They are terrified, They are drawing back, And their mighty men are defeated And have taken refuge in flight, Without facing back; Terror is on every side!" Declares the LORD.

46:6 אַל־יָנ֣וּס הַקַּ֔ל וְאַל־יִמָּלֵ֖ט הַגִּבּ֑וֹר צָפ֗וֹנָה עַל־יַד֙ נְהַר־פְּרָ֔ת כָּשְׁל֖וּ וְנָפָֽלוּ׃
46:6 לָא יִערוֹק דְקַלִיל וְלָא יִשׁתֵיזַב דְגִיבָר גברא בַאֲרַע צִפֻּונָא בארעא
בארעא צפונא עַל כֵיף נַהרָא פְּרָת דפרת אִתקִילֻו איתקטילו וּנפַלֻו:
46:6 Let not the swift man flee, Nor the mighty man escape; In the north beside the river Euphrates They have stumbled and fallen.

46:7 מִי־זֶ֖ה כַּיְאֹ֣ר יַעֲלֶ֑ה כַּנְּהָר֕וֹת יִתְגָּעֲשׁ֖וּ מֵימָֽיו׃
46:7 מַן דֵין דְסָלֵיק בְּמַשׁרְיָתֵיה כַעֲנָנָא דְסָלֵיק וְחָפֵי יָת אַרעָא כְמַבֻּועַ דְמַיִין
דְמִיטָרְפִין מוֹהִי:
46:7 Who is this that rises like the Nile, Like the rivers whose waters surge about?

46:8 מִצְרַ֙יִם֙ כַּיְאֹ֣ר יַעֲלֶ֔ה וְכַנְּהָר֖וֹת יִתְגֹּ֣עֲשׁוּ מָ֑יִם וַיֹּ֗אמֶר אַעֲלֶה֙ אֲכַסֶּה־אֶ֔רֶץ
אֹבִ֥ידָה עִ֖יר וְיֹ֥שְׁבֵי בָֽהּ׃
46:8 פַּרעֹה מַלכָא דְמִצרַים דמצראי דְסָלֵיק בְּמַשׁרְיָתֵיה כַעֲנָנָא דְסָלֵיק הוה
סלק כעננא וְחָפֵי יָת אַרעָא וּכמַבֻּועַ דְמַיִין דְמִיטָרְפִין מוֹהִי וַאֲמַר אִיסַק אַחפֵי
אַרעָא דישראל וּמלָאַה אוֹבֵיד קִרוַיָא וּדיָתְבִין ודיתיב בְהוֹן:
46:8 Egypt rises like the Nile, Even like the rivers whose waters surge about; And He has said, "I will rise and cover *that* land; I will surely destroy the city and its inhabitants."

46:9 עֲל֤וּ הַסּוּסִים֙ וְהִתְהֹלְל֣וּ הָרֶ֔כֶב וְיֵצְא֖וּ הַגִּבּוֹרִ֑ים כּ֤וּשׁ וּפוּט֙ תֹּפְשֵׂ֣י מָגֵ֔ן
וְלוּדִ֕ים תֹּפְשֵׂ֖י דֹּ֥רְכֵי קָֽשֶׁת׃
46:9 יִסקֻון סֻוסָוָתָא וְיִשׁתַגְשַׁן ישתגשגן רְתִיכַיָא וְיִפְּקֻון גִיבָרַיָא כֻושָׁאֵי וּפֻוטָאֵי
אָחֲדֵי תְרִיסִין וְלֻודָאֵי דְנָגְדִין נגדין וּמָחַן וּמַיְתַן בְקַשׁתָא:
46:9 Go up, you horses, and drive madly, you chariots, That the mighty men may march forward: Ethiopia and Put, that handle the shield, And the Lydians, that handle *and* bend the bow.

46:10 וְהַיּ֨וֹם הַה֜וּא לַאדֹנָ֧י יְהוִ֣ה צְבָא֗וֹת י֤וֹם נְקָמָה֙ לְהִנָּקֵ֣ם מִצָּרָ֔יו וְאָכְלָ֥ה חֶ֙רֶב֙
וְשָׂבְעָ֔ה וְרָוְתָ֖ה מִדָּמָ֑ם כִּ֡י זֶ֠בַח לַאדֹנָ֨י יְהוִ֧ה צְבָא֛וֹת בְּאֶ֥רֶץ צָפ֖וֹן אֶל־נְהַר־פְּרָֽת׃
46:10 וְיוֹמָא הַהֻוא קֳדָם יוי אֱלֹהִים יוֹם פֻּורעָנֻותָא פורענותא לְאִתפְּרָעָא
לאיתפרע מִסָנְאֵי עַמֵיה וּתקַטֵיל ויתקטל ויתקטיל חַרבָא וְתִסבַע וְתִרוֵי
מִדַמהוֹן אֲרֵי קַטלָא קֳדָם יוי אֱלֹהִים בַאֲרַע בארעא צִפֻּונָא עַל נְהַרָא נְהַר

פְּרָֽת׃

46:10 For that day belongs to the Lord GOD of hosts, A day of vengeance, so as to avenge Himself on His foes; And the sword will devour and be satiated And drink its fill of their blood; For there will be a slaughter for the Lord GOD of hosts, In the land of the north by the river Euphrates.

46:11 עֲלִ֤י גִלְעָד֙ וּקְחִ֣י צֳרִ֔י בְּתוּלַ֖ת בַּת־מִצְרָ֑יִם לַשָּׁוְא֙ (הִרְבֵּיתִי) [הִרְבֵּ֣ית]
רְפֻא֔וֹת תְּעָלָ֖ה אֵ֥ין לָֽךְ׃

46:11 סַקִי לְגִלעָד וְסַבִי שְׁעִיף מַלכְוַת כְנִשתָא דְמִצרָיִם לָא לַהֲנָאָה אַסגֵית
סַמָמְנִין סמנין אָסֵו לָא סְלֵיקַת לִיך׃

46:11 Go up to Gilead and obtain balm, O virgin daughter of Egypt! In vain have you multiplied remedies; There is no healing for you.

46:12 שָׁמְע֤וּ גוֹיִם֙ קְלוֹנֵ֔ךְ וְצִוְחָתֵ֖ךְ מָלְאָ֣ה הָאָ֑רֶץ כִּֽי־גִבּ֤וֹר בְּגִבּוֹר֙ כָּשָׁ֔לוּ יַחְדָּ֖יו
נָפְל֥וּ שְׁנֵיהֶֽם׃ פ

46:12 שְׁמַעוּ עַמְמַיָא קְלָנִיך וְצוּחֲתִיך אִתמְלִיאַת מליאת אַרעָא אֲרֵי גִיבָר בְגִיבָר
אִתְקִילוּ איתכילו כַחדָא אִתקְטַלוּ תַרוֵיהוֹן׃

46:12 The nations have heard of your shame, And the earth is full of your cry *of distress*; For one warrior has stumbled over another, And both of them have fallen down together.

46:13 הַדָּבָר֙ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר יְהוָ֔ה אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ הַנָּבִ֑יא לָב֗וֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל
לְהַכּ֖וֹת אֶת־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃

46:13 פִתגָם נְבוּאָה דְמַלֵיל יוי עִם יִרמְיָה נְבִיָא לְמֵיתֵי נְבוּכַדנַצַר נְבוּכַדרַצַר
מַלכָא דְבָבַל לְמִמחֵי יָת אַרעָא דְמִצרָיִם׃

46:13 *This is* the message which the LORD spoke to Jeremiah the prophet about the coming of Nebuchadnezzar king of Babylon to smite the land of Egypt:

46:14 הַגִּ֤ידוּ בְמִצְרַ֙יִם֙ וְהַשְׁמִ֣יעוּ בְמִגְדּ֔וֹל וְהַשְׁמִ֥יעוּ בְנֹ֖ף וּבְתַחְפַּנְחֵ֑ס אִמְרוּ֙ הִתְיַצֵּב֙
וְהָכֵ֣ן לָ֔ךְ כִּֽי־אָכְלָ֥ה חֶ֖רֶב סְבִיבֶֽיךָ׃

46:14 חַווֹ חויאו בְמִצרַיִם וּבַסַרוּ בְמִגדוֹל וּבַסַרוּ בְמַפֵיס וּבתַחפַנחֵס אֵימַרוּ
אֲמַרוּ אִזדָרַז וְאִיתַקַן לָך אֲרֵי קְטֵילַת חַרבָא סַחרָנַך׃

46:14 "Declare in Egypt and proclaim in Migdol, Proclaim also in Memphis and Tahpanhes; Say, 'Take your stand and get yourself ready, For the sword has devoured those around you.'

46:15 מַדּ֖וּעַ נִסְחַ֣ף אַבִּירֶ֑יךָ לֹ֣א עָמַ֔ד כִּ֥י יְהוָ֖ה הֲדָפֽוֹ׃

46:15 מָדֵין אִתבַרוּ איתברינון איתברון גִיבָרָך לָא יְכִילוּ לִמקָם אֲרֵי יוי
תַבַרִינוּן׃

46:15 "Why have your mighty ones become prostrate? They do not stand because the LORD has thrust them down.

46:16 הִרְבָּ֖ה כּוֹשֵׁ֑ל גַּם־נָפַ֞ל אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֗הוּ וַיֹּֽאמְרוּ֙ ק֣וּמָה ׀ וְנָשֻׁ֣בָה אֶל־עַמֵּ֗נוּ
וְאֶל־אֶ֙רֶץ֙ מֽוֹלַדְתֵּ֔נוּ מִפְּנֵ֖י חֶ֥רֶב הַיּוֹנָֽה׃

46:16 אַסגִיאוּ מַתקְלֵיהוֹן אַף אִשתְמַעוּ גְבַר לְחַברֵיה וַאֲמַרוּ וְיֵימְרוּן קוּמוּ ונתוּב
לְעַמַנָא וּלאַרַע ולארעא יַלָדוּתַנָא מִן־קֳדָם חֲרַב סָנְאָה דְהִיא כַחֲמַר מְרַוְיָא׃

46:16 "They have repeatedly stumbled; Indeed, they have fallen one against another. Then they said, 'Get up! And let us go back To our own people and our native land Away from the sword of the oppressor.'

46:17 קָ֣רְאוּ שָׁ֔ם פַּרְעֹ֤ה מֶֽלֶךְ־מִצְרַ֙יִם֙ שָׁא֔וֹן הֶעֱבִ֖יר הַמּוֹעֵֽד׃

46:17 זָמִינוּ לְתַמָן פַרעֹה מַלכָא דְמִצרַיִם דְסַגִיאָן אִתרְגוּשְׁתֵיה אתרגושָׁתֵיה
מַעדֵי זִמנַיָא זמנא׃

46:17 "They cried there, 'Pharaoh king of Egypt *is but* a big noise; He has let the appointed time pass by!'

46:18 חַי־אָ֙נִי֙ נְאֻם־הַמֶּ֔לֶךְ יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמ֑וֹ כִּ֚י כְּתָב֣וֹר בֶּֽהָרִ֔ים וּכְכַרְמֶ֖ל בַּיָּ֥ם

יָבֽוֹא׃
46:18 קַיָּים אֲנָא אֲמַר מַלְכָּא יוי שְׁמֵיה אֲרֵי כְּמָא דְיַצִּיב פִּתְגָּמָא דְתָבוֹר אִית בְּטֻורַיָּא וּכְכַרְמְלָא בְּיַמָּא כֵּין יֵיתֵי תְבָרֵיה׃

46:18 "As I live," declares the King Whose name is the LORD of hosts, "Surely one shall come *who looms up* like Tabor among the mountains, Or like Carmel by the sea.

46:19 כְּלֵ֤י גוֹלָה֙ עֲשִׂ֣י לָ֔ךְ יוֹשֶׁ֖בֶת בַּת־מִצְרָ֑יִם כִּֽי־נֹף֙ לְשַׁמָּ֣ה תִֽהְיֶ֔ה וְנִצְּתָ֖ה מֵאֵ֥ין יוֹשֵֽׁב׃ ס
46:19 מָנֵי גְלֻותָא אַתקִינִי לִיךְ מַלְכֻות כְּנִשְׁתָא דְמִצרַיִם אֲרֵי מַפֵּיס לְצָדֵו תְהֵי וְתִצדֵי מִבְּלִי יָתִיב׃

46:19 "Make your baggage ready for exile, O daughter dwelling in Egypt, For Memphis will become a desolation; It will even be burned down *and* bereft of inhabitants.

46:20 עֶגְלָ֥ה יְפֵֽה־פִיָּ֖ה מִצְרָ֑יִם קֶ֥רֶץ מִצָּפ֖וֹן בָּ֥א בָֽא׃
46:20 מַלְכֻו מלכות יָאֲיָא הֲוָת מִצרָיִם עַמְמִין קָטוֹלִין מִצִפְּוּנָא יֵיתוֹן עֲלַהּ לִמבזה׃

46:20 "Egypt is a pretty heifer, *But* a horsefly is coming from the north-- it is coming!

46:21 גַּם־שְׂכִרֶ֤יהָ בְקִרְבָּהּ֙ כְּעֶגְלֵ֣י מַרְבֵּ֔ק כִּֽי־גַם־הֵ֛מָּה הִפְנ֛וּ נָ֥סוּ יַחְדָּ֖יו לֹ֣א עָמָ֑דוּ כִּ֣י י֧וֹם אֵידָ֛ם בָּ֥א עֲלֵיהֶ֖ם עֵ֥ת פְּקֻדָּתָֽם׃
46:21 אַף רַבְרְבַהָא בְּגַוַּהּ כְּעַגלֵי רִבקָא אֲרֵי אַף אִנֻון אִתפְּנִיאֻו עְרַקֻו כַּחדָא לָא יְכִילֻו לְמִקָם אֲרֵי יוֹם תְּבָרְהוֹן אֲתָא עֲלֵיהוֹן עִדָּן סְעֻורַן סעורת בִּישָׁתְהוֹן׃

46:21 "Also her mercenaries in her midst Are like fattened calves, For even they too have turned back *and* have fled away together; They did not stand *their ground*. For the day of their calamity has come upon them, The time of their punishment.

46:22 קוֹלָ֖הּ כַּנָּחָ֣שׁ יֵלֵ֑ךְ כִּֽי־בְחַ֣יִל יֵלֵ֔כוּ וּבְקַרְדֻּמּוֹת֙ בָּ֣אוּ לָ֔הּ כְּחֹטְבֵ֖י עֵצִֽים׃
46:22 קָל נִיקֻושׁ זֵינְהוֹן זיניהון זיתהון כְּחִיוָון כחיוון זָחֲלִין אֲרֵי בְּמַשְׁרְיָן יְהָכֻון עֲלֵיהוֹן עליכון וּכְמָא דְעָלִין בְּכשִׁילִין לְמִיקַץ אַעֵי חֻורשָׁא׃

46:22 "Its sound moves along like a serpent; For they move on like an army And come to her as woodcutters with axes.

46:23 כָּרְת֤וּ יַעְרָהּ֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֖י לֹ֣א יֵחָקֵ֑ר כִּ֤י רַבּוּ֙ מֵֽאַרְבֶּ֔ה וְאֵ֥ין לָהֶ֖ם מִסְפָּֽר׃
46:23 שֵׁיצוֹ רַבְרְבַהָא אֲמַר יוי אֲרֵי לֵית לְהוֹן סוֹף אֲרֵי סַגִיאִין מִיגוֹבָא מזחלא מן חלא וְלֵית לְהוֹן מִנְיָן׃

46:23 "They have cut down her forest," declares the LORD; "Surely it will no *more* be found, Even though they are *now* more numerous than locusts And are without number.

46:24 הֹבִ֖ישָׁה בַּת־מִצְרָ֑יִם נִתְּנָ֖ה בְּיַ֥ד עַם־צָפֽוֹן׃
46:24 בְּהֵיתַת מַלְכֻות מִצרָיִם מצראי אִתמְסַרַת בְּיַד עַמָּא דַאֲתָא דְאָתַן עֲלַהּ מִצִיפְּוּנָא׃

46:24 "The daughter of Egypt has been put to shame, Given over to the power of the people of the north."

46:25 אָמַ֞ר יְהוָ֨ה צְבָא֜וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל הִנְנִ֤י פוֹקֵד֙ אֶל־אָמ֣וֹן מִנֹּ֔א וְעַל־פַּרְעֹה֙ וְעַל־מִצְרַ֔יִם וְעַל־אֱלֹהֶ֖יהָ וְעַל־מְלָכֶ֑יהָ וְעַל־פַּרְעֹ֔ה וְעַ֖ל הַבֹּטְחִ֥ים בּֽוֹ׃
46:25 אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל הָאֲנָא מַסעַר עַל אִתרְגוֹשַׁת אֲלַכסַנדַרְיָא וְעַל פַּרעֹה וְעַל מִצרַיִם מצראי וְעַל טָעֲוָתַהָא וְעַל מַלכַהָא וְעַל פַּרעֹה וְעַל דְמִתרַחצִין דמתרחצין עֲלוֹהִי בֵיהּ׃

46:25 The LORD of hosts, the God of Israel, says, "Behold, I am going to punish Amon of Thebes, and Pharaoh, and Egypt along with her gods and her kings, even Pharaoh and those who trust in him.

46:26 וּנְתַתִּים בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד־עֲבָדָיו
וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכֹּן כִּימֵי־קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה׃ ס
46:26 וְאַמסַרִינֻון בְּיַד דְבָעַן לְמִקטַלהוֹן וּבְיַד נְבוּכַדנַצַר נְבוּכַדרַצַר מַלכָּא
דְבָבַל וּבִידָא דְעַבדוֹהִי וביד עבדוהי וּבָתַר כֵין תִשרֵי כְיוֹמֵי קֳדָם אֲמַר יוי׃

46:26 "I shall give them over to the power of those who are seeking their lives, even into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon and into the hand of his officers. Afterwards, however, it will be inhabited as in the days of old," declares the LORD.

46:27 וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁעֲךָ מֵרָחוֹק
וְאֶת־זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקוֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃ ס
46:27 וְאַתְּ לָא תִדחַל עַבדִי יַעֲקֹב וְלָא ואל תִתְבַר יִשׂרָאֵל אֲרֵי הָאֲנָא פָּרֵיק
לָךְ מֵרַחִיק וְיָת בְּנָךְ מֵאֲרַע מארעא גָלוּתְהוֹן וִיתֻובֻון וְתָיְבִין דְבֵית יַעֲקֹב
וְיִשקְטֻון וְיִשרוֹן לְרֻחצַן וְלֵית דְמַנִיד׃

46:27 "But as for you, O Jacob My servant, do not fear, Nor be dismayed, O Israel! For, see, I am going to save you from afar, And your descendants from the land of their captivity; And Jacob will return and be undisturbed And secure, with no one making *him* tremble.

46:28 אַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אִתְּךָ אָנִי כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה
בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךָ שָּׁמָּה וְאֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה
לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ ס
46:28 אַתְּ לָא תִדחַל עַבדִי יַעֲקֹב אֲמַר יוי אֲרֵי בְסַעֲדָךְ מֵימְרִי אֲרֵי אַעֲבֵיד
גְמֵירָא בְכָל עַמְמַיָא דְאַגלִיתָךְ דבדרתך לְתַמָן וְעִימָךְ ברם עמך לָא אַעֲבֵיד
גְמֵירָא וְעִימָךְ לָא אַעֲבֵיד גְמֵירָא וְאִיתִי ואיתיתי עֲלָךְ יִסֻורִין לְאַלָפֻותַךְ בְרַם
בְדִין חֲסוֹך וְשִׁיצָאָה לָא אֲשֵׁיצֵינָךְ׃

46:28 "O Jacob My servant, do not fear," declares the LORD, "For I am with you. For I will make a full end of all the nations Where I have driven you, Yet I will not make a full end of you; But I will correct you properly And by no means leave you unpunished."

47:1 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־פְּלִשְׁתִּים בְּטֶרֶם יַכֶּה פַרְעֹה
אֶת־עַזָּה׃ ס
47:1 דַהֲוָה פִתגָם נְבֻואָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה נְבִיָא עַל פְלִשתָאֵי עַד־לָא
דלא יֵיתֵי פַרעֹה וְיִמחֵי יָת יָתְבֵי עַזָה עזה׃

47:1 That which came as the word of the LORD to Jeremiah the prophet concerning the Philistines, before Pharaoh conquered Gaza.

47:2 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה־מַיִם עֹלִים מִצָּפוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ אֶרֶץ
וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ וְזָעֲקוּ הָאָדָם וְהֵילִל כֹּל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃
47:2 כִדנָן אֲמַר יוי הָא עַמְמַיָא אָתַן מִצִפֻּונָא וִיהוֹן כִנחַל מְגַבַר וְיִבְזֻון אַרעָא
וּמְלָאַה קִרוַיָא וּדיָתְבִין בְהוֹן וְיִצוְחֻון בְנֵי אֲנָשָׁא וְיֵילְלֻון כָל יָתְבֵי אַרעָא׃

47:2 Thus says the LORD: "Behold, waters are going to rise from the north And become an overflowing torrent, And overflow the land and all its fullness, The city and those who live in it; And the men will cry out, And every inhabitant of the land will wail.

47:3 מִקּוֹל שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו מֵרַעַשׁ לְרִכְבּוֹ הֲמוֹן גַּלְגִּלָּיו לֹא־הִפְנוּ אָבוֹת
אֶל־בָּנִים מֵרִפְיוֹן יָדָיִם׃
47:3 מִקָל קל מַפסוֹעִית פַרסַת גִיבָרוֹהִי מִזְיָע לִרתִכוֹהִי אִתרְגוֹשַׁת גַלגִלוֹהִי לָא
מִתפְנַן אֲבָהָן לְרַחָמָא עַל בְנִין מֵאִתרַשָׁלֻות יְדִין׃

47:3 "Because of the noise of the galloping hoofs of his stallions, The tumult of his chariots, *and* the rumbling of his wheels, The fathers have not turned back for *their* children, Because of the limpness of *their* hands,

47:4 עַל־הַיּ֗וֹם הַבָּא֙ לִשְׁד֣וֹד אֶת־כָּל־פְּלִשְׁתִּ֔ים לְהַכְרִ֤ית לְצֹר֙ וּלְצִיד֔וֹן כֹּ֖ל שָׂרִ֣יד
עֹזֵ֑ר כִּֽי־שֹׁדֵ֤ד יְהוָה֙ אֶת־פְּלִשְׁתִּ֔ים שְׁאֵרִ֖ית אִ֥י כַפְתּֽוֹר׃
47:4 עַל יוֹמָא דְאָתֵי לְמִיבַז יָת כָּל אֲרַע ארעא פְלִשְׁתָאֵי לְשֵׁיצָאָה לְצֹר
וּלְצִידוֹן כָּל שְׁאָר סָעֵיד אֲרֵי אַבֵיז יוי יָת אֲרַע ארעא פְלִשְׁתָאֵי שְׁאָר נְגָוַת
קְפֻוטְקְיָא קפוטקאי׃
47:4 On account of the day that is coming To destroy all the Philistines, To cut off from Tyre and Sidon Every ally that is left; For the LORD is going to destroy the Philistines, The remnant of the coastland of Caphtor.

47:5 בָּ֤אָה קָרְחָה֙ אֶל־עַזָּ֔ה נִדְמְתָ֥ה אַשְׁקְל֖וֹן שְׁאֵרִ֣ית עִמְקָ֑ם עַד־מָתַ֖י תִּתְגּוֹדָֽדִי׃ ס
47:5 מְטָת פּוּרעָנֻותָא לְיָתְבֵי עַזָה אִיתְבַרוּ אַשקְלוֹנָאֵי שְׁאָר תֻוקפְהוֹן עַד אִימַתִי
תִתהָמְמִין׃
47:5 "Baldness has come upon Gaza; Ashkelon has been ruined. O remnant of their valley, How long will you gash yourself?

47:6 ה֗וֹי חֶ֚רֶב לַיהוָ֔ה עַד־אָ֖נָה לֹ֣א תִשְׁקֹ֑טִי הֵאָסְפִי֙ אֶל־תַּעְרֵ֔ךְ הֵרָגְעִ֖י וָדֹֽמִּי׃
47:6 יֵי חַרבָא דִשׁלִיחָא מִן־קֳדָם יוי עַד אִימַתִי לָא תְנֻוחִין אִתכְנִישִׁי לְלְדָנִיך
לנדניך לְבֵית זִמנָא תְנֻוחִין׃
47:6 "Ah, sword of the LORD, How long will you not be quiet? Withdraw into your sheath; Be at rest and stay still.

47:7 אֵ֣יךְ תִּשְׁקֹ֔טִי וַֽיהוָ֖ה צִוָּה־לָ֑הּ אֶל־אַשְׁקְל֛וֹן וְאֶל־ח֥וֹף הַיָּ֖ם שָׁ֥ם יְעָדָֽהּ׃ ס
47:7 אֵיכְדֵין תְנֻוחִין וַיוי פַקֵיד עֲלַה עַל אַשקְלוֹן וְעַל סְפַר יַמָא לְתַמָן מְזָמְנָא׃
47:7 "How can it be quiet, When the LORD has given it an order? Against Ashkelon and against the seacoast-- There He has assigned it."

48:1 לְמוֹאָ֡ב כֹּֽה־אָמַר֩ יְהוָ֨ה צְבָא֜וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל ה֤וֹי אֶל־נְבוֹ֙ כִּ֣י שֻׁדָּ֔דָה
הֹבִ֥ישָׁה נִלְכְּדָ֖ה קִרְיָתָ֑יִם הֹבִ֥ישָׁה הַמִּשְׂגָּ֖ב וָחָֽתָּה׃
48:1 לְמוֹאָב כִדנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל וָי עַל נְבוֹ אֲרֵי אִתבְזֵיזַת אִתבְזוֹזַת
בְהֵיתַת אִתכְבֵישַׁת קִרְיָתַיִם בְהִיתוּ מִבֵית־רְחצָנְהוֹן וְאִתְבַרוּ׃
48:1 Concerning Moab. Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, "Woe to Nebo, for it has been destroyed; Kiriathaim has been put to shame, it has been captured; The lofty stronghold has been put to shame and shattered.

48:2 אֵ֨ין ע֜וֹד תְּהִלַּ֣ת מוֹאָ֗ב בְּחֶשְׁבּ֞וֹן חָשְׁב֤וּ עָלֶ֙יהָ֙ רָעָ֔ה לְכ֖וּ וְנַכְרִיתֶ֣נָּה מִגּ֑וֹי
גַּם־מַדְמֵ֣ן תִּדֹּ֔מִּי אַחֲרַ֖יִךְ תֵּ֥לֶךְ חָֽרֶב׃
48:2 לֵית עוֹד תֻשבְחָא תֻושבַחתָא לְמוֹאָב דמואב בְחַשׁבוֹן חַשִׁיבוּ עֲלַה בִישָׁא
אָמְרִין אֵיתוֹ וּנשֵׁיצֵינֵיה מִלְמִהוֵי עַם עמא אַף מַדמֵין תִתַבְרִין בָתְרַך יְהָכוּן
קָטוֹלֵי חַרבָא׃
48:2 "There is praise for Moab no longer; In Heshbon they have devised calamity against her: 'Come and let us cut her off from *being* a nation!' You too, Madmen, will be silenced; The sword will follow after you.

48:3 ק֥וֹל צְעָקָ֖ה מֵחֹרוֹנָ֑יִם שֹׁ֖ד וָשֶׁ֥בֶר גָּדֽוֹל׃
48:3 קָל אַף צְוַחתָא מֵחוֹרוֹנַיִם בִיזָא וּתבָרָא רַבָא׃
48:3 "The sound of an outcry from Horonaim, 'Devastation and great destruction!'

48:4 נִשְׁבְּרָ֖ה מוֹאָ֑ב הִשְׁמִ֥יעוּ זְּעָקָ֖ה (צְעוֹרֶיהָ) [צְעִירֶֽיהָ]׃
48:4 אִיתְבַרַת מַלכֻות מוֹאָב בַסָרוּ צְוַחתָא שִׁלטוֹנֵיהוֹן שילטונהא׃
48:4 "Moab is broken, Her little ones have sounded out a cry *of distress*.

48:5 כִּ֞י מַעֲלֵ֣ה (הַלֻּחוֹת) [הַלּוּחִ֗ית] בִּבְכִי֙ יַעֲלֶה־בֶּ֔כִי כִּ֚י בְּמוֹרַ֣ד חוֹרֹנַ֔יִם צָרֵ֥י
צַעֲקַת־שֶׁ֖בֶר שָׁמֵֽעוּ׃
48:5 אֲרֵי מַסוֹקִית לֻוחִית כִדבָכַן יִסְקוּן בְכַן אֲרֵי בְמַחוֹתִית חוֹרוֹנַיִם מְעִיקֵי

צוֹחַת תְּבִירֵי קְרָב יְבַסְרֻוֹן:

48:5 "For by the ascent of Luhith They will ascend with continual weeping; For at the descent of Horonaim They have heard the anguished cry of destruction.

48:6 נֻסוּ מַלְּטוּ נַפְשְׁכֶם וְתִהְיֶינָה כַּעֲרוֹעֵר בַּמִּדְבָּר:
48:6 עֲרוּקוּ שֵׁיזִיבוּ נַפְשְׁכוֹן וַהֲווֹ כְּמִגְדַּל בְּמִגדַל עֲרוֹעֵר דְּשָׁרַן דְּשָׁרֵי דִי שְׁרַן
בִּשְׁכֻוּנִין בִּלְחוֹדוֹהִי בְּמַדבְּרָא:

48:6 "Flee, save your lives, That you may be like a juniper in the wilderness.

48:7 כִּי יַעַן בִּטְחֵךְ בְּמַעֲשַׂיִךְ וּבְאוֹצְרוֹתַיִךְ גַּם־אַתְּ תִּלָּכֵדִי וְיָצָא (כְמִישׁ) [כְמוֹשׁ]
בַּגּוֹלָה כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו (יַחַד) [יַחְדָּיו]:
48:7 אֲרֵי חֲלָף דְּאִתְרְחֵיצְתְּ בְּאוֹצְרַךְ וּבְבֵית־גִּנְזָךְ וּבְגַנְזָךְ אַף אַתְּ תִּתְאַחֲדִין וְיִפּוֹק
כְּמוֹשׁ בְּגָלוּתָא פָּלְחוֹהִי וְרַבְרְבוֹהִי כַּחֲדָא:

48:7 "For because of your trust in your own achievements and treasures, Even you yourself will be captured; And Chemosh will go off into exile Together with his priests and his princes.

48:8 וְיָבֹא שֹׁדֵד אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמָּלֵט וְאָבַד הָעֵמֶק וְנִשְׁמַד הַמִּישֹׁר אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה:
48:8 וְיֵיתוֹן בָּזוֹזִין עַל כָּל קִרְוֵיהוֹן וְקִרְיָא וְקִרְוַיָּא מִנְהוֹן לָא תִשְׁתֵּיזַב וְיֵיבְדוּן
דְּיָתְבִין בְּעִמְקָא וְיִשְׁתֵּיצוֹן דְּשָׁרַן בְּמֵישְׁרָא דַּאֲמַר יוי:

48:8 "A destroyer will come to every city, So that no city will escape; The valley also will be ruined And the plateau will be destroyed, As the LORD has said.

48:9 תְּנוּ־צִיץ לְמוֹאָב כִּי נָצֹא תֵּצֵא וְעָרֶיהָ לְשַׁמָּה תִהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּהֵן:
48:9 אַעְדּוֹ כִתְרָא מִן מוֹאָב מִמּוֹאב אֲרֵי מִגְלָא תִגְלֵי וְקִרְוַיהָא לְצָדוּ יְהֶוְיָן
תֶּהֶוְיָן מִבְּלִי יָתִיב בְּהוֹן:

48:9 "Give wings to Moab, For she will flee away; And her cities will become a desolation, Without inhabitants in them.

48:10 אָרוּר עֹשֶׂה מְלֶאכֶת יְהוָה רְמִיָּה וְאָרוּר מֹנֵעַ חַרְבּוֹ מִדָּם:
48:10 לֵיט דְּיַעֲבֵיד עֲלַה עֲבִידָא מִן־קֳדָם יוי בִּנְכַל בִּנְכלא וְלֵיט דְּיִמְנַע חַרְבֵּיהּ
מִקְּטוֹל:

48:10 "Cursed be the one who does the LORD'S work negligently, And cursed be the one who restrains his sword from blood.

48:11 שַׁאֲנַן מוֹאָב מִנְּעוּרָיו וְשֹׁקֵט הוּא אֶל־שְׁמָרָיו וְלֹא־הוּרַק מִכְּלִי אֶל־כֶּלִי
וּבַגּוֹלָה לֹא הָלָךְ עַל־כֵּן עָמַד טַעְמוֹ בּוֹ וְרֵיחוֹ לֹא נָמָר: ס
48:11 שְׁלַן שְׁלַן מוֹאֲבָאֵי מִזְּעוּרְהוֹן וְשָׁקְטִין אִנּוּן עַל נִכְסֵיהוֹן וְלָא אִיתַגְלִיאוּ
מֵאֲתַר לַאֲתַר וּבְגָלוּתָא לָא הֲלִיכוּ עַל כֵּין אוֹרִיכוּ שְׁלֵיוָא נִכְסֵיהוֹן כְּחַמְרָא
דְנְטִיר עַל שְׁמְרֵיהּ וְרֵיחֵיהּ לָא פָּג:

48:11 "Moab has been at ease since his youth; He has also been undisturbed, *like wine* on its dregs, And he has not been emptied from vessel to vessel, Nor has he gone into exile. Therefore he retains his flavor, And his aroma has not changed.

48:12 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי־לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ וְכֵלָיו יָרִיקוּ
וְנִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ:
48:12 בְּכֵין הָא יוֹמַיָּא אָתַן אֲמַר יוי וְאֲשַׁלַּח עֲלֵיהוֹן בָּזוֹזִין וְיִבְזְנֻנּוּן וייבזונון
וְנִכְסֵיהוֹן וְכָל נִכְסֵיהוֹן יְרוֹקְנוּן וְטוּב אַרְעֲהוֹן יְגַמְּרוּן:

48:12 "Therefore behold, the days are coming," declares the LORD, "when I will send to him those who tip *vessels*, and they will tip him over, and they will empty his vessels and shatter his jars.

48:13 וּבֹשׁ מוֹאָב מִכְּמוֹשׁ כַּאֲשֶׁר־בֹּשׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל מִבְטֶחָם:

48:13 וְיִבַהֲתוּן מוֹאֲבָאֵי דְפָלְחִין לִכמוֹשׁ כְּמָא דִבהִיתוּ בֵית יִשׂרָאֵל מִבֵית־אֵל רְחִצָנְהוֹן:
48:13 "And Moab will be ashamed of Chemosh, as the house of Israel was ashamed of Bethel, their confidence.

48:14 אֵ֚יךְ תֹּֽאמְר֔וּ גִּבּוֹרִ֖ים אֲנָ֑חְנוּ וְאַנְשֵׁי־חַ֖יִל לַמִּלְחָמָֽה:
48:14 אֵיכְדֵין תֵימְרוּן גִיבָּרִין אֲנַחנָא וְגֻבְרִין דְחֵילָא לְמַעֲבַד קְרָבָא:
48:14 "How can you say, 'We are mighty warriors, And men valiant for battle '?

48:15 שֻׁדַּ֤ד מוֹאָב֙ וְעָרֶ֣יהָ עָלָ֔ה וּמִבְחַ֥ר בַּחוּרָ֖יו יָרְד֣וּ לַטָּ֑בַח נְאֻ֨ם־הַמֶּ֔לֶךְ יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ:
48:15 אִתבְזִיזוּ מוֹאֲבָאֵי וְקִרוֵיהוֹן חֲרֵובָא וּשׁפַר עוֹלֵימֵיהוֹן יִתמַסרוּן לְקַטלָא אֲמַר מַלכָא יוי שְׁמֵיה:
48:15 "Moab has been destroyed and men have gone up to his cities; His choicest young men have also gone down to the slaughter," Declares the King, whose name is the LORD of hosts.

48:16 קָר֥וֹב אֵיד־מוֹאָ֖ב לָב֑וֹא וְרָ֣עָת֔וֹ מִהֲרָ֖ה מְאֹֽד:
48:16 קָרִיב תְבָרְהוֹן דְמוֹאֲבָאֵי לְמֵיתֵי וּבִישַׁתהוֹן מוֹחֲיָא לַחדָא:
48:16 "The disaster of Moab will soon come, And his calamity has swiftly hastened.

48:17 נֻ֤דוּ לוֹ֙ כָּל־סְבִיבָ֔יו וְכֹ֖ל יֹדְעֵ֣י שְׁמ֑וֹ אִמְר֗וּ אֵיכָה֙ נִשְׁבַּר֙ מַטֵּה־עֹ֔ז מַקֵּ֖ל תִּפְאָרָֽה:
48:17 דְווֹ עֲלוֹהִי כָל סַחרָנוֹהִי וְכֹל יָדְעֵי שְׁמֵיה אֲמַרוּ אֵיכְדֵין אִיתְבַר מַלַך מַבאִישׁ שִׁלטוֹן מָעִיק:
48:17 "Mourn for him, all you who *live* around him, Even all of you who know his name; Say, 'How has the mighty scepter been broken, A staff of splendor!'

48:18 רְדִ֤י מִכָּבוֹד֙ (יֹשְׁבִי) [וּשְׁבִ֣י] בַצָּמָּ֔א יֹשֶׁ֖בֶת בַּת־דִּיב֑וֹן כִּי־שֹׁדֵ֤ד מוֹאָב֙ עָ֣לָה בָ֔ךְ שִׁחֵ֖ת מִבְצָרָֽיִךְ:
48:18 חֲותִי מִיקָרָא וְתִיבִי תִיבוּ בְּצַדיוּתָא בְצָהֳיָא בְצִדיָא בצחיא מַלכוּת כְּנִשׁתָא דְדִיבוֹן אֲרֵי בָזוֹזִין אֲתוֹ עַל מוֹאָב סְלִיקוּ עֲלָך עלוהי חַבִילוּ כַרכָך:
48:18 "Come down from your glory And sit on the parched ground, O daughter dwelling in Dibon, For the destroyer of Moab has come up against you, He has ruined your strongholds.

48:19 אֶל־דֶּ֥רֶךְ עִמְדִ֛י וְצַפִּ֖י יוֹשֶׁ֣בֶת עֲרוֹעֵ֑ר שַׁאֲלִי־נָ֣ס וְנִמְלָ֔טָה אִמְרִ֖י מַה־נִּהְיָֽתָה:
48:19 עַל אוֹרחָא קוּמוּ וְסַכוּ דְיָתְבִין בַעֲרוֹעֵר שַׁאִילוּ לִמעָרְקַיָא וְלִמשֵׁיזְבַיָא אֵמַרוּ מָה הֲוָה עַל תְבָרָא דֵיכִי:
48:19 "Stand by the road and keep watch, O inhabitant of Aroer; Ask him who flees and her who escapes *And* say, 'What has happened?'

48:20 הֹבִ֥ישׁ מוֹאָ֛ב כִּֽי־חַ֖תָּה (הֵילִילִי) [הֵילִ֣ילוּ ׀] (וּזְעָקִי) [וּֽזְעָ֑קוּ] הַגִּ֣ידוּ בְאַרְנ֔וֹן כִּ֖י שֻׁדַּ֥ד מוֹאָֽב:
48:20 בְּהִיתוּ מוֹאֲבָאֵי אֲרֵי אִתְבַרוּ אֵילִילוּ וּצוַחוּ חַווֹ בְּאַרנוֹן אֲרֵי אִתבְזִיזוּ מוֹאֲבָאֵי:
48:20 "Moab has been put to shame, for it has been shattered. Wail and cry out; Declare by the Arnon That Moab has been destroyed.

48:21 וּמִשְׁפָּ֥ט בָּ֖א אֶל־אֶ֣רֶץ הַמִּישֹׁ֑ר אֶל־חֹל֥וֹן וְאֶל־יַ֖הְצָה וְעַל־(מוֹפָעַת) [מֵיפָֽעַת]:
48:21 וְעָבְדֵי פוּרעָנוּתָא מְטוֹ מטן לַאֲרַע לארעא מֵישְׁרָא לְחוֹלוֹן לְחֵילוֹן וּלְיַהַץ וליהצא וְעַל מֵיפָעַת:
48:21 "Judgment has also come upon the plain, upon Holon, Jahzah and against Mephaath,

48:22 וְעַל־דִּיבוֹן וְעַל־נְבוֹ וְעַל־בֵּית דִּבְלָתָיִם׃

48:22 וְעַל דִיבוֹן וְעַל נְבוֹ וְעַל בֵית דִבְלָתָיִם דבלתימה׃

48:22 against Dibon, Nebo and Beth-diblathaim,

48:23 וְעַל קִרְיָתַיִם וְעַל־בֵּית גָּמוּל וְעַל־בֵּית מְעוֹן׃

48:23 ועל קריתים ועל בית־גמול ועל בית־מעון׃

48:23 against Kiriathaim, Beth-gamul and Beth-meon,

48:24 וְעַל־קְרִיּוֹת וְעַל־בָּצְרָה וְעַל כָּל־עָרֵי אֶרֶץ מוֹאָב הָרְחֹקוֹת וְהַקְּרֹבוֹת׃

48:24 וְעַל כַרכָא קריות כרכיא וּעַל בָצרָה בְוצרָא וְעַל כָל קִרוֵי אֲרַע ארעא
מוֹאָב מואבאי דְרַחִיקָן וּדקָרִיבָן׃

48:24 against Kerioth, Bozrah and all the cities of the land of Moab, far and near.

48:25 נִגְדְּעָה קֶרֶן מוֹאָב וּזְרֹעוֹ נִשְׁבָּרָה נְאֻם יְהוָה׃

48:25 אִתקְטֵיפַת מַלכְות מוֹאַב וְשִׁלטוֹנֵיהֶון אִתְבַרֲו אֲמַר יוי׃

48:25 "The horn of Moab has been cut off and his arm broken," declares the LORD.

48:26 הַשְׁכִּירֻהוּ כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל וְסָפַק מוֹאָב בְּקִיאוֹ וְהָיָה לִשְׂחֹק גַּם־הוּא׃

48:26 אֵיתַא עֲלֵיהוֹן עָקָא וִיהוֹן דְמַן לְרַוְיָא אֲרֵי עַל עַמֵיה עַמָא דַיוי אִתְרַבֲו
איתרברבו ויִדְדָשֲון ויתדשון מוֹאֲבָאֵי בַאְתַרהוֹן וִיהוֹן לִלעֵיב לילעיבא אַף
אִינֻון׃

48:26 "Make him drunk, for he has become arrogant toward the LORD; so Moab will wallow in his vomit, and he also will become a laughingstock.

48:27 וְאִם לוֹא הַשְּׂחֹק הָיָה לְךָ יִשְׂרָאֵל אִם־בְּגַנָּבִים (נִמְצָאָה) [נִמְצָא] כִּי־מִדֵּי
דְבָרֶיךָ בּוֹ תִּתְנוֹדָד׃

48:27 וְעַל דַחדִיתֻון עַל תְבָרֵיה דְיִשׂרָאֵל כִיד לָא כדלא חֲטֻו חָטַן
לְכוֹן כְאִילֲו בְגַנָבִין כגנבין אִשתְכַחֻו וְעַל דְאַסגִיתֻון עֲלֵיהוֹן עֲלֵיה פִתגָמֵיכוֹן
פתגמין בְכֵין תִיטַלטְלֻון׃

48:27 "Now was not Israel a laughingstock to you? Or was he caught among thieves? For each time you speak about him you shake *your head in scorn*.

48:28 עִזְבוּ עָרִים וְשִׁכְנוּ בַּסֶּלַע יֹשְׁבֵי מוֹאָב וִהְיוּ כְיוֹנָה תְּקַנֵּן בְּעֶבְרֵי פִי־פָחַת׃

48:28 שְבֻוקֻו קִרוַיָא וּשרוֹ בְכֵיפָא בכיפיא יָתְבֵי מוֹאָב וַהֲווֹ כְיוֹנָה דְשָבְקָא פֻום
שׁוֹבַכַה שובכהא וְנָחֲתָא וְשָרְיָא בְאַרעִית גְובָא׃

48:28 "Leave the cities and dwell among the crags, O inhabitants of Moab, And be like a dove that nests Beyond the mouth of the chasm.

48:29 שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּאֶה מְאֹד גָּבְהוֹ וּגְאוֹנוֹ וְגַאֲוָתוֹ וְרֻם לִבּוֹ׃

48:29 שְמַעְנָא רַברְבֵי מוֹאָב דְמִתגָאַן לַחדָא רַברְבֵיהוֹן רברבניהון וּמפַנְקֵיהוֹן
ומתפנקיהון וְגֵיוְתָנֻותְהוֹן וְרָמֻות לִבְהוֹן׃

48:29 "We have heard of the pride of Moab-- he *is* very proud-- Of his haughtiness, his pride, his arrogance and his self-exaltation.

48:30 אֲנִי יָדַעְתִּי נְאֻם־יְהוָה עֶבְרָתוֹ וְלֹא־כֵן בַּדָּיו לֹא־כֵן עָשׂוּ׃

48:30 קֳדָמַי גְלַן גלי אֲמַר יוי עֻובָדֵי רַברְבֵיהֻון וְלָא תָקְנִין יַקִירֵיהוֹן לָא
כִדכָשַר עֲבַדֻו׃

48:30 "I know his fury," declares the LORD, "But it is futile; His idle boasts have accomplished nothing.

48:31 עַל־כֵּן עַל־מוֹאָב אֲיֵלִיל וּלְמוֹאָב כֻּלֹּה אֶזְעָק אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ יֶהְגֶּה׃
48:31 בְּכֵין עַל כן עַל עַל כין מוֹאֲבָאֵי מְיַלְלִין וּמוֹאֲבָאֵי ועל מואבאי כּוּלְהוֹן
מַצְוְחִין עַל אֱנָשׁ כְּרַךְ תּוּקְפְּהוֹן דָּוַון׃

48:31 "Therefore I will wail for Moab, Even for all Moab will I cry out; I will moan for the men of Kir-heres.

48:32 מִבְּכִי יַעְזֵר אֶבְכֶּה־לָּךְ הַגֶּפֶן שִׂבְמָה נְטִישֹׁתַיִךְ עָבְרוּ יָם עַד יָם יַעְזֵר נָגָעוּ
עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־בְּצִירֵךְ שֹׁדֵד נָפָל׃
48:32 בְּכֵין כְּמָא דְאֵיתֵיתִי מַשְׁרְיָן עַל יַעְזֵר כֵּין אַיְתֵי קָטוֹלִין עַל סִבְמָא
מְטַלְטְלַךְ מְטַלְטֵךְ גַּזָו עֲבַרוּ יַמָּא עַד יָם יַעְזֵר מְטוֹ עַל חֲצָדִיךְ וְעַל קְטָפִיךְ
בָּזוֹזִין נְפַלוּ׃

48:32 "More than the weeping for Jazer I will weep for you, O vine of Sibmah! Your tendrils stretched across the sea, They reached to the sea of Jazer; Upon your summer fruits and your grape harvest The destroyer has fallen.

48:33 וְנֶאֶסְפָה שִׂמְחָה וָגִיל מִכַּרְמֶל וּמֵאֶרֶץ מוֹאָב וְיַיִן מִיקָבִים הִשְׁבַּתִּי
לֹא־יִדְרֹךְ הֵידָד הֵידָד לֹא הֵידָד׃
48:33 וְתִתְכְּנֵישׁ בִּיעָ וְחֶדְוָא מִכַּרְמְלָא וּמֵאֲרַע ומארעא מוֹאָב וַחֲמַר מִמַּעְצְרַיָּא
אַבְטֵילִית לָא יִעְצְרוּן עִיצוּרִין וְלָא יְרִימוּן בְּקָלְהוֹן׃

48:33 "So gladness and joy are taken away From the fruitful field, even from the land of Moab. And I have made the wine to cease from the wine presses; No one will tread *them* with shouting, The shouting will not be shouts *of joy*.

48:34 מִזַּעֲקַת חֶשְׁבּוֹן עַד־אֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ נָתְנוּ קוֹלָם מִצֹּעַר עַד־חֹרֹנַיִם
עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי גַּם־מֵי נִמְרִים לִמְשַׁמּוֹת יִהְיוּ׃
48:34 מִצְוָחַת חַשְׁבוֹן עַד אַלְעָלֵה עַד יַהַץ אֲרִימוּ אשתמע קָלְהוֹן מִצּוֹעַר עַד
חוֹרוֹנַיִם עַגְלַת תַּלְתּוּם תלתות תלתית רַבְּתָא אֲרֵי אַף מֵי נִמְרִים לְצָדוּ יְהוֹן׃

48:34 "From the outcry at Heshbon even to Elealeh, even to Jahaz they have raised their voice, from Zoar even to Horonaim *and to* Eglath-shelishiyah; for even the waters of Nimrim will become desolate.

48:35 וְהִשְׁבַּתִּי לְמוֹאָב נְאֻם־יְהוָה מַעֲלֶה בָמָה וּמַקְטִיר לֵאלֹהָיו׃
48:35 וַאֲבַטֵּיל מִן מוֹאָב מִן מוֹאֲבָאֵי ממואב אֲמַר יוי מַקְרֵיב קוּרְבָּן עַל בָּמְתָא
וּמַסֵּיק בֻּוסְמִין לְטָעֲוָתֵיהּ לְטַעֲוָתֵיהּ׃

48:35 "I will make an end of Moab," declares the LORD, "the one who offers *sacrifice* on the high place and the one who burns incense to his gods.

48:36 עַל־כֵּן לִבִּי לְמוֹאָב כַּחֲלִלִים יֶהֱמֶה וְלִבִּי אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ כַּחֲלִילִים
יֶהֱמֶה עַל־כֵּן יִתְרַת עָשָׂה אָבָדוּ׃
48:36 עַל כֵּין בְּלִיבְּהוֹן מוֹאֲבָאֵי דְמוֹאֲבָאֵי כְּכִנָּרַיָּא כְּכִינָּרָא הָמַן דָּמַן וְלִיבְּהוֹן
עַל אֱנָשׁ אנשי כְּרַךְ תֻּוקְפְּהוֹן כִּזְמַר אֲבוּבִין דָּוֵי עַל כֵּין שְׁאָר נִכְסֵיהוֹן דִּקְנוֹ
יִתְבַּזְזוּן יִתְבַּדְּרוּן׃

48:36 "Therefore My heart wails for Moab like flutes; My heart also wails like flutes for the men of Kir-heres. Therefore they have lost the abundance it produced.

48:37 כִּי כָל־רֹאשׁ קָרְחָה וְכָל־זָקָן גְּרֻעָה עַל כָּל־יָדַיִם גְּדֻדֹת וְעַל־מָתְנַיִם שָׂק׃
48:37 אֲרֵי עַל כָּל סְעַר רֵישׁ רֹאשׁ נְתַר וְכָל דְּקַן גִּילּוּחַ עַל כָּל סִיעָן מִתְהָמְמִין
וְעַל כל חַרְצִין סָק׃

48:37 "For every head is bald and every beard cut short; there are gashes on all the hands and sackcloth on the loins.

48:38 עַל כָּל־גַּגּוֹת מוֹאָב וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלֹּה מִסְפֵּד כִּי־שָׁבַרְתִּי אֶת־מוֹאָב כִּכְלִי
אֵין־חֵפֶץ בּוֹ נְאֻם־יְהוָה׃
48:38 עַל כָּל אִגָּרֵיהוֹן דְמוֹאֲבָאֵי וּברחוֹבֵיהוֹן כּוּלְהוֹן עָבְדִין מִסְפְּדָא אֲרֵי

תְּבַרִית יָת מַלְכֻוּת מוֹאָב כְּמָנָא דְלֵית צְרוֹךְ בֵּיה בֵּיה צְרוֹךְ אֲמַר יוי׃
48:38 "On all the housetops of Moab and in its streets there is lamentation everywhere; for I have broken Moab like an undesirable vessel," declares the LORD.

48:39 אֵ֣יךְ חַ֩תָּ֨ה הֵילִ֜ילוּ אֵ֧יךְ הִפְנָה־עֹ֛רֶף מוֹאָ֖ב בּ֑וֹשׁ וְהָיָ֥ה מוֹאָ֛ב לִשְׂחֹ֥ק
וְלִמְחִתָּ֖ה לְכָל־סְבִיבָֽיו׃ ס
48:39 אֵיכְדֵין אִיתְבַּרוּ אֵילִילוּ אֵיכְדֵין אַחזַרוּ קְדָלְהוֹן מוֹאֲבָאֵי בְּהִיתוּ וִיהוֹן
מוֹאֲבָאֵי לְחוּךְ וְלִתבָר לְכָל סַחרָנֵיהוֹן׃
48:39 "How shattered it is! *How* they have wailed! How Moab has turned his back-- he is ashamed! So Moab will become a laughingstock and an object of terror to all around him."

48:40 כִּי־כֹה֙ אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנֵּ֥ה כַנֶּ֖שֶׁר יִדְאֶ֑ה וּפָרַ֥שׂ כְּנָפָ֖יו אֶל־מוֹאָֽב׃
48:40 אֲרֵי כִדנָן אֲמַר יוי הָא כְּנִשׁרָא דְמִשׁתְּדֵי כֵּן יִסַק מַלַךְ בְּמַשׁרְיָתֵיה וְיִשׁרֵי
עַל מוֹאָב׃
48:40 For thus says the LORD: "Behold, one will fly swiftly like an eagle And spread out his wings against Moab.

48:41 נִלְכְּדָה֙ הַקְּרִיּ֔וֹת וְהַמְּצָד֖וֹת נִתְפָּ֑שָׂה וְֽהָיָה֩ לֵ֨ב גִּבּוֹרֵ֤י מוֹאָב֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא
כְּלֵ֖ב אִשָּׁ֥ה מְצֵרָֽה׃
48:41 יִתכְבֵישׁ תִּתכְבֵישׁ כַּרכָא קַרתָא כרכיא וּמְצָדָתָא יִתאַחדָן וִיהֵי לֵב לַב
גִיבָּרֵיהוֹן דְמוֹאֲבָאֵי בְּיוֹמָא הַהוּא כְּלֵב אִיתְּתָא דְעָיְקָא לַה בְּחִבלַהָא׃
48:41 "Kerioth has been captured And the strongholds have been seized, So the hearts of the mighty men of Moab in that day Will be like the heart of a woman in labor.

48:42 וְנִשְׁמַ֥ד מוֹאָ֖ב מֵעָ֑ם כִּ֥י עַל־יְהוָ֖ה הִגְדִּֽיל׃
48:42 וְיִשׁתֵּיצוֹן מוֹאֲבָאֵי מִלְמִהוֵי עָם אֲרֵי עַל עַמֵיה דַיוי אִיתְרַרַבוּ אתררב
אתרברבו׃
48:42 "Moab will be destroyed from *being* a people Because he has become arrogant toward the LORD.

48:43 פַּ֥חַד וָפַ֖חַת וָפָ֑ח עָלֶ֛יךָ יוֹשֵׁ֥ב מוֹאָ֖ב נְאֻם־יְהוָֽה׃
48:43 דַחלָא וְכֻומָצָא וּמְצָדָא וּמְצָדָא עֲלָךְ יָתֵיב מוֹאָב אֲמַר יוי׃
48:43 "Terror, pit and snare are *coming* upon you, O inhabitant of Moab," declares the LORD.

48:44 (הַנִּיס) [הַנָּ֞ס] מִפְּנֵ֣י הַפַּ֗חַד יִפֹּ֣ל אֶל־הַפַּ֔חַת וְהָעֹלֶה֙ מִן־הַפַּ֔חַת יִלָּכֵ֖ד בַּפָּ֑ח
כִּֽי־אָבִ֨יא אֵלֶ֧יהָ אֶל־מוֹאָ֛ב שְׁנַ֥ת פְּקֻדָּתָ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
48:44 דְיִערוֹק מִן־קֳדָם דַחלָא יִפּוֹל לְגוֹ כֻומָצָא וּדיִסַק מִן מִגוֹ כֻומצָא כֻומָצָא
יִתאֲחַד איתאחד איתחד בְּסִרִיגְתָא בסריגתא אֲרֵי אַיתִי עֲלֵיהוֹן עַל מוֹאֲבָאֵי
מוֹאָב שְׁנַת סְעֻורַן חוֹבֵיהוֹן אֲמַר יוי׃
48:44 "The one who flees from the terror Will fall into the pit, And the one who climbs up out of the pit Will be caught in the snare; For I shall bring upon her, *even* upon Moab, The year of their punishment," declares the LORD.

48:45 בְּצֵ֥ל חֶשְׁבּ֛וֹן עָמְד֥וּ מִכֹּ֖חַ נָסִ֑ים כִּֽי־אֵ֞שׁ יָצָ֣א מֵחֶשְׁבּ֗וֹן וְלֶֽהָבָה֙ מִבֵּ֣ין סִיח֔וֹן
וַתֹּ֙אכַל֙ פְּאַ֣ת מוֹאָ֔ב וְקָדְקֹ֖ד בְּנֵ֥י שָׁאֽוֹן׃
48:45 עַל דְאִשׁתְמַעוּ כאשתא לְיָתְבֵי חַשבוֹן גְלוֹ אִתקַצַר חֵילְהוֹן עֲרַקוּ אֲרֵי
קִידוּם תַקִיף כְּאִישָׁא נְפַק מֵחַשבוֹן וְעָבְדֵי קְרָבָא כְּשַׁלְהָבִיתָא מִבֵּין סִיחוֹן
וְקַטִילוּ רַברְבֵי מוֹאָב וְיַקִירֵי בְּנֵי אִתרְגוֹשָׁא׃
48:45 "In the shadow of Heshbon The fugitives stand without strength; For a fire has gone forth from Heshbon And a flame from the midst of Sihon, And it has devoured the forehead of Moab And the scalps of the riotous revelers.

48:46 אוֹי־לְךָ֣ מוֹאָ֔ב אָבַ֖ד עַם־כְּמ֑וֹשׁ כִּֽי־לֻקְּח֤וּ בָנֶ֙יךָ֙ בַּשֶּׁ֔בִי וּבְנֹתֶ֖יךָ בַּשִּׁבְיָֽה׃
48:46 וָי לְכוֹן מוֹאֲבָאֵי אֲבַדתּוּן עַמָא דְפָלְחִין לִכמוֹשׁ אֲרֵי אִתְבַּרוּ אידברו

אִדְבַּרְו אִדַּבַּרְו בְּנָךְ בְּשִׁבְיָא וּבְנָתַךְ בְּגָלְוּתָא׃

48:46 "Woe to you, Moab! The people of Chemosh have perished; For your sons have been taken away captive And your daughters into captivity.

48:47 וְשַׁבְתִּ֧י שְׁבוּת־מוֹאָ֛ב בְּאַחֲרִ֥ית הַיָּמִ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה עַד־הֵ֖נָּה מִשְׁפַּ֥ט מוֹאָֽב׃ ס
48:47 וַאֲתֵיב גָּלְוּת מוֹאָב בְּסוֹף יוֹמַיָּא אֲמַר יוי עַד הָכָא לְמַעֲבַד פּוּרְעָנֻות דִּין מִן מוֹאָב׃

48:47 "Yet I will restore the fortunes of Moab In the latter days," declares the LORD. Thus far the judgment on Moab.

49:1 לִבְנֵ֣י עַמּ֗וֹן כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הֲבָנִ֥ים אֵ֛ין לְיִשְׂרָאֵ֖ל אִם־יוֹרֵ֣שׁ אֵ֣ין ל֑וֹ מַדּ֗וּעַ יָרַ֤שׁ מַלְכָּם֙ אֶת־גָּ֔ד וְעַמּ֖וֹ בְּעָרָ֥יו יָשָֽׁב׃
49:1 לִבְנֵי עַמּוֹן כִּדְנָן אֲמַר יוי הַבְנִין לֵית לְיִשְׂרָאֵל אִם יָרֵית לֵית לֵיהּ מָדֵין אַחסֵין מַלְכְּהוֹן יָת אֲרַע ארעא גָּד וְעַמֵּיהּ בְּקִרְוֹהִי יָתֵיב יתבו׃

49:1 Concerning the sons of Ammon. Thus says the LORD: "Does Israel have no sons? Or has he no heirs? Why then has Malcam taken possession of Gad And his people settled in its cities?

49:2 לָכֵ֞ן הִנֵּ֨ה יָמִ֥ים בָּאִים֮ נְאֻם־יְהוָה֒ וְהִשְׁמַעְתִּ֞י אֶל־רַבַּ֤ת בְּנֵֽי־עַמּוֹן֙ תְּרוּעַ֣ת מִלְחָמָ֔ה וְהָיְתָה֙ לְתֵ֣ל שְׁמָמָ֔ה וּבְנֹתֶ֖יהָ בָּאֵ֣שׁ תִּצַּ֑תְנָה וְיָרַ֥שׁ יִשְׂרָאֵ֛ל אֶת־יֹרְשָׁ֖יו אָמַ֥ר יְהוָֽה׃
49:2 בְּכֵין הָא יוֹמַיָּא אָתַן אֲמַר יוי וְאַשְׁמַע לְרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן יַבָּבוּת עָבְדֵי קְרָבָא ותהֵי לְתֵל צָדוּ וְיָתְבֵי כַּפְרָנַהָא וְכַפְרָנַהָא בְּנוּרָא יִתּוֹקְדוּן וְיַחסְנוּן בֵּית בני יִשְׂרָאֵל נִכסֵי עַמְמַיָּא דַּהֲווֹ מַחסְנִין לְהוֹן אֲמַר יוי׃

49:2 "Therefore behold, the days are coming," declares the LORD, "That I will cause a trumpet blast of war to be heard Against Rabbah of the sons of Ammon; And it will become a desolate heap, And her towns will be set on fire. Then Israel will take possession of his possessors," Says the LORD.

49:3 הֵילִ֤ילִי חֶשְׁבּוֹן֙ כִּ֣י שֻׁדְּדָה־עַ֔י צְעַקְנָה֩ בְּנ֨וֹת רַבָּ֜ה חֲגֹ֣רְנָה שַׂקִּ֗ים סְפֹ֛דְנָה וְהִתְשׁוֹטַ֖טְנָה בַּגְּדֵר֑וֹת כִּ֤י מַלְכָּם֙ בַּגּוֹלָ֣ה יֵלֵ֔ךְ כֹּהֲנָ֥יו וְשָׂרָ֖יו יַחְדָּֽיו׃
49:3 אֵילִילוּ יָתְבֵי חַשבּוֹן אֲרֵי אִתבְּזֵיזַת עַי צְוַחוּ יָתְבֵי כַּפְרָנֵי רַבָּה אֱסַרוּ סַקִּין סַפֵּוּדוּ וְאִתהֲמַמוּ בְּסִיעָן אֲרֵי מַלְכְּהוֹן בְּגָלְוּתָא יְהָךְ פָּלְחוֹהִי וְרַבְרְבוֹהִי כַּחדָא׃

49:3 "Wail, O Heshbon, for Ai has been destroyed! Cry out, O daughters of Rabbah, Gird yourselves with sackcloth and lament, And rush back and forth inside the walls; For Malcam will go into exile Together with his priests and his princes.

49:4 מַה־תִּתְהַלְלִי֙ בָּעֲמָקִ֔ים זָ֣ב עִמְקֵ֔ךְ הַבַּ֖ת הַשּׁוֹבֵבָ֑ה הַבֹּֽטְחָה֙ בְּאֹ֣צְרֹתֶ֔יהָ מִ֖י יָב֥וֹא אֵלָֽי׃
49:4 מָא אַת אִם מִשׁתַּבְּחָא בְּמֵישְׁרַךְ חֲרֵובוּ תֻוקְפַּךְ מַלְכְוּתָא טַפְשְׁתָא דְּמִתרַחצָא בְּבֵית־גִּנזַהָא אָמְרָא מַן מֵן יֵיעוֹל עֲלָי׃

49:4 "How boastful you are about the valleys! Your valley is flowing *away*, O backsliding daughter Who trusts in her treasures, *saying*, 'Who will come against me?'

49:5 הִנְנִי֩ מֵבִ֨יא עָלַ֜יִךְ פַּ֗חַד נְאֻם־אֲדֹנָ֧י יְהוִ֛ה צְבָא֖וֹת מִכָּל־סְבִיבָ֑יִךְ וְנִדַּחְתֶּם֙ אִ֣ישׁ לְפָנָ֔יו וְאֵ֥ין מְקַבֵּ֖ץ לַנֹּדֵֽד׃
49:5 הָאֲנָא מֵיתֵי עֲלַךְ דַּחלָא אֲמַר יוי אֱלֹהִים מִכָּל סַחרָנַךְ וְתִתבַּדְרוּן וְיִתבַּדְרוּ גְּבַר לְקִבֵיל אַפּוֹהִי וְלֵית דִּמכַנֵּישׁ לִמבַדְּרַיָּא׃

49:5 "Behold, I am going to bring terror upon you," Declares the Lord GOD of hosts, "From all *directions* around you; And each of you will be driven out headlong, With no one to gather the fugitives together.

49:6 וְאַחֲרֵי־כֵ֕ן אָשִׁ֖יב אֶת־שְׁב֣וּת בְּנֵֽי־עַמּ֑וֹן נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
49:6 וּבָתַר כֵּין אֲתֵיב יָת גָּלְוּת בְּנֵי עַמּוֹן אֲמַר יוי׃

49:6 "But afterward I will restore The fortunes of the sons of Ammon," Declares the LORD.

49:7 לֶאֱד֗וֹם כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הַאֵ֥ין ע֛וֹד חָכְמָ֖ה בְּתֵימָ֑ן אָבְדָ֤ה עֵצָה֙ מִבָּנִ֔ים נִסְרְחָ֖ה חָכְמָתָֽם׃
49:7 לַאֲדוֹם כִּדְנָן אֲמַר יוי הֲלֵית עוֹד חָכמָא בְּדָרוֹמָא פְּסַק מִלכָא מַלכָא מִבְנַיָא אִתקַלקַלַת חֲכמַתהוֹן חכמתא׃
49:7 Concerning Edom. Thus says the LORD of hosts, "Is there no longer any wisdom in Teman? Has good counsel been lost to the prudent? Has their wisdom decayed?

49:8 נֻ֤סוּ הָפְנוּ֙ הֶעְמִ֣יקוּ לָשֶׁ֔בֶת יֹשְׁבֵ֖י דְּדָ֑ן כִּ֣י אֵ֥יד עֵשָׂ֛ו הֵבֵ֥אתִי עָלָ֖יו עֵ֥ת פְּקַדְתִּֽיו׃
49:8 עֲרוּקוּ גְלוֹ אַרחִיקוּ לְמִיתַב יָתְבֵי דְדָן אֲרֵי תְבַר עֵשָׂו אֵיתִיתִי אייתי עֲלוֹהִי עֲלֵיהוֹן עִידָן סְעֻורַן חוֹבוֹהִי׃
49:8 "Flee away, turn back, dwell in the depths, O inhabitants of Dedan, For I will bring the disaster of Esau upon him At the time I punish him.

49:9 אִם־בֹּֽצְרִים֙ בָּ֣אוּ לָ֔ךְ לֹ֥א יַשְׁאִ֖רוּ עֽוֹלֵל֑וֹת אִם־גַּנָּבִ֣ים בַּלַּ֔יְלָה הִשְׁחִ֖יתוּ דַיָּֽם׃
49:9 אִם חָטוֹפִין כְקָטוֹפִין אֲתוֹ אַיתִי עֲלָךְ לָא מַשאְרִין אשארו לָךְ עוֹלְלָן אִם גַנָבִין גנביא בְלֵילְיָא חַבִילוּ מִסָתְהוֹן׃
49:9 "If grape gatherers came to you, Would they not leave gleanings? If thieves *came* by night, They would destroy *only* until they had enough.

49:10 כִּֽי־אֲנִ֞י חָשַׂ֣פְתִּי אֶת־עֵשָׂ֗ו גִּלֵּ֙יתִי֙ אֶת־מִסְתָּרָ֔יו וְנֶחְבָּ֖ה לֹ֣א יוּכָ֑ל שֻׁדַּ֥ד זַרְע֛וֹ וְאֶחָ֥יו וּשְׁכֵנָ֖יו וְאֵינֶֽנּוּ׃
49:10 אֲרֵי אֲנָא אַיתִיתִי בָלוֹשִׁין עַל עֵשָׂו גַלִיתִי יָת מַטמֻורוֹהִי דְאִם יִבעֵי
לְאִטְמָרָא למטמרא לָא יְכוֹל אִתבְזִיזוּ בְנוֹהִי וַאֲחוֹהִי וְקָרִיבוֹהִי וְלֵיתְנוּן וְלֵיתַנוּן׃
49:10 "But I have stripped Esau bare, I have uncovered his hiding places So that he will not be able to conceal himself; His offspring has been destroyed along with his relatives And his neighbors, and he is no more.

49:11 עָזְבָ֥ה יְתֹמֶ֖יךָ אֲנִ֣י אֲחַיֶּ֑ה וְאַלְמְנֹתֶ֖יךָ עָלַ֥י תִּבְטָֽחוּ׃ ס
49:11 אַתוּן בֵית יִשרָאֵל לָא תִשתַבקוּן ישתבקון יַתמֵיכוֹן יָתְמֵיכוֹן אֲנָא אֲקַיֵים וְאַרמְלָתְכוֹן עַל מֵימְרִי יִתרַחצָן׃
49:11 "Leave your orphans behind, I will keep *them* alive; And let your widows trust in Me."

49:12 כִּי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה הִנֵּה֩ אֲשֶׁר־אֵ֨ין מִשְׁפָּטָ֜ם לִשְׁתּ֤וֹת הַכּוֹס֙ שָׁת֣וֹ יִשְׁתּ֔וּ וְאַתָּ֣ה ה֔וּא נָקֹ֖ה תִּנָּקֶ֑ה לֹ֣א תִנָּקֶ֔ה כִּ֥י שָׁתֹ֖ה תִּשְׁתֶּֽה׃
49:12 אֲרֵי כִדְנָן אֲמַר יוי הָא דְלָא חֲזֵי לְהוֹן לְמִשתֵי כָסָא דִלוָטָא מִשתָא יִשתוֹן וְאַתוּן מְדַמַן דְמִזכָא תִזכוֹן לָא תִזכוֹן אֲרֵי מִשתָא תִשתוֹן׃
49:12 For thus says the LORD, "Behold, those who were not sentenced to drink the cup will certainly drink *it*, and are you the one who will be completely acquitted? You will not be acquitted, but you will certainly drink *it*.

49:13 כִּ֣י בִ֤י נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּֽי־לְשַׁמָּ֧ה לְחֶרְפָּ֛ה לְחֹ֥רֶב וְלִקְלָלָ֖ה תִּהְיֶ֣ה בָצְרָ֑ה וְכָל־עָרֶ֕יהָ תִהְיֶ֖ינָה לְחָרְב֥וֹת עוֹלָֽם׃
49:13 אֲרֵי בְמֵימְרִי קַיֵימִית אֲמַר יוי אֲרֵי לְצָדוּ לְחִיסוּדִין לְחוֹרַב לחורבא וללוטא ולקללא תְהֵי בָצרָה וְכָל קִרוַיהָא יְהוְיָן לְחָרבָא לְעָלַם׃
49:13 "For I have sworn by Myself," declares the LORD, "that Bozrah will become an object of horror, a reproach, a ruin and a curse; and all its cities will become perpetual ruins."

49:14 שְׁמוּעָ֤ה שָׁמַ֙עְתִּי֙ מֵאֵ֣ת יְהוָ֔ה וְצִ֖יר בַּגּוֹיִ֣ם שָׁל֑וּחַ הִֽתְקַבְּצוּ֙ וּבֹ֣אוּ עָלֶ֔יהָ וְק֖וּמוּ לַמִּלְחָמָֽה׃
49:14 בְסוֹרָא שְמַעִית מִן־קֳדָם יוי וְאִזגַד בְעַממַיָא שְלִיחַ אִתכַנַשׁוּ אתכְנַשׁוּ וְאִיתוֹ עֲלַהּ וְקוּמוּ לַאֲגָחָא קְרָבָא׃
49:14 I have heard a message from the LORD, And an envoy is sent among the nations, *saying*, "Gather yourselves

together and come against her, And rise up for battle!"

49:15 כִּֽי־הִנֵּ֥ה קָטֹ֛ן נְתַתִּ֖יךָ בַּגּוֹיִ֑ם בָּז֖וּי בָּאָדָֽם׃

49:15 אֲרֵי הָא חַלָּשׁ יְהַבתָך בְעַמְמַיָא בְסִיר בִבנֵי־אֱנָשָׁא׃

49:15 "For behold, I have made you small among the nations, Despised among men.

49:16 תִּֽפְלַצְתְּךָ֞ הִשִּׁ֤יא אֹתָךְ֙ זְד֣וֹן לִבֶּ֔ךָ שֹֽׁכְנִי֙ בְּחַגְוֵ֣י הַסֶּ֔לַע תֹּפְשִׂ֖י מְר֣וֹם גִּבְעָ֑ה כִּֽי־תַגְבִּ֤יהַּ כַּנֶּ֙שֶׁר֙ קִנֶּ֔ךָ מִשָּׁ֥ם אוֹרִֽידְךָ֖ נְאֻם־יְהוָֽה׃

49:16 טַפשֻׁותָך אַטעִיאַת יָתָך רְשַׁע לִיבָך דְאַת דָמֵי לְנִשׁרָא דְשָׁרֵי בְשִׁינֵי כֵיפָּא מוֹתְבֵיה בתקוֹף רוּמָא אֲרֵי אִם תְרִים כְנִשׁרָא מְדוֹרָך מִתַמָן בְמֵימְרִי אַחֲתִינָך אֲמַר יוי׃

49:16 "As for the terror of you, The arrogance of your heart has deceived you, O you who live in the clefts of the rock, Who occupy the height of the hill. Though you make your nest as high as an eagle's, I will bring you down from there," declares the LORD.

49:17 וְהָיְתָ֥ה אֱד֖וֹם לְשַׁמָּ֑ה כֹּ֚ל עֹבֵ֣ר עָלֶ֔יהָ יִשֹּׁ֥ם וְיִשְׁרֹ֖ק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶֽהָ׃

49:17 וּתהֵי אֱדוֹם לְצָדוּ כָל דְיִעבַר עֲלַהּ יַכלֵי וִינִיד עַל כָל מַחָתַהָא׃

49:17 "Edom will become an object of horror; everyone who passes by it will be horrified and will hiss at all its wounds.

49:18 כְּמַהְפֵּכַ֞ת סְדֹ֧ם וַעֲמֹרָ֛ה וּשְׁכֵנֶ֖יהָ אָמַ֣ר יְהוָ֑ה לֹא־יֵשֵׁ֥ב שָׁם֙ אִ֔ישׁ וְלֹֽא־יָג֥וּר בָּ֖הּ בֶּן־אָדָֽם׃

49:18 כְמַהפֵיכְתָא דִסדוֹם וַעֲמֹרָה וְקָרִיבַהָא אֲמַר יוי לָא יִתֵיב תַמָן אֱנָש וְלָא יִתוֹתַב בַהּ בַר־אֱנָשׁ׃

49:18 "Like the overthrow of Sodom and Gomorrah with its neighbors," says the LORD, "no one will live there, nor will a son of man reside in it.

49:19 הִנֵּה֩ כְּאַרְיֵ֨ה יַעֲלֶ֜ה מִגְּא֣וֹן הַיַּרְדֵּן֮ אֶל־נְוֵ֣ה אֵיתָן֒ כִּֽי־אַרְגִּ֤יעָה אֲרִיצֶ֙נּוּ֙ מֵעָלֶ֔יהָ וּמִ֥י בָח֖וּר אֵלֶ֣יהָ אֶפְקֹ֑ד כִּ֣י מִ֤י כָמ֙וֹנִי֙ וּמִ֣י יֹעִידֶ֔נִּי וּמִי־זֶ֣ה רֹעֶ֔ה אֲשֶׁ֥ר יַעֲמֹ֖ד לְפָנָֽי׃ ס

49:19 הָא מַלַך בְמַשרְיָתֵיה יִסַק עֲלֵיהוֹן כְאַריָא דְסָלֵיק מֵרוּם יַרדְנָא וְחָאֵיל דִיר וְהוֵי לְדִיר רָעַיִן אֲרֵי בִזמַן אִיתֵינוּן עֲלַהּ וְשַׁלטוֹנִין אֲמַנֵי עֲלַהּ אֲרֵי מַן כְוָתִי וּמַן דִיעָרְעִינַנִי דִיעָרעֵנִי וְלֵית מַלַך דְאִית לֵיה תְקוֹף קֳדָמָי׃

49:19 "Behold, one will come up like a lion from the thickets of the Jordan against a perennially watered pasture; for in an instant I will make him run away from it, and whoever is chosen I shall appoint over it. For who is like Me, and who will summon Me *into court*? And who then is the shepherd who can stand against Me?"

49:20 לָכֵ֞ן שִׁמְע֣וּ עֲצַת־יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר יָעַץ֙ אֶל־אֱד֔וֹם וּמַ֨חְשְׁבוֹתָ֔יו אֲשֶׁ֥ר חָשַׁ֖ב אֶל־יֹשְׁבֵ֣י תֵימָ֑ן אִם־לֹ֤א יִסְחָבוּם֙ צְעִירֵ֣י הַצֹּ֔אן אִם־לֹ֥א יַשִּׁ֛ים עֲלֵיהֶ֖ם נְוֵהֶֽם׃

49:20 בְכֵין שְׁמַעוּ מִלכָא דַיוי דִמלַך עַל אֱדוֹם וּמַחשְׁבָתֵיה דְחַשֵׁיב עַל יָתְבֵי אֲרַע דָרוֹמָא אִם לָא יְגָרְרוּן וִיקַטלֻון תַקִיפֵי עַמָא אִם לָא יְצַדוֹן עֲלֵיהוֹן מְדוֹרְהוֹן׃

49:20 Therefore hear the plan of the LORD which He has planned against Edom, and His purposes which He has purposed against the inhabitants of Teman: surely they will drag them off, *even* the little ones of the flock; surely He will make their pasture desolate because of them.

49:21 מִקּ֤וֹל נִפְלָם֙ רָעֲשָׁ֣ה הָאָ֔רֶץ צְעָקָ֕ה בְּיַם־ס֖וּף נִשְׁמַ֥ע קוֹלָֽהּ׃

49:21 מִקָל מַפַלתְהוֹן זַעַת אַרעָא צְוַחתָא זועתא בְיַמָא דְסוּף אִשׁתְמַע קָלַהּ קליהון׃ קלהון

49:21 The earth has quaked at the noise of their downfall. There is an outcry! The noise of it has been heard at the Red Sea.

49:22 הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל־בָּצְרָה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי אֱדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה מְצֵרָה׃ ס

49:22 הָא כְנִשְׁרָא דְסָלֵיק וּמִשְׁתְּדֵי כֵּין יִסַק מַלַךְ בְּמַשְׁרְיָתֵיהּ וְיִשְׁרֵי עַל בָּצְרָה וִיהֵי לֵב גִּיבָּרֵיהוֹן דַאֲדוֹמָאֵי גיברי אידומאי בְּיוֹמָא הַהוּא כְּלֵב אִתְּתָא דְעָיְקָא לַהּ בְּחִבְלַהָא׃

49:22 Behold, He will mount up and swoop like an eagle and spread out His wings against Bozrah; and the hearts of the mighty men of Edom in that day will be like the heart of a woman in labor.

49:23 לְדַמֶּשֶׂק בּוֹשָׁה חֲמָת וְאַרְפָּד כִּי־שְׁמֻעָה רָעָה שָׁמְעוּ נָמֹגוּ בַּיָּם דְּאָגָה הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל׃

49:23 לְדַמַשֶׂק בְּהִיתוּ יָתְבֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אֲרֵי בְסוֹרָא בִישָׁא שְׁמַעוּ אִיתְבָּרוּ דַחֲלָא בִימָא וְיִצְפָּא אֲחַדוּנוּן אחדתנון הָא כְנָחְתֵי יַמָּא דְשָׁקְטִין וְלָא יָכְלִין לְמִנָח למערק׃

49:23 Concerning Damascus. "Hamath and Arpad are put to shame, For they have heard bad news; They are disheartened. There is anxiety by the sea, It cannot be calmed.

49:24 רָפְתָה דַמֶּשֶׂק הִפְנְתָה לָנוּס וְרֶטֶט הֶחֱזִיקָה צָרָה וַחֲבָלִים אֲחָזַתָּה כַּיּוֹלֵדָה׃

49:24 אִתְרַשַּׁלוּ יָתְבֵי דַמַשֶׂק אִתְפְּנִיאוּ לְמִעֲרַק וְשַׁפְלוּתָא אֲחַדַתְנוּן עָקָא וְחִבְלִין אַחֲדוּנוּן הָא כְּחִבְלִין לְיָלְידְתָא׃

49:24 "Damascus has become helpless; She has turned away to flee, And panic has gripped her; Distress and pangs have taken hold of her Like a woman in childbirth.

49:25 אֵיךְ לֹא־עֻזְּבָה עִיר (תְּהִלָּה) [תְּהִלָּת] קִרְיַת מְשׂוֹשִׂי׃

49:25 אֵיכְדֵין לָא אִשְׁתְּבִיקַת קַרְתָּא מְשַׁבַּחְתָּא מְשֻׁבַּחְתָּא כַרְכָא חֲדָאָה חֲדָאָה׃

49:25 "How the city of praise has not been deserted, The town of My joy!

49:26 לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יִדַּמּוּ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

49:26 בְּכֵין יִתְרְמוֹן עוּלֵימַהָא ברחובהָא וְכָל גְּבָרֵי עָבְדֵי קְרָבָא יִתַבְרוּן בְּעִדָנָא הַהוּא ההיא אֲמַר יוי׃

49:26 "Therefore, her young men will fall in her streets, And all the men of war will be silenced in that day," declares the LORD of hosts.

49:27 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת דַּמָּשֶׂק וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד׃ ס

49:27 וְאַדְלֵיק אִישָׁתָא בְשׁוּרֵי דַמַשֶׂק וּתְשֵׁיצֵי בִירָנְיָת בַּר הֲדָד׃

49:27 "I will set fire to the wall of Damascus, And it will devour the fortified towers of Ben-hadad."

49:28 לְקֵדָר וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה (נְבוּכַדְרֶאצּוֹר) [נְבוּכַדְרֶאצַּר] מֶלֶךְ־בָּבֶל כֹּה אָמַר יְהוָה קוּמוּ עֲלוּ אֶל־קֵדָר וְשָׁדְדוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם׃

49:28 לְקֵדָר וּלְמַלְכְוַת ולממלכות חָצוֹר חָצַר דִמְחָא נְבוּכַדְרַצַּר נְבוּכַדנֶצַּר מַלְכָּא דְבָבֶל כִּדְנַן אֲמַר יוי קוּמוּ סַקוּ עַל קֵדָר וּבוֹזוּ ובזוו ובזו יָת בְּנֵי מַדִנְחָא׃

49:28 Concerning Kedar and the kingdoms of Hazor, which Nebuchadnezzar king of Babylon defeated. Thus says the LORD, "Arise, go up to Kedar And devastate the men of the east.

49:29 אָהֳלֵיהֶם וְצֹאנָם יִקָּחוּ יְרִיעוֹתֵיהֶם וְכָל־כְּלֵיהֶם וּגְמַלֵּיהֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ עֲלֵיהֶם מָגוֹר מִסָּבִיב׃

49:29 מַשְׁכְּנֵיהוֹן וְעָנְהוֹן יִשְׁבּוֹן יסבון יְרִיעָתְהוֹן וְכָל מָנֵיהוֹן וְגַמְלֵיהוֹן יִסְבוּן לְהוֹן וְיִתְכַּנְשׁוּן עֲלֵיהוֹן דְקָטְלִין בְּחַרְבָּא מִסְחוֹר־סְחוֹר סחור־סחור׃

49:29 "They will take away their tents and their flocks; They will carry off for themselves Their tent curtains, all their goods and their camels, And they will call out to one another, 'Terror on every side!'

49:30 נֻ֣סוּ נֻּ֤דוּ מְאֹד֙ הֶעְמִ֣יקוּ לָשֶׁ֔בֶת יֹשְׁבֵ֥י חָצ֖וֹר נְאֻם־יְהוָ֑ה כִּֽי־יָעַ֨ץ עֲלֵיכֶ֜ם
נְבוּכַדְרֶאצַּ֤ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ עֵצָ֔ה וְחָשַׁ֥ב (עֲלֵיהֶם) [עֲלֵיכֶ֖ם] מַחֲשָׁבָֽה׃
49:30 עֲרוֹקוּ גְלוֹ לַחֲדָא אַרְחִיקוּ לְמִיתַב יָתְבֵי חָצוֹר אֲמַר יוי אֲרֵי מְלַךְ עֲלֵיכוֹן
נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא דְבָבֶל מִלְכָא וְחַשֵׁיב עֲלֵיכוֹן מַחשְׁבָא׃
49:30 "Run away, flee! Dwell in the depths, O inhabitants of Hazor," declares the LORD; "For Nebuchadnezzar king of Babylon has formed a plan against you And devised a scheme against you.

49:31 קֽוּמוּ֙ עֲל֔וּ אֶל־גּ֥וֹי שְׁלֵ֖יו יוֹשֵׁ֣ב לָבֶ֑טַח נְאֻם־יְהוָ֗ה לֹֽא־דְלָתַ֧יִם וְלֹֽא־בְרִ֛יחַ ל֖וֹ
בָּדָ֥ד יִשְׁכֹּֽנוּ׃
49:31 קוּמוּ סַקוּ עַל עַמָא דְיָתְבִין שְׁלֵיוָא שָׁרַן לְרוּחצָן אֲמַר יוי לֵית לְהוֹן
לְהוֹת דַשִׁין וְעַבְרִין בִּלחוֹדֵיהוֹן שָׁרַן׃
49:31 "Arise, go up against a nation which is at ease, Which lives securely," declares the LORD. "It has no gates or bars; They dwell alone.

49:32 וְהָי֨וּ גְמַלֵּיהֶ֜ם לָבַ֗ז וַהֲמ֤וֹן מִקְנֵיהֶם֙ לְשָׁלָ֔ל וְזֵרִתִ֥ים לְכָל־ר֖וּחַ קְצוּצֵ֣י פֵאָ֑ה
וּמִכָּל־עֲבָרָ֛יו אָבִ֥יא אֶת־אֵידָ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
49:32 וִיהוֹן גַמלֵיהוֹן לְבִיזָא וַהֲמוֹן גֵיתֵיהוֹן לַעֲדֵי וַאֲבַדְרִינֻן לְכָל רֻוחַ מַקְפֵי
פָתָא וּמִכָל עִבְרֵיהוֹן אַיתִי יָת תְבָרְהוֹן אֲמַר יוי׃
49:32 "Their camels will become plunder, And their many cattle for booty, And I will scatter to all the winds those who cut the corners *of their hair*; And I will bring their disaster from every side," declares the LORD.

49:33 וְהָיְתָה֩ חָצ֨וֹר לִמְע֥וֹן תַּנִּ֛ים שְׁמָמָ֖ה עַד־עוֹלָ֑ם לֹֽא־יֵשֵׁ֥ב שָׁם֙ אִ֔ישׁ וְלֹֽא־יָג֥וּר
בָּ֖הּ בֶּן־אָדָֽם׃ ס
49:33 וּתהֵי חָצוֹר לִמדוֹר יְרוֹרִין ירודין צָדוּ עַד עָלְמָא לָא יִתֵיב תַמָן אֱנָשׁ
וְלָא יִתוֹתַב בַה בַר־אֱנָשׁ׃
49:33 "Hazor will become a haunt of jackals, A desolation forever; No one will live there, Nor will a son of man reside in it."

49:34 אֲשֶׁ֨ר הָיָ֧ה דְבַר־יְהוָ֛ה אֶל־יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא אֶל־עֵילָ֑ם בְּרֵאשִׁ֗ית מַלְכ֛וּת
צִדְקִיָּ֥ה מֶלֶךְ־יְהוּדָ֖ה לֵאמֹֽר׃
49:34 דַהֲוָה פִתגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יוי עִם יִרמְיָה נְבִיָא עַל עֵילָם בְרֵישׁ מַלְכוּת
צִדקִיָה מַלַךְ שִׁבטָא דְבֵית יְהוּדָה לְמֵימַר׃
49:34 That which came as the word of the LORD to Jeremiah the prophet concerning Elam, at the beginning of the reign of Zedekiah king of Judah, saying:

49:35 כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִנְנִ֥י שֹׁבֵ֖ר אֶת־קֶ֣שֶׁת עֵילָ֑ם רֵאשִׁ֖ית גְּבוּרָתָֽם׃
49:35 כִדְנַן אֲמַר יוי הָאֲנָא תָבַר יָת תְקוֹף עֵילָם רֵישׁ גְבוּרַתהוֹן גִבָרְוָתְהוֹן׃
49:35 "Thus says the LORD of hosts, 'Behold, I am going to break the bow of Elam, The finest of their might.

49:36 וְהֵבֵאתִ֨י אֶל־עֵילָ֜ם אַרְבַּ֣ע רוּח֗וֹת מֵֽאַרְבַּע֙ קְצ֣וֹת הַשָּׁמַ֔יִם וְזֵרִתִ֕ים לְכֹ֖ל
הָרֻח֣וֹת הָאֵ֑לֶּה וְלֹֽא־יִהְיֶ֣ה הַגּ֔וֹי אֲשֶׁ֛ר לֹֽא־יָב֥וֹא שָׁ֖ם נִדְּחֵ֥י (עוֹלָם) [עֵילָֽם]׃
49:36 וְאַיתִי עַל עֵילָם אַרבַע מַלכָוָן מֵאַרבַע רֻוחֵי שְׁמַיָא וַאֲבַדְרִינֻן לְכָל
רֻוחָתָא הָאִלֵין וְלָא יְהֵי עַם דְלָא יְהָכוּן לְתַמָן מְטַלטְלֵי עֵילָם׃
49:36 'I will bring upon Elam the four winds From the four ends of heaven, And will scatter them to all these winds; And there will be no nation To which the outcasts of Elam will not go.

49:37 וְהַחְתַּתִּ֣י אֶת־עֵ֠ילָם לִפְנֵ֨י אֹיְבֵיהֶ֜ם וְלִפְנֵ֣י מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֗ם וְהֵבֵאתִ֨י עֲלֵיהֶ֧ם
רָעָ֛ה אֶת־חֲר֥וֹן אַפִּ֖י נְאֻם־יְהוָ֑ה וְשִׁלַּחְתִּ֤י אַחֲרֵיהֶם֙ אֶת־הַחֶ֔רֶב עַ֥ד כַּלּוֹתִ֖י אוֹתָֽם׃

49:37 וְאַתְבַּר יָת עֵילָם קֳדָם בַּעֲלֵי־דְבָבֵיהוֹן וּקְדָם וּבְיַד דְבָעַן לְמִקְטַלְהוֹן וְאַיְתִי
עֲלֵיהוֹן בִּישָׁא יָת תְקוֹף רוּגְזִי אֲמַר יוי וַאֲגָרֵי בָתְרֵיהוֹן דְקָטְלִין בְּחַרְבָּא עַד
דַאֲשֵׁיצֵי יָתְהוֹן׃

49:37 'So I will shatter Elam before their enemies And before those who seek their lives; And I will bring calamity upon them, Even My fierce anger,' declares the LORD, 'And I will send out the sword after them Until I have consumed them.

49:38 וְשַׂמְתִּי כִסְאִי בְּעֵילָם וְהַאֲבַדְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נְאֻם־יְהוָה׃
49:38 וַאֲשַׁוֵּי כוּרְסֵי מַלְכוּתִי בְּעֵילָם וְאוֹבֵיד מִתַּמָן מַלַךְ וְשִׁלְטוֹן שִׁילְטוֹנִין אֲמַר
יוי׃

49:38 'Then I will set My throne in Elam And destroy out of it king and princes,' Declares the LORD.

49:39 וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים (אָשׁוּב) [אָשִׁיב] אֶת־(שְׁבִית) [שְׁבוּת] עֵילָם נְאֻם־יְהוָה׃
ס
49:39 וִיהֵי בְסוֹף יוֹמַיָא אֲתִיב יָת גָלוּת עֵילָם אֲמַר יוי׃
49:39 'But it will come about in the last days That I will restore the fortunes of Elam,'" Declares the LORD.

50:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בָּבֶל אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃
50:1 פִּתְגָמָא דְמַלֵיל יוי עַל בָּבַל וְעַל אֲרַע כַסְדָאֵי בְּיַד יִרְמְיָה בִידָא דִירמיהו
נְבִיָא׃

50:1 The word which the LORD spoke concerning Babylon, the land of the Chaldeans, through Jeremiah the prophet:

50:2 הַגִּידוּ בַגּוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ־נֵס הַשְׁמִיעוּ אַל־תְּכַחֵדוּ אִמְרוּ נִלְכְּדָה בָבֶל
הֹבִישׁ בֵּל חַת מְרֹדָךְ הֹבִישׁוּ עֲצַבֶּיהָ חַתּוּ גִּלּוּלֶיהָ׃
50:2 חַווֹ בְעַמְמַיָא וּבַסַרוּ וּזְקוּפוּ אָתָא בַסַרוּ לָא תִמְנְעוּן אֲמַרוּ אִתְכְּבֵישַׁת בָּבַל
בְּהִיתוּ דְפָלְחִין לְבֵיל בַל אִתְבַּרוּ דְפָלְחִין לִמְרוֹדָךְ בְּהִיתוּ צַלְמָנַהָא אִתְבַּרָא
טָעֲוָתַהָא׃

50:2 "Declare and proclaim among the nations. Proclaim it and lift up a standard. Do not conceal *it but* say, 'Babylon has been captured, Bel has been put to shame, Marduk has been shattered; Her images have been put to shame, her idols have been shattered.'

50:3 כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן הוּא־יָשִׁית אֶת־אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא־יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה נָדוּ הָלָכוּ׃
50:3 אֲרֵי סְלֵיק עֲלַהּ עַם מִצִפּוּנָא מארעא צפונא הוּא יְשַׁוֵי יָת אַרעַה לְצַדוּ
וְלָא יְהֵי יָתֵיב בַּהּ מֵאֱנָשָׁא וְעַד בְּעִירָא אִיטַלְטַלוּ גְלוֹ׃

50:3 "For a nation has come up against her out of the north; it will make her land an object of horror, and there will be no inhabitant in it. Both man and beast have wandered off, they have gone away!

50:4 בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי־יְהוּדָה
יַחְדָּו הָלוֹךְ וּבָכוֹ יֵלֵכוּ וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ׃
50:4 בְּיוֹמַיָא הָאִינוּן וּבְעִידָנָא הַהוּא ההיא אֲמַר יוי יִתְחַבְּרוּן בְּנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל
אִינוּן וּבְנֵי יְהוּדָה כַחדָא בְּמִגְלֵיהוֹן כַּד הֲווֹ בָּכַן גְלוֹ גלן וּבְמִתָּבְהוֹן מֵאֲרַע
גָלְוָתְהוֹן פֻלְחָנָא דַיוי אֱלָהֲהוֹן יִתְבְעוּן׃

50:4 "In those days and at that time," declares the LORD, "the sons of Israel will come, *both* they and the sons of Judah as well; they will go along weeping as they go, and it will be the LORD their God they will seek.

50:5 צִיּוֹן יִשְׁאָלוּ דֶּרֶךְ הֵנָּה פְנֵיהֶם בֹּאוּ וְנִלְווּ אֶל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ׃
ס
50:5 לְצִיוֹן יִשְׁאֲלוּן לְמֵיזַל תְהֵי אוֹרְחָא מְכַבְשָׁא קֳדָמֵיהוֹן יֵיתוֹן וְיִתוֹסְפוּן עַל
עַמֵיה דַיוי יִגְזַר לְהוֹן קְיָם עָלַם דְלָא יִפְסוֹק׃

50:5 "They will ask for the way to Zion, *turning* their faces in its direction; they will come that they may join themselves to the LORD *in* an everlasting covenant that will not be forgotten.

50:6 צֹ֤אן אֹֽבְדוֹת֙ (הָיָ֣ה) [הָי֣וּ] עַמִּ֔י רֹעֵיהֶ֣ם הִתְע֔וּם הָרִ֖ים (שׁוֹבֵבִ֑ים) [שֽׁוֹבְב֑וּם]
מֵהַ֤ר אֶל־גִּבְעָה֙ הָלָ֔כוּ שָׁכְח֖וּ רִבְצָֽם׃
50:6 עַן מְבַדְרָא מבדריא הֲווֹ עַמִּי מַלכַיָא טַלטֵילֻונֻון שׁלטוֹנַיָא בַזֻונֻון בזונונון
מִטֻור מטורא לְרָמָא גְלוֹ אִתנְשִׁיאֻו מִבֵית־רֻוחצָנְהוֹן׃
50:6 "My people have become lost sheep; Their shepherds have led them astray. They have made them turn aside *on* the mountains; They have gone along from mountain to hill And have forgotten their resting place.

50:7 כָּל־מוֹצְאֵיהֶ֣ם אֲכָל֔וּם וְצָרֵיהֶ֥ם אָמְר֖וּ לֹ֣א נֶאְשָׁ֑ם תַּ֗חַת אֲשֶׁ֨ר חָטְא֤וּ לַֽיהוָה֙
נְוֵה־צֶ֔דֶק וּמִקְוֵ֥ה אֲבוֹתֵיהֶ֖ם יְהוָֽה׃ ס
50:7 כָּל דְאַשׁכַחֻונֻון בַזֻונֻון וְסָנְאֵיהוֹן אָמְרִין אְמַרֻו לֵית עֲלַנָא חוֹבָא חֲלָף דְחָבֻו
קֳדָם יוי אִתרַחַקֻו מִמְדוֹר קֻודשֵׁיה קֻשׁטֵיה וְסִיבֻור אֲבָהָתְהוֹן יוי׃
50:7 "All who came upon them have devoured them; And their adversaries have said, 'We are not guilty, Inasmuch as they have sinned against the LORD *who is* the habitation of righteousness, Even the LORD, the hope of their fathers.'

50:8 נֻ֚דוּ מִתּ֣וֹךְ בָּבֶ֔ל וּמֵאֶ֥רֶץ כַּשְׂדִּ֖ים (יָצְא֑וּ) [צֵ֑אוּ] וִֽהְי֕וּ כְּעַתּוּדִ֖ים לִפְנֵי־צֹֽאן׃
50:8 גְלוֹ מְגוֹ בָבַל וּמֵאֲרַע ומארעא כַסדָאֵי פֻוקֻו וַהֲווֹ כְרַברְבִין בְרֵישׁ עַמָא׃
50:8 "Wander away from the midst of Babylon And go forth from the land of the Chaldeans; Be also like male goats at the head of the flock.

50:9 כִּ֣י הִנֵּ֣ה אָנֹכִ֡י מֵעִיר֩ וּמַעֲלֶ֨ה עַל־בָּבֶ֜ל קְהַל־גּוֹיִ֤ם גְּדֹלִים֙ מֵאֶ֣רֶץ צָפ֔וֹן וְעָ֣רְכוּ
לָ֔הּ מִשָּׁ֖ם תִּלָּכֵ֑ד חִצָּיו֙ כְּגִבּ֣וֹר מַשְׁכִּ֔יל לֹ֥א יָשׁ֖וּב רֵיקָֽם׃
50:9 אֲרֵי הָאֲנָא מֵיתֵי וּמַסֵיק עַל בָבַל מַשׁרְיָת עַממִין סַגִיאִין מֵאֲרַע מארעא
צִפֻונָא וִיסַדרֻון עֲלַהּ קְרָב מִתַמָן תִתאֲחַד גִררוֹהִי גִרוֹהִי כְגִיבַר מַתכֵיל
דְמַתכִיל לָא תָיְבִין יתוב תָאֵב רֵיקָן׃
50:9 "For behold, I am going to arouse and bring up against Babylon A horde of great nations from the land of the north, And they will draw up *their* battle lines against her; From there she will be taken captive. Their arrows will be like an expert warrior Who does not return empty-handed.

50:10 וְהָיְתָ֥ה כַשְׂדִּ֖ים לְשָׁלָ֑ל כָּל־שֹׁלְלֶ֥יהָ יִשְׂבָּ֖עוּ נְאֻם־יְהוָֽה׃
50:10 וּתהֵי אֲרַע ארעא כַסדָאֵי לְבִיזָא כָל בָזְזַהָא יִסבְעֻון אֲמַר יוי׃
50:10 "Chaldea will become plunder; All who plunder her will have enough," declares the LORD.

50:11 כִּ֣י (תִשְׂמְחִ֗י) [תִשְׂמְחוּ֙] כִּ֣י (תַעַלְזִ֔י) [תַֽעַלְז֔וּ] שֹׁסֵ֖י נַחֲלָתִ֑י כִּ֤י (תָפ֙וּשִׁי֙)
[תָפ֙וּשׁוּ֙] כְּעֶגְלָ֣ה דָשָׁ֔ה (וְתִצְהֲלִ֖י) [וְתִצְהֲל֖וּ] כָּאֲבִּרִֽים׃
50:11 אֲרֵי תִחדוֹן אֲרֵי תְבוּעֻון בָזְזֵי אַחסָנְתִי אֲרֵי תְדֻוצֻון כְעַגלֵי כְעִגלָא רִבקָא
וּתטֻולֻון ותצולון כְגִיבָרַיָא׃
50:11 "Because you are glad, because you are jubilant, O you who pillage My heritage, Because you skip about like a threshing heifer And neigh like stallions,

50:12 בּ֤וֹשָׁה אִמְּכֶם֙ מְאֹ֔ד חָפְרָ֖ה יֽוֹלַדְתְּכֶ֑ם הִנֵּה֙ אַחֲרִ֣ית גּוֹיִ֔ם מִדְבָּ֖ר צִיָּ֥ה וַעֲרָבָֽה׃
50:12 בְהֵיתַת כְנֵישָׁתְכוֹן לַחדָא אִתְבַרַת מְדִינַתכוֹן הָא סוֹפְהוֹן דְעַממַיָא מִדבַר
צָדֵי וְחָרֻוב׃
50:12 Your mother will be greatly ashamed, She who gave you birth will be humiliated. Behold, *she will be* the least of the nations, A wilderness, a parched land and a desert.

50:13 מִקֶּ֤צֶף יְהוָה֙ לֹ֣א תֵשֵׁ֔ב וְהָיְתָ֥ה שְׁמָמָ֖ה כֻּלָּ֑הּ כֹּ֚ל עֹבֵ֣ר עַל־בָּבֶ֔ל יִשֹּׁ֥ם וְיִשְׁרֹ֖ק
עַל־כָּל־מַכּוֹתֶֽיהָ׃
50:13 עַל דְאַרגֵיזַת בָבַל קֳדָם יוי לָא תִתיַתַב וּתהֵי לְצָדֻו כֻלַה כָל דְיִעבַר עַל

בָבַל יַכלֵי וִינֻוד עַל כָל מַחָתַהָא:
50:13 "Because of the indignation of the LORD she will not be inhabited, But she will be completely desolate; Everyone who passes by Babylon will be horrified And will hiss because of all her wounds.

50:14 עִרְכ֨וּ עַל־בָּבֶ֤ל ׀ סָבִיב֙ כָּל־דֹּ֣רְכֵי קֶ֔שֶׁת יְד֣וּ אֵלֶ֔יהָ אַֽל־תַּחְמְל֖וּ אֶל־חֵ֑ץ כִּ֥י
לַיהוָ֖ה חָטָֽאָה׃
50:14 סַדַרֻו עַל בָבַל סְחוֹר־סְחוֹר כָל מָתְחֵי מחתי קַשתָא שְׁדוֹ שרו בַה לָא
תְחֻוסֻון עַל גִרְרַיָא גִרַיָא אֲרֵי קֳדָם יוי חַבַת:
50:14 "Draw up your battle lines against Babylon on every side, All you who bend the bow; Shoot at her, do not be sparing with *your* arrows, For she has sinned against the LORD.

50:15 הָרִ֨יעוּ עָלֶ֤יהָ סָבִיב֙ נָתְנָ֣ה יָדָ֔הּ נָֽפְלוּ֙ (אַשְׁוִיֹּתֶ֔יהָ) [אָשְׁיוֹתֶ֔יהָ] נֶהֶרְס֖וּ
חוֹמוֹתֶ֑יהָ כִּי֩ נִקְמַ֨ת יְהוָ֥ה הִיא֙ הִנָּ֣קְמוּ בָ֔הּ כַּאֲשֶׁ֥ר עָשְׂתָ֖ה עֲשׂוּ־לָֽהּ׃
50:15 יַבִיבֻו עֲלַה סְחוֹר־סְחוֹר מִסְחוֹר־סְחוֹר אִתמְסַרַת בְיַדהוֹן נְפַלָא אָשִׁיָתַהָא
אִתפַגַרֻו אתפזרו שֻׁורַהָא אֲרֵי פוֹרעָנֻות עַמָא דַיוי הִיא הוא אִתפְרַעֻו מִנַה כְמָא
דַעֲבַדַת עֲבִידֻו לַה:
50:15 "Raise your battle cry against her on every side! She has given herself up, her pillars have fallen, Her walls have been torn down. For this is the vengeance of the LORD: Take vengeance on her; As she has done *to others, so* do to her.

50:16 כִּרְת֤וּ זוֹרֵ֙עַ֙ מִבָּבֶ֔ל וְתֹפֵ֥שׂ מַגָּ֖ל בְּעֵ֣ת קָצִ֑יר מִפְּנֵי֙ חֶ֣רֶב הַיּוֹנָ֔ה אִ֤ישׁ אֶל־עַמּוֹ֙
יִפְנ֔וּ וְאִ֥ישׁ לְאַרְצ֖וֹ יָנֻֽסוּ׃ ס
50:16 שֵׁיצוֹ מַלכָא מִבָבַל דְבָבַל וְאָחֵיד חַרבָא בְעִידָן קְטוֹל מִן־קֳדָם חֲרַב
סָנְאָה דְהִיא כַחֲמַר מְרַוְיָא גְבַר לְעַמֵיה יִתפְנוֹן וּגבַר לְאַרעֵיה יְערְקֻון:
50:16 "Cut off the sower from Babylon And the one who wields the sickle at the time of harvest; From before the sword of the oppressor They will each turn back to his own people And they will each flee to his own land.

50:17 שֶׂ֧ה פְזוּרָ֛ה יִשְׂרָאֵ֖ל אֲרָי֣וֹת הִדִּ֑יחוּ הָרִאשׁ֤וֹן אֲכָלוֹ֙ מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֔וּר וְזֶ֤ה הָאַחֲרוֹן֙
עִצְּמ֔וֹ נְבוּכַדְרֶאצַּ֖ר מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃ ס
50:17 עַם עאן מְבַדְרַיָא מְבַדְרָא יִשׂרָאֵל מַלכַיָא טַלטֵילֻונֻון קַדמָאָה שְׁלִיט בְהוֹן
מַלכָא דְאַתֻור וְדֵין בָתְרָאָה אֲסֵיפִינֻון נְבֻוכַדרַצַר נְבֻוכַדנַצַר מַלכָא דְבָבַל:
50:17 "Israel is a scattered flock, the lions have driven *them* away. The first one *who* devoured him was the king of Assyria, and this last one *who* has broken his bones is Nebuchadnezzar king of Babylon.

50:18 לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הִנְנִ֥י פֹקֵ֛ד אֶל־מֶ֥לֶךְ בָּבֶ֖ל
וְאֶל־אַרְצ֑וֹ כַּאֲשֶׁ֥ר פָּקַ֖דְתִּי אֶל־מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
50:18 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל הָאֲנָא מַסעַר עַל מַלכָא דְבָבַל וְעַל
אַרעֵיה כְמָא דְאַסעַרִית עַל מַלכָא דְאַתֻור:
50:18 "Therefore thus says the LORD of hosts, the God of Israel: 'Behold, I am going to punish the king of Babylon and his land, just as I punished the king of Assyria.

50:19 וְשֹׁבַבְתִּ֤י אֶת־יִשְׂרָאֵל֙ אֶל־נָוֵ֔הוּ וְרָעָ֥ה הַכַּרְמֶ֖ל וְהַבָּשָׁ֑ן וּבְהַ֥ר אֶפְרַ֛יִם וְהַגִּלְעָ֖ד
תִּשְׂבַּ֥ע נַפְשֽׁוֹ׃
50:19 וַאֲתֵיב יָת יִשׂרָאֵל לְאַתרְהוֹן וְיִתפַרנְסֻון בַאֲרַע כַרמַל וּמַתנַן בארע
כרמלא ומתנן בארע גלעד ומתנן בארעא כרמלא מתנן וגלעד וּבטֻור בֵית
אַפרַיִם וגלעד וּמַקדְשָׁא תִסבַע נַפשְׁהוֹן:
50:19 'And I will bring Israel back to his pasture and he will graze on Carmel and Bashan, and his desire will be satisfied in the hill country of Ephraim and Gilead.

50:20 בַּיָּמִ֣ים הָהֵם֩ וּבָעֵ֨ת הַהִ֜יא נְאֻם־יְהוָ֗ה יְבֻקַּ֞שׁ אֶת־עֲוֺ֤ן יִשְׂרָאֵל֙ וְאֵינֶ֔נּוּ
וְאֶת־חַטֹּ֥את יְהוּדָ֖ה וְלֹ֣א תִמָּצֶ֑אינָה כִּ֥י אֶסְלַ֖ח לַאֲשֶׁ֥ר אַשְׁאִֽיר׃

50:20 בְּיוֹמַיָא הָאִנוּן וּבעִידָנָא הַהִוא ההיא אֲמַר יוי יִתבְעוֹן ית חוֹבֵי בית
יִשׂרָאֵל וְלֵיתִנוּן וליתהון וּחטָאֵי בֵית דבית יְהֻודָה וְלָא יִשתַכחֻון אֲרֵי אֲשבוֹק
לִשאָרָא דְאַשאַר׃

50:20 'In those days and at that time,' declares the LORD, 'search will be made for the iniquity of Israel, but there will be none; and for the sins of Judah, but they will not be found; for I will pardon those whom I leave as a remnant.'

50:21 עַל־הָאָ֤רֶץ מְרָתַ֙יִם֙ עֲלֵ֣ה עָלֶ֔יהָ וְאֶל־יוֹשְׁבֵ֖י פְּק֑וֹד חֲרֹ֨ב וְהַחֲרֵ֤ם אַחֲרֵיהֶם֙
נְאֻם־יְהוָ֔ה וַעֲשֵׂ֕ה כְּכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר צִוִּיתִֽיךָ׃ ס
50:21 עַל אַרעָא דְעַמַה סְרָבָן סַקֻו עֲלַה וְעַל יָתְבֵי פְּקוֹד דְקָטְלִין בְחַרבָא יֵיתוֹן
לְגַמָרָא שְאָרְהוֹן אֲמַר יוי וַעֲבֵיד כְכָל דְפַקֵידתָך׃

50:21 "Against the land of Merathaim, go up against it, And against the inhabitants of Pekod. Slay and utterly destroy them," declares the LORD, "And do according to all that I have commanded you.

50:22 ק֥וֹל מִלְחָמָ֖ה בָּאָ֑רֶץ וְשֶׁ֖בֶר גָּדֽוֹל׃
50:22 קָל קְרָבָא בְאַרעָא וּתבָרָא רַבָא׃

50:22 "The noise of battle is in the land, And great destruction.

50:23 אֵ֤יךְ נִגְדַּע֙ וַיִּשָּׁבֵ֔ר פַּטִּ֖ישׁ כָּל־הָאָ֑רֶץ אֵ֣יךְ הָיְתָ֧ה לְשַׁמָּ֛ה בָּבֶ֖ל בַּגּוֹיִֽם׃
50:23 אֵיכְדֵין אִתקְטֵיף וְאִיתְבַר מַלכָא דַהֲוָה מְזִיַע לְכָל אַרעָא אֵיכְדֵין הֲוָת
לְצָדוּ בָבַל בְעַממַיָא׃

50:23 "How the hammer of the whole earth Has been cut off and broken! How Babylon has become An object of horror among the nations!

50:24 יָקֹ֨שְׁתִּי לָ֤ךְ וְגַם־נִלְכַּדְתְּ֙ בָּבֶ֔ל וְאַ֖תְּ לֹ֣א יָדָ֑עַתְּ נִמְצֵ֤את וְגַם־נִתְפַּ֙שְׂתְּ֙ כִּ֥י
בַיהוָ֖ה הִתְגָּרִֽית׃
50:24 אִיתְצָדְת לִיך וְאַף אִתאֲחַדַת בָבַל וְאַת לָא יְדַעַת אִתבְעִיאֻו חוֹבַך
אִשתְכַחֻו וְאַף ואף אשתכחו אִתאַחַדַת אֲרֵי בְעַמָא דַיוי אִתגָרִית׃

50:24 "I set a snare for you and you were also caught, O Babylon, While you yourself were not aware; You have been found and also seized Because you have engaged in conflict with the LORD."

50:25 פָּתַ֤ח יְהוָה֙ אֶת־א֣וֹצָר֔וֹ וַיּוֹצֵ֖א אֶת־כְּלֵ֣י זַעְמ֑וֹ כִּי־מְלָאכָ֣ה הִ֗יא לַאדֹנָ֧י יְהוִ֛ה
צְבָא֖וֹת בְּאֶ֥רֶץ כַּשְׂדִּֽים׃
50:25 גְלָא יוי יָת בֵית־גִנזֵיה וְאַפֵיק יָת מָנֵי כָס דִלוָט קֳדָמוֹהִי אֲרֵי עְבִידָא
עֲבִידְתָא עיבידא הִיא קֳדָם יוי אֱלֹהִים בַאֲרַע בארעא ארע כַסדָאֵי׃

50:25 The LORD has opened His armory And has brought forth the weapons of His indignation, For it is a work of the Lord GOD of hosts In the land of the Chaldeans.

50:26 בֹּֽאוּ־לָ֤הּ מִקֵּץ֙ פִּתְח֣וּ מַאֲבֻסֶ֔יהָ סָלּ֥וּהָ כְמוֹ־עֲרֵמִ֖ים וְהַחֲרִימ֑וּהָ אַל־תְּהִי־לָ֖הּ
שְׁאֵרִֽית׃
50:26 עֻולֻו לַה מִסטַרַה מִסטַרהָא פְתַחֻו אֲבֻולַיהָא אכולהא גַמַרֻו נִכסַהָא כְמָא
דִמגַמְרִין יָת עֲרֵימַת עֲבֻורָא כֵין גַמְרֻוהָא גַמַרֻוהָא לָא יְהֵי לַה שְאָרָא׃

50:26 Come to her from the farthest border; Open up her barns, Pile her up like heaps And utterly destroy her, Let nothing be left to her.

50:27 חִרְבוּ֙ כָּל־פָּרֶ֔יהָ יֵרְד֖וּ לַטָּ֑בַח ה֣וֹי עֲלֵיהֶ֔ם כִּי־בָ֥א יוֹמָ֖ם עֵ֥ת פְּקֻדָּתָֽם׃ ס
50:27 שֵיצוֹ שיציאו כָל גִיבָרַיהָא יִתמַסרֻון לְקַטלָא וָי עֲלֵיהוֹן אֲרֵי מְטָא יוֹם
תְבָרְהוֹן עִדָן סְעֻורַן בִישָתְהוֹן׃

50:27 Put all her young bulls to the sword; Let them go down to the slaughter! Woe be upon them, for their day has come, The time of their punishment.

50:28 ק֤וֹל נָסִים֙ וּפְלֵטִ֔ים מֵאֶ֖רֶץ בָּבֶ֑ל לְהַגִּ֣יד בְּצִיּ֗וֹן אֶת־נִקְמַת֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ

נִקְמַ֥ת הֵיכָלֽוֹ׃
50:28 קַל דְעָרְקִין וּמִשְׁתֵיזְבִין ומשיזבין מֵאַרעָא דְבָבַל לְחַוָאָה בְצִיוֹן יָת
פּוֹרעָנֻותָא דַיוי אֱלָהַנָא פּוֹרעָנֻות הֵיכְלֵיה׃
50:28 There is a sound of fugitives and refugees from the land of Babylon, To declare in Zion the vengeance of the LORD our God, Vengeance for His temple.

50:29 הַשְׁמִ֣יעוּ אֶל־בָּבֶ֣ל ׀ רַ֠בִּים כָּל־דֹּ֨רְכֵי קֶ֜שֶׁת חֲנ֧וּ עָלֶ֣יהָ סָבִ֗יב אַל־יְהִי־(כך)
[לָהּ֙] פְּלֵטָ֔ה שַׁלְּמוּ־לָ֣הּ כְּפָעֳלָ֔הּ כְּכֹ֛ל אֲשֶׁ֥ר עָשְׂתָ֖ה עֲשׂוּ־לָ֑הּ כִּ֧י אֶל־יְהוָ֛ה זָ֖דָה
אֶל־קְד֥וֹשׁ יִשְׂרָאֵֽל׃
50:29 בַסַרֻו עַל בָבַל סַגִיאִין כָל מָתְחֵי מחתי קַשׁתָא שְׁרוֹ שְׁדוֹ עֲלַה
סְחוֹר־סְחוֹר לָא יְהֵי לַה שֵׁיזָבָא שַׁלִימֻו לַה כְאַגרַה כְכָל דַעֲבַדַת עֲבִידֻו לַה
אֲרֵי עַל עַמָא עמיה דַיוי בַסַרַת אֲמַרַת מִלִין דְלָא כָשְׁרָן קֳדָם יוי קַדִישָׁא
דְיִשׂרָאֵל׃
50:29 "Summon many against Babylon, All those who bend the bow: Encamp against her on every side, Let there be no escape. Repay her according to her work; According to all that she has done, *so* do to her; For she has become arrogant against the LORD, Against the Holy One of Israel.

50:30 לָכֵ֛ן יִפְּל֥וּ בַחוּרֶ֖יהָ בִּרְחֹבֹתֶ֑יהָ וְכָל־אַנְשֵׁ֨י מִלְחַמְתָּ֥הּ יִדַּ֛מּוּ בַּיּ֥וֹם הַה֖וּא
נְאֻם־יְהוָֽה׃ ס
50:30 בְכֵין יִתרְמוֹן עֻולֵימַהָא ברחובַהַא וְכָל גֻברֵי אינשׁי עָבְדֵי קְרָבָא יִתַבְרֻון
בְעִידָנָא הַהֻוא ההיא אֲמַר יוי׃
50:30 "Therefore her young men will fall in her streets, And all her men of war will be silenced in that day," declares the LORD.

50:31 הִנְנִ֤י אֵלֶ֙יךָ֙ זָד֔וֹן נְאֻם־אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה צְבָא֑וֹת כִּ֛י בָּ֥א יוֹמְךָ֖ עֵ֥ת פְּקַדְתִּֽיךָ׃
50:31 הָאֲנָא שָׁלַח רֻגזִי עְלָך מַלכָא רַשִׁיעָא אֲמַר יוי אֱלֹהִים אֲרֵי מְטָא יוֹם
תְבָרָך עִידָן סְעֻורַן בשתָך׃
50:31 "Behold, I am against you, O arrogant one," Declares the Lord GOD of hosts, "For your day has come, The time when I will punish you.

50:32 וְכָשַׁ֤ל זָדוֹן֙ וְנָפַ֔ל וְאֵ֥ין ל֖וֹ מֵקִ֑ים וְהִצַּ֤תִּי אֵשׁ֙ בְּעָרָ֔יו וְאָכְלָ֖ה כָּל־סְבִיבֹתָֽיו׃ ס
50:32 וְיִתְקִיל וְיִתקְטִיל מַלכָא רַשִׁיעָא וְיִפּוֹל וְלֵית לֵיה מְקִים וְאַדלֵיק אִישָׁתָא
בְקִרווֹהִי וּתשֵׁיצֵי כָל סַחרָנוֹהִי סחרניהון׃
50:32 "The arrogant one will stumble and fall With no one to raise him up; And I will set fire to his cities And it will devour all his environs."

50:33 כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת עֲשׁוּקִ֛ים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵ֥ל וּבְנֵי־יְהוּדָ֖ה יַחְדָּ֑ו וְכָל־שֹֽׁבֵיהֶם֙
הֶחֱזִ֣יקוּ בָ֔ם מֵאֲנ֖וּ שַׁלְּחָֽם׃
50:33 כִדנָן אֲמַר יוי אֲנִיסִין בְנֵי בית יִשׂרָאֵל וּבנֵי ובית יְהֻודָה כַחדָא וְכָל
שָׁבֵיהוֹן אַתקִיפֻו בְהוֹן מְסָרְבִין לְשַׁלָחֻותְהוֹן׃
50:33 Thus says the LORD of hosts, "The sons of Israel are oppressed, And the sons of Judah as well; And all who took them captive have held them fast, They have refused to let them go.

50:34 גֹּאֲלָ֣ם ׀ חָזָ֗ק יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ שְׁמ֔וֹ רִ֥יב יָרִ֖יב אֶת־רִיבָ֑ם לְמַ֙עַן֙ הִרְגִּ֣יעַ
אֶת־הָאָ֔רֶץ וְהִרְגִּ֖יז לְיֹשְׁבֵ֥י בָבֶֽל׃
50:34 פָרִיקְהוֹן תַקִיפָא יוי שְׁמֵיה אִתפְרָעָא יִתפְרַע איתפרע יָת עֻלבָנְהוֹן בְדִיל
לְמִתבַר רַשִׁיעֵי אַרעָא ארעהון וּלאֵיתָאָה זְיָעָא לְכָל יָתְבֵי ליתבי בָבַל׃
50:34 "Their Redeemer is strong, the LORD of hosts is His name; He will vigorously plead their case So that He may bring rest to the earth, But turmoil to the inhabitants of Babylon.

50:35 חֶ֥רֶב עַל־כַּשְׂדִּ֖ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וְאֶל־יֹשְׁבֵ֣י בָבֶ֔ל וְאֶל־שָׂרֶ֖יהָ וְאֶל־חֲכָמֶֽיהָ׃

50:35 דְקָטְלִין בְחַרבָא יֵיתוֹן עַל אֲרַע ארעא כַסדָאֵי אֲמַר יוי וְעַל יָתְבֵי בָבַל וְעַל רַברְבַהָא וְעַל חַכִימַהָא׃

50:35 "A sword against the Chaldeans," declares the LORD, "And against the inhabitants of Babylon And against her officials and her wise men!

50:36 חֶ֥רֶב אֶל־הַבַּדִּ֖ים וְנֹאָ֑לוּ חֶ֥רֶב אֶל־גִּבּוֹרֶ֖יהָ וָחָֽתּוּ׃

50:36 דְקָטְלִין בְחַרבָא יֵיתוֹן עַל קַסָמַיָא קָסמַהָא קַסָמַהָא קיסמהא וִישתַבְשֻׁון ויטפשון דְקָטְלִין בְחַרבָא יֵיתוֹן עַל גִיבָרַהָא וְיִתַברֻון׃

50:36 "A sword against the oracle priests, and they will become fools! A sword against her mighty men, and they will be shattered!

50:37 חֶ֜רֶב אֶל־סוּסָ֣יו וְאֶל־רִכְבּ֗וֹ וְאֶל־כָּל־הָעֶ֛רֶב אֲשֶׁ֥ר בְּתוֹכָ֖הּ וְהָי֣וּ לְנָשִׁ֑ים חֶ֥רֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶ֖יהָ וּבֻזָּֽזוּ׃

50:37 דְקָטְלִין בְחַרבָא יֵיתוֹן עַל סֻוסָוָתְהוֹן וְעַל רְתִיכֵיהוֹן וְעַל כָל סֻמכְוָתָא דבגַוַה ויהוֹן חַלָשִׁין כִנשַיָא דְקָטְלִין בְחַרבָא יֵיתוֹן עַל בֵית־גִנזַהָא וְיִתבַזְזֻון׃

50:37 "A sword against their horses and against their chariots And against all the foreigners who are in the midst of her, And they will become women! A sword against her treasures, and they will be plundered!

50:38 חֹ֥רֶב אֶל־מֵימֶ֖יהָ וְיָבֵ֑שׁוּ כִּ֣י אֶ֤רֶץ פְּסִלִים֙ הִ֔יא וּבָאֵימִ֖ים יִתְהֹלָֽלוּ׃

50:38 שַרבָא בְמַהָא במימהא וְיִיבְשֻׁון אֲרֵי אֲרַע ארעא צַלמָנַיָא הִיא וּבטָעֲוָתָא וּבטָעֲוָתַהָא מִשתַבֵיחִין יִשתַבְחֻון׃

50:38 "A drought on her waters, and they will be dried up! For it is a land of idols, And they are mad over fearsome idols.

50:39 לָכֵ֗ן יֵשְׁב֤וּ צִיִּים֙ אֶת־אִיִּ֔ים וְיָ֥שְׁבוּ בָ֖הּ בְּנ֣וֹת יַעֲנָ֑ה וְלֹא־תֵשֵׁ֥ב עוֹד֙ לָנֶ֔צַח וְלֹ֥א תִשְׁכּ֖וֹן עַד־דּ֥וֹר וָדֽוֹר׃

50:39 בְכֵין יְעָרְעָן בְתָמְוָון תַמָון תמוון בְחָתוֹלִין וְישרוֹן בַה בְנָת־נַעָמִין בְנַת־נַעָמְיָן וְלָא תִתֵיב עוֹד לְעָלַם וְלָא תִשרֵי עַד דָר וְדָר׃

50:39 "Therefore the desert creatures will live *there* along with the jackals; The ostriches also will live in it, And it will never again be inhabited Or dwelt in from generation to generation.

50:40 כְּמַהְפֵּכַ֨ת אֱלֹהִ֜ים אֶת־סְדֹ֧ם וְאֶת־עֲמֹרָ֛ה וְאֶת־שְׁכֵנֶ֖יהָ נְאֻם־יְהוָ֑ה לֹא־יֵשֵׁ֥ב שָׁם֙ אִ֔ישׁ וְלֹא־יָג֥וּר בָּ֖הּ בֶּן־אָדָֽם׃

50:40 רַחֵיק מֵימְרֵי יָתְכוֹן כְמָא דְרַחֵיק יוי יָת סְדוֹם וְיָת עֲמֹרָה וְקָרְיבַהָא אֲמַר יוי לָא יְתֵיב תַמָן אֱנָש וְלָא יִתוֹתַב בַה תמן בַר־אֱנָש׃

50:40 "As when God overthrew Sodom And Gomorrah with its neighbors," declares the LORD, "No man will live there, Nor will *any* son of man reside in it.

50:41 הִנֵּ֛ה עַ֥ם בָּ֖א מִצָּפ֑וֹן וְג֤וֹי גָּדוֹל֙ וּמְלָכִ֣ים רַבִּ֔ים יֵעֹ֖רוּ מִיַּרְכְּתֵי־אָֽרֶץ׃

50:41 הָא עַמָא אָתֵי ייתי אתן אתא מִצִפּוּנָא מארע צפונא וְעַמְמִין רַברְבִין וּמַלכִין סַגִיאִין יֵיתוֹן בגַלַאי מִסְיָפֵי אַרעָא׃

50:41 "Behold, a people is coming from the north, And a great nation and many kings Will be aroused from the remote parts of the earth.

50:42 קֶ֣שֶׁת וְכִידֹ֞ן יַחֲזִ֗יקוּ אַכְזָרִ֥י הֵ֙מָּה֙ וְלֹ֣א יְרַחֵ֔מוּ קוֹלָם֙ כַּיָּ֣ם יֶהֱמֶ֔ה וְעַל־סוּסִ֖ים יִרְכָּ֑בוּ עָר֗וּךְ כְּאִישׁ֙ לַמִּלְחָמָ֔ה עָלַ֖יִךְ בַּת־בָּבֶֽל׃

50:42 קַשתָן קַשתִין קשתא וּתרִיסִין אֲחִידִין אַכזָרָאִין אִנֻון וְלֵית לְהוֹן רַחמִין קָלְהוֹן כִיַמָא בְאִתרְגוֹשְתֵיה וְעַל סֻוסָוָתָא רְכִיבִין מְסַדְרִין אִינֻון כִגבַר עָבֵיד קְרָבִין עֲלָך כְנִשתָא דְבָבַל׃

50:42 "They seize *their* bow and javelin; They are cruel and have no mercy. Their voice roars like the sea; And they ride on horses, Marshalled like a man for the battle Against you, O daughter of Babylon.

50:43 שָׁמַ֧ע מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֛ל אֶת־שִׁמְעָ֖ם וְרָפ֣וּ יָדָ֑יו צָרָה֙ הֶחֱזִיקַ֔תְהוּ חִ֖יל כַּיּֽוֹלֵדָֽה׃
50:43 שְׁמַע מַלְכָּא דְבָבַל יָת שִׁמְעֲהוֹן וְאִתרַשַׁלָא יְדוֹהִי עָקָא אֲחַדתֵיה הָא
כְחִבלִין לְיָלֵידְתָא ללידתא׃

50:43 "The king of Babylon has heard the report about them, And his hands hang limp; Distress has gripped him, Agony like a woman in childbirth.

50:44 הִנֵּה֩ כְּאַרְיֵ֨ה יַעֲלֶ֜ה מִגְּא֣וֹן הַיַּרְדֵּן֮ אֶל־נְוֵ֣ה אֵיתָן֒ כִּֽי־אַרְגִּ֤עָה (אֲרוּצֵם)
[אֲרִיצֵם֙] מֵֽעָלֶ֔יהָ וּמִ֥י בָח֖וּר אֵלֶ֣יהָ אֶפְקֹ֑ד כִּ֣י מִ֤י כָמ֙וֹנִי֙ וּמִ֣י יוֹעִדֶ֔נִּי וּמִֽי־זֶ֣ה רֹעֶ֔ה
אֲשֶׁ֥ר יַעֲמֹ֖ד לְפָנָֽי׃
50:44 הָא מַלַך בְּמַשְׁרְיָתֵיה יִסַק עֲלֵיהוֹן עלוהי כְּאַרְיָא כמא דְסָלֵיק מֵרֵום
יַרְדְנָא וְחָאֵיל דיר רַעֲיָן וחאיל דיר רָעֲיָן והוי לדיר רעין והיא לדיר רעין
אֲרֵי בזמַן אִיתֵינֻון דאיתינון איתותון עֲלַה וְשִׁלטוֹנִין אֲמַנֵי עֲלַה עלך אֲרֵי מַן
כְוָתִי וּמַן דִיעָרְעִינַנִי דיערעני וְלֵית מַלַך דְאִית לֵיה תְקוֹף קֳדָמַי׃

50:44 "Behold, one will come up like a lion from the thicket of the Jordan to a perennially watered pasture; for in an instant I will make them run away from it, and whoever is chosen I will appoint over it. For who is like Me, and who will summon Me *into court*? And who then is the shepherd who can stand before Me?"

50:45 לָכֵ֞ן שִׁמְע֣וּ עֲצַת־יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר יָעַץ֙ אֶל־בָּבֶ֔ל וּמַ֙חְשְׁבוֹתָ֔יו אֲשֶׁ֥ר חָשַׁ֖ב אֶל־אֶ֣רֶץ
כַּשְׂדִּ֑ים אִם־לֹ֤א יִסְחָבוּם֙ צְעִירֵ֣י הַצֹּ֔אן אִם־לֹ֛א יַשִּׁ֥ים עֲלֵיהֶ֖ם נָוֶֽה׃
50:45 בְּכֵין שְׁמַעוּ מִלְכָּא מלכיא דַיוי דִמלַך עַל בָבַל וּמַחשְׁבָתֵיה דְחַשֵׁיב עַל
יָתְבֵי אֲרַע ארעא כַסדָאֵי אִם לָא יְגָרְרֻון יגררום וִיקַטְלֻון תַקִיפֵי עַמָא אִם לָא
יְצַדוֹן עֲלֵיהוֹן מְדוֹרְהוֹן׃

50:45 Therefore hear the plan of the LORD which He has planned against Babylon, and His purposes which He has purposed against the land of the Chaldeans: surely they will drag them off, *even* the little ones of the flock; surely He will make their pasture desolate because of them.

50:46 מִקּוֹל֙ נִתְפְּשָׂ֣ה בָבֶ֔ל נִרְעֲשָׁ֖ה הָאָ֑רֶץ וּזְעָקָ֖ה בַּגּוֹיִ֥ם נִשְׁמָֽע׃ ס
50:46 מִקָל דְאִתאֲחַדַת אִתאֲחַדַת דאיתחדת בָבַל זַעַת אַרעָא וּצוַחתַה בְעַמְמַיָא
אִשתְמַעַת׃

50:46 At the shout, "Babylon has been seized!" the earth is shaken, and an outcry is heard among the nations.

51:1 כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנְנִי֙ מֵעִ֣יר עַל־בָּבֶ֔ל וְאֶל־יֹשְׁבֵ֖י לֵ֣ב קָמָ֑י ר֖וּחַ מַשְׁחִֽית׃
51:1 כִדְנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא מֵיתֵי עַל בָבַל וְעַל יָתְבֵי אֲרַע ארעא כַסדָאֵי עַמְמִין
קָטוֹלִין דְרָם לִבְהוֹן וְשַׁפִירִין בְקוֹמָא רֻוחֲהוֹן מְחַבְלָא׃

51:1 Thus says the LORD: "Behold, I am going to arouse against Babylon And against the inhabitants of Leb-kamai The spirit of a destroyer.

51:2 וְשִׁלַּחְתִּ֨י לְבָבֶ֤ל ׀ זָרִים֙ וְזֵר֔וּהָ וִיבֹקְק֖וּ אֶת־אַרְצָ֑הּ כִּֽי־הָי֥וּ עָלֶ֛יהָ מִסָּבִ֖יב בְּי֥וֹם
רָעָֽה׃
51:2 וַאֲשַׁלַח עַל בָבַל בָזוֹזִין וִיבְזֻונַה וִירוֹקְנֻון יָת אַרעַה אֲרֵי הֲווֹ עֲלַה
מִסְחוֹר־סְחוֹר בְיוֹם כיום בִיש בישא׃

51:2 "I will dispatch foreigners to Babylon that they may winnow her And may devastate her land; For on every side they will be opposed to her In the day of *her* calamity.

51:3 אֶֽל־יִדְרֹ֤ךְ (יִדְרֹךְ) [קק] הַדֹּרֵךְ֙ קַשְׁתּ֔וֹ וְאֶל־יִתְעַ֖ל בְּסִרְיֹנ֑וֹ וְֽאַל־תַּחְמְלוּ֙
אֶל־בַּ֣חֻרֶ֔יהָ הַחֲרִ֖ימוּ כָּל־צְבָאָֽהּ׃
51:3 לַה לָא יִמתַח דְמָתַח קַשְׁתֵיה בקשתיה וְלַה לא יִסַק בְסִריָנֵיה דְסִריָנֵיה

וְלָא לה תְחֻוסֻון עַל עֻולֵימַהָא גַמַרֻו כָל נִכסַהָא:
51:3 "Let not him who bends his bow bend *it*, Nor let him rise up in his scale-armor; So do not spare her young men; Devote all her army to destruction.

51:4 וְנָפְל֥וּ חֲלָלִ֖ים בְּאֶ֣רֶץ כַּשְׂדִּ֑ים וּמְדֻקָּרִ֖ים בְּחוּצוֹתֶֽיהָ׃
51:4 וְיִתרְמוֹן קְטִילִין בַאֲרַע בארעא כַסדָאֵי וּמטַעֲנִין וּמטָעְנִין בְשֻׁוקַהָא:
51:4 "They will fall down slain in the land of the Chaldeans, And pierced through in their streets."

51:5 ׀כִּ֠י לֹֽא־אַלְמָ֨ן יִשְׂרָאֵ֤ל וִֽיהוּדָה֙ מֵֽאֱלֹהָ֔יו מֵֽיְהוָ֖ה צְבָא֑וֹת כִּ֤י אַרְצָם֙ מָלְאָ֣ה
אָשָׁ֔ם מִקְּד֖וֹשׁ יִשְׂרָאֵֽל׃
51:5 אֲרֵי כדנן אמר ייי לָא שְׁבִיקִין בֵית יִשרָאֵל וִיהֻודָה וּבֵית יְהֻודָה
מֵאֱלָהֲהוֹן מֵיוי אֲרֵי אַרעֲהוֹן אִתמְלִיאַת חַיָבֵי חוֹבֵי קְטוֹל מִמֵימַר קַדִישָׁא
דְיִשרָאֵל:
51:5 For neither Israel nor Judah has been forsaken By his God, the LORD of hosts, Although their land is full of guilt Before the Holy One of Israel.

51:6 נֻ֣סוּ ׀ מִתּ֣וֹךְ בָּבֶ֗ל וּמַלְּטוּ֙ אִ֣ישׁ נַפְשׁ֔וֹ אַל־תִּדַּ֖מּוּ בַּעֲוֺנָ֑הּ כִּי֩ עֵ֨ת נְקָמָ֥ה הִיא֙
לַֽיהוָ֔ה גְּמ֕וּל ה֖וּא מְשַׁלֵּ֥ם לָֽהּ׃
51:6 עֲרֻוקֻו מִגוֹ בָבַל וְשֵׁיזִיבֻו גְבַר יַת נַפשֵׁיה לָא תִלקוֹן תתקטלון בְחוֹבַה
בְחוֹבֵיה בחובהא אֲרֵי עִידָן פוֹרעָנֻותָא הִיא קֳדָם יוי גִמלָא הֻוא מְשַׁלֵים לַה
לֵיה:
51:6 Flee from the midst of Babylon, And each of you save his life! Do not be destroyed in her punishment, For this is the LORD'S time of vengeance; He is going to render recompense to her.

51:7 כּוֹס־זָהָ֤ב בָּבֶל֙ בְּיַד־יְהוָ֔ה מְשַׁכֶּ֖רֶת כָּל־הָאָ֑רֶץ מִיֵּינָהּ֙ שָׁת֣וּ גוֹיִ֔ם עַל־כֵּ֖ן
יִתְהֹלְל֥וּ גוֹיִֽם׃
51:7 הָא כְכָסָא כסא דְדַהבָא דְדַהֲבָא דְהֻוא דַהֲוָה דהיא רְגִיג בְכָל מכל
ככל מְנַיָא כֵין עִילַי חוֹבַה דְבָבַל בְכֵין פוֹרעָנֻו פורענות תַקִיפָא עֲתִידָא דְיֵיתֵי
דְשָׁתֵי לַה מִן־קֳדָם יוי עֲתִידִין דְיִתרְווֹן מִנַה דַווֹן רוון כָל מַלכֵי עַמְמַיָא מִכָס
פוֹרעָנֻותַה יִשתוֹן עַמְמַיָא עַל כֵין יִשתַגְשֻׁון ישתגשגון עַמְמַיָא:
51:7 Babylon has been a golden cup in the hand of the LORD, Intoxicating all the earth. The nations have drunk of her wine; Therefore the nations are going mad.

51:8 פִּתְאֹ֛ם נָפְלָ֥ה בָבֶ֖ל וַתִּשָּׁבֵ֑ר הֵילִ֣ילוּ עָלֶ֗יהָ קְח֤וּ צֳרִי֙ לְמַכְאוֹבָ֔הּ אוּלַ֖י תֵּרָפֵֽא׃
51:8 בִתכֵיף נְפַלַת בָבַל וְאִתְבַרַת ואיתברר אֵילִילֻו עֲלַה סַבֻו שְׁעֵיף לְתַבָרַה
מָא־אִם תְתַסֵי:
51:8 Suddenly Babylon has fallen and been broken; Wail over her! Bring balm for her pain; Perhaps she may be healed.

51:9 (רִפִּאנוּ) [רִפִּ֤ינוּ] אֶת־בָּבֶל֙ וְלֹ֣א נִרְפָּ֔תָה עִזְב֕וּהָ וְנֵלֵ֖ךְ אִ֣ישׁ לְאַרְצ֑וֹ כִּֽי־נָגַ֤ע
אֶל־הַשָּׁמַ֙יִם֙ מִשְׁפָּטָ֔הּ וְנִשָּׂ֖א עַד־שְׁחָקִֽים׃
51:9 אַסֵינָא יָת בָבַל וְלָא מִתסְיָא מִתסִיָא שַׁבקֻוהָא וְנֵיזֵיל וְנֵיזוֹל גְבַר לְאַרעֵיה
אֲרֵי קָרִיב לִשׁמַיָא תְבָרַה וּמִנַטַל עַד שְׁמֵי שְׁמַיָא:
51:9 We applied healing to Babylon, but she was not healed; Forsake her and let us each go to his own country, For her judgment has reached to heaven And towers up to the very skies.

51:10 הוֹצִ֥יא יְהוָ֖ה אֶת־צִדְקֹתֵ֑ינוּ בֹּ֣אוּ וּנְסַפְּרָ֣ה בְצִיּ֔וֹן אֶֽת־מַעֲשֵׂ֖ה יְהוָ֥ה אֱלֹהֵֽינוּ׃
51:10 גְלָא יוי יָת זַכְוָתַנָא אִיתוֹ וְנִשתַעֵי בְצִיוֹן יָת דְיַעֲבֵיד יוי עֻובָדָא דַיוי
דעבד דיוי אֱלָהַנָא:
51:10 The LORD has brought about our vindication; Come and let us recount in Zion The work of the LORD our God!

51:11 הָבֵ֣רוּ הַחִצִּים֮ מִלְא֣וּ הַשְּׁלָטִים֒ הֵעִ֣יר יְהוָ֗ה אֶת־ר֙וּחַ֙ מַלְכֵ֣י מָדַ֔י
כִּֽי־עַל־בָּבֶ֥ל מְזִמָּת֖וֹ לְהַשְׁחִיתָ֑הּ כִּֽי־נִקְמַ֤ת יְהוָה֙ הִ֔יא נִקְמַ֖ת הֵיכָלֽוֹ׃
51:11 שַׁנִינוּ גִרְרַיָא גְרַיָא מְלוֹ שִׁלְטַיָא אֲעַר יוי יָת רוּחַ מַלְכֵי מָדַי אֲרֵי עַל
בָּבַל רְעוּתֵיה לְחַבָּלוּתַהּ אֲרֵי פּוּרְעָנוּתָא דַיוי הִיא פּוּרְעָנוּת הֵיכְלֵיהּ׃
51:11 Sharpen the arrows, fill the quivers! The LORD has aroused the spirit of the kings of the Medes, Because His purpose is against Babylon to destroy it; For it is the vengeance of the LORD, vengeance for His temple.

51:12 אֶל־חוֹמֹ֨ת בָּבֶ֜ל שְׂאוּ־נֵ֗ס הַחֲזִ֙יקוּ֙ הַמִּשְׁמָ֔ר הָקִ֙ימוּ֙ שֹׁמְרִ֔ים הָכִ֖ינוּ הָאֹרְבִ֑ים
כִּ֚י גַּם־זָמַ֣ם יְהוָ֔ה גַּם־עָשָׂ֕ה אֵ֥ת אֲשֶׁר־דִּבֶּ֖ר אֶל־יֹשְׁבֵ֥י בָבֶֽל׃
51:12 עַל שׁוּרֵי בָבַל זְקוּפוּ אָתָא אַתְקִיפוּ מַטַרְתָּא אֲקִימוּ נָטְרַיָא אַתְקִיפוּ
אַתְקִינוּ חִצַּנַיָא חרצניא אֲרֵי אַף חַשִׁיב יוי אַף עֲבַד יָת דְמַלִּיל עַל יָתְבֵי בָבַל׃
51:12 Lift up a signal against the walls of Babylon; Post a strong guard, Station sentries, Place men in ambush! For the LORD has both purposed and performed What He spoke concerning the inhabitants of Babylon.

51:13 (שָׁכַנְתְּי) [שֹׁכַנְתְּ] עַל־מַ֣יִם רַבִּ֔ים רַבַּ֖ת אוֹצָרֹ֑ת בָּ֥א קִצֵּ֖ךְ אַמַּ֥ת בִּצְעֵֽךְ׃
51:13 דְשָׁרְיָא עַל מַיִין סַגִיאִין סַגִיאִין סַגִיאָן דסגיאין בֵית־גִנְזַהָא מְטָא יוֹם
תְּבָרֵיךְ עִדָּן סְעוּרַן בְשׁתִיךְ׃
51:13 O you who dwell by many waters, Abundant in treasures, Your end has come, The measure of your end.

51:14 נִשְׁבַּ֛ע יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת בְּנַפְשׁ֑וֹ כִּ֣י אִם־מִלֵּאתִ֤יךְ אָדָם֙ כַּיֶּ֔לֶק וְעָנ֥וּ עָלַ֖יִךְ
הֵידָֽד׃ ס
51:14 קַיֵים יוי בְמֵימְרֵיה אֱלָהֵין אַמְלֵינִיךְ מַשְׁרְיָת עַמְמִין דְסַגִיאִין כְּזַחְלָא כחלא
וִירִימוּן עֲלָךְ בְקָלְהוֹן קלהון׃
51:14 The LORD of hosts has sworn by Himself: "Surely I will fill you with a population like locusts, And they will cry out with shouts of victory over you."

51:15 עֹשֵׂ֥ה אֶ֙רֶץ֙ בְּכֹח֔וֹ מֵכִ֥ין תֵּבֵ֖ל בְּחָכְמָת֑וֹ וּבִתְבוּנָת֖וֹ נָטָ֥ה שָׁמָֽיִם׃
51:15 אֲמַר אִלֵין דַעֲבַד אַרְעָא בְחֵילֵיה שַׁכְלֵיל תֵבֵל בְחָכְמְתֵיהּ וּבְסֻכְלְתָנוּתֵיה
תְלָא שְׁמַיָא׃
51:15 *It is* He who made the earth by His power, Who established the world by His wisdom, And by His understanding He stretched out the heavens.

51:16 לְק֨וֹל תִּתּ֜וֹ הֲמ֥וֹן מַ֙יִם֙ בַּשָּׁמַ֔יִם וַיַּ֥עַל נְשִׂאִ֖ים מִקְצֵה־אָ֑רֶץ בְּרָקִ֞ים לַמָּטָ֣ר
עָשָׂ֔ה וַיֹּ֥צֵא ר֖וּחַ מֵאֹצְרֹתָֽיו׃
51:16 לְקָל מֵיתְנֵיה מוֹהֲבֵה רכפת דְמַיִין בִשְׁמַיָא וּמַסִיק עֲנָנִין מִסְיָפֵי אַרְעָא
בַרקִין לִזמַן מִטְרָא עֲבַד וּמַפִּיק רוּחִין מִבֵית־גִנְזוֹהִי׃
51:16 When He utters His voice, *there is* a tumult of waters in the heavens, And He causes the clouds to ascend from the end of the earth; He makes lightning for the rain And brings forth the wind from His storehouses.

51:17 נִבְעַ֤ר כָּל־אָדָם֙ מִדַּ֔עַת הֹבִ֥ישׁ כָּל־צֹרֵ֖ף מִפָּ֑סֶל כִּ֛י שֶׁ֥קֶר נִסְכּ֖וֹ וְלֹא־ר֥וּחַ בָּֽם׃
51:17 אִיטְפַּשׁוּ כָל עַמְמַיָא מִלְמִידַע מלמדע חָכְמָא חוכמתא חכמתא בְהֵית
כָל קֵינָי קינאה מִלְמַעֲבַד צְלֵים אֲרֵי שִׁקְרָא אַתִיכְוָנוּן אתיבינון וְלָא רוּחָא
בְהוֹן׃
51:17 All mankind is stupid, devoid of knowledge; Every goldsmith is put to shame by his idols, For his molten images are deceitful, And there is no breath in them.

51:18 הֶ֣בֶל הֵ֔מָּה מַעֲשֵׂ֖ה תַּעְתֻּעִ֑ים בְּעֵ֥ת פְּקֻדָּתָ֖ם יֹאבֵֽדוּ׃
51:18 לְמָא אִינוּן עוֹבַד תוֹלַעְבָא בְעִידָן דְאַסְעַר עֲלֵיהוֹן חוֹבֵיהוֹן יֵיבְדוּן׃
51:18 They are worthless, a work of mockery; In the time of their punishment they will perish.

51:19 לֹֽא־כְאֵ֜לֶּה חֵ֣לֶק יַעֲק֗וֹב כִּֽי־יוֹצֵ֤ר הַכֹּל֙ ה֔וּא וְשֵׁ֖בֶט נַחֲלָת֑וֹ יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת
שְׁמֽוֹ׃ ס
51:19 לָא כְאִלֵין דְחֻולָקֵיה יַעֲקֹב חולקיה דיעקב אֲרֵי דִברָא כוֹלָא הֻוא
וְיִשְׂרָאֵל חולק שִׁבטָא דְאַחסָנְתֵיה יוי שְׁמֵיה׃
51:19 The portion of Jacob is not like these; For the Maker of all is He, And of the tribe of His inheritance; The LORD of hosts is His name.

51:20 מַפֵּץ־אַתָּ֣ה לִ֔י כְּלֵ֖י מִלְחָמָ֑ה וְנִפַּצְתִּ֤י בְךָ֙ גּוֹיִ֔ם וְהִשְׁחַתִּ֥י בְךָ֖ מַמְלָכֽוֹת׃
51:20 מְבַדַר אַת קֳדָמַי כַרכָא כרבא דְבֵיה מָנֵי קְרָבָא וַאֲבַדַר בָך עַמְמִין
סגיאין וַאֲחַבֵיל וַאֲחַבַל בָך מַלכְוָן׃
51:20 *He says*, "You are My war-club, *My* weapon of war; And with you I shatter nations, And with you I destroy kingdoms.

51:21 וְנִפַּצְתִּ֣י בְךָ֔ ס֖וּס וְרֹכְב֑וֹ וְנִפַּצְתִּ֣י בְךָ֔ רֶ֖כֶב וְרֹכְבֽוֹ׃
51:21 וַאֲבַדַר בָך סֻוסָוָן וְרָכְבֵיהוֹן ורתיכיהון וַאֲבַדַר בָך רְתִיכִין וְרָכְבֵיהוֹן
רתיכא ורכבֵה׃
51:21 "With you I shatter the horse and his rider, And with you I shatter the chariot and its rider,

51:22 וְנִפַּצְתִּ֤י בְךָ֙ אִ֣ישׁ וְאִשָּׁ֔ה וְנִפַּצְתִּ֥י בְךָ֖ זָקֵ֣ן וָנָ֑עַר וְנִפַּצְתִּ֣י בְךָ֔ בָּח֖וּר וּבְתוּלָֽה׃
51:22 וַאֲבַדַר בָך גְבַר וְאִיתָא ואתתא וַאֲבָדַר בָך סָב וְיָנִיק וַאֲבַדַר בָך עֻולֵימִין
ובתֻולָן׃
51:22 And with you I shatter man and woman, And with you I shatter old man and youth, And with you I shatter young man and virgin,

51:23 וְנִפַּצְתִּ֤י בְךָ֙ רֹעֶ֣ה וְעֶדְר֔וֹ וְנִפַּצְתִּ֥י בְךָ֖ אִכָּ֣ר וְצִמְדּ֑וֹ וְנִפַּצְתִּ֣י בְךָ֔ פַּח֖וֹת וּסְגָנִֽים׃
51:23 וַאֲבַדַר בָך רָעֲיָא וְעַדרֵיה וַאֲבַדַר בָך אִיכָר וּפַדָנֵיה וַאֲבַדַר בָך שִׁלטוֹנִין
וְטֻורנִין׃
51:23 And with you I shatter the shepherd and his flock, And with you I shatter the farmer and his team, And with you I shatter governors and prefects.

51:24 וְשִׁלַּמְתִּ֨י לְבָבֶ֜ל וּלְכֹ֣ל יוֹשְׁבֵ֣י כַשְׂדִּ֗ים אֵ֤ת כָּל־רָעָתָם֙ אֲשֶׁר־עָשׂ֣וּ בְצִיּ֔וֹן
לְעֵינֵיכֶ֑ם נְאֻ֖ם יְהוָֽה׃ ס
51:24 וַאֲשַׁלֵים לְבָבַל וּלכָל יָתְבֵי אֲרַע ארעא כַסדָאֵי יָת כָל בִישָׁתְהוֹן דַעֲבַדֻו
בְצִיוֹן לְעֵינֵיכוֹן אֲמַר יוי׃
51:24 "But I will repay Babylon and all the inhabitants of Chaldea for all their evil that they have done in Zion before your eyes," declares the LORD.

51:25 הִנְנִ֨י אֵלֶ֜יךָ הַ֤ר הַמַּשְׁחִית֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה הַמַּשְׁחִ֖ית אֶת־כָּל־הָאָ֑רֶץ וְנָטִ֨יתִי
אֶת־יָדִ֜י עָלֶ֗יךָ וְגִלְגַּלְתִּ֙יךָ֙ מִן־הַסְּלָעִ֔ים וּנְתַתִּ֖יךָ לְהַ֥ר שְׂרֵפָֽה׃
51:25 הָאֲנָא שָׁלַח רֻגזִי עֲלָך כַרכָא מְחַבְלָא אֲמַר יוי דִמחַבֵיל יָת כָל אַרעָא
וַאֲרֵים יָת מַחַת גְבֻורְתִי עֲלָך וַאֲמַגְרֵינָך מִן תֻקפָא תֻוקפָך תקיפיא וְאַתְנִינָך
וְאַיתֵינָך ואיתנינך לִכרָך יַקִידָא יַקִירָא יְקֵידָא׃
51:25 "Behold, I am against you, O destroying mountain, Who destroys the whole earth," declares the LORD, "And I will stretch out My hand against you, And roll you down from the crags, And I will make you a burnt out mountain.

51:26 וְלֹֽא־יִקְח֤וּ מִמְּךָ֙ אֶ֣בֶן לְפִנָּ֔ה וְאֶ֖בֶן לְמוֹסָד֑וֹת כִּֽי־שִׁמְמ֥וֹת עוֹלָ֛ם תִּהְיֶ֖ה
נְאֻם־יְהוָֽה׃
51:26 וְלָא יְרַבוֹן יסבון מִנָך מַלַך מלכא לְמַלכֻו וְשִׁלטוֹן לְשֻׁלטָנֻו אֲרֵי צָדֻות
עָלַם תְהֵי אֲמַר יוי׃
51:26 "They will not take from you *even* a stone for a corner Nor a stone for foundations, But you will be desolate

forever," declares the LORD.

51:27 שְׂאוּ־נֵ֨ס בָּאָ֜רֶץ תִּקְע֨וּ שׁוֹפָ֤ר בַּגּוֹיִם֙ קַדְּשׁ֤וּ עָלֶ֙יהָ֙ גּוֹיִ֔ם הַשְׁמִ֧יעוּ עָלֶ֛יהָ
מַמְלְכ֥וֹת אֲרָרַ֖ט מִנִּ֣י וְאַשְׁכְּנָ֑ז פִּקְד֤וּ עָלֶ֙יהָ֙ טִפְסָ֔ר הַֽעֲלוּ־ס֖וּס כְּיֶ֥לֶק סָמָֽר׃
51:27 זְקוּפוּ אָתָא בְּאַרעָא תְקַעוּ שׁוֹפָרָא בְעַמְמַיָא זָמִינוּ עֲלַהּ עַמְמַיָא בַסַרוּ עֲלַהּ
מַלְכְוָת אֲרַע קַרדוֹ ארעא דקרדו ארעא קרדו מַשְׁרְיַת חֲורמִינֵי וְחַדְיָב זָמִינוּ
עֲלַהּ עממיא עָבְדֵי קְרָבָא דִיהוֹן סָלְקִין סוּסָוָתְהוֹן מְפַנְכִין הָא כְּזַחלָא
דְמצַלהַב׃

51:27 Lift up a signal in the land, Blow a trumpet among the nations! Consecrate the nations against her, Summon against her the kingdoms of Ararat, Minni and Ashkenaz; Appoint a marshal against her, Bring up the horses like bristly locusts.

51:28 קַדְּשׁ֨וּ עָלֶ֤יהָ גוֹיִם֙ אֶת־מַלְכֵ֣י מָדַ֔י אֶת־פַּחוֹתֶ֖יהָ וְאֶת־כָּל־סְגָנֶ֑יהָ וְאֵ֖ת
כָּל־אֶ֥רֶץ מֶמְשַׁלְתּֽוֹ׃
51:28 זָמִינוּ עֲלַהּ עַמְמַיָא יָת כל מַלכֵי מָדַי יָת שִׁלטוֹנַהָא וְיָת כָּל טוּרנַהָא וְיָת
כָּל אֲרַע שׁוּלטָנֵיה׃

51:28 Consecrate the nations against her, The kings of the Medes, Their governors and all their prefects, And every land of their dominion.

51:29 וַתִּרְעַ֥שׁ הָאָ֖רֶץ וַתָּחֹ֑ל כִּ֣י קָ֤מָה עַל־בָּבֶל֙ מַחְשְׁב֣וֹת יְהוָ֔ה לָשׂ֞וּם אֶת־אֶ֧רֶץ
בָּבֶ֛ל לְשַׁמָּ֖ה מֵאֵ֥ין יוֹשֵֽׁב׃
51:29 וּתזוּעַ אַרעָא וְתִתמְרַע אֲרֵי קַמָא קָמָא עַל בָבַל מַחשְׁבָתָא דַיוי לְשַׁוָאָה
יָת אַרעָא דְבָבַל לְצָדוּ מִבלִי יָתִיב׃

51:29 So the land quakes and writhes, For the purposes of the LORD against Babylon stand, To make the land of Babylon A desolation without inhabitants.

51:30 חָדְלוּ֩ גִבּוֹרֵ֨י בָבֶ֜ל לְהִלָּחֵ֗ם יָשְׁבוּ֙ בַּמְּצָד֔וֹת נָשְׁתָ֥ה גְבוּרָתָ֖ם הָי֣וּ לְנָשִׁ֑ים
הִצִּ֥יתוּ מִשְׁכְּנֹתֶ֖יהָ נִשְׁבְּר֥וּ בְרִיחֶֽיהָ׃
51:30 אִתמְנַעוּ אִתמְנַעָא גִיבָרֵי בָבַל מִלְאָגָחָא קרבא יְתִיבוּ ותיבו בִימצָדַיָא
במצדתא אִתְבַרַת איתברו איתברא גִיבָרוּתְהוֹן הְווֹ חַלָשִׁין כִנשַׁיָא אִתדְלַקָא
בִירָנִיָתַהָא אִיתְבַרוּ עָבְרַהָא׃

51:30 The mighty men of Babylon have ceased fighting, They stay in the strongholds; Their strength is exhausted, They are becoming *like* women; Their dwelling places are set on fire, The bars of her *gates* are broken.

51:31 רָ֤ץ לִקְרַאת־רָץ֙ יָר֔וּץ וּמַגִּ֖יד לִקְרַ֣את מַגִּ֑יד לְהַגִּיד֙ לְמֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל כִּֽי־נִלְכְּדָ֥ה
עִיר֖וֹ מִקָּצֶֽה׃
51:31 רָהֵיט לְקַדָמוּת רָהֵיט יִרהוֹט וְדִמחַוֵי לְקַדָמוּת דְמחַוֵי ומחוי לקדמות
מחוי לְחַוָאָה לְמַלכָא דְבָבַל אֲרֵי אִתכְבֵישַׁת קַרתֵיה מִסוֹפַהּ׃

51:31 One courier runs to meet another, And one messenger to meet another, To tell the king of Babylon That his city has been captured from end *to end*;

51:32 וְהַמַּעְבָּר֣וֹת נִתְפָּ֔שׂוּ וְאֶת־הָאֲגַמִּ֖ים שָׂרְפ֣וּ בָאֵ֑שׁ וְאַנְשֵׁ֥י הַמִּלְחָמָ֖ה נִבְהָֽלוּ׃ ס
51:32 וּמְגָזָתָא אִתאֲחִידָא וְיָת אַגמַיָא אֲגַמַיָא אוֹקִידוּ בְנוּרָא וְגִבְרֵי עָבְדֵי קְרָבָא
אִתבְהִילוּ׃

51:32 The fords also have been seized, And they have burned the marshes with fire, And the men of war are terrified.

51:33 כִּ֣י֩ כֹ֨ה אָמַ֜ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל בַּת־בָּבֶ֕ל כְּגֹ֖רֶן עֵ֣ת הִדְרִיכָ֑הּ
ע֣וֹד מְעַ֔ט וּבָ֥אָה עֵֽת־הַקָּצִ֖יר לָֽהּ׃
51:33 אֲרֵי כִדנַן אֲמַר יוי אֱלָהָא דְיִשׂרָאֵל כְּנִשׁתָא דְבָבַל דָמְיָא לְאִידְרָא דִמטָא

עִידָּן אַדְרָכְוּתֵיהּ אַדְרָכְוּתָהּ עוֹד צִיב־חַד צִיבחר כִּזעֵיר וְיֵיתוֹן בָּזוֹזִין עֲלַהּ:
51:33 For thus says the LORD of hosts, the God of Israel: "The daughter of Babylon is like a threshing floor At the time it is stamped firm; Yet in a little while the time of harvest will come for her."

51:34 (אֲכָלָנוּ) [אֲכָלַנִי] (הֲמָמָנוּ) [הֲמָמַנִי] נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל (הִצִּיגָנוּ)
[הִצִּיגַנִי] כְּלִי רִיק (בְּלָעָנוּ) [בְּלָעַנִי] כַּתַּנִּין מִלָּא כְרֵשׂוֹ מֵעֲדָנָי (הֱדִיחָנוּ)
[הֱדִיחָנִי]:
51:34 אֲמַרַת יְרוּשְׁלֶם בַּז נִכסַי וְשֵׁיצְיַנִי וּשׁיצני נְבוּכַדנֶצַּר נְבוּכַדרֶצַּר מַלכָּא
דְבָבֶל נַפִּצַנִי כְּמָן רֵיקָן בַלעַנִי כְתַנִינָא מְלָא בֵית־גְנִזֵיהּ מִטוּב אַרעִי טַלטְלַנִי:
51:34 "Nebuchadnezzar king of Babylon has devoured me *and* crushed me, He has set me down *like* an empty vessel; He has swallowed me like a monster, He has filled his stomach with my delicacies; He has washed me away.

51:35 חֲמָסִי וּשְׁאֵרִי עַל־בָּבֶל תֹּאמַר יֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־יֹשְׁבֵי כַשְׂדִּים תֹּאמַר
יְרוּשָׁלָם׃ ס
51:35 חֲטוֹפִי וּבזוֹזִי וּבוזי עַל בָבֶל תֵימַר כְנִשְׁתָא דְצִיוֹן וְחוֹבַת דַם זַכַי
דְאִתְאֲשֵׁיד בִי עַל יָתְבֵי אֲרַע ארעא כַסדָאֵי תֵימַר יְרוּשְׁלֶם:
51:35 "May the violence *done* to me and to my flesh be upon Babylon," The inhabitant of Zion will say; And, "May my blood be upon the inhabitants of Chaldea," Jerusalem will say.

51:36 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֵךְ וְנִקַּמְתִּי אֶת־נִקְמָתֵךְ וְהַחֲרַבְתִּי
אֶת־יַמָּהּ וְהֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרָהּ׃
51:36 בְכֵין כִדנָן אֲמַר יוי הָאֲנָא דָאֵין יָת דִינִיךְ וּמִתפְּרַע ואתפרע יָת
פּוּרעָנוּתִיךְ וְאַחרֵיב יָת יַמַהּ וַאֲיַיבֵישׁ יָת מַבּוּעֲהָא:
51:36 Therefore thus says the LORD, "Behold, I am going to plead your case And exact full vengeance for you; And I will dry up her sea And make her fountain dry.

51:37 וְהָיְתָה בָבֶל לְגַלִּים מְעוֹן־תַּנִּים שַׁמָּה וּשְׁרֵקָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃
51:37 וּתהֵי בָבֶל לְיַגרִין ליגדין ידורין ירודין מְדוֹר יָרוֹרִין צָדְוּ וְאִשׁתְמָמוּ
מִבְּלִי יָתִיב:
51:37 "Babylon will become a heap *of ruins*, a haunt of jackals, An object of horror and hissing, without inhabitants.

51:38 יַחְדָּו כַּכְּפִרִים יִשְׁאָגוּ נָעֲרוּ כְּגוֹרֵי אֲרָיוֹת׃
51:38 כַחדָא כְאַריָוָן ינהמון כִבנֵי־אַריָוָן יְרִימוּן קָלְהוֹן:
51:38 "They will roar together like young lions, They will growl like lions' cubs.

51:39 בְּחֻמָּם אָשִׁית אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם וְהִשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלֹזוּ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא
יָקִיצוּ נְאֻם יְהוָה׃
51:39 אֵיתֵא עֲלֵיהוֹן עָקָא וִיהוֹן דָמַן לְרַוְיָא בְדִיל דְלָא יְהוֹן תַקִיפִין וִימוּתוּן
מוֹתָא לְמוֹתא תִנְיָנָא תִנייתא וְלָא יֵיחוֹן לְעָלְמָא דְאָתֵי אֲמַר יוי:
51:39 "When they become heated up, I will serve *them* their banquet And make them drunk, that they may become jubilant And may sleep a perpetual sleep And not wake up," declares the LORD.

51:40 אוֹרִידֵם כְּכָרִים לִטְבוֹחַ כְּאֵילִים עִם־עַתּוּדִים׃
51:40 אַמסְרִינוּן כְתוֹרִין לְקִטלָא כְדִכרִין עִם גְדִין:
51:40 "I will bring them down like lambs to the slaughter, Like rams together with male goats.

51:41 אֵיךְ נִלְכְּדָה שֵׁשַׁךְ וַתִּתָּפֵשׂ תְּהִלַּת כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה בָּבֶל
בַּגּוֹיִם׃
51:41 אֵיכְדֵין אִתכְבֵישַׁת בָבֶל וְאִתאֲחַדַת תֻשׁבְחָת כָל אַרעָא אֵיכְדֵין הֲוָת
לְצָדוּ בָבֶל בְעַמְמַיָא:

51:41 "How Sheshak has been captured, And the praise of the whole earth been seized! How Babylon has become an object of horror among the nations!

51:42 עָלָ֥ה עַל־בָּבֶ֖ל הַיָּ֑ם בַּהֲמ֥וֹן גַּלָּ֖יו נִכְסָֽתָה׃
51:42 סְלֵיק סְלֵיקַת עַל בָבַל מַלַך בְמַשְרְיָתֵיה דְסַגִי בִסגֵי כְמֵי יַמָא בְאִתְרְגוֹשַׁת ואיתרגושת גַלוֹהִי חֲפַה חְפָת׃
51:42 "The sea has come up over Babylon; She has been engulfed with its tumultuous waves.

51:43 הָי֤וּ עָרֶ֙יהָ֙ לְשַׁמָּ֔ה אֶ֥רֶץ צִיָּ֖ה וַעֲרָבָ֑ה אֶ֗רֶץ לֹֽא־יֵשֵׁ֤ב בָּהֵן֙ כָּל־אִ֔ישׁ וְלֹֽא־יַעֲבֹ֥ר בָּהֵ֖ן בֶּן־אָדָֽם׃
51:43 הֲוָאָה קִרוַהָא לְצָדוּ אֲרַע ארעא צָדְיָא וְחָרְבָא וְחֻרְבָא אַרעָא דְלָא לָא יְתֵיב בַה כָל אֱנָש וְלָא יִעבַר בַה בַר־אֱנָש׃
51:43 "Her cities have become an object of horror, A parched land and a desert, A land in which no man lives And through which no son of man passes.

51:44 וּפָקַדְתִּ֨י עַל־בֵּ֜ל בְּבָבֶ֗ל וְהֹצֵאתִ֤י אֶת־בִּלְעוֹ֙ מִפִּ֔יו וְלֹֽא־יִנְהֲר֥וּ אֵלָ֛יו ע֖וֹד גּוֹיִ֑ם גַּם־חוֹמַ֥ת בָּבֶ֖ל נָפָֽלָה׃
51:44 וְאַסעַר עַל דְפָלְחִין לְבֵיל בְבָבַל וְאַבֵיז יָת נִכסוֹהִי מִנֵיה וְלָא יִשתַמְעוּן לֵיה עוֹד עַמְמַיָא אַף שׁוּרֵי בָבַל יִתרְמוֹן׃
51:44 "I will punish Bel in Babylon, And I will make what he has swallowed come out of his mouth; And the nations will no longer stream to him. Even the wall of Babylon has fallen down!

51:45 צְא֤וּ מִתּוֹכָהּ֙ עַמִּ֔י וּמַלְּט֖וּ אִ֣ישׁ אֶת־נַפְשׁ֑וֹ מֵחֲר֖וֹן אַף־יְהוָֽה׃
51:45 פּוּקוּ מִגַוַה עַמִי וְשֵׁיזִיבוּ גְבַר יָת נַפשֵׁיה מִתְקוֹף רוּגזָא דַיוי׃
51:45 "Come forth from her midst, My people, And each of you save yourselves From the fierce anger of the LORD.

51:46 וּפֶן־יֵרַ֤ךְ לְבַבְכֶם֙ וְתִֽירְא֔וּ בַּשְּׁמוּעָ֖ה הַנִּשְׁמַ֣עַת בָּאָ֑רֶץ וּבָ֨א בַשָּׁנָ֜ה הַשְּׁמוּעָ֗ה וְאַחֲרָ֤יו בַּשָּׁנָה֙ הַשְּׁמוּעָ֔ה וְחָמָ֣ס בָּאָ֔רֶץ וּמֹשֵׁ֖ל עַל־מֹשֵֽׁל׃
51:46 וְדִלמָא יְזוּעַ לִבכוֹן וְתִדחֲלוּן מִן־קֳדָם בְסוֹרְתָא דְתִשתְמַע בְאַרעָא וְתֵיתֵי בְשַׁתָא בְסוֹרְתָא וּבָתְרוֹהִי בְשַׁתָא בְסוֹרְתָא וְיִסגוֹן חָטוֹפִין בְאַרעָא וִיקוּם שִׁלטוֹן עַל שִׁלטוֹן׃
51:46 "Now so that your heart does not grow faint, And you are not afraid at the report that *will be* heard in the land-- For the report will come one year, And after that another report in another year, And violence *will be* in the land With ruler against ruler--

51:47 לָכֵ֡ן הִנֵּ֣ה יָמִים֩ בָּאִ֨ים וּפָקַדְתִּ֜י עַל־פְּסִילֵ֣י בָבֶ֗ל וְכָל־אַרְצָ֣הּ תֵּב֑וֹשׁ וְכָל־חֲלָלֶ֖יהָ יִפְּל֥וּ בְתוֹכָֽהּ׃
51:47 בְכֵין הָא יוֹמַיָא אָתַן וְאַסעַר עַל צַלמֵי בָבַל וְכָל אַרעַה תִחרוּב וְכָל קְטִילַהָא קְטִילַיהָא קטילָאָה יִתרְמוֹן בְגַוַה׃
51:47 Therefore behold, days are coming When I will punish the idols of Babylon; And her whole land will be put to shame And all her slain will fall in her midst.

51:48 וְרִנְּנ֤וּ עַל־בָּבֶל֙ שָׁמַ֣יִם וָאָ֔רֶץ וְכֹ֖ל אֲשֶׁ֣ר בָּהֶ֑ם כִּ֧י מִצָּפ֛וֹן יָבוֹא־לָ֥הּ הַשּׁוֹדְדִ֖ים נְאֻם־יְהוָֽה׃
51:48 וִישַׁבְחוּן עַל בָבַל שְׁמַיָא וְאַרעָא וְכָל דִבהוֹן אֲרֵי מִצִיפוּנָא יֵיתוֹן עֲלַה לַה בָזוֹזִין אֲמַר יוי׃
51:48 "Then heaven and earth and all that is in them Will shout for joy over Babylon, For the destroyers will come to her from the north," Declares the LORD.

51:49 גַּם־בָּבֶ֕ל לִנְפֹּ֖ל חַלְלֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל גַּם־לְבָבֶ֥ל נָפְל֖וּ חַלְלֵ֥י כָל־הָאָֽרֶץ׃
51:49 אַף בְבָבַל אִתרְמִיאוּ קְטִילֵי יִשׂרָאֵל אַף לְבָבַל בבבל יִתרְמוֹן אתרמיא

קְטִילִין קְטִילֵי בְּכָל דְּכָל כל אַרְעָא:

51:49 Indeed Babylon is to fall *for* the slain of Israel, *As* also for Babylon the slain of all the earth have fallen.

51:50 פְּלֵטִים מֵחֶרֶב הִלְכוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלִַם תַּעֲלֶה עַל־לְבַבְכֶם:

51:50 מְשֵׁיזְבַיָא מֵחַרְבָּא גְלוֹ גלן לָא תִתעַכְּבֻון אַדכַּרוּ מֵרַחִיק יָת פֻּלחָנָא דַיוי וִירְשׁלַם תִּיסַק עַל לִבְכוֹן לִבְהוֹן:

51:50 You who have escaped the sword, Depart! Do not stay! Remember the LORD from afar, And let Jerusalem come to your mind.

51:51 בֹּשְׁנוּ כִּי־שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ כִּי בָּאוּ זָרִים עַל־מִקְדְּשֵׁי בֵּית יְהוָה: ס

51:51 בְּהֵיתְנָא אֲרֵי שְׁמַעְנָא חִסּוּדִין חֲפָת אִתכְּנָעוּתַנָא אִתכְנָעוּתָא אַפָּנָא אֲרֵי עָלוּ נֻכרָאִין וְסָאִיבוּ יָת בֵּית־מַקדְשָׁא וסאיבו וסאיבו בית־מקדשא דַיוי:

51:51 We are ashamed because we have heard reproach; Disgrace has covered our faces, For aliens have entered The holy places of the LORD'S house.

51:52 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֶיהָ וּבְכָל־אַרְצָהּ יֶאֱנֹק חָלָל:

51:52 בְּכֵין הָא יוֹמַיָא אָתַן אֲמַר יוי וְאַסעַר עַל צַלמָנַהָא צַלמַהָא וּבְכָל אַרעַה ארעהא יִתרְמוֹן קְטִילִין קטולא קטיליא:

51:52 "Therefore behold, the days are coming," declares the LORD, "When I will punish her idols, And the mortally wounded will groan throughout her land.

51:53 כִּי־תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי תְבַצֵּר מְרוֹם עֻזָּהּ מֵאִתִּי יָבֹאוּ שֹׁדְדִים לָהּ נְאֻם־יְהוָה: ס

51:53 אֲרֵי תִבנֵי בָבַל בִנְיָנִין דְרַמִין דְרָמַן עַד צֵית שְׁמַיָא וַאֲרֵי תִכרוֹךְ כַּרכִּין תַקִיפִין עַד רֻומָא מִן־קֳדָמַי יֵיתוֹן בָזוֹזִין עֲלַהּ אֲמַר יוי:

51:53 "Though Babylon should ascend to the heavens, And though she should fortify her lofty stronghold, From Me destroyers will come to her," declares the LORD.

51:54 קוֹל זְעָקָה מִבָּבֶל וְשֶׁבֶר גָּדוֹל מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים:

51:54 קָל צְוַחתָא מִבָבַל וּתבָרָא רַבָא מֵאֲרַע מארעא כַסדָאֵי:

51:54 The sound of an outcry from Babylon, And of great destruction from the land of the Chaldeans!

51:55 כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאִבַּד מִמֶּנָּה קוֹל גָּדוֹל וְהָמוּ גַלֵּיהֶם כְּמַיִם רַבִּים נִתַּן שְׁאוֹן קוֹלָם:

51:55 אֲרֵי אַבֵיז אביד יוי יָת בָבַל וְאַבֵיד מִינַהּ מַשׁרְיָן סַגִיאָן וְיִתכַּנְשֻׁון עֲלוֹהִי עֲלַהּ עליהון מַשׁרְיָת עַמְמִין סַגִיאִין וִירִימֻון ויתרמון בְּאִתרְגוּשָׁא באתרגושת קָלְהוֹן:

51:55 For the LORD is going to destroy Babylon, And He will make *her* loud noise vanish from her. And their waves will roar like many waters; The tumult of their voices sounds forth.

51:56 כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׁוֹדֵד וְנִלְכְּדוּ גִּבּוֹרֶיהָ חִתְּתָה קַשְּׁתוֹתָם כִּי אֵל גְּמֻלוֹת יְהוָה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם:

51:56 אֲרֵי אֲתוֹ עֲלַהּ עַל בָבַל בָזוֹזִין וְאִתאֲחִידוּ גִיבָרַהָא אִיתבַרָא קַשׁתָתְהוֹן קשתהון קשתיהין אֲרֵי אֱלָהָא אלה מָרֵי גִמלַיָא יוי שַׁלָמָא יְשַׁלֵים לְהוֹן גְמֻולְהוֹן:

51:56 For the destroyer is coming against her, against Babylon, And her mighty men will be captured, Their bows are shattered; For the LORD is a God of recompense, He will fully repay.

51:57 וְהִשְׁכַּרְתִּ֡י שָׂרֶ֩יהָ֩ וַחֲכָמֶ֨יהָ פַּחוֹתֶ֤יהָ וּסְגָנֶ֙יהָ֙ וְגִבּוֹרֶ֔יהָ וְיָשְׁנ֥וּ שְׁנַת־עוֹלָ֖ם וְלֹ֣א
יָקִ֑יצוּ נְאֻ֨ם־הַמֶּ֔לֶךְ יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ׃ ס
51:57 וַאֲרַוֵי רַבְרְבַהָא וְחַכִּימַהָא שִׁלטוֹנַהָא וְטוּרנַהָא וְגִיבָּרַהָא וִימוּתֻון מוֹתָא
תִנְיָנָא וְלָא דלא יֵיחוֹן ייתון לְעָלְמָא דְאָתֵי אֲמַר מַלכָא יוי שמֵיה׃
51:57 "I will make her princes and her wise men drunk, Her governors, her prefects and her mighty men, That they may sleep a perpetual sleep and not wake up," Declares the King, whose name is the LORD of hosts.

51:58 כֹּה־אָמַ֞ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת חֹמ֨וֹת בָּבֶ֤ל הָרְחָבָה֙ עַרְעֵ֣ר תִּתְעַרְעָ֔ר וּשְׁעָרֶ֥יהָ
הַגְּבֹהִ֖ים בָּאֵ֣שׁ יִצַּ֑תּוּ וְיִגְע֨וּ עַמִּ֧ים בְּדֵי־רִ֛יק וּלְאֻמִּ֥ים בְּדֵי־אֵ֖שׁ וְיָעֵֽפוּ׃ ס
51:58 כִּדְנָן אֲמַר יוי שׁוּרֵי בָבַל פְּתַיָא אִתחַמָרָא יתחמרא יִתחַמְרֻון וְתַרעַהָא
רָמַיָא בְנֻורָא יִתוֹקְדֻון וְיַהֲלוֹן עַמְמַיָא לְרֵיקָנֻו וּמַלכְוָתָא וּמַלכֻותָא ומלכוון
תְסִיף אִישָׁתָא וְיִשׁתַלהוֹן׃
51:58 Thus says the LORD of hosts, "The broad wall of Babylon will be completely razed And her high gates will be set on fire; So the peoples will toil for nothing, And the nations become exhausted *only* for fire."

51:59 הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־צִוָּ֣ה ׀ יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֗יא אֶת־שְׂרָיָ֣ה בֶן־נֵרִיָּה֮ בֶּן־מַחְסֵיָה֒ בְּלֶכְתּ֞וֹ
אֶת־צִדְקִיָּ֤הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֙ בָּבֶ֔ל בִּשְׁנַ֥ת הָרְבִעִ֖ית לְמָלְכ֑וֹ וּשְׂרָיָ֖ה שַׂ֥ר מְנוּחָֽה׃
51:59 פִּתגָמָא דְפַקִיד יִרמְיָה נְבִיָא יָת שְׂרָיָה בַר נֵרִיָה בַר מַחֲסֵיָה כַד אֲזַל
בְשלִיחֻות צִדקִיָה מַלַך מלכא שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה לְבָבַל בְשַׁתָא רְבִיעֵיתָא
לְמַמלְכֵיה וּשׂרָיָה רַב תֻוקְרְבָא תִקרֻבתָא׃
51:59 The message which Jeremiah the prophet commanded Seraiah the son of Neriah, the grandson of Mahseiah, when he went with Zedekiah the king of Judah to Babylon in the fourth year of his reign. (Now Seraiah was quartermaster.)

51:60 וַיִּכְתֹּ֤ב יִרְמְיָ֙הוּ֙ אֵ֣ת כָּל־הָרָעָ֔ה אֲשֶׁר־תָּב֥וֹא אֶל־בָּבֶ֖ל אֶל־סֵ֣פֶר אֶחָ֑ד אֵ֚ת
כָּל־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה הַכְּתֻבִ֖ים אֶל־בָּבֶֽל׃
51:60 וּכתַב יִרמְיָה יָת כָל בִשׁתָא דַעֲתִידָא לְמֵיתֵי עַל בָבַל עַל סִפרָא חַד יָת
כָל פִתגָמַיָא הָאִלֵין דִכתִיבִין עַל בָבַל׃
51:60 So Jeremiah wrote in a single scroll all the calamity which would come upon Babylon, *that is,* all these words which have been written concerning Babylon.

51:61 וַיֹּ֥אמֶר יִרְמְיָ֖הוּ אֶל־שְׂרָיָ֑ה כְּבֹאֲךָ֣ בָבֶ֔ל וְֽרָאִ֔יתָ וְקָרָ֕אתָ אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים
הָאֵֽלֶּה׃
51:61 וַאֲמַר יִרמְיָה לִשׂרָיָה כְמֵיתָך בְמֵיתָך לְבָבַל וְתִחזֵי וְתִקרֵי יָת כָל פִתגָמַיָא
הָאִלֵין׃
51:61 Then Jeremiah said to Seraiah, "As soon as you come to Babylon, then see that you read all these words aloud,

51:62 וְאָמַרְתָּ֗ יְהוָה֙ אַתָּ֨ה דִבַּ֜רְתָּ אֶל־הַמָּק֤וֹם הַזֶּה֙ לְהַכְרִית֔וֹ לְבִלְתִּ֤י הֱיֽוֹת־בּוֹ֙
יוֹשֵׁ֔ב לְמֵאָדָ֖ם וְעַד־בְּהֵמָ֑ה כִּֽי־שִׁמְמ֥וֹת עוֹלָ֖ם תִּהְיֶֽה׃
51:62 וְתֵימַר יוי אַת גְזַרתָא עַל אַתרָא הָדֵין לְשֵׁיצָיֻותֵיה בְדִיל דְלָא לְמִהוֵי
בֵיה יָתִיב לְמֵאֲנָשָׁא וְעַד בְעִירָא אֲרֵי צָדֻות עָלַם תְהֵי׃
51:62 and say, 'You, O LORD, have promised concerning this place to cut it off, so that there will be nothing dwelling in it, whether man or beast, but it will be a perpetual desolation.'

51:63 וְהָיָה֙ כְּכַלֹּ֣תְךָ֔ לִקְרֹ֖א אֶת־הַסֵּ֣פֶר הַזֶּ֑ה תִּקְשֹׁ֤ר עָלָיו֙ אֶ֔בֶן וְהִשְׁלַכְתּ֖וֹ אֶל־ת֥וֹךְ
פְּרָֽת׃
51:63 וִיהֵי כְשֵׁיצָיֻותָך בשׁיציותך לְמִקרֵי יָת כל סִפרָא הָדֵין תִקטַר בֵיה אַבנָא
וְתִרמִינֵיה לְגוֹ פְרָת׃
51:63 "And as soon as you finish reading this scroll, you will tie a stone to it and throw it into the middle of the

Euphrates,

51:64 וְאָמַרְתָּ֗ כָּ֠כָה תִּשְׁקַ֨ע בָּבֶ֤ל וְלֹא־תָקוּם֙ מִפְּנֵ֣י הָרָעָ֗ה אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י מֵבִ֥יא
עָלֶ֖יהָ וְיָעֵ֑פוּ עַד־הֵ֖נָּה דִּבְרֵ֥י יִרְמְיָֽהוּ׃ ס
51:64 וְתֵימַר כְּדֵין תִּשְׁתְּקַע בָּבֶל וְלָא תְקוּם מִן־קֳדָם בִּשְׁתָא דַאֲנָא מֵיתֵי עֲלַהּ
עֲלֵיהוֹן וְיִשְׁתַּלְהוֹן עַד הָכָא פִּתְגָמֵי נְבוּאַת פִּתְגָמֵי יִרְמְיָה׃
51:64 and say, 'Just so shall Babylon sink down and not rise again because of the calamity that I am going to bring upon her; and they will become exhausted.'" Thus far are the words of Jeremiah.

52:1 בֶּן־עֶשְׂרִ֨ים וְאַחַ֤ת שָׁנָה֙ צִדְקִיָּ֣הוּ בְמָלְכ֔וֹ וְאַחַ֤ת עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֔ה מָלַ֖ךְ בִּירֽוּשָׁלִָ֑ם
וְשֵׁ֣ם אִמּ֔וֹ (חֲמִיטַל) [חֲמוּטַ֖ל] בַּת־יִרְמְיָ֥הוּ מִלִּבְנָֽה׃
52:1 בַּר עַסְרִין וְחַדָא וְחַד שְׁנִין צִדְקִיָה כַּד מְלַךְ וְחַדָא־עַסְרֵי שְׁנִין מְלַךְ
בִּירוּשְׁלֵם וְשֵׁם אִמֵיהּ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָה מִלִבְנָה׃
52:1 Zedekiah was twenty-one years old when he became king, and he reigned eleven years in Jerusalem; and his mother's name was Hamutal the daughter of Jeremiah of Libnah.

52:2 וַיַּ֥עַשׂ הָרַ֖ע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־עָשָׂ֖ה יְהוֹיָקִֽים׃
52:2 וַעֲבַד דְבִישׁ קֳדָם יוי כְּכֹל דַעֲבַד יְהוֹיָקִים׃
52:2 He did evil in the sight of the LORD like all that Jehoiakim had done.

52:3 כִּ֣י ׀ עַל־אַ֣ף יְהוָ֗ה הָֽיְתָה֙ בִּירֽוּשָׁלִַ֣ם וִֽיהוּדָ֔ה עַד־הִשְׁלִיכ֥וֹ אוֹתָ֖ם מֵעַ֣ל פָּנָ֑יו
וַיִּמְרֹ֥ד צִדְקִיָּ֖הוּ בְּמֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃
52:3 אֲרֵי עַל דְאַרְגִיזוּ דארגיז קֳדָם יוי הֲוָת בִּירוּשְׁלֵם וִיהוּדָה וּבִיהוּדָה עַד
דְאַגְלִי יָתְהוֹן מֵאֲרַע מארעא בֵית־שְׁכִינְתֵיהּ וּמְרֵיד צִדְקִיָה בְּמַלְכָּא דְבָבֶל׃
52:3 For through the anger of the LORD *this* came about in Jerusalem and Judah until He cast them out from His presence. And Zedekiah rebelled against the king of Babylon.

52:4 וַיְהִי֩ בַשָּׁנָ֨ה הַתְּשִׁעִ֜ית לְמָלְכ֗וֹ בַּחֹ֣דֶשׁ הָעֲשִׂירִי֮ בֶּעָשׂ֣וֹר לַחֹדֶשׁ֒ בָּ֠א
נְבוּכַדְרֶאצַּ֨ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֜ל ה֤וּא וְכָל־חֵילוֹ֙ עַל־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וַיַּחֲנ֖וּ עָלֶ֑יהָ וַיִּבְנ֥וּ עָלֶ֛יהָ
דָּיֵ֖ק סָבִֽיב׃
52:4 וַהֲוָה בְשַׁתָּא תְשִׁיעֵיתָא לְמִמְלְכֵיהּ בְּיַרְחָא עֲשִׂירָאָה בְּעַסְרָא לְיַרְחָא אֲתָא
נְבוּכַדְנֶצַּר נְבוּכַדְרֶצַּר מַלְכָּא דְבָבֶל הוּא וְכָל מַשְׁרְיָתֵיהּ עַל יְרוּשְׁלֵם לִירוּשְׁלֵם
וּשְׁרוֹ עֲלַהּ וּבְנוֹ עֲלַהּ כַּרְקוֹם סְחוֹר־סְחוֹר׃
52:4 Now it came about in the ninth year of his reign, on the tenth *day* of the tenth month, that Nebuchadnezzar king of Babylon came, he and all his army, against Jerusalem, camped against it and built a siege wall all around it.

52:5 וַתָּבֹ֥א הָעִ֖יר בַּמָּצ֑וֹר עַ֚ד עַשְׁתֵּ֣י עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֔ה לַמֶּ֖לֶךְ צִדְקִיָּֽהוּ׃
52:5 וְעָלַת וַעֲלַת קַרְתָּא בְצִירָא עַד חֲדָא־עַשְׂרֵי שְׁנִין לְמַלְכָּא צִדְקִיָה׃
52:5 So the city was under siege until the eleventh year of King Zedekiah.

52:6 בַּחֹ֤דֶשׁ הָֽרְבִיעִי֙ בְּתִשְׁעָ֣ה לַחֹ֔דֶשׁ וַיֶּחֱזַ֥ק הָרָעָ֖ב בָּעִ֑יר וְלֹא־הָ֥יָה לֶ֖חֶם לְעַ֥ם
הָאָֽרֶץ׃
52:6 בְּיַרְחָא רְבִיעָאָה בְּתִשְׁעָה לְיַרְחָא וּתְקֵיף וּתְכֵיף כַּפְנָא בְקַרְתָּא בְּאַרְעָא וְלָא
הֲוָה מֵיכַל וְלָא הֲוָת לַחְמָא לְעַמָא דְאַרְעָא׃
52:6 On the ninth *day* of the fourth month the famine was so severe in the city that there was no food for the people of the land.

52:7 וַתִּבָּקַ֣ע הָעִ֗יר וְכָל־אַנְשֵׁ֨י הַמִּלְחָמָ֜ה יִבְרְח֗וּ וַיֵּצְא֨וּ מֵהָעִ֜יר לַ֗יְלָה דֶּ֚רֶךְ שַׁ֤עַר
בֵּין־הַחֹמֹתַ֙יִם֙ אֲשֶׁר֙ עַל־גַּ֣ן הַמֶּ֔לֶךְ וְכַשְׂדִּ֥ים עַל־הָעִ֖יר סָבִ֑יב וַיֵּלְכ֖וּ דֶּ֥רֶךְ הָעֲרָבָֽה׃
52:7 וְאִיתְרָעַת קַרְתָּא וְכָל גֻּבְרֵי גִּבָּרֵי עָבְדֵי מְגִיחֵי קְרָבָא עֲרַקוּ וּנְפַקוּ מִקַּרְתָּא

מִן קַרְתָּא בְּלֵילְיָא בְּאוֹרַח תְּרַע בֵּין שׁוּרַיָּא דְּעַל גִּינְתָּא דְּמַלְכָּא וְכַסְדָּאֵי שָׁרַן שְׁרוֹ עַל קַרְתָּא סְחוֹר־סְחוֹר וַאֲזַלְוּ בְּאוֹרַח מֵישְׁרָא׃

52:7 Then the city was broken into, and all the men of war fled and went forth from the city at night by way of the gate between the two walls which *was* by the king's garden, though the Chaldeans were all around the city. And they went by way of the Arabah.

52:8 וַיִּרְדְּפ֤וּ חֵיל־כַּשְׂדִּים֙ אַחֲרֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ וַיַּשִּׂ֥גוּ אֶת־צִדְקִיָּ֖הוּ בְּעַרְבֹ֣ת יְרֵח֑וֹ וְכָל־חֵיל֔וֹ נָפֹ֖צוּ מֵעָלָֽיו׃

52:8 וּרְדַפָא מַשִׁרְיַת כַּסְדָּאֵי בָּתַר מַלְכָּא וְאַדבִּיקוּ יָת צִדְקִיָּה בְּמֵישְׁרֵי יְרֵיחוֹ וְכָל מַשִׁרְיָתֵיהּ אִתְבַּדַּרָא מִנֵּיהּ׃

52:8 But the army of the Chaldeans pursued the king and overtook Zedekiah in the plains of Jericho, and all his army was scattered from him.

52:9 וַֽיִּתְפְּשׂוּ֙ אֶת־הַמֶּ֔לֶךְ וַיַּעֲל֨וּ אֹת֜וֹ אֶל־מֶ֧לֶךְ בָּבֶ֛ל רִבְלָ֖תָה בְּאֶ֣רֶץ חֲמָ֑ת וַיְדַבֵּ֥ר אִתּ֖וֹ מִשְׁפָּטִֽים׃

52:9 וַאֲחַדוּ יָת מַלְכָּא וְאַסִּיקוּ יָתֵיהּ לְוָת מַלְכָּא דְּבָבַל לְרִבְלָת לריבלה בְּאַרְעָא דַּחֲמָת בארע חמת וּמַלֵּיל וּמַלִּילוּ עִמֵּיהּ פִּתְגָּמֵי דִּינִין׃

52:9 Then they captured the king and brought him up to the king of Babylon at Riblah in the land of Hamath, and he passed sentence on him.

52:10 וַיִּשְׁחַ֧ט מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֛ל אֶת־בְּנֵ֥י צִדְקִיָּ֖הוּ לְעֵינָ֑יו וְגַ֛ם אֶת־כָּל־שָׂרֵ֥י יְהוּדָ֖ה שָׁחַ֥ט בְּרִבְלָֽתָה׃

52:10 וּנְכַס מַלְכָּא דְּבָבַל יָת בְּנֵי צִדְקִיָּה ברבלתה לְעֵינוֹהִי וְאַף יָת כָּל רַבְרְבֵי יְהוּדָה נְכַס בְּרִבְלָת ברבלתה ברבלה׃

52:10 The king of Babylon slaughtered the sons of Zedekiah before his eyes, and he also slaughtered all the princes of Judah in Riblah.

52:11 וְאֶת־עֵינֵ֥י צִדְקִיָּ֖הוּ עִוֵּ֑ר וַיַּאַסְרֵ֣הוּ בַֽנְחֻשְׁתַּ֗יִם וַיְבִאֵ֤הוּ מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ בָּבֶ֔לָה וַֽיִּתְּנֵ֥הוּ (בְּבֵית־) [בֵית־]הַפְּקֻדֹּ֖ת עַד־י֥וֹם מוֹתֽוֹ׃

52:11 וְיָת עֵינֵי צִדְקִיָּה עַוַּר וְאַסְרֵיהּ בְּשֵׁישְׁלָן בשילשלן בשלשלן דִּנְחָשׁ וְאוֹבְלֵיהּ מַלְכָּא דְּבָבַל לְבָבַל וִיהַבֵיהּ בְּבֵית־אֲסִירֵי עַד יוֹם מוֹתֵיהּ׃

52:11 Then he blinded the eyes of Zedekiah; and the king of Babylon bound him with bronze fetters and brought him to Babylon and put him in prison until the day of his death.

52:12 וּבַחֹ֣דֶשׁ הַחֲמִישִׁ֗י בֶּעָשׂ֣וֹר לַחֹ֔דֶשׁ הִ֗יא שְׁנַת֙ תְּשַֽׁע־עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֔ה לַמֶּ֖לֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֑ל בָּ֚א נְבֽוּזַרְאֲדָן֙ רַב־טַבָּחִ֔ים עָמַ֛ד לִפְנֵ֥י מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל בִּירוּשָׁלִָֽם׃

52:12 וּבְיַרְחָא חֲמִישָׁאָה בְּעַסְרָא לְיַרְחָא הִיא שְׁנַת תְּשַׁע־עַסְרֵי שְׁנִין לְמַלְכָּא נְבוּכַדרַצַּר נְבוּכַדנֶצַּר מַלְכָּא דְּבָבַל אֲתָא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קָטוֹלַיָּא קָם קֳדָם מַלְכָּא דְּבָבַל בִּירוּשְׁלֵם׃

52:12 Now on the tenth *day* of the fifth month, which was the nineteenth year of King Nebuchadnezzar, king of Babylon, Nebuzaradan the captain of the bodyguard, who was in the service of the king of Babylon, came to Jerusalem.

52:13 וַיִּשְׂרֹ֥ף אֶת־בֵּית־יְהוָ֖ה וְאֶת־בֵּ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ וְאֵ֨ת כָּל־בָּתֵּ֧י יְרוּשָׁלַ֛͏ִם וְאֶת־כָּל־בֵּ֥ית הַגָּד֖וֹל שָׂרַ֥ף בָּאֵֽשׁ׃

52:13 וְאוֹקֵיד יָת בֵּית־מַקְדְּשָׁא דַּיוי וְיָת בֵּית־מַלְכָּא וְיָת כָּל בָּתֵּי יְרוּשְׁלֵם וְיָת כָּל בָּתֵּי רַבְרְבַיָּא אוֹקֵיד אוֹקִידוּ בְּנוּרָא׃

52:13 He burned the house of the LORD, the king's house and all the houses of Jerusalem; even every large house he burned with fire.

52:14 וְאֶת־כָּל־חֹמוֹת יְרוּשָׁלִַם סָבִיב נָתְצוּ כָּל־חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים׃
52:14 וְיָת כָל שׁוּרֵי יְרוּשְׁלַם סְחוֹר־סְחוֹר תַרעָא כָל מַשׁרְיָת כַסדָאֵי דְעִם
רַב־קָטוֹלַיָא׃

52:14 So all the army of the Chaldeans who *were* with the captain of the guard broke down all the walls around Jerusalem.

52:15 וּמִדַּלּוֹת הָעָם וְאֶת־יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ
אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֵת יֶתֶר הָאָמוֹן הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים׃
52:15 וּמֵחַשִׁיכֵי עַמָא וְיָת שְׁאָר עַמָא שְׁאָרָא דְעַמָא דְאִשׁתְאַרוּ בְקַרתָא וְיָת
שְׁמִיעַיָא דְאִשׁתְמַעוּ עַל מַלכָא דְבָבַל וְיָת שְׁאָר הֲמוֹנָא אַגלִי נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־קָטוֹלַיָא׃

52:15 Then Nebuzaradan the captain of the guard carried away into exile some of the poorest of the people, the rest of the people who were left in the city, the deserters who had deserted to the king of Babylon and the rest of the artisans.

52:16 וּמִדַּלּוֹת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכֹרְמִים וּלְיֹגְבִים׃
52:16 וּמֵחַשִׁיכֵי עַמָא דְאַרעָא אַשׁאַר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־קָטוֹלַיָא לְמִהוֵי מַפלְחִין
בְחַקלִין וּבכַרמִין׃

52:16 But Nebuzaradan the captain of the guard left some of the poorest of the land to be vinedressers and plowmen.

52:17 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת וְאֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְּרוּ כַשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת־כָּל־נְחֻשְׁתָּם בָּבֶלָה׃
52:17 וְיָת עַמוּדֵי נְחָשָׁא דִלבֵית־מַקדְשָׁא דִי בבית־מַקדְשָׁא דַיוי וְיָת בְסִיסַיָא וְיָת
יַמָא דִנחָשָׁא דִבבֵית־מַקדְשָׁא דַיוי תַבַרוּ תְבַרוּ כַסדָאֵי וְאוֹבִילוּ יָת כָל נְחָשְׁהוֹן
נְחָשׁתְהוֹן לְבָבַל׃

52:17 Now the bronze pillars which belonged to the house of the LORD and the stands and the bronze sea, which were in the house of the LORD, the Chaldeans broke in pieces and carried all their bronze to Babylon.

52:18 וְאֶת־הַסִּרוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְזַמְּרוֹת וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֵת
כָּל־כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶם לָקָחוּ׃
52:18 וְיָת דְוּדַיָא וְיָת מַגרוֹפִיָתָא וְיָת מְזַמְרַיָא וְיָת מִזרְקַיָא וְיָת בָזִיכַיָא וְיָת כָל
מָנֵי נְחָשָׁא דַהֲווֹ מְשַׁמְשִׁין בְהוֹן נְסִיבוּ׃

52:18 They also took away the pots, the shovels, the snuffers, the basins, the pans and all the bronze vessels which were used in *temple* service.

52:19 וְאֶת־הַסִּפִּים וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת
וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת־הַמְּנַקִּיּוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר־כֶּסֶף כָּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים׃
52:19 וְיָת קוּלַיָא וְיָת מַחתְיָתָא וְיָת מִזרְקַיָא מזרקתא וְיָת דְוּדַיָא וְיָת מְנָרְתָא
וְיָת בָזִיכַיָא וְיָת מְכִילָתָא דְדַהֲבָא דַהבָא וּדכַספָא כַספָא נְסֵיב רַב־קָטוֹלַיָא׃

52:19 The captain of the guard also took away the bowls, the firepans, the basins, the pots, the lampstands, the pans and the drink offering bowls, what was fine gold and what was fine silver.

52:20 הָעַמּוּדִים שְׁנַיִם הַיָּם אֶחָד וְהַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר נְחֹשֶׁת אֲשֶׁר־תַּחַת הַמְּכֹנוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לִנְחֻשְׁתָּם כָּל־הַכֵּלִים
הָאֵלֶּה׃
52:20 עַמוּדַיָא עמודא תְרֵין יַמָא חַד וְתוֹרֵי תְרֵי־עֲסַר ותרי־עשׂר תורי דִנחָשָׁא
דִתחוֹת תְחוֹת בְסִיסַיָא דַעֲבַד מַלכָא שְׁלֹמֹה לְבֵית־מַקדְשָׁא בבית־מַקדְשָׁא דַיוי
לָא הֲוָה מַתקַל לִנחָשׁתְהוֹן לִנחָשְׁהוֹן דְכָל מָנַיָא הָאִלֵין׃

52:20 The two pillars, the one sea, and the twelve bronze bulls that were under the sea, *and* the stands, which King Solomon had made for the house of the LORD-- the bronze of all these vessels was beyond weight.

52:21 וְהָֽעַמּוּדִ֗ים שְׁמֹנֶ֨ה עֶשְׂרֵ֤ה אַמָּה֙ (קוֹמָה) [קוֹמַת֙] הָעַמֻּ֣ד הָאֶחָ֔ד וְח֕וּט
שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵ֥ה אַמָּ֖ה יְסֻבֶּ֑נּוּ וְעָבְי֛וֹ אַרְבַּ֥ע אַצְבָּע֖וֹת נָבֽוּב׃
52:21 וְעַמּֽוּדַיָא תַמנַא־עַסרֵי תְמָנֵה־עִסרֵי אַמִין רֻומֵיה דְעַמֻּודָא חַד וְחֻוט מְשַׁח
תַרתָא־עַסרֵי עשׂרין אַמִין מַקַף לֵיה סחור־סחור וְסֻומכֵיה אַרבַע אַצבְעָן חֲלִיל׃
52:21 As for the pillars, the height of each pillar *was* eighteen cubits, and it *was* twelve cubits in circumference and four fingers in thickness, *and* hollow.

52:22 וְכֹתֶ֨רֶת עָלָ֜יו נְחֹ֗שֶׁת וְקוֹמַ֞ת הַכֹּתֶ֣רֶת הָאַחַת֮ חָמֵ֣שׁ אַמּוֹת֒ וּשְׂבָכָ֨ה וְרִמּוֹנִ֜ים
עַל־הַכּוֹתֶ֧רֶת סָבִ֛יב הַכֹּ֣ל נְחֹ֑שֶׁת וְכָאֵ֛לֶּה לַעַמּ֥וּד הַשֵּׁנִ֖י וְרִמּוֹנִֽים׃
52:22 וּקְרֻנתְהוֹן וּקְרֻנתָנָן וּקְרוֹנַתְנָן עֲלוֹהִי דִנחָשָׁא וְרֻומַה דִקְרֻנתְהוֹן דקרונתון
חֲדָא חֲמֵישׁ אַמִין וּסרִיגְתָא וְרִימוֹנַיָא עַל קְרֻונתְהוֹן וּרֻומֵיה דִקְרֻנתָא ורימוניא
עַל קרונתהון ורימוניא על קְרֻנתָנָן סְחוֹר־סְחוֹר כֻולָא נְחַשַׁא וּכאִלֵין לְעַמֻּודָא
תִנְיָנָא וְרִמוֹנַיָא׃
52:22 Now a capital of bronze was on it; and the height of each capital was five cubits, with network and pomegranates upon the capital all around, all of bronze. And the second pillar was like these, including pomegranates.

52:23 וַיִּֽהְיוּ֙ הָֽרִמֹּנִ֔ים תִּשְׁעִ֥ים וְשִׁשָּׁ֖ה ר֑וּחָה כָּל־הָרִמּוֹנִ֥ים מֵאָ֛ה עַל־הַשְּׂבָכָ֖ה סָבִֽיב׃
52:23 וַהֲווֹ רִמוֹנַיָא תִשׁעִין וְשִׁיתָא בְעִברָתָא כָל רִמוֹנַיָא מְאָה עַל סְרִיגְתָא
סְחוֹר־סְחוֹר׃
52:23 There were ninety-six exposed pomegranates; all the pomegranates *numbered* a hundred on the network all around.

52:24 וַיִּקַּ֣ח רַב־טַבָּחִ֗ים אֶת־שְׂרָיָה֙ כֹּהֵ֣ן הָרֹ֔אשׁ וְאֶת־צְפַנְיָ֖ה כֹּהֵ֣ן הַמִּשְׁנֶ֑ה
וְאֶת־שְׁלֹ֖שֶׁת שֹׁמְרֵ֥י הַסַּֽף׃
52:24 וּדבַר רַב־קָטוֹלַיָא יָת שְׂרָיָה כָהֲנָא רַבָא וְיָת צְפַנְיָה סְגַן כָהֲנַיָא וְיָת
תְלָתָה אַמַרכְלַיָא׃
52:24 Then the captain of the guard took Seraiah the chief priest and Zephaniah the second priest, with the three officers of the temple.

52:25 וּמִן־הָעִ֡יר לָקַח֩ סָרִ֨יס אֶחָ֜ד אֲשֶׁר־הָיָ֣ה פָקִ֣יד עַל־אַנְשֵׁ֣י הַמִּלְחָמָ֗ה וְשִׁבְעָ֨ה
אֲנָשִׁ֜ים מֵרֹאֵ֣י פְנֵֽי־הַמֶּ֗לֶךְ֙ אֲשֶׁ֣ר נִמְצְא֣וּ בָעִ֔יר וְאֵ֗ת סֹפֵר֙ שַׂ֣ר הַצָּבָ֔א הַמַּצְבִּ֖א
אֶת־עַ֣ם הָאָ֑רֶץ וְשִׁשִּׁ֥ים אִישׁ֙ מֵעַ֣ם הָאָ֔רֶץ הַנִּמְצְאִ֖ים בְּת֥וֹךְ הָעִֽיר׃
52:25 וּמִן קַרתָא דְבַר גַוָאָה חַד דַהֲוָה מְמַנָא עַל גֻבְרֵי עָבְדֵי קְרָבָא וְשִׁבעָה
גֻבְרִין דְחָזַן אַפֵּי מַלכָא דְאִשׁתְכַחֻו בְקַרתָא בְגוֹ קַרתָא וְיָת סָפְרָא רַב־חֵילָא
דְכַנֵישׁ יָת עַמָא דְאַרעָא וְשִׁתִין גֻבְרָא מֵעַמָא דְאַרעָא דְאִשׁתְכַחֻו בְגוֹ קַרתָא׃
52:25 He also took from the city one official who was overseer of the men of war, and seven of the king's advisers who were found in the city, and the scribe of the commander of the army who mustered the people of the land, and sixty men of the people of the land who were found in the midst of the city.

52:26 וַיִּקַּ֣ח אוֹתָ֔ם נְבוּזַרְאֲדָ֖ן רַב־טַבָּחִ֑ים וַיֹּ֤לֶךְ אוֹתָם֙ אֶל־מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל רִבְלָֽתָה׃
52:26 וּדבַר יָתְהוֹן נְבֻוזַרְאֲדָן רַב־קָטוֹלַיָא וְאוֹבֵיל יָתְהוֹן לְוָת מַלכָא דְבָבַל
לְרִבלָת׃
52:26 Nebuzaradan the captain of the guard took them and brought them to the king of Babylon at Riblah.

52:27 וַיַּכֶּ֨ה אוֹתָ֜ם מֶ֧לֶךְ בָּבֶ֛ל וַיְמִתֵ֥ם בְּרִבְלָ֖ה בְּאֶ֣רֶץ חֲמָ֑ת וַיִּ֥גֶל יְהוּדָ֖ה מֵעַ֥ל
אַדְמָתֽוֹ׃
52:27 וּמחָא יָתְהוֹן מַלכָא דְבָבַל וְקַטֵילִנֻון בְרִבלָה בְאַרעָא דַחֲמָת וּגלוֹ
אתגליאו דְבֵית יְהֻודָה מֵעַל אֲרַעהוֹן׃

52:27 Then the king of Babylon struck them down and put them to death at Riblah in the land of Hamath. So Judah was led away into exile from its land.

52:28 זֶ֚ה הָעָ֔ם אֲשֶׁ֥ר הֶגְלָ֖ה נְבוּכַדְרֶאצַּ֑ר בִּשְׁנַת־שֶׁ֕בַע יְהוּדִ֕ים שְׁלֹ֥שֶׁת אֲלָפִ֖ים וְעֶשְׂרִ֥ים וּשְׁלֹשָֽׁה׃
52:28 דֵּין עַמָּא דְאַגלִי נְבֻוכַדנַצַּר נְבֻוכַדרַצַּר בִּשְׁנַת שְׁבַע יְהֻודָאֵי תְּלָתָה אַלפִין וְעִשׂרִין וּתלָתָה׃
52:28 These are the people whom Nebuchadnezzar carried away into exile: in the seventh year 3,023 Jews;

52:29 בִּשְׁנַ֥ת שְׁמוֹנֶ֖ה עֶשְׂרֵ֣ה לִנְבוּכַדְרֶאצַּ֑ר מִירֽוּשָׁלַ֕ם נֶ֕פֶשׁ שְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת שְׁלֹשִׁ֥ים וּשְׁנָֽיִם׃
52:29 בִּשְׁנַת תַּמנֵא־עִסרֵי תמנת־עסרי לִנבֻוכַדנַצַּר לִנבֻוכַדרַצַּר אגלי מִירֻושלַם נַפשָׁתָא תַּמנֵי מְאָה תְּלָתִין וְתַרתֵּין׃
52:29 in the eighteenth year of Nebuchadnezzar 832 persons from Jerusalem;

52:30 בִּשְׁנַ֗ת שָׁלֹ֤שׁ וְעֶשְׂרִים֙ לִנְבוּכַדְרֶאצַּ֔ר הֶגְלָ֗ה נְבֽוּזַרְאֲדָן֙ רַב־טַבָּחִ֔ים יְהוּדִ֕ים נֶ֕פֶשׁ שְׁבַ֥ע מֵא֖וֹת אַרְבָּעִ֣ים וַחֲמִשָּׁ֑ה כָּל־נֶ֕פֶשׁ אַרְבַּ֥עַת אֲלָפִ֖ים וְשֵׁ֥שׁ מֵאֽוֹת׃ פ
52:30 בִּשְׁנַת עִסרִין וּתלָת לִנבֻוכַדנַצַּר לִנבֻוכַדרַצַּר אַגלִי נְבֻוזַראֲדָן רַב־קָטֻולַיָּא יְהֻודָאֵי נַפשָׁתָא שְׁבַע מְאָה אַרבְּעִין וַחֲמֵישׁ כָּל נַפשָׁתָא אַרבְּעָה ארבעין אַלפִין וְשֵׁית מְאָה׃
52:30 in the twenty-third year of Nebuchadnezzar, Nebuzaradan the captain of the guard carried into exile 745 Jewish people; there were 4,600 persons in all.

52:31 וַיְהִ֣י בִשְׁלֹשִׁ֣ים וָשֶׁ֗בַע שָׁנָה֙ לְגָלוּת֙ יְהֹויָכִ֣ן מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֔ה בִּשְׁנֵ֤ים עָשָׂר֙ חֹ֔דֶשׁ בְּעֶשְׂרִ֥ים וַחֲמִשָּׁ֖ה לַחֹ֑דֶשׁ נָשָׂ֡א אֱוִיל֩ מְרֹדַ֨ךְ מֶ֜לֶךְ בָּבֶ֗ל בִּשְׁנַ֣ת מַלְכֻתוֹ֮ אֶת־רֹאשׁ֒ יְהוֹיָכִ֣ין מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֔ה וַיֹּצֵ֥א אוֹת֖וֹ מִבֵּ֥ית (הַכְּלִיא) [הַכְּלֽוּא]׃
52:31 וַהֲוָה בִתלָתִין וּשׁבַע שְׁנִין לְגָלֻות יְהֹויָכִין מַלַךְ מלכא שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה בִּתרֵי־עֲסַר יַרחִין בְּעִסרִין וְחַמשָׁה לְיַרחָא רַבִּי דבר אֱוִיל־מְרֹודַךְ מַלכָּא דְבָבֶל בִּשְׁנַת מַלכֻותֵיהּ יָת רֵישׁ יְהֹויָכִין מַלַךְ מלכא שִׁבטָא דְבֵית יְהֻודָה וְאַפֵּיק יָתֵיהּ מִבֵּית־אֲסִירֵי׃
52:31 Now it came about in the thirty-seventh year of the exile of Jehoiachin king of Judah, in the twelfth month, on the twenty-fifth of the month, that Evil-merodach king of Babylon, in the *first* year of his reign, showed favor to Jehoiachin king of Judah and brought him out of prison.

52:32 וַיְדַבֵּ֥ר אִתּ֖וֹ טֹב֑וֹת וַיִּתֵּן֙ אֶת־כִּסְא֔וֹ מִמַּ֗עַל לְכִסֵּ֧א (מְלָכִים) [הַמְּלָכִ֛ים] אֲשֶׁ֥ר אִתּ֖וֹ בְּבָבֶֽל׃
52:32 וּמַלֵּיל עִמֵּיהּ פִּתגָּמִין תַּקְנִין וִיהַב יָת כֻּרסוֹהִי כורסיה מֵעֵיל לְכֻורסֵי מֵעַל מִכָּרסֵי מַלכַיָּא דְעִימֵּיהּ בְּבָבֶל׃
52:32 Then he spoke kindly to him and set his throne above the thrones of the kings who *were* with him in Babylon.

52:33 וְשִׁנָּ֕א אֵ֖ת בִּגְדֵ֣י כִלְא֑וֹ וְאָכַ֨ל לֶ֧חֶם לְפָנָ֛יו תָּמִ֖יד כָּל־יְמֵ֥י חַיָּֽו׃
52:33 וְשַׁנִּי יָת לְבֻושֵׁי אֲסֻורֵיהּ וַאֲכַל לַחמָא קֳדָמֻוהִי תְּדִירָא כָּל יֹומֵי חַיֻּוהִי׃
52:33 So Jehoiachin changed his prison clothes, and had his meals in the king's presence regularly all the days of his life.

52:34 וַאֲרֻחָתוֹ֩ אֲרֻחַ֨ת תָּמִ֜יד נִתְּנָה־לּ֨וֹ מֵאֵ֧ת מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֛ל דְּבַר־י֥וֹם בְּיוֹמ֖וֹ עַד־י֣וֹם מוֹת֑וֹ כֹּ֖ל יְמֵ֥י חַיָּֽיו׃
52:34 For his allowance, a regular allowance was given him by the king of Babylon, a daily portion all the days of his life until the day of his death.